

الوجيز في أصول الفقه به كوردی

دانانی
دکتۆر عەبدولکەریم زەیدان

منتدی اقرأ الثقافي

www.fiqra.afhamontada.com

عەبدوللەمەلا ئەحمەد، ئەحمەدناوایی
کردووێهتی بە کوردی

بەرگی یەكەم

٢٠١٤

منتدى اقرأ الثقافي

www.igra.ahlamontada.com

الوجيز في أصول الفقه به كوردی

دانانی

دکتۆر عەبدولکەریم زەیدان

عەبدوللە مەلا ئەحمەد، ئەحمەدئاوایی

کردووێهتی به کوردی

به‌رگی یه‌که‌م

پیناسی کتیب

- * ناوی کتیب: الوجیز فی اصول القفہ، به کوردی.
- * دانانی: دکتور عهبدولکه‌ریم زهیدان
- * وه‌رگیرانی: عهبدوللا مه‌لا نه‌حمه‌د، نه‌حمه‌دناوایی
- * په‌یوه‌ندیکردن: shexnami@yahoo.com
- * ﴿به‌رگی یه‌که‌م﴾
- * نۆره‌ی چاپ: چاپی یه‌که‌م
- * چاپ: چاپخانه‌ی گه‌نج - سلیمانی
- * بلاوکردنه‌وه‌ی: کتیبخانه‌ی بیخود - سه‌ییدسادق، ﴿٠٧٥٠١٢٤٦٨١٨﴾.
- * سالی چاپ: ١٤٣٤ - ٢٠١٤

ژماره‌ی سپاردنی (١٢٣٧) ی، سالی (٢٠١٣) ی، پیدراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿پیشہ کی وہرگیر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ. وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ. وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) (آل

عمران: ۱۰۲)

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا)

(النساء: ۱)

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا) (الأحزاب: ۷۰-۷۱).

امّا بعد: فإن أصدق الحديث كتاب الله وخير الهدي هدي محمد ﷺ وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار.

پاشان: جہنابی دکتور مستہفا زہلمی، لہ پیشہ کی چابی پینجہ می کتیبہ کیدا، ﴿أصول الفقہ الاسلامی، فی نسیجہ الجدید﴾، زور جوانہ، کہ فہرموویہ تی: "شتیک کی حاشا ہلنہ گرہ، بۆ ہرکہ سی کہ دہس و پہنجہ ی لہ گہل دہقہ شہرعیہ کاندہ نہرم کردوہ، و دہیہ ویٹ گہوہری زانست لہ قولایی نو دہقاندہا ہلہیہنجیت، پتویستہ لہ جوار زانستدا زور شارہ زا بیت، کہ یہ کیکیان (زانستی نوصولی فیقہ)ہ، و پاشانیش بہردہوامی دہدات، بہ گوفتارہ کئی و دہلئت، پیشہوا غہزالی فہرموویہ تی، (من لا معرفۃ لہ بالمنطق، لا ثقۃ بعلمہ!)، بہ لام دکتور دہلئت، من گوتومہ: (من لا معرفۃ لہ بأصول

الفقه، لا ثقة بعلمه!)، خودای مەزن سەرفرازی بکات، بۆ جوانی ئەم فەرمايشته به پێژهی، به راستی هەركەس سەرنجیكى وردی ئەم زانستەى نەداییت، نازانیت، ئەم فەرمايشتهى چەندە به جێیه!

جا ئەمڕۆ که سەدان لیکۆلینه‌وه، و ماستەرنامه، و دکتۆرا، تایبەت لەم بواره‌دا دەنوسریت، ئاستی نرخ و بایەخ و مەزنی ئەم زانسته پێڕۆزه دەرده‌خات.

ئەگەر چی زانایانی کوردیش، به زمانی عەرەبی لەم بواره‌دا زۆر داھێنەر، و به توانا بوون، هەر له (أبن الحاجب)، تا (ئامیدی)، و (مەلا موحمەدی جەلی زاده‌ی کۆیی)، و دەیان‌تر، که به بەرگی کوردی، بەلام به زمانی عەرەبی، رێگا تاریک و تەسکەکانی ئەم زانستیان بۆ تامەزۆیانی زانست له جیهانی ئیسلامیدا پووناک کردۆتە‌وه، و سوپاس بۆ خوا ئیستاش وورده وورده به زمانی کوردی، خەریکه وەرگێژان، و شەرح، و لیکدانە‌وه، و نووسین، دەکه‌وێتە کتێبخانە‌ی کوردییە‌وه، و تامەزۆیانی زانستی له کوردستاندا پێی به‌هره‌مەند دەبێت.

بۆیه منیش له بەر پۆشنایی ئەو گرنگییە‌ی ئەم زانستە‌دا، و وهك خزمەتێك به قوتابییانی زانستی شەری له کوردستاندا، به بیرمدا هات، که لەم بواره‌دا، پەرچەفی ﴿الوجيز في أصول الفقه﴾، پێشکەش بکەم، که پەرەوێکی ناسراوه، له مەلەبە‌نده زانکۆیی، و ئەکادیمیە‌کاندا، به هیوای ئە‌وه‌ی که جێی خۆی بگرت، و خوای گە‌وره فەقی، و قوتابیانی زانستی شەریی پێ به‌هره‌مەند بکات.

له وەرگێژانە‌که‌دا، زیاتر پشتم به پەرچەفی گشتی و مانادان به دەستە‌وه به‌ستوه، و خۆم له تەرجه‌مە‌ی حەرفی پاراستوه، و له به کوردی کردنی ئایە‌تە‌کاندا، (تەفسیری پامانی)، (مامۆستا مەلا ئەحمەد کاکە مەحمود)، به کارهێناوه، "پەرهمەتی خوای ئی بیت".

و ئینجا له بەر گە‌وره‌یی قە‌بارە‌که‌ی بپیارمدا، به دوو بەرگ چاپی بکەم، ئە‌مه به‌رگی یە‌که‌مه، و پشت به خوا پاش ماوه‌یه‌کی که م به‌رگی دووه‌میشتان پێشکەش ده‌کەم.

ئومىدەوارم خودای پەرەردگار، بە ھۆی ئەم پەرەووە ھەقی، و خۆبەندکاران، و
تەمەرزۆيانى زانستى شەرىعى کورد، لە ھەر جێگایەک ھەن، پێی سوودمەند بکات، منیش
لە دووعای خێر بێبەش نەکەن، و ئەو ھەى من نووسیومە، ئەگەر پێکابێتم، لە خودای
مەزنەو ھە، و ئەگەر ھە لە شەم کردبێت، لە خۆمەو ھە، و ئومىدەوارم ھە لە کان لە خزمەت
مامۆستایاندا ئیصلاح بکەن، و ئێتر ھەر بە تەمای دووعای خێر

خزمەتگوزارى زانستەکانى شەرىعت

باوکی نامى

(عەبدوللا مەلا ئەحمەد، ئەحمەد ئاوايى)

(٢٠ / ١ / ٢٠١٤)

خورمال - ھەورامان - کوردستانی عێراق

﴿پیشہ کی دانہ ر﴾

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

الحمد لله رب العالمين. والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.
پاشان: شہر عزانانی شہریعہ تی ٹیسلام، (پرہمہ تی خوایان لی بیت)، زانستیکی زقور
مہزنو بہ سودیان بۆ داناوین، کہ له ناو گہلانی تری جیہاندا هاوویئہی نی یو نہ بووہ، چ
له پابردووو چ له ٹیستادا، کہ ٹو زانستہیش زانستی ٹوصولی فیکہہ، و مہ بہست له
دانان و دہرپرینی و پوونکردنہ وہی زانیارییہ کانی و پرہہندو مانا کانی بریتی یہ له
خزمہ تکردنی ٹیسلام، له ریگای دروست حالی بوونہ وہ له قورٹان و فرمودہ کانی
پتغہ مہر (ﷺ) و دہرہیتانی حوکمہ کان لو سہرچاوانہ، و ہر وہا له سہرچاوہ
بہرپایکراوہ کانی تر، ٹمہش لہ بہر پۆشنایی کۆمہ لٹیک یاسا و بنہمای بنچینہیی زانستی
ٹوصولی فیکہہ.

پیش چہند سالتیک چہند زانیارییہ کم لہ سہر ٹم زانستہ مہزنہ یاداشت کردو، گوئمہ وہ
بہ قوتابیانی قوناغی چوارہمی کۆلٹیزی ماف له زانکۆی بہ غدادو، دواتر له کتیبیکدا کۆم
کردنہ وہ، و ناوم نایہ: ﴿الوجیز فی أصول الفقہ﴾، و لہ چاپہ کانی پیشوویدا، ٹوہی بہ
جیگای سوودم زانیوہ له پوختہ کردنو، زیادہ و کہم لہ سہر کردنو و ہموار کردنہ وہو،
نمونہ بۆ ہیتانہ وہدا بۆم ٹہنجام داوہ، ہموو مروفیکیش وایہ، کاتیک ٹم پڑو شتیکی
نووسی، سبہینی کہم و کوری تیادا بہدی دہکات، ٹمہش له گہرہ ترین نیشانہ کانی
کہم و کورتی مروفو، تہنہا پرہوہردگار کاملی پرہاہیو، بہ لام زۆرکس نازانن.

لو زیادانہی کہ بہ پتویستم زانیوہ بۆ زیادبکہم کہ لہ چاپہ کانی پابردوودا نہ بووہ،
ہندیک نمونہ بوونی له یاسا و ہضعیہ کان بۆ ٹو یاسایانہی ٹوصولی فیکہہ، کہ
بہ یوہستن بہ رافہ کردنی دہقہ کانہ وہ، چونکہ ٹو یاسا ٹوصولیانہ پتوہرن، بۆ

تیگه‌یشتن له ده‌سته‌واژه عه‌ره‌بیه‌کان و دروست حالی بوون لییان و، زانینی مه‌به‌سته‌کانیان و، له‌به‌رته‌وه‌ی که (یاسا) به زمانی عه‌ره‌بی نووسراوته‌وه، نه‌وا بیگومان له‌کاتی توێژپنه‌وه و رافه‌کردنیدا، پتویسته که ملکه‌چی بۆ نه‌و یاسا و بنه‌مایانه ببیت، وه‌ک دواتریش باسی ده‌که‌ین.

له‌ کۆتاییدا، ئومێده‌وارم به‌م کاره‌ گچکه‌یه، پێگای حالی بوونم له‌و شتانه‌ی پتویستن له‌م زانسته‌دا، بۆ قوتابیانمان ئاسان کردبیت و، داواکارم له‌ په‌روه‌ردگار من و نه‌وانیش سه‌رفراز بکات، بۆ خزمه‌تی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی، و به‌رز پاگرتنی فه‌رمانه‌کانی، و هه‌ر خودا بیسه‌ر، و وه‌لامده‌ره‌وه‌ی نزاخانه‌.

د. عه‌بدولکه‌ریم زه‌یدان

﴿پیشہ کی﴾

ثوصولی فیقہ دہرہینانی حوکمہ شرعیہکانہ، لہو سہرچاوانہی کہ لہپووی شہرعوہہ بپوا پیکراون، نہوہک نہو حوکمانہ بہپئی حزو پیکہوتنی لاوہکی ہاتبنہ ناراوہ، بہلکو دہبیت، لہ ناراستہ و پھوگہی دیاریکراوو دروستہوہ کہسو زانای موجتہہید ہلہینجانبو، بہ بہرچاوپوونی یاساو پيساکانی شہریعت وہری گرتبنو، لہسہر چہند یاساو بنہمایہک ہینابنی، کہ دواچار لہگل دہراویشتہکانیاندا کۆک و تہبابن، لہم ریگیاہوہ ئیجتیہادہکہ دروستہو وہرگیراوہ، و ہەر لیڑہیشدایہ کہ دہگہین بہو حوکمانہی کہ دروست و گونجاوو بہردہستن۔

۲- نہو زانستہی کہ بایہخ دہدات بہ رافہو لیکۆلینہوہی سہرچاوہکانی نہحکامو، ئاستی بہدۆکیۆمینت بوونیانو، پلہوپایہیان لہکاتی کردنیاندا بہ بہلگہی شہرعیو، مہرجہکانی نہو بہ بہلگہکردنہ، نہمہ زانستی ثوصولی فیقہہ نہم کارہ دہکاتو، نہخشہ ریگیای نہو ہلہینجانی حوکمانہ دیاری دہکاتو، سہرجہم نہو یاساو پيسایانہش دہردہہینیت، کہ پہیوہندیارن بہم بابہتہوہو، کۆنتاکتیان لہگلیدا ہہیہو، ہہروہا باس لہو ریو شوینانہ دہکات، کہ کہسی موجتہہید دہبیت، پتیانہوہ پابہند بیت، لہکاتی ناساندن و دہرہینانی نہو حوکمہ شہرعیانہیدا، کہ لہ(الأدلة التفصيلية) وہردہگیرین، نہم باس وخواسہ بہ زانستی ثوصولی فیقہہ ناوژہد کراوہ، بۆیہ نہم زانستہیش، وہک عہللانہئین خہلدون فہرموویہتی: لہ مہزنترین زانستہکانی شہریعتہو، بہ بایہخترین و بہسودترینیانہ^۱۔

۳- ناوہپۆکی زانستی ثوصولی فیقہہ نہوہیہ کہ باسماں کرد، بہلام زانایانی نہصولی فیقہہ پیناسہی زاراوہی(إصلاح)ی بۆ دہکەن، بہو پتییہی کہ ناوو نازناوہ بۆ زانستیکي

1. مقدمة ابن خلدون. ل ۴۵۲.

تایبەت لە زانستە شەرعییەکانو، لەو پوانگەیەوه قەسە لەسەر دەکەن، کە ئەم ووشەیە، (مۆرەکەبی ئیضافی) یەو، لە ووشەی (أصول)- و (الفقه) بێکھاتوو، کە (أصول) بۆلای (الفقه) ئیضافە کراوە.

لە پاستیدا، ئەم پەرەگەیە قوتابی سوختە، واتە، ئەوەی کە لەسەرەتای ئەم زانستەدا بێت، سودمەند دەکات بەوەی کە زاراوەکانی و زانایانی ئەم زانستە ی پێ دەناسینیتو، کاتێک کە گەڕایەوه بۆ سەرچاوەکانی ئەم زانستە تووشی شۆک نابیت، بۆیە ئێمە لەم کتێبەدا لەسەر ئەو پەرەوتە کارمان کردو پێیان دەهێنینو، بۆیە باسی پێناسەی زانستی (ئوصولی فیه) دەکەین لەو پەرەیانەوه، کە (مۆرەکەبی ئیضافی) یەو، دواتر پێناسەی دەکەین بەو جۆرە ی کە نازناوە بۆ زانستێکی تایبەت، کە ئێمە لەپێودانگی رافەو توێژینەوه یداین.

٤- پێناسەی (ئوصولی فیه)، بەگۆیرە ی ئەو پێودانگە ی کە لە دوو بەشی بۆلای یەکتەر زیادکراو (المركب الإضافي) پێک هاتبیتو، پێناسەیش لەسەر ئەم شێوازە بەجودا هەردوو ووشە ی (أصول) و (فقه) پێناسە بکەین، (أصول) کۆی (أصل: بنەما) یەو، لە زمانی عەرەبیدا ئەو شتە یە کە شتی تری لەسەر بنیات نراوە، نێتر ئەو بنیاتنانە لەپووی بەرجەستە یی (حسّی) بێت، یان عەقڵی چونیە کەو، لە پێناسە ی زانایان و بەکارهێنانیان بۆی، مەبەستیان لە ووشە ی (أصل) چەند مانایە کە، لەوانە^١:

أ- بە مانای بەلگە (الدلیل) هاتوو، وە ک دەگوتریت (أصل هذه المسألة الأجماع) واتە: بەلگە کە ی ئیجماعە، کۆرای زانایانە، کە (أصل) مانای بەلگە ی وەرگرتوو، بەگۆیرە ی ئەم مانایەش کە گوترا، (أصول الفقه)، واتە: بەلگەکانی ئوصولی فیه، چونکە (فیه) لەسەر بەگە ی عەقڵی بنیات نراوە.

1 نهاية السؤل، شرح منهاج الأصول، الأسنوي، ل ٧، لطائف الأشارات. للشيخ عبدالحميد بن

محمد علي قدس، کە شەرھیکە لەسەر (الطرقات لنظم الوراقات). ل ٨.

ب- به مانای (الراجح: پاستر) هاتوو، وهك ئه وهی كه دهگوتریت، (الأصل في الكلام الحقيقة)، واته په هه ندى پاستر (الراجح) ی قسه، ئه وهیه كه زیاتر به لای پاستیدا دهكه ویت، نهك به لای په هه ندى ناراست (المجان) داو، هه روه ها دهگوتریت (الكتاب أصل بالنسبة إلى القياس). واته، قورئان ئه رحه مته له چا و قیاسدا.

ج- به مانای یاساو پړسا (القاعدة) دیت، وهك دهگوتریت، گۆشتی مرداره وه بوو، بۆ كه سی ناچار حه لاله، كه ئه مهش پپچه وانه ی یاساو پړسای بنه پته و گشتی یه و، هه روه ها كه دهگوتریت، (الأصل أن الفاعل مرفوع)، واته یاسای گشتی و هه میشه یی له سه ر ئه وهیه، كه فاعیل مه پفوعه، یاخود مه پفوع بوونی فاعیل، له یاسا بنه پته ییه كانی زانستی پیزمانی عه ره بی (نحو) ه.

د- هاوړابوون، جا كه دهگوتریت، (الأصل براءة الذمة) واته ئه ستوپاکی هاوړایه له گه ل ئه و حاله ته دا، كه ئه و كه سه دووره له تۆمه ته كه، تا پپچه وانه ی ئه م شته پووده دا تو، ئه ستوپاکی نامینیت، كه ئه م ئه ستوپاکییه هاوړای حاله ته كه نه بوو، ئیتر كابرا تۆمه تی ئا راسته ده كړیت.

به لام (فیقه) له زمانی عه ره پیدا بوونی زانسته به شتیکو، تیگه یشتنه لیی، به لام به كار هیتانی له قورئانی پیروژدا ئه وه مان فیرده كات، كه مه به ست لیی زانست بوونی په ها نی یه، به لكو بوونی تیگه یشتنیکی وردو هه ست پتیکردنیکی ناسكه، نه وهك زانستی ته واو، ناسینی مه به سته كه به گویره ی تیگه یشتنی قسه كه رو، لیزه یشه وه خوی په روه ردگار له قورئانی پیروژدا ده فهرمویت: ﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ﴾^۱، واته: ئه ی شوعه یب زۆرو به ته واوی له و قسانه تیناگه ین، كه تۆ ده یانكه یتو، هه روه ها قورئان ده فهرمویت: ﴿فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾^۲. ئه ری ئه و خه لكه

1 هود (۹۱).

2 النساء (۷۸).

دهلئی له قسه تیناگن، که واته فیه به مانای حالئ بوونی ته و او نه هاتوه، به لکو مانای بوونی زانستی نیوه و ناچلئ وه رگرتوه.

به لام فیه له زاراهوی زانایاندا بریتی یه له بوونی زانست به حوکمه شرعییه کردارییه کان، که له به لگه ته فصیلیه کان وه رگراون،^۱ یاخود خودی نه و حوکمانه بریتین له فیه.

(أحكام: حوکمه کان)، کۆی حوکمه و، بریتی یه له جیگیر کردنی حاله تیک به سه رشتیک یان که سیک تیردا، به دۆکیۆمینت، ئیتر نه و حاله ته پۆزه تیف بیت، یان نیگه تیف چونییه که، وه که نه و قسه یه ی که ده لئیت، (خۆر یان ده رها توه، یان هه لئه هاتوه) و، (ئاو یان گهرمه، یان گهرم نی یه).

مه به ست له (الأحكام)، له م بواره دا، نه وه یه که کارو کرده وه ی که سانی به ربار (المكلف) جیگیر بکریت و، حاله تی (واجب) و (مندوب) و (حرام) و (که راهه ت) و (مباح) بوون و، دروستی و نادروستی (الصحة والفساد) و، به تالییان دیاری و پۆلین بکریت و، هه روه ها مه رج نییه، که زانستمان به سه راپای نه حکامه شرعییه کان به ره هاییه هه بیت، جا دروست بیت، ووشه ی فیه ی بۆ به کار به یینین، به لکو بوونی زانست به زۆرینه و، له سه ر ئاستی تیکرا به نه حکامه شرعییه کان به فیه هاتۆته نه ژمارو، فیه ی نه و بره زانست بوونه یه و برپایه وه، زانا به و شته به که س شه ر عزان (فقیه) نازده کراوه، چونکه هونه رو توانای ده ره ی تان و هه له ینجانی حوکمی شرعی هه یه.

له م سه روه بنده دا به مه رج گیراوه، که نه و نه حکامانه شرعی بن و، درابنه پال شه رع و له و یوه وه رگیرابن، ئیتر به راسته وخۆ وه رگیرابن، یان به ناراسته وخۆ به هۆی ئامرازی تره وه چونییه که، بۆیه نه حکامی عه قلئ ناچنه چوارچیوه ی نه م پیناسه یه ی ئیمه، وه که بوونی زانست و زانینی نه وه ی که (الكل أكبر من الجزء): شتی گشتی گه وره تره، له شتی فه رع و چل و پۆیه، یاخود نیوه ی دۆ به که، یان نه م جیهانه نه فریندراوه، نه مانه نه حکامی عه قلین و شه رع ی نین و ناچنه چوارچیوه ی پیناسه که مان، چونکه ئیمه گوتمان

1 منهاج الأصول، الإمام البيضاوي. ل ۲۲، الأحكام في أصول الأحكام، للامدي، ب ۱، ل ۷، إرشاد

الفحول، للشوكاني، ل ۳، لطائف الأشارات، ل ۸.

ده بیټ حوکمی شهرعی بنو، هـروهـا نه حکامی بهرجه سته یی (حسبی) له دهره وهی نه م پیتاسه یی نیمه وهن، واته نهو حوکمانه ی که به هـستو بهرجه سته بوون زانراون، وهک زانینی نه وهی که ناگر سوتینه رهو، هـروهـا نهو حوکمانه ناگریته وه، که به نه زموون زانراون، وهک زانینی نه وهی که ژهر کوشنده یه و، هـروهـا حوکمی دانراو (وضعی) ناگریته وه، وهک زانینی نه وهی که (کان و أخواتها) موبته دا مه رفوع ده که نو، خه بهر مه منصوب ده که ن، که نه م یاسایه دانراوه و ده سکرده .

نینجا له و حوکمه شهرعیانه دا، نه وه به مهرج گیراوه، که کرداری (عملي) بن، واته نه وانه ی که په یوه ستن، به کارو کرده وهی نهو که سانه ی که نه رکیان له سر شانه (مکلف)ن، وهک نویژی نویژخوینان و، کړین و فروشتن و، خواردن و خواردنه و هیان و، سزادانیان له کاتی سه ریچی کردنن، له په رستش و مامه له کانیا ندا، بویه نهو شتانه ی که په یوه ستن به بیروباوه په وه ناچنه ناو نه م باسه مان، وهک باوه په بوون به خواو پوژی په سلان، نه مانه نه حکامی ثیعتیقادی و، هـروهـا نهو حوکمانه ناگریته وه که په یوه ستن به نه خلاق و هـلـسو که وته وه وهک. واجب بوونی پاستگویی و حهرامی دروژنی، نه مانه له زانستی فیهقدا باس نا کرین و، به لکو له زانستی یه کتاپه رستی (التوحید) و زانستی که لام دا باس ده کرین، نه گهر نه حکامی ثیعتیقادی بوون و، نه گهر نه حکامی نه خلاق بوون نه و له زانستی نه خلاق و ته صه وفدا باسیان لیوه ده کریت.

هـروهـا له و حوکمه شهرعییه عه مه لیانه دا به مهرج گیراوه که وه رگیراو (مکتسب) بن، واته له به لکه ته فصیلیه کان وه رگیرابن، له پتی تیپوانین و به لکه هیتانه وه (النظر والاستدلال) ه وه.

و به پتی نه م مهرجه بیټ، زانینی په روه ردگار به نه حکامه کان و زانستی پیغه مبه ر (ﷺ) پییان، هـروهـا زانینی ته تقلیدکاره کان به نه حکامه کان، نه مانه هـموو له زاراوه ی زانایاندا به فیهق ناوزه د کراون و، هـروهـا زانه ره که شیان به (فه قیه) ناوزه د نه کراوه، چونکه بوونی زانستی په روه ردگار به و نه حکامانه، له صیفات ه لازمه کانی زاتی په روه ردگار خو یه تی، و نهو زانایه به حوکم و به لکه کانیش و، هـروهـا زانستی

پیغمبر (ﷺ) پیمان له سروش (وه‌حی) وه‌رگیراوه، نه‌ک له به‌لگه‌کانو، هه‌روه‌ها زانستی که‌سی موقه‌لید، له‌پ‌ر‌گای ته‌قلیده‌وه ف‌ت‌ری بووه، نه‌وه‌ک له‌پ‌ووی ت‌پ‌رامان و ئیجتیه‌اد‌کردنه‌وه.¹

(الأدلة التفصیلیة)، نه‌و به‌لگه‌ جو‌زنیانه‌ن، که‌ هه‌ریه‌که‌یان و هه‌ر به‌شیکیان په‌یوه‌ستن، به‌ پرس‌یکی تاییه‌تو، وه‌ک ده‌ق به‌کاره‌یتراون ب‌ق حوکمیکی دیاریکراو، وه‌ک:

1- فه‌رمایشتی په‌روه‌ردگار که‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَمْوَالُهُمْ﴾،² نه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌کی ته‌فصیلی یه، واته‌ به‌لگه‌یه‌کی جو‌زنییه‌و، تاییه‌ته‌ به‌ پرس‌یکی تاییه‌ته‌وه که‌ ماره‌کردنی دایکو و دایکی باوک و دایکی دایکه‌و هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر حوکمیکی دیاریکراو، که‌ حوکمی حه‌رامی ماره‌کردنی نه‌و پ‌ت‌ره‌یه‌ که‌ ناومان ه‌یتان

1 ل‌ت‌ره‌دا ت‌ب‌ینی نه‌وه‌ کراوه، که‌ که‌سی ته‌قلید‌کار که‌ ب‌ر‌ک له‌ حوکمه‌ شه‌رعه‌کانی به‌ به‌لگه‌وه‌ زانی، به‌ (فه‌قیم) ناونا‌ب‌ر‌یت، چونکه‌ که‌سی (فه‌قیم) لای زانایانی ئو‌صول نه‌وه‌یه‌ که‌ هونه‌ری ده‌ره‌یتانی حوکم و هه‌له‌یت‌جانی له‌ به‌لگه‌کانه‌وه‌ هه‌ب‌یت، ئیت‌ر چونیه‌که‌ به‌ گ‌ردار ئیجتیه‌ادی ک‌رد‌ب‌یت و حوکمی هه‌له‌یت‌جاب‌یت، یاخود ئیجتیه‌ادی نه‌ک‌رد‌ب‌یت، و حوکمی هه‌لنه‌ه‌یت‌جاب‌یت، که‌ واته‌ (فه‌قیم نه‌و که‌سه‌یه‌) که‌ ف‌یقه‌ ب‌وب‌یت‌ه‌ خولیا‌ی، و نه‌مه‌ هه‌لگری مانای ئیجتیه‌اده‌، به‌لام ل‌ت‌ره‌دا گ‌ورانی‌ک له‌ ماناکه‌دا پ‌ویداوه‌، و ووشه‌ی (ف‌یقه‌) ب‌ق پرسه‌ ف‌یقه‌یه‌کان به‌کاره‌یتراوه‌، ئیت‌ر چونیه‌که‌ نه‌و که‌ به‌ ت‌پ‌رامان و به‌لگه‌ه‌یتانه‌وه‌ ده‌ستی که‌وت‌ن، یاخود به‌پ‌ر‌گای تیگه‌یشتن له‌ قسه‌ی مو‌جته‌ه‌یده‌کان، یاخود به‌پ‌ر‌گای ته‌قلید‌کردن، و له‌به‌ر‌کردن، هه‌روه‌ک چ‌ون که‌س‌یک به‌و پ‌ر‌گایانه‌ی با‌سمان ک‌رد زانیا‌ری ده‌ست که‌وت‌ب‌یت، هه‌ر به‌ (فه‌قیم: شه‌رع‌زان) نا‌وزه‌د کراوه‌، و نه‌م مانا نو‌ت‌یه‌ش، له‌لای زانایانی ف‌یقه‌، بلا‌بو‌ته‌وه‌، نه‌وه‌ک له‌لای زانایانی ئو‌صولی ف‌یقه‌، ب‌روانه‌ (م‌ذک‌رات فی تاریخ الفقه)، للشیخ فرج الس‌نهوری، ل 4.

2 النساء (23).

ب- فرمایشتی قورنان: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الرِّقَّةَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ ﴿۲۲﴾ کہ
 به لگه یه کی جوزئییه و تایه ته به پرستیکی دیاریکراو، که داوین پیسی یه و، به لگه یه له سه ر
 حوکمکی تابیه ت، که حوکمی حه رامی داوین پیسی کردنه.

ج- هر روه ها هر مايشتي قورئان كه ده هر رمويت: ﴿وَأَعِذُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾^۲ كه به لگيه كي جوزئي به، له سر پرسيتكي دياريكراو، كه ناماده كاري سه ربازي و هتزه له لايه ن كومه لتيكي دياريكراوه وه، هر روه ها به لگيه له سر حوكميتكي دياريكراوي تاييه ت، كه حوكمي وزاجب بووني ناماده سازي جهنگي به، له لايه ن كومه لي موسولمانانه وه، بقرساندني دوزمناني نيسلام.

د- هر روه ها وهك نهم فرمايشته ی پيغه مبه (عزله) كه ده فرمويٲ: (العَمْدُ قَوْد: بر كوشتنی نه نقه ست، تۆله كردنه وه به كوشتنه وه ی هیه)، نهم به لگه یه کی جوزنييه، كه په يوه سته به پرسيكي دياريكراو، كه كوشتنی به ده ست نه نقه سته و، هر روه ها به لگه یه له سه ر نه و حوكمه يش، كه حوكمی بوونی كوشتنه وه و تۆله كردنه وه یه.

هـ- بونوی (الأجماع: کورای زانایان) له سەر نه وهی که میراتی داپیره شەش یە که، نه مهیش به لگه یه کی جوزئییه که تایبه ته به پرسیتی دیاریکراو که میراتی داپیره یه و، هه روه ها به لگه یه له سەر نه و حوکه می که واجبه شەش یه ک بیدریت به داپیره .

که واته (الأدلة التفصيلية) نهو بهلگانه که حوکمی هه موو پرسنکمان بۆ یه کلایي ده که نه وه، بۆیه له م پوانگه یه وه بوونه ته باسو خواسی فه قیهه کان، تا نهو حوکمانه یان لئ هه لتهینجن که لیانه وه سه رچاوه یان گرتووه، نه مهش به پشت به ستن به و یاساو ریسایانه ی که زانایانی ئوصولی فیه بۆ ده رهینانی نه حکام و شیوازی په یه وه ی به لکه هینانه وه دایانان، به لام زانای ئوصولی له سه ر نه م به لگانه تووژینه وه ناکات، به لکو له سه ر به لکه گشتی به کان (الأدلة الإجماعية) یاخود (الأدلة الكلية) تووژینه وه

1 الأسراء (٣٢).

2 الانفصال (٥٩).

دهكات، تا له م پښتياوه كومه لك ياساو پيسا دابنيت بۆ زاناياني فيقه، تا نه وانش به سر به لگه جوزنيه كاندا پراكتيزه يان بكن و جی به جی يان بكن و دواچار بگن به زانيني حوكمه شهرعيه كان.

۵- پيناسه ي (نوصولي فيقه) له زار او ده (اصطلاح) دا :

پيناسه ي نه م زانسته به پيودانگه ي كه نازناوه بۆ زانستكي دياريكراو بريتيه له زانيني ياساو به لگه گشتيه كان، نه و ياساو به لگانه ي كه فاكترن بۆ گه يشتن به پښتيا ه له پښتيا فيقه،^۱ ه روهك نه م ناوه يش بر دراوه به سر خودي نه و ياساو به لگه گشتيانه دا.

ياساو پيساكانيش (القواعد) نه و پرسو دوزه گشتي يانه كه حوكمه كانيان جی به جی ده كريت به سر نه و شته كاوه كي و جوزنيانه يدا كه له ژير پكتيفيدان، نيت له م پوانگه يه وه حوكمي نه و شته جوزنيانه^۲ ده زانين و، له و نمونانه يش:-

ياساي بنه رهي (نه م بۆ واجب بوونه ته نها له كاتيكدان نه بيت كه نيشانه يه ك بيته ناراو، له و په وگه يه ي لابت)، نه م ياسايه حوكمه كي جی به جی ده بيت به سر سرجه مي ده قه جوزنيه كاني ژير پكتيفيداو به سر ياندا پراكتيزه ده كرين، وهك نه م فرمايشته، په روه ردگار كه ده فرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوفُوا بِالْعُقُودِ﴾^۳ و

1 فتح الغفار، بشرح المنار، لابن نجيم، ل ۷، تسهيل الوصول إلى علم الأصول، للمحلاوي، ل ۷،

إرشاد الفحول، ل ۳

2 نه و ياساو پيشايانه يش به به لگه گشتيه كان ناوده برين و نه حكامه كانيش به نه حكامي گشتي ناوده برين. بويه فرمانكردن (الأمر) به لگه يه كي گشتي يه و نه و حوكمه كي كه ده ريكردوه كه واجب بوونه كه يه حوكميكي گشتي يه و نه و ده قانه ي فرمانه كه يان كړدوه به لگه ي جوزنين و، حوكمه كانيش حوكمي جوزنين.

3 المائدة (۱).

ههروه‌ها ده‌فرمودیت: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾^۱ که سه‌رجه‌م ده‌سته‌واژه‌راسته‌وخزکانی نه‌مرو فرمانکردن ده‌چنه ژیر نه‌م یاساو قاعیده‌یه‌وه و له ږیگایه‌وه واجب بوونی نه‌و شتانه ده‌زاین که په‌یوه‌ستن به ده‌سته‌واژه نه‌مریه‌کانه‌وه، وه‌ک واجب بوونی پابه‌ند بوونی به گریبه‌سته‌کانی مامه‌له‌وه، هه‌روه‌ها واجبی نویژو زه‌کاتدان و گوږپرایه‌لی کردنی فرمانه‌کانی پیشه‌وامان (ﷺ).

هه‌روه‌ها وه‌ک یاسای بنه‌په‌تی، (نه‌هی بۆ حه‌رام بوونی شته‌که‌یه ته‌نها له‌کاتیځدا نه‌بیټ که نیشانه‌یه‌ک خوی قوت بکاته‌وه و له‌ ټاراسته‌یه‌ی لادات) نه‌م یاسایه به‌سه‌ر نه‌و دا‌قانه‌دا جی به‌ جی ده‌بیټ که مانای راسته‌وخوی (نه‌هی: ږیگرتن) ده‌گه‌یه‌نن و له‌م ږیگای پراکتیزه‌کردنی یاسایانه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وټ که نه‌و شتانه‌ی ده‌سته‌واژه‌ی (نه‌هی) یان بۆ به‌کاره‌یتراوه حه‌رامن، وه‌ک ټایه‌تی ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ﴾^۲ و هه‌روه‌ها ټایه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾^۳ که‌واته به‌گوږده‌ی ده‌قی به‌که‌م حوکمی داوین پیسی حه‌رام بوونیه‌تی و حوکمی خواردنی مالی خه‌ک به‌ ناهه‌ق نه‌میش دیسان حه‌رام بوونی نه‌و کرده‌وه نه‌شیاره‌یه.

له‌ پوانگه‌ی نه‌م یاسا بنه‌په‌تیانه‌وه که‌سی موخته‌هید ده‌گاته‌ ناستی هه‌له‌ینجانی فیهه، واته‌ ده‌ره‌یتانی حوکمی شه‌ری کرداری له‌ به‌لگه‌ ته‌فصیلیه‌کان که باسما‌ن کردن، جا که موخته‌هید ویستی حوکمی نویژ بزانیټ نه‌م ټایه‌ته ده‌خوینټ ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾، ده‌لټ (أقیموا) ده‌سته‌واژه‌یه‌کی بی پیچ و په‌نای فرمان کردنه و یاسای (الأمر للوجوب، الا لقرنية صارفة)، نه‌مر بۆ واجب بوونیه‌ی به‌سه‌ردا جی بوجی ده‌بیټ و ده‌ره‌نجام به‌وه ده‌گات که نویژ کردن واجبه‌.

1 النور(۵۶).

2 الاسراء (۳۲).

3 النساء (۲۹).

پاشان سه بارهت به به لگه گشتیه کانیش (الأدلة الإجمالية) نه مانه يش بریتین له سه رچاوه کانی حوکمی شهرعی وهك قورشان و فهرموده و ئیجماع و قیاس، و زانینی نه مانه يش له روانگهی زانینی ناستی به به لگه بوونیان و پایه یان له به به لگه کردنیاندا ده بیئت و دیته دی و هه روه ها به زانینی په هه نده کانی به به لگه کردنی نه و دهقه له پووی ئاراسته جیاوازه کانی به به لگه کردنییه وه و هه روه ها به زانینی مانای (الأجماع: کوپای زانایان) و مهرجه کانی و جوړه کانی قیاس و عیله ت و پښاکانی زانینی نه و عیله تانه و زانینی شته کانی تری په یوه ست به قیاس و به لگه گشتیه کانی تر، که واته به زانینی سه رجه م نه مانه، زانینی به لگهی ئیجمالی دیته دی.

زانای نوصولی فیه تووژینه وه و به دوا د اچوون له سر به لگه ئیجمالییه کان ده کات تا حوکمه جوژنییه کانیاں لټوه و هریگریت، نه مه ش به پشت به ستن به یاسا نوصولییه کان و به پشتیوانی پرس و باسی به لگه ئیجمالییه کان ده بیئت.

٦- نامانج له تووژینه وهی زانستی نوصولی فیه و ناستی پیوستان به م زانسته :-

له و باسانه وهی پیشت له سهریان دواين بومان دهرده که ویت که مه به ست و نامانج له دانانی زانستی نوصولی فیه بریتییه له گیشتن به حوکمه شهرعییه کردارییه کان نه ویش له پښکای دانانی یاسا و پښساو په پیره وگه لیک بڼ گیشتن به و کاره، نه مه ش به شیوازیک ده بیئت که که سی موجه ید له هه له و گرفت بپاریزیت که واته فیه و نوصول له وه دا کوکن که مه به ست لیان گیشتنه به حوکمه شهرعییه کان، چونکه نوصول په پیره و پښکای نه و گیشتنه و پښکاکانی هه لهنجان پوون ده کاته وه و فیه هیش به کرده وه حوکمه کان دهرده هینیت له بهر پوښنایی نه و په پیره وه دا که زانستی نوصول دایناوه و به جی به جی کردنی نه و یاسایانه ی زانستی نوصول دهری کردوون.

نینجا نابیت بگوتریت ئیستا پیوستان به و زانسته بی یه، چونکه ده گوتریت دهرگای ئیجتیهاد داخراوه، چونکه ئیمه ده لټین ئیجتیهاد تا پوژی دواپی به رده وامه، به لام کو مه لیک مهرجی هه یه و نه وهی فه توا ده دات که دهرگای ئیجتیهاد داخراوه نه وه به ئیجتیهادی خو ی نه و قسسه یه ی کردووه و له کاتیکدا بووه دیویه تی هه ندیک خه لکی نه زان

بئ دەربایسی قسه‌یان له‌سه‌ر شه‌ری په‌روه‌ردگار کردووه‌و هه‌ر به‌ ئاره‌زووی خویان
 نه‌حکامیان داناووه‌و شه‌ریان بۆ خه‌لک کردووه‌و، هه‌روه‌ها دیویانه‌که‌سانێک دروست
 بوون بانگه‌شه‌ی ئیجتیهادیان کردووه‌، له‌کاتی‌کدا که‌ ته‌نها ناوه‌که‌یان زانیوه‌و له‌
 ناوه‌پۆکی ناحالینو نه‌م فه‌توایه‌ لی‌ره‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتووه‌.

بۆیه‌ هه‌رک‌س نه‌گه‌یشتبێته‌ پله‌ی ئیجتیهاد هه‌ر پێویستی به‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ نه‌م زانسته‌
 بزانی‌تو، له‌ یاسا‌کانی پامینیت تا سه‌رچاوه‌ی قسه‌ی پێشه‌وا مه‌زنه‌کانمان بزانی‌تو
 بنه‌په‌تی مه‌زه‌به‌کانیان بۆ پوون ببێته‌وه‌و ئینجا لی‌ره‌وه‌ تا پاده‌یه‌ک ده‌توانیت به‌ربه‌ری
 (المقارنه‌) و به‌لاداخستن (الترجیح) بکات له‌نیوان قسه‌ جیاوازه‌کانیاندا و هه‌روه‌ها
 ده‌ره‌ینانی حوکمه‌کان له‌به‌ر پۆشنایی په‌یره‌وی پێشه‌واکانی ئیسلامدا نه‌و په‌یره‌وو
 یاسایانه‌ی که‌ له‌ هه‌لاوی‌کردن و ده‌ره‌ینانی حوکمه‌کاندا نه‌و پێشه‌واiane به‌کاریان هێتاون.
 هه‌روه‌ها که‌سی بایه‌خ‌ده‌ر به‌ حوکمه‌ شه‌ریعه‌یه‌کان، دیسان نه‌میش ناتوانیت
 ده‌سه‌برداری نه‌م زانسته‌ ببیتو، که‌سی پاسپێ‌ردارو یه‌ک‌لابووه‌وه‌ بۆ یاسا مرۆف‌کرده‌کان
 هه‌ر له‌ پارێزه‌رو قازی و وانه‌بێژ، هه‌ریه‌که‌یان پێویستی به‌م زانسته‌ هه‌یه‌، چونکه‌ نه‌و
 یاساو پێسایانه‌ی که‌ زانستی ئوصول داایان، وه‌ک قیاس و بنه‌ماکانی و هه‌روه‌ها یاسا
 ئوصولیه‌کان بۆ پاقه‌ی ده‌قه‌کان و پێگای به‌ به‌لگه‌کردن و واتاو ده‌سته‌واژه‌کان به‌گوێره‌ی
 خودی نه‌و مانایانه‌ی که‌ هه‌لی گرتووه‌و هه‌روه‌ها په‌هه‌ندی نه‌و به‌ به‌لگه‌کردن و یاسا‌کانی
 ته‌رجیح له‌نیوان نه‌و به‌لگانه‌داو گشت نه‌مانه‌و زانیاری تریش پێویستن بۆ نه‌و که‌سه‌ی که‌
 ده‌رباره‌ به‌ نه‌حکامی وه‌ضعی توێژینه‌وه‌ ده‌کات و ده‌یه‌وێت پاقه‌ی نه‌و نه‌حکامانه‌ بکات و
 نه‌و حوکمانه‌ش بزانی‌ت که‌ له‌سه‌ریان بنیات نراون بۆیه‌ کۆلی‌زه‌کانی شه‌ریعه‌و یاسا له‌
 عێراق و لا‌تانی شام و میسرو هی تریش له‌ کۆن و ئیستادا بایه‌خیان داوه‌ به‌ گوته‌وه‌ی
 نه‌م زانسته‌ به‌ قوتابییه‌کانیان.

۷- نه شونماکردنی زانستی نوصولنی فیه:

له سهردهمی ده رکه و تنی فیه وه نوصولنی فیه هیش هه بووه چونکه که فیه هه بوو بیگومان بوونی بنه ماو یاساو پيساگه لیکیش پتویسته بزی نهو یاساو پيساگه له ییش پایه و کۆله که ی زانستی نوصول و ناوه پۆکه که یین، به لام فیه پيش زانستی نوصول که وت له پووی نووسینه وه و پیک خستنه وه، هه رچه نده له هاتنه نارادا هاوشان بوون، واته فیه کۆکرایه وه و پیک خراو یاساکانی هه لاویر کران و به شه کانی پیک خستنیان بۆ کرا پيش نه وه ی نه م کارو پیرۆزه یه بۆ زانستی نوصولنی فیه نه نجام بدریت و، له زانسته کانی تر جودا بکریته وه و نه مهش مانای نه وه ناگه یه نیت که ته نها له و کاته وه سه ریه له دبیت که نووسراوه ته وه و پیک خراوه، به لکو پيشتر هه بووه و زانایان به بی یاساو په پیره ی دیاریکراو حوکمیان ده رنه هیناوه، به لکو به ساسای نوصولنی نه و کارانه یان کردووه و نه و یاساو پيسایانه له هزری موجهه هیده کاند هه بووه و له به ر رپۆشنایی نه واند هه حوکمیان هه له پینجاوه به لام تا نه و کاته هیشتا به سه ره خۆی ده ریان نه بریبوو بۆیه هاوه لی مه زن عه بدوللای کورپی مه سعود (خوا لینی پازی بیت) که شه رعزانیکی مه زن بووه کاتیک ده یه رموو نه و ژنه سکپه ی میرده که ی مر دووه عیده که ی به دانانی منداله که ی ده بیت و نه وه عیده یه بزی له به ر نه م نایه ته پیرۆزه بووه که ده فه رمویت: ﴿وَأُولَٰئُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾، و نه وه ییشی کردۆته به لگه که سووپه ته ته لاق که نه و نایه تی تیادایه له دوا ی سوپه تی به قه په دابه زیوه، که نه م نایه تی تیادا هاتووه که ده فـه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ به م به گه هینانه وه ییش ناماژه به یه کیک له یاساکانی زانستی نوصول ده کات که ده لیت: (إن النص اللاحق، ينسخ النص السابق: ده قی دواتر ده قی پيشوو ده سپرته وه)،

1 الطلاق (٤).

2 البقرة (٢٣٤).

هه‌رچه‌نده پاسته‌وخۆ ئاماژه‌ی به‌مه‌ نه‌کردوه،^۱ بێگومان هه‌موو شتی‌کیش هه‌روایه، له‌ سه‌ره‌تادا دیته‌دی، جا دواتر هه‌موار ده‌کریت، و پێکده‌خړیت، و کۆده‌کریته‌وه‌و ده‌نووسریته‌وه، و ئه‌و کۆکردنه‌وه‌یه‌ش سه‌لمینه‌ری ئه‌وه‌یه‌ که‌ پێشتر هه‌بووه، هه‌روه‌ک زانستی نه‌حو، و لۆژیک (منطق) که‌ پێشتر عه‌ره‌به‌کان فاعیلیان مه‌رفوع کردوه، و مه‌فعولیان له‌ قسه‌کردندا مه‌نصوب کردوه، که‌ چی هیشتا زانسته‌که‌ نه‌نوسرابوو‌یه‌وه، و چه‌نده‌ها یاسای تری نه‌حو هه‌ن، که‌ جی‌ به‌ جی‌ کراون، پێش پێکخستن و نوسینه‌وه‌و پێکخستنی زانستی نه‌حو، و خه‌ڵکانی ژێرو وریا باسی شتی به‌لگه‌نه‌ویست (بدیهی) یان کردوه، پێش ئه‌وه‌ی که‌ زانستی لۆژیک و یاسا‌کانی زانستی لۆژیک (مه‌نطیق) بنووسریته‌وه.

که‌واته‌ زانستی ئوصولی فیه‌قه‌ هاوشانی فیه‌قه‌ و له‌گه‌ڵ ئه‌ودا سه‌ریه‌له‌داوه‌ و ته‌نانه‌ت پێش زانستی فیه‌قه‌یش هه‌بووه، چونکه‌ ئوصول کۆمه‌ڵه‌ یاسایه‌که‌ بۆ ده‌ره‌هێنانی فیه‌قه‌و ته‌رازووی بیروپا‌کانه، به‌لام تا ئه‌و کاته‌ ئاتاجمان نه‌بوو به‌ نوسینه‌وه‌ی و پێکخستنی. بۆیه‌ له‌ سه‌ره‌تادا له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هه‌ر پێویستمان به‌ قسه‌کردن له‌سه‌ری نه‌بوو، چ‌ جای نووسینه‌وه‌ی، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) خۆی سه‌رچاوه‌ی فه‌تواو پوون‌که‌ره‌وه‌ی ئه‌حکامبوو و هه‌چ پێویستیه‌ک له‌و سه‌رده‌مه‌دا نه‌بووه، به‌ ئیجتیهادکردن و فیه‌قه‌، جا که‌ ئیجتیهاد نه‌بوو که‌واته‌ په‌یره‌وی هه‌له‌پنجای حوکمیش نی‌یه‌و، ئیتر پێویست به‌ یاساو پێساش ناکات.

۸- دوا‌ی کۆچی دوا‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پهودا‌ی زۆر جۆرا‌وجۆر پوویاندا که‌ ده‌بوو به‌ ئیجتیهادکردن و ده‌ره‌هێنانی یاساو ئه‌حکام له‌ قورئان و سوننه‌ت پووبه‌پوویان بینه‌وه، به‌لام له‌م نۆه‌نده‌دا ئه‌وه‌ هه‌بوو که‌ شه‌رع‌زانانی هاوه‌لان (خوا لی یان پازی بی‌ت)، پێویستیان به‌وه‌ نه‌بوو که‌ قسه‌ له‌سه‌ر یاسا‌کانی ئیجتیهاد و په‌وگه‌ی به‌ به‌لگه‌هێنانه‌وه‌و هه‌له‌پنجان بکه‌ن، چونکه‌ زمانی عه‌ره‌بی و په‌وتی زمانه‌که‌یان ده‌زانی و هه‌روه‌ها په‌هه‌ندی

1 شرح التوضیع، للتنقیح، ب ۱، ل ۳۹.

به به لگه بوونی زاراوه و دهسته واژه کانیان وهك خۆی ده زانی، چونكه نهیئیی و هونه ری راسته قینهی شهرع دانانیان پی شاره زابوو ههروه ها زانابوون به هۆکاره کانی هاتنه خواره وهی ئایه ته کانی قورئان و ده ربړینی فهرموده کان.

په پیره وی ئه م کۆمه له له ده رهینانی ئه حکامدا، ئه وه بوو که هه رکات پووداویکیان بهاتایه به رده ست هه ولئیان ددها حوکه که ی له قورئانی پیروژدا بدۆزنه وه، ئه گه ر له قورئاندا ده ستیان نه که وتایه ت، په نایان ده برده بهر سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) تا له ویی ده ستی بخه و ئه گه ر له سوننه تیشدا ده ستیان نه که وتایه ئه و ئیجتیهادیان ده کردو ئیجتیهاده که شیان له بهر پۆشنایی ئه و زانینه ی خۆیاندا بوو، که هه یانبوو سه باره ت به ئامانجه کانی شه ریعه ت، ههروه ها له پوانگی ئه و ئامازانه وه ئیجتیهادیان ده کرد که له ده قه کان ده فامرانه وه، بۆیه تووشی هه یج سه ختی نه ده بوون له ئیجتیهاد کردندا و ئیتر پیوستیان به نووسینه وهی یاساکانی ئوصول نه بوو، ئه مهش هۆکاره که ی ئه وه بوو که ئه و حه زه فیهقه ی هه یانبوو ئاسانکاری له م باره یه وه بۆ دروست کردبوون که ئه م زه وق و حه زه فیهقه یشیان له مه وه بۆ دروست بوو بوو که زۆر هاوه لایه تی پیغه مبه ریان (ﷺ) کردبوو زۆر له خزمه تیدا بوو بوون، ئه مهش سه ره پای ئه وهی که خۆیشیان بهر تیژو ده روون خاوین و خاوه ن هه ستی بالاو مه زن بوون. به م جوړه سه رده می هاوه لان به پړی کراو یاساکانی ئه م زانستی ئوصولی فیهقه پړک نه خزان وهروه ها شوینکه وتوانی ئه وانیش (التابعین) ئه م کاره یان هه ر نه کردو له هه له ینجانی حوکه دا هه ر له سه ر په پیره وی هاوه لان پۆیشن، چونکه هیشتا سه رده مه که یان نزیک بوو له سه رده می پیغه مبه ر وه (ﷺ) و ههروه ها شهرع له سه ر ده ستی هاوه لان فیریبوون و زانستیان له وان وه رگرتبوو، بۆیه هیشتا پیوستیان به وه نه بوو زانستی ئوصولی فیهقه بنووسنه وه و پړکی بخه ن.

۹- به لام له دوا ی به کۆتاهاتنی سه رده می تابعین، جیهانی ئیسلامی فراوان بوو پووداوی زۆرو جوړاو جوړتر پوویاندا و عه جه مه کان (بیگانه) تیکه لی عه ره به کان بوون و ئیتر زمانی عه ره بی به پاراوییه که ی خۆی نه مایه وه و، لیره ئیجتیهاد و خه لکی موخته هید زۆربوون، و پړیگاکانی هه له ینجانی حوکه زۆربوون و، پکا به ری و چه له حانی و گفنگوگی

ناتەبا ھاتنە ئاراو، لايەنى تىكەلۆ پىكەلۆ ماناى زۆرھەلگەر دروست بوون و بەھۆى ھەموو ئەمانەو ھەرزانەكان ھەستىيان بەوھەرد كە كۆمەلەك ياساو پىساو بنەما بۆ ئىجتىھادكردن دابىتىن، تا موجتەھىدەكان لەكاتى راجىاييدا بگەپنەو بۆ ئەو ياسايانە و ھەرھەا تا ئەو بنەمايانە ببە سەنگى مەھەك بۆ زانستى فىقھو پاي دروست لىيانەو سەرچاوە بگريئە.

ئەم ياساو بنەماگە لەيش لە زمانى عەرەبى و ناوھەركەكەى و ئامانچ و نەيتىيەكانى شەرىعەتو، پەرچاوى بەرژەوھەندى و پەپرەوى ھاوھەلان، لە بەلگە ھىتانەو ھەرگىرابوون و ئىتر لەم ياساو باس گەلە ((زانستى ئۇصولى فىقھ)) ھاتە پىكھاتن.

۱۰- ئەم زانستە بەشپەھى نوسراو كۆكرایەو، بەدەرکەوت لەسەر شپەھى كۆمەلەك ياساو پىسا، كە لە قسەى شەرعزانەكان و پافەكانيان لەسەر ھوكمەكان ھەرگىرابوون، جا كە شەرعزانەك باسى ھوكمىكى دەكردو بەلگەكەى بۆ دەھىناو پووى ئەو بەلگەى شىدەكردەو ھەريارى دەكرد لەم سەرۆبەندەدا تىشكى ئەم زانستە دەردەكەوت ھەرھەك پىرسەى راجىايى نىوان شەرعزانەكان (الخلاف بين الفقهاء) بە كۆمەلەك ياساى ئۇصولى دەپۆشت بەپىو كە ھەر شەرعزانە ئەو ياسا ئۇصوليانەى پشت پى دەبەست، تا راکەى خۆى بەھىز بکات و بسەلمىنىتو، مەزھەبەكەى خۆى سەربخات و چاوى ئىجتىھادەكەى پوون بکاتەو ھەمەش شتىكە زانستى ئۇصولى زياتر پۆشن دەكردەو.

۱۱- گوتراو كە يەكەم كەسىك لە زانستى ئۇصولى فىقھدا نووسىويەتى زانا ئەبويوسفى ھاوھەلى ئىمام ئەبو حەنەفە بوو، بەلام ھىچ لە وكتىب و نووسراوانەيان دەست نەگەشتو.

قسهی باو لای زانایان نه وه یه که یه که م که سیک نه م زانسته ی نووسییه وه و کۆکرده وه و له کتیبی سه ره بخۆدا داینا پێشه و موحه ممه دی کوپی ئیدریسی شافعی بووه که له سالی (٢٠٤) ی کۆچیدا وه فاتی کردوه.¹

ئیمامی شافعی کتیبی (الرساله) ی له م زانسته دا داناوه، که زۆر به ناوبانگه و تیایدا قسهی له سه ر قورئان کردوه و پوونکردنه وه کانی قورئانی بۆ نه حکامه کان باس کردوه ههروه ها پوونکردنه وه ی سوننه ت بۆ قورئان و باسی ئیجماع و قیاس و (الناسخ و المنسوخ) و نه مرو نه هی و ئاستی به به لگه بوونی فهرمووده ی یه ک که س له پیاویه تداو چه نده ها بابه تی تری ئوصولی له م کتیبه یدا باس کردوه.

په پیره وی ئیمامی شافعی له کتیبی (الرساله) دا په پیره ویکی ووردو قۆله و نه وه ی ده یلێت به به لگه و دۆکیۆمێنت سه لماندویه تی و توێژینه وه ی بیروپرای به رامبه ره کانی خۆیی به شیوه یه کی زانستیه نه ی به توه کردوه.

له دوا ی ئیمامی شافعی، پێشه و (نه حمه دی کوپی حه نبه ل) کتیبیکی سه باره ت به گوێپایه لی پێغه مبه ر (ﷺ) نووسیوه و ههروه ها په پراویکی سه باره ت به (الناسخ و المنسوخ) و کتیبیکی ده رباره ی (العلل: فاکنه ره کان) داناوه و دواتر زانایان به شوێنیاندا ده ستیان دایه نووسین و، باسه کانی ئوصولیان به ته وای پێکخست و فراوانیان کردو زۆر زیاده یشیان خسته سه ر.

1 لای زانای پایه رز مه حمود شه هابی خورامانی له پێشه کی کتیبی (فوائد الأصول) دا له (الحجة النائیینی) ی شیخ موحه ممه د عه لی کازمی خوراسانی یه وه هیناویه تی که گوته یه تی: ژماره یه ک له زانا پایه به رزه کانی وه ک (ابن خلکان) و (ابن خلدون) و حاجی خه لیفه ی خاوه نی (کشف والظنون) نه وه یان درکانه دوه که یه که م که سیک له زانسته ی ئوصولێ فیه قه دا کتیبی داناوه ئیمامی شافعی بووه، به لام نه مه یه کلاکه ره وه نی یه، به لکو بۆی هه یه که (أبو یوسف یعقوب بن إبراهیم) که یه که م که سه نازناوی (قاضي القضاة) هه بووه، پێش ئیمامی شافیه یی له ئوصولدا کتیبی دانا بیت.

۱۲- ره‌وگه‌ی زانایان له توێژینه‌وه‌ی زانستی نۆصوئی فیه‌ده‌ا: -

زانایان دهرباره ی توژیښه وهی زانستی ئوصولۍ فقه، تنها یه ک پړوت و پړگه یان نه گرتوته بهر، به لکو خاوه نی چونډ پړوت و میتوډیکي جیان، هه یانه که په پړه وی داپښتنی یاساو بنه ما ئوصولیه کانی گرتوته بهر به پشت به ستن به به لگه و ډوکوؤمینت، به بڼ گویدانه ئه وهی که ئایا ئه و یاساو بنه مایانه کۆکن یان پیچه وانن، له گه ل ئه و لقه فقهیانہی که له پیښه ووا موجه هیده کانه وه وهرگیراون، ئه مه ئاراسته یه کی تیوری یه، مه به ست لیتی ئه وه یه که بنه پړه تی ئه م زانسته داپړیښه وه، به و شیوازه ی که به لگه کان دهری ده خن و ده لاله تی له سر ده کن، و ئه و یاساو بناغه یه ده که نه پتوهر بؤ کونترپول کردنی ئه و پړوسه ی به لگه هیتانه وه یه (الاستدلال) وه هه روه ها ئه و یاساو پړی و شویانه کراونه ته پتوهر بؤ ئیجتیهادی زانا موجه هیده کان و نه کراونه ته خزمه تگوزاری چل و پوپه و لقی مه زه به کان، ئه م میتوده یش به میتود و پړه وگه ی مته که للمین ناسراوه و له م باره یه وه موعته زیله و شافعی و مالکی و زانایانی جه عفری له سه ره تادا که فقیهان نووسی ه وه له سر ئه م میتوده ده پړیشتن، هه رچه نده دواتر جه عفریه کان ئه م میتوده یان تیکه ل کرد له گه ل میتوډیکي تردا که بریتی بوو له داپښتنه وه ی یاسا کانی ئوصول له بهر رؤشنایی پرسه لاوه کیه کانی مه زه به کاند.

ئەم مەزۇدە پەشت بە ئىستىدلالى عەقلى دەبەستەت، لە دارپشتنى ياساكانى
ئىجتىھادداو دەمارگىرى بۆ مەزەبەكان نى يە و كەتر باس لە بابەتە فەرعىيەكان
دەكات و ئە و باسكردنە كەمەيش تەنھا بۆ نمونە ھەنانه و ھە و ھىجى تر.

۱۲- ژماره یهك له زانایانی تر له سهر میتوؤدیکي تر ده پږن، که بریتى یه له داپشتنه وهى یاسا ئو صولیه کان له سهر ئه و شیوازهى که له پیشه واکان وهرگیراوه، له بابه ته فهرعیه فیهیه کاند، واته ئه زانایانه ئه و یاسا بنچینه بیانه یان داناوه، که وای بۆ دهجن که پیشه وای مه زه به کانیان له کاتی ئیجتیهادکردن و دهرهتانی ئه حکامدا

په چاویان کردوون، ئه کاره شییان له بهر پۆشنایی ئه وه دایه که له بابته فهرعییه فیهیه کانداه یشتوته دهستیان و زانایانی حه نه فی واناویانگیان ده رکردووه که شوینکه وتی ئه م جۆره میتۆدهن و ته نانه ت ئه م ره وته به میتۆدی حه نه فیهیه کان ناسراوه.

ئه م ره وه گه یه و میتۆده به وه ناسراوه که زیاتر شیوه وکی کرداری (الکایع العملی) وه رگرتووه و خوی له خۆیدا تووژینه وه یه کی کرداری و جی به جی کاری و پراکتیزه ییه به سه ر بابته فهرعییه فیهیه کانداه، ئه وانهی که له پیشه وای مه زه به کانه وه گه یشتوته دهستیان و، هه روه ها ره وه گه یه که بۆ ده ره یانانی یاسا و پرسیا و بیردۆزه کانی زانستی ئوصول، که پیشه وایانه له کاتی هه له ینجان و ئیجتیهاده کردنه کانیاندا په چاویان کردوون، بۆیه ئه م میتۆده ئه و یاسا و پرسیایانه داده پوژینه وه که له خزمه ت بابته فهرعییه کانی مه زه به دان، ته نانه ت نه گه ر یاسایه کی ئوصولی له گه ل پویایه تیکی فیهیه نه گونجابه ئه و یاسا که یان ده سکاری ده کردو هه مواریان ده کرده وه وازیان له و پویایه ته نه ده هینا و په یه وهانی ئه م میتۆده به رگری سه رسه ختانه ده که ن له ره وه گه ی پیشه وایانی ئه م مه زه به، له کاتی ئیجتیهاده کردنیاندا هه ره وه زانای پایه به رز (ئیهن خه لدون) یش ده لیت: ئه م ره وته و میتۆده که ی زۆر گونجاوترن بۆ بابته فهرعییه کان، و نزیکه گتریشن له خودی فیهیه وه.

١٤- له کاتی تووژینه وه ی ئه م زانسته دا میتۆدی سییه میشم بۆ ده رکه وتووه، که بریتی یه له کۆکردنه وه ی هه ردو ره وته که و، ئاشکرکردنی نه یینییه کانی ناخی په یه وهانی و، ئه م میتۆده نوویشه هه لده ستیت به دارشکنه وه ی ئه و یاسا و بنه ما ئوصولیانه ی که له سه ر به لگه بنیات نراون و، ئه م کاره یش به شیوه یه کی بی لایه نانه نه نجام ده دن، تا ببیته پۆه بۆ هه له ینجاندن و، ببیته چاودیر به سه ر سه رجه م بیروپا و ئیجتیهاده کانه وه، له گه ل په چا وکردنی ئه و شتانه ی که له پیشه واکانه وه

گواستراوه ته وه، سه بارهت به بابته فره عییه فیهیه کانو، ههروه ها کارده کات بز بوونکردنه وه و پاشه کردنی نه و بنه مایانه ی که نه و بابته فره عییه یانه ی له سه ربغیات نراونو، ههروه ها سه رجه م یاساو بنه ماکان پراکتیزه ده کاتو، ده یانه ستنه وه پییه وه، ده یانکاته خزمه تگوزاری فره عه کانو زانایانی سه رجه م مه زه به جیاوازه کانی شافعی و مالکی و حنبله ی و جه عفری و حنه فی له ناو په پیره وانی نه م په وته دا بوونیان هه یه.

۱۵- له و کتیبانه ی که له سه ر میتودی موته که للمین دانراوه، وه ک کتیبی (البرهان) ی نیمامی حه په مهین، که ناوی عه بدولمه لیکي کوری عه بدوللای جومین شافعی یه و له سالی (۴۱۳) ی کۆچی وه فاتی کردوه و، ههروه ها کتیبی (المستشفی) ی نیمامی غه زالی، که شافعی مه زه ب بووه و له سالی (۵۰۵) ی کۆچی دنیای به جی هیشتوه وه ههروه ها کتیبی (المعتمد) ی نه بی حوسهین محمه دی کوری عه لی به صرپه یه، که موخته زیله بووه و له سالی (۴۱۳) ی کۆچی کۆچی دواپی کردوه و نه م سنی کتیبه له لایه ن پیشه و (فه خره دینی پازی) یه وه کورت و پوخت کراونه ته وه، که نیمامی پازی شافعی مه زه ب بووه و له سالی (۶۰۶) ی کۆچی وه فاتی کردوه، ههروه ک دیسانه وه پیشه و سه یفه دینی نامیدی شافعی کوردی پوختی کردونه ته وه و زانیاری له سه ر زیاده کردوونو، نه م کاره ی له په رتوکیکدا نه نجام داوه که ناوی ناوته (الإحکام، فی أصول الأحکان) و نیمامی نامیدی له سالی (۶۳۱) ی کۆچی له دنیا ده رچوه.^۱

سه بارهت به و کتیبانه ی که له سه ر په وتی زانایانی حنه فی دانراون، گرنگترینیان بریتین له کتیبی (الأصول) ی نه بویه کر نه محمه دی کوری عه لی ناسراو به (جه صاص)، که له سالی (۳۷۰) ی کۆچی وه فاتی کردوه و، ههروه ها کتیبی (الأصول) ی نه بوزه ید

1 ههروه ها جه نابی زانای پایه برزی کورد، ماموستا مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس (په حمه تی خوای لی بیت)، (المستصفی) ی نیمام غه زالی که ناومان برد، کورت و پوختی کردوه و ناوی ناوته (صفوة اللالی من مستصفی الإمام الغزالی) و چاپکراوه. (وه رگنپ)

عبداللّای کوپری عومری ده بیوسی، که له سالی (۴۳۰) ی کۆچی دنیای به جی هیشتوو، ههروه ها کتیبی (الأصول) ی فه خولئیسلا م عه لی کوپری محمه دی به زده وی که له سالی (۴۸۳) ی کۆچی وه فاتی کردوو و ههروه ها شهرحه که ی سه ر ئه م کتیبه که ناوی (کشف الأمار) ه و عه بدوله زیزی کوپری ئه محمه دی بوخاری له سه ری نووسیوه، له په رتوکه کانی ئه م میتۆده ن و ئه م عه بدوله زیز بوخاریه له سالی (۷۳۰) ی کۆچی دنیای به جی هیشتوو.

له و کتیبانه ی که له سه ر ئه و میتۆده دانراون که کۆکه ره وه ی هه ردوو په وته که یه. وه ک کتیبی (بدیع النظام) که کۆکه ره وه ی هه ردوو کتیبه که ی به زده وی و ئامیدی یه و، پێشه و مظفر الدین ئه محمه د کوپری عه لی ساعاتی حه نه فی دایناوه، که له سالی (۶۴۹) ی کۆچی وه فاتی کردوو و هه رواها کتیبی (التنقیح) و (التوضیح) که شهرحه له سه ری و صدر الشریعه عه بدوللّای کوپری مه سعودی حه نه فی دایناون، که له سالی (۷۴۷) ی کۆچی دنیای به جی هیشتوو و ههروه ها کتیبی (شرح التوضیح) که دانراوی شیخ سه عده دینی مه سعودی کوپری عومری ته ختازانی یه و، ئه مێش له سالی (۷۹۲) ی کۆچی وه فاتی کردوو و ههروه ها کتیبی (جمع الجوامع)، نوسراوی تاج الدین عه بدوله هابی کوپری عه لی سوکیه، که شافعی مه زه ب بووه و له سالی (۷۷۱) ی کۆچی وه فاتی کردوو و، ههروه ها کتیبی (التحریر) ی ئیبن هومامی حه نه فی، که له سالی (۸۶۱) ی کۆچی وه فاتی کردوو و ههروه ها کتیبی (التقریر و التجیر)، که شهرحی ته حریره و موحه مه دی کوپری موحه مه دی ئه میر حاجی حه له بی، که قوتابی ئیبن هومام بووه، ئه و شهرحه ی نووسیوه، له سه ری و ئه مێش له سالی (۸۷۹) ی کۆچیدا وه فاتی کردوو و ههروه ها کتیبی (مُسَلَّم الثبوت) ی، موحیه ددین کوپری عه بدولشه کور، که له سالی (۱۱۱۹) ی کۆچی دنیای به جی هیشتوو و ههروه ها ئه و شهرحه ی که زانای پایه بهرز (عبدالعلي محمه دی کوپری نظام الدینی ئه نصاری) له سه ر (مُسَلَّم الثبوت) ی نووسیوه، ئه مه و چهنده های تر له و کتیبانه ن که له سه ر ئه م په یره وه ی کۆکه ره وه ی نێوان دوو میتۆده که نوسراون.

ئىنجا سەبارەت بە و كىتابىنى كە لە لای زانايانى جەغەرى گىرنگى، وەك كىتابى (الذريعة إلى أصول الشريعة) سەبىد شەرىفى مۇرتەچا، كە لە سالى (۲۳۶) ى كۆچى وەفاتى فرمۇو و ھەروەھا كىتابى (عدة الأصول) ى شىخ ئەبۇجەغەر مەھمەدى كۆپى ھسەنى كۆپى ەلى طوسى، كە لە سالى (۴۶۰) ى كۆچى وەفاتى كىدو و. ^۱ لە كىتابى كانى دواى ئەم پىرەيش، پەرتوكى (القوانين) دىتە پىش، كە ئەبۇجەسەنى گەيلانى دايناو و لە سالى (۱۲۰۵) ى كۆچى لە نووسىنى بوو تەو و لە كىتابى ھاوچەرخە كانىشيان وەك پەرتوكى (العناوين)، كە شىخ مەھمەد مەھدى خالصى كاظمى دايناو و لە سالى (۱۲۴۱) ى كۆچى لە نووسىنى بوو تەو و.

۱۶- مېتۆدى تۆيۈنە وەى زانستى ئۇصول:

- باسەكانى زانستى ئۇصولى فىقھ، برىتىن لە باسى ھوكمى شەرى و بەلگەى ھوكمى شەرى و پىگا و پىيازى ھەلەتەنجانى ئەو ھوكمە و، باسى خۇدى ھەلەتەنچەر، واتە: مۇجتەھىدەكە، لەو پووە وە كە ئايا تا چەند گۇنجاو و لەو ئاستەدايە كە ئىجتىھاد بىكات.
- لەم پوانگەيە وە، باسەكانى ئەم كىتابى، بەم شىوازەى لای خوارە وە دابەش دەكەين:
 - بەندى يەكەم: دەربارەى ھوكمە.
 - بەندى دووھم: دەربارەى بەلگەى ئەو ھوكمانەيە.
 - بەندى سىيەم: پىگاكانى دەرھىنانى ھوكم و بنەماكامى ھوكم و پاشكۆكانى ئەمانەيە، وەك: ياساكانى يەكلا كىدو وە (الترجيح) و باسى ناسىخ و مەنسوخ.
 - بەندى چوارەم: باسى ئىجتىھاد و مەرجەكانى و، كەسى مۇجتەھىد و تەقلىد و ماناى تەقلىد كىدو.

﴿به ندی یه که م﴾

باسه کانی حوکم

به شی یه که م

حوکم و به شه کانی

به شه باسی یه که م

پیناسه ی حوکم و به شه بنه ره تییه کانی

۱۷- زانینی حوکمی شهرعی، نامانجی سهره کییه له فیهمو، نوصولی فیهقدا، به لام زانستی نوصول له روانگی دانانی نه و یاساو ریسایانه وه، رتگی گیشتن پینان له پرسه که دهروانیتو، زانستی فیهق، له روانگی مهلهینجانی کرداری حوکمه که وه سهیری دهکات، نهویش به جیه جی کردن و پراکتیزه کردنی نه و نامپازانه ی که زانستی نوصولی فیهق، دایناون، بۆ گیشتن به و زانیاریانه .

حوکم له لای زانایانی نوصول، بریتی یه له فرهمایشتی پهروهردگار، نه و فرهمایشتی که په یوهسته به کارو کرده وه ی کهسانی که وه (مکلف)، له پرووی داواکردن، (اقتضاء)، یان سه رپشک کردن (التخیر)، یان له پرووی دانان (وضع) وه، بیت.

مه به ست له فرهمایشتی پهروهردگار (خطاب الله)، بریتی یه له فرهمایشتی راسته وخوی خودای مه زن، که قورثانی پیروزه، یاخود به هوی نیوه ندگیریکه وه فرهمووبیتی، که له فرهمایشتی نه و زاته سه رچاوه ی گرتبیت. وه ک سوننه تو نیجماعو، نه و به لکه شه رعییانه ی تر، که شه رعدانه ر، که پهروهردگاره له بنه په تدا دایناون، تا حوکمه کان بزانریت.

1 فواتح الرحموت، بشرح مسلم الثبوت، ب، ل (۵۴)، و إرشاد الفحول، دانانی، شیمامی شه وکانی،

سوننه: نه‌وه‌یه که له پیغه‌مبه‌روهه (ﷺ) به‌مه‌به‌ستی شه‌رعدانان ده‌رپر‌دراوه‌و، سوننه‌تیش له چاوگی فره‌مایشتی په‌روه‌ردگار وه‌رگیراوه‌و، پوونکه‌روه‌یه بۆی‌و، سروشی په‌روه‌ردگار، بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، وه‌ك قورشان ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾^۱. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هر له خۆیه‌وه قسه ناکات‌و، به‌لکو سروشی خودایه ده‌ری ده‌بریت.

ئجماعیش به‌تۆبزی پتویستی به‌ه‌لگه‌ی قورشان و فره‌رموده‌ه‌یه‌و، به‌م پتودانگه‌ش بیت، نه‌ویش ده‌گه‌رپته‌وه بۆ فره‌مایشتی په‌روه‌ردگار و هر سه‌ر به‌وه. هه‌روه‌ها دیکه‌ی به‌لگه‌ شه‌رعییه‌کان، سه‌رجه‌میان پافیارو پوونکه‌روه‌و ناشکرکاری فره‌مایشته‌کانی په‌روه‌ردگارن‌و، پۆشن که‌روه‌ی جوکمی شه‌رعین‌و، ناتوانن جینگیر (ثابت‌ی بکن.

مه‌به‌ست له (الأقتضاء)، واته‌ داواکردن (الطلب)، ئیتر داواکردنه‌که له پووی کردن یان نه‌کردنه‌وه بیت، چونیه‌که‌و، هه‌روه‌ها چونیه‌که‌ که‌ ئایا نه‌و داواکردنه‌وه به‌جۆرێك به‌جۆرێك له جۆره‌کان، داواکراوه‌ که‌ به‌ تۆبزی بکریت، یان به‌و جۆره‌ هاتوه‌، که‌ (واباشتره‌، وابکریت‌ی، لئ بغامریته‌وه، واته‌ (ته‌رجیع) بکریت.

مه‌به‌ست له (التخیر: سه‌رپشک کردن)، نه‌وه‌یه که‌ سه‌رپشکه‌ له‌نتوان کردن یان نه‌کردنی نه‌و کاره‌دا، به‌بێ نه‌وه‌ی که‌ لایه‌کیان بخات، به‌سه‌ر لایه‌کی تر‌دا، و کابرای موکه‌لله‌ف هه‌رکامیان نه‌نجام بدات، هه‌ر بۆی دروسته‌.

مه‌به‌ست له (الوضع: دانان)، نه‌وه‌یه که‌ شتێك بکریته‌ فاکته‌رو هۆکار بۆ شتیکی ترو، ببیته‌ مه‌رج بۆ کردن، یاخود بۆ نه‌کردنی.^۲

1 النجم (۳-۴).

2 لیره‌وه‌ ناوزه‌دکردنی شتێك به‌وه‌ی که‌ (صحیح) دروسته‌، یان به‌تاله‌، یان خراپ (فاسده‌)، ناوده‌نریت، هه‌روه‌ك له‌ جیگای خۆیدا باسیان ده‌که‌ین.

خودای په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾^۱ نه‌ی باوه‌پداران، به‌گرتبه‌سته‌کانتانه‌وه‌پابه‌ند بن، نه‌مه‌حوکمیکي شهرعی یه، چونکه فرمایشتی په‌روه‌ردگاره‌و، په‌یوه‌سته به‌کارتک له‌کاره‌کانی مسولمانه‌بالغ‌بووه ژیره‌کان (مکلف)، که‌نه‌ویش پابه‌ندبوونه به‌گرتبه‌سته‌کانه‌وه‌و، له‌په‌وانگی داواکاریشه‌وه‌فرمویه‌تی که‌نه‌نجام بدریت.

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾^۲ که‌نه‌میش حوکمیکي شهرعی یه، چونکه فرمایشتی خودی شه‌رع‌دانه‌ره، که‌خودای مه‌زنه‌و، تیایدا داوای کردووه، که‌کارتک هه‌به‌نه‌نجام نه‌دریت، که‌داوین پیسی یه.

وه‌هه‌روه‌ها قورشان ده‌فرمویت: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾^۳ که‌نه‌میش حوکمیکي شهرعی یه، چونکه بیژهی خودایه، که‌پاوکردنی‌ه‌لال کردووه، له‌دوای نیحرام شکاندن و به‌جیه‌یشتنی‌ه‌ره‌م.

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ﴾^۴ که‌نه‌میش حوکمیکي شهرعی یه، چونکه نه‌میش هه‌ر فرمایشتی په‌روه‌ردگاره، که‌بلا‌وبوونه‌وه‌ی به‌سه‌ر زه‌ویدا، له‌دوای لی‌بوونه‌وه له‌نو‌یژی هه‌ینی‌ه‌لال کردووه.

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾^۵ که‌نه‌میش حوکمیکي شهرعی یه، چونکه بیژهی په‌روه‌ردگاره، که‌ه‌ج‌کردنی له‌سه‌ر که‌سانی موکه‌لله‌ف واجب کردووه.

1 المائدة (۱).

2 الأسراء (۳۲).

3 المائدة (۲).

4 الجمعة (۱۰).

5 آل عمران (۹۷).

ههروهه قورئان دهفهرمویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا﴾^۱ که ئەمەیش حوکمیکی شهرعی یه، چونکه فهرمایشتی زاتی خودایه، که دزی کردۆته هۆکار بۆ واجب بوونی بپینی دهستی دزی پیاو و ئن.

ههروهه خودای مهزن دهفهرمویت: ﴿اقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ﴾^۲ که ئەمەیش حوکمیکی شهرعی یه، چونکه فهرمایشت (خطابی په رورهردگاره، که لادانی خۆری له نیوهی ئاسمان پوو به پۆژئاوای^۳ کردۆته فاکتەر، بۆ واجب بوونی نوێژی نیوه پۆ.

ههروهه فهرمایشتی پێغه مبه (ﷺ) که فهرموویه تی: ((رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ، عَنْ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَقِظَ، وَ عَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ، وَ عَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَفِيْقَ)) واته: سێ جۆر کهس تاوانین له سه ر نی یه و، له و حاله ته یاندا له سه ر کرده وه کانیان سزا نادرین، که سی خه وتوو، تا به خه به ر ده بیته وه و، مندال تا بالغ ده بیته و، شیت تا چاک ده بیته وه، ئەمانه تا ئە و حاله ته یان له سه ر لاده چیت، هه ر کاریکی نه شیایان کرد، چاوپۆشیان لی ده کریته، ئەمەیش فهرمایشتی شهرعدانه ره، که خودای مه زنه و له سه ر زاری پێغه مبه (ﷺ) ده ری بریوه و، وای داناوه، که خه و مندالی و شیتی کۆمه له هۆکاریکن که ته کلیف له سه ر شانی ئە و نه نجام ده ره یان لاده به ن و، تا حاله ته که سی له سه ر لاده چیت، له شهرعدا چاوپۆشی لی کراوه.

۱۸- له پێناسه ی حوکمه وه، له لای زانیانی ئوصول، دوو بابته دینه زانین؛

یه که م: ئە و فهرمایشته ی په رورهردگار، که په یوه سته به کهسانی بی ئه رک (غیر مکلف)، ئە مه له لای زانیانی ئوصول فیه، به حوکم ناونه براوه، وه ک ئە و خیتابه ی که تایبه ته به زات و سیفاته کانی خودای مه زن، وه ک ده فهرمویت: ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

1 المائدة (۳۸).

2 الأسراء (۷۸).

3 الدلوك: لادانی خۆره له نیوهی ئاسمان، به لای پۆژئاوای ئاسماندا.

۱، خودا به هه موو شتی ئاگادارو زانایه، یان ئەو فەرمايشتانهی پەرورەدگار که پەيوەستن بەو ماددە بێ گيانانەي که دروستی کردوون وەك دەفەرمویت: ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّهِ﴾ ۲. خۆرو مانگو ئەستێرەکان، ملکه چن بۆ فەرمانی خودای مەزن، هەر وەها دەفەرمویت: ﴿الَّذِي جَعَلَ الْأَرْضَ مِهْدًا ۖ وَالْجِبَالَ أَوْنَادًا ۖ﴾ ۳. ئایا زەویمان نەکردۆتە لانکه بۆتانو، شاخەکانمان نەکردۆتە، میخی داکوتراو بۆ پاگرتنی ئەو زەویە؟!

هەر وەها ئەو خیاطاب و فەرمايشتانهی پەرورەدگار که پەيوەستن بە کارو کردەوێ مرقۆفە بەربارەکان (المکلف)، بەلام لەسەر شتوێ داوا (طلب) و سەرپشککردن (التخیر) و (الوضع: دانان) نەهاتوون، ئەمە لە چیرۆکە قورئانیەکاندا بوونی هەیە، وەك دەفەرمویت:

﴿الْم ۝۱ غُلِبَتِ الرُّومُ ۝۲﴾ ۴. فِی أَذْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿۴﴾
يَضَعُ سِنِينَ ۵.

که ئەمە چیرۆک و گێڕانەوێ میژوو، وە یان دەربارەي دروست کردنی دروستکراوەکانی دەفەرمویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ ۶. خودا دروستکەری خۆتان و ئەو بتانەیشە که دروستتان کردوون، که ئەمانە لای زانایانی ئووصل بە حوکم نەهێنراونەتە ئەژمار.

دووهم: خودی خیاطاب و فەرمايشتەکەي پەرورەدگار لەلای زانایانی ئووصل بە حوکم هێنراوەتە ئەژمار، واتە خودی دەق و تێکستە شەڕکییەکان حوکمن، بەلام لەلای

1 النور (۳۵).

2 الأعراف (۵۴).

3 النبأ (۶-۷).

4 الروم (۱-۴).

5 الصافات (۹۶).

شهرعزانه‌کان (الفقهاء)، حوکم بریتی یه له شوینه‌وارو جی ده‌سته‌کانی نه و خیطابه و نه و مانایانه‌ی که ده‌یگریته خۆی، جا که خودای مه‌زن ده‌فرمویت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ﴾،^۱ نه‌مه له‌لای زانایانی ئوصول حوکمه، به‌لام له‌لای شهرعزانه‌کان، نه‌وه‌ی نه‌مه ده‌قه گرتویه‌تیه خۆی، که حهرامی داوین پیسی یه، نه‌وه حوکمه‌که‌یه.

۱۹- به‌شه‌کانی حوکمی شهرعی:

حوکم له‌لای زانایانی ئوصول، ده‌کریته دوو به‌شه‌وه^۲:

یه‌که‌م: حوکمی ته‌کللیفی (ئه‌رکدار)، نه‌وه‌یه که داواکردنی نه‌جامدانی کاریک، یان ده‌سته‌بێشتنی و نه‌کردنی تیادا ده‌فامریت‌ه‌وه، یاخود سه‌رپشکت ده‌کات له‌نیوان کردن یان نه‌کردنی کاریکدا.

نه‌مه جۆره حوکمه‌یش، بۆیه به حوکمی ته‌کللیفی ناوزه‌د کراوه، چونکه ئه‌رك و تۆبزی تیادایه بۆ سه‌ر شانی مرقوفو، بېگومان هه‌ر کاریک داواکرا بێت بکریته، یان نه‌کریته، خۆی له‌خۆیدا نه‌مه ئه‌رکه، به‌لام نه‌وه‌ی که مانای سه‌رپشکت کردن ده‌دات، نه‌میش هه‌ر خراوه‌ته سه‌ر حوکمی ته‌کللیفی، به‌لام له‌و پوه‌وه که نه‌مه‌یان په‌هه‌ندی چاو لی پۆشین (التسامح و، زالکردن (التغليب و، لایه‌نی زاراوه‌یی (الأصطلاح) ی تیادا په‌چاو کراوه‌و، سه‌باره‌ت به‌ پوهه ئیصطیلاحیه‌که‌ی هه‌چ گرفتێکی تیادا نی یه‌و، بێ خه‌مه.

1 الأسراء (۳۲).

2 هه‌ندی له‌ زانایانی ئوصول حوکم ده‌که‌نه سی به‌ش:-

أ- حوکمی داواکاردار، واته داوای کردنی کاریک یان نه‌کردنی گرتوته خۆی.

ب- حوکمی سه‌رپشکت دار: واته سه‌رپشکت ده‌کات، له‌ نیوان کردن یان نه‌کردنی کاریکدا.

ت- حوکمی مه‌رج له‌سه‌ر دانراو (وضعی)، که بریتی یه له‌وه‌ی که شتی بکریته مه‌رج بۆ کردن کاریک یان شتیکی تر، و یان بکریته هۆکار، یان بکریته هۆکاری به‌رپێ گرتن و نه‌کردنی، بپوانه (الامدی ب ۱/ ۱۳۷)، نه‌مه دابه‌شکارییه وردتیه، و نزیکتره له‌ پێناسه‌که‌یه‌وه، به‌لام ئیمه بۆیه نه‌و دابه‌شکرانه دوانه‌بیه‌ی سه‌ره‌وه‌مان هه‌تیا، چونکه ژۆرینه‌ی زانایانی ئوصول له‌سه‌ر نه‌وه‌ن.

یاخود گوتراوه، که دانانی (مُباح: پیښه پیدراو) له چوارچپوهی به شه کانی حوکمی ته کلیفیدا بهو پتودانگه که نه م کاره تاییه ته به که سی موکه للاف، واته، موباح کران، یان سه رپشک کران (التخیر) له نیتوان کردن یان نه کردنی کاریکدا، هر بۆ که سیک ده بیت، که شیاوه بۆ پابه ند بوون به کردن یان نه کردنی کاریکه وه، بویه له م پره هنده وهیه، که (مُباح) خراوه ته چوارچپوهی حوکمی ته کلیفی، نه وه که نه وهی که (مُباح) نه رک بیتو، له سه ر شانی مرقف قورسی دروست بکات.

دووه م: حوکم له پووی دانانه وه (الحکم الوضعی): نه مېش نه وهیه که شتیک بکاته فاکترو هوکار، یان مه رج، بۆ کردن یان نه کردنی شتیکي تر.

نه م حوکمېش، بویه به (وضعی) ناوزه دکراوه، چونکه فاکترو (سبب) و مه رج (شرط) و پښگر (مانع) ی کردوون، به نیتوهندگیر له نیتوان دوو شتداو، نه مېش شه رعدانه ر، که په روه ردگاره، یان پیغه مبه ره (ﷺ) که نه وېش هر به فرمانی په روه ردگار کردوونی، دایناون، واته، دانه ری شه ريعت نه و هوکاره، یان نه و مه رجه، یان نه و پښگره ی دیاری کردووه، چونکه ته نها مافی نه وه، پښتړیش نمونه مان بۆ نه م دوو جوړه هینایه وه.

۲۰- جیاوازی نیتوان حوکمی (ته کلیفی)، و حوکمی (وضعی):

۱- حوکمی ته کلیفی، نه و حوکمیه که داوای کردنی کاریک، یاخود نه کردنی لای ده فامریتو وه، یان دروست بوونی (الأباحة) کردنن یان نه کردنی کاریک، بۆ که سی موکه للاف ده خاته پوو، به لام حوکم له پووی دانانه وه (وضعی)، نه و ماناو سوو ده ی تیادا نی به، چونکه مه به ست تیایدا پوون کردنه وهی نه و فاکتروانه یه، یان نه و مه رج و پښگرانه یه، که شه رعدانه ر (الشارع) دایناون، تا کابرای موکه للاف نه وه بزانتیت، که نه و حوکمه شه رعیه، که ی داده م زری و، که ی دانامه زریتو، به رچاوپوون بیت، له م باره یه وه.

ب- نه و شته ی که کراوه ته نه رکي سه ر شان، ده بیت له توانای که سی موکه للافدا بیتو، شتیک بیت، که که سی موکه للاف توانای کردن یان نه کردنی نه و کاره ی هه بیت، چونکه مه به ست له (نه رک: تکلیف)، نه مېه که کابرای نه رکدار نه و نه رکه جیبه جی

بكات، جا كه تواناي جيبه جيّ كردني نه بوو، نه و كاته تووشي سرگهردانيي دهبيتو، كاري له م جوړهش دووره، له ذاتي پوره دگاره وه، كه شهرعدانه وه، شهر له ناستيكا داده نيټ، كه له تواناي موږدا هه بيت، پراكتيزه ي بكات، هه ربويه ياساي (لا تكليف، إلا بمقدور، نه و شته ي له تواناي موږدا هه يه، ده كړي ته نه رك)، له شريعتي نيسلامدا هاتوه.

به لام له حوكمي (وضعي) دا، له ناوه پوكي بابه ته كه دا نه وه په چاو نه كراوه، كه ده بيت، له تواناي كه سي موكه لله فدا بيت، بويه هه يه تي كه له تواناي موكه لله فدايه و، هه يه تي كه له توانايدا ني يه، به لام له گه له نه ميشدا هه ركات هم حالت تيان پوويدا، هه حوكمي شهرعي تيا دا جيبه جيّ ده كړي، نمونه بؤ نه و حوكمه وه ضعي يانه ي كه له تواناي موكه لله فدا هه ن، وهك، دزي و داوښن پيسو و تاوانه كاني تر، كه شهرع نه نجامدانايي كړدوه، به هوكار بؤ سزادانه كانيان، وهك چوڼ دزي كراوه ته هوكار، بؤ بړيني ده ستی دزه كه و، داوښن پيسو كراوه ته هوكار، بؤ جهل ليدان، يان به رد باران كړدني كه سي داوښن پيسو، هه روه ها تاوانه كاني تریش و، گريبه ست و كاروباره كاني تریش، هه موويان به مارج گيراوڼ، تا حوكمي شهرعيان له سر بنيات بنريت، وهك چوڼ فروشتن، هوكاره بؤ نه وه ي كه كه سي دوهم بيت ته خاوهن مولكو، نيكاح و ماره كړدن هوكاره بؤ نه وه ي كه ژن و پياو له يه كتر حال بڼ و، مافيان به سر يه كتر يه وه بؤ دروست بيت و، ناماده بووني دوو شايت، مارج به بؤ دروستي گريبه ستی ماره كړدن و، ده ستنويز مارج به بؤ دروستي نويزو، نيكاح به بي شايت نادرسته و، هه روه ها نويز به بي ده ستنويز به تاله و، كه سي ميراتبه كه خاوهن ميراتي كوشت، پنگره له ميراث بردن و له ميراث بيبه ش ده بيت و، هه روه ها كابر اي وه سيه بؤ كراو، كه وه سيه تكاري كوشت، ده بيت ته پنگر، له جيبه جيّ كړدني وه سيه ته كه. له و حوكمه وه ضعي يانه ي كه له تواناي كه سي موكه لله فدا نين، وهك هاتني مانگي په مازان، كه هوكاره بؤ واجب بووني پښو گرتن و، لاريونه وه ي خوړ له نيوه ي ناسمان، له كاتي نيوه پښو، هوكاره بؤ واجب بووني نويزو، خزمایه تي هوكاره بؤ ميراث بردن و، سرجه م هم هوكارانه يش له تواناي كه سي

موکەللەفدا نینو، ھەروەھا بەلغ بوون مەرجە بۆ ئەوێ کە کەسە کە بتوانیت خودموختاری وەرێگریتو، ھەروەھا گەشتن بە سەردەمی ژیری و عەقل شکان مەرجە بۆ ئەو کەسە کە ھەندێ ھەلسوکەوت ھەن، خۆی ئەنجامیان بداتو، بێگومان بەلغی و کرانەوێ عەقل لە چوارچێوەی توانای موکەللەفدا نینو، لێی بەدەرنو، ھەروەھا باوکایەتی پێگرە، لەوێ کە بکوژیتەو، ھەرکات تەنانت بەتایبەتی کۆرەکەیی خۆیشی کوشتو، شیتی پێگرە لەوێ کە شیت تەکلێفی بکەوێتە سەر شانو، بۆیە گریبەستەکانی دانامەزینو، ھەروەھا کەسی وەسیەت بۆکراو، لەبەر ئەوێ کە میراتگرە، ئەمە پێگرە لەوێ کە وەسیەتەکەیی بۆ جێبەجێ بکەیت. لەسەر پای زۆرینەیی شەرعزانەکانو، سەرجەم ئەم پێگرانەیش لە دەرەوێ چوارچێوەی تواناو دەسەلاتی کەسی موکەللەفدان.

﴿به‌شه باسی دووهم﴾

به‌شه‌کانی حوکمی ته‌کلیفی

۲۱- زۆرینه‌ی زانایانی نوصولی فیتھ^۱، حوکمی ته‌کلیفی دابه‌ش ده‌کهن، بو پینج

به‌ش، که نه‌مانه‌ی لای خوارموهن:-

یه‌که‌م: واجبیتی (الایجاب)، نه‌وه‌یه که شرع فرمان ده‌کات، به‌کردنی نه‌و کاره، به‌تۆبزی و پابه‌ندبوونه‌وه‌و، نه‌و شوینه‌وارو کاریگه‌رییه‌ی که له‌سه‌ر هه‌لسوکه‌وتی که‌سه موکه‌لله‌فه‌که دروستی ده‌کات، له‌کاتی نه‌نجامدانیدا واجب بوونه‌که‌یه، (واته: کرده‌وه‌که له‌سه‌ر کابرای موکه‌لله‌ف واجب ده‌کات) و، نه‌و کرده‌وه‌یه‌ی که داواکراوه نه‌نجام بدریت، به‌و شیوه‌یه، نه‌وه خودی واجبه‌که‌یه.

دووهم: (الندب): نه‌و کاره‌یه که شرع داوای کردووه، به‌شیوه‌ی فرمان نا... به‌لکو وای به‌باشتر داناوه بکریت و، کاریگه‌ری نه‌وه‌ی هه‌یه، که کرده‌وه‌که له‌سه‌ر کابرا (مندوب) ده‌کات و، وای داده‌ندی، که باشتره بکریت و، کردنی نه‌و کاره‌یش به‌و شیوازه، (مندوب)ه.

سییه‌م: (التحریم: حه‌رام): نه‌و شته‌یه که شرع داوای کردووه، نه‌نجام نه‌دریت، به‌داواکردنی تۆبزی و پابه‌ندبوونی په‌هاو، کاره‌که له‌سه‌ر کابرای موکه‌لله‌ف حه‌رام ده‌کات و، کاریگه‌رییه‌که‌ی نه‌و حه‌رام کردنه‌یه و، نه‌و کاره‌ی که داوا کراوه، نه‌نجام نه‌دریت، بریتی یه له‌هه‌رامه‌که، یاخود حه‌رامکراوه‌که.

چواره‌م: (الکراهه)، نه‌وه‌یه که شرع داوای کردووه، نه‌نجام نه‌دریت، به‌لام به‌تۆبزی و یه‌کلایی داواکه‌ی نه‌کردووه، به‌لکو به‌باشتری داناوه نه‌کریت و، نه‌م داواکردنه کرده‌وه‌که

1 حه‌نه‌فیه‌کان دابه‌شی ده‌کهن، بۆ حه‌وت به‌ش، (الأفراض، الإیجاب، الندب، التحريم، و

الکراهه تحريماً، و الکراهه تنزيهاً، الأباحه).

له سەر کابرای موکه للاف مه کروه ده کاتو، کاریگه ری مه کروه بوونی له سەر دروست ده کاتو، ئەو کاره ی که له سەر ئەم شیوازه داواکراوه نه کریت کاره مه کروه که یه .

پێنجهم: (الأباحة: حەلالی و زەلالی)، ئەو کاره یه که شرع کابرای موکه للافی سەرپشک کردوه، له نیتوان کردن و نه کردنی داو، هیچ کامیانی پیش نه خستوه، به سەر ئەوی تریاندا، له ئەنجامدانی داو، کاریگه ریه که ی ئەوه یه، که ئەو کاره له سەر کابرای موکه للاف موباح و حەلال ده کاتو، ئەو کرده وه یه ی که کابرای تیا دا سەرپشک کراوه، بریتی یه له کاره موباحه که .

له م پووێنگه یه وه بۆمان ده رده که ویت، که ئەو شتانه ی که داواکراوه بکریت، دوانن، (الواجب) و (المندوب) و، ئەوانه ی که داواکراوه ئەنجام نه درێن، دیسان دوانن، (المحرّم) و (المکروه) و، ئەوه ی که مۆف سەرپشک کراوه، له نیتوان کردن و نه کردنی دا به دلی خۆی، یه ک جۆره، که ئەویش (موباح) ه، له مه ودوا له سەر هه موو جۆری له م جۆرانه) و به گوێره ی پێویست و سنوری خۆی ده دوین.

مه به ستی یه که م

باسی ((واجب))

۲۲- واجب، له پووی شه رعه وه، ئەو کاره یه که خودای مه زن داوای کردوه، که ئەنجام بدریتو، داواکردنه که یشی له پووی پابه ندبوونی ته واوه یه، به جۆرێک که هه رکه س ئەنجامی نه دات، سه رزه نشت ده کریتو، سزا ده دریتو، ئەنجامده ره که ی ئافه رم ده کریتو، پادششت ده دریتوه له سەر ئەنجامدانی.^۱

کاری واجب ده بیت، له پووی دلتیایی و پابه ندبوونی په هاوه ئەنجام بدریتو، ئەم مانایه ش له ده سه ته واژه که یه وه ده فامریتوه، که مانای فه رمانکردنی تیا دایه، وه ک

1 الأحكام، لابن حزم، ب ۳، ل ۳۲۱.

دهسته واژه‌ی پووتی فرمانکردن (الأمر) مانای واجبی تبادایه، یان که نه نجامه‌درا، له‌سهری سزا وهرده‌گیریت، بۆ نمونه، کردنی نویژو، چاکه له‌گه‌ل دایک و باوکداو، پابه‌ندبوون به‌گرتیه‌ست و مامه‌له‌وه‌و، هتد... که سه‌رجه‌م نه‌مانه کارو کرده‌وه‌ی واجبنو، شهرع فرمانی ده‌رکردوه، که ده‌بیئت مروّفی موکه‌لله‌ف پیتیا‌نه‌وه پابه‌ند بیئت و نه‌نجامیان بداتو، هه‌روه‌ها سزای داناوه بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که جیبه‌جییان ناکات.

(واجب) و (فرض) له‌لای جه‌ماوه‌ری زانایان یه‌کێکنو، له‌حوکم و مانادا جیاوازییان نی یه‌و، هه‌ردووکیان مانای نه‌میان هه‌یه، که ده‌بیئت نه‌نجام بدرینو، که‌سی نه‌نجام نه‌دهریان ده‌بیئت سزا وهر‌بگیریت، له‌سهر خه‌مساردی به‌رامبه‌ریان.¹ به‌لام حه‌نه‌فه‌یه‌کان، جیاوازی ده‌که‌ن، له‌نیوانیاندا، له‌پووی نه‌و به‌لگه‌یه‌وه، که نه‌و فه‌رزو واجبه‌ی جیگیر کردوه. جا ده‌لێن نه‌گه‌ر به‌لگه‌که (ظنی) گومانای، بوو، یه‌کلاکه‌ره‌وه (قطعی) نه‌بوو، نه‌وه واجبه، وه‌ک نه‌و فه‌رمووده ئاماده‌ی، که قوربانی کردن جیگیر ده‌کاتو، ده‌یسه‌لمینیتو، نه‌گه‌ر به‌لگه‌که (قطعی) بوو، (ظنی) نه‌بوو، وه‌ک ده‌قه‌کانی قوربانی پیروژ، سه‌باره‌ت به‌پتویستی نویژ، له‌سهر که‌سی بالغ بوو، نه‌میان کردنی (فرض) ه. بۆیه حه‌نه‌فه‌یه‌کان، له‌پوانگه‌ی نه‌و به‌لگه‌یه‌وه که کاره‌که‌ی واجب کردوه، سه‌پریان کردوه‌و، (واجب) و (فرض) یان، ناوزه‌د کردوه‌و.

به‌لام جه‌ماوه‌ری زانایان، و سه‌یری کرده‌وه‌که ده‌که‌ن، که نه‌رکه له‌سهر شانی که‌سی موکه‌لله‌فو، سه‌یری نه‌وه‌یان نه‌کردوه، که ئایا به‌لگه‌که‌ی (قطعی) یه، یان (ظنی) یه، بۆیه جیاوازییان نه‌خستۆته نیوان (واجب) و (فرض) و، هه‌ردووکیان وه‌ک ناو به‌کاره‌یتاوه، بۆ یه‌ک شتی تاک مانا.

1 المسوّدة فی أصول الفقه، ل. ٥٠، شین عه‌قیلی حه‌نبه‌لی له‌ئیمام نه‌حمه‌ده‌وه گتپاویه‌تیه‌وه، که (فرض) نه‌ویه که قوربان فه‌رزی کردبیئت، و (واجب) نه‌ویه که فه‌رمووده واجبی کردبیئت، و به‌م گتپاوه‌یه بیئت، حه‌نبه‌لی و حه‌نه‌فه‌یه‌کان زۆر له‌یه‌کتری نزیکن، له‌کاتیکیدا که جیاوازی له‌م جۆره بۆ (فرض) و (واجب) لای غه‌یری نه‌وان بوونی نی یه.

هەر له بهر ئه مهيشه، كه (پاداشت و سزا)، فهرزو واجب لای حه نه فیه كان گۆرانکاری به سهردا هاتوووه، وایان داناوه، كه پابه ندیبون به واجبه وه كه متره، له پابه ندیبون له فهرزه وه، هەر بۆیه ش سزای پشتگوێخستنی واجب، كه متره له سزای ئه نجامه دانی فهرز، ههروهك چۆن كه سێك نكۆلی لى بكات، له فهرزێك، پیتی كافر ده بێت، به لام كه سێك نكۆلی و ئینکاری واجیك بكات، پیتی كافر نابێت.

به لام ئه وهی بۆ ئیتمه دهركه وتوووه، ئه وهیه كه ئه م راجیاییه، له پووی ده ربپنه وهیه، نهك له حه قیقه تدا وایت، حه نه فیه كان هاوړان له گه ل جه ماوه ری زانا یاندا، له سهر ئه وهی كه فهرز وهك واجب وایه، ههردووکیان داواكراوه كه ئه نجام بدرین، به پیداکیری و دلتیایی ته واوه وه، ههروهها ئه نجامه ده ری تووشی سه رزه نشتی و سزای په روه ردگار ده بێت. ههروهها جه ماوه ری زانا یان، له گه ل حه نه فیه كاندا هاوړان، له سهر ئه وهی كه ئه و شتی كه داواكراوه كه ئه نجام بدریت، به پیداکیری ته واوه وه، بۆی هیه به لگه كه ی قه طعی بێت، ئاساییشه كه به لگه كه ی ظننی بێت،¹ به لام ئه وه یان كه به لگه كه ی قه طعی یه، ههركه س ئینکاری و نكۆلی لى بكات، پیتی كافر ده بێت.

سهره پای ئه مهش جه ماوه ری زانا یان، فهرزو واجب به هاوشانی یه كتر ده زانن، چونكه ههردووکیان پتویستن له سهر شانی كه سی موكه لله فو، ههروهها سه رزه نشت كردن و سزا پتویست ده بێت، له سهر ئه و كه سه ی كه ئه نجامیان نادات، ئه مهش به سه بۆ ئه وهی كه سه لمیت، واجب و فهرز یهك شتن. به لام په چاوكردنی به لگه كانیان و، قه رساندن ئاستی پابه ند كردنیان بۆ ئه و كاره و، توندی سزاكه ی و، كافر كردنی ئه وانه ی كه نكۆلی یه كێکیان ده كن، ئه مانه گشتیان باس گه لیکی دووین له نیه وه پۆكو چییه تی (ماهیه) و، حه قیقه تی ئه و كاره ی كه كه سی موكه لله ف پاسپێردراوه، به ئه نجامدانی و پراكتیزه كردنی و، ناویش نراوه، به (واجب) و، هه موو لایه كیش كۆكن له سهر ئه وهی كه ناواخی ئه و فه رمانه ی كه شه رع داویه تی، له پووی دلتیایی و پابه ندیبونی ته واوه وهیه، كه واته

1 المستصفي، للأمام الغزالي، ب، 1، ل 66.

((ئەم راجىيەيى كە لىرەدا ھاتۆتە ئارا لە دەربىر (لفظ) دايە، بۆ بەلگە تەفصىلىيە كە دەگە پىتەو، ئەمەش بابە تىكى فېقىيە، راجىيە ئىوان زانا يانى ئۇصول نى يە، ھەرەھا تەنانت لە ئىوان شەرەزانە كانىشدا راجىيە كە لابلەيى يە، حەقىقى نى يە)).^۱

۲۳- بەشەكانى واجب:

واجب دەبىتە چەند بەشىكەو، ھەربەشەو خاوەنى پەھەندو تان و پۆى خۆيەتى، لىرەدا چەند بەشىكى ھەيە، لەوانە:

- دابەشكردنى واجب لە پووى كاتى پراكتيزە كردنيەو.
- دابەشكردنى واجب، لە پووى ئەووە كە ئەندازەگىرى بۆكرابىت، يان بۆى نەكرابىت.
- دابەشكردنى واجب لە پووى ئەووە كە ديارىكراو، يان ديارى نەكرابىت.
- دابەشكردنى واجب، لە پووى ئەووە كە مەبەست لە پراكتيزە كردنى چى يە، چۆنە.

لىرەشدا باس لە سەرچەم ئەم بەشانە دەكەين.

۲۴- دابەشكردنى واجب، لە پووى كاتى جىبەجى كردنيەو:

بەم پىئودانگىش بىت، دەبىتە دوو بەشەو، واجبى پەھا (المطلق) و، واجبى كۆت و پەيوەنددار (المقيّد).

واجبى پەھا، ئەو ھەيە كە شەرع داواى كردو، ئەنجام بدريت، بەبى ئەو ھەيە كە كاتى جىبەجى كردنەكەى بىستىتەو، بە كاتىكى ديارىكراو، بە پەھايى دايناو، كەسى موكلەلەف لەسەريەتى كە ئەنجامى بدات، ھەركات ويستى، كە ئەنجامى داو جىبەجى كرد، ئيتەر لەسەر ئەستوى لادەچىت، لە دواخستندا تاوانبار نابىت، بەلام پىويستە كە دەسپىشخەرى بكات، لە جىبەجى كردن و ئەنجامدانيا، چونكە چارەنوس ناديارە و مەوۆ نازانىت كەى مەرگ يەخەى پى دەگرىت. نمونەى ئەم جۆرەيش، وەك، گرتنەو ھەيە

1 سلم الوصول، للعلامة محمد بخيت المطيعي، ب، ۱، ۷۶.

پۆژووی پەمەزان، بۆ کەسیک کە پۆژووی شکانددبیت، بە ھۆی بیانوویەکی شەرعییەو، جا ئەم کەسە لە سەریەتی کە بیگرتەو، ھەركات ویستی، بێ ئەوێ کە بەستبیتتەو بە سالتیکو کاتیکێ تایبەتەو، ئەمەش پای گروپیک لە شەرعزانەکان، وەك حەنەفیەکان، ھەرچەند گروپی تر ھەن، کە رایان بەم جۆرە نی یە.

ھەرۆھا وەك ئەو کە فارەتە کە واجب بوو، لەسەر کەسیک کە سویندی کەوتوو، ئەمیش لە سەریەتی کە راستەوخۆ داوی کەوتنی سویندە کە کە فارەتە کە ی بدات، یاخود ماوہیەك داوی ئەو بیدات.

ھەرۆھا وەك حەجکردن، کە واجبە لەسەر کەسی ساماندار بە شیتەییو، نەك بەپەلەو، ئەتوانیت حەجکردنە کە ئەنجام بدات، لە ھەر سالتیکدا ویستیو، لە ھەر تەمەنیکدا بوو.

واجبیتتی کۆتو بەنددار (المقید)، ئەو واجبە کە شەرع داوی کردبوو، ئەنجام بدریتو، جیبەجی بکرت، بەلام بۆ کاتی ئەنجام دانەکە ی کاتی دیاریکراوی بۆ داناو، وەك پینچ نوێژە فەرەزە کەو، پۆژووی پەمەزان، کە بیگومان پیش کاتی دیاریکراوی خۆیان دروست نی یە، ئەنجام بدرینو، لەگەڵ ئەمەیشدا گەر دواخزین، بەبێ بیانووی شەرعی، مرقۆ سزای لەسەر وەردەگریت.

ئەمە بزانە کە لە (واجبی موقەیەد)دا، پابەندبوون لەسەر کردنی کارە کەو، جیبەجی کردنی لە کاتی دیاریکراوی خۆیدا پەچاوکراو، بەلام لە (واجبی موتلق)دا، پابەندبوون تەنھا لەسەر کردنی کارە کە پەچاوکراو، باسی کاتە کە ی نەکراو.

بۆیە کەسی موکەللەف ھەركات کاریکی واجبی لە کاتی خۆیدا، بە شیوہیەکی دروست ئەنجامدا، کارە کە ی بە (أداء) ناوزەدکراو، واتە جیبەجی کردنی کامل و لە کاتی خۆیدا، بەلام ئەگەر لە کاتی خۆیدا ئەنجامیدا، بەلام بە ھەل و پەلەو، بە ناکامل و پاشان سەرلەنوویی بە دروستی و کاملی دوبارە ی کردو، ئەوا ئەم دووھم جارە، کارە کە ی بە (إعادة) ناوزەد کراو، واتە دوبارە کردنەو، ئەگەر کارە کە ی نەکردو، لە غەیری کاتی

خویدا جیبه جی کرد، ئەوا بە (قضاء) ناوزەدکراوە، واتە، دووبارەکردنەوەی کاریک که
هەر لە بنەرەتدا نەکراوێت و ئیستا ئەنجامی بدات.¹

٢٥- دابەشکردنی واجب لە پووی ئەوهوه، که ئەندازەگیری بۆ کراوێت، یان بۆی نەکراوێت:

واجب لە پووی ئەوهوه که ئەندازەیی ئەوهی تیایدا داواکراوە چەندە، دەبیته دوو
بەشەوه، (واجبی سنوردارو)، واجبی بۆ سنور- بۆ ئەندازە).

- واجبی سنوردارو، ئەندازە بۆدانراو، بریتی یە لەوهی که شرع ئەندازەیهکی
دیاریکراوی تیا دا ناوه، وهک زەکاتدانو، هەروەها نرخێ و فرۆشتنەکانو،
ئەندازەیی مافی کوشتن و تاوانەکانی تر (دیة) و، هتد... ئەم جۆرەیی واجب، لە
ئەستۆدایەو، دروستە بەبۆی وەستان لەسەر بپاری دادگا، پازی بوونی دوولایەنی
پێرسەکه، ئەنجام بدریت. چونکه خۆی لەخویدا دیاریکراوەو، سنوری بۆ دەستنیشان
کراوەو، ئەوکاتەیی که جیبه جی کرا. جا لە ئەستۆی ئەو کهسە دهکهوێت، که وهک ئەرک
لەسەر شانیەتی که ئەنجامی بداتو، دەبیته بەو جۆرەیش جیبه جی بکات، که شرع
دیاری کردووهو، نەخشەیی بۆ دا ناوه، که لەسەر ئەستۆی لابیته.

- واجبی بۆ سنورو، ئەندازە نادیار، ئەو واجبیه که شرع ئەندازەکهی دیاری
نەکردووهو، سنوری بۆ دا ناوه، وهک بەخشین لە پیتی خوا، (جیا لە زەکاتدان)، ئەم
جۆرە بەخشینه بۆ سنورو، ئەندازەکهی دیاری نەکراوه، بەلکو بەگوێرەیی پێداویستی
نەدارانو، توانای کهسی بەخشەر، بۆیه هەرکەس جیبه جی کردنی پێداویستییهکانی
که سێکی هەژاری بەسەردا سهپیترا، ئەوه ئەو واجبیهی لەسەر شانه، بەلام بە دیاریکراوو

1 تنقيح الأصول، إلى علم الأصول، للعلامة الحلي، و تسهيل الوصول إلى علم الأصول، للشيخ محمد

عبدالرحمن المحلاوي، ل٢٧٦.

2 واتە، ئەو پارەیهی که له جیاتی تاوانی کوشتن و تاوانەکانی تر وەرده گیریت.

سنورداری نا... به لکو پټوښته له سهری که پټدوښتیه کانی نه و نه داره جټیه جټ بکات، نه مهنده ی که ټیتر پټداوښتی نامټنټیت.

هه روه ها نمونه یه کی تر، وهك، هاوکاریکردن له سهر نه نجامدانی چاکه کاری، نه مهش واجبټکی بی سنوره و، به لکو ته نها جوړی نه و چاکه یه ی که که سی موکه لاله له سهر شانیه تی هاوکاری بکات، بټو جټیه جټ کردنی، سنوره که ی دیاری ده کات. ده نا په هایه و، چوارچټویه کی سنورداری بټو نییه ! نه م جوړه واجبه، سزا له سهر نه ستوی مروؤ پټوښت ناکات، چونکه نه و شته ی که سزا ده خاته نه ستوی که سی نه نجامده ر، مه رجی نه ویه که نه و شته سنوردارو دیاریکراو بیټ، بټویه بټوی ژن، له سهر پیاو نی یه، پیش بریاری دادگا، یان پیش پازی بوونی هه ردوکیان له سهری، له سهر پای هه ندی له شه رعزانه کان، وهك شه رعزانانی هه نه فی، چونکه پیش بریاری دادگا، یان پازی بوونی هه ردوکیان بری نه و بټوییه دیاری کراو نی یه، بټویه ناکه وټته نه ستوی پیاوه که و، به م هټویه ناتوانټیت، پیش بریاری دادگا، یان پټکه وټنی هه ردوولا داوا بکریټ و، پاشان له لای هه ندی له شه رعزانه کان، وهك شه رعزانه کانی مه زه بی ټیمامی شافعی و، هی تریش، لایان وایه که بټوی ژن له نه ستوی میرده که دایه، به لام له و کاته وهی که پیاوه که خوی لادا، له کټشانی نه رکی نه و بټوییه، چونکه نه م بټوی (نفقه) هیه له لای نه م بره شه رعزانه واجبټکی دیاریکراوه و، به پټی حال و توانای میرده که دیاریکراوه، بټویه ژنه که ده توانټیت پیش بریاری دادگا و، پټکه وټنی دوولایه نه داوای نه و مافه ی خوی بکات، واته، له و کاته وهی که کابرای میرد، یاخی بوو و، بټوی جټیه جټ نه ده کردو، یاسای باری که سیټی له عټراق، ژماره (۸۸) ی، سالی (۱۹۵۹) کاری به م بریاره کردوه.^۱

1 برگی چواره می، ماده ده ی (۲) ده لټیت، بټوی ژنیک که نه تورا بیټ له میرده که ی، له نه ستوی پیاوه که دایه، له و کاته وهی که پیاوه که له بټوی کټشانی دهستی هه لگرتوه.

۲۶- واجب نه ږووی نه ووهه، که واجبکراوه که دیاری کرابیت،

یان دیاری نه کرابیت؛

له م ږووه یشه وه، واجب ده بیته ډرو به شه وه، واجبی دیاریکراوو، واجبی دیارینه کراو. واجبی دیاریکراو، نه و واجبه یه که شرع به دیاریکراوی داوای جیبه جی کردنی کردوه، به بی نه وهی که که سی موکه لله فی سرپشک کردبیت، که له نیوان چه ند جوړیکیدا، جوړیکیان هه لېږتیت، وهک، نویژکردن و، ږوړوگرتن و، گټړانه وهی مولکی ده ست به سهرداگیراو نه گهر خودی شته که مابوو، نه م جوړه واجبه، به نه نجامدانی خودی واجبه که، جا له نه ستوی مړؤ لاده جیت.

- واجبی دیارینه کراو: نه و واجبه یه که شرع داوای کردوه، نه نجام بدریت، به لام به دیاری کردنی خودی نه و شته نی یه، به لکو له ناو چه ند بابه تیکی زانراودا، ناماژه ی پیداو وه، که سی موکه لله ف له سهریه تی که یه کیک له و شته زانراوانه هه لېږتیت و، نه نجامی بدات، وهک پاپه پاندنیکي نه و واجبه و، جاری وا هه یه، که نه و واجبه، له نیوان دوو شتدایه و، به کردنی یه کیکیان، نیتر واجبه که جیبه جی کراوه، وهک خوی به روه ردگار دهر باره ی دلی جه نگ ده فرمویت: ﴿حَقَّ إِذَا اتَّخَذْتُمُوهُمْ فَتُدُوا الْوَثَاقَ فِيمَا مَثَبَهُ وَإِمَا فِدَاءً حَقَّ نَصَحَ الْحَرْبُ أَوْ زَارَهَا﴾ واته: به ننگن تا کاتی لاوازیان ده که ن، به کوشتر لیکردنیکي زږو شکاندنیان، نیجا نه وهی ماوه دلی بکه ن و مه حکم بیان به ستنه وه و، چاودیریان بکه ن، راه که ن، نه وسا یان به خوړایی و منه ت خستنه سهریان نازادیان بکه ن، نه گهر پتیشه وای مسولمانان پپی چاک بوو، یان به فیدیه و بریتی دانان، واته دیل به دیلیان پی بکه ن، یان شتیکیان لی وهر گرن، به لام نه مه دوی نه وهیه شه وکته و به ږوبالیان ده شکیت و، ده سه لاتی جه نگیان نامینیت و، نه مه ش تا کاتی جه نگ ته و او ده بیت.

که واته پېشه‌وای مسولمانان ده‌توانیت، که دیله‌کان به منته به‌ریدات، یان دیل به دیلیان پې بکات.

ښنجا جاری وا هیه که واجبی دیارینه‌کراو، له‌نټوان سی شتدا ده‌بیت، وه‌ک، که‌فاره‌تو له‌جیاتی بۆ سویندی که‌وتوو، که له‌م باب‌ته‌دا له‌سەر که‌سی سویند که‌وتوو پټویسته که یه‌کټک له‌م سی شتانه نه‌نجام بدات، یان خواردن دانی (ده) که‌سی که‌مده‌ست، یان جلو به‌گ پۆشینیان و، یان نازادکردنی به‌نده‌یه‌کو، نه‌میش بۆ کاتیکه که توانای دارایی هه‌بیت، به‌لام که دارایی نه‌بوو، واجبه‌که ده‌بیته واجبی دیاریکراو، که نه‌ویش گرتنی سی پۆژ پۆژویه‌و، هه‌ندی له‌زانایان، نه‌م جوړه واجبه‌یان، به‌ واجبی سه‌رپشک (مخیر) ناوزه‌دکردوه، چونکه کابرای موکه‌لله‌ف سه‌رپشکه، کامیان نه‌نجام بدات.

۲۷- واجب به‌گویره‌ی روانگه‌ی شته داواکراوه‌که :

له‌م پوانگه‌یه‌شه‌وه، واجب، ده‌بیته دوو به‌شه‌وه، واجبی دیاریکراو له‌سەر گشت که‌سیکی موکه‌لله‌ف (عینی) و، واجبتیک، که به‌کردنی له‌لای هه‌ندی که‌س، له‌سەر تیکرا لاده‌چیت، واته (الکفایه).

– (الواجب العینی): نه‌و داواکارییه‌یه، که له‌سەر هه‌موو تاکتیکي موکه‌لله‌ف دانراوه‌و، ناراسته‌ی کراوه، واته: شه‌رعی له‌سەر هه‌موو که‌سیکی موکه‌لله‌فی دانراوه‌و پټویستی کردوه، نه‌نجامی بدات و، هه‌ستانی کۆمه‌لتیک که‌س به‌و نه‌رکه، به‌س نی یه‌و، له‌سەر شانی کۆمه‌له‌که‌ی تری لانا‌بات و، کاتیک له‌سەر نه‌ستوی که‌سی موکه‌لله‌ف لاده‌چیت، که خودی خوی جیبه‌جیی بکات، چونکه مه‌به‌ستی شه‌رع له‌م کاره‌دا کاتیک دیته‌دی که خودی که‌سه‌که نه‌نجامی دابیت و بۆیه هه‌رکه‌س نه‌نجامی نه‌دات تاوانبار ده‌بیت و له‌سەری سزا و هه‌رده‌گریت و که خه‌لکی تر جیبه‌جیی کرد، له‌سەر نه‌م که‌سه لانا‌چیت.

1 فواتح الرّحموت، شرح مسلم الثبوت، ب، ۱، ل ۶۶.

پوانگه‌ی ئه‌م واجبه‌و مه‌به‌ست تیايدا، خودی کردنی کاره‌که‌و هه‌روه‌ها خودی بکه‌ره‌که‌یه، وه‌ك: نوێژکردن و پۆژووگرتن و پابه‌ندبوون به‌ گرتیه‌سته‌کانی مامه‌له‌و دانی هه‌موو مافێك وه‌ك خۆی...

- (الواجب الكفائي):¹ ئه‌و کاره‌یه‌ که‌ شرع داوای کردوه، که‌ کۆمه‌لێك که‌سی موکه‌لله‌ف نه‌نجامی بده‌ن، نه‌و ك سه‌رجه‌می تاکه‌کانی ئه‌و کۆمه‌له‌یه، چونکه‌ نامانج و مه‌به‌ستی شرع نه‌وه‌یه‌ که‌ کۆمه‌لێك نه‌نجامی بده‌ن، واته‌: مه‌به‌ست نه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و کاره‌ هه‌بیئت و جیبه‌جی بکړیتو، مه‌به‌ستی نه‌وه‌ نی‌یه‌ که‌ تاکه‌کان واته‌ نه‌وانه‌ی که‌ موکه‌لله‌فن تاقی بکاته‌وه،² جا که‌ هه‌ندی که‌س کاره‌که‌یان نه‌نجامدا، ئه‌وا له‌سه‌ر هه‌نده‌که‌ی تر لاده‌چیت،³ چونکه‌ ئه‌و جیبه‌جی کردنه‌ی له‌لایه‌ن کۆمه‌لێك که‌سه‌وه، له‌ جیی کردنی له‌لایه‌ن که‌سه‌کانی تره‌وه‌ ده‌بیئت و نه‌ژمار ده‌کړیت و نه‌نانه‌ت له‌م پوانگه‌یه‌وه‌ ئه‌و که‌سه‌یش که‌ نه‌یکردوه، هه‌ر به‌ بکه‌رو جیبه‌جی کار ده‌هه‌تریت نه‌ژمار، چونکه‌ به‌ کردنی له‌لایه‌ن کۆمه‌لێك که‌سه‌وه‌ نیت له‌سه‌ر شانی نه‌مانی تر که‌وتوه‌و لاجووه‌و، نه‌گه‌ر که‌س به‌ کاره‌که‌ هه‌لنه‌ستا، ئه‌وا سه‌رجه‌م و هه‌موو لایه‌ك تاوانبار ده‌بن، بۆیه‌ داواکردن له‌م واجبه‌دا به‌ستراوه‌ به‌ کردنی کاره‌که‌وه‌و، نه‌وه‌ك به‌ که‌سیکی دیاریکراوه‌وه‌. به‌لام له‌ واجبی (عه‌ینی: خودی) دا، مه‌به‌ست تیايدا کردنی کاره‌که‌یه، له‌ خودی که‌سه‌که‌ موکه‌لله‌فه‌که‌وه‌، نمونه‌ی واجبی که‌فائی، وه‌ك: جیهاد له‌ پێی خواداو دادوه‌ری و فه‌توادان و له‌ ئایین و شرع شاره‌زا بوون و شایه‌تی دان و فه‌رمانکردن به‌ چاکه‌و به‌رگری کردن له‌ خراپه‌و کردنی کاره‌ پیشه‌سازیه‌کان و سه‌رجه‌م پیشه‌کان و نه‌و زانستانه‌ی که‌ گه‌ل پێویستی پێیه‌تی و هه‌روه‌ها وه‌ك ئاماده‌کردنی سه‌رجه‌م که‌ره‌سته‌کانی جه‌نگو،

1 هه‌ندی له‌ زانایان به‌شی سێیه‌میان بۆ زیادکردوه، که‌ ئه‌ویش ئه‌و واجبه‌یه‌ که‌ مه‌به‌ست تیايدا نه‌نجامدانه‌تی له‌لایه‌ن خودی که‌سیکی دیاریکراوه‌وه، وه‌ك واجبی دیاریکراو له‌سه‌ر ته‌نها خودی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ك: واجب کرانی شه‌ونوێژ له‌سه‌ری، المحلاوي، ل ٢٦٩.

2 تیسیر التحرير، ب ٢، ل ٣٦٣-٣٦٤.

3 المسوّد، ل ٣١.

ئەوئى تر لە و شتانەى تر كە لە بەرزەوهندى گەلدا، چونكە بە شێوەیەكى گشتى مەبەست لە (فەرزى كیفایە)، پەچاوكردنى بەرزەوهندى گشتى گەلەو، ھەروەھا ئەگەر واجبى كەفائى جێبەجێ نەكرا، ئەوا ھەموو لایەك تاوانبار دەبن، چونكە لەسەر جەمى گەل داواكراوە كە ئەنجامى بدەن، بۆیە ھەركەس لە توانایدا ھەبوو دەبێت بىكات و كەسێك كە نەیدەتوانى بىكات دەبێت كەسى تواندار ھان بدات بۆ كردنى، بەلام ئەگەر ھەر ئەنجام نەدراو جێبەجێ نەكرا، ئەو كەم و كورپیەكە لە ھەموو لایەكەو بوو و لەسەر ھەموویانە، واتە: لەسەر كەسى تواندارە، چونكە ئەنجامى نەداوە و ھەروەھا لەسەر كەسى بێ تواناكەیشە، چونكە كەسى توانادارى ھان نەداوە و پەرى نەكربوو، تا بچیت جێبەجێ بكات، پێشەوا شافىعى دەربارەى فەرزى كیفائى دەفەرموێت: ئەگەر سەرچەمى خەلكى خەمسارد بوون و جێبەجێیان نەكرد، ئەوا من لەو دەترسم، كە سەرچەم خەلكى تواندارو بێ توانا گوناھبار بن.¹

لەم پوانگەىى واجبەو دەردەكەوێت، كە پێویستە لەسەر گەل چاودێرى حكومت بكات و ھانى بدات و بىخاتە سەر پێگای ئەنجامدانى (واجباتە كەفائىەكان) و، یان ئامرازە پێویستەكان بۆ جێبەجێ كردنى واجب ئامادە و ساز بكات، چونكە حكومت برىكارى گەلە لە جێبەجێ كردنى بەرزەوھەندى گشتىەكانداو، توانای ئەنجامدانى فەرزە كیفائىەكانى ھەيە، جا كە دەولەت خەمساردى لە كردنیاندا نواند، ئەوا تێكپرای گەل تاوانبار دەبن، بە دەسلەلاتى جێبەجێ كردنىشەو، چونكە گەل نەیتوانیووە حكومت ھانبدات، تا ئامرازەكانى جێبەجێ كردنەكە دابین بكات، كە پێویستن بۆ جێبەجێ كردنى فەرزە كیفائىەكان و ھەروەھا حكومەتیش تاوانبارە، چونكە لەگەڵ بوونى توانایدا، كەچى ھەلنەساو بە جێبەجێ كردنى ئەو فەرزە كیفائىیانە.

جارى وا ھەيە، كە فەرزى (كیفایە) دەبێتە فەرزى (عەین)، ھەروەك لە (جیھادكردندا) پوودەدات، ئەمە ھەركات بە كردنى لەلایەن ھەندى كەسەو، ئامانجەكە نەھاتە دى، ئیتر

1 الرّسالة، للأمام الشافعى، ل ۳۶۶.

ده بیته (فهزنی عهین) له سه ره موو که سیکي موکه لله ف، که توانای به رهنکار بوونه وهی دوژمنی هه بیته، به هر جوره چه کیک بیت و به هر جوره پویه پووبوونه وهیه ک بیت. هه روه ها وه که نه وهی نه گهر موکه لله فیکي توانادار، خراپه یه کی بینی، به لام ته نها خوی توانای به رهنکار بوونه وهی هه بوو، نه وا به گویره ی توانای خوی له سه ریه تی که پویه پووی نه و خراپه یه بیته وه و هه روه ها نه گهر له گوندیکدا ته نها یه ک دکتور هه بوو، نه وا له سه ریه تی که فریای نه خۆشه کان بکه ویت و له سه ری واجبه، به (واجبی عهینی) و هتد... که چاره سه ریان بۆ نه نجام بدات.

مه به ستی دووه م

((باسی مه ندوب))

٢٨- (الندب)، به مانای بانگه وازکردن بۆ کاریکی گرنگ هاتوووه (المنلوب) واته: شته بانگه واز بۆگراوه که، یا خود بانگ کردن بۆ کاریکی شیاوو بایه خدار. هه روه که شاعیر گوته یه تی:

لا یسألون أخاهم، حين یندُبهم للثنات علی ما قال بُرْهانا

کاتی که براکه یان، بانگیان ده کات له کاتی دژواری و سه ختیدا ده چن بۆ لای و هیچ به لگه یه کیان ناویت، یان داوا نا که ن بۆ نه و بانگ کردنه و پاسته وخۆ به ره و پووی ده کشین!

له زاراوه دا، نه و کاره یه که شهرع داوای کردوووه جیبه جی بکریت، به لام به تۆبزی و پێداگیری نا... و بکه ره که ی مه رج ده کریت و له سه ر کردنی پاداشت وهرده گریت، به لام نه نجام نه ده ری سه رزه نشت نا کریت و سزا وهرنا گریت،^١ به لام له سه ر هه ندی له جۆره کانی مه ندوب، سه رزه نشکاری و سزادان له ئارادا هه یه.

شیوازی ده سه ته واژه ی داواکردنه که، کاریگه ری و په نگدانه وهی هه یه، له سه ر دیاریکردنی نه و کاره وه که کاریکی مه ندوب، نه گهر مانای مه ندوب بوونی تیادا فامرایه وه،

1 المسوّد، ل ٥٧٦، الأحكام، لأبن حزم، ب ١، ل ٤٠، ب ٣، ل ٣٢١.

نەك مانای تۆبزی كردن و پىداگىرى تەواو (الالزام) و ئىتر چۈنەكە ئەو نىشانەيەى كە لە مەندوب بوونەكەدا دەرگەوتووه دەق بىت، يان ھەر شتىكى تر، يەكسانە، جا كە خوای پەرورەدگار دەفەرمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾^۱ ئەى ئەوانەى باوەپتان ھىناو، ھەركات قەرزو قۆلەى ماوہدارتان لەگەل يەكتردا كردو يان كړينو فروشتنتان بە قەرز كرد، بۆ ماوہيەكى ديارىكراو بينوسن، كە ئەم داواكارىيە مانای تۆبزی و پىداگىرى سەرسەختى تيادا نافامرئەو، بەپىي ئەو نىشانەيەى كە لە دەستەواژەى ئەم ئايەتەى تردا دەرگەوتووه، كە دەفەرمویت: ﴿فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ﴾^۲ واتە: ئەگەر بپرواتان بەيەكترى ھەبوو ئەمىن بوون و بارمتەى نەويست، جا با ئەو كەسەى كە بە ئەمىن دانراو، واتە: قەرزدارەكە لە كاتى خۆيدا سپاردەكە (قەرزەكە) بداتەو بە خاوەنەكەى، كە ئەم دەقە دۆكيۆمىنتە لەسەر ئەوہى كە داواكردنى نووسىنى قەرز، داوايەكى مەندوبە، نەوہك بەتۆبزی و پىداگىرى، كە ئەمەش لە پوانگەى پىنوئىنى كردنى بەندەكانەوہيە، تا مافەكانيان لە فەوتان بپاريزن، جا كە ئەم پىنوئىنيەيان پەچاوەنەكرد، ئەوا خويان بەرپرسن لە دەرەنجامى خەمساردىيەكەيان.

ھەروەھا كە خوای پەرورەدگار دەفەرمویت: ﴿فَكَاتِبُهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾^۳، واتە: پسولەيان بۆ بنووسن و بىكەنە مانگانە بەسەريانەو، "بۆ ئەو بەندانەى ئەيانەويت، خۆ پزگار بكەن و لە كۆيلايەتى ئازاد ببن"، ئەم نووسىنە بۆ كاتىكە، ئەگەر خىرو چاكە و توانای كاركردن و خۆ ئازادكردنتان لى ببينن، واتە: ئەتانزانى ئەمانەت و فاميان تيايە و ناوہپۆكى پسولەتان بۆ جىيەجى دەكەن، دەقى ئەم ئايەتە وا دەرەخات، كە

1 البقرة (۲۸۲).

2 البقرة (۲۸۳).

3 النور (۳۳).

نوسینی نه و پسوله یه واجب نی یه، به پیتی نیشانه ی نه و یاسا شه رعیه ی که ده فهرمویت: (خاوه ن مولک نازاده، که چو ن مامه له له گه ل مولکی خویدا ده کات).

هه روه ها وه ک پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت: ((یا معشر الشباب، من استطاع منکم الباءة، فلیتزوج)): نه ی کومه لی گه نجان، هه رکامتان توانای هه یه، با ژیا نی هاوسه ریتی پیک بهینیت، که نه م فهرمانه، ده لاله ت ناکات له سه ر واجب بوونی پیکهینانی پرۆسه ی هاوسه ریتی، له سه ر گشت موکه لله فیک، به پیتی نیشانه ی نه و فهرمایشتانه ی که به موته واتیری له پیغه مبه روه (ﷺ) گیر دراونه ته وه، که هه موو موکه لله فیکی به توژی پابه ند نه کردووه، ژیا نی هاوسه ری پیک بهینیت، سه ره پای نه مه یش که توانای نه نجامدانی پرۆسه که ی هه بیت.

۲۹- مه ندوب، (سوننه ت) و (نافله) و (موسسه حه ب) و (تطوع) و (احسان) و (الفضیلة) یشی پی ده گوتریت و نه م مانایانه هه مویان له یه که وه نزیکن و مانای مه ندویان تیادا ده فامریتته وه، که نه ویش نه وه یه کاره که نه نجام بدریت، به بی پابه ند بوونی ره هاو توژی.

- مه ندوب ته نها یه ک جو ر نی یه و چه ند پله یه کی هه یه:

بالاترین پله ی مه ندوبه، نه وه یان که پیغه مبه ر (ﷺ) به رده وام خولیا ی سه ری بووه و له سه ری پابه ند بووه و ژور به ده گمه ن، ده نا هه رگیز پشت گوئی نه خستووه، وه ک: کردنی دوو رکات نوژی سوننه ت پیش نوژی به یانی، که نه مه ش به (سوننه تی موککه ده)

1 الباءة: واته: توانا بوون بۆ جیبه جی کردنی پرۆسه ی هاوسه رگیری.

2 بۆیه ناو نراوه ته (مندوب: بانگه واز بۆکراو)، چونکه شه رع بانگه وازی بۆ کردووه و بۆیه به (مستحب: خو شه ویست) ناوبراوه، چونکه شه رع حه ز به کردنی ده کات و خو شیی لی دیت و بۆیه ناو نراوه ته (نفل)، چونکه له ده ره وه ی فره زه وه یه و خیری کاره که زیاتر ده کات و بۆیه (تطوع) یشی پی ده گوتریت، چونکه بکه ره که ی خو به خشانه نه نجامی ده دات و که به (فضیلة) یش، ناوزه دکراوه، له به ر نه وه یه که کردنی باشتره له نه کردنی، (رد المختار) لابن عابدین، ب، ۱، ل ۹۱ و دواتریش.

ناوړه د کړاوه، که که سټک څه مسارد بټ، تیايدا سرزه نشت ده کړیت، به لام له سړی سزا نادریت و هره ها وه که نه جامدانی پړوسه ی هاوسه رگری له کاتی خویداو له بارودوخی ئاساییدا، بۆ که سټک که توانادار بټ و هره ها بانگدان که له و دروشمه ئیسلامیانه په که په یوه سته به به رزه و هندیه کی ئایینی گشتیه وه و دروست نی به څه مساردی و سستی تیا دا بکړیت و، بۆ به نه گهر څه لکی جیگا په ک پڼکه و تن، له سهر ئه وه ی که نه یکه نو وازی لی بهینن، ئه و ده سلا تی سهرده م ده بټت به زور پټیان نه نجام بدات.

دوای ئه م پله یه، (سوننه تی غه یه موئه ککه ده) دټ، وه که ئه و سوننه تی که پیغه مبر (ﷺ) هه میسه له سړی به رده وام نه بووه، وه که: چوار پکاته سوننه ته که ی پیش نویژی نیوه پړو هره ها وه که: خیر کردنی زیاده، بۆ که سټک که له توانایدا هه یه نه نجامی بدات، نه گهر هه ژارو نه دارکی ده ست نه که و تن، که زور حاله تی خراپ بوو، که م ده ست بوو و پټویستی هه بوو، ئه و بۆ خیر که ره که سوننه ته که لټره دا، غه یر موئه ککه ده.

دوای ئه م پله یه ی (مهندوب) یش، ی (الفخیله) و (الأدب) و (سنة الزوائد) دټن، که هاومانان، وه که په یره و کردنی پیغه مبر (ﷺ). له و کرده وه ئاسایانه دا، که وه که مروفیک نه نجامی داو ن، وه که خواردن و خواردنه وه و څه و تن، جا په یره و ی کردنی پیغه مبر (ﷺ) له م کارانه یدا سوننه ته و موسته حه به و نیشانه ی پابه ندی ئه و که سه یه به پیغه مبر وه (ﷺ) و نه نجام نه ده ری سرزه نشت ناکړیت و سزا نادریت، چونکه ئه م کاره کارکی تایبته به ئایین نی یه و ته نها له جوانیه کانی ئاکاری مروفی مسولمانه و سهر به په وگه ی په رسته شه کان نی یه و به لکو زیاتر په یوه ندی به نه رسته کانه وه هه یه.

۲۰- له م باب به ته دا، دوو شت تیبینی ده کړین:

یه که م: به گشتی مهندوب، وه که پیشه کی بۆ (واجب) دټته به رچاوو باسی لټوه ده کړیت و وا له که سی موکه له ف ده کړیت، که به لایه وه ئاسان بټت نه نجامی بدات، چونکه که مروف ئه و مهندوبانه ی نه نجامداو له سهریان به رده وام بوو، ئه و جیبه جی کردنی واجبه کانی له سهر ئاسان ده بټت و خو و ده گړیت پټیانه وه و له م باره یه وه ئیمامی شاطبی ده فهرمویت: (نه گهر به پوانگه یه کی گشتی تر، ته ماشای مهندوب بکه یت ده بینیت وه که

خزمه تگوزاری واجب وایه، چونکه یان پیشه کییه بق واجب، یان بیرخه ره وهی واجب، نیت
چونیه که واجب که له جینس و شیوازی یه کترین، یان نا...^۱.

دوهم: مەندوب، نه گەر به لاوه کی و جوزئیش پیویست نه بیت، نه و له پوی پرهایی و
به گشتی پیویسته، واته دروست نی یه که مرفی موکه للاف سه رجەم مەندوبه کان به
گشتی واز لی بهینیت، چونکه نه مه نه گی یه بوی و شوخت ده خاته عه دالهت و دادی مرفی
مسولمانه وه و له م باره یه وه نه دهب دادان و سه رزه نشترکردنی پیویسته، هه ربویه ش
پیغمبر (ﷺ) بیری له وه کردۆته وه، که مالی نه و که سانه بسوتینیت، که به
به رده وامی نویژی جه ماعه تیان واز لیهیناوه.

جا بانگدان و نویژی به کۆمه ل و خیری خۆبه خشانه (التطوع) و سوننه تی به یانیان،
نه مانه هه موو به لاوه کی و تاک و ته رای یه مەندوبن، به لام به گشتی و پرهایی نه جامدانیان
پیویسته و دروست نی یه به ته وای وازیان لی بهینریت.

هه روه ها وه ک: ژنهینان دروست نی یه که سه رجەمی گه لی ئیسلام واز له و پرۆسه یه
بهینن، چونکه که واز له و کاره هینرا، ته وای گه لی ئیسلام تیا ده چیت و نه م پرۆسه یه بق
تاکه کان کاریکی مەندوبه، به لام بق سه رجەم گه له که واجب و وه ک فره زی کیفایه وایه و
بویه (وازهینان له سه رجەم مەندوبه کان، کاریگه ری هه یه له سه ر بارودۆخی ناین، نه گەر
نه و واز لیهینانه هه میشه یی بوو، به لام نه گەر واز لیهینانه که له هه ندی کاتدا بوو، نه وه
کاریگه ری نابیت).^۲

1 الموافقات، للأمام الشاطبي، ب، ۱، ل ۱۵۱.

2 الموافقات، للأمام الشاطبي، ب، ۱، ل ۱۲۲-۱۲۳.

مه به سستی سییه م

باسی جه رام: (یاساغ و نه شیوا)

۳۱- جه رام:

نه و کاره یه که شهرع داوای کردووه که ده سستی لی مه لبرگیت، و نه کریت، و داواکردنه که یش له پووی توبزی و پیداگیری ته واوه یه، و بویه نه و که سه ی که ده سستی لی مه لده کریت پاداشتی له سهر وهرده کریت، و به که سیکی گوپرایه لی دیته نه ژمار، و نه جامده ریش تاوانباره و به سه ریچی کار ناو نووس ده کریت، نیر له وه شیدا چونیه که، به لگه ی جه رام کردنه که یه کلاکه ره وه (قطعی) بیت، و هیچ گومانیکی تیدا نه بیت، وه ک جه رامی داوین پیسی کردن، یان به لگه که ی گومانای (ظنی) بیت، وه ک نه و شته جه رامانه ی که به فرموده ی (ثاحاد) جه رام کراون، هه ردووشنوازه که چونیه کن و جه رام کراوه که یان، به به های جه رامه.

به لام لای حنه فیه کان، جه رام به وه ناوزه رد ده کریت، که به لگه ی قطعی بیت، جا نه گه به لگه که ی (ظنی)

بوو، نه و به (مه کره ی جه رام) ناو زه دیان کردووه.

جه رام بوونی شتیک له وه وه ده زانریت، که خودی ده برپینی (لفظی)، جه رام بو ی به کار هاتبیت، وه ک له فزی (حرام) یان، یان له فزی (حلال نییه)، وه ک خوی په روه ردگار ده فرمویت ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَمْهَاتُكُمْ﴾^۱ یان پیغه مبه ر (ﷺ) که ده فرمویت: (لا یحل مال امریء مسلم، إلا بطیب من نفسه) مالی مسولمان بو که سیکی تر حلال نییه، مه گه به رازی بوونی خوی نه بیت)^۲ هه روه ها جه رام بوون له ویشه وه ده زندریت،

1 سورة (النساء/۲۳).

2 با که س وا گومان نه بات، که مالی په یماندار (أهل الذمة) که ناموسلمان، حلاله، چونکه ناوه یانی (موسلمان: المسلم) له فرموده پیروزه که دا، نه و مانا و خه یاله ناگریته وه، وله راتیدا، له

که دهسته‌واژه‌ی نه‌هیگردن هاتیی، که مانای توبزی و پابه‌ندی په‌ای لی بغامریته‌وه، یاخود به کردنی کاره‌که سزادانی له‌سه‌ربیت، نمونه بۆ به‌که‌میان، وه‌ك خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾^۱ واته بت په‌رستن شتیکی زۆر بپنرخ و پیسه. جا که‌وايه ئیوه‌ش له بت په‌رستن خۆتان دوور بگرن، چونکه پیسن، وه‌ه‌روه‌ها له هموو گوتاریکی درۆو ناب‌ه‌جی و هه‌لبه‌ستراویش خۆتان به دوور بگرن، و هه‌روه‌ها قورئان ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْمِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ﴾^۲ واته: ئاره‌ق خواردن و قومار بازی یانسیب و ئه‌و به‌رده‌ی حه‌یوانی بته‌کانی له سهر سهر ده‌ب‌دریت، بۆ بته‌کان، و فال‌گرتنه‌وه. ئه‌مانه هه‌موویان پیسن و له کرده‌وه‌ی شه‌یتانن، له ئه‌نجامدانیان دوور بکه‌ونه‌وه.

نمونه‌یش بۆ دووه‌م، واته: ئه‌وه‌یان که سزا بۆکردنی دانراوه، وه‌ك خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُنَّ مِائَتًا وَكَانَ زَجْرُهُنَّ وَاسِعًا﴾^۳ واته: ئه‌و که‌سانه‌ی که ژنان یان پیاوانی داوین پاك تۆمه‌ت بار ده‌که‌ن، به‌داوین پیس کردن، و دواتریش چوار شایه‌ت ناهینن، بۆ چه‌سپاندنی داواکه‌یان، ده‌بیت ئه‌وانه هه‌شت شه‌لاقیان لی بده‌ن، تا جاریکی تر به‌ناپه‌وا، ناموسی خه‌لکی له که‌دار نه‌که‌ن.

ریزگرتنی ماناو مولک و هینانی دارایی و به‌کتری، به‌پزی بوونی خۆی، و زۆر شتی تردا، مسولمان و نامسولمان چونه‌کن، چونکه یاسای ش‌ه‌رع ده‌فه‌رموویت: ئه‌وه‌ی ئیمه هه‌مانه، هی ئه‌وانیشه، و چ ماف‌یکیش له‌سهر ئیمه‌یه، له سهر ئه‌وانیشه، و پیتشه‌وه‌وا عه‌لی (خوالی پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: بۆیه گرتیه‌ستی ذیمه‌و په‌یمانه‌که‌یان وه‌رگرتوه، تا خۆینیان وه‌ك خۆینی ئیمه پارێزراو بیت، وه هه‌روه‌ها مال و مولک‌یشان، وه‌ك مال و مولکی خۆمان به‌پارێزیت، بپوانه (بدائع الصنائع) للکاسانی، ب، ۶، ل ۱۱۱، سنن الدارقطني، ب، ۲، ل ۳۵۰. و شرح السیر الکبیر ب، ۲، ل ۳۵۰.

1 سورة (الحج / ۳۰).

2 سورة (المائدة / ۹۰).

3 سورة (النور / ۴).

ههروه ها په روه ردگار ده فره مويټ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهَتِهِمْ ظُلْمًا إِنَّهُمْ
يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾^(۱۰)، واته: نه و كه سانه ي كه به ستم و
ناهق، مال و ساماني هه تيوان ده خون، نه وانه ته نها ناگرده كه نه سكو ورگيان هه، و
به زوويش ده خرينه ناو ناگري گه رمي دوزه خه وه.

۳۲- به شه كاني حه پام:

نه وه ي له كاتي جيگيركردني نه حكام و ياساكاني شه ريغتي نيسلامدا، بو نيمه
چه سپاوه و يه كلايي بوته وه، نه وه يه كه شرع هه ر شتيكي حه پام كردبټت، به هوي
نه وه بووه، كه نه و كار هه ته واوي خراپه، يان لايه ني خراپه ي زياتره، و به سه ريده
زالتره، و نه م خراپيه يش، يان نه وه يه كه ده گه پټته وه بو خودي شته حه پامه كه، و
نه مه يش به (المحترم لذاته)، يان (المحترم لعينه) ناوزه رد كراوه، واته: له بهر خودي
كرده وه كه حه پام كراوه، ويان بو خودي كار هه كه ناگه پټته وه، به لكو بو شتيك
ده گه پټته وه، كه په يوه ندي پټته وه هه يه، و نه مه يش به (المحترم اغيره) ناوزه رد كراوه،
واته: به هوي شتي تره وه، كه كوشتاكي هه يه، پټيه وه، بو يه حه پام كراوه.

۳۲- باسی (المحرم لذاته):-

ئەو ھەيەكەشەرع لە سەرەتاو ھەپامی کردووە، بە ھۆی ئەو خراپە و زیانانەیی کە تیایدا ھەيە، و قەت لێی جیا نابنەو، وەك، داوین پیسی و ماره کردنی ژنانی مەحرم، و خواردنی گوشتی مردارەو ھەبوو، و فروشتنی، و ھەروەھا دزیکردن و کوشتنی بەناھەق، و ھت.... کە ئەم جوړە کارانە لە خودی خۆیاندا، و بە ھۆی خۆیانەو ھەپامن و ھەپام کراون.

ھۆکمی ئەم جوړە ھەپام، ئەو ھەيە کە ھەر لە بنەپەتدا ناھەرعییە، و دروست نییە، کە کەسی موکلف ئەنجامی بدات، و ئەگەر بیکات، ئەوا تووشی سەرزنەشت و سزا دەبێت، و ھەروەھا ناگونجێت، ببێتە مەرج و نامراز (سبب) یکی شەرعی، و ئەھکامی لەسەر بنیات بنرێت و ھەركات بوو ھۆی ھەل ل کارو دروستکاری گریبەستێك، ئەوا ئەو گریبەستەش ھەل دەو ھەشیئەو، و ھیچ شوینەوارو پێو شوینێکی شەرعی لە سەر ناگریئە بەر.

جا کە خواردنی مردارەو ھەبوو، ھەپامە لە سەر کەس موکلف، بۆیە دروست نیە، بیکات، و بیخوات، و ھەروەھا دزی کردن نابێتە مەرج و نامرازی شەرعی، بۆ ئەو ھەيە کە ئیتر ئەو موکلف بۆ دزە کە بچەسپێنێت، و ھەروەھا داوین پیس کردن، نابێتە ھۆکاری یکی شەرعی بۆ چەسپاندنی پەچەلەك و میرات بردن، و ھەروەھا مردارەو ھەبوو، ئەگەر بوویە مەرج، بۆ دروست گریبەستێك، یان شتیکی مردارەو ھەبوو، تەو ھەري مامەلە کە و گریبەستە کە بوو، ئەو گریبەستە کە یش ھەل دەو ھەشیئەو، چونکە مەرجە کە ناھەرعی یە، و ئەو ھەيە کە لە گریبەست و مامەلە یەکی شەرعی دروستدا پێوستیە، لەم مامەلە بەتالدا پێوست نابێت، و ھیچ لە سەر بنیات نانرێت، و ھەروەھا گریبەستی ھاوسەرێکی ئەگەر لە گەل ژنیکی مەحرم ھاوڕێ، و بەمەشیان دەزانی، کە ئەو ژنە مەحرمە، ئیتر گریبەستە کە بەتالە، و ئەو ھەيە لە گریبەستیکی ھاوسەرگیری شەرعیدا پێوست دەبێت، لە مەھەيچی نایەتە دی، و ھیچ لە سەر ئەو گریبەستە بنیات نانرێت، وەك چەسپاندنی

په چه لهك، و میرات بردن و پابه ندی به مافه كانی هه ردوولاه، و له یه كتر حه لال بوونیان، و ته نانه ت جووتبونیشیان به داوین پیس (زینا) ده هریتته هه ژمار، چونكه بنه مای كار هه كه حه پامه .

۳۴- به لام هه ندی له م جوړه حه پامه ، (المحترم لذاته)

له كاتی پیوستیدا حه لال ده بیته، چونكه حه پام بوته كه ی به هو ی نه و خراپه و زیانانه وه بووه، كه له خودی شته كه دا هه ن، و پیچه وانه له گه ل پاراستنی پیچ شته پیوستیه كه دا، كه بریتین له، پاراستن باوه رو ئایین و پاراستنی گیان، پاراستنی ژیری، و پاراستنی شه ره ف، و پاراستنی مال و سامان، بو یه مرداره و بوو، له كاتی برسیته و ترسی مردن له برساندا، حه لال ده بیته، و هه روه ها ئاره ق خواردن، له كاتی تینویتی ژوردا، كه ترسی مه رگی هه بوو، خواردنه وه ی حه لال ده بیته، چونكه پاراستنی گیان پیوستیه، و ده بیته نه گه ر به حه لال كردنی شتی حه پامیش بیته، بپاریزیت (به لام به گویره ی پیویست).

۳۵- باسی (المحرم لغيره) :-

نه و حه پامیه، كه له بنه په تدا دروسته و شه رعییه، چونكه هیچ زیان و خراپه یه کی نییه، و یا خود لایه نی سوده كه ی زیاتره، له لایه نی زیانه كه ی، به لام به ستراره ته وه به شتیكه وه، كه حه پامه، و په یوه ندی پییه وه هه یه، وه ك نو یژ كردن له زه وی داگیر كراودا، و مامه له كردن له كاتی نو یژی هه نییدا، و ماره كردنی ژن، به مبه سته نه وه ی كه حه لال بكریتته وه، بۆ میژده پیشووه كه ی، كه به ته لاقی سی به سی ته لاقی داوه، و واته، ماره به جاش، و هه روه ها ماره كردنی ئافره تی، كه كه سیکی تر داوای كرد بیته، واته، مامه له به سه ر مامه له دا، و هه روه ها ته لاقی بیدعی، كرد ته لاقدانی ژن، له كاتی نه شیواو دا، و یان مامه له ی چاره نووس نادیار، و هه روه ها نه و مامه له یه ی سووداره، و هتد... كه نه مانه هه موو له خودی خو یاندا حه پام نین به لكو به هو ی كرده وه گه لیکی دهره وه ی خو یانه وه حه پام بوون، و نه و حه پام بوونه شیان له به ر خودی كرده وه كه نیه، چونكه خودی كار هه كه

زیانو خراپه‌ی تیا دا نیه، به‌لکو په‌یوه‌ندی به‌شتیکه‌وه هه‌یه که نه‌و شته دووه‌مینه زیانی هه‌یه، و خراپه.

که لیږه‌دا نویژ، خوی له‌خویدا شهرعییه و دروسته، و واجبیشه، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی که په‌یوه‌ندی به‌شتیکې نادرسته‌وه هه‌یه، که کردنیه‌تی له‌زه‌وییه‌کی داگیرکراودا، بۆیه ریگری کراوه، له‌لایه‌ن شهرعه‌وه، به‌کردنی نویژ، له‌زه‌وی داگیرکراودا.

هه‌روه‌ها مامه‌له‌کردن، له‌خودی خویدا حه‌لاله، به‌لام نه‌نجامدانی له‌کاتی نویژی هه‌ینیدا، نه‌و خراپیه ده‌هینیتته ئاراوه، که کابرا ئیتر ناتوانیت بچیت، بۆ نویژی جومعه، که فهرزه له‌سه‌ر شانی، بۆیه ئیتر شهرع له‌م کاته‌دا نه‌هی کردوه، له‌مامه‌له‌کردن.

هه‌روه‌ها ژن ماره‌برین، له‌خودی خویدا شهرعییه، و موباح و مه‌ندووبیشه، به‌لام نه‌نجامدانی له‌کاتیکدا که بچیت ژنیک ماره‌بکه‌یت، که‌سیکی تر داوای کردوه، و مامه‌له به‌که‌یه به‌سه‌ر مامه‌له‌ی که‌سیکی تر دا، زیانه‌که‌ی لیږه‌دایه که ئازاردانی خه‌لکی تیا دایه، و بقو دوژمنایه‌تی لی ده‌که‌ویتته‌وه، بۆیه شهرع نه‌هی لیږدوه.

یاخود ماره‌برینی ژن، به‌نیازی (ماره‌به‌جاش)، نه‌مه‌یاری کردنه به‌ئامرازه شهرعییه‌کان، و به‌کاره‌ینانیان له‌جیگای نه‌شیای خویاندا، بۆیه له‌به‌ر نه‌م فاکته‌ره شهرع نه‌هی لیږدوه.

۳۶- حوکمی نه‌م جوړه‌ه‌پامه، له‌سه‌ر تیروانینی ئیمه وه‌ستاوه، بۆیه (المحترم لغیره) له‌بنه‌رته‌داو له‌خودی خویدا شهرعییه، به‌لام له‌و پوه‌وه که په‌یوه‌ندی هه‌بیته، به‌شتیکې حه‌پامه‌وه لیږه‌دا حه‌پام و یاساغ ده‌بیته.

بۆیه هه‌ندیکه له‌شهرع‌زانان (الفقه‌اء)، په‌هه‌ندی شهرعی بوونی نه‌و شته‌یان له‌بنه‌رته‌دا زالکړدوه به‌سه‌ر حه‌پام به‌ه‌نه‌که‌یدا، به‌هوی شتی تره‌وه، و گوتویان: ده‌کریت به‌فاکته‌ریکی شهرعی به‌پنیرته هه‌ژمار، و پاداشت و سزای له‌سه‌ر دابنریت، هه‌ر چه‌نده به‌هوی نه‌و شته‌وه حه‌پام بووه، که پیوه‌ندی پتوه هه‌یه، بۆیه له‌م پوه‌وه بکه‌ره‌که‌ی تاوانبار ده‌بیته، واته، به‌هوی په‌یوه‌ندی بوون به‌ح‌پامه‌که‌وه، نه‌ک به‌هوی نه‌وه‌ی که خودی کرده‌وه که‌ی نه‌نجامداوه.

که واته له م پوانگه یه وه، نویژکردن له زه وی داگیرکراودا دروسته، و له سهر شان لاده چیت، به لام له و پوه وه تاوانباره، که له زه وی داگیرکراودا کردوویه تی، و هروها مامه له کردن له کاتی نویژی هه نیدا دروست، به لام تاوانیشه، چونکه له و کاته نه شیاوه دا کردوویه تی و هتد..... له لایه کی تریشه وه، هه ندیک له شهرعزانه کان، لایه نی خراپه که یان زال کردوه، که له شتی په یوه ندیداردا هه یه، به سهر لایه نه بنه پره تیه که یدا، که حه لال بوونیه تی، و کرده وه که یان به خراپ ناوزه د کردوه، و پتیا ن وایه که هیچ پئو شوینیکی شهرعی نیه، و بکه ره که شی تاوانی ناگات، چونکه له بنه پره تدا کاره که به هوی نه و په یوه ندی بوونه ی به حه پامه وه، نیت حه پام بووه، و بویه هیچ پئو شوینیکی شهرعی له سهر ناگریته بهر.

بویه له سهر نه م بنه مایه بیت، نه م گروپه ی شهرعزانان پتیا ن وایه، که نویژ له زه وی داگیرکراودا به تاله، و هروها گریبه سستی ماره برین، به مبه سستی ماره به جاش و گریبه سستی ته لاق، له کاتی نه شیاودا (الطلاق البدعی) سهرجه میان به تالن، و هتد.....¹

مه به سی چواره م

((باسی مه کروه))

۲۷- مه کروه، ناپه سند، نه وکاره که، که نه کردنی باشتره، له نه نجامدان و کردنی^۲، یاخود نه وه یه که شهرع داوای له که سی موکه لله ف کردوه، که وازی لی بهینیت، به لام به توبزی و سهرسه ختی و پینداگیری داواکه ی ناراسته نه کردوه، وه که نه وه ی دهسته واژه که له خودی خویدا ناپه سندی لی بفامریته وه، یاخود به دهسته واژه ی (نه هی) کردن دهربردربایت، و دواتر نیشانه یه که په وته که ی گزپیبیت، له حرامیتی بو مه کروه بوون.

1 إن شاء الله پروکردنه وه ی زیاتر له م باره یه وه له به شه باسه کانی (الصحة والفساد)، و

(النهي) دا دیت.

2 المحلاوي. ل. ۲۵۰.

نمونه بق یه که میان، وهك فەرموودهی: (إن الله یكره لکم قیل، وقال، وكثرة السؤال، و إضاعة المال: خودا واتە وات، و زۆر پرسیار كردن، و مال بە هە دەردانی بە كارێكی ناپەسند هێناوەتەو ئەژمار).

نمونه ییش بق دوو هە میان، وهك نایەتی: ﴿يَكْتُمُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَشْكُلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِن بُدِّلَ لَكُمْ تَسْوِكُمْ﴾^١ واتە: ئێه ئێه كه سەنەهێ كه باوه پتان هێناوه، له و شتانه مه پرسن و پرسیار مه كه ن، كه ئەگەر بۆتان پونبكریتەوه، غەمبار و ناپەهەت دەبن، و لێره دا ئەو نیشانه یه كه ئەم كارە له حەرامی دەگرت، بق مه كروهی، ئەو دەقه یه كه له هەمان نایەتدا فەرموویهتی: ﴿وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ بُدِّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾^٢ واتە: ئەگەریش پرسیاره كه هەلگرن، بق ئەو كاوتەهێ قورئان بێتە خودره وه، ئەوسا وه لامه كه تان بق شی بکریته وه، له وانه یه تووشی ناپەهەتی بین، كه واتە له و خۆره شتانه پرسیار مه كه ن، نه وهك له سەرتان توند بکریته وه.

حوكمی مه كروه: - ئەوه یه كه بکه ره كه تاوانبار نابیت، و هەر چه نده سه رزه نشت ده كرت، و به لام ئەو كه سه ی نایكات و وازی لی ده هینیت، ستایش ده كرت و پاداشتیش له سه ر وه رده گرت، ئەگەر له بهر خاتری خوای په روه ر دگار ده ستی لی هەلگرتبوو.

٢٨- ئەوه ی ده رباره ی مه كروه، باس مان كرد. ئەوه یه كه پای چه ماوه ی زانایانی له سه ره، و له زاراوه ی ئەواندا به كار هین تراوه، و مه كروه، لای ئەوان یه ك جۆره، و یه ك شته، و ئەویش ئەوه یه كه باس مان كرد، به لام له لای زانایانی حەنەفی مه كروه، دوو جۆره:

یه كه م: - ئەو مه كروه ی كه حرامه (مه كروه ی ته حریمی)، ئەویش ئەوه یه كه شه رع داوای كردووه، له كه س موكه للەف، كه ده بیت وازی لی بهینیت، و داواكه یشی مانای تۆبزی و پێداگیری تیا دایه، و ئەم جۆره ییش به به لگه ی (ظنی به گومانای) جیگیر كراوه، نه ك به به لگه ی (قطعی، یه كلاكه ره وه)، وهك، خوازیینی كردن، له كاتی كدا كه كه شسیكی تر خوازیینی ئەو ئافره ته ی كردبیت، و هه روه ها مامه له كردن به سه ر مامه له ی تردا، كه

1 سورة (المائدة / ١٠١).

2 سورة (المائدة / ١٠١).

ئەم دووانە ھەردووکیان بە ھەرموودە (ئاحاد) چەسپاون، و بێگومان ھەرموودە ی ئاحادیش بە لگە یەکی ھەننی، و ئەم جۆر مەکووھەش لە لای ھەنەفیەکان لە گەڵ واجیدا بەرامبەرە، و لە لای جەماوھری زانایان ھوکی ھەپامی ھەبە، و واتە: بکەرەکی سزا وەردەگریت و ھەرچەندە ئەو کەسە ی کە نکوئی، بە کافر دانانریت، چونکە بە لگە ی ھەننی و گومانای ی ھە.

دووم: - ئەو مەکووھە ی کە جوانترە و باشتەر وایە نەکریت، و پارێزی تێدایە، (المکرە التزہی)، ئەمەیش ئەو ھەبە کە ھەر داوای کردووە، دەستی ئی ھەبگریت، بە لام داواکە، موکەللەف پابەند ناکات پێھە، وە ک خودردنی گوشتی ئەسپ، لە کاتی پێوستیدا، و لە ھەپدا، و ھەروەھا دەستتوێژ گرتن بە ئاوی بەرماوھە ی بآئندە. ھوکی ئەم جۆرە مەکووھە، بکەرەکی سەرزەنش ناکریت، و سزایش لە سەری وەرنەگریت، ھەر چەندە کردنی کارەکی باشتەر.

ئەم پاجاییبە ی نێوان ھەنەفیەکان و جەماوھری زانایان، وە ک پاجاییبە یان وایە، کە لە نێوان (ھەرز) و (واجب) دا ھەیانبوو، ھەنەفیەکان لە پوانگە ی بە لگە کەو ھەبیران کردووە، کە داوای واز ھێنانی لەو کارە کردووە، بە تۆبزی و پێداگیری تەواو، ئەکەر بە لگە ی یەکلاکەرەو (قطعی) بوو، ئەو لە لایان ھەپامە، و ئەکەر بە لگە ی گومانای (ظنی) بوو، ئەو مەکووھە ی ھەپامە، و ئەکەر واز ھێنانە کە لەو کارە، ناپێداگیری ئی دەفامرایەو، ئەو ئەو مەکووھە ی، کە و باشتەر نەکریت، و بۆ تەنزیمە.

بە لام جەکاوھری زانایان، لە پوانگە ی (قطعی) بوون و (ظنی) بوونەو، سەیری بە لگە کە یان نەکردووە، بە لکو سەیری سروشتی داواکە یان کردووە، بۆ دەستھێشتنی ئەو کارە، جا ئەکەر داواکە ی پێداگیری ئی دەفامرایەو، ئەو لە لایەن ھەپامە و ئیتر چونبە کە بە لگە کە ی قەطعی بێت یان ظنی، و ئەکەر داوای ئەو دەست ھەلگرتنە لەو کارە ناپێداگیری ئی دەفامرایەو، ئەو لە لایەن مەکووھە، ئەم خۆرەیش لە جیتی (المکرە تنزیمت) دایە، لە لای ھەنەفیەکان.

مه به ستي پينجه م

((باسي موباح))

۳۹- موباح: ئه وه به كه شهرع كه سى موكه لله فى سهرېشك كردوه، له نتيوان كردن و نه كردنيداو، و كردن و نه كردنى هېچ ستايش و سهرزه نشتيكى له سهر نيه، و ههروه ها حه لاليش پى ده گوتريت.^۱

موباح بوون، به هوى چه ند شيكه وه ده زانريت، له وانه:

ا- ده قىكى شهرع، كه حه لال بوونى نه و شته بسه لمي نيت، وهك ئه م ده قهى قورئانى پيرۆز، كه ده فهرمويت: ﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الْطَّيِّبُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حُلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حُلٌّ لَهُمْ﴾^۲ واته: له مېۆ به دواوه، هه موو شتيكى چاك و پاكتان بۆ په وابه و، سهر بپاوى ده ست ئه وانه ي نامه يان پيدراوه، په وابه بۆتان و ده توانن بيخۆن و، خواردن و سهر بپاوى ده ست نيوه ش بۆ ئه وان حه لاله و، پى پيدراوه، كه له م ده قه دا (حه لال) بوون، دهر بپدراوه.

ب- ده قىكى شهرعى، كه گونا هو، تاوان، له نه ستو بوون له سهر شتيك لايبات، نمونه بۆ به كه ميان وهك ئايه تى: ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾^۳ هه ر كه سى له بهر ناچارى و بى ئاره زو، هه ر به ئه ندازه ي پىويست بخوات و، زياده خورى نه كات، ئه و هېچ تاوان و گونا هىكى ناكات له خواردن ئه و شته حه پامانه دا، نمونه بۆ دووه ميان، وهك ئايه تى: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ﴾^۴ واته: هېچ گونا هىكتان له سهر نيه، له خواستنى ژنه ميژد مردوه كاندا، (به كينايه و

1 الشوكاني. ل، الشاطبي ب، ۱، ل، ۴۰.

2 سورة (المائدة / ۵).

3 سورة (البقرة) / ۱۷۳.

4 سورة (البقرة) / ۲۳۵.

ئامازەدان) و ناراستە و خۆ لە ماوەی عیددە دا، وەك ئەوەی بلیت، ئەگەر خوا بۆم پێك بخات، دەمەوێت: ئافەرەتێکی چاك بخوازم، یان بەدل حەزیان ئی بکەن و، بپاریا بدەن، کە ماریان بکەن و، نەبخەنە پوو.

نمونه بۆ سییه میان، وەك قورئان دەفرمویت: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ﴾^۱ واتە: لە سەر کوێرو شەل و نەخۆشو خۆشیتان، هیچ تاوانێك نیە، کە لە ماله کانی خۆتان و، کورە کانتان نان بخۆن، بەبێ مۆلەت.

ج- دەستەواژە کە فرمانی ئی بفامریتەو، بەلام نیشانیەك بێتە ئاراو، کە لە واجب بوونەو، بیگۆریت بۆ (موباح) بوون، وەك فرمایشتی پەرەردگار کە دەفرمویت: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾^۲ واتە: هەر کە خۆتان حەلال کردوو، واتە: ئیحرامتان شکاندو، حەرامتان جێهێشت، پاوو نیچیر گرتنتان بۆ پەرەوایەو، دەتوانن پاو بکەن.

د- هێشتنتەو، موباح بوونە بنەرەتیە کە، بۆ ئەو شتانه، لە سەر پوگی ئەوەی کە لە بنەرەتدا حەلال بوون، هەر وەك درێژە ی ئەم باسە لە باسی (استمحاب) دا دیت، إنشاءالله، کە یەکیەکە لە بەلگەکانی ئەحکام.

لەم پوانگەیەو سەرچەم کارو کردەو، کانی، لە گرتیەست و هەلس و کەوتەکانی ترو، شتە بێ گیانەکان و، ئازەل و پەرە کەکان، سەرچەمیان لە بنەرەتدا حەلالن، لە بەر ئەوەی کە لە شەرعدا بەلگەیەکی راستە و خۆ نەهاتوو، بیانخات بە لایە کدا، بۆیە هەر بەحەلالی دەمێننەو، حەلال بوون هاوپی و هاوشان و هاودەمیانه، چونکە لە بنەرەتدا حەلالن.

بۆیە حوکمی موباح ئەوەیە، کە نەپاداشتو، نەسزای لە سەر نیە، بەلام بەگۆڕە ی نیازو مەرامی مەوقیاداشتی لە سەر وەر دەگیریت، وەك ئەوەی کە کەسیك وەرزشە

1 سورة (النور/ ٦١).

2 المائدة (٢).

جۇراوجۆرەكان پراكتىزە بىكات، بۇ ئەۋەى لاشە بەھىز بىكات، بىتوانىت بەرەنگارى
دوژمان بېيتەۋە، ئەمە لە سەر ئەم نىازەى پاداشت ۋەردەگرىت.

۴۰- ئەۋەى پىۋىستە لىرەدا تېبىنى بىرىت، ئەۋەىيە كە ۋە موباحەى كە ئىمە
پاشەمان كىرد، ئەۋەى لە پىۋى جورنىاتەۋەىيە، بەلام لە پىۋى گىشتى بوون،
كولىاتەۋە، ئەۋەىيە كە يان داۋاكىردى كارەكە دەكات، يان نەكىردى، موباح بوون پىۋى بە
جورنىاتە، نەك كولىيات، لە پىۋى كاتىشەۋە بۇ ھەندى كاتە، نەك بۇ ھەموو كگاتىك.

ۋەك چۆن خواردن موباحە، واتە: كەسى موكللەف سەر پىشكە لەۋەيدا كە چ خۆرىك
خواردنى موباح ھەلدەبىزىرى، چ بویت، دەخوات، كامى بویت ناخوات، ھەروەك چۆن
دەتوانىت، ھەندى كات، ھەر خواردن ۋاز لى بېئىت، بەلام بەگىشتى خواردن، كارىكە
ئەمىجامدانى پىۋىست چۈنكە پەيۋەستە بەژيانى مۇۋەۋە، بىگومان پاراستنى ژيانىش
كارىكى داۋاكراۋە، لە كەسى مۇۋە، كە بىپارىزىت.

ھەروەھا سود ۋەرگرتن لە شتە پاكەكان، ھەر لە خواردن تا خواردنەۋە، پۆشىن و
بەرگى پاك و چاك، لە پىۋى لاۋەكى و جورنىاتەۋە داۋاكراۋە، ۋ لە ھەندى ھالەتدايە، بۆيە
كەسى موكللەف دەتوانىت، كە ئەۋ شتە جورنىانە، لە شتە پاكەكان جى بەجى بىكات، ۋ
دەتوانىت نەيانكات، ئىتر خواردن بىت، يان خواردنەۋە، يان پۆشاك چۈنەكە، تەنانەت
ئەگەر ھەندى كات، ئەمىاميان نەدات، بە كارىان نەھىت، ئەگەر تۋانى، ھىچ گىرفتىكى
نىيە، بەلام ئەگەر بە پەھايى و بەگىشتى ۋازى لى ھىتان، ئەۋە لە پىۋى شەرەۋە كارىكى
پىچەۋانەى سۈننەتى ئەمىامداۋە، ۋەك لە فەرمۇدەدا، ھاتوۋە، كە پىغەمبەر (ﷺ)
فەرمۇيەتى: (إن الله يحب أن يرى أثر نعمته على عبده) واتە: خۋاى پەروەردگار پىتى
خۆشە، كە بەخىشىكى دا بە بەدەكەى خۋى، شۆينەۋەارى ئەۋ بەخىشەى تىادا بەدى
بىكات، ھەروەھا لە فەرمۇدەدا ھاتوۋە، كە دەفەرمۇيت: (إذا أوسع الله عليكم، فأوسعوا
على أنفسكم) واتە: كە خۋداى مەزن بەخىشى پىشت، بەسەرتانا، ئەۋا ئەۋ بەخىشە بۇ
خۆشىتان بە كار بېتىن، بۆيە ۋاز ھىتان لە شتە باشەكان (الطيبات)، بە پەھاي و بە
گىشتى مەكروھە، پابەند بوونە پىئانەۋە بەگىشتى مەندوبە، سەپىشك بوونىش لە

جوزئیاتہ کانیاندا، له پوی کردن، یان نه کردنیان، یان کردنیان له کاتیکیاندا، نه کردنیاندا نه کردنیان له کاتیکی تردا، نه مه کاریکی موباح و حاله.

هه روه ها گه مه و یاری (دوور له تاوان کاری)، له باخچه کاندو یاری کردن موباح و گوینگرتن بۆشتی موباح و، هند..... نه مانه یش له پوی جوزئیاته وه حالان، واته: نه گهر که سی موکله ف له هندی کاندو له هندی له حاله تدا بیانکات، هیچ گرفتیکی تیادا نییه، به لام نه گهر نه و گه مه و رابواردنه ی کرده نه ریت بۆ خۆی و، خوی پتوه گرت و، ته وای کاته کانی خۆی تیادا به کار هیناو، پتوه کوشت، نه مه پتچه وانه ی خۆره وشت و نه ریتی جوانه و، بۆیه دوا جار ده بیته مه کروه، جا که راهه ت بوونه که ی لیڤه دا به ستراره به بهرده وامی بوون له سه ر نه و گالته و گه پ و رابواردن و کات کوشتن تیادا، نه به ستراره به خودی کاره که وه، وه ک جوزئیات، واته: نه و کاته ی که جار و بار نه نجامی بدات و، به بهرده وامی نه بیته، موباحه.

هه روه ها که پیاو سواری ژنه که ی ده بیته، کاریکی موباحه، به لام وازهینان لیتی به هه میشه یی و بهرده وامی چه پامه، چونکه زیان ده گات به ژنه که و، نامانجه کانی ها وه سه ر گیری له ناو ده بات، بۆیه موباحی کاری سیکسی کردن به ستراره یه جوزئیات و کاته که وه، چه پام بوونی به ستراره ته وه به وه وه که به ته وای وازی لی به پتریت^۱.

مه به سستی شه شه م

باسی ((العزیمه والرخصة))

٤١- ((العزیمه والرخصة))، سهر به به شه کانی حوکمی ته کلیفین، چونکه (العزیمه، نیازی قایم و پتهو)، ناوه بۆ ئه و کاره ی که شه رع داوای کردووه، یاخود به شیوه یه کی گشتی حه لآلی کردووه، (الرخصة، دهره فهدان)، ناوه بۆ ئه و شته ی که شه رع له کاتی پیوستیدا حه لآلی کردووه، وه ک ئاسانکارییه ک له سهر شانی که سانی موکله فو، لابردنی سه ختی له سهر شانیانو، داواکردن و موباح و حه لآل کردنیش سهر به به شه کانی حوکمی ته کلیفین.

هه ندی له زانا وای بۆ چوون، که (العزیمه والرخصة) سهر به به شه کانی حوکمی وه ضیفین، به و پیودانگه ی که عه زیمه ت، بۆ ئه وه ده گه پێته وه، که شه رع دانهر، کارو بارو حالته ئاساییه کانی سهر شانی که سانی موکله ف کردووه ته هۆکار (سبب)، بۆ ئه وه ی که ئه و حوکمه بمینیتته وه، به ر ده وام بیتو، پوخسه تیش بۆ ئه وه ده گه پێته وه که شه رع دانهر، حالته کتوپره نا ئاساییه کانی کردوته هۆکار (سبب)، بۆ سوکردنی ئه رکه سهر شانی که سانی موکله فو، بیتگومان (سبب) یش، سهر به به شه کانی حوکمی وه ضعی یه.

به لام پای کۆمه لی یه که م، پسپۆرانه تره و، ئاشکرا تره و، ئیمه ش له کتیبه دا له سهر پای ئه وان پۆیشته وینو، عه زیمه ت و پوخسه ت، سهر به به شه کانی حوکمی ته کلیفین.

٤٢- (العزیمه) له زمانی عه ره بیدا، به مانای نیازو مه به سته، به شیوه یه کی پێدگیرو جه خت له سهر که ره وه (التأکید)، هه ر بۆیه ش په ره ر دگار ده فه رمویت: ﴿فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ واته: ئاده م (سه لامی خوای له سهر بیت) نیازیکه مه به سته دارو جه خت

کردنه وانه ی نه بوو، له سر نه نجامدانی سر پیچی بۆ فرمانه که ی پوره ردگاری. به لام مانه که ی له پړوی زاراووه، نه ویه که که مټک پټش ئیستا باسماں کرد.

هندی له زانایان وا پټناسه یان کردوه، که ناوه، بۆ نه و شته ی که بنه پرت و بنه مای نه حکامه کانه و، په یوه ست نییه، به پیشهاته کانه وه، نه مهش به و مانایه یه که عزمهت بۆ نه و حوکمه شهرعیانه به کارده هټنریت، که شهرع دایناون بۆ که سانی موکله ف به گشتی، به بلی پړچاو کردن نه و پاساوانه ی که له سهریان په یدا ده بیت و، نه مانه حوکمی بنه مایی و بنه پرتین له سهره تاوه بۆیه دانراون، تا بینه یاسا بۆ سرجه م که سانی موکله ف، له کارو باری ئاسایاندا، وله کاتی دانانیاندا وه که شهرع، بۆ خه لک، سهری زۆرینه و پړه های کراره و، پړچاوی پیویست و ئاتاجی زۆرو، کردن به بیان و هتد.... نه کراره وه که نوټو پړسته کانی تر، و نه مهش ده بیت په پیکه ټنری به شه کانی حوکمی ته کلیفی وه که (وجوب) و (ندب) و (کراهه) و (إجابة).

پاشان توټره وانی نه م بواره کاتیک (عزمهت) بۆ نه حکامه کانی به کار ده هټنن، که پړخسه تیک له به رامبه ریدا هه بیت.

۴۲- (الرخصة)، له زمانی عره بیدا، به مانای ئاسانی و ئاسانکاری کردن هاتووه و، له زاراووه ی زانایانی زانستی ئووصلیشدا پیشترا باسماں کرد.

هندی له زانایانی ئووصل، وای پټناسه ده که ن که بریتیه له و کاره ی که پټگای پیډراوه، به هوی بوونی بیانوو، دهسته و ستانی تیایدا، هه رچه نده هۆکاری حه پرمیه که شی تیادا هاتو وه نه دی^۱، یان بریتین له و حوکمانه ی که به شهرعی دانراون، به هوی بوونی پاساو له کردنیاندا، هه رچه نده حه پرمیشن و، نه گهر نه و پاساوه نه بوايه، حه پرم ده بوون و، به حه پرمیشن ده مټننه وه^۲ مانای نه مهش، نه ویه که گوتمان و، بۆیه پړخصهت نه و حوکمه شهرعیانه ن که شهرع دایناون، وه که پړچاو کردنی بیانوی

1 المستصفی، ۱، ل ۹۸، الأمدي ۱، ل ۱۸۸.

2 التلویع ۲، ل ۱۲۷، الأمدي ۱، ل ۱۸۸.

كه سانى موكه للاف، و نه گهر نه و پاساوو بيانوانه نه بووايه، نه وا هر له سهر حوكمه نه سلبه كه ى خويان ده مانه وه، نه مه حوكمى ريزپه ر (استثناء) بيه، له حوكمى گشت (كلى)، و هوكارى ريزپه رى و جيا كردنه وه يش ره چاو كردنى پيداويستى و پاساوه كانه، تا نه ركى قورس كه و سهخت له سهر شانى كه سى ته كليف دار لابه نه و، نه م بابه ته يش له زوربه ى كاته كاندا حوكمى بنه مايى و نه سلى له پله ى پابه ندى ره هاوه، ده گوتريت بق پله ى موباح بوون، و ته نانه ت ده گوتريت بق پله ى مهندوب بوون، (واجب) بوونيش، ههروهك له مه ودوايش باسى ليوه ده كين.

٤٤- جوړه كاني روخسته ت:

يه كه م: حه لآكردنى شتى حه رام، له كاتى پتويستدا، وهك ده ربړينى وشه ى كوفرى، نه گهر كاتيك مروف زورى ليكرا به لام له بهر ناچارى بووه و دلى پر بوو له باوه ر، وهك بهروه ردگار ده فهرمويت: ﴿لَا مَن أَسْكِرَهُ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ كه هه كه سه به توبزى كوفرى پيكر او دلى پر بوو، له باوه ردارى، نه وه له بازنه ى ثيمان ناچيته دهروه وه، ههروه ها وهك، خواردنى گوشتى مرداره وه بوو، خواردنه وه ى ناروق، چونكه پاراستنى ژيان پتويسته، بويه شهريعت خواردنى بووى حه لال كردوه، له كاتى برسيتى زوردا كه مروف ترسا له برسанда بمریت و، له ناوېچیت و، ههروه ها خواردنه وه ى ناروق دروسته، له كاتيكدا كه مروف تينووى بووو ده ترسا له تينواندا بخنكيت، ههروه ها له ناوېردنى مولك و سامانى كه سانى تر، كه زورت ليكراو زورليكرده كه له و ناسته دا بوو كه بترسى بكورژيى، يان نه نداميكي له شت له ده ست بده ى نه وا له بهر ناچارى نه و له ناوېردنى مولكى خه لكه دروسته.

دووه م: دروستى پشتگوځيستنى واجبيك، وهك شكاندنى پوژوو له مانگى ره مه زاندا بق كه سى كه شتيارو نه خوش، تا سهخت له سهر شانيان لابيچيت، ههروه ها وهك فهرمان

نه كړدن به چاكو وړيگه نه گرتن له خراپه، له كاتيكا كه ده تزانى ده سه لاتدارى نه و كات و سرده مه ديكتاتور و نه گره فرمان به چاكو بكهيت وړى له خراپه بگريت ده تكوريت، نه و دهسته لگرتن له و واجبه له و كاته دا دروسته.

سيه م: راست كړدته وه و هموار كړدنه وه نه و گريه ستانه نه و كه خه لك پيوستى پتيان هيه، هر چنده نه و هموار كړدنه وه به له سر ياسا گشتيه كان نه بيت و نه پوات، وه كرين و فروشتنى ده خلو دان (كه هيشتا نه گه يشتو وه چاره نووسى نادياره)، كه شرع حلالى كړدوه، هر چنده نه و كرين و فروشتنه چاره نووسى نادياره، بيگومان مامه نه و شتى چاره نووس نادياريش به تاله، به لام سره پاي نه مش شرع حلالى كړدوه و له ياسا گشتيه كانى كرين و فروشتندا هه لاويزى كړدوه و جياى كړدته وه، تا كار له سر شانى خه لكى خه لكى ناسان و سووك بكات، هه روه ها وه نه و گريه سته نه و كه له گه ل كه سيكي ده كهيت تا شتيكت بؤ دروست بكات (عقد الاستصناع) كه نه مېش شرع حلالى كړدوه، هر چنده مامه نه و شتيكي نادياره، به لام له به نه وه نه و كه پيوستى پتيه تى شرع به دروستى داناوه، بيگومان له ريگرتن لتي ناره حته و سه ختى دروست ده كات له سر شانى خه لك، بؤيه ناسانكارى تيا دا كړدوه و شرع ريگاي پيداوه.

۴۵- حوكمى پوخسته ت؛

له بنه پرتدا پوخسته كاريكي حلاله و، بارودوخى هه كاريك ده گوريت، له بنه پرت وه كه پابه ندى ته واوو بووه، بؤ حاله تى سرپشك كړدن، كه ده توانيت بيكات و ده توانيت نه يكات، چونكه پوخسته له سر نه مای په چاوكړدنې بيانوو پاساوى كه سى موكه لله ف وه ستاوه، تا سه ختى له سر مروفه كه لا بریت و، نه م نامانجه يش نايه ته دى تا نه و كاره ياسا غكراوه حلال نه كريت، و فرمان كړدنيشى وازى لي به پيريت، وه ك شكاندنى پوژوو له په مه زاندا بؤ ريپوارو نه خوش، كه هه ردووكيان ده توانن كار به م دهر فته پوخسته بكنو، پوژوو بشكپنن، وه ده يشتوانن به پوژوو بنو كار به نياز قايه كه ي خويان

(عزیمه) بکه، نه گهر شه و پوژوو شکانده زیانی پی نه ده گه یاندن، شه جوره پوخسه ته ییش لای حه نه فیه کان به پوخسه تی ئاسووده به خش (رخصة الترفیه) ناوزه دکراره، چونکه حوکمه بنه پره تیه که ی هر ماوه ته وه و لانه چووه، به لام دهره فته دراوه به که سی موکه للاف که دهستی لی هه لېگریته، شه مش وهک ئاسووده به خشین پی و سوو ککردنی نه رکی سه رشانی.

جاری وا هه یه که که و تنه شوین (عهزیمه ت) باشتره، هه چهنده کارکن به پوخسه ته که ییش به دروست زانراوه و، ریگای پیدراوه، نمونه ییش بۆ شه جوره وهک: دروستی دهر برینی بیژهی کوفر نامیز له سه ر زمان، له کاتی کدا که دل پر باوه پ بیت، شه مش له حالیکدا که مروفه که ترسی کوشتن یان له ده ستدانی نه ندامیکی هه بوو، به لام سه ره پای شه مش لیتره دا، هر کارکردن به عهزیمه ته که له پیشتره، چونکه کوفر نه کردنه که نیشانه ی سه ره برزی ئابین و نه له خشاوی هه قو توو پره کردنی بیباوه پان و دهر وونشکانیان و به رزکردنه وه ی وره ی باوه پدارانی تیایه، به لکه بۆ شه مش شه وه یه که ده گترپنه وه، هه ندیک له په پره وانی (موسه یله مه ی دروژن) دوو موسلمانان گرتن و بردیان بۆ لای موسه یله مه و، پرسیری له یه کتیکان کرد دهر باره ی موحه ممه ده لئی چی؟ شه ویش وتی: موحه ممه د پیغه مبه ری خودایه، وتی: شه ی دهر باره ی من ده لئی چی؟ وتی: هه روه ها تویش پیغه مبه ری خودایت! شه ویش ویلی کردو، دهستی لی نه دا، دواتر پرسیری کرد له دووه میان، دهر باره ی موحه ممه (ﷺ) و شه ویش له وه لامدا وتی: موحه ممه د پیغه مبه ری خواجه، وتی: شه ی من؟ شه ویش وتی: من که یم و نابیستم، تا سن جار لئی دوو باره کرده وه، هر وای وه لام دایه وه و، دوا جار کوشتی، که شه مه گه یشته وه به پیغه مبه ر (ﷺ)، فهرمووی: یه که م که س کاری به و دهره فته و پوخسه ته کردوه که خوی په روه ردگار ریگای پیدراوه، دووه میشیان هه قی وتو خوشبه ختی بۆ شه!

هه روه ها (عه ماری کوری یاسر) که کوفران پیکردو دژی پیغه مبه ریش (ﷺ) شتی نه شیایوی پنگوتراو، شتایشی بتی هاوبه شدانه رانی کرد، له ژیر شه شکه نجه ی به هیزو دپندانه یاندا، به لام که پیغه مبه ر (ﷺ) گه یشته وه و بۆی گترپاوه، پیغه مبه ر (ﷺ)

فهرمووی: نهی له و کاته دا حالې دلت چوون بوو؟ عه مماریش وتی: دلتم ناسووده و پر له باوه پر بوو، پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی: نه گهر دیسان نه مهت به سه ردا هاته وه و داوایان لی کردیته وه بیللیته وه، بیللیره وه!

نه م گپړانه وه یه به لگه یه له سر نه وهی که کوفرکردن له کاتی زوږداری و ناچاریدا دروسته و، گپړانه وهی یه که میش به لگه یه له سر نه وهی که خوږاگرتن و کارنه کردن به عه زیمهت باشتر و شکومه ندانه ترو له پیشتره.

هه روه ها کارکردن به عه زیمه تن له فرمان کردن به چاکه و پښگرتن له خرابه، هه چهنده تووشی مه رگیش ببیت، هه نه م باشتره، تا کارکردن به پوخست، هه روه که له پیغه مبه روه (ﷺ) گپړدراوه ته وه، که فهرمووی ته تی: کرداری شه هیدانی حه مزه ی کوری عبدالموته لیب، له گه ل نه و کابرایه دا که له به رده م ده سه لات داریکی دیکتاتوردا قسه ی هه قی کردو نه ویش کوشتی:

که لیږده دا فرمان کردن به چاکه و پښگرتن له خرابه له بیډهنگ بوون لیی سه ر په پای دیکتاتوری ته کاربرای ده سه لاتدار، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) له به رزی و مه رزی پله ی شه هیدیدا کردو یه تیبه هاوړی و هاو پله ی حه مزه ی کوری عبدالموته لیب.

لیږده دا تبیینی نه وه ده کریت، که فرمانکردن به چاکه و پښگرتن له خرابه له کاتی پیوستیدا پوخسته وده رفته تی پښیدراو، که نه نجام نه دریت و، نه گهر نه و فرمانی و پښگرتنه پرو به پوی ده سه لاتداریکی سته م کار ده کرایه وه، که نه نجام ده ری چاکه و به ر گریکاری خرابه ی ده کوشت، لیږده ها هر وه گوتمان کارکردن به عه زیمه ته که باشتره، و به لام نه م حوکه به گشتی وانیه، و له پروی (جوزه) وایه، واته تاییهت به تاکیک، نه که به سه رجه می نوممهت، بویه دروست نییه، که سه رجه می نوممهت له ترسی ده سه لاتداری سته م کار ده ست هه لښگرن، له فرمانکردن به چاکه و پښگرتن له خرابه فهرزی کیفایه یه و، ده بیت له ناوگه لدا هر ه بیت، هر چهنده باجی ده ریت و گیان به خت کردنی ده ویت و، نابیت نه م باجدانه بکریته پاساو بونه کردنی.

دهبیت فرمانکردن به چاکه و بهرگری کردن له خراپه، له لایه ن گه له وه نه نجام بدریت، هرچه نده کوشتنو، گیان له دهسدانی به دواوه یه، که واته فرمان کردن به چاکه له م کاته دا به شیکه له به شهکانی جیهادو، نابیت که سه رجه می نوممه ت دهستی لی هه لبرگیت، هرچه نده نه نجامدانیس گیان به ختکردنی کۆمه لیک که سی به دواوا بیت. هه ندی جاریش کاکردن به پوخسه ت واجبه، وه ک خواردنی گۆشتی مرداره وه بوو، له کاتی پیوستیدا، به جۆریک که نه گه ر نه وه که سه ناچاره نه وه گۆشته نه خوات له برساندا ده مریت، جا نه گه ر نه یخوارد، نه وه تاوانباره، چونکه هۆکاره، بۆ کوشتنی خۆی، چونکه پهروه ردار ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾^۱ وهروه ها ده فهرمویت ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى الْهَلَكَةِ﴾^۲ به دهست خۆتان، خۆتان تووشی ده رده سه ری و تیا چوون مه کن!

فاکته رو هۆکاره کان له م نمونه گه له دا به م جۆره ن، که مرداره وه بووو، جۆرهکانی له شته حه پامهکانی وه ک، ئاره ق وان، و بۆیه حه پاو کراون، چونکه دهرون و عه قلی مرقۆ ده شیوینن و، تیکده ده ن، به لام که بوون هۆکارو ریگا چاره بۆ پاراستنی گیان و لابردنی مهینه ت له سه ری، نه وا به کارهینانیان ده بیهته واجبه، چونکه مرقۆ مافی نه وه ی نییه، که گیانی خۆی له ناوبه ریت، یاخود له غهیری حاله تی شه رعیدا تووشی تیاچوونی بکات، چونکه گیانی مرقۆ، مولکی حه قیقی نییه، به لکو مولکی پهروه رداره، که گیانه که ی داوه و، نه فراندوویه تی و، به سپاردن لای خاوه نه که یه تی، که مرقۆ، و مرقۆیش ناتوانیت: به بی مۆله تی خاوه ن سپارده، ده ستکاری سپاردن بکات، نه م جۆره پوخسه ته یش، که واجبه پیوه ی پابه ند بیت، حه نه فییه کان ناویان ناوه ته پوخسه تی فریدان و له سه ر لاجوون، (رخصة الأسقاط)، چونکه حوکمه بنه ره تیه که له م حاله تا فریدراوه و، له کار خراوه و، ته نه هایه ک حوکمی تیا دا ماوه ته وه، که نه ویش کارکردنه به پوخسه ته که.

1 النساء (۲۹).

2 البقرة (۱۵۹).

﴿به شه باسی سییه م﴾
به شه کانی حوکمی وه ضعی
(مه بهستی یه که م)
﴿باسی سه به ب — هوکار﴾

٤٦- سه به ب، له زمانی عه ره بیدا، نه و شته یه، که به هو یه وه ده گیت به هه رشتیک که به ویت.

له زاراه دا، نه و شته یه که شهر یعت کردو یوتیی هه هوکار و ناسینه ر بۆ حوکمی که شهر ی، به جوړیک که هه رکانته و سه به به هه بوو، هاته دی، حوکمه که یش دیته دی، هه کات سه به به که نه ما، حوکمه که یش ده پیچریته وه^١. له م روانگه یه وه، ده کریت پیتاسه ی سه به ب، له زاراه ی زانستی ئو صولدا به م شیوازه بکه ی، که بریتیی له هه ر کاریک، که شهر کرد بیتنی نیشان، له سه ربوونی نه و حوکمه شهر عیه و، هه روه ها نه بوونی نه و سه به به ی کرد بیتنه^٩، نیشانه بۆ نه بوونی حوکمه که، وه ک، داوین پیس کردن، که هوکاره بۆ واجب بوونی شەلاق لیدانی بکه ره که ی، هه وه ها شیت هوکاره، بۆ نه وه ی که واجبه، چاودیری له سه ر مولکه که ی (حجزی بخزیته سه رو، هه وه ها داگیرکردنی مالی خه لک، هوکاره بۆ واجبیتنی گیرانه وه ی شته داگیرکراوه که، نه گه ر مابوو، یان قه رساندن و، نرخه که ی چنده بۆ خوه نه که ی بگپدریته وه، نه گه ر شته که خوی له لای نه مابوو، خا نه گه ر داوین پیسی و شیتی، داگیرکاری له م بارودوخانه دا نه بوون، که واته سزای شه لاق لیدان و چاودیری خستنه سه ر، گیرانه وه و، له نه ستو گرتن مولکی داگیرکراویش نامیتنی.

1 المستصفی، للأمام الغزالي، ب، ١، ل ٩٣-٩٤، الأمدي، ب، ١، ل ١١، و دواي نه و.

٤٧- به شه کانی سه به ب:

سه به ب، له پوانگه ی نه وه وه که خودی سه به به که ده سکررداری کابرای موکلله فو نه جامدهر بیت، یان ده سکررداری خوی نه بیت و خو پرسک بیت، دبیته دوو به شه وه، به شی یه که م: - سه به به که کارو ده سکررداری موکلله ف نه بیت و، ته نانه ت له تواناشی دا نه بیت و، سه ره پای نه مهش هر کات نه م سه به به هه بوو، حوکمه که یش ده بیت، چونکه شهر حوکمه که ی به ستوته وه، به و سه به به وه، به بوون یان نه بوون و، هر نه و سه به به ش هاندهری بوونی حوکمه که یه و، نیشانه ی به رپابوونی تی، وه ک، لادانی خوړ له نیوه ی ناسمان له نیوه پوډا سه به به بۆ واجبی نۆیژی نیوه پوډو، هاتنی مانگی په مه زان، هوکاره بۆ واجبی پوډووگرتن و، ناچاری سه به ب، بۆ حه لالی خواردنی گوشتی مرداره وه بووو، شیتی و مندالی هوکاری بۆ نه وه ی که واجبه چاودیری بخزیته سه مال و مولکیدا، تا نه زانان به هه دهری نه دات.

به شی دووه م: سه به به که ده سکررداری خودی موکه للفه که بیت و، له توانایدا هه بیت. بیكات. وه ک، گه شت کردن که هوکاره بۆ دروستی پوډوو نه گرتن و، کوشتی ده ست نه نقه ست، هوکاره بۆ واجب توله کردنه وه، و کوشتنه وه و، گریبه ست و مامه له جؤراو جؤره کانی تر هوکارن، بۆ نه وه ی که سه رجه م پو شوینه شهرعی و یاساییه کانیا ن له سه ر بنیات بنریت، وه ک نه و کپین و فروشتنه ی که مالی فروشراو ده بیته مولکی کابرای کپیارو، دروسته بۆی سووه رگرتن لیتی.

نه م به شه ی سه به ب، که ده سکررداری خودی موکه للفه که یه، له دوو پوانگه وه ته ماشای ده که ین:

یه که م: به و پتوه دانگه ی که کرداری خودی که سه که یه، که موکه للفه و، ته کلیفی شهرعی له سه ره بۆیه سه به به که ده چیته چوار چیتوه ی ته کلیفه که وه و سه رجه م

حوکمه کانی به سهردا جی به جی ده بنو، کردن و نه کردنی کاره که و، سهر پشک بوون له
نیوان کردن و نه کردنیدا، ده بیته کاریکی داواکراوو، ده بیت بکریته.

دووه م: به و پیوه دنگه ی که شهریه ت، نه حکامی تری له سهر نه و سه به به بنیات
نابیت و، له م روانگه یوه ده بیته به شیک له به شه کانی حوکمی وه ضعی^۱.

بویه ژن هینان له کاتی ترسان له که وتنه ناو تاوانداو، له کاتی بوونی توانای دارایی
نه نجامدانیدا، واجبه و، واجب بوونیش حوکمیکی ته کلیفیه و، سه به به بویه سهرجه م پی و
شوینه شهریه کانی له سهر بنیات ده نریته، له مارهی و، نه رکی ژیان کیشان و میرات
بردن و هتد.... و ده بیت نه مانه ی بۆ جی به جی بکریته و، بیگومان (سه به به) یه شین.
حوکمیکی وه ضعی یه.

هه روه ها مامه له ی کرین و فروشتن، کاریکی حه لاله و، نه مه یش حوکمیکی ته کلیفیه و،
سه به به بۆ چه سپاندنی نرخه که ی بۆ فروشیارو، چه سپاندنی مولکیه تی شته که، بۆ کریار،
که نه مه یش حوکمیکی وه ضعی یه.

۴۸- سه به به، له روانگه ی نه و پیودانگه وه که حوکمه شهریه کانی له سهر بنیات
بنریته، دیسان دبیته دوو به شه وه:

یه که م: سه به به بیت بۆ حوکمیکی، ته کلیفی، وه ک گه شت کردن، که سه به به، بۆ
دروستی پۆژوو شکاندن و، گه یشتنه ئاستی زه کاتدان، سه به به بۆ واجبی زه کات له و
ئاسته دا.

دووه م: سه به به بیت، بۆ حوکمیک که نه و حوکمه کاردانه وه ی کاری که سیکی
موکه لله ف بیت و، پیو شوینی شهرعی له سهر بگریته بهر، وه ک ماله فروشراوه که، و
له دوا ی گریبه سته که وه، بونه مولکی مالی فروشراو، بۆ کابرای کریار، له دوا ی بوونه
مولکی و (وه قف) سه به به بۆ لابردنی خاوه نیته، به سهر که سی وه قف کاره وه و، ماره

1 الشاطبي ب، ۱، ل ۸۸۸.

کردن سەبەبە بۆ لابردنی ئەو حەلال بونی ژنو مێرد لە یەکتەری، تەلاق سەبەبە بۆ لابردنی ئەو حەلالیەتە لە نێوانیاندا.

٤٩- بەستنه‌وه‌ی هۆکاره‌کان (سەبەبە و سەبەبکار) بە یەکتەریه‌و: سەبەب کاره‌کان له‌ سەر پێ و شوێنی سەبەبەکان دادەمەزێت، ئەگەر سەبەبەکان (هۆکاره‌کان) هاتنه‌دی و شه‌رعیه‌یه‌ جێ به‌جێ بوون، ئەمەیش تا ئەحکامه‌کانیانله‌سەر بنیات بنێت، بۆ نمونه، خزمایه‌تی هۆکاره‌ بۆ میرات بردن و، مەرجه‌که‌ی، مردنی خاوه‌ن میراته‌ که‌یه‌و، ده‌بێت له‌ پڕوی حه‌قیقه‌ت، یان حوکمه‌وه‌ میرات به‌ر له‌ ژياندا بێت و، پێگەر له‌ میرات بردنبریتیه‌ له‌ کوشتن به‌ ده‌ست ئەنقه‌ست، یان بێ باوه‌پوون، جا که‌ سەبەبەکه‌ هاته‌دی و، مەرجه‌کان جێ به‌جێ بوون و چه‌سپان و، پێگه‌ره‌کان له‌ ئارادا نه‌بوون، ئەوکاته‌ پێ و شوێنی شه‌رعی له‌ سه‌ردا ده‌مەزێت و، بنیات ده‌نێت، که‌ بریتیه‌ له‌ میرات بردن و، هه‌رکات مەرجه‌کان (شرط) نه‌مان، یان پێگه‌ر په‌یدا بوو، ئەوکاته‌ ئەو سەبەبە، به‌سەبەبێک نایه‌تە ئەژمار، که‌پێ و شوێنی له‌ سەر دابه‌مەزێت و، له‌ سەر بنیات بنێت و، ئێتر هه‌چ پێگه‌یه‌کی نابێت.

دامه‌زراندن و بنیاتنانی سەبەبکاره‌کان، له‌ سەر په‌وته‌ی سەبەبە شه‌رعیه‌یه‌کان، به‌پێی حوکمی شه‌رع ده‌بێت و، لێره‌دا په‌یوه‌ندی نابێت، به‌ په‌زا بوون پازی نه‌بوونی که‌سه‌که‌وه‌و، شه‌رع خۆی ته‌نها بپیار ده‌ره‌که‌ سەبەبە که‌ی کردووه‌ته‌ وابه‌سته‌ی سەبەبکاره‌که‌ ئێتر موکه‌لله‌ف ئەمە‌ی ویستبێت، یان نا ... چونیه‌که‌و، له‌ سەر پازی بووبێت، یان هه‌ر چۆنیه‌که‌، بۆ نمونه، کوڕ میرات له‌ باوکی ده‌بات، چونکه‌ کوپایه‌تی به‌بپیاردانانی شه‌رع میرات به‌ره‌، هه‌ر چه‌نده‌ میرات به‌ر ئەمە‌ی لانه‌گه‌یشته‌ی یان پێویسته‌ی، یاخود میرات ده‌ر نه‌یدابێتی، یاخود که‌سێک ژن ماره‌ بکات و، ماره‌یه‌ی و دابین کردنی ژیان و، میرات بردن له‌ یه‌کتەری لێ زه‌وت بکات، ئەمانه‌ مەرجه‌ی به‌تالان و، بێ نرخن، چونکه‌ شه‌رع ئەم حوکمانه‌ی داناه‌وه‌، که‌ له‌ سەر ماره‌یه‌ی بنیات ده‌نێت و، داده‌مه‌زێن و مەرجه‌ی ئەملاو ئەوی له‌م بواره‌دا جگه‌ له‌ مەرجه‌ی شه‌رع بێ نرخن و، بۆیه‌ ماره‌یه‌ی ژنو دابین کردنی ژیان و میرات بردن له‌ یه‌کتەری شه‌رع چه‌سپاندوونی، هه‌روه‌ها سەبەبەکانی

تریش، که سەرجه م ئەو پێو شویتانەى شەرع لە سەرى دیارى کردوون، بۆیان جێ بەجێ دەکریتو، هەرچەندە کە سە موکەللە فەکەیش نەچیتە ژێر باریانەووە نەیه ویت.

٥٠- باسی سەبەب و عیللەت؛

سەبەب (فاکتەر، ھۆکار)و، عیللەت (بۆنە)، ئەوانەن کە شەرع کردوونی بە نیشانە بۆ بوون یان ھەر ھۆکمیەک، جارى وا ھەبە، کە ئەم نیشانەبە دەر دەکەویتو، بوونی پەیوەندى لە نێوان سەبەب و ھۆکمیەکەدا ھەست پێ دەکریو، جارى وا ھەبە، کە پەيوەندى و کۆنتاکتى لە گەل ھۆکمیەکەدا شاراو ھەبە، عەقل و ژیری پەى پەى نابات، جائەگەر دیارو ئاشکرا بوو، ئەوا بە (سەبەب) و (عیللەت) تیش، ناو زەرد دەکریتو، ئەگەر پەيوەندییە کە دیار نەبوو، ئەوا تەنھا بە (سەبەب) ناو زەرد دەکریتو، بە عیللەت ناو نابریتو، ئەمەش پای گروپیکە لە زانایی زانستى ئوصولى فیه.

نموونە بۆ یەكەمیان وەك، گەشتکردن کە ھۆکارو سەبەبە بۆ پۆژوو نەگرتن، سەرخۆشى ھۆکارە بۆ حەرم بوونی ئارەق، مندالی ھۆکارە بۆ ئەوێ کە مندال سانسۆرو چاودیری بخریتە سەر، لە پایى کردنى کارەکانیدا. کە لە نموونە گەلەدا عەقل پەى دەبات، پەيوەندى و گونجانی نێوان سەبەب و ھۆکمیەکە لە گەل یەکتەیدا، کە سەفەر و گەشت کردن چاوەپێی سەختی تیا دا دەکریت، بۆیە پێ شل کراوە، بۆ ھاوکاری کردن و پۆژوو نەگرتن تیايد و ھەروەھا سەرخۆش بوون عەقلج تێك دەدات و ئەمەش ھۆکاریکی گونجاو، فاکتەرە بۆ حەرم کردنى ئارەق، تا عەقل بپاریزیت لە تێکچوون و شپێزەبى و ھەروەھا مندالی ھۆکارە بۆ ئەوێ کە مندال نەزانیت چۆن ھەلسوگەوت بکاتو، سود وەرگیری و لە مامەل کردنەکانیدا، بۆیە ئەو ھۆکمی زۆر گونجاو، بۆ ئەوێ کە سانسۆرو چاودیری بخریتە سەر پەچاوی بەرژەو ھەندیبەکانى ئەو مندالە بکریتو، زیانی لى دوور بخریتەو.

لەم دۆزۈپرسىيارانەدا، ھەر يەكە لە سەفەرۈ سەرخۆشى و مندالى، ھۆكارو عىللەتن، بۆ نەو ھوكمانەى كە پەيوەندىيان پىيانەو ھەيە.

ئىنجا سەبارەت بەو ھوكمانەى، كە پەيوەندى نىوان سەبەب ھوكمەكە نازانرەت، ۋەك بىننى مانگى پەمەزان، كە ھۆكارە بۆ واجب بوونى پۆژو گرتن، كە لىرەدا عەقل پەيەو نابات، كە پەھندى گونجان و پەيوەندى لە نىوان، سەبەبەكەدا كە بىننى مانگەو، ھوكمەكەدا، كە واجبى پۆژو گرتنە چىيە؟! ۋە ھەرۋەھا ئاۋا بوونى خۆر، ھۆكارە بۆ واجبى نوژى مەغرىب، بەلام پووى ئەو پەيوەندىيەى نىوان ھۆكارەكە، (ئاۋا بوونى خۆر) ھوكمەكە (واجبى نوژى مەغرىب) نازانرەت!

بۆيە لەم سۆنگەيەو، ھەر يەكە لە بىننى مانگەو ئاۋابوونى خۆر، تەنھا بە (سەبەب) ناۋزەرد دەكرىن، بە (عىللەت) ناۋ نابرىن، ھەموو عىللەتەك سەبەبەو، بەلام ھەموو سەبەبەك، عىللەت نىيە.

گروپىكى تر لە زانايانى ئۈسۈل پىيان ۋايە، كە عىللەت تەنھا بۆئەوانە بەكار دىت، كە ھۆكارى نىوان عىللەت ھوكمەكە زانراۋەو، سەبەبىش بۆ ئەوانە بەكار دىت، كە پەيوەندى نىوان سەبەب ھوكمەكە نادىارەو شاراۋەيە، بۆيە بەپاى ئەم گروپە (سەبەب) ۋ (عىللەت) جىاۋازن، ھەرگىز سەبەب بۆ عىللەت ۋ بە پىچەۋانە ۋە بە كارنايەت. لە راستىدا، ئەم را جىايىيە ئاسانە، گروپى يەكەم، كە دەلەتەن عىللەت جارو بار ماناى سەبەب ۋەردەگرەت، ئەو كۆيان دەكەنەو، بەو مانايەى كە ھەردووكيان نىشانەن بۆ بەرپابوونى ھوكمەكە، بەلام لە پووى گونجاۋ پەيوەندى دىارەو، گونجاۋ بە عىللەت ناۋى مەبەن، ئەۋىشى كە نادىارۋ نەگونجاۋە، بە عىللەت ناۋ زەردى ناكەن، ئەگەر چى ھەردوۋ ناۋەكە ماناى سەبەب تىياندە ھەشار دراۋەو، ھەيە.

((مەنبەستى دووھم))

باسى شەرھ (مەرج)

۵۱- (شەرھ) لە زمانى عەرەبىدا، ئەو نىشانىيە كە پابەندى ھەيە بە شىتىكى ترەوھە، ھەردەم پىتوھەيتى.

لە زاراوھى زانايانى ئۇصولى فيقھدا، ئەو شتەيە كە بوونى شىتىكى تىرى پىتوھە بە تراوھە، لە سەر ئەم وەستاوھە، لە دەرەوھى پىكھان و حەقىقەتەي ئەم شتەيشداو، كە چى ھەر پىتوھى بە سترەوھە، كاتىك ئەم مەرجە ھەبوو، ھۆكارى تەواو نىيە، بۆ بوونى ھۆكەمەكە، كە دەبىت بىت، بەلام ھەر كات ئەم مەرجە نەبوو، ئىتر بۆ دوو دلى ھۆكەمەكەش نابىت.^۱ مەبەست لە بوونى شتە كە (وجود الشىئ) بوونىكە لە چوار چىوھى شەرعدا، كە پىئو شۆيىنى شەرعى لە سەر بگىرتە بەر، وەك دەستىوئىز، كە مەرجە بۆ دروست بوونى نوئىز، مەرج بوونى دوو شايت، مەرجە بۆ دروستى گىرەبەستى ھاوسەرەيتى. جا دەستىوئىز مەرجە، بۆ دروستى نوئىز، كە لە پووى شەرعوھە وەركىرەبىت، پىئو شۆيىنى شەرعى لە سەر ديار بىت، دروست بىت، لە سەر ئەستۆو سەر شانى مەزۇ وەك ئەرك لا بچىت، بەلام دەست نوئىز لە دەرەوھى پىكھات و حەقىقەتەي نوئىزىشداو، بەشىك نىيە لە حەقىقەتەكەي و ناوھەختەكەي، جارى وا ھەيە، كە دەست نوئىز ھەيەو، نوئىزىش لە ئارادا نىيە.

ھەرەھا ئامادە بوون و دوو شايت لە گىرەبەستى ھاوسەرىدا مەرجە، بۆ دروست بوونى ئەم گىرەبەستە، لە پوانگەي شەرعوھە، سەرچەم پىئو شۆيىنە شەرعىيەكان، كە سەر ئەم گىرەبەستە شەرعىيە دەگىرتە بەر، بەلام لە گەل ئەمەشىدا ئامادە بوونى دوو شايت، بەشىك نىن لە حەقىقەت و چىيەتەي (ماھىيەت)ى، گىرەبەستى ھاوسەرەيتى، جارى وايش ھەيە كە دوو شايت ئامادەن و كە چى گىرەبەستى ھاوسەرەيتىش لە گۆرپىدا نىيە.

1 المحلاوي، ج ۲۵۶.

۵۲- باسی (الشرط: مهرج) و (الركن: پایه):

له و پوانگه یه وه که (شهرت) و (پوکن) ههردوکیان، بوونی شتیکیان، له پووی شهرعه وه له سهر ده وه شیت، له یه کتر ده چن و له وه شیدا جیوازن، که (شرط) له دهره وه ی پیکهات و حقیقت و ماهیته تی نه و شته وه یه، به لام (پوکن) به شیکه له حقیقت و چیه تی (ماهیته تی)، نه و شته، وهك، چه مانه وه (پکوع) له نویژدا، که پوکنیکه، به شیکه هتی نویژه که و، به بی پکوع، نویژ بوونی شهرعیانه ی خوی وهر ناگریت و، ههروه ها دهست نویژ گرتن مهرجه (شرط) بۆ دروستی دهست نویژ، چونکه به بی دهست نویژ، نویژ هیچ بوون و پیکه یه کی نییه، به لام له گال نه وه شیدا له دهره وه ی حقیقت و ماهیته تی نویژدایه و، جیا به لی، ههروه ها رازی بوونی ههردوولا (الایجاب والقبول) له گریه سستی پروسه ی هاوسه ر گیردا، که ههردوکیان، وه لام و رازی بوون، پوکن له پروسه که داو، ههروه ها به شیکیش له حقیقتی کاره که و، ههروه ها ناماده بوونی دوو شایهت (شهرت)ن، بۆ دروستی گریه ته که، به لام له نه میا له دهره وه ی حقیقت و ماهیته تی پروسه و کاره که دایه.

۵۳- باسی (الشرط) و (سهبه ب):

شهرت (مهرج) و سهبه ب (هۆکار)، له وه دا له یه کتری ده چن، که ههردوکیان به ستراون به شتیکی تره وه، به جۆریك نه و شته ی تر به بی هاتنه دی یه کیک له م دووانه نایه ته دی و، بهر پا نابیت و، هیچ کامیشیان به شیک نین له حقیقتی نه و شته. له وه شیدا، له یه کتری جیوازن که بوون و هاتنه دی (سهبه ب: هۆکار: فاکته ن)، نیشانه ی پتویتیکاری شته که ی تر (سهبه ب کاره که یه)، مه گه ر پنگریک پهیدا ببیت و، له بهر پابوونی بخات و، (سهبه ب) شهریهت دهیکاته بیانوو، بۆ هاتنه دی، شته که ی تر که (مهرجدار: شروط فیه) یه که یه، بیتنه دی، واته، دهگریت، (شرط) هه بیت و، که چی شته که ی تر که پیوهسته پییه وه نه بیت.

۵۴- به شه کانی شهرط

شهرت، له و پرووه وه که په یوه ندى به (سه به ب) هوه، هیه، یاخود په یوه ندى به (سه به بکار: المسبب) هیه، ده بیته دوو به شه وه، جار یکیان (شهرت به ب) هوه (و جار یکی تریان، (شهرت به ب) هوه بکاره که: مسبب) هیه که:

یه که م: شهرتی سه به ب، نه وه یه که ته و او کارى سه به به که یه و مانای سه به به تیايدا به هیز ده کاتو، نیتړ پړو شوینی شهرعیتى تیايدا په چاو ده کاتو، له سهرى به رپا ده کات، وهك چوڼ كوشتنى به تايبه تى و نه نقه ست شهرت به ب كوشتنه وهى بكورژه که، که نه مش سه به ب بووه، به واجبى توله سندنه وه و كوشتنه وهى و، هروها به مارج گپراوه، به نه وهى كارېك به دزى ناوړه رد بكریت، ده بیت نه و مولك و سامانه له جیگایه كى قايم و پاريزاودا هه لگپراييت و، هر نه م قايم پاراستنه ی سه به ب به واجب بوونى سزادانى شهرعیانہى دزه که، یاخود تپپه پ بوونى سالیك به سهر مولك و ساماندا، به نه وهى بگاته ناستى زه کاتدان، نه مه شهرت به ب گیشتن به و ناسته و، گیشتن به و ناسته یس سه به بى زه کاتدانه که یه و، هروها شایه تیدان له پړوسه ی گریبستى هاوسه ریتیدا، شهرت به ب نه و گریبه سته، تا بیته گریبه ستيك که هه موو پړو شوینیكى شهرعى له سهر بگریته به رو به مامه له و گریبه ستيكى شهرعى ته ماشا بكریت.

نیجا ده رباره به باسى نه و شهرت ی که په یوه ندى به سه به بکار (مسبب) هیه، وهك مردنى خاوهن میرات، نیتړ مردنیکى حقیقى بیت، یان حوكمى و، زیان و زیندویش میرات گر له کاتى مردنى خاوهن میراتدا، نه مانه دوو شهرتن به میرات گرتن، که هوکارى نه م میرات بردنه یس خزمایه تى یان ژنو میړدایه تى و، یان خزمایه تیبه به پشت (العصبه).

۵۵- شهرط، له پانگه ی سهرچاوه ی به شهرت گرتنیه وه ده بیته دوو خوړ، شهرت شهرعى و شهرتى دروستکراو (جعلی):-

- شهرطى شهرعى:- نه و شهرتیه، که شهرع سهرچاوه ی به شهرت گرتنیه تى، واته: شهرع دایناوه، به مارج به هاتنه دى نه و حوكمه، یان نه و شته، وهك گیشتنى مندا له به

پله‌ی ژیری و لیژانی، شهرته بۆ ئه‌وه‌ی که ئیتر ماله‌که‌ی بدریته‌وه ده‌ست خۆی و سانتوری له‌سه‌ر لایبریت، هه‌روه‌ها سه‌رجه‌م ئه‌و شهرتانه‌ی که شه‌ریعت به‌ مه‌رج و شهرتی گرتوون، له‌ گرتیبه‌ست و مامه‌له‌ و هه‌لسوکه‌وت و په‌رسنش و سزادان و بواره‌کانی تردا.

- شهرتی دروستکراو (جَعْلِي): ئه‌و شهرته‌یه که ویستی که‌سه‌که خۆی (إرادة المکلف) دروستی کردووه و له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، وه‌ک ئه‌و شهرتانه‌ی که هه‌ندێ خه‌لک به‌ مه‌رجی ده‌گرن به‌سه‌ر یه‌کتریه‌وه له‌ هه‌ندێ گرتیبه‌ست و مامه‌له‌ی نێوانیاندا، یاخود ئه‌و شهرته‌یه که که‌سی موکه‌لله‌ف به‌ شهرتی ده‌گرت، له‌ هه‌لسوکه‌وتیدا، به‌ تایبته‌ ئه‌و هه‌لسوکه‌وته‌ی که به‌ تاق و ته‌نیا خۆی پێی هه‌لده‌ستیت، وه‌ک (وه‌قف کردن) و ئه‌م جو‌ره شهرته‌ش ده‌بیته‌ دوو جو‌ر:

جو‌ری یه‌که‌م: ئه‌و شهرته‌یه که بوونی گرتیبه‌سته‌که‌ی له‌سه‌ر وه‌ستاوه، واته‌ که‌سی موکه‌لله‌ف هاتنه‌دی گرتیبه‌سته‌که‌ ده‌به‌ستیت به‌ هاتنه‌دی ئه‌و شهرته‌وه که به‌ شهرتی گرتووه له‌ کاره‌که‌دا، لی‌ره‌وه وه‌ک شهرتی سه‌به‌به‌که‌ ته‌ماشا ده‌کریت و سه‌ به‌و شهرته‌یه، وه‌ک به‌ستنه‌وه و هه‌لپه‌ساردنی گه‌ره‌نتی که‌سێک (کفالة) کردنی، بۆیه ئه‌مه ده‌کریت، تا قه‌رزار به‌ هۆی ئه‌و که‌فیه‌وه پابه‌ند بێت، به‌ کاتی قه‌رزدانه‌وه‌که‌ی، یاخود وه‌ک هه‌لپه‌ساردنی ته‌لاق به‌ شتی‌که‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی که پیاو به‌ ژنه‌که‌ی خۆی بلیت: ئه‌گه‌ر دزیت کرد ته‌لاقته‌که‌ و تبیته‌، ئه‌م جو‌ره شهرته‌یش به‌ مه‌رجی هه‌لپه‌سی‌ردراو (الشرط المعلق) ناوزه‌د کراوه، هه‌روه‌ها گرتیبه‌سته‌که‌یش ناونه‌راوه به‌ گرتیبه‌ستی هه‌لپه‌سی‌ردراو (العقد المعلق).

ئینجا ئه‌وه‌ش بزانه که مه‌رج نییه سه‌رجه‌م گرتیبه‌ست و مامه‌له‌کان هه‌لپه‌ساردنیان بۆ بک‌ریت:

بۆیه هه‌یان که دروست نیه، بیه‌ست‌ریت به‌ شهرتی‌که‌وه که ئه‌ویش ئه‌و گرتیبه‌ستانه ده‌گرتیبه‌وه که تایبته‌ن به‌ موکه‌لیه‌تی، که کابرای خاوه‌نی سود له‌ خودی شته‌که

وهرده گريټ، ياخود سووده که ی له بهرامبه ر شتيکدا وهرده گريټ، يان جاري وا هه يه بيټ
بهرامبه رهن هه روه ها گريټه ستي هاوسه رگيري و پرسي (خولع) يش ده گريټه وه.¹

هه روه ها هه ندي گريټه ستو مامه له هه ن که هه لپه ساردن تياياندا دروسته، به لام
ده بيت نه و هه لپه ساردنه له سهر شهرتيکي گونجاو کرابيټ، وه ک گهره نتي کردني نرخ، که
شهرته بۆ جيبه جي بووني مامه له که.

هه روه ها گريټه ستي تر هه ن، که دروسته به هه ر شهرتيک بيت، ته نانته نه گونجاوو
نه شياويش بيت، هه ر دروسته هه لپه ساردني بۆ بکريټ، وه ک بريکاريټي (الوکالة) و
(وه سبه تکردن).

جوري دووهم: نه و شهرته ی که به ستراره به گريټه سته که وه وه ک: ماره کردني
نافره تيک به مهرجي نه وه ی که له شاره که ی خويدا نيشته جي بکريټ و نه بريټه ده روه وه،
ياخود به و مهرجي که مافي نه وه ی بدريټي داوای ته لاق بکات، ياخود کپين و فروشتن به
مهرجي نه وه ی که کپيار که فيليک له جياتي نرخه که دابنيټن ياخود به مهرجي نه وه ی که
فروشييار له خانووه فروشراوه که دا بۆ ماوه ی ساليک بمينيټه وه.

شهره زانه کان جياوازن له وهيدا، که تا چه ند دروسته، که شهرت ببه سريټ به
گريټه سته کانه وه، گروپيک له و شهرع زانانه، له م حاله ته دا ته نگه تاوون، پريگرن ليټي و
گريټيکيان فراوان بير ده که نه وه تيايداو، گروپي سيبه ميش ميا نه په ون، له نيوان هه ردوو
گره په که دا ناوه نديان گرتووه.

نه و گروپانه ی که بيرته سکانه له پرسه که ده پوانن و، ويست و ئيراده ی که سي
مومکه للهه ف رته ده که نه وه و، له به ر چاوی ناگرن و، ته نها ته ماشاي نه سلی هه رامي

1 نه وه ی من ده يبينم (د. عبدالکريم زيدان)، نه وه يه که شهرتي ته عليقي هه لپه سيټرداو له
گريټه سته کاني مولکايه تيشدا هه ر دروسته، نه گه ر پيويست بوو، ياخود به رژه وه ندي تيايدا
بوو، بپروانه: (إعلام الموقعين) ی ثنين قه ييمي جه وزي، ب ۲، ل ۲۸۸، هه روه ها به لگه ی تريش
له سهر نه م قسه يه ی ئيمه هه يه، بپروانه: (نيل الأوطار)، ب ۶، ل ۱۰۰.

شته که ده‌کن، له سه‌رجه‌م گریبه‌ست و شهرته‌کانداو، هر له‌سه‌ر چه‌پامی سوورن، تا کاتیک ده‌قیکی شهرعی دیته‌ناراوو، له چه‌رامی لاده‌داتو، چه‌لالی ده‌کاتو، نه‌مه‌ش پای ظاهریه‌کان و په‌یره‌وانیانه.

نه و گروپه‌ی که بیریان فراوانه له‌م بابه‌ت‌دا، ویست و ئیراده‌ی که‌سی موکه‌لله‌ف به‌ په‌هایی ده‌که‌نه پتودانگی پرسه‌که‌وه و هر ویست و ئیراده‌که به‌یکلاکه‌ره‌وه‌ی مه‌زن، داده‌نیتله سه‌رجه‌می گریبه‌ست و شه‌ته‌کاندا، چونکه نه‌سل لای نه‌م گروپه، چه‌لالی سه‌رجه‌م شهرت و گریبه‌سته‌کانه، مه‌گر ده‌قیکی شهرعی په‌یدا ببیت، که چه‌پامی بکاتو، نه‌مه‌ش پای په‌نبه‌لییه‌کانو، په‌یره‌وانیانه و، له‌ناو چه‌نبه‌اییه‌کانیش شیخ الاسلام ئیبن ته‌میمه، له‌هه‌موویان زیاتر له‌م پرسه‌دا فراوانتر بیرده‌که‌نه‌وه.

نیره جیگای باسکردنی درێژو رافه‌ی فراوانی به‌لگه‌ی نه‌و گروپانه نییه و، نه‌وه‌نده به‌سه‌که سه‌ره‌پتیانه بلین، که پای دروستر پای نه‌و گروپه‌یه هزریان فراوانتره و پانو پو‌ترت بیرده‌که‌نه‌وه له‌م پرسه‌دا، له‌وانه‌ی که ته‌سک بیرن^۱.

1 بپوانه (فتاوی) شیخ الاسلام، ئیبن ته‌میمه، ب، ۲، ۲۲۲. و دواترو وه‌روه‌ها ته‌ماشای (نظریة العقد)، بکه ۱۴ و دواتر، که هر دانراوی ئیبن ته‌میمه و، چه‌نه‌فیه‌کان (شرط) ده‌مه‌نه‌سی به‌شه‌وه، شهرتی دروست (الصحيح) نه‌ویش نه‌ویه هاو‌پیکي ناوه‌خنی گریبه‌سته‌که‌یه و، جه‌خت که‌ره‌ویه له‌سه‌ر نه‌و ناوه‌خنه، یاخود شهرتی دروست نه‌ویه که‌که شهرع پښگای پنداوه و، یاخود عورف له‌سه‌ری ده‌پواتو، کاریکي عورف و عاده‌تیه و، دووه‌میان شهرتی خراپ (فاسد)، نه‌وه‌یش نه‌ویه که‌که سودی تیدایه بۆ په‌کټک له‌دو لایه‌نی گریبه‌سته‌که، یان بۆ لایه‌نی ده‌ره‌وه‌ی نه‌و دووانه و، سه‌ر به‌جۆری دروست (صحيح) نییه و، شهرعی به‌تال (باطل) نه‌و شهرته‌یه که‌مانای دروست (صحيح) و خراپ (فاسد)ی تیدا به‌رجه‌سته نه‌بویت، وه‌که نه‌ویه که‌که سټک خانووه‌که‌ی بفروشیته، به‌و مه‌رجه‌ی که‌که‌سی تیدا نیشته جی نه‌بیت، جا شهرتی (فاسد) کرئ به‌سټک ده‌داتو خراپه‌ی ده‌کاتو، شهرتی به‌تال گریبه‌سته‌که سوک ده‌کاتو پو‌تینی پی ده‌به‌خشیت، به‌لام هر گریبه‌سته‌که دروسته.

مه به ستي سييه م

باسي ((المانع: ريگر))

٥٦- المانع: نهويه كه له كاتي بوون و دهكه وتنيدا، شرع بووني حوكمه كه ناهيلىتو، حوكمه كه بهرپا ناكاتو، سه به به كيش هر به هوى دهركه وتن نه و ريگره وه، به تال دهكاته وه و كاريگرى ناهيلىتو، مانعش دوو جوړ، يان ريگره له حوكمه كه و بهر پابووني و يان ريگر له سه به به كه و كاريگرى به كاني^١.

يه كه م: ريگر له بهرپا بووني حوكمه كه (مانع الحكم) نهويه كه دهركه وتن، نيتر حوكمه كه نامينيتو، بهرپا نابيت، هرچنده سه به به كيش هاتووه و، مه جره كانيش تاييدا هاتوونه ته دى به لام هر حوكمه كه بهرپا نابيت. نه و ريگره، هوكاره بونه بووني حوكمه كه و بهر به سته له بهر ده ميده چونكه مانايه كي تايديده، كه له گال هونه رى و حيكمه تي حوكمه كه دا نايه ته وه و ناگونجيت، واته: نامانچ و مه به سته كه ي حوكمه كه تاييدا نايه ته دى، وهك چون باوكايه تي ريگره له وهى كه هر كات باوك بكوژ بوو، نيتر ناكوژر يته وه چونكه باوكه، بويه هر كات باوك كوپه كه ي خوئ به تاييه ته و ده ست نه نفه ست كوشت ناكوژر يته وه، هرچنده ديه و بريته هر له سهره، چونكه هونه رو حيكمه تي توله سهندنه وه و كوشتنه وه، سزاو سهر زه نشتي كړنه و، له باوكايه تيشدا نه وهنده سوو ميه ر هيه، بؤ كوپه كه ي، نه و داخه ي به سه كه چووه به دليداو، نيتر كوشتنه وه ي پيوست نيه، بويه پيوست كړنى كوشتنه وه ي باوك له سهر كوپه كه ي نامانچ و مه به ستي كوشتنه وه (قصاص) ناهيئيت ته دى، كه سزادان و زه جر چه شتنه، چونكه باوك به تاييه تي و ده ست نه نفه ست ده ستي ناچيته كوشتنى كوپه كه ي، مه گر له حالات گه ليكي ريزپر (شاذ) دا، كه نه و يش ناييته فاكته رو داكوكيكار بؤ توله ليكړنه وه و له جياتي كوشتنه وه ي به لكو ده بيت نه م ياساى لي هه لاويز (استثناء)

بكریت^۱ هر وهك له گهل ئه وه شیدا كه باوك هۆكاری ژيانه بۆ كۆرپه كه ی و نه و ئامرازی به دیهیتانی بووه، بۆیه نابیت به پێچهوانه وه كۆر بیت هۆكاری ژیان لیسەندنه وه ی باوك.^۲

دووه م: پێگر له هۆكاره كه (مانع السبب)، نه و پێگره یه كه كاریگه ری له سه ر سه به به كه هه یه و، له كار كردن ده خاتو، كاریگه ری ناهیتیت، له سه ر سه به بكار (مسبب) له كه، چونكه له و پێگره دا مانایه ك هه یه، كه پێچهوانه ی هونرو حیکمه تی سه به به كه یه، وهك نه وه ی كه كه سێك به هۆی قه رزارییه وه ماله كه ی ناگاته پله و ئاستی زه كاتدان، كه هۆی گه یشتنه ئاستی زه كاتدان، سه به به بۆ واجب بوونی زه كات، چونكه گه یشتنی مولك به و پێزه یه ی كه زه كاتی تیا دا ده كه ویت، مانای ده وله مهن دی ده دات، به خاوه نه كه ی و ده وله مهن دیش توانای جی به جی كردنی نه داری هه ژارانی هه یه، به لام قه رزاری هه ی مانایه ك بۆ ده وله مهن دی ناهیتیت وه، له ئاستی زه كاتدا به ر جه سه ته ده بیتو، مانای ده وله مهن دی ده پوختینیت و ده سپیتته وه، چونكه نه وه نده ی قه رزارییه كه له و مولكه یدا كه نه و كابرایه هه یه تی، نه وه به مولکی حه قیقی نه و نایه ته نه ژمارو چیتر نه و ئاسته ی كه نه م كه سه قه رزاره بریویه تی و نه و پره پاره یه ی كه هه یه تی، و زه كاتی تیا دا واجب بووه، مانا پره سه نه كه ی خۆی وه ر ناگریته وه و، نابیت سه به ب بۆ زه كاتدانو، پێ بۆ سه به بكاره كه خۆش ناكات، تا جی به جی بكریت، كه واجب دانی زه كاته.

هه روه ها وهك، كوشتنی خاوه ن میرات، له لایه ن میرات گره وه، كه پێگره له سه به به كه كه نزیک و خزمایه تی و نه وانه یه نه م كوشتنه وای كردوه كابر میرات نه باتو، سه به بكاره كه كه میرات بردنه پراكتیزه ناكریت: چونكه له م پێگره دا مانایه ك هه یه، كه نه و بنه مایه ده پوختینیت، كه میرات بردنی له سه ر بنیات نراوه، كه نه ویش میرات بردنه

1 نه مه پای جه ماوه ری زانایانه و، به لگه شیان نه م فه رموده یه كه ده فه رمویت (لا یقتل والد بولده)، باوك له جیاتی كوشتنی كۆرپه كه ی ناكوژریتته وه.

2 نه م به لگه یه په خنه ی نه وه ی لی گیراوه كه هۆكاری كوشتنه وه ی باوك، كرده وه كه یه تی بۆیه نه و هۆكاری كه باسما ن كرد، به دروست ده مینیتته وه و دروسته.

به هۆی ئه‌وه‌وه که میراتگر وه‌چه‌ی خاوه‌ن میراته‌و، خاوه‌ن میرات پشتیه‌تی‌و له‌ نیتوانه‌ هه‌ردوو لادا هاوکاری یه‌کترو، یه‌کترویش له‌ ئارادا هه‌یه‌، بۆیه‌ ئه‌م مانایه‌ له‌ گه‌ل ئه‌و کرده‌وه‌دزیوه‌دا یه‌ک ناگرێته‌وه‌، که‌ کوشتنه‌وه‌و، دواچار سه‌رحه‌م ئه‌م مانا جوانه‌ له‌و نیتوانده‌دا تیا ده‌چن، هه‌روه‌ها جیاوازی ئایین و مالتی خاوه‌ن میرات و میراتگر، له‌م نیتوانده‌دا میرات بردن یاساغ ده‌کات‌و، ئه‌مانه‌ هه‌موو پێگرن له‌ هاتنه‌دی سه‌به‌به‌که‌¹.

پێگر (المانع)، وه‌ک پێکهاتی پێگر بوون، ناچیتته‌ چوارچێته‌وه‌ی بیژه‌ (خطاب‌ی، ته‌کلیفه‌وه‌، که‌ شاره‌ فرموویه‌تی‌: و شاره‌ له‌ بوونی ئه‌و پێگره‌و، نه‌بوونیدا ده‌ستی بووه‌و، مه‌به‌ستی نه‌بووه‌، که‌ هه‌بێت، به‌لکو شاره‌ مه‌به‌ستی ئه‌مه‌ بووه‌، که‌ پله‌ی حوکمی ئه‌و سه‌به‌به‌ پھون بکاته‌وه‌، یاخود به‌تالی سه‌به‌بکار (مسبب‌) پافه‌ بکات، هه‌ر کات پێگر په‌یدا بوو، بۆیه‌ داوا نه‌کراوه‌ له‌کسی موکه‌لله‌ف که‌ ئه‌و قه‌رز له‌ سه‌ر خۆی به‌یلتیه‌وه‌، کاتێک که‌ سامانه‌که‌ی گه‌یشتبوویه‌ ئاستی زه‌کاتدان، تا زه‌کاتی له‌ سه‌ر واجب بێت، هه‌ر وه‌ک چۆن ئه‌و که‌سه‌ی که‌ سامانه‌که‌ی گه‌یشتووته‌ ئاستی زه‌کاتدان، له‌ سه‌ری قه‌ده‌غه‌ نه‌کراوه‌، که‌ قه‌رز وه‌ربگریت، تا زه‌کات نه‌دات، به‌لام دروست نییه‌، که‌ که‌سه‌ی موکه‌لله‌ف، که‌ بجیت به‌ تاییه‌تی پێگر (مانع) دروست بکات، تا له‌ ژێر باری حوکمه‌ شاره‌عیه‌کان پافه‌ بکات، ئه‌مه‌ فیل‌ ته‌له‌که‌یه‌و، له‌ شاره‌عیه‌تی ئیسلامدا قه‌ده‌غه‌یه‌و، بکه‌ره‌که‌ی تاوانباره‌، وه‌ک ئه‌مه‌ی که‌ که‌سه‌یک بجیت هه‌ندیک له‌ سامانه‌که‌ی ده‌دات، به‌ژنه‌که‌ی خۆی، تا نه‌گاته‌ پله‌ی زه‌کاتدان‌و، پیش هاتنه‌وه‌ی سال‌ به‌سه‌ریداو، دواتر له‌ ژنه‌که‌ی وه‌ر ده‌گرێته‌وه‌، تا زه‌کات نه‌دات‌و، له‌ ژێر باری ئه‌م فرمانه‌ شاره‌عیه‌ ده‌ر بجیت².

1 کوشتنی خاوه‌ن میرات، له‌لایه‌ن نیراتگره‌وه‌و، جیاوازی ئایین و مالیان که‌ له‌ پێگره‌کانی میرات بردن له‌ نیتوانیاند، ئه‌مه‌پای هه‌ندێ له‌ زانایانه‌و، هه‌ندیکێ تر پێیان وایه‌ که‌ ئه‌م پێگرانه‌، پێگرن له‌ به‌رده‌م حوکمه‌که‌دا، نه‌ک له‌ به‌رده‌م سه‌به‌به‌که‌دا، به‌لام ئه‌و پایه‌ جوانتره‌، که‌ به‌وه‌یان دامه‌نیت که‌ پێگرن له‌ به‌رده‌م سه‌به‌به‌داو، ئیمه‌یش له‌ کتێبه‌دا ئه‌م پایه‌مان هه‌لبژاردوه‌.

2 الشاطبي ب، 1، ل 288-289.

مه به ستي چواره م

باسي دروستي و پرو پوچي (الصحة والبطلان)

۵۷- ماناي (الصحة) و (البطلان) که کارو کرده و هی که سانی موکه لف نه گهر سرجه م پایه و مهرجه کانیان تیادا هاته ی، نهوا شرع به دروست (صحیح) ناوزه ردیان ده کاتو، نه گهر نا... نهوا به پوچ و نادرست (البطلان) ده یانه یتیتته نه ژمار.

مانای صحیح بوونیشیان نه ویه که پئو شوینی شرعییان له سر ده گریته بهرو، نه گهر له پرستشده کان بوون، نهوا له سر نه ستوی نه نجامده ره که یان لا ده چن، وهك نهو نویژدهی که سر جه م نه رکانو شرته کانی نویژی تیادا نه نجام دراوه، یاخود نموونه ی تر صه حیه کان، وهك نهو نه ریت و عاده تانه ی که هه ن، وهك مامه له و گریته سته کانی کرپن و فروشتن و، به کریدان و، پرۆسه ی هاوسه رگری، که سرجه میان نهو پئو شوینانه یان له سر ده گریته بهر، که شرع بۆی په چاو کردوون.

مانای به تال و پوچ بویش (البطلان) نه ویه که پئو شوینی شرعی له سر ناگریته بهر، چونکه پئو شوینی شرعی له سر شتی ده گریته بهر، که سر جه م نهو بنه ما شرعیانه ی تیادا هاتبیتته دی، که شرع دیاری کردوون، که نه گهر نه نجامه ریان نه م کاره سر به پرستشده کان بوو، نهوا له سر نه ستوی که سی موکه لف لا ناچن، چونکه به تال و، هه روه ها نه گهر سر به مامه له و هه لسوکه وته کان بوو، نهو پئو شوینه شرعیانه ی که له سر صحیه که ده گرایه بهر، له سر نه م نایگریته بهر.¹

1 لیره دا تبیینی نه و ده کریته، که له فزی (صحة) بۆ نهو کاروکرده وانه یش به کار دیت، که پاداشتی قیامه تیان له سهره و، له فزی (بطلان) بۆ نهو کرده وانه به کار دیت، که له قیامه تدا سزایان له سهره، نیتر چونیه که نهو کرده ویه پرستش بیت، یان مامه له و، به ته ما بوونی پاداشت، یان به ته ما نه بوونی پاداشت له سهری، به ستراره به نیازو مه به سستی که سی موکه لفه وه، جا نه گهر مه به سستی له و کردنی پرستشده یان نه کردنی، جی به جی کردنی فرمانی شرع بوو، نه و پاداشت وه ده رگریته، هه روه ها له پرسى سر پشك كرندا، نه گهر که سی سر پشك كار، وای زانی که به کردن یان نه کردنی پاداشت وه ده گریته، نه و وایه و، وه ری ده گریته، الشاطبي ب، ل ۲۹۹-۲۹۸.

۵۸- (الصحة) و(البطلان) له به شه کانی حوکمی وهضعین:

هه ندی له زانایانی زانستی ئوصلی فیه، بێیان وایه که نابردنی هه کاریک به دروست (الصحة) یان پوچ و به تال (البطلان) سه به بابتهی حوکمی ته کلیفی یه، به به لگهی نه وهی که دروستی (الصحة)، ده گه پیتته وه بۆ نه وهی شهرع حه لالی کردوه، که سوود له و شته وه ربگریت، بۆیه به صه حیح ناوی بردوه و، پوچ و به تالی (البطلان)، بۆ نه وه ده گه پیتته وه، که شهرع حه پامی کردوه، که سوود له و شته وه ربگریت، وه که له مامه لهی دروستدا، حه لاله کاربای کرپار، سوود له و شته وه ربگریت، که کریه تهی و مامه لهی کردوو، له مامه لهی به تالدا، حه پامه سوود له و شته وه ربگریت، ته م پایه ش به وه بهر په چ دراوه ته وه که، فروشتن به مه رجی په شیمانی، له لای فروشیار، له سه ر پای جه ماوه ری زانایان دروسته و، دروست نییه، که کرپار له ماوه ی دیاری کراوی نه و په شیمان بوونه وه یه یدا سوود له و شمه که وه ربگریت^۱.

ژمایه کی تر له زانایان رایان وایه که (الصحة) و(البطلان) سه به نه حکامی وهضعین، چونکه شهرع حوکمی داوه به صه حیحی نه و کرده وانه ی که پایه و مه رجه کانی صه حیح بوونیان پتیه یه و، هه روه ها حوکمی داوه به به تالی نه و کرده وانه ی پایه و مه رجه کان(الأركان والشروط) یان تیادا هاتوته دی^۲.

ئیمه پای دووه م پتیش ده خه ین وه لده بژیرین، چونکه له بابته ی (الصحة) و(البطلان) دا، کردن و نه کردن و سه ر پشک بوون (الفعل والترك التخییر) باسکردنیان له گۆریدا نییه و، به لکو شهرع نه و کرده وانه ی که پایه کان و مه رجه کانی دروستیان تیادایه و پتو شوینی دروستیان له شهرعدا له سه ر بنیات نراوه و، نه و کرده وانه ی که ته رکان و شه رته کانیان تیادا نییه و، پتو شوینیان له شهرعدا له سه ر نه گیراوه ته بهر، به به تال ناوی بردوون و،

1 الأمدي ۱، ج ۱، ۱۸۶-۱۸۷.

2 التلویح، ب ۲، ل ۱۲۳.

ئەم ماناينانەش سەرچەمیان دەچنە چوار چۆەى بابەتى(وضع)، چونكە ماناى سەبەبىيان
تيادا بەر جەستەيەو، سەبەبىش بەشكە لە بەشەكانى حوكمى وەضعى.

٥٩- باسى (البطلان) و (الفساد) :-

ئەم دوو زاراوەيە، لە لای جەماوەرى زانايان يەك مانايان هەي، بەو پييانەي كە هەر
پەرستش، يان هەندى مەرج (شرط)ى تيادا نەهاتبوو دە، ئەو بەتالە، يان گەننەو،
هېچ رشتى و شوپىنكى شەرىعى لە سەر بنیات نانريتو، ناگريته بەر.

بۆ نموونە، مامەلەى شيت، بەتالە، چومنگە لە يەككە لە پاىەكاندا، كە كابرأى خاوەن
مامەلە _ گريبەستكار (هە گرفتى تيداىەو، شيتە، ياخود مامەلەى شتى ناديار، يان
مردارەو بوو بەتالە، چونكە لە يەككە لە پوكنەكانيدا، كە ئەو شتەيە مامەلەكەى لە سەر
كراوە گرفتى تيداىە.

هەر بۆيەش مامەلەى شيتو، مردارەوبوو، بە مامەلەى بەتال ناوژەرد كراوو، هەرەها
بە مامەلەى خراپ (فاسد) ناوبراوەو، هەرەها مامەلە بە نرخىكى ناديار، يان بە نخرىك
كە ديارى نەكراييتو، لە نايندەدا بدريت، ئەمەيش ديسان بە مامەلەى بەتال و خراپ ناو
نراوە، هەر چەندە گرفته كە كە هەندى لە مەرجەكانى مامەلەكەدا هەيەو، لە پوخسارو
شيوازدايە، نەك لە پوكنەكاندا.

حەنەفییەكان دريژەى ئەم باسەيان بەم جۆرە خستۆتە پوو:-

أ- لە پەرستشەكاندا، عەركات پوكنىك لە ئەركەكانى تيادا نەهاتە دى، وەك
نويزكردن، بەبى پكوع بردن، ياخود هەندى لە شەرتەكانى تيادا نەبوو، وەك نويزكردن بە
بى دەست نويز، ئەوا ئەمە لە هەردوو حالەتەكەدا، بە بەتالو، خراپ (فاسد) ناو
دەبريوتو، هېچ بنەكايەكيان لە شەرعدا بۆ نانريتو، پى و شوپىنى شەرىعيانە لە
ناگريته بەرو، (باطل) و (فاسد) لە لايەنو، لە پەرستشەكاندا يەك ماناى هەيە.

ب- لە مامەلەدا، كە مەبەست گريبەست و هەلسووكەوتەكانە كە پەيوەندى دارن
بە مامەلە كردنەو، كە هەركات پوكنىك لە ئەركانەكانيان تيادا نەهاتە دى، ئەو بەتالو،

هیچ پښو شوینیکې شهرعیان له سهر ناگریته بهر، ههروهك له مامه لهی شیت، یان
 فروشتنی مرداره وه بوو، یان ماره کردنی ثافره تانی مه حرم (که بزانت مه حرمیتی)،
 هه موویان به تالڼ، جا نه گهر سه رجهم نه ركانه کانیان تیادا هاته دی، به لام هه ندی مارج
 (شرط) یان، تیادا نه هاته دی، واته: پوخساری دهره وه یان گرفتې تیادابوو، نه مه یش هه
 به خراپ (فاسد) ناوزهرده دهریتو، نه گهر که سی گریته سستکار، هه سستا به جی به جی
 کردنی گریته سته که، نهوا هه ندیک له پښو شوینه شهرعیه کانی بۆ ده گریته بهر، ههروهك
 له مامه له کردندا به نرخیکې نادیار، یان به نرخیکې دواخواو بۆ کاتیکې نادیار، یاخود
 مارجی خراپ (فاسد)ی خرابیته سهر، یاخود ثافره تی ماره کرایت، به بی شایهت، له م
 حالت گه له داو، له کرینو فروشته که دا، نهوا مولکه که ده چه شپیت بۆ کریارو ده بیته
 خاوه نی، نه گهر فروشیار له سهری پازی به وه، له ماره کردنی بی شایهتدا، نه گهر کابرا
 ژنه که ی گواستنبویه، نهوا مارهی هاو شیوهی خوشكو که سه کانی نهو ژنه که شوویان
 کردووه، چه نده، ده بیته نهو ننده بۆ نه مه یش بکات، (مهر المثل)و، له کاتی
 جیابونه وه شیدا ژنه که عیدده ی له سهره و، ده بیته به ته واکردنی عیدده وه پابه ندیته و،
 په چه لکیش تیادا دیاری ده کړیت، و نه گهر مندالی بوو، نهو پیاوه به باوکی دیاری
 ده کړیت، تا مافی منداله که په چاو بکړیت. له م نمونانه وه پوون ده بیته وه، که
 گریته سستی قه لب (فاسد) له خودی خویدا هیچ پښو شوینیکې شهرعی له سهر ماگریته
 بهرو، نهو پښو شهینانه ی که باسکران، بۆی بهر پا ده کړیت. له پووی جی به جی کردنی
 گریته ته که ویه، چونکه جی به جی کردنه که، لای شهرع په چاو ده کړیت، نهو دڅخه
 ته مومژاوییه ی که به هوی نهو گریته سته نادروسته وه نه نجام دراوه، پره وینریته وه و،
 پاشان پښو شوینی شهرعی له سهر ده گریته بهر، واته: دوی لاچوونی شوبه کان له
 سهری. (الباطل) لای حه نه فییه کان، نهو یه که گرفته که ی بگه پښته وه بۆ پوکنه کانی
 گریسته که، واته، بۆ شیوازی گریته سته که و دوولایه نی گریته سته که و جیگای نهو
 گریتیست کردنه.

- (الفاسد)، نهويه كه گرفته كه بگريته وه بقرگونه و چوني تي (اوصاف) ي گريته سته كه، نهك بقرگونه كاني ليره دا پوكنه كاني ته واون، به لام گرفت له هندی شيوازو چوني تيبه كه يديدا يه وهك، (نادياربوني نرخی شتی فروشراو).

بزيه حنه فييه كان ده لئين، (فاسد) نهويه كه له بنه پرتداو لي پوكنه كاندا شرعیه و، گرفت له چوني تيه كه يدايه و، (باطل) نهويه كه نه له بنه پرتداو نه له چوني تيدا شرعی نه بووه و، نيبه.¹

٦٠- كانگای راجيایی نيوان جه ماوه ری زانايان و حنه فييه كان له م گيره و كيشه ياندا، له سهر دوو پرس وه ساوه:-

پرسی يه كه م:- نایا پيگرتنی شرع له و گريته سته، مانای نهويه كه له نه حكامی دنيايه كاندا كاری پی نه كريت و، هر كه سيش هر كاری پی بكات، له پوژی په سلاندا له سهری تاوانبار، يان نهويه كه له هندی له نه حكام دنيايه كاندا كاری پيكراره و، كاری له سهر پایي ده كريت و، سهره پای نهويه كه بگه ره كه ی تاوانبار، له پوژی دوايدا؟

پرسی دووه م: نایا نه و پيگرتنه له و گريته سته له بهر نهويه كه له نسلدا گرفتني تيادايه، وهك پيگرتن له هر گريته ستيك له بهر نهويه كه گرفت له چوني تي (اوضاع) ه كانيدا هيه، نهك له پایه (اركان) ه كانيدا، به و مانايه ی كه نه و پيگرتنه له هه دوو حاله ته كه دا چوني كه و، هيچ کاميان هيچر و شويتنيكي شرعيبان له سهر ناگريته بهر؟ ياخود له نيوانياندا جيوازی هيه؟

به لام جه ماوه ری زانايان، ده رياره ی پرسى يه كه م ده لئين: كه پيگري كردن شرع له هر كات هاته پوودان، به شرعی ناژميردريت و، هيچ پي و شويتنيكي شرعی له سهر

1 تيسير التحرير، ب ٢، ل ٣٩١ و دواتر، الامدي ب ١، ل ١٨٧، و هه روه ها بپروانه (كشافالقانع)، ب ٢، ل ٥ و دواتر، (السرچ الكبير)، للديرير ب ٣، ل ٦٠، بدائع الصنائع، للكساني، ب ٥، ل ٢٩٩ و دواتر، حاشية الجريمي، ب ٢، ل ٢٢٢ و دواتر، (الكنز للزيلعي، ب ٤، ل ٦٠-٦١، مقدمات ابن رشد ب ٢، ل ٢١٣ و دواتر.

ناگریته بهرو، بکه ره کهشی له پۆزی دوايیدا توشی سزای پهروهردگار دهبیتهوه. و دهبارهی پرسی دووهم دهلین، ئه و پێگرتنه (نهی) کردنه له ههردوو حالتهکهدا چونیهکه، ئه و نههی کردن و پێگرتنه ی که په یوهندی به گریبهستهکهوه ههیه، له بهر نههی که گرفت له نهسل و نهکانی گریبهستهکهدا ههیه، یان له بهر نههی که نههی به که ی گرفت له وه صف و چونیهتیبه کهیدا ههیه، جیاوازیان نیه و، له ههردوو حالتهکهدا گریبهستهکه به پێ لێگیراو نهژمار دهکریته و، هیچ پێ و شوینیکی شرعی له سهه ناگریته بهر.

بهلام حه نه فییهکان، دهبارهی پرسی به کهم دهلین، ئه و نههی کردن و پێ و شوینی شرعی له سهروه و، کردنی تاوانه بهلام به هه میشهیی گریبه ته که ی به به تال نا هیتر ته نه ژمار.

و دهبارهی پرسی دووهم دهلین: ئه گه ر ئه و نههی کردن و پێگرتنه بۆ گرفتییکی وا بگه پێتهوه، که په یوهندی به پوکنهکانی گریبهستهکهوه هه بیته، ئه وه مانای نه وه یه که گریبهستهکه به تاله و، هه ر کات پراکتیزه کرا، هیچ گرینگییهکی پێ نادریته و، ئیحتیباری نییه، وهک، فرۆشتنی مرداره وه بووو، مامه له ی که سی شیت و، ئه گه ر ئه و نههی کردنه په یوهندی به گرفتیکه وه بوو، که له چونیه تی (أوصاف) ی گریبهستهکهدا هه بوو، ئه وه ئه و گریبهسته گه ن و په نه (فاسد) ه و، هه لئاوه شیتته وه و، هه ندی پێ و شوینی شرعی له سهه دهگریته بهر، بهلام گه نده لی تیادا به کار هیتر اوه.¹

1 برپاوه (المستصفی) ی، نیامی غه زالی ب، ل ٦٠-٦١، و ب ٢، ل ٩ و دوا ی نه ویش.

﴿به‌شی دووهم﴾

باسی (الحاکم: یاسادانه‌ر)

٦١- له پیناسه‌ی (حوکم) دا، نه‌وه‌مان درکاند، که بریتی یه له و کاروکرده‌وانه‌ی که خیتابی خوای په‌روه‌رگار داوای ده‌کاتو، په‌یوه‌ندی هه‌یه، به‌کارو کرده‌وه‌ی نه‌وانه‌ی که گه‌یشتوونه‌ته سنوری ته‌کلیفی شه‌رعی (مکلف) نیت‌ر له پووی داواکردن (طلب) بیت، یان له پووی سه‌رپشکردن (تفجیر)، یان له پووی دانان (وضع) ه‌وه، بیت.

نهم پیناسه‌یه‌ش ئاماژه به‌وه ده‌کات، که سه‌رچاوه‌ی نه‌حامه‌کان له شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا، ته‌نھا خودی زاتی په‌روه‌ردگار خویه‌تی. که‌واته له سه‌ر نهم بنه‌مایه، ته‌نھا خوای په‌روه‌ردگار، سه‌رچاوه‌و چاوی حوکم و یاسا‌کانه، حوکم و شه‌رع ته‌نھا نه‌و حوکم و شه‌رعه‌یه‌که خودا داینانیت‌و، نه‌مه‌ش به‌لگه‌ی قورئانی له سه‌ره و کړپایی نه‌هلی ئیسلامی له سه‌ره، وه‌ک قورئان ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾. یاساو پینسا دانان، ته‌نھا په‌روه‌ردگاره‌و به‌س. و هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿أَلَا لَهُ الْحُكْمُ﴾. حوکم به‌س بق خودایه‌و، نه‌و سه‌رچاوه‌ی تا‌ق و ته‌نهای ده‌رکردنیه‌تی، له سه‌ر نهم بنه‌مایه، حوکم کردن به‌غیری نهمی په‌روه‌ردگار ناردوویه‌تی، که قورئانه، کوفره، چونکه به‌س په‌روه‌ردگار مافی یاسا ده‌رکردنی هه‌یه، غیری نه‌و یاسا بق دانراوه‌و، یاسا‌دانانه‌ر نییه، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾. هه‌ر که‌س حوکم به‌وه نه‌کات، که خودا ناردوویه‌تی که قورئانی پی‌روژه، نه‌وا کافره‌و له ئیسلام چووه‌ته ده‌ری‌و، ته‌نانه‌ت نه‌رکی سه‌ر شانی پی‌غه‌مبه‌رانیش، ته‌نھا گه‌یاندن و بلاوکردنه‌وه‌ی په‌یامه‌کانی په‌روه‌ردگاره‌و، کارو نه‌رکی سه‌ر شانی موجته هیده‌کانیش ناساندنی نه‌و

1 الأنعام (٥٧، يوسف ٤٠، ٦٧).

2 الأنعام (٦٢).

3 سورة المائدة (٤٤).

نه حکامانه وه، پوونکردنه وه و درخستنیانه، لو پتی نه و په پره و پتسا گه له وه که زانستی
نوصولی فیه دایناون.

۶۲- که کۆ رای (إجماع) یکی پیکه پترواو به ستراو هیه، له سر نه وهی که ته نه
(یاسا دانه: حاکم) حاکم خوی گه وهیه: به لام لیږده زانایان له پرسیکدا پاجیایان
هیه، که ده توانین به دوو په هه ند دهری بېرین:

یه که م: نایا حوکم و یاسا کانی په روه ردگار، ته نه له پتی په یامبه رانه وه دهناسرین و
ده زانرین؟ یا خود عه قل ته نه خوی و به سر به خوی ده توانیت په ی ببات پتیا؟ و نه م
پرسه له سر چ بنه مایه که؟

دوه م: نه گه عه قل بوی دهریت، که به بی په یامبه ران په ی به حوکم و یاسا کانی
خوی گه وه ببات، نایا نه وه سترکدن و په ی په ی بردنه چوار چپوهی شیوازی ته کلیف
تیایدا بهر جه سته ده بیت؟ و به کردنی له لاین بکه ره که وه، نه وه که سه تووشی ستایش
یان سر زه نشت کردن ده بیت له دنیا دا؟ و پاداشت یان سزا وه رده گریت، له پوژی
قیامه تدا به هوی کردن یان نه نجام نه دانییه وه؟ زانایان له م دوو پرسه دا پاجیایان
هیه و، نیمه به م شیوازی لای خواره وه، قسه و پا کانیان کورت و پوخت ده که پنه وه و،
دوای نه وه یش پای راستر له م باره یه وه ده پتین و ده خینه پوو:

۶۳- گفتی یه که م، که هی مه زه بی موعته زیله و گروپیکه له زانایانی مه زه بی
جه عفری:-

1 دهر باره ی نه م باسه بېروانه نه م کتیبکه له، (مرقاة الوصول)، حاشیة الأزهری ب ۱، ل ۲۶۷ و
دواتر (مسلم الثبوتو، شرحه فواتح الرحمت) ب ۱، ل ۲۵ و دواتر (المستصفی) ی نیمامی غه زالی
ب ۱، ل ۵۵ و (إرشاد الفحول) ی نیمامی شه وکانی ل ۶ و دواتر (التوضیح و شرحه التلویح)، ب ۱،
ل ۱۷۲ و دواتر، و له کتیبه کانی مه زه بی جه عفری بېروان کتیبی (القوانین) ی نه بو قاسمی
گه یلانی، و (الفصول فی الأصول) ی الشیخ محمد حسین رجیم و التقریرات التائینی. ب ۲، ل ۳۴ و
دواتر، و (اللائیک) ی، شیخ مه هدی ل ۱۳ و دواتر.

په خټه کې نه وه په کارو کرده وه، له خودو ذاتي خویدا چاکی و خرابی تیادایه و، عقل ده توانیت به سر به خوږی، هست به چاکه و خرابی زږ له کارو کرده وه کان بکات، له پوانگه صیفاته کانی نه و کارو کرده وه، له پوانگه دهرهاوشتیه سود مهندو زیانمه ده کهینه وه په په دهبات، که تا چند به رژه وندی تیادایه و، تا چند خرابی له ده که ویته وه، نه هست کردن و په په بردنه له سر نه مه گیلاندنو بلاو کردن و په یامبران نه وه ستاوه و عقل خوی ده یزانتیت، چاکه و خرابه زانین دوو شتن که په یوه ندیان به عقله وه هیه نه که به شرعه وه، واته: زانین و هسکردن و په په بردنه له سر شرع نه وه ستاون، به لکو له سر عقل و ژیری وه ستاون و، حوکمی خوی په روه ردگاریش هاوریک و موافقی نه و شتانه په که عقل په ی بردووه یان په دهبات پتیا، له پووی چاکی و خرابه وه، و نه وه عقل به چاکی زانی، نه وه له لای خوی گوره یش چاکه و، له سهر مروژ پتویسته نه نجامی بدات و، به کردنیشی ستایش و پاداشت وهر ده گریت و، که نه نجامیش نه دا، شایسته ی سر زه نشت کردن و سزایه و، نه وه که عقل به زانست و خرابی دانا، نه وه لای خوی په روه ردگاریش خرابه و ناشرینه و، له سر مروژ پتویسته که وا وازی له بهتیت و، لئی دوو بکه ویته وه، که نه نجامیش نه دا، شایسته ی ستایش و پاداشت و که نه نجامیشی دا، شایسته ی سر زه نشت کردن و سزای خواجه.

بویه نه حکامه کانی شرع له پوانگه خاوه نی نه م بیرو پاگه له وه نه وه په که نه و نه حکامه شرعیانه کاتیک به رپا دهنو دین، که هاوریک و گونجاو بن، له که له نه وه یدا که عقل هستی پیکردووه په په بردووه، له پووی چاکی و خرابیه وه، نه وه که نه عقل به چاکی داناوه، نه و شرعیش داوی کردووه که نه نجام بدریت و، داوی نه کردووه که نه نجام نه دریت و، داوی نه نجام دانیشی نه کردووه، نه وه که عقل په نه بردووه، به چاک بوون، یان خراب بوون و، بوی به کلایی نه بوتو وه، وه که له هندی له په رسته کاندو چونیته نه نجامدانیاندا هیه، نه و فرمان کردن یان فرمان ته کردنی شرع تیایاندا، پووی چاکی یا خرابی نه م کرده وه نادیارانه دهر ده خات. له سر نه م

بنه‌مايه، نه‌وه‌يان بهر پاكردووه، كه مرؤفى خاوه‌ن ته‌كلېف و نه‌رك له سهر شان، پېش ناردنى په‌يامبه‌رانو، يان پېش نه‌وه‌ى بانگه‌وازي بگاته لا، نه‌وه له سهره‌تې و له سهرې بووه، كه نه‌و شتانه‌ى عقل به‌باشى زانيوه، نه‌نجامى بدات، ده‌بېت نه‌نجامى دابېتو، نه‌وه‌ى له‌لاى عقل خراب بووه، ده‌بېت، وازى لى هېتابېت، چه‌نگه نه‌وه خړى حوكمى خواى په‌روه‌ردگارو، ته‌كلېفى بهر پرسياريتى و موحاسبه‌به‌و، پاداشت و سزاي له سهر نه‌وکارانه بډ دېته نه‌ژمار.

٦٤- گرفتى دوهم: پاي نه‌شعرييه‌كانى له سهره، واته: په‌پړه‌وانى ئيمام نه‌بواحه‌سنى عه‌لى كورې ئيسماعيلى نه‌شعريو، نه‌و شاعرزانانه‌ى كه له پاي نه‌مان بوونو، هه‌روه‌ها نه‌م گفته بيرو پاي جه‌ماوه‌رى زانايانى ئوصولى فيقهيش له سهره.

پوخته‌ى نه‌م يه نه‌وه‌يه كه، عقل به‌ته‌نها خړى تواناي هه‌ستكردن به حوكمى خواى نيبه‌و، ناتوانيت به‌سهر خړى په‌ى ببات، به‌لكو هه‌ر ده‌بېت به هړى په‌يامى په‌يامبه‌رانو راگه‌ياندنى نه‌وان بيزاتيت و هه‌ستى پى بكات، چونكه كارو كرده‌وه‌كان له خودو زاتى خوياندا چايه‌كى سروشتيان تيا‌دا نيبه‌، تا په‌روه‌ردگار فه‌رمان بكات به كړدى و دان بنيت به چاكه‌ى نه‌و كاره‌دا، هه‌روه‌ك چؤن كارو كرده‌وه‌كان له خودى خويانداو، له زاتياندا خراب نين، تا په‌روه‌ردگاردا وا بكات، ده‌ستيان لى هه‌لبگريتو، ئيراده و ويستى خواى گه‌وره په‌هايه (مطلق)ه‌و، هېچ شتيتك نيبه‌، مه‌رجدارو سنوردارو كوته و په‌يوه‌ندارى بكات، بډيه كارو كرده‌وه‌ى چاكه، نه‌وه‌يه كه شهرع داواى كړدووه، نه‌نجام بدرېتو، كارو كرده‌وه‌ى خرابيش نه‌وه‌يه كه شهرع داواى كړدووه، نه‌كړيتو، لټى دووره په‌ريز بينو، كارو كړدووه پېش فه‌رمان كړدن و به‌رگرتن (امرو نه‌ى) شهرع، نه‌چاك بووه‌و، نه‌خرابو، كارو كرده‌وه‌كه به‌چاك دانرا، له به‌ر نه‌وه‌يه كه شهرع به‌چاكى داناوه‌و، نه‌ك له خودى خويدا چاك بېتو، كه شهرع‌يش نه‌ه‌ى لټكرد، ئيتر نه‌و كاره ده‌بېته خراب، نه‌ك له به‌ر نه‌وه‌ى كه له خودى خويدا خراب بېتو، كارو كرده‌وه‌كان بالانسى چاكى و خرابى خويان له شهرع وده‌رگرن، نه‌ك له خودى خويان.

له پوانگه ی ئه م بڼه ماگه له ی سهره وه، ده زانریت، که پټش نارندنی په یامبه ران خوای
 گه وره حوکمی چاکی و خراپی به سهر کارو کرده وه کانداه دواوه، بویه که په یامبه ریک نه
 هاتبیت، که حوکم و یاسا کانی خودا به خه لک بگه یه نیت، بویه هیچ حوکمیک نه به چاک،
 نه به خراپ، به سهر کرده وه کانیاندا نادریت و، هیچیان له سهر پټویست (واجب) نابیت و،
 هه روه ها هیچ کاریکیان له سهر خه پام نابیت و، حوکمیش له سهر شته کان نه دراو، یه کلایی
 نه بوویه وه، ته کلیفیش له سهر یان دانانریت و، که ته کلیفیش نه بوو، لټپرسینه وه یان له
 گه ل ناکریت، له سهری و هیچ ستایش یان پاداشت و سهر نه نشته و سزایه ک وهر ناگرن.

٦٥- گفتی سیتیم: که ئه مه شیان پای ئه بو مه تصور موحه ممدی کورپی موحمه دی
 ماتوریدیه و، لیکۆله رانی مه زه بی حه نه فی و، هه ندی له زانایانی ئوصولیش به لای ئه م
 پایه دا چوون و، هه روه ها گروپیک له جه عفریه کان و خه لکی تریش هه ر ئه م پایه یان
 هه لټزاردوه.

پوخته ی ئه م پایه ش ئه وه یه که کارو کرده وه کان چاکیشیان هیه و خراپیشیان
 هیه و، له زۆربه ی کاره کانداه، له پوانگه ی سیفته و چونیه تی ئه و کاره وه و، هه روه ها له
 پواگه ی لایه ن چاکه و خراپه کانی ئه و کارانه وه ده توتنریت عه قل هه ست به زۆریان
 بکات و، په ی ببات پټیان، که چاکن یان خراپن، به لام ئه مه ناکاته ئه وه ی که عه قل
 شتیکی به چاک زانی، ئیتر شه رعیش فرمان بکات، به چاک بوونی ئه و شته و برپاری له
 سهر بدات و، هه وه ها ناکاته ئه وه ی که فلاچن کار به عه قل خراپه، ئیتر شه رعیش به خراپ
 بزانتیت، چونکه عه قل کان هه ر چه نده تټیرو پیگه یشتوین، هه ر له کورتی ده دن و،
 هه ر چه نده فراوان بن، هه ر ناتواون و، ئه و کاره ی سهره وه یان پی هه لئاسوپئ له م
 پواگه یه وه ئه وه له م باره یه وه ده توانریت بگوتریت که ئه وه یه که ئه وه ی که له کاریکدا
 عه قل په ی پی بکات که چاکه، ئه و په ی په ی بردنه وا له و کاره ده کات، که گونجاو بیت،
 بۆ ئه وه ی که شه رع به چاکی بزانتیت و، هه روه ها ئه وه ی که عه قل ئاشکرای ده کات، له
 کاریکدا که فلان لایه ن خراپه، ئه م زانین و ئاشکرا کرنه ییش وا له و کاره ده کات، که ئیتر
 شه رع برپار له سهر خراپه ی ئه و کاره بدات و، ناگوتریت و نابیت بگوتریت، که چاکه و

خرابه (الحسن والقبح)، خویان پیوستی‌کاری نه‌وه‌ن، که ده‌بیت بۆ هر کاریک له پوانگه‌ی نه‌وانه‌وه حوکمی (نه‌مر)و (نه‌هی) په‌روه‌ردگار له سه‌ریان ده‌ریکریټ، (نه‌مه وانییه‌و، حوکمی خودا مه‌رچ و په‌یوه‌ندی قبول ناکاتو، خودا خۆی حاکمی موله‌قه).

له‌م پوانگه‌یه‌وه بیت، حوکمی خوای گه‌وره ته‌نها له پړی په‌یانبه‌ران و په‌یامه‌کانیاوه ده‌زانریټو، بی نه‌وه‌ان هه‌ستی پی ناکریټو، بۆیه پیش ناردنی پیغه‌مبه‌ران و پیش گه‌یاندنی بانگه‌وازه‌که‌یان خودا فه‌رمانی داناوه. به‌سه‌ر کارو کرده‌وه‌ی مرقفه‌کانه‌وه، که حوکمیش نه‌بوو، دیاری نه‌کراوو، نیتر ته‌کلیفیش له ئارادا نابیتو، که ته‌کلیفیش بوونی نه‌بوو، بۆیه پاداشت و سزایش له سه‌ر نه‌و کارو کرده‌وانه دانانریټ.

گفت و رای هه‌لبژیردراو:—

گفتی سێیه‌م، گفتی هه‌لبژیردراو باشتره (أرجح)، به‌پیتی به‌لگه‌ی قورئان و، به‌لگه‌ی عه‌قل، جا سه‌باره‌ت به‌ به‌لگه‌ی قه‌رئان، ئایه‌تی زۆر هه‌ن، که به‌لگه‌ی له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی که خوای گه‌وره فه‌رمان به‌و شتانه‌ ده‌کات، که باشن و چاکن و، پی ده‌گریټ، له‌و شتانه‌ی که خراپن و، پیش نه‌مپۆ نه‌هی کردن له‌ کارو کرده‌وه‌کان، خودی کارو کرده‌وه‌کان چاک و خراپه‌یان تیادا جیگیر بووه، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار له‌ قورئانی پیروژدا ده‌فه‌رمویتی:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ﴾^۱. واته: خودای په‌روه‌ردگار فه‌رمان ده‌کات، به‌ دادگه‌ری و چاکه‌ کردن و سیله‌ی په‌حم و چاکه‌ له‌ گه‌ل خزم و که‌س و کارو، پی ده‌گریټ له‌ هه‌موو کاریکی خراپه‌ و دزیو سته‌م و له‌ سنوور ده‌رچوون، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویتی: ﴿يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾^۲. واته: فه‌رمانیان به‌ چاکه

1 النحل (۹۰).

2 الاعراف (۱۵۷).

پئی ده کاتو، له شتی خهراپو ناپهسند پټیان لی ده گیریتو، هه موو شتیکی پاکو خاوپنیاں بۆ حه لال ده کاتو، هه موو شتیکی پیسو زیان به خشیان لی یاساغ ده کاتو. بۆیه نه وهی که شرع فرمانی کردوه، به نه نجامدانی له بهر دادگریو، چاکو پاکو جون بوونیتهی، نه وهی که شرع پئی گرته له کردنی، له بهر خراپی و ناپهسندی و له سنوور ده رجوونیتهی، نه وهی له شتی پاک بۆی حه لال کردوون و له شتی خراپ که حه پامی کردوه، سه رجه م نه م سیفته و خسه لته جوان و خراپانه، له خودی کرده وه کاندای جیگیر بوون، پیش هاتنی ده قی شرعی له سهریانو، نه مهیش به لگو و دۆکیومیت له سه ر نه وهی که کارو کرده وه کان له خودی خویاندا (ذاتیاً) چاکن، یاخود خراپن.

له م نیوه نه داو به پئی پتویست عه قلیش ههست ده کات به چاکه ی هه ندی کرده وه و خراپه ی هه ندی کرده وهی تر وه ک زانین و هه سترکردن به وهی که دادگری و راستگویی دووکاری جوانن، و سته م و دروستکردن دوو کرده وهی خراپن، به لام حوکمی خودای مه زن له سه ر نه مانه ته نها له پئی پیغه مبه رانه وه ده زانریت، بۆیه هه ر کاریک که پیغه مبه ریک په یامی خوی له سه ر ده ر نه بریبیت، که حوکمه که ی چیه؟ به کارو کرده وه و هه ستهی خه لک حه لچلی و حه رامی نه و کاره ناچه سپیت، وه ک په روه ردگار له قورنانی پیروژدا ده فه رمویت: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ واته: ئیمه تۆله و سزای هیه خه لکیکمان نه داوه، هه تا په یامبه ریکمان بۆ نه ناردین، تا پټیان بۆ پۆشن بکاته وه، که واته پیش ناردنی پیغه مبه ران و، پیش گه یشتنی بانگه وازه که، سزادان له سه ر کرده وه نییه و، که سزایش نه بوو، ته کلیفیش نییه و، که ته کلیفیش نه بوو، نه و حوکمدانی خودای مه زن به سه ر چاکو و خراپی کرده وه کاندای نابیت و، داوای کردن یان نه کردن یان سه ر پشک بوون له نیوان کردن و نه کردندا ناکات، نه م و ته یه ی ئیمامی شه وکانی چه ند جانه؟ که له م باره یه وه ده فه رمویت: نکۆلی کردنی نه و پرسه ی که پای وای تیادیه، که ته نها عه قل

ده توانیت چاکه و خراپه ی کرده وه کان هه ست پی بکاتو، یه کلایی بکاته وه، نه وه ک
 دهره نجامی کاره کان، نه مه قسه یه کی بی بلگه یه و دهماروی و نکۆله کارو بی بنچینه و
 هه روه ها ناتوانریت نه وه یش په سه ند بکریت، که گوايه عه قلّ ده توانیت، هه ست به وه
 بکاتو، پی به وه بیات، که فلان کرده وه ی چاک پاداشت دهره و، فلان کرده وه ی خراپه
 سزاده ره و، دواچار نه وه ی که عه قلّ پی ده بات پی نه وه یه که فلان کاری چاک
 بکهره که ی ستایش ده کریت و، فلان کاری خراپ نه نجامه دهره که ی سر زه نشت ده کریت و،
 له نیوان نه م پرسه و نه م پاداشت و سزادارییه ی کرده وه کاندا هیچ په یوه ندی و پتکه وه
 به سترانیك بوونی نیه.

٦٧- به ره م و دهره نجامی نه م پاجیاییه:

له دهره نجامی نه م پاجیاییه له سه به چاک دانان، یان به خراپ دانانی کرده وه، نه م
 دوو به ره م و دهره نجامه ی خواره وه مان ده ست ده که ویت:

یه که م: هه رکه سی بانگه وازی ئیسلام، یاخود بانگه وازی پیغه مبه رانی نه گه شتبیته لا،
 به شیوه یه کی گشتی، نه وه له لای گروپی موخته زیله له سه ر کارو کرده وه کانی
 لیپرسینه وه و هه لویسته ی له سه ر ده کریت، چونکه لیتی داوا کراوه، که هه رشتی عه قلّ
 به چاکی زانی، ده بیّت بیکات، و هه رشتی عه قلّ به خراپی زانی ده بیّت دهستی لی
 هه لبرگیت و نه مه ش حوکم و یاسای خوی په روه ردگاره.

له لای نه شعرییه کان و ماتۆریدییه کان و هاوړاکانیان نه وه یه که هه رکه سی بانگه وازی
 نه گه یشتبیته لا، نه لیپرسینه وه و نه سزای له سه ر نییه.

دووه م: له دواي هاتنی شه ریعتی ئیسلام، هیچ پاجیایی نییه له نیوان زانایاندا، له
 وهیدا که حوكمی خودای مه زن، به هوی نه و یاساو پتساو شت گه له وه ده زانریت و،
 ده فامریت، که خودا له کتیبه کهیدا باسی کردووه و، هیئاویه تی، یاخود له ناو سوننه ت و
 فهرمووده ی پیغه مبه ردا (ﷺ) هاتووه و، هه ردووکیشیان، واته قورشان و سوننه ت، له
 لایه ن پیغه مبه روه (ﷺ) بلاو کراونه ته وه و، گه یه ندراون.

به لام نه گهر له پرسیدکا حوکمی شرع نه هاتبوو، نه وا به پای گروپی یه کم (نه وانه ی که ده بیژن عقل چاک و خرابه کان لیک جوئ ده کاته وه)، نه مانه ده لاین، عقل سرچاوه ی نه حکامه کانه، واته نه و پرسه ی که له شرعدا حوکمی له سر دیاری نه کراوه و نه هتووه، نه گهر عقل به چاکی زانی نه وه واجب جی به جی بکریت و، نه گهر عقل به خراب زانی، نه وه کردنی حه پامه، چونکه حوکمی خوای په روه ردگار له کارو کرده وه کانداه له سر بنه مای (چاک: حسن) و (خراب: قبح) ی نه و کرده وانه وه ستاوه و، هرکات و له هر پرسیدکا حوکمی شرعی له سر نه هاتبوو، نه وه مانای نه وه یه که شرع موله تی داوه پیمان، که بگرتینه وه بۆ لای عقل، تا نه و له سر بنه مای چاکی و خرابی کاره که بریارمان بۆ بدات و، له سر پای گروپی دووه م و سییه م، عقل سرچاوه ی حوکمه کان نییه و، به لک و حوکم له سرچاوه جیگیره کانی فیه وه وهرده گیریت، که بیگومان، عقل له نیو نه و سرچاوانه دا وه ک سرچاوه ی هلمیتجانی حوکم دیاری نه کراوه و، نه هاتوو.

به شی سییه م

((باسی المحکوم فیه : حوکم له سر دراو))

٦٨- المحکوم فیه : نه و شته یه که بریارو خیتابه که ی شرع له سهری هاتووه و، پتوهری په یوه سته و، نه گهر نه و خیتابه ی شرع له حوکمیکی ته کلیفیدا بوو، نه وه نه و شته حوکمی له سر دراوه، کرده وه یه کی پرکتیکی (فیعله) ه، به لام نه گهر حوکمه که (وه ضعی) بوو، ته کلیفی نه بوو، نه وه بۆ هیه، شته حوکم له سر دراوه که (فیعله): کرده وه) بیت، له سر شانی که سی موکه لله ف، وه له گرتیه ستو، تاوانه کانداهیه و، جاری وایش هیه، که کارو فیعله نییه، له سر شانی موکله فو، به لکو بۆ فیعله که ده گه پتووه و به س فیعله نییه وه ک بینینی مانگ له په مه زاندا، که شرع کردوویه تیه هوکارو سه به ب بۆ گرتنی پوژووی په مه زانو، پوژو ویش کاری سر شانی که سی

موکه‌لله‌فه‌و، کرده‌وه‌یه‌که که نه‌نجامی ده‌دات، جا (محکوم فیه) هه‌روه‌ها (مه‌حکوم به) یش پی‌ی ده‌گوتریت، به‌لام ناو نانی یه‌که‌م بالآترو له‌پیشتره^۱.

له‌م فه‌رمایشته‌ی په‌روه‌ردگاردا که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ نه‌و واجب‌ی بوونی زه‌کاته‌ی که له‌م حوکه‌وه ده‌ستمان که‌وتوووه، به‌هۆی نه‌م حوکه‌وه فه‌رمانه‌وه زانیومانه که زه‌کاتدان واجبه‌ په‌یوه‌سته به‌کاری سه‌ر شانی که‌سی موکه‌لله‌فه‌و، که دانی زه‌کاتو، نه‌م په‌یوه‌سته بوونه دانه‌که‌یشی واجب کردوووه.

که خوا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ﴾^۲. نه‌و چه‌پام بوونه‌ی که له‌م حوکه‌وه ده‌ستمان که‌وتوووه په‌یوه‌سته به‌کارو فیعلی موکه‌لله‌فه‌که‌وه، که کاری داوین پیسی یه‌و، نه‌م په‌یوستیه کاره‌که‌ی چه‌پام کردوووه.

هه‌روه‌ها که په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت ﴿إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُتِبْهُ﴾^۳. نه‌و مه‌ندوبو باشیه‌ی که له‌م حوکه‌وه ده‌ستمان ده‌که‌ویت، په‌یوه‌سته به‌کارو فیعلی موکه‌لله‌فه‌وه، که نووسین و یاداشتکردنی قه‌رزوه، نه‌و په‌یوه‌سته نه‌م کاره‌ی کردۆته مه‌ندوب، هه‌روه‌ها که قورنانه‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَيْمَمُوا الْخَيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ﴾^۴. نه‌و که‌راهه‌ت و خراپیه‌ی که له‌م حوکه‌وه وه‌رمان گرتوووه، ده‌ستمان که‌وتوووه، په‌یوه‌سته به‌کاری موکه‌لله‌فه‌وه، که به‌خشین شتی پیسو خراپه‌و، نه‌م په‌یوه‌سته کاره‌که‌ی مه‌کروه کردوون. هه‌روه‌ها خوای مه‌زن ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ﴾^۵. نه‌و حه‌لال بوونه‌ی که له‌م حوکه‌وه ده‌قه‌وه ده‌ستمان

1 تیسیر التحریر، ب ۲، ل ۳۲۸.

2 الأسراء (۳۲).

3 البقرة (۲۸۲).

4 البقرة (۲۶۷).

5 الجمعة (۱۰).

که تووه، په یوه سته به که کارو کرده ووه، فیعلی که سی موکه لله فوه، که بلاو بوونه ووه به سهر زه ویداو، پوشتن هه موو که سیکه به دهم کاری خویه ووه، نه م په یوه سته بوونه به، که کاره که ی حال ل کرده ووه.

زانایانی ثوصولی فیه، سه باره ت به و کرده ووه و فیعلانه ی که ته کلیفه که په یوه سته پیانه، له دوو په هنده ووه قسه یان له سهر کرده ووه.

- په هندی به که م: له پوی مه جه کانی ناستی دروستی نه و ته کلیف کردنه ووه.
 - په هندی دووه م: له پوی نه و لایه نه ووه که نه و فیعل و کرده وانه ی خراوه ته لا.
- و نیمه له م کتیبه دا، له سهر جه م نه و په هنده نه ی و، هر به که له باشی باسی خویدا ده وین.

﴿به شه باسی به که م﴾

مهرجه کانی ناستی دروستی نه و ته کلیفه ی، که کراوه بو نه نجامدانی کاریک، یا خود مهرجه کانی حوکم له سهر دراو.

٦٩- له کرده ووه که دا چند شتیک به مهرج گیراون، تا نه و ته کلیفه له جینگای خویدا بیټ و، دروست بیټ، که نه و مهرجانه یش بریتین له: -

به که م: ده بیټ نه و کارو کرده ووه به، له لایه ن که سی موکه لله فوه زانراو بیټ و، زانیاری ته وای له سهر ی هه بیټ و، نه و ناستی زانین و زانیاری به ده بیټ، نه و نه زور بیټ، که هانی بدات، له سهر نه نجامدان و جی به جی کردنی، به و شیوازه ی که داوای لیکراوه بیکات، بویه ته کلیف خستنه سهر شانی مرؤف به کردنی کاریک که نایزانیټ، دروست نییه، بویه نه و ته کلیفانه ی که قورشان به گشتی (مجمل) ی باسی کرده ووه، وه ک نوټز کردن و زه کاتدان، پیغه مبر (ﷺ) به جوریک پوونی کرده وونه ته ووه، که نه و ناریاری و کورتبری و، گشتی بوون (مجمل) بیه ی له سهر لابر دوون، چونکه نه م کاری پیغه مبره (ﷺ) که رافه و پونکردنه ووه به له سهر نه حکامه شرعیه کان، هه روه ک قورثانی پیروز ده فرموټ:

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾. واته: قورئامنام ناردوته سهرت نهی
 موحممه، تا بویانی پافه و شی بکته وه. مه به ستیش له زانیاری (علم)، که له سهر وه
 باسمان کرد، که دبیت، موکه للاف هه بیت، به شته کان، نه وه یه که ده بیت له خودی
 خویدا نه و زانیارییه ی هه بیت، یاخود بتوانیت به دهستی بهیتیتو، توانای هه بیت، بۆ
 خوی یان به هوی شت و نامرازیکی تره وه، زانیاری پهیدا بکات، له سهر نه و شته که
 ته کلیف کراوه، بیکات، وه که نه وه ی که پرسیار له زانیان بکات، له سهر نه و شته و له
 سهر نه و ته کلیفه، تا شاره زابیت له سهری، یاخود نیشانه و نامراز هه بن، له سهر نه وه ی
 که نه و که سه توانای نه وه ی هه یه شاره زایی له سهر نه و شته ته کلیف له سهر کراوه
 پهیدا بکات، وه که نه وه ی که کابرا نیشته جیتی (دار الاسلام) بیت، چونکه نه و جیگا و
 ژینگه ی (دار الاسلام) هه جیگای زانین نه حکامه کانی شهریهت، چونکه نه حکامه کانی
 شهریهت له (دار الاسلام) دا بلاون و زورن و، مروف ده توانیت په ی به زانیان بیات و،
 بلاوی و زوریش نیشانه ی زانین و زانیاری پهیدا کردنه به هر شتیک که زوریت، بویه
 شه رعزانه کان فهرموویانه: زانیاری و زانست بوون، به شته کان، له سهر که سیک که
 دنیشقوی (دار الاسلام) بیت، پتویسته و، به پتویست و فهرز له سهری داده نیت (واته:
 بیانوی نه زنی نییه).

ئینجا نه و قاعیده و بنه مایه ی که ده لیت: (لا یصح الدفع بالجهل بالأحكام فی دار
 الاسلام)، واته بیانوی نه زانیانی حوکی شهرعی له سهر شته کان، بۆ که سیک له (دار
 الاسلام) دا بژی به بیانوی بۆ حساب ناکریت، نه م یاسایه له بهر پۆشنایی نه و ده قانه ی
 سهر وه دا گوتراوه و، نه که ش سه بارهت به غیری (دار الاسلام) و خه لکی نیشته جیتی
 (دار الاسلام) پاجیایی نیوان زانیانی دروست کردوه، چونکه به و پتیه بیت، زانیانی
 حوکه شه رعیه کان بۆ نه وان به پتویست له سهریان (به هه میشه یی و هه مو که سیک)
 نه زانراوه و، بیانوی نه زانیان لی وهرده گیریتو، به پاسا و بویان دیته نه ژمار بویه

ههركهسه له غهیری (دار الاسلام) مسوولمان بووو، نه یزانی که نوێژ کردن واجب، ههركات
 نه نه زانییهی دواتر زانی و دهستی کهوت، نه واهه زاکر نه وهی نه و نوێژانهی له سه ر نییه،
 که له کاتی مسوولمانیشدا، به لام به زانیی واجب نوێژ نه یکردوون، یاخود ئارهقی خوارد،
 به لام نهیده زانی چه پامه، که گه پابه وه سهردانی (دار الاسلام) ی کرد سزانداریت، چونکه
 زانیاری له سه ر نه و حوکمه نه بووه.

یاساو قاعیدهی ئهم پرسه، له یاسا موقوف کرده کانو، شه ریه تی ئیسلامیدا چونیه که،
 هه ر یاسایه ک به پێگای یاسایی بلاو کرایه وه، ئیتر نه وه یه زانراوه و، زانیاری دار دیته
 نه ژمار، له سه ری موکه للهف، بق نمونه وه ک نه وهی که له پوژنامه یه کی فه رمیدا بلاو
 بکریته وه و، مه رج نییه راسته و خۆ که سی موکه للهف ببینیتو، بزانییت، به لام
 بلاوکرنده وهی ئیتر له سه ر شانی موکه للهف حسابو به زانی له سه ر شانی حساب
 ده کریت.

۷۰- دووه م: ده بیته و کاره ی که ته کلیف کراوه نه نجام بدریت، له توانای که سه
 موکه للهفه که دا هه بیته، که نه نجامی بدات و جی به جی بکات، یان نه یکات، چونکه
 مه به ست له ته کلیف، گوێپیه لی کردنی فه رمانی په روه ردگاره، که که کاره که له دهره وهی
 سنوری توانا و وهی موکه له فدا بوو، نه و کاته به گوێپیه لی نایه ته نه ژمارو به لکو به بی
 هوده (عبث) حساب ده کریتو، خودای مه زن و شه ریه تیش دوورن. له کاری بیهوده و، له
 پوانگه ی ئهم مه رجه ی سه ره وه، ئهم دوو شته مان بق پوون ده بنه وه:

یه که م: ته کلیف خسته سه ر شان، له شه ردا بق کاریکی نه گونجاوو دوورو نابجی
 (مستحیل) بوونی نییه، ئیتر چونیه که نه و کاره له خودی خۆیدا موسته حیل بیته، وه ک
 کۆکردنه وهی دووشتی دژ به یه ک، یاخود به هۆی شتی تره وه بووبیته موسته حیل، وه ک
 نه وهی که له عاده تی دنیا دا پوودانی نه بیته و، نامسوگه ر بیته، هه ر چه نده عه قلیش
 پێگای پی بدات، وه ک فزین به بی ئامرازیک وه ک فزۆکه، یان بال، که سوننه تی که ونی
 (نه ریتی بوون)، بوونی شتیکی له و جۆره کاره به وه زانیوه، که بزۆ هیه، پوو بدات،
 به لام دواچار ته کلیف کردن به شتی نامسوگه ر (مستحیل)، به هه ردوو جۆره که یه وه که

باسمان کرد، ته کلیفه که له دهره وهی سنوری توانای مرقفه وهیه و، بویه شهر داواى نه کردوه، شتی موسته حیل نه نجام بدریت و، خوی له ته کلیفی نابجی به دور گرتوه. دوه: ته کلیف له و شتانه دا ناکریت، که له دهره وهی ویست و ئیراده ی مرقفه وهن، وهك نه وهی که ته کلیف بخریته سرشان، که کاریکی دیارینه کراو بکات، چونکه کاره که دیاری نه کرا، له دهره وهی ویست و توانای مرقفه وهیه و، نه وهی که مرقفه ده توانیت بیکات، نه وهیه که فرمان بکات، به کاریکی دیاری کراو و ناسراو، یاخود فرمان بکات به کهسانی تر، که کاریکی دیاریکراو نه نجام بدن.

هروه ها شتی تری له م بابته یش هه ن، وهك ته کلیف کردنه سهر کۆمه لیک شتی په یوه ست به ویزدان و دلّه وه که ته واوی دهرونی مرقفه کۆنترۆل ده که نو، کردویان و، مرقفه ناتوانیت زال ببیت، به سهریاندان، ناخی له سهریان پراها تووه و، شته که په یوه ندی به ناخو دهرونیانه وه هیه، ههر بویه دهرباره ی مانه وهی شه وانه له لای که سیک که زیاد له ژنیکی هیه، له فهرمووده ی پیروژدا، له پیغه مبهروه (ﷺ) هاتوه، که فهرموویه تی: (اللهم هذا قسمي فيما أملك، فلا تؤاخذني فيما تملك، ولا أملك) واته: په روه ردگارا نه وهی له توانای مندایه، له به شی شه وانه ی ههریه که له ژنه کاندان، نه وه تا به داد په روه رانه جی به جیم کردوه و، مافی که سیکم نه داوه، به که سیک تری، به لا سه باره ت به و شتانه ی که په یوه ندییان به دهرون و مه یلی دلّه وه هیه، خودایه لیم نه گری، چونکه نه وهی له توانای مندا نییه و، ته نها ده سه لاتی تویه! واته: له و مه یله دلی و حه زه ی که له دلّه وه هه ییوه، بۆ هه ندی له ژنه کانی و بۆ هه ندیکی تریان که متر بووه، به لام هه رگیز نه م مه یله ی له مه یدانی واقیعه دا پراکتیزه نه کردوه و، له نیتوانیاندا داد په روه ر بوو.

هروه ها که له فهرمووده ی پیروژدا هاتوه، که ده فهرمی (لا تغضب: تووړه مه به)، که مه به ست لیتی نه هی کردن نییه، له خودی تووړه یی، نه گهر هاتوو هاته دی و به هوی شتیکی تووړه که ره وه که مایه ی تووړه یی بوو، پوویداو، کابرا تووړه بوو، به لکو مه به ست نه وهیه که نه و که سه با دريژدا دپری نه کات، له توویداو، نه وه نده زیاد تووړه ببیت، که گوفتارو کردارگه لیکي له ده ست دهریجیت، که نا دروست بن، به لکو پیویسته له سهر

بیدەنگ ببیت، تا ئارام دەبیتەو، ئەو پشکۆی توپەییە لە دەرونیدا دەکوژیتەو،
 ھەرەك لە سەر مەزقیش پتویست لە و شتانە دور بەکەیتەو، کە توپەیی ئەو کەسە
 دەورۆژین، ئیتر ناتوانیت خۆی کۆنترۆل بکات، بۆیە سەر جەمئەم کارە پەیوەندیاری
 کە دەتوانیت بیکات، لە سەری پتویستە کە بیانکات، تا نەکەیتە ناو ئەو کارە
 نادروستانە کە لە ئەنجامی توپە بوونەو پوودە دەن.

لێرەدا تیبینی ئەو دەکەین، کە مەیلی دل، ھەرچەندە ناچیتە ناو چوارچێوەی
 تەکلیفەو، وەك ئەوێ کە سێك لە ناو ژنەکانیدا یەکیانی زیاتر خۆش بویت، یاخود وەك
 ئەوێ کە کە سێك لە نا منداڵەکانی خۆیدا یەکیانی زۆرتر خۆش بویت، بەلام سەرەپای
 ئەویش ھەر پتویستە دادپەرەری بکات لە نێوانیاندا، چ لە نێوان کۆرەکان و چ لە نێوان
 ژنەکانیدا و مافی ھەموویان و ھەریەکەیان وەك خۆی بدات، بۆیە دروست نییە کە باوک
 بەھۆی ئەوێ یەکیان بەشیک لە منداڵەکانی خۆی زیاتر خۆش دەوێت، مافی زیاتریان
 بدات، بەوانی تری نەدات، چونکە ئەم کارە پەراویز خستنی کەسانی تری تیا دایەو،
 چاندنی دۆزمنایەتیە لە نێوان براکاندا، بۆیە نەھی لێکراوە^۱. ئینجا سەبارەت بەو
 مەیلە دل کە پێوەستە بە بیرو باوەرەو.

وەك خۆش ویستنی خواو پتەمبەرە خوا (ﷺ)، ئەمانە واجبە لە سەرکەسی
 موکەللەف، لە سەری داواکراوە، کە ئەو خۆشویستنی ھەبیت، لە دلداو، ئەو
 فاکتەرانی کە دەبنە ھۆی ئەو خۆشویستنی ئەنجامیان بدات، تا خۆشی بوین، ئەگەر
 خۆشی نەوین، پاساوی نییە، یاخود لە میلی دلیدا دژایەتی خواو پتەمبەری خوا (ﷺ)
 ھەبیت، ئەمەیش ھەر بە پاساوە چونکە بە نەبوونی خۆشویستی لە دلیدا، یان بە بوونی
 دۆزمنایەتی لە دلیدا، بۆ خواو پتەمبەر (ﷺ)، ئەمانە بەلگەن لە سەربێ باوەرێ ئەو

1 لە فەرموودە صەحیحی پتەمبەردا (ﷺ) ھاتووە کە نوعمانی کوپی بە شیر ماف و مولکی
 دایە، یەکیک لە منداڵەکانی خۆی، لەم بارە یەو پرسیاری لە پتەمبەر (ﷺ) کردو، پتەمبەریش
 (ﷺ) فەرمووی: ئایا ئەو مافەت بە سەر جەم منداڵەکانت داوە؟ ووتی: نەخێر، پتەمبەریش (ﷺ)
 فەرمووی: لە خوا بترسەو لە نێوانیاندا دادپەرەری بە ریاض الصالحین، ل ۲۶۶-۲۶۷.

که سه، چونکه ئیمان په یوه سته به خۆشه ویستی خواو پیغه مبه‌ری (ﷺ) خواوه و، له یکتري جیاناښه وه، که جیا بوونه وه ئه به لگه یه، له سر نه بوونی ئیمان.

۷۱- سهختی و ناپه‌حتی له نه‌جامدانی کرده وه (عمل) دا:

گوتان: له کرده وه (فیعلو عه‌مل) دا، به مه‌رج گیراوه، که ده‌بیټ له ناستی توانای که‌سی موکه‌لله‌فدا بیټ، به‌لام‌نایا به‌مه‌رج گیراوه، که ده‌بیټ سهخت و ناپه‌حتی نه‌بیټ؟ له راستیدا هیچ کرده‌وه یه‌ک نییه، که به‌شیک له ناپه‌حتی تیا‌دا نه‌بیټ و، ناپه‌حتی له و شتانه یه که له و کرده‌وانه‌دا هه‌یه، که داوا کراوه و ته‌کلیف کراوه نه‌جام بدریټ، به‌لام‌نکه‌ر ناپه‌حتی‌یه که تیا‌دا یه، ناپه‌حتی‌یه کی‌ن‌اسایی بوو، مړو‌ف ده‌یتوانی بیکات، نه‌مه‌ک‌ت‌شه نییه و ن‌اساییه و، ناب‌یټه سر به‌ست له به‌ر ده‌م نه‌جام دانیدا، ده‌بیټ نه‌جام بدریټ و، ناپه‌حتی‌یه که نه‌کر‌یټه پاساو یو نه‌جام نه‌دانی، به‌لام‌سه‌باره‌ت به‌و ناپه‌حتی‌یه نا‌ن‌اساییه‌ی که له توانای مړو‌ف‌دا نییه و، به‌ل‌کو ده‌بیټ زور له خۆ بکات و خۆی بخاته‌ ناو‌گرفت و چه‌رمه‌ سه‌ریه‌یه کی‌ زوره‌ وه تا نه‌جامی ده‌دات، حوکمی نه‌مه‌یان جیا‌یه و به‌م شی‌وازه‌ی لای‌ خواره‌وه‌یه:

یه‌که‌م: ناپه‌حتی نا‌ن‌اسایی، جاری‌ وا‌ هه‌یه که توشی کرده‌وه یه‌ک ده‌بیټ، به‌ه‌وی بارو‌دو‌خی‌کی تاییه‌تی که‌سه‌ موکه‌لله‌فه‌که‌وه، وه‌ک پو‌ژوو‌گرتن له سه‌فه‌رو‌کاتی نه‌خو‌شیدا، یاخود وه‌ک زور‌کردن له که‌س‌یک به‌کردنی کوفر، یاخود وه‌ک فه‌رمان‌کردن به‌چاکه‌و پ‌یگرتن له‌ خراپه، که نه‌که‌ر مړو‌ف بیان‌کات، توشی مه‌رگ له ناچوون ده‌بیټه‌وه، له‌م جو‌ره‌ دو‌خانه‌دا شه‌رع‌ نه‌م ناپه‌حتی‌انه‌ی لا‌بر‌دوه‌وه، کو‌مه‌ل‌یک ده‌رفه‌ت (رخ‌صه‌)ی‌ داناوه، که به‌ه‌وی‌انه‌وه که‌سی موکه‌لله‌ف ده‌توان‌یټ نه‌و‌کرده‌وه واجبانه نه‌جام نه‌دات و، کاره‌حه‌پام‌کراوه‌که بکات تا توشی ناپه‌حتی نه‌بیټ و، دژواری له‌ سر لا‌ببات.

به‌لام‌سه‌ره‌پای نه‌مه‌ش شی‌رع‌ داوای پ‌شود‌ری‌ژی و دان به‌خو‌گرتنی کردووه، له‌ سر هه‌ندی له‌و ناپه‌حتی‌انه‌ی نا‌ن‌اسایی‌انه‌ی که له هه‌ندی کرده‌وه‌دا هه‌ن و، کردنیانی به‌مه‌ندوب داناوه، وه‌ک نه‌و که‌سه‌ی که به‌زور داوای لی‌ده‌کر‌یټ کوفر بکات، که ده‌رفه‌تی هه‌یه، له شه‌ر‌عدا، که نه‌و کوفره بکات و، گونا‌ه‌بار‌یش نییه، به‌لام‌مه‌ندوب و هه‌لب‌ژ‌یر‌دراو

ئەو ھەيەكەل خۇراڭىرى بىكەت، لە سەر ئەو ئارەھە تىيەو، كوفرەكە نەكەت، ھەر چەندە تىياش بېيەت، ياخود ھەك ئەو كەسەي كە ھەل دەستەت بە ھەرمان كەردن بە چاكە و پىڭىرى كەردن لە خراپە كە دەتوانىت نەيكەت و لىي بىدەنگ بېيەت، خۇي پو بە پووي دەسە لاتدارانى ستەمكار نەكەتە ھەو، ھەرمان نەكەت بە چاكە و پى نەگىت لە خراپە، ئەمە دەرفەتە و پوخسەتە و شەرع پىيدا ھە، بەلام لە گەل ئەو ھەشيدا مەندوب و پاي ھەل بىزىردا و بۇ ئەو كەسە ئەو ھەيەكەل ھەر چەندە تىياش بېيەت، بەلام ھەل سىت بە ھەرمان كەردن بە چاكە و پى گەرتن لە خراپە، چونكە خۇراڭىرى لەم ھەل وىستە و ھەل وىستەكەي تىشدا شىكۆمەندى بە ئىسلام دەبەخشىت، گەلى ئىسلامى پى بە ھىز دەبىت، ستەمكاران و باتل لاواز دەكەت.

دو ھەم: ئارەھە تىيەكە ئاناسايە، بەلام دەبىت ھەر خۇراڭىرى بىت لە سەرى، چونكە ھەستان بە ھەرزى كىفایە كاریكى پىويستەو، ھەر چەندە سەخى تىدایە، بەلام ھەر دەبىت بىرىت، ھەك جىھاد كەردن، كە ھەرزى كىفایە، ھەرچەندە كوشتن و گىان دەرجوون و دژواری جەستەي، خۇراڭىرى لەسەر بەلام ئارەھە تى تىدایەو، ھەر ھە چەندە ھە ئارەھە تى ئاناسايت، چونكە جىھاد كەردن دەبىت بىرىت، تا ولەت لە دژمەنان بپارزىت، لە راستىدا ئەم بەشەي تەكلىف لە ھەر ھە كىفایە كاندا ھەيە، ھەك نمونەمان بۇ ھىتايە ھە، ئەك ھەرزى عەيندا.

ھەر ھە ھەرمان كەردن بە چاكە و پىگەرتن لە خراپە، بەشەكە لە بەشەكانى جىھاد، دەبىت لە ناھ گەلى ئىسلامدا ھەبىت، سەر پابىرىت، چونكە ھەرزى كىفایە، ھەر چەندە لە دەرەنجامدا بىكە ھەكەي تووشى ئارەھە تى زۆر گەرە بىتە ھەو، ئەو ھەرمان كەردن بە چاكە ھەي كە بىكە ھەكەي تووشى سەختى و دژواری دەبىت، بە نىسبەت كە سىكى دىارىكرا ھەو، لەسەر ئاستى جىزىيات، كاریكى مەندوبە، بەلام لەسەر ئاستى گشتى واجبەو، سەرچەم گەلى ئىسلام دەبىت، بەم كارە ھەل سىت، ھەرچەندە تووشى دژواری بىتە ھە، چونكە ھەرزى كىفایە، دەبىت ھەر گروپىك ھەبن لە ناو ئەم گەلەدا كە بەم كارە ھەل سىن.

سیئەم: ئەو ناپەرەختیە نا ئاساییەى که بەهۆى خودى کارەکه و سروشتى کارەکه وه دروست نەبووه، بەهۆى خودى که سى موکەللەف وه هاتووەتەدى که ئەو که سه کۆمەلێک کارى لەسەر خۆى پێویست کردوو، که شەرع داواى نەکردوون، ئەم جۆره کردەوانەیش دروست نین، وه ک دەگێرنەو، که پێغەمبەر (ﷺ) کابرایەکی بینی، له بهرخۆر وه ستابوو، جا پرسىارى کرد، ئەو کابرایە بۆ لەبەر ئەو هەتاوه گەر مه وه ستاوه، وه لامیان دایه وه گوێیان: ئەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەو کابرایە نەزرى کردوو وه، پهیمانى ئەوهى لەسەر خۆى پێویست کردوو، که لەبەر خۆر پاوه ستیّت ودانە نیشیّت و نەچیتە سیبەر، قسە نەکات، به پۆژوو بیّت، جا پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: بپۆن پێى بلّین، با قسە بکات، دانیشیّت، پۆژوو کهیشى لەسەرى بەردەوام بیّت. هەروەها کاتیکیش که هەندى له هاوه لّان شه و نوێزىان به درێژایى شه و لەسەر خۆیان پێویست کرد، هەندیکیشیان بپاریاندا بەردەوام به پۆژوو بن، پۆژوو نەشکێنن، هەندیکیان بپاریاندا دور له ژن بن و هەرگیز پڕۆسەى هاوسەرگى ئەنجام نەدەن، پێغەمبەر (ﷺ) لەم بارهیه وه، سه بارهت بهم گروپانه فەرمووی: (أَمَّا وَاللّٰهٖ اِنِّىْ لَأَخْشَاكُمۡ لَهٗ، وَاتَّقَاکُمۡ لَهٗ، لَکُنِّیْ اَصُوْمُ وَاَفْطُرُ، وَاَصْلٰی وَاَرْقُدُ، وَاتَزَوِّجُ النِّسَا، فَمَنْ رَغِبَ عَنِ سُنَّتِیْ، فَلِیْسَ مِنِّیْ) واتە: دەى سویند به خوا، من له وانه له خواترسترو، پارێکارترم، به پۆژیش دەبم، دهیشى شکێنم، شه و نوێزیش ده که م وه شخه وم، ژنیش ده هیتم، بۆیه هەرکە سه له سوننهت و په وگه ی من لابات. له من نییه. ^۱حیکمهت و هونهر له گشت ئەم پرسانه دا ئەوهیه که، سزادانى لاشه و تووشى ناپەرەختى کردنى به بى ئامانجى که شەرعى و به بى بهرژه و هەندیه کی دروست، کارى که بى هوده و سه رشیّتانه یه و شەرع هیچ بهرژه وهندیه کی له وه دانیه، که جهسته ی مرؤف تووشى سه ختى و ناپەرەختى بکات، به لکو بهرژه وهندى له وه دایه که جهسته بپاریزیت و چاو دیریت بکات، تا که سى موکەللەف

1 رواه البخاري بروه (رياض الصالحين) سى، ئىمامى نه وای ل ۹۲.

2 رياض الصالحين، ل ۸۶.

بتوانیت، به کارو کرده وهی چاکه هه لیسیت و نه نجامیان بداتو، هه رکاتیش له و کرده وانهیدا کردوه، بکریت، ناپه حه تی و دژواری هه بووو، داوای کردبوو، خۆپاگری بکریت له سهر ئه و ناپه حه تیان، تا به رژه وه ندیه ک به دی بیت، یان مه به ست و ئامانجیکی دروست پراکتیزه بکریت، نه مه حه لاله و، یاخود مه ندویه بۆ که سی موکه لاله که بیکات، یاخود هه ر واجبه له سهری که جی بجی بکاتو، خۆپاگری و دان به خۆ داگرنتی هه بیت، له سهر ئه و سهختی و دژواریانه ی له کاتی کردنی کاره که دا تووشی ده بن.

له سهر ئه م بنه مایه پیویسته ئه وه بزانی و له وه تیگیه ی که نه وه ی گێرداوه ته وه له پیاوچاکانی پیشوومان، به وه ی که دهروونی خۆیان له سهختی و تالای ژياندا هیشته وه ته وه و جلوه به رگو خواردنی ساده یان کردوه و خواردوه، وه ک پیشه و عومهری کوپی خه طاب و پیشه و عه لی کوپی نه بو تالیب و عومهری کوپی عه بدولعه زیزو هاوینه کانیا، بۆیه دهروونی خۆیان له گه ل دژواری و زبری پاهیتاوه، چونکه نه وانه کاربه دهستی ولات بوون و له پیگی ره هبانه تی و پیشه وایه تی نیسلما بوو، بۆیه ئه م جوړه هه لسوکه وتانه یان پیوه جوان بووه و، سوپاسیان کراوه له سهری، چونکه ئامانجیان له و کاره، ئامانجیکی دروست و چاک بووه.

وه ههروه هاو هه ر به م شیوازه ی ش خۆنه ویست له دهروندا، هه رچه نده بکه ره که ی تووشی سهختی و دژواری ژیان بکاته وه، ستایش کراوه، چونکه له خۆنه ویستیشیدا، هاوکاری نه داران و دهروون پاراستنیا، ده که ویته وه، ههروه ها که سی که نه گه ر دوور بکه ویته وه له ده رگای سته مکاران و هاوکاریان نه کات له سهر ئه م کاره ی ستایش ده کریت، هه رچه نده تووشی که م پرزی و زبری ژیان ببیته وه.

ناپه حه تی و سهختی ژیان له م جوړه بارودۆخانه دا ستایش کراوه و، ئه م ستایش کردنه له بهر خودی سهختی و ناپه حه تیه که نه، به لکو له بهر نه وه یه که به هۆی ئامانجیکی شه رعییه وه و مه به ستیکی گه وره تووشی که سی موکه لاله بوون به لام له غهیری ئه م دۆخانه دا هیچ ستایش و سوپاسیک نه، بۆ نه و که سانه ی که دهروون و گیانی خۆیان تووشی گرفت و سهختی و دژواری ده که نه وه.

﴿به شه باسی دووهم﴾

باسی (محکوم فیه : حوکم له سهر دراو) له روانگه ی نهو ناسته وهی که

دراوته پائی:

۷۲- نهو کارو کرده وانه ی که سانی موکه للاف، که په یوه ستن به نه حکامه شه رعیه کانه وه، یان مه به ست لیتیان به رژه وه ندییه کی گشتییه، یان به رژه وه ندییه کی تاییه ته، نه گهر نامان و مه به ست لیتیان به رژه وه ندی کومه لگه بوو به گشتی نه وه نهو کرده وه یه مافی خودای په روه ردگار وه، نه گهر مه به ست لیتی به رژه وه ندییه کی تاییه ت بوو، نه وه مافی که سه که یه و، مافی خه لکه، جاری واش هه یه که له کرده وه یه کدا مافی خوداو مافی بنده ی خودا پیکه وه کژده بنه وه و، جاری وایش هه یه، که له کاتی نهو کژبوونه وه یه ی مافی خوداو بنده دا پیکه وه، مافی خودا تیایدا زاتره له مافی بنده وه هره ها به پیچه وانه یشه وه، له سهر هه موو جوړیک له م جوړانه به پیتی پتویست و سنووری خوی ده دوتین و به م شیوازه ی لای خواره وه:

۷۳- مافی خودای مه زن:

مافی خودا (حق الله)، بریتیه له مافی کومه لکه، بویه وا پیناسه یان کردووه، که بریتیه له و مافه ی که به رژه وه ندی و سوودی گشتی پیوه ی په یوه سته، به بی نه وه ی تاییه ت بیت به که سیک دیاریکراوه وه، بویه دراوته پال خوا ی جیهانیان و خه لک به گشتی، له بهر گرنگی و گشتگیری سووده که ی،^۱ نه دانی نه م مافه نادرسته و، که س بوی نیه، لیتی خوش بیت و، خوی لی لا بدات و له لای یاساناسان وه ک سیستمی گشتی وایه.

به پیتی نه زمون نه وه جیگیر بووه که مافی ته وای خودای مه زن به م جوړه ی لای خواره وه یه:^۲

1 التلویح علی التوضیح، ب ۲، ل ۱۵۱.

2 تیسیر التحریر، ب ۲، ل ۲۶ و دواتر.

یه که م: ئەو کردەوانەى که تەنهاوتەنها پەرستشی خودان، وەك بڕواھێنان و نوێژکردن و زەكاتدان و پۆژووگرتن و حەج و جیھادکردن و، ھتد.... بۆیە باوەڕو ئەوەى لەسەرى بنیات دەنرێت، مەبەست لێرە ھێنانەدى ئەوەیە که پێویستە، که ئایندارییەو، ئایینیش شتیکی پێویستە، بۆیە بەرپاکردنی کۆمەلگە و سیستەمەکەى، پەرستشەکانیش ھەموویان بۆ شەرع دایناون، وەك پەرچاوەکردنی کۆمەلێك بەرژەوہندی، که سوودی گشتیان ھەیە، بۆ کۆمەلگە.

دووەم: ئەو پەرستشەوانەى که مانای قووت و دابینکردنی تفاقیان لێ دەفامریتەو، وەك سەرفیتەر، که پەرستشە، چونکە مەزۆف بە ھۆى ئەو خێرەوہ که دەیکات بە ھەژاریک لە خودا نزیک دەبێتەو، بۆیە مانای قووت و نفاقی تیاہ، چونکە واجب بووہ لەسەرکەسى موکەللەف، بە ھۆى غەیری خۆیەو، ھەر وەك دابینکردنی قووت بۆ خۆیشی تەنانەت لەسەر خۆى واجبە بیکات، بە پێچەوانەى ئەو پەرستشەوانەى که بەس بۆ خوداوەند دەکریت، چونکە ئەم پەرستشە تەنها بۆ خودایە، بە ھۆى خەلکی ترەوہ واجب نەکراون. سێیەم: ئەم باجەى که وەك دەیکە لەسەر زەوى و زاو دانراوہ و زانایانى ئۇصول ناویان ناوہتە: (ئەو تفاقەى که مانای پەرستشیشی تیا دایە)، بۆیە بە قەت و تفاق ناوبراوہ چونکە باجەو لەسەر زەوى و زار دانراوہو، ئەم باجەیش دەبێتە ھۆى ئەوەى که ئەو زەوى و زارە ھەر بەردەست خاوەنەکەىوہ بمینیتەو، کەس بۆى نییە زیادە پەوى بکات بەسەریداو، بۆیە مانای پەرستشیشی تیا دای چونکە ئەو دەیکەى که وەر دەگیریت، ئەو زەکاتى ئەو بەرھەمەى که زەویبەکە ھەیبووہو لە بانک و سەنتەرەکانى زەکاتدا سەرف دەکریتو، ئەمەیش بەرژەوہندى گشتى تیا دایە.

چوارەم: ئەو باج و خەراجەى که لەسەر ئەو زەویانە وەر دەگیریت که (خراج) یان لەسەر دانراوہ، که ئەو زەوییانە دەگیریتەوہ که دەدریتەوہ بە خاوەنەناموسڵمانەکانیان، دواى فەتح کردن و دەست بەسەر داگرتنیان لە لایەن موسڵمانەوہو، ئیدی باجێکی دیاریکراویان لەسەر دادەنرێت تابیدەن، ھەر وەك ئەم خەراجە لەسەر زەوى و زارەکانى عێراق و شام دانراوہ، که پێشەوا عومەرى کۆپى خەطاب دانیوہ بە دەست خەلکەوہو،

دواى پاويژ کردن به هاوه لآنو پاڙى بوونيان خه راجو باجى له سهر دانانو، نه و باجو بهرهمه يش له بهرژه وهنديه گشتييه کاني دهوله تي ئيسلاميدا به کار دهينرا.

پينجه م: نه و سزا ته واوانه ي، که ته نهاو ته نها ماناي سزادانيان تيا دايه، که نه ويش به (حدود) ناو نراون، واته: نه و سزا ديارىکراوو نه ندازه داره ي که شمع له بهر په چاو کردنى بهرژه وهندي گشتى دايانوو، هر له بهر نه و بهرژه وهنديه گشتييه يش به مافى خودا (حق الله) دانراون، وهک، شه لاقدان له سهر داوين پيسىو، شه لاقدان له بهر نارهق خواردنو، برينى دهست له بهر دزىکرنو، هه لواسينى پيگران، سهرجه م نه م سزايانه له بهر بهرژه وهندي کومه لکه شمع دايانوو، که س بوى نيه، لايان بياتو له کاريان بخاتو، بويه کاتيک که نافره تىک سهر به خيآي بهنى مه خزم دزى کردو، نوسامه ي کورى زهيد (خوا لى پاڙى بيت) ويستى، داواى ليخوش بوونى بۆ بکات، له لاي پيغه مبه ر (ﷺ) پيغه مبه ر (ﷺ) توپه بووو، له و باره ي وه وتارى بۆ خه لکى داوه و، تيايدا فهرمووى: (إنما أهلك الذين من قبلكم، إنهم كانوا إذا سرق فيهم الشريف تركوه، وإذا سرق فيهم الضعيف أقاموا عليه الحد، وإيم الله لو أن فاطمة بنت محمد سرقت، لقطعت يدها) واته: خودا بويه گه لاني پيش نيوه ي له ناو برد، له بهر نه وه ي که نه گهر که سى دهست پويشتو، له ناوياندا دزى بگردايه، چاويان لى ده پوشي و نه گهر خه لکاني لاوازو بى ده سولات دزيان بگردايه، نه و سزايان ده دان، ده ي سويند به خوا نه گهر فاتيمه ي کچم دزى بکات، ده ستي ده بريم.

شه شه م: نه و سزايانه ي که مروژه له هه ندي ماف بى به شه ده که ن، وهک نه وه ي که بکوژ له ميرات بردن بى به شه ده بيتو، بويه به سزاي بى به شکردن (عقوبة قاصرة) ناوزه رد کراون، له بهر نه وه يه که نازادى جه ستيه ي نين، يا خود سنوردار کارى نازاديه کاني تاوانباره که نين، به لکو هوکارن بۆ نه وه ي که نه وه بچه سپينيت، که نيت نه و که سه نابيته خاوه ن مولکى نوئ له و پيگايه وه و، نه مه ش سزايه کى نيگه تيفه.

1 تيسير الوصول إلى جامع الأصول من حديث الرسول، ب، ٢، ل ١٤٤.

حهوتم: ئو سزايانهى كه ماناي پهرستشيان تيا دايه، كه ئه وېش كه فاره ته كانن وهك كه فاره تى كه وتنى سوښندو، كه فاره تى پوژوو نه بوون، به ده ستنى ئه نقه ست له پره مه زانداو، كه فاره تى كوشتنى هه له، ئم كارانه به سزا داده نرښ، له بهر ئه وه په كه له جياتى سر پېچى كردن ده درښو دانراونو، بويه ماناي پهرستشيان تيا دايه، چونكه خودى كه فاره ته كاننېش پهرستشه وهك گرته وهى پوژوو، يان خېر كردن، يان نازا دكردنى بهنده، كه ئه مانه هه موو له خوځاندا پهرستشن.

هه شتم: ئو مافه ي كه خوړيكه و، په يوه ندى نښه، به په يمانيكه وه كه له ئه ستنى كه سى موكه لله فدا بښت، تا ئه نجامى بداتو، به هويه وه گوږيايه لى خودا بركاتو، به لكو ئم مافه خو لى خوځيدا واجب بووه و، له سهرتاوه په روه ردگار خو لى دايخواه، وهك پېنجه كه له سر ده سكه وتى جهنگ (غنيمه) داو، هه روه ها دانى ئو بره له كاتى ده رهښاننى كانزاكانى ژير زه وى.

۷۴- مافى بهنده (حق العبد):

مافى ته واو تايبه تى بهنده ئو بهرزه وه ندييه تايبه ته يه كه دانراوه بو كه سيك به تايبه تى، وهك مافه داراييه كانى هه موو تاكيك، وهك برژاندى شتيك كه خړپى ده كه يتو، دانه وهى قهرزو دانى خوښى كوشتنو، هتد... ئم جوړه مافانه له چه سپاندىدا خودى كه سه كه سر پشكه، له وهيدا كه ده توانيت جى به خيى بركاتو، ده يشتوانيت، نه يكات، چونكه مروځ له مافى پوتو ته واو په كلايه نهى خوځيدا، نازاده چو ن مامه له ده كات تيايدا.

۷۵- ئو كارهى كه هه ردو مافى خوداو بهنده ي تيا دايه، به لام مافى خودا تيايدا زالتره، وهك ئو سزايه ي كه بو بختانكار دانراوه.^۱ جا بوختان كردن تاوانيكه، كه شهرف له كه دار ده كاتو، خراپه كارى له ناو كومه لگه دا بلاو ده كاته وه و، له دانانى ئم سزايه دا، بهرزه وه ندييه كى گشتى په چاو كراوه، چونكه سه ركه تكردنى تاوانباران و

1 القذف: بوختان، تومه تبار كردنى پياو يان ژنيكه، به وهى كه داوښ پيسى كړدبښت، وهك

ئو وهى كه به ژنيك بښت، داوښ پيس.

پاراستنی ناموسی خه‌لک و پاک‌کردنه‌وهی کۆمه‌لگه‌یه له خراپه کاری و، به‌م مانایه یان ئه‌م سزایه مافی خودای په‌روه‌ردگار.

له په‌هه‌ندیکی تره‌وه، ئه‌م سزایه به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی تاییه‌تی تیادایه، بۆ که‌سی بوختان بۆ کراو، چونکه شه‌ره‌ف و ناموسی له تۆمه‌ت پاک ده‌کاته‌وه و، عه‌یبه‌ی له‌سه‌ر لاده‌بات و، بۆیه له‌م سزایه‌داو، له‌م پوانگه‌یه‌وه مافی به‌نده‌ی تیادایه، به‌لام مافی خوای گه‌وره‌تیایدا زه‌لتره، بۆیه بۆ که‌سی بوختان کراو نییه، که ئه‌م سزایه لایبات، به‌سه‌ر بوختان کاره‌وه چونکه مافی خودا، به‌ده‌ست به‌نده لاناچیت، هه‌رچه‌نده هه‌رتنه‌ها مافی خودای گه‌وره نیه و هی مروفیش تیکه‌له، هه‌ر وه‌ک له عیده‌دا، به‌ته‌ها بپیری پیاو لاناچیت، هه‌ر چه‌نده تیایدا مافی پیاوه‌که هه‌یه، چونکه مافی خودایش تیکه‌له¹.

ئه‌و کاره‌ی که هه‌ردوو مافی خودا و به‌نده‌ی تیادایه، به‌لام مافی به‌نده تیایدا زه‌لتره، وه‌ک کوشتنه‌وه‌ی که‌سێک که به‌تاییه‌ت که‌سیکی تری کوشییت، چونکه له کوشتنه‌وه‌دا پاراستنی ئاسایشدا گیانی خه‌لکی تیادایه و، هه‌روه‌ها ده‌بیته هۆی پاراستنی ئاسایش و ب‌لاو‌کردنه‌وه‌ی ئاسوده‌یی و هه‌منایه‌تی و، ئه‌مانه‌یش هه‌موو به‌رژه‌وه‌ندی گشتین و، بۆیه به هۆی به‌رژه‌وه‌ندی گشتی یوونیانه‌وه، مافی خوای په‌روه‌ردگار.

له لایه‌کی تره‌وه کوشتنه‌وه، به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی تاییه‌تی بۆ تاکه که‌سی تیادایه، که د‌ل‌دانه‌وه‌ی که‌سو کاری کوژراوه‌که‌یه و، ل‌ا‌ب‌ر‌د‌نی تو‌پ‌ه‌یی و قینانه له بکوژه‌که و، له‌م پوانگه‌یشه‌وه مافی به‌نده‌یه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌م تاوانه زیاتر ده‌س‌ب‌ر‌د‌نه به‌تاییه‌تی بۆ کوژراو که سوکاره‌که‌ی تا بۆ کۆمه‌لگه به‌گشتی، بۆیه مافی به‌نده تیایدا زه‌لتره له تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌که‌دا، بۆیه خاوه‌ن کوژراو مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه، که له بکوژ خۆش بییت، یاخود نه‌یکوژیته‌وه و، خوینی لێ بسینیت و، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر حوکمیش بدریت، به‌سه‌ر

1 هه‌ندیکی تر پ‌ا‌ی‌ا‌ن وایه، که له‌پرسی بوختان کردندا مافی به‌نده زیاتر زه‌له‌و، زۆر تره‌و ئه‌وه‌ی له کپۆکی ئه‌م باسه‌دا باس‌ما‌ن کرد، ئه‌وه‌یه که ئه‌مه‌یش له سه‌ری ده‌پۆین و هه‌ل‌ما‌ن ب‌ژ‌ا‌ر‌د‌وه.

بکوژدا، که بکوژریتته وه، نه وا خاوهن (وه لی) کوژراوه که ده توانیت، بیبه خشیت و، جی به جی کردنی سزاکه رابگریت.

جا له بهر نه وهی که له کوشتنه وه دا مافی خودای مه زنیش تیایدا هیه، کاتیک که بکوژ به هوی لیخوش بوونی خاوهن کوژراو پرگاری بوو، له تۆله سندنه وه، نه وا ده ولت بۆی هیه، که سزای ته می کردنی له سهر جی به جی بکات.¹

پوگهی شهریهت، له پرسى تاوانی کوشتندا له پوهگهی یاسا مرفکرده کان جودایه، چونکه یاسا مرفکرده کان کوشتنه وهی بکوچیان، به مافیکی ته وای کۆمه لگه زانیوه و، بۆیه پئیان وایه. که بهر زکردنه وهی داوا، له م پرسه دا کاری داواکاری گشتی یه و، باوک یان که سى یه که می کوژراو (ولی) بۆی نییه، مه له تاوانباره که خوش ببیت، به لکو لیخوشبون دراوه ته ده ست ده سه لاتداری وهخت.

ههروهک پوگهی شهریهت، له پرسى تاوانی داوین پیسیدا جیایه له پوگهی یاسا مرفکرده کان له م پرده دا، چونکه داوین پیس له لای یاسا مرفکرده کان (القوانین الوضعیه)، تاوان نییه، مه گهر به زۆر نه انجام بدریت، یا خود داوین پیسی له گه ل کراو ته واو بیت، یان بکه ره که له که سانی نزیک و پیش تاوان له گه ل کراو بیت، بۆیه داوین پیسی له یاسای وهضعیداو، له خودی خویدا به تاوان دانه تراوه، ته نها له کاتیکدا نه بیت، که به سترابیت به شتی تره وه، به لام داوین پیسی کردنی ژنی میرددار له م یاسا ده رکردانه دا به تاوان دانراوه، چونکه مافی پیاوی تیادا زهوت کاوه و، بۆیه سزادان تیایدا، سهر به مافی تاییهت و تاکه که سه که میرده که یه، بۆیه ته نها له لای میرده که یه وه

1 سزای ته می کردن، وهک مالیکی یه کان وتویانه، نه وه یه که نه گهر خاوهنی و که سى یه که می کوژراو له بکوژ خوش بوون، نه وا ده سه لاتداری سهرده م سه د شه لاقی لی ده دات و، سالتیکش زیندانی ده کات، (تبصرة الحکام)، لابن فرحون المالکی، ۲، ل ۲۵۹.

ده كریت، كه داواى له سهر تۆمار بكریت و، هر كاتیش حوكمه كه له سهر ژنه كه ده رچوو، هر مێرده كه ده توانیت جی به جی كرنی را بكریت¹.

به لام له م پرسه دا شه ریه تی ئیسلام په وگه یه كی تری گرتۆته به رو سزای داوین پیسی به مافیکی ته واو پون و به كلایی خواى په روهردگار زانیوه، واته مافی كۆمه لگه یه و، مافی تاییه تی تیا دا نییه بۆیه مافی زیناو، سزاكهی به كه س لاناچیت، هه روهك به لای به رزكردنه وهی سكا لاو داوا له م پرسه دا، له لایه ن داواكاری گشتی یه وه ده بیته، به لام هه مووتاكه كه سێك ده توانیت، له سهر ئه م تاوانه داوا له دادگادا تۆمار بكات، چونكه ئه م تاوانه، سهر به و پرسه یه په یوه ندی دارانه یه كه كۆنتاكتی به سودی گشتی كۆمه لگه و خه لكه وه هه یه.

﴿به شی چواره م﴾

(حوكم به سهر دا دراو: المحكوم عليه)

٧٧- المحكوم عليه: ئه و كه سه یه، كه فهرمايشتی شهرع پوو بوپووی كرده وهی ئه و كه سه كراوه ته وه و، زانایانی زانستی ئوصولی فیه به (المكلف) ناو زه دیان كردوه².

٧٨- مه رجه كانی دروستی ئه و ته كلیفه ی كه ده خریته سهرشان:

چهند شتیك به مه رج گیراون كه ده بیته له و موقوفه دا هه بن، كه ته كلیفه كه ی خراوه ته سهرشان، له لایه ن شه رعه وه، به كێك له و مه رجه نه وه یه كه ده بیته، (به خۆی یان به هۆی ئامرازو هۆیه كه وه) له توانایدا هه بیته، كه له و ته كلیفه تی بگات، كه ئاواسته ی كراوه و، ماناكه ی لاوه نابیت، به گوێره ی ئه و نه ندازه یه ی كه داواى لێكراوه، پێوه ی

1 سه یری ماده ده كانی (٢٣٢-٢٤٠) له یاساكانی سزادانی كۆنی به غداد بکه و، هه روه ها یاسای

سزادانی نوێی عێراقی، ژماره (١١١)، ی سالی (١٩٦٩) هه مان شتی دوباره كردۆته وه.

2 تیسر التحریر، ب، ل، ٣٩٥، لێره دا مانای (مكلف) پوون ده بیته وه، كه زۆر جار نه مكرۆته كوردی، چونكه زیاتر به مانای عه ره بیه كه ی ده فامریته وه، كه مه به ست پێی كه سێكه ئه رکی شه رعی كه وتبیته سهر.

پابه‌ند بیتو، گوڤرایه‌لی په‌روه‌ردگار مه‌زنی تیادا بکات، چونکه مه‌به‌ست له ته‌کلیف کردن، کردنى هر کاریک، گومرایه‌لی کردنو، پابه‌ند بوونه به فرمانه‌کانی په‌روه‌ردگاری مه‌زنه‌وهو، بویه هرکه‌س توانای تیگه‌یشتنی نه‌بیت، بئگومان توانای گوڤرایه‌لیشی نابیت.

توانای تیگه‌یشتن به هوۍ عه‌قله‌وه ده‌بیتو، ده‌بیت فرمانیشته‌کى شه‌رعیش به جوریک بیت، که لی تیگه‌یشتن ئاسان بیت و بزانیته مه‌به‌ستی چیه؟ و له‌به‌ر نه‌وه‌ی که عه‌قل شتیکی ناوه‌کى و نادیاره‌و، به‌ه‌ست په‌ی نابریته پئیو، سنورو چوارچپوه‌ی نییه‌و، له ژیر کونترۆلدانیو، له مؤفیکه‌وه بۆ مؤفیکی تر جیاوازه، بویه شه‌رع ته‌مه‌نو ئاستی بالغ بوونی کردۆته مه‌رج بۆ ته‌کلیف کردن، چونکه بالغ بوون ئاشکرایه‌و، سنورو چوار چپوه‌ی هه‌یه‌و، تا ئاستیک عه‌قل کونترۆل ده‌کاتو، عه‌قل دواى بالغ بوون زیاتر میوانه‌و، هه‌یه بویه شه‌رع بالغ بوونی مرقى کردۆته مه‌رجی ته‌کلیف، چونکه عه‌قل ده‌رکه‌وتوه‌و، پیش نه‌و ته‌مه‌نه، له به‌ر نه‌وه‌ی که کهم عه‌قله، ته‌کلیفی له‌سه‌ر دانه‌ناوه، به‌لگه‌یش له‌سه‌ر نه‌مه ئه‌م فرمانیشته‌ی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ)، که ده‌فه‌رمویت: (رفع القلم عن ثلاثة، عن النائم حتى يستيقظ وعن الصبي حتى يحتلم، وعن المجنون حتى يفیق) واته: خودا ته‌کلیفی له‌سه‌ر سى‌ حالته‌و گروپ لابردوه‌و، له‌سه‌ر خه‌وتوو، تا به‌خه‌به‌ر دیتو، له‌سه‌ر منداڵ تا بالغ ده‌بیتو، له‌سه‌ر شیت تا چاک ده‌بیته‌وه‌و، گێرپنه‌وه‌یه‌کى تر دا هاتوه‌و، (حتى یعقل) ، واته: ته‌کلیفی له‌سه‌ر منداڵ دانه‌ناوه، تا عه‌قل په‌یدا ده‌کات، جا که مرقه‌گه‌یشته قوناغى بالغ بوونو، گوفتارو کرداری ئاسایی بوونه‌وه‌و، ژیرانه له ناو خه‌لکدا مامه‌له‌ی کرد، نه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ته‌ندروستی عه‌قلی نه‌و که‌سه، بویه حوکم ده‌دریت به‌سه‌ریدا که ته‌کلیفی له‌سه‌ره، چونکه یه‌کێک له

مهرجه کانی ته کلیف، که بوونی عه قلّ تیايدا هاتوته دی که واته که سى موکه له ف، نه و که سه یه که عه قلّی پيدا کردوه.^۱ و مندالی عاقل، یان بالقی غه یره عاقل ناگریتته وه. له پوانگه یه وه شیت و مندال ته کلیفی یان له سه ر نییه، چونیکه شت بزائن و له یه کتری جیا بکه نه وه، یان نا... به لام نه وه ی که پای جه ماوه ری زانایانی له سه ره نه وه یه که له سامان و مولکی شیت و مندال زه کات ده که ویت و، نه ویش که سه رجه می شه ر عزانه کانی له سه ره، نه وه یه که واجبه له و مولکی مندال و شیت که هه یه تی، پیدویسته کانی ژیانی که سه نزیکه کانیا ن و ژنیا ن و، هه روه ها نه و شتانه ی به ده سته نه وان خراپ ده کریت و له نا و ده بریت، نه مه یش ته کلیف نییه له سه ر شانی نه و منداله یان نه و شیتته، به لکو ته کلیفه له سه ر شانی وه لی و چاودیره کانیا ن که له سامانه که یان نه و مافانه بده نه وه و سه ر ف بکه ن^۲، و نه م مافانه یش بویه له سه زیان واجب کراوه، چونکه شیاوی (أهلیة) له و که سه چاودیرانه دا هه یه تا نه و مافه یان له سه ر واجب کراوه، هه روه ک دواتر له م باره یه وه پوونکردنه وه دیت.

۷۹- ره خنه یه ک له مهرجی ته کلیف دانان:

گوتمان، مهرجی ته کلیف دانان له سه ر مرؤ نه وه یه که نه و که سه توانای تیگه یشتنی هه بیت، له و مهرمایشته شه رعیه و، نه و فرهمایشته شایانی تیگه یشتن و حالی بوون بیت و، له سه ر نه م مهرجه، نه م ره خنه گه له هه ن: ره خنه ی یه که م: ته کلیف کردن له و که سه ی که له خیطابی شه رعى تیناگات، له شه ریه تی ئیسلامیدا هاتووه، وه ک خوا ی په روه ردگار ده فره مویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

1 بالغ بوون به موی نیشانه و خسه ته کانیه وه ده رده که ویت، بویه نه گه ر نیشانه کانی تیا دا نه بوون، نه و ا به ته مه ن دیاری ده کریت، که زۆرینه ی شه ر عزانا ن به (۱۵) سالی بۆ کوپو کچ دایان ناوه.

2 الأمدي ۱، ل ۲۱۷ والمستصفی ی نیمامی غه زالی ۱، ل ۵۴.

لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ ﴿١﴾. واته: نهی باوه‌پردازان به سهر
خوشی نویژ مه‌که‌ن، با بزائن له نویژه‌که‌دا چی ده‌بیژن! مانای نه‌م نایه‌ته پیرۆزه
نه‌وه‌سه که کاتیک سهر خوش بوون نزیکى نویژ مه‌که‌ونه‌وه، واته مه‌یکه‌ن، بویه بویه
سهرخوش له کاتی سهرخوشیدا موکه‌لله‌فن به‌وه‌ی که ده‌ست له نویژ هه‌لبگرن، چونکه
له‌وکات و حاله‌دا له خیطابه‌که‌ی شهرع تیناگه‌ن، ده‌ی نیت‌ر چۆن ده‌گوتریت که مه‌رجی
ته‌کلیف کردن نه‌وه‌یه که توانای تیگه‌یشتن و حالی بوون له خیطابی شهرع هه‌بیته؟!
وه‌لاممان له‌سهر نه‌مه نه‌وه‌یه که نه‌م خیطابه له‌م نایه‌ته‌دا پووبه‌پووی سهرخوشه‌کان
نه‌کراوه، له‌کاتی سهرخوشیدا به‌لکو پووبه‌پووی موسلمانان کراوه‌ته‌وه، له‌کاتی ناسایی
خویاندا، که له‌کاتی نزیکى کاتی نویژه‌کاندا ئاره‌ق نه‌خۆنه‌وه، تا نویژه‌که‌یان به
سهرخوشی نه‌که‌ن و، تا بتوانن نویژ وه‌ک خۆی و وه‌ک پیویست نه‌نجام بده‌ن.^۱

شایه‌نی باسه که نه‌م نایه‌ته پیتش هه‌رامبوونی ئاره‌ق هاتۆته خواره‌وه، واته پیتش نه‌م
نایه‌ته که به‌ته‌واوی هه‌رامی کرد، که ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحَمْرُ وَالْمَيْسِرُ
وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾.^۲

په‌خنه‌ی دووه‌م: شه‌ریعه‌تی ئیسلام، بۆ سه‌رجه‌می مۆوافیه‌تیه به‌هه‌لگه‌ی نایه‌تی:
﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾، واته: تو نه‌ی موحه‌مه‌د بلی:
به‌خه‌لکی، که من نیردرای خودام، بۆ هه‌مووتان و هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا

1 النساء (۴۳).

2 تیسیر الحریر، ب، ۲، ل ۴۰۱-۴۰۳، فوادع الرحموت بشرح مسلم الثبوت، ب، ۱، ل ۱۴۵-۱۴۶،
إرشاد الفحول، ل ۱۰.

3 المائدة (۹۰).

4 الاعراف (۱۵۸).

أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ﴿١﴾ واته: موحه ممه دمان (ﷺ) به موژده دهر و ترسینه ناردوه، بۆ سرجه می خه لکی، ههروه ها پیغه مبه (ﷺ) ده فهرموویت: ((كان النبي يبعث الى قومه خاصة، وبعثت الى الناس عامة)) واته: په یامبه ری وا هه بووه که تایهت بۆ هۆزه که ی خۆی نیدراوه، به لام من بۆ سرجه می خه لکی په وانه کراوم، بیگومان له ناو خه لکدا که سانی غهیره عه ره ب هه ن، که له زمانی عه ره بی تیناگه ن، که له زمانی عه ره بی تی ناگه ن، که زمانی قورئان و، به مه یش بیت، له خیطابی شهره، ده ی ویتر که واته چۆن خیطابی شهره به زمانی عه ره بی ئارسته ی که سانیک ده کریت، که لئی تیناگه ن و، موکه لله فیشن لئی و، بهر پرسیارن له سه ری؟ و ئایا ئه مه دژو پیکدادانه له گه ل مه رجی ته کلیف؟ که توانا بوونه له سه ر تیگه یشتنی خیطابی شهره؟!

وه لامي ئه مه یش ئه وه یه که بیگومان توانا بوون به تیگه یشتنی فه رمایشتی شهره مه رجیکی حاشا هه لئه گره، بۆ دروستی ئه و ته کلیفه ی دانراوه و، کامل کردنی، بۆیه ئه وانه ی که عه ره بی نازانن، به پیتی شهره نابیت ته کلیفیان بخریته سه ر، تا کاتی که توانای تیگه یشتنیان ده بیت له و خیطاب و راستیه ی شهره و، ئه مه یش یان به فیربوونی قورئان ده بیت، یان به وه رگیران و مانا کردنی ده قه شهرعیه کان ده بیت، بۆ زمانه که یان، یاخود به فیرکردنی مسولمانانه به زمانه کانی تری غهیره عه ره بی و، دواتر هه لسانیان به بلاو کردنه وه ی زانیاری و یاسا کانی ئیسلام له ناو ئه و خه لکه غهیره عه ره بانه داو، به زمانه بیانییه که ی خۆیان.

رینگای کۆتایی و، شیاو ترو باشت له م باره یه وه ئه وه یه که واجبی کیفایه یه له سه ر مسولمانان، واته: هه ندیکیان ده بیت پیتی هه لسن، ئه وه یه که گروپیک له مسولمانان خۆیان فیری زمانی گه لانی غهیری عه ره ب بکه ن و، هه ستن به بلاو کردنه وه ی شهریه تی ئیسلام تیا یاندان و، هه ر به و زمانه ی ئه وان قسه ی پی ده که ن، ئه حکامه کانی شهریه تیان

پی پابگیه نن، نه گهر مسولمانان له م واجبۀ دا خه مساردی بکۀ، نه واهه موویان تاوان بار ده بن، هه روهک له سهر جه م فهرزه کیفایه کاندۀ وایه و، خه مساردی هه موویان، تاوانبارکردنی هه موویانی له دوايه و، به لگه یش له سهر واجب نه م نه رکه له سهر مسولمانان نه مانۀ ی لای خواره وهن:

۱- **ثابته** ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾^(۱۰۴) واته: با گروپنك له مسولمانان، هه لسن به نه رکی فرمانکردن به چاکه و پیگری کردن له خراسه و، هه نه وانه یش سهرفرانن، نه م نایه ته هه لگری نه و مانایه که فرمانکردن به راگه یاندنی نه حکامه کانی شریعت له لایه ن گروپ و دهسته یه کی مسولمانانه وه فرمانی پیکراوه و، نه و راگه یاندنانه ی یش به هه ند وهر ناگیریت، تا کاتیک که به جورنك بیت، که نه و خه لکه لیتی تیپگن، واته: به وزمانه بیت، که پپی ده دوین و ناخافتن ده کۀ.

ب- له هه رموده دا جیگیر بووه، که پیغه مبه ر (ﷺ) چه نده ها نامه ی بۆ کیسراو قه یسره و، نه جاشی و موقه وقیس و هی تریش ناردوه و، داوای مسولمانبوونی لیکردوون و، نه م نامه یه ی به که سانیکدا بۆ ناردوون، که زمانی نه وانه یان زانیوه.

ج- پیغه مبه ر (ﷺ) له وتاری حه جی مالؑ ناواییدا هه رمووی: (أَلَا هَلْ بَلَغْتَ؟ أَلَلَّهِم فَاشْهَدْ، فَلْيَبْلُغِ الشَّاهِدُ مِنْكَ الْغَائِبُ، فَرُبَّ مَبْلُغٍ أَوْ عَلٰی مِنْ سَامِعٍ) واته: نایا نه م په یامه م نه که یاند؟ خودایه تو ناگادرا به که گه یاندم! و با نه و که سه ی لیتره شایه تی بیگه یه نیت به و که سه ی که لیتره نییه، جا هه ندی پپی راگه یانراو هه یه، له گوینگرو وریاتره و تیگه یشت و تره و، له م هه رموده یه دا مه به ست له (شاهد: شایت) نه و که سه یه که نیسلامی ناسیوه و، له یاساو کرۆکی و نه حکامه کانی تیگه یشتووه و، (غائب: نه هتووه) یش نه و که سه یه که زمانی عه ره بی نازانیت و لیتی حالئ نابیت و، هه روه ها نه و که سه یشه که عه ره بی ده زانیت، به لام هیشتا په یامی نیسلامی پپی نه که یشتووه.

له م پوانگه یه وه، ئه گه ر كه سێك هه رمایه وه، كه زمانى عه ره بى نه ده زانىو، له قورئان نه ده گه یشتو، ده قه كانى شه ریه عت به زمانى خۆى بۆ وه رنه ده گێڤدراو، مسو لمانان هه ل نه ده سان به وه ی كه پۆ و شوێنى ته كلیفى شه رعى به زمانه كه ی خۆى بۆ پوون بكه نه وه، فێرى بكه ن، ئه وه ئه و كه سه به پێى شه رع ته كلیفى له سه ر شان نییه، چونكه خواى په روه ر دگار ده فه رمویت: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ واته: خودا به پێى توانا ته كلیف ده خاته سه ر شانى مرۆڤ.

په خنه ی سییه م: له قورئانى پێرۆزدا شت گه لێك هه ن، كه تێگه یشتنیان بۆ نییه، كه ئه وه یش ئه و پێته پچر پچرانه ن كه له سه رتای هه ندێ له سو ره ته كانه وه هه ن، ده ی ئیتر چۆن ده گو تریت؟ له قورئان و سونه تدا شتى وا نییه، كه لێى تێنه گه ین؟ له وه لامى ئه مه دا ده لێین: ئه م پیتانه به شێك نین له و خیطا بانه ی كه ته كلیف ده خه نه سه ر شانى مرۆڤو، بۆیه پرسى ته كلیف له سه ر ئه م پیتانه نه وه ستاوه، ئه مه له لایه كه وو له لایه كى تریشه وه، ئه م پیتانه مانایه كى پوون و دیار و ئاشك رایان هه یه، وه ك پیتێك كه خۆى له خۆیدا ده لاله تى لى ده كاتو، بۆیه له سه ره تای سو ره ته كانه وه هێناویه تى، تا بى كاته به لگه له سه ر ئه وانه ی كه نكۆلى كارن، له ئیعجازى ئه و قورئانه ی كه له و پیتانه پێكه اتوه!

﴿بهشی پینجه م﴾ (الأهلية وعوارضها)

شیاوی مرۆف، بۆ ئه وهی که تاجه ند ده گونجیت، ته کلیفی بخزیته سه ر شان و، به ربه سب و له م په ره کانی به رده م ئه و شیا بوونه
۸۰- پى خوشکردن:

پیشتر باسمان کرد، مه رجی دروستی ته کلیف دانان له سه ر که سێک ئه وه یه که ئه و که سه شیاو بیئت. بۆ ئه وهی ئه و ته کلیفه ی بخزیته سه ر شان و، شیاو بوونیش به چه ند شتێک ده چه سپیت، له وانه گه یشتن به پله ی عاقلی، به لام زانایانی ئوصلوی باس له شیاوی (أهلیة) و به بسته کانی به ده می (عوارضها) به شیوه یه کی گشتی ده که ن و، نیمه ییش لێره دا له سه ر ئه و په وته ی ئه وان ده پۆین و، یه که م جار باس له (أهلیة: شیاوی) ده که ی ن و، دووهم جار ده چینه سه ر باسی (عوارض: به ربه سته کانی به رده می) و ئه م باسه یشمان له دوو به شه باسی یه ک له دوا ی یه کدا هیناوه، یه که م: باسی ئه هلیه ت و شیاوی و، دووهم: به به سته کانی به رده م ئه هلیه ت.

﴿به شه باسی یه که م﴾ (الأساسیة : شیاوی)

۸۱- پیناسه ی (الأهلیة: شیاوی):

له زمانی عه ره بیدا، به مانای (الصلاحية : گونجان) هاتوه، که دگوتریت: فلان که س شیاو و گونجاوه، فلان ئیش، ئه م کاتیک که ئه که سه شیاو بیئت، بۆ کردنی ئه و ئیش و کاره و، بگونجیت له گه لیدا.

و له زاراوه ی زانایانی ئوصلوی فیه قه دا، (الأهلیة) ده بیته دوو به شه وه: -

۱- أهلیة الوجوب.

۲- أهلیة الأداء.

۸۲- أهلية الوجوب: بریتین له گونجان و شیاوی مروّف بۆ ئه وهی که مافه شه رعیه کانی بۆ واجب بیّت و، هه وه ها مافه شه رعییه کانی به سه ردا واجب بکریّت و، جیّ به جیّ بکریّت،^۱ واته: گونجان و شیاوی مروّف بۆ ئه وهی که بتوانریّت مافه کانی بۆ بچه سپینریّت و، هه روه ها ئه و شتانه ی که واجب بیانکات، جیّ به جیّ کردنیانی به سه ر دا واجب بکریّت و، ئه م ئه هلیه تیش به (الذمة: په یمانداری) ده بیّت، واته: ئه و ئه هلیه ت به بۆ مروّف ده چه سپیّت، له سه ر بنه مای چه سپاندنی (الذمة) بۆی.

(الذمة) له زمانی عه ره بیدا، به مانای (العهد: په یمان) هاتووه، وه ک په روه ردا گار ده فه رمویّت: ﴿لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾^۲ واته: له گه ل ه یچ مسو لمانیکدا په چاوی خزمایه تی و هاو په یمانی نا که ن و، ئه و نامسو لمانانه ی که (دار الاسلام) دا، به به رده وامی نیشته جین، به (أهلی ذیممه) ناوزه رد کراون، به هۆی ئه و په یمانه ی که له نیوان ئیمه و ئه واندان، ئه هلی (الذمة) یش واته: هاو پیاو، (الذمة) له زاراوه دا، وه صفیکه که شه رع دایناوه، بۆ تاکه که سه، تا به هۆی ئه و وه صفه وه ببیته شیاو و بگودجیّت و ئه هل بیّت، بۆ ئه و کافانه ی که هه نی و بۆ ئه و مافانه ی که له سه ر سه رییه تی،^۳ و به م مانا زاراوه یش بیّت، ئه م په یامه بۆ هه موو مروّفیک چه سپاوه چونکه هه رکه سیّک له دایک ده بیّت، په یمانداره و، ئه هلیه تی ئه وه ی هه یه، تامافه کانی بۆ واجب بکریّت و، هه روه ها هه ندی مافیش له سه ر واجب بکریّت^۴.

له سه ر ئه م بنه مایه ده کریّت بگوتریّت، که بنه ره تی چه سپاندنی ئه هلیه ت و شیاوی واجب بوونی مافه کان بۆ مروّف بریتییه له (ژیان)، چونکه به هاتنه ژیا نه وه ی مروّف (الذمة) و په یمانی بۆ ده چه سپیّت و، هه ر له سه ربناغه ی ژیا ن ئه هلیه ت و شیاوی تاکه که س بۆ مافه

1 شرح المنار، لأبن ملك و حاشية الراوي، ل ۹۳۶.

2 التوبة (۱۰).

3 التوضيح، ب ۲، ل ۱۶۱.

4 أصول البزدوي. ب ۲، ل ۳۵۷، و شرح النار، ل ۹۳۸.

واجبه كان ده چه سپیتو، هر بۆیه ش نه هلیت بۆ کۆرپه لیش چه سپاوه، هر چه نده که م نه دامیش بیت، چونکه ژیا نی هیهو، له ژیا نداو، جا له بهر نه وهی که ژیا نی مرۆف بناغهی جیگیر بوون و چه سپاندنی نه هلیت، تا مافه کانی بۆ واجب ببیتو، ههروه ها له سه ری واجب ببیت، بۆیه نه و په یمانه ی له گه لیدایه به درێژی ژیا نو، مردن لئی جیا نابیته وه.¹

جا نه هلیت و واجب بوونی مافه کان، به و مانایه ی که با سمان کرد، له زارا وه ی زانا یانی ئو صولدا، له لای یاسا ناسان به (الشخصية القانونية: که سایه تی یاسایی) پیناسه کراوه، واته: نه و که سه یاسا مافه که سایه تی ته وای تیا دا دا نابیتو، نه م که سایه تی و مافه ش لای یاسا ناسان بۆ هه موو مرۆفیک چه سپاوه، و پیناسه یان کردوه، که بریتیه له گونجانی مرۆف بۆ نه وهی که ماف گه لیکی هه بنو، واجب گه لیکیش له سه ر پێویست ببیت،² و نه م پیناسه یه ی یاسا ناسانیش هاوشی وه ی پیناسه ی زانا یانی ئو صوله بۆ نه هلیت تا که که س، له چه سپاندنی مافه کانی دا.

٨٢- أهلية الأداء: بریتین له گونجانی مرۆف بۆ نه وهی دا وای جی به جی کردن (أداء) سی، واجباته کانی لی بکریتو، ههروه ها شیا و بیت، بۆ نه وهی که گوشتارو کرداره کانی حسابیان بۆ بکریتو، هه موو ری و شوینیکی شه رعیا ن له سه ر بگریته بهر، به جۆرێک که هه رکات هه لسو که وتیکی نه نجامدا، له پووی شه رعه وه به نه نجامده ر بۆی بیت نه ژمارو، ری و شوینی شه رعی بگریته بهر له سه ری و هه رکات په رستشیتی جی به جی کرد، ده بیت نه و جی به جی کردنه ده رده خواردو بیتو، واجبه که ی له سه ر لا بیاتو، هه رکات تا وانی نه نجامدا درێ خه لکی تر، تۆ له ی ته وای له به رامبه ر لی بکریته وه و لئی وه ربگریته وه، له پووی جه سته یی و داراییه وه سزا بدریت،³ و بنه ما و بنه په رته ی نه م

1 هه ندی له شه رعزا نان پیا ن وایه که (ذمة) و په یمانی مرۆف، به جۆرێک له جۆره کانی دوا ی مردنیش هه ر به رده وامه، هه روه ک دواتر با سی لێ وه ده که ی ن.

2 المدخل للقانون الخاص، للدكتور البدر اوي، ل ٥٨.

3 شرح مرقاة الوصول، ب ٢، ٤٣٤، وأصول الفقه، للشيخ عبد الوهاب خلاف، ل ١٥٠.

ئەھلىيەت و گونجاوى و شياوييە، بربىيى يە لە قۇناغى ژىرى و جياکردنەوھى چاك و خراپ لە يەكتر (التمين)، نەك ژيان و، پوچ لەلاشەدا بوون.

۸۴- شياوى تەواو و ناتەواو، (الأهلية الكاملة والناقصة):

ھەر يەكە لە ئەھلىيەتى (واجب) و، ئەھلىيەتى (أداء) كە باسماڭن كردن ناتەواون و، جارى و ايش ھەيە كە تەواون، بە پەچا و كردنى ئو قۇناغەي كە مرقۇ لە ژيانيدا پېياندا تېپە پ دەبېت، ھەر لە دروست بوونيەو، تا كامل بوونى عەقلى و، تامردنیش و، ئەم قۇناغەيش بريتین لە:

يەكەم: قۇناغى كۆپە لە.

دووەم: قۇناغى ھانتە دنيا، تا کرانەوھى عەقلى و، جياکردنەوھى چاك و خراپ لە يەكتر.

سېيەم: قۇناغى جياکردنەوھى چاك و خراپ، تا بالغ بوون.

چوارەم: قۇناغى دواى بالغ بوون.

لە مەودا دەربارەي ئو جۆرە ئەھلىيەتە قسە دەكەين، كە بىق مرقۇ دەچەسپېت، لە ھەر لە و قۇناغانەيدا كە ئەژمارمان كردن.

۸۵- قۇناغى يەكەم، قۇناغى كۆپە لەيى:

كۆپە لە لە سكى دىكىدا، وەك بەشېك لە دايكى سەيرى دەكەين، كە دايك دانېشت، ئەويش دانېشتو، كە دايكى جول لە جىگايەكەو بىق جىگايەكى تر، ئەويش ھەو ھە دەجولت، بۆيە حوكم دەدەين، بەوھى كە ھېشتا (نمە: پەيمان) ى بىق نەچەسپاوە و، ھەر بۆيەش ئەھلىيەتى واجب بوونى مافەكانىشى لەسەر نېيە و، جارى و ھەيە كە لە و پووەو سەيرى كۆپە لە دەكەين، كە گياندارىكى سەر بەخۆيە و، ژيانى جيايە، لە ژيانى دايكى و، ھاكا لىتى جودا بووبەو، بە دنيا ھات و، بوويە مرقۇتيكى سەر بەخۆ و، لەسەر پىتى خۆى و ھەستا و، ئىتر لىرەدا حوكم دەدەين، بە چەسپاندنى (نمە: پەيمان) بۆى و لىرە بەدواوە ئەھلىيەتى واجب بوونى مافە كانىشى بۆ دەچەسپېتین.

نه‌گه‌ر سه‌رنجی ته‌م دوو ناراسته‌یه بدریت، تیبینی ته‌وه ده‌کړیت که هیشتا
 هاوپه‌یمانی ته‌واو (الذمة کامله) ی بۆ نه‌چه‌سپاوه، هه‌وه‌ک به‌موتله‌قی و په‌هاییش نیممه‌و
 په‌یمانی له‌سه‌ر لانه‌چووه‌و، به‌لکو په‌یمانی نات‌ه‌واو (ذمة ناقصه) ی بۆ چه‌سپاوه، که
 ده‌توانیت به‌هوی ته‌و په‌یمانه نات‌ه‌واوه هندی له‌مافه‌کانی ده‌سته به‌ر بکات و ته‌واو!
 بۆیه کۆرپه‌له له‌ته‌هلیه‌تی واجب بوونی مافه‌کانی هه‌یه، به‌لام به‌نات‌ه‌واوی، که هندی
 مافی هه‌ن، ده‌بیت بۆی جی به‌جی بکړیت، به‌لام مافی به‌سه‌روه نه‌ن، بۆیه ته‌و مافانه‌ی
 بۆ جیگیر ده‌کړین، که له‌چه‌سپاندنیاندا پیوستی به‌پاوه‌رگرتنی ته‌و، (قبول کردنیان)
 نییه، وه‌ک میرات بردن و، وه‌سیه‌ت جی به‌جی کردن بۆی، دانی مافه‌کانی له‌پرسی
 وه‌قف دا جیگیرکردنی ته‌و مافانه پیوستی به‌قه‌بوولکردن نییه، به‌لام ته‌و مافانه‌ی که
 پیوستی به‌(قبول) کردنی ته‌و هه‌یه، وه‌ک دیاری و خه‌لات کردن، ته‌مه‌یان جاری
 ناچه‌سپیت بۆی، هه‌رچنده سودیکی تیرو ته‌واویش هه‌بیت بۆی، چونکه ته‌و خاوه‌نی پاو
 لی‌زانین نییه له‌و قوناغه‌داو، هه‌روه‌ها سه‌ر په‌رشتیارو بریکاریشی نییه، که له‌جیاتی
 ته‌و(قبول) کردنه که ته‌نجام بدات و، هه‌چ مافیکی له‌سه‌ر نییه، چونکه ته‌هلیه‌تی
 نات‌ه‌واوی، وه‌ک گوتمان و، هیشتا ته‌واو نه‌بووه‌و، ده‌بیت لی‌ره‌دا تیبینی ته‌و بکړیت، که
 ته‌هلیه‌ت و شیاوی واجب بوونی مافه‌کان بۆ کۆرپه‌له، به‌و مه‌رجه دیته‌دی، که ته‌و
 کۆرپه‌له‌یه به‌زندوویی بیته‌دنیاه.

1 ته‌وه‌ی که جه‌ماوه‌ری شه‌رع‌زانانی له‌سه‌ره، ته‌وه‌یه که کۆرپه‌له نه‌سه‌ر په‌رشتیاری هه‌یه و، نه
 بریکار (وصی) و، ته‌نها ته‌وه دروسته که ته‌م‌ینداریکی بۆ دابنیت، که سامانه‌کی به‌پاریزیت و، ته‌و
 یاسایه‌ی که ئیستا له‌ولاتی میسرکاری پنده‌کړیت، ته‌وه‌یه که کۆرپه‌له له‌بریکاری (وصی)
 هه‌یه و، هه‌ر سه‌ر په‌ریش‌تاریک به‌سه‌ر مندالانه‌وه چ مافیکی هه‌بیت، ته‌م وه‌صیه‌ی ته‌میش ته‌و
 مافه‌ی هه‌یه و، له‌یاسای سه‌ر په‌رشتیاری مالدی ژماره ۱۱۹ ی سالی ۱۹۵۲ هه‌توره، که ده‌لیت:
 ماده‌ی ۲۸: دروسته بۆ باوک، که بریکاریک دابنیت بۆ منداله که‌م ته‌ندامه‌کی یان بۆ ئافره‌تیکی
 سکپی لا نه‌واز، ماده‌ی ۲۹: ته‌گه‌ر ته‌و منداله که‌م ته‌ندامه، یان ته‌و ژنه سکپه‌ر لانه‌وازه
 وه‌صفی و بریکاری بۆ دانه‌نرا، ته‌وا دادگا بریکاری بۆ دیاری ده‌کات.

به لام سه بارهت به نه هلیهت و شیاوی له جی به جی کردنی (أداء) ی واجبہ کاند، نه مه بۆ کۆرپه له نییه، چونکه به هۆی نه توانین و دهسته و شانی و بچوکیه وه چاوه پئی ی نه وه ی لی ناکریت، که هیچ جۆره هه لسه و که وتیک نه نجام بدات، که بێگومان بناغه و بنه پره تی نه هلیهت له م قوناغه دا، عه قلّه و، بێگومان هیچ جۆره جیا کردنه وه یه کی نیتوان چاک و خراپ، که نامر ازیک ی عه قلّه له لای کۆرپه له بوونی نییه !

٨٦- قوناغی دووهم: قوناغی جیا بوونه وه ی کۆرپه له له دایکی و، هاتنه دنیای، تا عه قلّ کردنه وه ی:

کۆرپه هه رکات به زیندوویی له دایکی جیا بوو یه وه و به دنیا هات، نه وا په یمان (ذمه) ی، ته واوی بۆ ده چه سپیت، بۆیه نه هلیهت و شیاوی ته واویش له سه ر واجب ده بیت و سه ر جه م مافه کانی ده سه ته به ر ده بین و، مافیشی له سه رن و، پتویسته سه رجه می مافه کانی به سه ردا بچه سپیتزین، هه ره ک چۆن نه و مافانه ی به سه ر که سیک ی با لقا ده چه سپین، چونکه نه و که سه با لقه خاوه نی په یمانی ته وا و (الذمه الكامله) و چه سپاندنی نه هلیه تی ته وا وه بۆیه بۆ منداله که ی ش هه روایه، به لام واجب بوونی مافه کان بۆ هه رکه سیک و، مروفیک، له به ر خودی واجب که نییه، به لکو مه به ست له و واجب بوونه، حوکمه که یه تی، که بریتیه له جی به جی کردنه کی (الأداء)، جا هه ر مافیک که بۆ مندال بگو نجیت، بیکات، نه وا له سه ری هتی که بیکات و نه نجامی بدات، به لام نه وه ی که له توانیدا نییه، بیکات، نه وا له سه ری واجب نیه، وه ک له م دریزه با سه ی خواره وه دا شی ده که ی نه وه:

یه که م: مافی به نده کان، نه وانه ی که مافی دارایی ن، وه ک برژاندنی شتیک که خراپی ده که یه ت، یا خود دانی مافی کرێکار، یان پرکردنه وه ی پێداویستیکانی ژن و که سه نزیکه کان و هتد.... نه م مافانه واجب ن له سه ر مندالیش، چونکه مه به ست و ئامانج تیا یاندا مولک و سامانه که یه و، ده کریت که سیک وه ک بریکاری نه و منداله کاره که و به خشینه که جی به جه بکات و، به لام نه و مافانه ی به نده کان که په یوه ست ن به سزا کانه وه، وه ک کوشتنه وه، نه مه له سه ر مندال واجب نییه، چونکه ناگو نیت و شیا و نییه، بۆ نه و حوکمه، که

سزادانییه تی چونکه کارو کرده وهی مندال، به که م کورتی وه صف ناکریت و نایه ته نه ژمارو، بویه نابیته فاکته ر بۆ سزادانی، چونکه مانای تاوان له کرده وهی مندالدا بهر جهسته نابیت، ههروهک ئه م مافه له لایه ن بریکاره وه ناکریت جی به جی بکریت، بویه دروست نییه، که سه ره پهریشتاری (ولی) سزا بدریت له جیاتی بریارده ری بریکاره که (وه صی) و ئه مه به پیچه وانیهی خوین دانه که یه، چونکه ئه م پاره دانه واجبه، چونکه پاراستنی پرۆسه که ی تیدایه و، مندالی بوون له گه ل پاراستنی گیانی خه لک پیچه وانیه و دژین و، مه به ست له واجب دانی ئه وو خوینه، بره پاره که یه، یان مولکتیکه و ده کریت مولک و پاره ییش بریکار هه لسیته دان و جی به جی کردنی.

دووه م: مافی خوی پهره ر دگار، هه یانه که بناغه ی په رسته شه کانه، که ئه ویش باوه ر (ایمان) ه، هه یانه په رستشی په خت و ته واوه و، ئه مه ییش یان په رستش لاشه یی یی و، به سه، وهک، نوژ کردن، یان په رستش دارایی و به س، وهک زه کاتدان یاخود هاو به شه له نیوان په رستشی جهسته یی و مالی، وهک هه ج کردن، ئه مانه هه ج کام له سه ر مندال واجب نین، هه ر چه نده که هۆکاری ئه م مافانه ییش هات بیته دی و، ههروه ها کات و جیگای ره خساندن هه بیت و، په یمانیکی گونجا و له سه ر ئه و مندال هه بیت، چونکه حوکی واجب بوون له م مافانه دا، بریتی یه له جی به جی کردنیان راسته و خۆو به پراکتیکی له لایه ن ئه و که سه وه که کاره که ی له سه ر واجبه و، ده بیت خۆی بیکات، به ئازادی و سه ره پشکی ته وا و نه ک بریکاره که ی به تۆبزی بۆی بکات، تامانای تاقیکردنه وهی ئه و مرۆفه له م پرۆسه یه دا بفامریته وه و جی به جی بیت و، به خۆی تاقی بکریته وه و، له سه ر کاره که ییشی پاداشت وه ر بگریت و، بیگومان مندال شیا و نییه، بۆ ئه م حاله ی که باسکرا¹، وه مافی

1 التلویح علی التوضیح، ب، ۲، ل ۱۶۲و، ده رباره ی واجبی زه کات له سه ر مندال، له نیوان شه ر زاناندا پجیایی هه یه و، ئه وانه یان که به واجبیان زانیوه، به و پتودانگه دایانناوه، که مافیکی پتیوستیه له سه ر ده وله مه نده کان که ده بیت بیده ن به هه ژاره کان و، ئه م مانابه ش په یوه ندی به مندال بوون، یان بالغ بوونه وه نییه و، ئه و گروهی که دنی زه کاته که یان به واجب نه زانیوه، به و پتودانگه بوون، که وهک په رستشی وهک نوژو بۆو ئه ژماریان کردوه و، بیگومان له په رستشدا

خوای مەزن هەن، کە پەییوەندیان، بەسزاکانەوه، وەك ئەو سزایانە (حدود) دانراوه بۆ تاوانەکانو، بێگومان جی بە جی ناکریت، هەر وەك سزایانەیش ناگریتەوه، کە وەك سزا لەسەر پێشێل کردنی مافەکانی بەندهکان کردوویەتی، وەك کوشتنەوه، چونکە حوکمە کە ناگریتەوه، کە سزادانیەتیو، لەم کارەیشدا دیسان بڕیکار ناتوانیت لە جیاتی ئەو سزاکە وەرگیریت^۱. بەلام سەبارەت بە شیایو ئەهلیەتی کەسیک بۆ جی بەجی کردن (أداء)ی مافەکان، ئەمەیا سەبارەت بە منداڵ هیچ جۆریک لە ئارادا نییە، چونکە قوناغەکی شیایو نەگەنجاوه، بۆ ئەم کارەو، چاک و خراپ لێک جیا ناکاتەوهو، بۆیە ناتوانیت خۆی مافەکان جی بەجی (أداء) بکاتو، بێگومان عەقل کرانەوهو جودا کردنەوهی چاک و خراپ لە یەکتەری، وەك گوتمان بناغەتی ئەهلیەتو گونجایو تاکە کەسە بۆ توانابوونی بە جی بەجی کردن (أداء)ی، مافەکان، بۆیە داوا لە منداڵ نەکراوه، کە خۆی بەخۆی هەرشتیک جی بەجی بکاتو، ئەوهی کە لەسەری واجب بووه، لە مافەکان بەهۆی ئەوهوه کە ئەهلیەتو شیایو واجب بوونی لە سەرە، ئەمەیان سەر پەشتیارەکی بۆ دەکات، کە لە هەر شتیکدا کە بگونجیت، سەر پەشتیار لە جیاتی خۆی بۆ بکات، نەك خۆی!

لە بەر ئەوهی کە منداڵ ئەهلیەتی (أداء)ی، نییە، بۆیە هیچ پێو شوی نێکی لەسەر قسەو هەلسو کەتەکانی ناگریتە بەر، بۆیە گرێبەستو هەلسو کەوتە زارەکییەکانی بەتالان، کاریان پێ ناکریتو، هەر ئەمەیش یاسای مەدەنی عێراقی و میسری چەسپاندوویەتیو، دانی پیا ناوه^۲.

بەمەرج گیراوه کە دەبێت بالغ بوبیت، چونکە پەرستش تاقیکردنەوهیو، بێگومان مندالیش بۆ تاقیکردنەوه ناشیت، لەبەر کەم عەقڵییەکی، بڕوانە بـداية المجتهد، ب، ل، ۲۲۰.

1 کشف الأسرار، ب، ۴، ل ۱۳۶۲.

2 ماددە ۱۶ ی یاسای مەدەنی عێرقی، ژمارە ۴۰ ی سالی ۱۹۵۱ دەلێت، هەلسو کەوتو مامەلی مندالی ناژیرو جیانە کەرەوهی چاک و خراپ لە یەکتەر بەتالە، هەر چەندە سەر پەشتیارە کە پشی مۆلەتی قیداییبێت. ماددە ۱۱۰ لە یاسای مەدەنی میسری ژمارە ۱۳۱ ی سالی ۱۹۴۸ دەلێت: مندالی

۸۷- قۇناغى سېيەم: قۇناغى جياكردنه وهى چاك و خراپ له يەكترى، تا قۇناغى بالڭ

بوون:

ئەم قۇناغە بەگە يىشتىنى منداڭ بە تەمەنى حەوت سالان دەست پىدەكاتو، بە قۇناغى بالڭ بوون كۆتايى دىت، لەم قۇناغەدا ئەھلىيەتى واجب بونى مافەكان بە تەواوى لەسەر مرقۇ دەچەسپىت، چونكە كە بۇ منداڭى جيانەكەرە وهى چاك و خراپ له يەكتر (مەيىن) زۆر باشتەر دەچەسپىت، بۇيە مافەكانى جىگىر دەبن، ھەرۈھا مافىشى لەسەر جىبەجى دەكرىت، بەو شىۋازەى كە بە درىژى باسماڭ كرد، سەبارەت بە منداڭى بچووكى جيانەكەرە وهى چاك و خراپ، كاتىك كە باسى قۇناغى دووھەممان كرد، واتە قۇناغى لەدايك بوون تا قۇناغى ژىرى و جياكردنه وهى چاك و خراپ له يەكترى. بەلام سەبارەت بە شياوى و ئەھلىيەتى تاكە كەس، بۇ جىبەجى كردن (أداءسى)، مافەكان، ئەمەيان بۇ منداڭى لەم قۇناغەدا دەچەسپىت، بەلام بە ناتەواوين چونكە عەقلىش ناتەواو و لەم قۇناغى ئەھلىيەتى ناتەو ودا، ھەر كات ھەندى شتى جىبەجى كرد، ئەوا بۇى دروستە و لىتى وەردەگرىت بەلام لەسەرى واجب نى، وەك ئىمان و پەرسىشە جەستەيەكانى تر، چونكە لەمانەدا سودى تىرو تەواوى تىادايە، بۇ خودى منداڭە كە.

بەلام سەبارەت بە مامەلە دارايىيەكانى، ئەم درىژەباسەى خوارەوھە پافەى پرسەكە دەكات:

۱- ئەو مامەلانى كە سودى تەواويان بۇ منداڭە كە ھەيە، وەك وەرگرتنى ديارى و خىرو شتى وەسيەتو، ئەم مامەلە و ھەلسوكەوتانە بۇ منداڭ دروستەو، پىويست بە سەرپەرشتىيار يان منداڭە كە خۆى ناكات، چونكە دروستى ئەم جۆرە مامەلانى، ئەگەر منداڭ كردنى، دەگونجىت، چونكە ئەھلىيەتى ناتەواوى لەم قۇناغەدا ھەر ھەيە، لە دروستىشدا بەرژەوھەندىيەكى ئاشكرا ھەيەو، ئىھەش فەرمانمان پىكراوھە كە پەچاوى

بچوكى جيانەكەرە وهى چاك و خراپ مافى ئەوھى نىيە كە مامەل بە دارايى خۇيەوھە بكاتو، ھەمو ھەلسوكەوت و مامەلەيەكى بەتالە.

به رژه وهندی مندا له که بکهین، هر کات توانیمان، بویه لیږده دا که ده توانین، که واته دروسته په وچاوی بکهین.

۲- نه و مامه لانه ی که زیانی ته و او به مندا له که ده گه یه نن، نه ویش وهک نه و مامه لانه ی که به شیک له دارایی مندا له که بی به رامبه ر خه رچ بکریتن وهک نه و هی که بکریتن به دیاری، یان بکریک به وه قفو هتد... نه م هه لسوکه ت و مامه لانه بق مندا ل دروست نین و، به لکو هر ناگیر سیڼ و به تالڼ، ته نانه ت سهر په رشتیار و پاسپیږدراو بویان نیه، که به بیانوی مؤلّت وهر گرتن، به دروست دابنڼ، چونکه نه و ان له پاستیدا خاوه نی مولکه که نین، بویه مافی مؤلّه تیشیان له م بواره دا نیه، چونکه سهر په رشتیاری (الولاية) له سره په چاوکردنی به رژه وهندی مندا له که وه ستاوه و، ده بیت وهک مندا ل ته ماشا بکریتن، نه و هه لسوکه وتانه ی که زیانی پی ده گه یه نن، نه م چاودیری کردن نیه، نه گه ر مندا له گه یش مؤلّت بدات، هر ناکریتن، چونکه زیانی وی تیا دایه.

۳- نه و مامه له و هه لسوکه وتانه ی که په هندی چاک و خراپیشیان هیه، به پتی بنه پرتی دانانه که یان، وهک کپین و فروشتن و به کریدان و، دیکه ی مالگور کیکانی تر^۱ نه م هه لسوکه وت و مامه لانه بویان هیه، قازانچ بکهن، هه روه ها ده گونجیت زیانیش بکهن، بویه نه گه ر مندا لّی ژیر توخنیان که وت دروسته، له سره بنه مای نه و هی که نه هلیه تی جیبه جی کردن (أداء)ی، هیه، به لام له لایه کی تره وه له سره، مؤلّه تی سهر په رشتیار (إجازة الولي) وه ستاوه، چونکه نه هلیه ته که ی ناته و او وه نو قسانه، بویه که سهر په رشتیار

1 لیږده تیبینی نه وه ده کریتن که نه و هی په چاوکراوه، له م هه لسوکه وتیدا که په هندی سودو زیانیش هیه، نه و هیه که شتوازی هه لسوکه وت که و سروشته که ی دیاری ده کات، به بی په چاوکردنی نه و هی که نایا نه و کرده وه یی که مندا له که کردو یه تی له پاستیدا بوی سودمهنده؟ یان نا! بویه نه گه ر مندا لّیک شتیکی فروشت، به زیاتر له نرخه که ی خوی، نه و نه و کاته نه م مامه له یی له سره مؤلّه تی سهر په رشتیاره که ی وه ستاوه و حساب بق قازانجی مندا له که ناکریتن، له م مامه له ییدا، چونکه بیگومان هر سروشتی مامه له وایه، که یان زیان ده کاتن یان سودو قازانجی هیه.

مۆلەتى پېدا، ئىتر ئەم مۆلەتدانه، ئەو ناتەواويه پې دەكاتەوه، مامەلەكەى وەك مامەلەى
كەسك خاوەن ئەهلییهتى كامل تەماشا دەكریت.

ئەم حوكمانەى كە باسما كوردن، سەبارەت بە مامەلەو هەلسوكەوتەكانى منداڵو،
ئاستى دروستو نادروستيانن ياساى مەدەنى عىراقیش^۱ دانى پيادا ناوون وەرەوه
ياساى مەدەنى مىصرى سەبارەت بە مەمەلەى قازانجدارو زيانمەد ياساى دەركرىون.
بەلام ئەو مامەلەنى كە دىوى قازانچو زيان هەردووكيانى تىيادايە، بۆ ئەمەيان واى داناو،
كە دروستە بەتال بكریتەوه، وەك پەچاوكردنك بۆ بەرژەوهەندى منداڵەكەون هەركات
سەرپەرشتىار مۆلەتى دا، يان منداڵەكە دواى بال بونون تەمەنى پىگەيشتن لەسەر
مامەلەكە پازى بوو، ئەوا دەتوانیت هەلى نەوشىنیتەوه.^۲

۸۸— منداڵى مۆلەتدارو:

دروستە بۆ سەرپەرشتىار، كە مۆلەت بە منداڵ بدات، كە كارى بازركانى بكات، هەر
كات هەستى كرد تواناى هەيه، لەم حالەتەدا هەلسوكەوت و مامەلە بازركانيهەكانى منداڵ،
هەرەها گشت ئەو مامەلەنى كە پەيوەندىدارن بە بازركانيهەكەيهوه، بە هەلسوكەوت و
مامەلەى دروست و سەرکەوتوو دینە ئەژمارو كارپىكراون، چونكە ئەو مۆلەتە پيش
وەختە، بۆ مامەلەكردن، هاوشانە لەگەل مۆلەتى دواترداون وەك يەكنو هەر ئەمەيش لە
لایەن ياساى مەدەنى عىراقى و مىصرىهوه چەسپاوه.^۳

۸۹— قوناعى چوارەم: قوناقى دواى بالغ بوون:

كە مۆلەتە قلى پىگەيشتن، ئىتر ئەهلییهتى تەواى جىبەجى كردن (أداء)ى هەيه،
شياوه بۆ ئەوهى كە خىطابى شەرى پووبەپوو بكریتەوه و گشت تەكليفيكى شەرى

1 بېوانە ماددەى ۹۷، لە ياساى مەدەنى عىراقى.

2 بېوانە ماددەى ۱۱۱ لە ياساى مەدەنى مىصرى.

3 بېوانە ماددەكانى ۹۱-۱۰۱ لە ياساى مەدەنى عىراقى و ماددەكانى ۵۴ و ۵۵ و ۵۶، ۱۱۲ لە

ياساى مەدەنى مىصرى.

بخریتنه سەر شانیو، سەرجه م گرتیه ستو مامه له کانی دروستن، به بئ گه پانه وه بۆ پرسکردن به هیچ کس، نه گه ر گتزو که م عه قل (سفیه) نه بیئت، وه ک دواتریش باسی ده کرین.

﴿به شه باسی دووهم﴾

به ره به سته کانی به رده م شیاوی مروفن بۆ نه نجامدان و جیبه جئ کردنی مافه کان (عوارض الأهلية) :

٩٠ — ریخوشکردن :

پیشتر زانیمان، که نه هلیه ت و شیاوی مروف، بۆ پتویست بوونی مافه کان له قوناغی کۆرپه له ییدا به ناتاواوی (ناقصة) ی، بۆی ده چه سپیئت و دواتر دواي له دایکبوونی بۆی کامل ده بیئتو، هه تا له ژياندا بیئت هه ر نه هلیه تی ته وای هه یه .

به لام شیاوی و نه هلیه تی جیبه جئ کردن (أداء) له لایه ن خودی خۆیه وه نه مه یان بۆ مروف له قوناغی کۆرپه له ییدا ناچه سپیئت، هه روه ها بۆ مندالتیک که چاو خراپ لیک جیانا کاته وه، دیسان ناچه سپیئت، به لام نه هلیه تی ناتاواو (ناقصة) بۆ مندالی ده چه سپیئت، که چاک و خراپ له یه کتری جیا بکاته وهو، دواتر که عه قلی گرت، ئیتر نه هلیه تی کاملی بۆ دیتته جئ، جا بنه رته ی نه هلیه تی جیبه جی کردن (الأداء) بۆیتیه له عه قل، جا که عه قل نه بوون نه هلیه تی نه دانیش نابیئت و خاوه ن که موکوپي ده بیئت و هه ر کات عه قلی کامل بوو، ئیتر نه هلیه تی جیبه جئ کردنیش کامل ده بیئت، عه قل کورت و نا کامل بریتیه له عه قلی مندالی که چاک و خراپ له یه کتر جیا بکاته وه، هه روه ها نه وانه ی له م ناسته دان، عه قلی کامل بریتیه له عه قلی که سیک پیگه یشتوو (بالغ)، که شیت و شیتۆکه (معتوه) نه بیئت. ^١ به لام جاری وا هه یه، که مروف ته نانه ت دواي نه وه ی که بووه خاوه نی نه هلیه تی کامل، تووشی کۆمه له گرفتیک ده بیئت، که نه و نه هلیه ته لا ده بن، یان

1 التوضیح، ب٢، ل ١٦٤.

که می ده که نه وه، یاخود له پړوی لابردن و که مکړدنه وه کاریگری تیناګن، به لām هندی
 حوکمی نه و که سه تووش بووه ده ګږن، نه مهش نه وه یه که ناو نراوه به ربه سته کانی
 به رده م نه هلیت (عوارض الاملية).¹

۹۱- جوړه کانی له مپه پره ګان (عوارض)؛

نم له مپه پړو به ربه ستانه ده بڼه دوو به شه وه:

یه که م: به ربه سستی خودایی: (عوارض سماویة).

دووه م: به ربه سستی مړفکرد (عوارض مکتسبة).

- له مپه پړه خودا کړده ګان (ال عوارض السّماویة)، بریتین له و به ربه ستانه ی به یی
 ده سه لاتی مړف وړاوی بوونی تاکه که س له لایه ن خاوه ن شه رعه وه که خودای مه زنه
 جیګیر کراون و چه سپاون، بویه به به ربه سستی ناسمانی (عوارض سماویة) ناوړه دکراو،
 چونکه له تواناو بژارده ی مړفدا نیه، له دهره وه ی سنووری ده سه لاتی مړفدایه، وه ک
 شیتي و شیتو که یی و نه خوځی و مردن.

- به لām له مپه پړه مړف کړده ګان بریتین له و به ربه ستانه ی که له سنووری ده سه لاتی و
 ه لېژارده ی مړفدان و خوی به ده ستیان ده هیئت و نم له مپه پانه ش دوو جوړن:
 یه که م: نه وانه ی که دهره او یشته ی دهروونی خودی مړفن، وه ک: نه زانین (جهل) و
 سه رخوځی و ګالته جاري.

دووه م: نه و به ربه ستانه ی که له لایه ن غه یری خودی مړف وه تووشی ده کریت، که
 نه مه شیان (زړلېکړدن: الأکراه) ه.

له مه ودوا له سر هندی له به ربه سته خودا کړدو مړف کړده ګان ده دویتین:-

1 (العوارض: به ربه سته ګان) به وه پیناسه کراون که بریتین له و حاله تانه ی که هه میشه

له ګه ل مړف نین، به لām دږی نه هلیت و کاری تېده که ن.

مه به ستي يه كه م :

به ره به سته خودا كرده كان (العوارض السماوية)

يه كه م : شيتي :

۹۲- هندی له زانا يانی فیه، شیتی یان وا پیناسه کردوه، که بریتیه له تیک چوونی عه قل، به جۆریک که بهر بگریت، له پهوت وهرگرتنی کردارو گوفتاری که سی تووش بوو، له سهر پهوتیکی عاقلانه و ژیرا، مه گهر زۆر به ده گهن^۱،
ئه مه ییش دوو جۆره : (زگماکی : اصلی). و (کتوپر : طارئی).

- زگماکیه که ی ئه وه یه که مۆف هه به شیتی له دایک ببیتو، زگماک بیتو، قهت ساغ نه بوو بیت.

- کتوپر (طارئی) ه که ی، ئه وه یه که عه قلی هه بوو بیت و ژیر بوو بیت، به لام ده اتر به کتوپری شیت بوو بیت، هه ردووی ئه م دوو حاله تیش، یان هه میشه یین، یان نا هه میشه یی و کاتین هه ردوو جۆره که ی شیتی کارناکه نه سهر ئه صلیه تی واجب بوونی مافه کانی که سی تووش بوو، چونکه ئه م مافانه به (ذمه : په یمان) چه سپاونو، شیتی دژی (ذمه) نییه و، شیتیش په یمانداره، چونکه ذیمه داربوون، به بوونی ژیان ده چه سپیتو، بئگومان شیتیش ژیا نی هه یه و، ژیانداره و، به سهری ده بات، به لام ئه م شیتییه کار له ئه هلیه تی جی به جی کردن (أداء) ده کاتو، ئه م مافه ی له سهر نا هیلیت، چونکه جی به جی کردنی (أداء) به ستراره به عه قل و به جیا کردنه وه ی چاک و خراپ له به کترو ئه م دووانه ییش له شیتدا بوونیان نییه، بۆیه حوکمی شیت، وه ک حوکمی مندالی جیا نه که ره وه ی چاک و خراپ له به کتر وایه له مامه له و هه لس و کهت و کرداره کانیدا.

به لام له په رسته شه کاند، ئه گهر شیتی ئه وکه سه به رده وام و هه میشه یی بوو،^۲

1 الوضیح ب، ۲، ل ۱۶۷.

2 به رده وامی و هه میشه یی له شیتیدا ئه وه یه که سنوری نییه و، ئه م حاله تیش به پتی جۆری په رسته شه کان ده گۆردریت، بۆ نمونه له پۆژووی په مه زاندا ئه گهر که سه که له ته وای

ئەو پەرسىشەكانى لەسەر شان لادەچن، بەتەواوەتى واجب بوونيان لەسەر لادەچىت، چونكە لەكاتەدا تواناى جى بەجى كردن (أداء) ى لە دەستداوە، بەهۆى شىتتییەو، ھەرەھا لە دواى چاكبوونىش سەختە لەسەرى كە وەك قەزاكردنەو، بىگريتەو، جا ھەر كات نەتوانرا (أداء: جى بەجى) بكرىت، لەكاتى خۆیداو، نەدەكرا لە بەر سەختى قەزابكرىتەو، بۆيە (واجب) بوونى ھەرشىك بەجى (أداء) سودى نىيە، بەلام نەگەر ھالەتى شىت بوونەكە نا ھەمىشەيى بوو، ئەوا (جى بەجى كردن: أداء)، ھەر چەندە لە ھالەتى شىتتەكەيدا ناكريت، بەلام لە دواى چاكبوونەو، بەجى ناپەرھەتى بتوانىت قەزای بكاتەو. ئەوا لەم كاتەدا لە بەر ئەوھى كە (أداء) ە كەى جىگيرەو بە گریمانەى چەسپاوە، بۆيە (واجب) بوونى ھەر لەسەر دەمىنیتەو.

۹۳- سانسۆر دانان لە سەر شىتو، ماوەى دەس بەكاربوونى سانسۆرەكە:

شىتتى ھۆكارە بۆ سانسۆر(حجر) خستە سەر، و سانسۆر لە شەرعدا برىتتە لە بەر گرتن لە مامەلەى زارەكى نەك كردارى، بەو مانايە كە ئەو مامەل! ە زارەكيانە ناچەسپىن، و دروست نىن، لە شىتتىشدا ھەر دروست نىن و ناگيرسىن، ھەر چەندە بەتەواوى سود مەندىشېن بۆ كەسە شىتتەكە، ھەرەك ئەم حوكمە لە مندالى جيانەكەرەوھى چاك و خراپ لە يەكتر (غير المميز) شيدا ھەروايە، چونكە دروستى گوفتارو، كارپيكرديان، دەبىت لە پړوى عەقل و تەمىزەو بنو، بەجى عەقل و تەمىز دەرد خواردو نىن و كاريان پى ناكريت، تەنانەت ئەگەر سەرپەرشتارىش مۆلەتى دابىت، چونكە كارەكە ھەر لەبنەرەتەو بەتالەو، مۆلەتى پاشەوختىش بۆ شىت بەتال سودى نىيەو، دروستى پى نابەخشىت.^۱ ئەو شىتتەى كە (محجور لذاته) يەو، واتە ھەر كات

مانگەكەدا شىت بوو، ئىتر ئەو بە شىتتى ھەمىشەيى و بەردەوام بۆ (ئەو مانگە) دىتە ئەژمارو، ئەگەر ھەندىكى شىت بوو، لە كەمىكى تری مانگەكەدا چاك بوويەو، ئەو بە شىتتى ناھەمىشەيى دىتە ئەژمار.

1 شرح مرقاة الوصول. ب، ۲، ل ۴۳۹.

شیتى توشى مۆفكە بو، ئەو پاستو خۇ ھۆكارەكە بۇ ئەوئى كە سانسۇرى بخىتە سەر، بەبى گەپانەو بۇ بىرىرى دادگا، بۆيە قسەى شىت لى كاتى شىتدا كارى پى ناكىت، بەلام ئەگەر حالەتى شىتتەكەى پچر پچر بو، بەجۆرىك كە ھەندى كات چاك دەبوویەو، ئەو مامەلە ھەلسو كەوتەكانى ئەو كەسە شىتتە، لى كاتى ساغیدا، ھەك مامەلەى كەسى عاقل ئەژمار دەكرىت. ياساى مەدەنى عىراقىش ھەر لى چوارچىوئى ئەم ئەحكام گەلەى فىقھى ئىسلامىدا لەم بارەيەو بىرىرى داو، بەدەق ئەوئى چەسپاندو، كە ھوكمى شىت ھەك ھوكمى مندالى جىانەكەرەوئى چاك و خراپ (غیر المىز) وایەو، یەكسەر لى گەل سەر ھەلدانى حالەتكە تىايدا، بە سانسۇردار دىتە ئەژمارو، دواتر مامەلەكانى لى كاتى ساغیدا، ئەگەر شىتتەكەى پەپاندبو، ئەو ھەك مامەلەى كەسى عاقل تەماشا دەكرىت.¹

بەلام ياساى مەدەنى مىصرى، لى ھەندى بەندىدا چۆتەو دەرەوئى ئەحكامەكانى فىقھى ئىسلامىو، ئەگەر چى ئەوئى دركاندو، كە شىت ھەك مندالى، جىانەكەرەوئى چاك وایەو، ئەھلىتە تىادا نىيە، بەلام بەسانسۇردار ئەژمارى نەكرىو، گوتوویەتى دەبىت دادگا ئەو بىرىارە بداتو، ھەرەھا ئەوئى دەر بىرپو كە ھەر بەبىرىرى دادگاىش سانسۇرى لەسەر لادەچىت و سەر جەم مامەلەكانى پىش تۆماركردى بىرىرى سانسۇركردن لەسەر بەدروست دادەنرىتو، بەتال نىن. تەنھا بەو مەرچە نەبىت، كە حالەتى شىتتەكەى زۆر بىت، لى كاتى گرىبەستەكەدا، یاخود لایەنى سەر جەم مامەلە ھەلسو كەوتەكانى لى دواى تۆماركردى بىرىرى سانسۇرەكە بە تەواى بەتالز، ئىتر چونیەكە ئەو مامەلە لى كاتى ساغیدا كرابن، كە جارجار چاك دەبىتەو شىتتەكەى

1 لى ماددەى ۹۴دا ھاتو، كە مندال و شىتو، شىتۆكە، لى خودى خۇياندا سانسۇرىان لى سەرەو، لى ماددەى ۱۰۸دا ھاتو، كە شىت پەتەپى ھەك مندالى جىانەكەرەوئى چاك و خراپ یەك ھوكمیان ھەیە، بەلام شىت پە دوو، نایەتەپى مامەلە ھەلسو كەوتەكانى لى كاتى ساغیدا ھەك مامەلەى ساغو عاقل كاریان پىدەكرىت.

لاده چېت، ياخود هر له کاتي شيتيه کيدا نه نجامي دابن، هر چونه که و، ته نانه ت نه گهر له دواي عقل گرته وه و چاک بونه وه يش نه نجامي دابن، هر به تالن، مادام هيشتا برياري لاجوني سانسوري له سر نه درابيت !

دوهم: شيتوکه و بيرکول و گيلی و گه مژه يی و که وده نی (العه): -

۹۴- (العه: گيلی) برييه له تیکچوونی عقل، به جوریک که مړو که حاله تی فامکردنی شیته کانی که م بیتوه و، قسه تیکه ل بکات و، نه زانیت کاره کانی به پړوه بیات و، ساز بکات، بویه به م هویه وه هستکردن و جیاکردنه و هی چاک و خراب له ده ست ده دات و پهی به کاره باشه کان نابات، نه مه يش دوو جوړه:

یه که م: نه و که و دهنیه ی پړزه کی هینده زوره، که هیچ هست و جیاکردنه و هی چاکه و خرابه یه له خاوه نه که یدا ناهیلته وه و، وه ک شیتی لی دیت و، وای لی ده کات، که نه هلیه تی جی به جی کردن (أداء) تیایدا نامینیت، به لام نه هلیه تی واجب بونی مافه کان بوی هر به رده وام له سهری و، له حوکمه شه رعیه کاند، حوکمی شیتی هیه.

دوهم: نه و گیلې و که وده نییه ی هستی هیه و، توانای جیاکردنه و هی چاک و خرابی هیه، به لام له ناستیکي که مدایه و، وه ک هست و توانای که سی عاقل نییه و، مړوکی

1 ماده ده ی ۴۵ ی یاسای میصری ده لیت، هر که س له بهر مندالی و که م نه مه نی یان شیتوکه یی، شیتی جیاکردنه و هی چاک و خرابی له ده ست دابیت، نه وه نه هلیه تی نه وه ی نییه، که توخنی مافه مه دهنیه کانی بکه ویت.

هروه ها ماده ده ی ۱۱۳ يش ده لیت: که سی شیت و شیتوکه و بیرکول و گیزو حول دادگا بریاری سانسور ده دات له سهریان و، هر ده بیت دادگایش بریاره که له سهریان لابیات.

هروه ها ماده ده ی ۱۱۴ ده لیت: یه که م: هه لسوکه و ت و مامه له ی شیت و شیتوکه نه گهر له دواي بریاری تومارکردنی سانسور له سهری نه نجامي دابو، به به تال دیته نه ژمار. دوهم: به لام نه گهر مامه له و هه لسوکه و ته که ی له پیش تومارکردنی بریاری سانسوره که نه نجامي دابو، به به تال نایه ته نه ژمار، مه گهر کاتیک که نه و حاله تی شیتیه تیایدا زور په نگی دابیته وه، یان لایه نی به رامبه ری گریبه سته که پی زانی بیت، که شیت، نیر به تاله.

گئیل و گەمژەیی لەم جۆرە لە حوکمی شەرعیدا ئەو مۆلف بەلغە، وەك مندالتیکی جیاکەرەوێ چاک و خراپ وایە.

وئەهلیەتی (جی بەجی کردن: أداء) ی هەیه، بەلام بەناتەواوی (ناقصة)، بەلام ئەهلیەتی واجب بوونی بەتەواوی بۆی ئەنجام دەدریت، کاملی ئەم ئەهلیەتی هەیه، لەم پوانگەیهو پەرستشەکانی لەسەر نییه، بەلام ئەگەر ئەنجامیان بدات، بۆی دروستە، هەرۆهە سزای لەسەر جی بەجی ناکریت، ئەو مافە مالیانەیی خەلک کە دەستی لە خراپکردنێدا هەیه، پیتی دەبژێردریت، دروستە ئەم بژاردنە لە لایەن سەرپەرشتیارە کەیهو بۆی جی بەجی بکری، وەك بژاردنی شتێک کە بەدەستی ئەم خراپ بووبێت، هەر مامەلە و هەلسو وەتێک ئەنجام بدات، کە سوودی تەواوی هەبێت بۆی، ئەوا دروستە، ئەگەر زیانی تەواوی هەبوو، بۆی ئەوا نادروستە، ئەگەر مامەلە و هەلسو وەتە کە ی دوو لایەنەبوو، واتە چاوەرپێ دەکرا، سودی هەبێت بۆی، چاوەرپێش دەکرا، کە زیانی لی بکات، لەم کاتەدا لەسەر مۆلەتی سەر پەرشتیارە کە ی وەستاو، ئەگەر پێگەی پێدابوو، ئەو مامەلە کە ی دروستە، بەپیتی وانهو دروست نییه. بزانە کە کەسی گئیل، لە پووی ئەو وەو کە لە خودی خۆیدا سانسۆری لەسەرە (محجور لذاتە) یە، لەم حوکمەدا وەك شیت وایە.

٩٥- حوکمی کەسی گئیل، لە یاسای مەدەنیدا:

یاسای مەدەنی عێراقی بەمەرجی نەگرتوو، کە سانسۆر خستەسەر کەسی گئیل دەبێت لە دادگاوە بێت، بەلکو هەر خۆکردوخۆی لە خۆیدا کە گئیل بوو، بە سانسۆر لەسەر ئەژماری کردوو، فیهقی نیسلامیشدا هەروایە، لە لایەکی ترەو وەك مندالتی جیاکەرەوێ چاک و خراپ دایناو. لە حوکمەکاندا، بەجی جیاوازی کردن لە نێوان جۆری کەسەکو و دهنەکاندا.^١ بەلام یاسای مەدەنی کۆماری عەرەبی میسر پیتی وایە، کە کەسی

1 لە ماددەکانی ٤٩ و ١٠٧ لە یاسای مەدەنی عێراقیدا هاتوو، کە کەسی گئیل حوکمی، وەك

حوکمی مندالتی جیاکەرەوێ چاک و خراپ وایە.

گیل وهك شیت وایه، به بی جیاوازی له نیوان جۆری كه سه كه وده ن و گه مژه كانداو له پوی سانسۆر له سه ر داینیه وه، یاساكانی شیتی به سه ردا جی بی جی كردووه و، به پتویستی زانیوه كه نه و سانسۆردانان له سه ری به پتی بریاری تاییه تی دادگا بیئت و، سه رجه م هه لسو كه وته كانی پیتشس تۆماركردنی بریاری سانسۆره كه به به تال دانراوه نه گه ر نه و حاله تی گیلی و كه وده نییه له كاتی گریه سه كه دا پتوه ی دیار بو بیئت و، یاخود لایه نی به رامبه ر زانیبییتی كه داماوو گیل و كه چه هه ر مامه لای له گه لدا كرد بیئت و، هه روه ها پیتش هه لوه شانده نه وه ی بریاری سانسۆره كه، هه لسو كه وت و مامه لكانی هه ر به به تال ده میتنه وه.¹

نه وه ی كه یاسای مه ده نی میصری دایناره، به گشتی پتچه وانیه ی نه و نه حكامانه یه كه شه ریعه تی ئیسلامی جیگری كردوون، به تاییه تی له وه یدا كه گیلی وهك شیت داناره، له كاتیكا كه كه سی گیل له سه ر جه م حاله ته كانیدا وهك شیت نییه !

سییه م: بیرچوونه وه:

٩٦- (النسیان: بیرچوونه وه)، بارودخچکی تاییه تیه كه به سه ر مۆفدا دیت و، وای لیده كات، كه نه وه ی ته كلیف كراوه، كه نه نجامی بدات، بیری ده چیته وه و، به لام نه م حاله ته نه هلیه تی واجب بوونی مافه كان بۆی و نه هلیه تی جی به جی كردنی نه ركه كان (أداء) له سه ری لا نابات، چونكه به عه قلیکی ته واوو توانایه کی ته واوه وه ماوه ته وه²، و بیرچوونه وه نابیته پاساو، له مافی به نده كاندا، چونكه نه م ریزه بق پیداو یستیه كانیانی خه لك و تا قی كردنه وه نییه و، به له بیرچوونه وه یش نه و ریزه له ده ست ناچیت، بۆیه نه گه ر كه سێك مائی كه سێکی تری به له بیرچوونه وه له ناو برد، یان خراپی كرد، نه وا بژاردنی

1 ماده كانی ٤٥ و ١١٣ و ١١٤ ی یاسانی مه ده نی میصری و، پیتشتریش مه به رست و

بیزه ره كانمان باسكرد.

2 شرح مرقاة الوصول، ب ٢، ل ٤٤٠.

لهسهره،^۱ بهلام له مافه كانی خوی پهروهردگاردا، له بیرچونوه پاساوه بۆ كړدنی تاوانیك، بۆیه كه سېك پتی له بیر چووبوویهوه، تاوانیكي نهجامدا، نهوه تاوانی لهسهر نییه، پتغه مېهر (ﷺ) دهفه رمویت: (إن الله وضع عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه) واته: خوی پهروهردگار كاری ههلهی و تاوانی كاتی له بیرچونوهوه، تاوانی كاتی زۆرداری نه ژمار نه كړدوه به تاوان، بهلام له حوكمه دنیا په كاندا، دیسان له بیرچونوهوه پاساویكي شهرعی وهرگېړاوه، په رسته كانه به تال ناكاتهوه، وهك نهوهی كه سېكي پښووهوان به له بیرچونوه شت بخوات، بېگومان پښووهكهی به تال نابېتهوه.

چوارهم: خه وو بوورانهوه:

۹۷- خه وو بوورانهوه، نه هلیه تی جی به جی كړدن (الأداء) لهسهر مړۆډ دهسپرنهوه، بهلام نه هلیه تی واجب بوونی مافه كان هه رده مینى^۲، جا له بهر نهوهی مړۆډ خه وتووبوو، یان بوورابوویهوه، نهوا له و كاتانه دا نه هلیه تی جی به جی كړدنی نه ركه كانی نییه، چونكه نه هلیه تی جی به جی كړدن (أداء) لهسهر بنه ماى عه قل وه ستاوه، بېگومان مړۆډ فیش له هه رډو حالته ی خه وتنو بوورانهوه دا عه قلی له لا میوان نیه، بۆ هیچ حسابیك بۆ قسه كانی به هیچ جۆریك ناكړیتو، لهسهر كړده وه كانیشى له و دوحاله ته دا، سزای جهسته یی وهرناگړیتو، ته نانه ت كه نه گه ركه ویت به سهر مړۆډ ټكداو بېكړیت، نهوا به جهسته سزای لیوه رناگړیت، واته ناكوړیته وه، چونكه به تایبته نهو كاره ی نه كړدوه، له و حالته دا بى ناگا بووه، چاك و خرابی لیك جیا نه كړدوته وه، نهو كاره بژارده ی دهستی خوی نه بووه، بهلام له پړوی داراییه وه سزای لی وهرده گېریته وه، خوین دانی به مولك و سامان، لهسهره، هه ر وهك هه رشتیكي كه سېكي تر خراب بكات، له و دوو حالته دا، نهوا لهسهریه تی بۆی بېژیریته وه، بژاردن و سزای كوشتن و مالی خه لك

1 اصول البزدوي، وشرح، ب، ۴، ل ۱۳۹۶.

2 كشف الأسرار، ب، ۴، ل ۱۳۸۲.

خراپ کردنی بۆیه له سه ره، چونكه ئه و كارانه به ههسته وه ری (حس) كراون و، كه س بۆی نیه، ده ستیان بۆ بیات و، ئه و پاراستنه شه رعییه هه رگیز به پاساوو بیانوو ناسپردیته وه . به لام سه باره ت به په رسته شه كان و، جی به جی كردنیان له خۆیاندا، له سه ر كه سی خه وتوو، بووراهه، چونكه خه وتن و بوورانه وه دوا خستنی فه رمایشتی شه رع بۆ جی به جی كردنی ئه ركه كان دوا ده خات، بۆ ئه و كاته ی كه كا برا له خه وه لده ستیت، یان دیته وه به خۆیدا، دوا ی بوورانه وه كه ی، چونكه له و دوو حاله ته دا هۆشی له سه ر خۆی نیه و، ناتوانیت ئه ركه كان جی به جی بكات، به لام واخسی ئه و په رسته شه له سه ری لاناچیت، چونكه بۆی هه یه، كه له دوا ی له خه وه لسان، یان ها تنه وه به خۆیدا كاتی ئه و په رسته شه مابیت و، له و كاته دا به حه قیقی جی به جیتی بكات، یاخود بۆی هه یه كه له دوا ی كاته كه وه بیه سه ر خۆی و، قه زایان بكا ته وه، چونكه ئه و كه سه ی كه له كاتی دیاریكراوی په رسته شه كه دا ده سه و ستانه و ناتوانیت په رسته شه كه ئه نجام بدات، له به ر ئه وه ی كه ده توانیت و، بی گرفت بۆی ده كریت، كه قه زای بكا ته وه، بۆیه ئه سلّی واجب بوونه كه ی كه له سه ر شانیه تی له سه ری لاناچیت و، له به ر ئه وه ی كه عاده ته ن خه و كاتی هه یه و، دریژ نیه، هه یه گرفت نیه، له وه دا كه قه زای ئه و په رسته شان به كریته وه، كه به هۆی خه وه وه له ده ست ده رچوون و، به لام خه و نابیه ته بیانوو پاساو هۆكار بۆ لادانی واجبه كه له سه ر شانی هه ركه سیكو، هه روه ها بوورانه وه ئه گه ر دریژخایه ن نه بوو، هه روابه، به لام ئه گه ر دریژخایه ن بوو، ئیتر ئه وه واجب بوونی ئه ركه كانی له سه ر لاده چیت، چونكه به هۆی بوورانه وه وه توانای حه قیقی جی به جی كردنی ئه ركه كانی تیادا نامینی و، وایش دانراوه و، ئه ندازه گیری كراوه، كه به قه زا كرده وه یان له دوا ی چاك بوونی له بوورانه وه كه ی، ئه مه كاریکی دژوارو سه خته و، جا كه جی به جی كردن (أداء) ی له سه ر نه ما، ئیتر واجب بوونیشی له سه ر نامینیت، چونكه مانه وه كه ی هه یه سودیكی نیه¹.

1 كشف الأسرار، ب ٤، ل ١٣٩٨ و ٨٤٠٠.

پینجەم : نەخۇشى

۹۸- مەبەست لە نەخۇشى لیرەدا، شیتى و بورانەوہ نییە، بۆیە ئەم جۆرە نەخۇشیە، نە ئەھلیەتى واجب بوونی مافەکان، و نە ئەھلیەتى جى بەجى کردن (آداء) لەسەر کەسە نەخۇشەکە لانا باتو، کەسى نەخۇش ھەر دوو جۆرە ئەھلیەتەکی بەتەواوى (الأهلیة کاملۃ)ی، تیا دایە، بۆیە مافەکانى بۆ پتویستین و لەسەریشى پتویستین، بەلام ئەوہ ھەيە کە نەخۇشى کار دەکاتە سەر ھەندى لە حوکمە شەریعیەکان، بۆ کەسى نەخۇش، ھەرچەندە ئەھلیەتى کاملیشى ھەيە ! لەوانە، ھەندى مامەلە و ھەلس و کەوتى ئەژمار ناكریت و ناگیرستین، درێژەى ئەم پرسە بەم شىوازەيە: بردنى مولكى میراتى كەسێك لە لایەن میرات بەرەوہ، بەمردنى میراتدەر دەبیئتو، ئەمە شەرع بەتۆبزی برپارى لەسەر داوہ، ھەرەك چۆن پەيوەستى کەسى قەرز دەر ھەر بەردەوامە، بەو قەرزەوہ کە داویەتى بە کەسێك، ئەو کەسە قەرزارەيش مردووەو، بەلام لە بەر ئەوہى نەخۇشى ھۆکارى مردنەکی بووہ، بۆیە پەيوەستى میرات بەرو قەرزەدەر بەو مولکەوہ، ھەر لە کاتى سەر ھەلدانى نەخۇشیەکەوہ دەبیئتو، لەو کاتەوہ بۆیان ئەژمار دەکریت، چونکە حوکمەکی دەبەستریتەوہ، بەسەرەتای ھۆکار (سەبەب)ى، پووداوەکەوہ^۱.

ھەرەوہا بۆ پاراستنى مافی میراتبەرو قەرزەدەر، سانسۆر لەسەر کەسى نەخۇش دادەنریت، بە ئەندازەى ئەوہەندەى کە ئەو مافەى تیا دا دەپاریزیت و بەس ! کە بۆ میرات بەر ئەندازەکەى دووسى یەکیو، واتە: نەخۇش لە دوو سییەکی مالا کەیدا حیجزی دەخریتە سەر، بۆ قەرز دەريش ئەندازەکە تەواوى مولکەکەيە، ئەگەر قەرزەکە بەقەدەر

1 شرح المنار ل ۶۹۱- ۶۹۲.

تەواۋى مالى كابرا بوو، واتە: ھەر ئوۋەندەي ھەبوو، كە بىداتەۋە بەقەر زىاخود بەئەندازەي قەرزەكەيە ئەگەر قەرزەكە كەتر بوو، لە تەواۋى مولكەكە^۱.

ئەم سانسۆر دانانە، ھەر لەسەرەتاي ئەو نەخۆشەيەي كە نەخۆشى مەرگى بوو، دەچەسپىت، چونكە ھۆكارى سانسۆر دانانەكە، ئەو نەخۆشەيە بوو، كە كوشتويەتىو كە لەدواي نەخۆشەيەكە پاستەو خۆ مەرگى بە شوپىنداھات، ئىتر ئەو نەخۆشەيە ھەر لەسەرەتاۋە بە نەخۆشى مەرگ پىناسەو ئەژمار دەكرىت، بەلام لە بەر ئەۋەي كە نازانرىت، كام نەخۆشى مەرگ، تا بەتەواۋىو پاستەو خۆيىو مەرگى بە شوپىندا نەيەت، بۆيە سانسۆر لەسەر دانان بە گومان ناچەسپىت، بۆيە پىو شوپىن و شوپىنەۋارى سانسۆر (حجر) لە پىش مردنەۋە ديار نىيەو كارى پى ناكرىت، بۆيە مامەلەي نەخۆشى كاتى مەرگ دروستە^۲. و مىرات بەرو قەرزدەرىش بۆيان نىيە، كە پەخنى لى بگرن لەسەرى، لە كاتى زىندوو بونىداۋ بەلكو مافى ئەمان لە دواي مردنى دەچەسپىت، ئەگەر ئەو مامەلەۋ ھەلسوكەوتەي كابرا زىانمەند بوو، بە مافەكانى ئەوان، ۋەك بەديارى دانى مولكەكەي يان ئەۋەي كە بە مامەلەي (محابة) ناۋنراۋە^۳.

۹۹- ئن ھىنانى نەخۆش! ئنھىنانى نەخۆش، كە نەخۆشى مەرگى بىت، لە لاي جەماۋەرى زانايان دروستە، چونكە كەسىكى خاۋەن ئەھلىيەت و شىياۋ ئەنجامى داۋەۋ، ئەو ئن و مىردەرىش مىرات لە يەكترى دەبەنۋ، لەسەر پاي ھەندى لە زانايانى ۋەك پىشەۋا ئەحمەدو ظاھرىيەكان، واجبە لەسەر كابرا كە ئەو مارەيىيە بىدات بەئەكەي كە بەلئىنى پىداۋەۋ، بۆي ديارى كردۋەۋ، لەسەر پاي ھەندىكى تر لە زانايانى ۋەك، نىمامى شافعىو

1 شرح المنار، ۶۹۲و شرح مرقاة الوصول، ب، ۴، ۴۴۶ل، لەو شتەنەيدا كە لە پىۋىستىبەكانى نەخۆش، ۋەك كىشەنى بىزىۋى، ۋ كرىۋ پارەدانى دەرمانەكانى سانسۆر نىيە، بۆيە ئەم جۆرە شتەنە.

2 نەخۆشى مەرگ (مرض الموت) ئەو نەخۆشەيە، كە ۋالەمرؤف دەكات، نەتوانىت لە دەرەۋەي مالمەۋە كارو بەرژەۋەندىبەكانى پاپەرىنىت، بەزۆرى ئەو نەخۆشە توش بوو، كەي دەرەۋەي.

3 شرح مرقاة الوصول، ب، ۴، ۴۴۶ل والتلويح على التوضيح، ب، ۲، ل، ۱۱۷.

هی تریش... ده بیټ ماره یی هاوویټنه ی خزمه کانی (مهر المثل)ی، پی بدات، نه مهش وه ک ره چاوکردنی مافی میرات به ران و قه رزده ره کانو، نه مهش بۆ کاتیک که نه و ماره ییه ی که براندویانه ته وه و دیارییان کردوه، له سنی یه که نه دریتو، نه درایتو، میرات به ران و خاوه ن قه رزه کان به و پیدانه پازی نه بوین.

له لای پیشه و نه وزاعی، ماره کردنه که دروسته و، به لام نه و ژن و میترده میرات له یه کتری نابهنو، له لایه ن پیشه و مالیک ماره کردنه که به تاله و، میراتی پی بریتو، هندی هاوه لانی پیشه و مالیک ده لیتن، ته نانه ت ماره کردنی نه و نافره ته ی که به یامدارو نه هلی نیمه یه، به تاله، که میرات نابات، له به ر نه وه ی نه بادا موسلمان بییتو، میرات ببات و زیان به میرات به رانی تر بگه یه نیت.

له سه ر پای ئیمام مالیک نه گه ر ژن پیش نه وه ی پیاوه که ی بچیته لای و بیگوزیته وه له میترده که ی جیا بوویه وه، میرات ناباتو، نه گه ر گواستبوویه وه و چو بوویه لای نه و ماره یی هاوویټنه ی خزمه کانی خوی (مهر المثل)ی بۆ هیه و، نه ویش له سنی یه کی ماله که ی ده دریتو، به لگه ی پیشه و مالیکیش بۆ نه م قسه یه ی نه وه یه که نه خوشه که تۆمه تباره به وه ی که به تاییه ت ویستویه تی زیان به میرات به ره کانی بگه یه نیت، له پتی ماره کردنه که وه، که میرات به ری تری تیکه ل کردوه پینان. نه وه ی لای ئیمه په سنتره، نه وه یه که سی نه خوش نه گه ر ژنی ماره کرد، دروسته و، میراتیش له یه کتری ده به نو، نه و ماره ییه ی که بۆ دیاری کردوه، پتویسته له سه ری بۆ بکات، نه گه ر که متر بوو، له (مهر المثل)و، نه گه ر زیاتر بوو، نه و نه وه ی که زیاده که یه، ده به ستریت به مؤله ت دانی میرات به ران و، خاوه ن قه رزه کانه وه نه گه ر مؤله تیان دا ده دریتو، به پیچه وانه وه نادریت، نه مهش بۆ کاتیکه که مافه کانی نه وان بخاته مه ترسیه وه. به لام نه و قسه یه ی که ده لیت، ماره کردنه که که به ره هایه ی به تاله، نه مه پراو قسه یه کی لاوازه یه، چونکه

1 الأم، للأمام الشافعی، ب، ۳، ل ۳۱-۳۲، المغنی، لأبن قدامة، ب، ۲، ل ۳۲۶، المدونة الکبری،

لأمام مالک، ب، ۲، ل ۱۳۳، المحلی، ب، ۱، ل ۲۵-۲۶.

ژنهنیان له پېډويستيبه بڼه پړته کانی مړۍ، هه رگيزيش سانسور له پېداويستی بڼه پړتی مړۍ ناکړیت، دابنریت، وه ک ماره کړدنې ژن به ماره یی هاو وینه ی خزمانی (مهر المثل) به لام که نه وه چه سپا، که مه به سستی نه و که سه نه خوښه له ماره کړدنه که نه وه یه که زیان به میراتبه ره کانی بگه یه نیت، لیره دا ده کړیت، که بگوتریت، که میرات نابهن، به هوی نه و مه به سته خراپه وه که کابرای نه خوښ ه ییوه، له نه نجامدانی نه و پرۆسه یه دا.

۱۰۰- ژن ته لاقدانۍ که سی نه خوش:

نه گهر نه و که سه نه خوښی، که له نه خوښی مه رگدایه، ژنه که ی خوی یی ته لاقدا که گواستوبیه وه، چووبویه لای، به ته لاقدانۍ کی ناشکراو یه کلاکه ره وه (بائن) به بی پازی بوونی ژنه که، نه و نه و ته لاقه لای شه رعزانان ده که ویت، به لام سه باره ت به بردن و نه بردن میرات راجیایان هیه، جا جه ماوه ری زانایان پایان وایه که له بهر نه وه ی که میړده که نیازی خراپ بووه، بویه ته لاقی داوه که میرات نه بات، له بهر نه م هۆکاری نیاز خراپیه، هر میرات ده بات و، پېشه و شافیعی و زانایانی ظاهیری پېیان وایه که میرات نابات، چونکه ته لاقی جیا که ره وه و ناشکرا (بائن) میرات بردن ناهیلیت و، حساب بۆ نیازی دهرونی مړۍ ناکړیت، چونکه حوکمی شهرعی له سر شتی دیار (ظاهر) بنیات دهرنیت و، شتی نه پنی ته نه خوی په روه ردار پتی ناگاداره، له گه ل نه مه شیدا جه ماوه ری زانایان له سر نه وه ن که ثافره تی ته لاقدر او به ته لاقی (بائن) میرات ده بات، به لام له سر ماوه ی مافی ژنه که له میرات بردن راجیایان هیه حه نه فیه کان پېیان وایه، که مادام ماوه ی عیده که ی مابیت و هیشتا به سر نه چوبی بویه میرات ده بات، به لام حه نه لیه کان له سر نه و پاین، که هر چه نده عیده که ی به سر چوبیت، هر میرات ده بات، به لام به و مرجه ی که شوی نه کړد بیت وه، به لام پېشه و مالیک پتی وایه، که

1 بۆ زیاتر حالتی بوون له زار او هی (بائن) سهیری کتیبه فیه یی به کان بکه و، لیره دا ماوه ی

تویژینه و هیمان نییه، چونکه په یوه نندیدار نییه، به باب ته که وه. (وه رگپې).

عیددهی مابیت و نه مابیت چونیه که و هر میرات دهبات نیتر شوی کردبیتتهوه، یان نا... و، جه عفهریه کانیش رایان وایه که له ماوهی سالی به که می ته لاقدانه که، نه گهر شوی نه کردهوه، نه و میرات دهبات به لام نه گهر ته لاقدانه که (بائن) بوو، پیش گواستنهوهی و چونه لای، نه و نه و نه میرات دهبات، نیمام مالیکیش هر نه پایهی هیه، به لام له سر پای حنه فی و حنه لیه کان میرات ناباتو، گروپیک له زانایانی مهزه بی حنه لی له سر نه و پاین، که میرات دهباتو، نه م گوتیه یان هه لبراردوهوه، که نه وهش پای ناشکرای جه عفهریه کانوه، زانای نه و مهزه به (الامام الطوسی)، له کتیبی (الخلاف) دا، ناماژهی پیداهه¹.

۱۰۱- ته لاقدانی ژن له لاین که سی نه خوشهوه، به نه خوشی مهرگ، له یاسای مهدهنی عیراقیدا:

یاسای باری که سیتی عیراقی، ژماره ۱۸۸ ی سالی ۱۹۵۹ نهوهی دان پیداناهه، که نه و نهی که له لاین میرده که یهوه، له نه خوشی سه ره مهرگا ته لاقی داوه، میرات له پیاوه که ی دهبات، به لام حوکه میکی سه یرو ناموی لیره دا هیناهه، که ده لیت، ته لاقدانی ژن له لاین که سی نه خوشهوه، به نه خوشی سه ره مهرگ ناکه ویت!²

نه مهش راجیاییه کی زۆرو ناسراوی تیادا هیه، له فیهی نیسلامیدا که نه و ته لاقه ده که ویت، چونکه له که سی که وه ته لاقه که خراوه، که نه هلیه تی هیه و، نه که ییشی هه رگونجاوه، بۆ نهوهی که ته لاقی له پیاوه که ی بکه ویتو، نه هلیه تی ته لاق، به ساغی و نه خوشی نییه و، نه هلیت په یوه ندی به و دوو حاله ته وه نییه و، مروژ له و دوو حاله ته دا نه هلیه تی ته لاقدانی هیه و، نه مزانیوه که یه کیک له شه رعزانان هه بیت، که پای وایت،

1 الخلاف للطوسی، ب، ۲، ل ۴۵۶ و الأم، للامام الشافعی، ب، ۵، ل ۳۲۹-۳۲۲ واهدية وفتح القدير، ب، ۳، ل ۱۵۰-۱۵۳، والمغني، ب، ۲، ل ۳۲۹-۳۳۲ والقواعد، لأبن رجب ل ۲۳۰، والمدونة الكبرى، ب، ۲، ل ۱۳۲.

2 له ماددهی ۳۵ داهاتوه، که ده لیت: ته لاقی نه و پیاوانی که ناکه ویت، که له نه خوشی مهرگان، نه گهر له و نه خوشیه دا مردو، نه که ی میراتی لی دهبات!

که ته لاقی که سی نه خوش ناکه ویتو، به لکو شهر عزانان له وهدا پاجبایان هیه، که ژنی ته لاقدر او به ته لاقی (بائن)، نه گهر میړده که ی له نه خوشی مهرگدا ته لاقیدا، میرات دهبات، یان نا... و باسی پاجباییه که یشیان کردمانو، پوخته ی پراکمان دهرباره ی به م پرسه هینا.

به لام یاسای میصری، به دهق هیناویه تی، که نه و ژنه ی به ته لاقی (بائن) ته لاقدر او وه، له کاتی نه خوشی مهرگی کابرای میړدیدا، نه وه وه که نه و ژنه وایه که به بی پرس پیکردن ته لاق درایتو، نه گهر میړده که ی میړده که ی مردو نه م هیشتا اه عیدده دا بوو، نه و میرات له میړده مردوه که ی دهباتو، نه م پایه شیان له مزه بی حه نه فی وه رگرتووه.

شه شه م: مردن

۱۰۲- (الموت: مردن)، کوتا به ربه سته، له و بهر به ستو له مپانه ی که ناسمانینو، خودای مهن فاکتوری سهره کییه تیایانداو، مړو له بهر ده میاندا دهسته وستان، به ته و او ه تیو، نیتر به م هویه وه وله بهر بوونی نه م له مپه په مړو هیه نه هلیه تیکی جی به جی کردن (أداء) ی له سهر نامینیتو، سهرجه می ته کلیفه شه عیه کانی لیږه وړا له سهر لاده چیت، چونکه مه به ست له ته کلیفی شرعی نهویه که نه و مړو هیه به سهرپشکی خوی و حزی خوی بیکاتو، بزارده ی ده ستو دهرونی خوی بیتو، هه روه ها ده بیت، جی به جی کردن ته کلیفی شرعی، له توانای نه و مړو هیه جی به جی کاره دا ه بیت، به لام بیگومان که مړو مرد، له گشت توانایه که ده که ویت، چونکه به ته و او ی نیتر دهسته و ه ستاوو کوله واره.

1 ماده ی ۱۱ له یاسای میراتبردنی میصر، ژماره ۷۷ ی سالی ۱۹۴۲ ده لیت: که حوکی ژنی ه لاقدر او به ته لاقی په کلاکه روه (بائن)، له نه خوشی مهرگدا، وه که حوکی ژنی ته لاقدر او وایه، که به بی پازی بوون ته لاقدرایتو، کابرای ته لاقدر او ی میړدی له و نه خوشی مهرگیدا مردیتو، هیشتا ژنه که ی له عیدده دا بویت.

بۆیه هەندێ له زانایانی حەنەفی گوتویانە، کە هەر کەسێ له ژياندا زەكاتی له سەر بووێت و نه یدایێت، ئیتر ئهوه نابێت، له سەر میراته کە ی بۆی بدرێت، چونکه مه بهست له دانی زهكات، ئهوهیه که ئه و کەسه خۆی ئه وکاره بکات، ئه مه ئامانجی خودایه، تا کابرا تاقی بکاتهوه، که مردووه، تازه ئه و مافه ی له دهست داوه، ده بێت سزای بچێژێت، تازه به بریکاری بۆی حی به حی ناکرێت!

له لای هەندێ له زانایانی مه زههبی ئیمامی شافعی رایان وایه، که زهكاتدان به مردن له سەر مرقه که لا ناچیت، چونکه به رای ئه مان ماله که و سامانه که ئامانجه که یه، نه ک کرده وه ی خودی زهكاته ره که و، ده کریت، ئه و به شه زهكاته له میراته که جیا کریت و بدریت، بۆیه کابرا به مردن ئه و حی به حی کردن (أداء) ه ی، له سەر لا ناچیت، ده بێت دوا ی مه رگ بۆی بدریت.

به لام سه باره ت به ئه هلیه تی واجب بوونی مافه کان بۆ مردوو، ئه مه پێشتر وتمان، ئه مه یان په یوه ندی داره، به (په یمان: ذمه) وه و جیا وازیش نییه، له نێوان شه رعزاناندا که بێگومان ذیممه له دوا ی مه رگ ئیتر نامینیت، به لام سه باره ت به و نه مانی ذیممه یه پاسته وخۆ له دوا ی مه رگ، ئه مه راگه لیکی شه رعزانانی له سه ره^۱، که به م شیرازه ی لای خواره وه، پوخت ده که ی نه وه:

۱۰۲- گفتی یه که م: پایان وایه، ده لێن که ذیممه له دوا ی مردن پاسته وخۆ نامینیت و لا ده چیت، چونکه بنه ره تی ذیممه ژيانه و، به مه رگیش مرقه ژيان له دهست ده دات، بۆیه ذیممه ییش لا ده چیت، ه یچ ئه هلیه تیکی واجییتی نه کامل و، نه ته وای بۆ نامینیت ه وه، له دهست ده دات، به لام سه باره ت به قه رزه کانی سه رشانی مردوو ئه گه ر ئه و مردوو مه راتی به جینه هیشت بوو، ه یچی نه بوو، ئیتر ئه وه دانه وه ی له سەر نامینیت، ئه گه ر مه راتی هه بوو، له دوا ی خۆی، ئه و هەر له سه ر شانه تی و، ده بێت له و مه راته بۆی

1 بروانه (الحق والذمه)، للشيخ علي الخفيف، ل ۸۴-۹۵، أصول البرزوي وكشف الأسرار،

ب ۴، ل ۱۴۳۳-۱۴۳۷، (المغني)، ب ۴، ل ۳۸۵، و ب ۶ ل ۴۴۲ و (القواعد) لأبن رجب، ل ۱۹۳.

بدريته وه، چونكه نهو قهرزه كوتتاكتي به ميراته وه هيه، كه له دواى مردوه كه به جيماره، نه م پيش هه ندى له زانايانى هه نه ليش له سه رينى و هاوپان له سه رى.

۱۰۴- گفتى دووه م: ده لئين: په يمان و نيممى مردوو لا ناچيت به لام لاوازى و ويرانى به سه ردا ديتو، له كاتى لاوازبونى نه م نيمميه دا به شيويه كى گشتى نه هليه تى واجب بوونى مافه كانى بۆ ده مينيتوه، به لام نه م لاويزيه نيمميه ي كه مهرگ هيناويه تيه پتى تواناى له نه ستو گرتنى قهرزه كانى نيه، نه گهر فاكتهرى كه نه يه ته پيش به هيزى بكات، بۆ وینه نهو ميراته ي كه جيى هيتتووه، بۆى بداته وه ياخود كه سيك گهره نتى (كفيل) بوو بيت له پيشتر داو قهرز بداته وه، به قهرزدر، بۆيه نه م پتگاهيه چاره يه و نه وه ي پيشتر، نه گهر هيچ كاميان له ئارادا نه بوون، نه وا قهرزه كه ي له سه ر ده كه ویتو، له سه ر شانى نامينيتوه وه، ده چيته بازاري خوداى مهن. له روانگه ي نه م قسه يه وه بيت، دروست نيه، حساب بۆ نهو كه فاله ته بكریت، كه كه سيك بویتته كه فيل و گهره نتى قهرزارى كه به موفليسى و له سه ر ساجى عه لى مردبيتو، به لگه يش له سه ر لاچوونى قهرز له سه ر شانى قهرزار له م حاله ته دا نه وه يه كه داواى هيچى ترى لى ناكريت، بۆيه داواى قهرزى لىچ ناكريت، بۆيه قهرز به وه پيناسه ناكراوه، كه بريتيه له و پتوه دانگو حاله ته شهرعيه كه له سه ر بنه ماى داواكرنه وه و داواكارى پى و شوينى له سه ر گيراوه ته به رو، بىگومان داواكردن (المطالبه) يش به مردن ده سپرتوه وه بۆيه قهرزى كه له م چوارچتوه يه دايه، نه وه ش له كار ده كه ویتو له سه رى نامينيت.

به لام گهره نتى (كه فاله ت) شتيكى تره و، دروست نيه، كه فاله ت بۆ كه سيكى موفليس و نه بووى ته وا و هه ربگريت. چونكه كفاله ت بۆ شهرع دايناه، كه كه سى يه كه م داواى نهو مافه ي لى بكریتوه، نه ك نامانجى تبادا نه سلى زه كاته كه بيت، به به لگه ي نه وه ي كه قهرز له سه ر شانى كه سى يه كه م هه ر ده مينيتوه وه، ته نانه ت دواى كه فيل دانيش و هه روه ها داواكرنه وه يش له كه سى يه كه م، به مردنى نهو كه سه له سه رى لا ده چيت، بۆيه دروست نيه، دواى لاچونى نهو مافه له سه رى به هوى مردنه وه هه ر لى داوا بكریت، بۆيه ماناى گهره نتى (كه فاله ت) له م پرسه دا نا فامريتوه وه، پرگتيزه نا بيت،

که خۆی که فالهت بریتیه له زیادکردنی زیممه‌ی که سێک و په‌یمان‌که‌ی بۆ سه‌ر شانی که سێک ترو، داوا کردنی مافه‌کانی له‌و، بۆیه که مافه‌که نه‌ما، ئیتر گهرهنتی چی ؟ له‌به‌ر نه‌مه‌یه که فالهت له‌م دۆزه‌دا پێگا پێنه‌دراوه‌.

بۆیه قهرزی مردوو درانه‌وه‌ی، میراته‌که‌ی پاک کرا، ئیتر زیممه‌ و په‌یمانی له‌سه‌ر نامینیت و، لا ده‌چیت، چونکه چرنگی مانه‌وه‌ی زیممه‌ بۆ دانه‌وه‌ی مافه‌کان و پاکله‌مه‌ی میراته‌که‌یه‌و، نه‌م پێویستیش له‌ دوا‌ی نه‌و حاله‌تانه‌ نامینیت، بۆیه که پێویستیه‌که نه‌ما، ئیتر زیممه‌یش به‌ته‌واوی ده‌پچڕیته‌وه‌و، نه‌مه‌ش راستیه‌که و هه‌ر ده‌بیته‌و بیته‌.

۱۰۵- گه‌تی سییه‌م: - نه‌مانه‌یان پایان وایه که، زیممه‌ی مردوو ده‌مینیت و لا ناچیت و، زیاتر وا به‌سته‌یه به‌قه‌رزه‌کانی سه‌ر شانیه‌وه‌و، نه‌ریتره‌کا وا ده‌خوانن، که ده‌بیته‌و نه‌و قه‌رزانه له‌ میراتی مردووه‌که بدریته‌وه‌. به‌پێی نه‌م رایه‌، دروسته که گهرهنتی و که‌فیل له‌ مردووی ته‌نانه‌ت موفلیسیش وه‌ربگیریت و، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر که‌سیش نه‌بیته که‌فیلی هه‌ر قه‌رزه‌که‌ی له‌سه‌ر شان لا ناچیت و، به‌لگه‌شییان بۆ نه‌م رایه‌یان نه‌وه‌یه که که‌سێک خۆی خۆبه‌خش بکات و، بیته قهرزی نه‌و کابرا موفلیسه‌ بداته‌وه‌، که ته‌نانه‌ت که‌س نه‌بۆته که‌فیلی دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌کانی، نه‌مه کارێکی شه‌رعی و دروسته‌و، که‌سی قه‌رزده‌ر مافی نه‌وه‌ی هه‌یه، که نه‌و مافه‌ی خۆی له‌ که‌سی خۆ به‌خش به‌ته‌واوی وه‌ربگیریته‌وه‌و، داوا‌ی بکاته‌وه‌و، نه‌م مافه‌یش له‌ داواکردنه‌وه‌که بالاتره‌و، نه‌مه‌یش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که قه‌رزه‌که‌ی له‌سه‌ر شان هه‌ر ماوه‌ لا نه‌چووه‌و، هه‌روه‌ها بوونه که‌فیلی که‌سی قه‌رزازی موفلیس ته‌نانه‌ت به‌زیندویش دروسته‌، هه‌رچه‌نده داواکردنه‌وه‌ی به‌ته‌واوی هه‌شتا له‌سه‌ر که‌فيله‌که نییه چونکه خودی قه‌رزاره‌که زیندووه‌، بۆیه که‌واته بوونه که‌فیلی مردووی موفلیسیش هه‌ر دروسته‌و، نه‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێگای داوه‌، که له‌ دوا‌ی مردن ده‌توتنریت که‌سێک ببیته که‌فیلی هه‌رزی قه‌رزاز، نه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وقسه‌یه‌ی پێشوو، بۆیه که قه‌رزه‌کانی مردوو درانه‌وه‌و، میراته‌که‌ی دابه‌شکراو پاک کرایه‌و، ئیتر زیممه‌ی نه‌و که‌سه لا ده‌چیت و ده‌سپێته‌وه‌و، ئیتر هه‌چ نه‌عليه‌تیکی واجب بوونی شته‌کان له‌سه‌ری نامینیت.

مه به سستی دووهم

به ره به سته خوگرده کان.

(العوارض المكتسبة، وه ده ستهاتوو ده کان)

یه که م: (الجهل: نه زانین):

۱۰۶- نه زانین دژی نه هلیت (شیاوی) نییه، پتچه وانه ی نییه، له گه لی، به لام له هندی کاتدا، وه ک بیانوو پاساو وهرده گیریت، ئیتر نه م حالته یان له (دار الاسلام)، پتگی ده سته لاتی موسولماناندا پوو ده دات، یان له (دار الحرب)، واته:، پتگی ده سته لاتی غهیره موسولماناندا هیه و پووده دات.

۱۰۷- نه زانین له (دار الاسلام) دا:

یاسای بنه پته وایه، که نه زانین نابیته پاساو له (دار الاسلام) دا، چونکه نه زانین و هولدان بۆی له سه رگشت که سیتی نیشته جیتی نه وی پتویسته، بۆیه که سی موسولمان پاساوی لی وهر ناگیریت، به بیانوی نه وه ی که نه و نه حکامه گشتیه ناشکرایانه ی نه زانیوه، که پتگی به هیچ موسولمانیک نه داوه، که نه یان زانیت و، خوی لیان گیل بکات و، نه م قسه یه ش به به لگی قورن و فرموده ی موته واوتیرو ناسراو چه سپاوه و، ههروه ها به کوپا (إجماع) سه ری گرتوو و چه سپاوه، وه ک واجبی نویژو، پۆژوو، حه رامی داوین پیسی و ئاره ق خوری و کوشتنی به ناهق و حه رام خواردنی مالی خه لکی و، هتد.... و له م یاسا گه له دا ته نانه ت که سی (په یماندار: نمی) لی ناچیته دهره وه و، له سه ر نه ویش چه سپاون و، نه زانین نابیته پاساو بۆی، بۆ نه وه ی که حوکه م کانی شه ری به سه ردا جی به جی نه کریت، وه ک کوشتنه وه، له جیاتی قه تل و، سزادانی له سه ر داوین پیسی و دزیکردن و، نه مانه ی له سه ر جی به جی ده کرین، چونکه نیشته جیتی (دار الاسلام) ه، و زانین له (دار الاسلام) فره زه له سه ر هه موو تاکیک، بۆیه که په یمانکار موسولمانبوو، دواتر ئاره قی خواره وه، نه وا سزای له سه ره، چونکه حه رامی ئاره ق خواردن شتیکی بلاو زانراو ناشکرایه له (دار الاسلام) داو، که س نه وه ی به پاساو بۆ

ناهيترېته نه ژمار، که گویا نه یزانیوه! هه روه ها که سیک که به پای تایبه تی خوی، بجیت کاریک بکات، که پیچه وانه ی ده قی ناشکرای قورئان و فرموده ی مه شهر بیت، نه مه ش هه ر وه ک پیشوو وایه، له وهیدا که نه زانین ناکرېته پاساو بوی، نمونه بقی به که م: واته نه وه ی که پیچه وانه ی ده قی قورئانه، وه ک نه وه ی که پیتی وایت، نه و سه ر برپاوه ی که به تایبه تی (بسم الله) ی له سه ر نه کراوه، حاله، نه مه به قیاسی نه وه ی که نه گه ر که سیک به هه له (بسم الله) ی نه کردو، بیرى چوو، سه ر برپاوه که ی حاله، واته نه مانه ی قیاسی به کتر کردنو، بویه حاله تی به که ی حاله کرد، نه مه پیچه وانه ی نه م فرمایشته ی په روه ردگار که ده فرمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ واته: نه وه ی که ناوی خودای له سه ر نه هیتراوه، مه یخونو، له حاله تی دووه مدا واته: نه وه ی که پیچه وانه ی سوننه تی مه شهری پیغه مبه ره (ﷺ)، وه ک درکاندنی حاله لای زن، له دواى نه وه ی میرده که ی به ته لاقى سى به سى ته لاقى داییتو، دواتر شووی به که سیکى تر کردییت، یاخود کردییتی و نه چوبیته لای، حاله لای بکه یته وه بقی پیاوی به که می، نه مه ش پیچه وانه ی سوننه تی مه شهری پیغه مبه ره (ﷺ) ۱.

1 سورة (الأنعام ۱۲۱).

2 نه و ژنه ی که به ته لاقى سى به سى ته لاقى درایت، ناییت بیته وه به ژنی به که می، تا شوو به پیاویکی تر نه کاتو، نه ویش سه ر جیتی له گه لدا بکاتو، دواتر لای جیا بیته وه، نیت به هوی ته لاقدان وه بیت، یان به هوی هه ر حاله تیکى تره وه، دواتر عیده ی ته وای بیت نه و کاته جا بقی میردی به که می حاله لای ده بیته وه، دروسته ماره ی بکاته وه، به گریه سیکى نو، جا مرجی حاله لای نه وه که نه وه به که پیاوی دووم سه ر جیتی له گه لدا بکاتو سواری بیتو، نه مه نه وه به که سوننه تی مه شهری پیغه مبه ر (ﷺ) درکاندویه تی، و کورای شه ر عزنانی له سه ر، به س نه وه نده هیه که له (سه عیدی کورى موسه یه ب) گنبدراوه ته، که له م پرسه دا پای پیچه وانه ی نه وه بووه، که نوسیمان، بویه برپاردان و ده برپین نه وه ی که ته نها به گریه سى له گه ل میردی دووم، نیت له میردی به که م به بى کارى سیکسى حاله لای ده بیته وه، نه مه قسه یه کی نادروسته و، بویه له م روانگه یه وه نه زانین به حوکمی دروست له م باره یه وه ناییت به لگه و پاساو بقی هیچ که سى، تا بجیت پیچه وانه که ی نه نجام بدات.

که بۆته ئارهق، ئهوه له م دوو حالتهدا تاوانی له سه ر نیه و، سزایش نادریت، له سه ر ئه م کرده وانه ی.

ههروه ها وهك ئه وه ی كه كه سیك مولكه كه ی خۆی بفروشیته و، دراوسیكه ی ئاگادار نهكات، كه ده بیته ئاگاداری بكات و، به و دراوسی شیواتره بیکریت، كه ئه مه له شه رعدا به (شفعة) ناوزه رد كراوه، یاخود كه سیك كه شه ریکی هه یه، مولكه شه راكه ته كه ی بفروشی به بی خه به ری شه ریکه كه ی، كه ده بیته ئاگاداری بكاته وه، كی ده لیت: ئه و لیتی ناکرپته وه و، بیگومان به ویش شیواتره، بفروشریت، ئه م نه زانیته بۆ كابرای ئه نجامده ر، له م شوفعه یه دا پاساوه بۆیه كه مامه له كه ئاشكرابوو، حه قی شوفعه ی بۆ هه یه.

ههروه ها وهك، ئه وه ی كه كه سیك له لایه ن كه سیکی تروه به بریکار (وکیل) دابنریت و، دواتر له بریکاری بخت، بۆیه پیش ئه وه ی كه به له كار خستنه كه بزانیته، هه لسوکه ووت و مامه له کانی دروستن، چونکه هیشتا له زانیته وه کردوونی.

١٠٨- پێ و په سمی ئه م پێسا گه له، له یاسا ده رکردنه کاندای:

پێسای یاسا مۆفکرده کان، له م پرسه دا وایه، كه هه ركات ئه ووزانیارییه به و شتوازه ی كه داواکراوه و دانراوه، بۆ کرایه وه و، وهك ئه وه ی كه له پۆژ نامه یه کی فهرمیدا بۆ کرایه وه، ئه وه ئه وه زانی و پێویست ده بیته، له سه ر گشت لایه و، كه س نه زانی نابیته به پاسا و بۆ، بۆیه یاسای جیگیر و چه سپا و له م باره یه وه ئه مه یه: بیانوی نه زانی له یاسادا، وه رناگیریت.

و ئه م پێسایه له یاسا ده سکرده کاندای چه سپاوه، ئیتر یاسای مه ده نی بن، یان یاسای ناسه ره کی (جزئی) چونیه كه و، ئه م یاسایه هه لادیر (استثناء) کردنی، زۆر كه سی تیادایه، وهك ئه مه ی كه یاسای سزادانی میصری چه سپاندویه تی، كه ده لیت: فه ر منابه ری گشتی، ئه گه ر توشی کاریکی نایاسای بویه وه، سزانداریته و، ئه گه ر کاره كه له

چوارچێوهی فرمانبەرایەتییه که دا بوو، فرمانبەرە که وایزانیبوو، یاساییه، بۆیه کردبووی!^۱

بۆیه زانایانی یاسای تاوان، شێوه کو رایەکیان لەسەر ئهوه ههیه که نه زانینی یاسا پاساوه، نه گەر نهیده توانی له ئەرزی واقیعدا فێری ببیت و بزانییت، وهك ئهوهی له کاتی گه مارۆی جهنگدا لهسەر شارێک له شارەکانی ولات، یاسایهك دهچهسپیت، بهلام نه زانینی حال و باڵی پێش هاتی یاساکان، ئهمیش دهکریت، بکریته بیانوی لابردنی سزا لهسەر بکری کارهکان.

- له بهر پۆشنای یاسای گتیدا- وهك ئهوهی که کهسیك پارهی تهزویر بهکار بهیانییت، وایزانییت که یاساییه!^۲

۱۰۹- نه زانین له (دار الحرب) دا:

یاسای بنه پهرتی ئهوهیه، که فهرز نییه، هه موو کهسی زانیاری هه بییت، به نه حکامهکان، لهو جیگایه دا که غهیری مسوڵمان بالادهسته، که به (دار الحرب) ناو زهرد کراوه، چونکه ژینگه کهی ژینگه ی ئهوه نییه که مرؤف فێری نه حکامی شه رعی بییت، به لکو ژینگه ی زانینی نه حکامی شه رعه. بۆیه له م پوانگه ی وه نه گەر کهسیك له (دار الحرب) مسوڵمان بوو، به تهواوی پاستییتی واجب بوونی په رستشه کانی له سه ری نه ده زانی، وهك نوێژو هتد.... و نه نجامی نه ده دان هه ر کات زانی و فێر بوو، قه زا کردنه وه یانی له سه ر نییه و، هه روه ها نه گەر ئاره قی خوار دوو نه یزانی بوو، که چه پامه، ئه وه نه گوناھی له سه ره و، نه سزا ده درئ، چونکه سزادان و ته کلیف کردن به مه رجیك ده چه سپین، که ده بییت به تهواوی و حه قیقی ئه و په یامه گه یشتبیته لای ئه وکه سه، یا خود به ته قدییری و نه ندازه گیری بزانییت، که له و ژینگه یی ئه ودا ئه و

1 ماده ده ی ۳ له یاسای سزادانی میصری، ژماره ۵۸ ی سالی ۱۹۳۷.

2 شرح قانون العقوبات العراق- القسم العام- د. مصطفى کامل، ل ۱۹۵- ۱۹۶.

زانباریه بآوه، خه لك ده یزانیتو، نه وهیش هیه، كه (دار الحرب) نه و جینگایه نییه، كه نه حكامی شهرع تیایدا بآوو ناسراوو زانراو بن!¹

دووه م: هه له كردن ((الخطأ)):

هه له دژی دروستی (الصواب) ه، مه بهست پئی نه و شتهیه كه له بهرام بهر كاری دهست نه نقهست (عمد) به كار ده هیتریتو، نه م فهرمووده یی پیغه مبه ریش (ﷺ) له مه وهیه هاتوه، كه ده فهرمویت: (إن الله وضع عن أمتی الخطأ والنیسان و ما استكرهوا علیه) واته: خودای مه زن، له سی شتدا چاو پۆشی له نوممه تی موحه ممه د (ﷺ) كردوه و، سزایان نادات، نه گهر له و سیچ حاله تدا كاری تاوانیان نه نجامدا، كه نه و سی حاله تدهش بریتین له، به هه له نه نجامدانی نه و كاره، یان به له بیرچوون بكه ن، یان به زۆر تاوانیان پئی بكه نو، له توژیینه وهی بهر به سستییه كانی نه هلیه تی تاكه كه سی، بۆ كه وتنه سهر شانی گهره كه كان، توژیینه وه و پافه ی نه م مامایه، نامانجه تیایداو، ده كریت به وه پیناسه بكریت، كه بریتیه له پوودانی گوftar یان كرداری مروژ به پیچه وانیهی نه وه وه كه دهیه ویتو، نه مهش پیچه وانیهی هیچ كام له دوو شیوازه كه ی نه هلیه تی نییه، چونكه عه قل شیاوو له باره بۆ هه له كردن، به لام له گه ل نه وه شدا ده كریت، كه هه له كه ردن بیته پاساو بۆ نه وه كه هه ندی مافی خودایی هه ن، له سهر شانی هه له كاره كه لایچن و له سهریان سزا نه خوات، وهك، هه له كردنی موftی، یاخود نه و هه له یی كه ده بیته هۆی لیشتیوانی پووگه له كه سیك، به هۆی ئیجتیهادی تاییه تی خۆیه وه، و هه روه ها ده كریت كه هه له كردن بیته ده لاقیه کی گومان ئامیز (شبهه) بۆ لابر دنی سزا له هه له كاره كه، نه گهر نه و سزایه سهر به مافی خودایی بوو، وهك، سزاكانی تاوانه كان، وهك سزای داوین پیسی.

هه روه ها له مافه كانی به نده كانیشدا، نه گهر مافه كه سزادان بوو، وهك كوشتنه وه، له جیاتی قه تل كردن، ده كریت، هه له بیته هۆكار بۆ لادانی سزاكه، بۆیه كوشتن نه گهر به هه له چه بوو، ئیتر كوشتنه وهی له سهر واجب نییه، چونكه كوشتنه وه (قصاص) سزایه کی

1 التلویح، ب ۲، ل ۱۸۴ - ۱۸۵.

ته واوهو، سزای ته واویش له سهر که سئ که به هله کاریکی کردبیت، واجب نابیت، چونکه پاساوی هه یه، به لکو له کوشتنی هه له دا، خوین دان به مال و مولک (دیه) واجب ده بیت، چونکه جیگره وهی جیگا خراب بووه که یه، له سهر که سوکاری بکوژ پتویسته که له ماوهی سئ سالدا نه و پاره یه کو بکه نه وه، چونکه کوشتنی به هله شیاوی نه یه که ناسانکاری تیادا بکریت و، نه وانه ی که په یوه ندی خزمایه تی و ماف خه لات دانیان هه یه، به که سه که کرده وه که ی نه نجام داوه، ده بیت هاوکاری بکه و خوینه که ی بده و خوین دانیس له لایه ن که سوکاره وه، سه باره ت به بابته خزمایه تی و دۆستایه تی و نه وانیه و ده بیت بی به رامبه ر نه و بوشاییه ی بۆ پر بکه نه وه و چونکه نه و خویندانه له به رامبه ر شتی تر دا دانه نراوه .

به لام سه باره ت به مافه داراییه کانی خه لکی، وه ک خراب کردن و له ناو بردنی مالی خه لک به هله، نه وه له م حاله ته دا بژاردنی پتویسته و، به هله کردن و خراب بوون و له ناو بردنی نابیته پاساو بۆ نه بژاردنه وهی، چونکه نه و بژاردنه له جیاتی ماله که ی کابرایه که خراب بووه و، له ناو چووه، نه ک له به رامبه ر کرده وه که داو، نه م بژاردنه په یوه سته به پاراستنی شته که وه و، پرسى نه وه ی که هله کار به هله نه و ماله ی له ناو برده و، بیانوو پاساوی هه یه، نه م حاله ته دژى پرسى پاراستنی شته که نییه .

ئینجا سه باره ت به ماله کان، هله نابیته پاساو بۆ به رگرتن له به ستنی گریبه ست و، کار پینه کردن و، نه م ش پای هندی له زانایانی حه نه فییه، ته نانه ت نه گه ر به هله ژنه که ی ته لاقد، نه و ته لاقه کانی ده که ون و، هه روه ها مامه له ی که سئ به هله مامه له که ی کردبیت، هه ر دروسته و، گیرساوه و چه سپاوه، چونکه له بنه په تدا به ده ستنی خۆی کاره که ی کردوه و، (اختیار) ی بووه، به لام له به ر نه وه ی که پازی بوونی تیادا نییه، هه لده وه شیته وه^۱. به لام له لای جه ماوه ری زانایانی، وه ک شافعی یه کان و جوعفه ریبه کان و هی تریش، پتیا وایه که ته لاقی که سینک که به هله ته لاقی خستبیت، ناکه ویت و، هیچ

1 شرح مرقاة الوصول، ب، ۲، ج ۴۶۰.

کاریک به گوفتاره زاره کییه کانی تریش ناکریت^۱ به لگه ی جه ماوهری زانایانیش نه وهیه که قسه حسابی بۆ ده کریت، که نیازی دروستی له پشته وه بیئتو، بیگومان که سی هله کار له نیازیدا دروستی به دی ناکریت، بۆیه حسابو گوفتاره که پشی ناکریت، هر بۆیه ش گوفتاری که سی خه وتوو، بوورانه وه حسابی له سر ناکریت، چونکه مه بهستی له پشته وه نییه، بۆیه هله کاریش هه رویه، پایان نه وه درده خات، که نه و شته ی له دهم درده چیت به گویره ی نیازو مه بهستی بیژهر حساب بۆ ده لاله که شی ده کریتو، هه رویه ها به گویره ی ئیراده و ویستی نه و بیژهره مانه که ی بۆ داده نریت و نه وه ی ده ری برپوه، ده چه سپیت، بۆیه هه رکات نه و مه بهسته نه ما، ئیتر قسه که به بی بنه ماو قه شمهریان دیته نه ژمارو هیچ ری و شوینیکی له سر ناکریت به ر^۲و، نه م هه رموده یه ش که ده هه رمویت: (رفع عن أمتي الخطأ والنسيان، و ما استكروها عليه)، چه سپینه ری نه و گوفتانه یه که درکینران.

به لام هه نه فیه کان به م جۆره به ره ره چی پای جه ماوهری زانایان ده ده نه وه که بی مه بهست له ته لاقی که سیکدا که به هه ل ته لاقه که ی خستیت، له و کارو باره شاراوانه، که ناکریت له سه ریان هه لوه سه به کریتو، بالفی نه و که سه و ژیرییه که ی له جیتی نه و مه بهسته دانراون، له ته لاق خستنه که دا، چونکه هۆکاری ئاشکرای (ظاهر) له کاتی شاراوه بیداو، سه ختی په ی بردن به مانا کاند، له جیتی نه و شاراوه یی (الخفاء) داده نیشیتو، نه گه ر بۆ خۆی ئاشکرا (ظاهر) بوو، ئیتر پتیویست ناکات، که هیچ شتیک له جیگایدا دابنیشیت، بۆیه بالفی وژییری له جیتی مه بهست (قصدی) کابرا، له ته لاقه که یدا دانانیشن، وه ک چۆن پازی بوون، بۆ که سی خه وتوو، بووراوه هیچ حسابیکی بۆ ناکریت،

1 منهاج الصالحين، له فیهی جه عه ریدا، دانانی، محسن الحکیم، ب ۲، ل ۱۸۲، والخلاف، للصوصي، ب ۲، ل ۶۴۶، (سبل الإسلام) ب ۳، ل ۲۳۷، تخفة النهاج لأبن حجر، ب ۳، ل ۳۶۶-۳۶۸، قواعد الأحكام، للعز بن عبدالسلام.

2 إعلام الموقعين، لأبن القيم، ب ۳، ل ۵۵، و ب ۴، ل ۷۲، و التوضيح، ب ۲، ل ۱۹۵.

چونکه مه به ست بوون، پازی بوون له دوو حاله تداو بۆ ئه و دوو جۆره كه سه له و كرده وه
ناشكراو زانراوانه ن، كه ههچ شتێك له جیگایان دانانیشیت^۱.

ئه وه ئیمه لیتره دا به پای باشتر و په سه ندی ده زانین، پای جه ماوه ری زانا یانه و،
پیتوستیه کار به سه ر جه می گوفتاره کانی که سی هه له کار نه کریت، نه ته لاق خستن و
نه ههچ مامه له و هه لویستیکی زاره کی تری، به لام به مه رجیک ئه و هه له که رده ی
بچه سپیت.

سپیه م: قه شه ری و شوخی (الهزل):

الهزل، مانای به کار هینان و دانانی شتیکه، له غهیری ئه و جیگایه دا، و یستراوه هه بیت^۲،
خۆی له پووی عه قلیه وه قسه و گوفت بۆ ئه وه دانراوه، تا مانای حه قیقی یان مه جازی
هه ر شتێك بدات به ده سه ته وه و، هه لسوکه وت و به کار هینانی گوفتی شه رعی، بۆیه ئه وه
دانراوه، تامانای حوکه مه که ی پی بغامریته و، بۆیه هه رکات له غهیری جیا عه قلیه که ی
خۆیدا به کار هیتر اوه و مه به ست له و به کار هینانه، به کار هینانیکی شه رعیا نه نه بوو، له
جیگای خۆیدا، موده ی فامانی حوکه مه که به ههچ جۆریك نه دا و پاره ی حوکه مه که ی
نه کرد، ئه وه به قه شه ریا ن (الهزل) ناو زه رد ده کریت، که سی قه شه ره به ویستی خۆیه تی
قسه ده کات و ده رده بریت و، مانای قسه کانی خۆی ده زانیت، به بی ئه وه ی مه به ستی
هه بیت بۆ به دیه ی تانی ئه و شتانه ی که له قسه کان به دی دین و، هه روه ها ئه و که سه
قه شه ره گر یبه ست و مامه لکان به ویست و پازی بوونی خۆی ئه نجام ده دات، به لام
نایه ویت حوکه میا ن له سه ر به رپا ببیت و، پازی نییه و نابیت، به چه سپانی ئه و گر یبه ست و
مامه لانه و، به بژار ده ی خۆی نازانیت^۳ و، ئه م حاله ته دژو پیچه وانه ی ئه هلیه تی واجب

1 التلویح، ب، ۲، ل ۱۹۵.

2 كشف الأسرار، ب، ۴، ل ۱۴۷۷.

3 كشف الأسرار، ب، ۴، ل ۱۴۷۷.

بوونی مافه‌کان و نه‌هلیه‌تی جیّ به‌جیّ کردن (الأداء) نیه، به‌لام سه‌بارت به‌هندی له
نه‌حکام، به‌نیسه‌تی که‌سی که‌شمه‌رکاره‌وه، کاریگری ده‌بیت.

پوخته‌ی نه‌م قسه‌یه، نه‌و مامه‌له زاره‌کیانه‌ی که‌په‌یوه‌ستن به‌قه‌شمه‌ریان
(الهزل)ه‌وه، ده‌بنه سیّ به‌شه‌وه:

- الأخبارات: نه‌و گفتانه‌ی په‌یوه‌ندیدارن به‌ه‌ولدان به‌شتی.

- الاعتقادات: نه‌و گفته زاره‌کیانه‌ی په‌یوه‌ندیدارن به‌بیرو باوه‌په‌وه.

- الأنشاءات: گفته په‌یوه‌ندیداره‌کان، به‌دروستکردن و دامه‌زاندنی مامه‌له‌کان و، هر
به‌شه له‌مانه، حوکی تاییه‌تی خو‌ی هه‌یه.

۱۱۲- الأخبارات: بریتی یه له‌دانپیانانه‌کان، که به‌ه‌زی شوخی و قه‌شمه‌ریاته‌وه
به‌تال ده‌بنه‌وه، نیر پنگی نه‌و هه‌وال و دانپیانانه له‌هر جینگه‌یه‌کدا بیت و، هه‌رچی
بیت، چونیکه، چونکه دروستی دان پیانان به‌ستراوه به‌دروستی هه‌وال پیدراوه‌وه، و
قه‌شمه‌ریش به‌لگه‌یه‌کی پونه له‌سه‌ر درویی نه‌و شته‌ی که‌هه‌والی له‌سه‌ر دراوه‌وه، دانی
پیاناه، بویه کار به‌و دان پیانانه ناکریت، بویه هر که‌س به‌گالته و گه‌په‌وه برپاری
فرۆشتنی شتی، یان ماره‌کردن، یان ته‌لاقی دانی ژنیک‌ی دا، نه‌وه دانه‌مه‌زیت و، هیچ پئی و
شوینیک‌ی شه‌ری له‌سه‌ر دان پیانان و مامه‌له‌ی ناگیریت به‌ه‌ر، ته‌نانه‌ت نه‌گر
قه‌شمه‌رکاره‌که‌ش مۆله‌تی دابیت، له‌سه‌ری، چونکه مۆله‌تدان بۆ شتیکه که‌چه‌سپابیت و
جیگیر بویت و، بۆی هه‌یه دروست بیت و بۆشی هه‌یه، که به‌تال ده‌بیت، بویه مۆله‌تدا بۆ
شتیک نابیت، که هر له‌بنه‌په‌تدا نه‌چه‌سپابیت، هه‌ر وه‌ک مۆله‌تدان شتی درۆ ناتوانیت
بکات، به‌راست.

۱۱۳- الاعتقادات: بیرو باوه‌پ، که بریی یه له‌وو گفت و قسانه‌ی که‌په‌یوه‌ندیدارن به‌
بیرو باوه‌پ‌ی مۆفه‌وه‌وه، له‌م حاله‌ته‌دا قه‌شمه‌ریات ناخوات و، نابیته پاساو بۆ نه‌وه‌ی نه‌و
قسانه نه‌کریت، بویه هر که‌س به‌گالته‌وه کوفریک‌ی کرد، به‌هه‌لگه‌وه له‌نیسلام دیته
نه‌ژمارو، نه‌مه‌حوکه‌که‌یه‌تی، هه‌رچه‌نده کابرای قه‌شمه‌ر مه‌به‌ستی له‌و قسه‌یه
هه‌لگه‌پانه‌وه نه‌بوویت و، نه‌یو‌یستبیت کافر بیت، چونکه ته‌نانه‌ت به‌گالته‌وه قسه

کردنیش له سهر ئیسلام و کوفر کردن، سوکایه تی و تهوهینه به ئیسلام، سوکایه تی کردنیش کوفره، بۆیه نه و که سه ی که وشه ی کوفر ده ربیته، به و گالته کردنه ده بیته هه لگه پاره و، هه چنده مه به ستیشی نه بو بیته، وه ک خوی په روه ردگار ده له رمویت:

﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْذِرُوا فَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ۗ وَاتَّه: نه گه ر لێیان بپرسیت سه باره ت به گالته کردن به خواو نایه ته گانی و پێغه مبه ری خوا ئه لێن به راستمان نه بوو، به لکو ته نها گالته و گه پمان ده کرد، جا پێیان بلی، نایا گالته تان به خه واو نایه ته گانی و به پێغه مبه ره که ی کرد بوو؟! بلی پر و بیانوی بی جی مه هینه وه، چونکه پاش نه وه ی که باوه رتان هینا، کافر بوونه وه.

پاشان سه باره ت به هه لگه پانه وه له ئیسلام (الردة) نه حکامی دنیایی زۆر هه ن، که ده گرینه بهر، له وانه جیا کردنه وه ی نه و دوو ژن و پیاوه له یه کتری و چهنده ها نه حکامی تریش که له کتێبه گانی فیهقی ئیسلامیدا یه کالاکراوه ته وه و باسکراون.

١١٤- الأنشاءات: که مانای به گه پخستنی نه و فاکته رانه یه، که حوکه شه رعیه بریار دراوه کانیا ن له سهر بنیات نراوه، وه ک کرپن و فرۆشتن و به کرێدان و، دیکه ی گرێبه ست و مامه له کان، که نه مه یش دوو جۆره:

جۆری یه که م: نه مه یان به گالته کردن به تال نابیتته وه، وه ک ماره کردن و ته لاقدان و گیرانه وه ی ژنی ته لاق دراو، به به لگه ی نه م فرموده یه ی پێغه مبه ر (ﷺ) که ده له رمویت: ((ثلاث جدھن، و هزلھن جد، النکاح والطلاق والرجعة))، واته سی شت هه ن، به جۆش و خروش لێیان بنه وی، هه ر به جۆش و خروش (جدي) سه یرده کرین و، به گالته به کار به یتزیت، هه ر به جیدی سه یر ده کرین، نه و سی شته ش بریتین له ماره کردنی ژن و، ته لاقدانی ژن و بریاردان به گیرانه وه ی ژنی ته لاق دراو، نه م سیانه گالته کردنیا ن تیا دا نییه و، نه مه نه و جۆره مامه له و هه لسوکه وتانه یه که هه لوه شانه وه هه لئاگرن.

جۆرى دووم: ئەم جۆريان گالتە كردن و قەشمەريات كارى تيدەكاتو، بە تالى دەكاتەو، يان ھەلى دەوەشېنېتەو، وەك، فرۆشتن و بە كرېدانو، دېكەى ئەو مامەلانىكى كە ھەلۋەشاندىنەو^۱ دەيانگرېتەو، ئەمەش لە بەر پۆشناسى ئەو درېژە باسەى كە لە كىتېبە فىقھىيە جۆراوجۆرە كاندا باسكراو، ئامازەى پىدراو.

ھەندى لە شەرەزانان (فقھاء) پىيان وایە كە ئەم جۆرە مامەلانى سەرەپاى ئەوەى كە بە گالتە و قەشمەرى ئەنجامدراون، ھەر دروستن، ئەمەش وەك بە بەردابېرن (قياس) كردنى دروستى نىكاح و تەلاقدانو، گىرپانەو، ژیانى تەلاقداو، چۆن بە گالتەيش بېت، ھەر دادەمەزىت، ئەمەش ھەر وایەو، ئەو زايانانەى كە جىاوازيان لە نىوان ئەم دوو جۆرە دا كەردو، ئەوەيان كەردو بە بەلگە كە ئەو فەرموودەى بەلگەىە لە سەر ئەوەى كە ھەندى لە مامەلەكان بە جەدى كارپان تىادا بگرېت، بە گالتە بگرېت، چۆنەكنو، ھەشيانە كە بە جەدى بون و گالتە جاپان چۆنەك نىيە، چۆنكە ئەگەر ھەمووى لە يەك پلەدا بوونايە، ئەو فەرموودەكە بەو دەقە دەھات، كە سەر جەم گرېبەستەكانى كەسى گالتە جارو ھەلسو كەوتەكانى بە گالتە كەردىنى، يان بە جەدى و خروشان كەردىن چۆنەكنو، لە پووى ئەم مانايەو، ئەو دەفامرېتەو، كە لە نىكاح كەردىنى ئافرەت و ھاوینەكانىدا مافى خوائ مەزنى تىادايەو، ھەر شىتېكىش وابوو، ئەو بۆكەس دروست نىيە، كە گالتە جاپى و قەشمەرياي تىادا بكاتو، ھەر كات ھۆكارەكەى ھاتە دىو، حوكمە كېشى دەچەسپېت و دېتە جى، ھەرچەندە مەبەستېشى تىادا نەبېت، وەك ئەوەى كە ووشەى كوفر بدرکېنېت، چۆنكە دروستە نىيە، بۆ مەوۇ كە لە گەل خوداى خۇيدا گالتە بكاتو، قەشمەرى بە ئايەتەكانى بكات، ئەمەش بە پېچەوانەى ئەو مامەلدارىيانەى كە تەنھا مافى بەندەكانىان تىادايەو، ئەمانەيان بە قەشمەرى بە تال دەبنەو، ھەلەوەشېنەو، حوكمەكەى ناچەسپېت، چۆنكە خودى كەسى گالتە جاپ بە حوكمەكە پازى نىو، ھەرەھا لە بەر ئەوەى كە نەرىتى مەوۇ وایە، كە جارو بار لە گەل خەلكى

1 الأشباه والنظائر الأبن نجيم، ب، ۱، ج ۳۵.

تردا گالته و قه شمیریات دهکاتو، بویه حوکمی به سهردا ناچه سپیت، تا خوی پازی نه بیت.^۱

چوارهم: ((السه: دهبه نگی و گه مژهیی))

(السه)، له زمانی عه ره بیدا به مانای (الخفة: سادهیی) دیتو، له زاراوهی زانایانی زانستی ئوصولی فیهدا، بریتی یه له به کارهیتانی مولک و سامان له غیری ئه و شتوازهیدا که شرعو عه قلی مژده داوی دهکن، هه رچه نده کابرایش خاوهن عه قله!^۲

بویه (السه: گه مژهین) له پیزی بهر به سته مژده کرده کاندای ژمیردرا، چونکه کهسی گه مژه، به پیتی بژارده و حزو پازی بوونی خوی کاره که به پیچه وانهی عه قله وه نه نجام ده داتو،^۳ ئه م حاله تهیش دژی ئه هلیهت نییه و، کهسی گه مژه (سفییه) ئه هلیهتی ته واوی هیه و سهر جه م ته کلیفه شرعیه کانی پوو به پوو کراوه ته وه و ده یگریته وه، به لام نه وه نده هیه، که ئه و گه مژه ییه کار له هندی له ئه حکامه شرعیه کانی سهری دهکاتو، شوینه واری ئه م کاریگری گه مژه ییه له سهر مژده که له وه دا دهر ده که ویت، که منداڵ ههرکات زانرا گه مژه ییه و نه زانه ئیدی داراییه که ی ل ده یگریته وه و، چاو دیری وه خریته سهر و، ههروه ها له وه دا دهر ده که ویت، که سانسور (حجر) ده خریته سهر کهسی بالفی عاقل، نه گه ر گه مچه (سفییه) بووو، پتویسته دهر بارهی ئه م دوو پرسه و نه حکامه په یوه نندیداره کان پتیه وه، به کورتی بدوین و، قسه له سهر (پرسی گه مژهیی) بکهین، له یاسای مه دهنی عیراقی و میصریدا.

- پرسى یه که م: دهر بارهی پیدانی دارایی به کهسی گه مژه که ته مه نی گه ییشبیته سهرده می بالغ بوون:-

1 إعلام الموقعین، ب ۳، ل ۱۰۹ - ۱۱۱، المدنة الکبری، ب ۲، ل ۱۶۱.

2 شرح المنار، ل ۹۸۸.

3 شرح مرقاة الوصول، ب ۲، ل ۴۵۸.

۱۱۵- جگه له ظاهریه کان، شه‌عزنانان ناکوکن له‌سه‌ر شه‌وه‌ی که مندال گه‌وره بووو، گه‌مژه ده‌رچوو، شه‌وا مال‌ه‌که‌ی نادریت‌ه‌وه ده‌ستی، تا خوی به‌کاری به‌یت، له به‌ر شه‌م نایه‌ته پیرۆزه که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا﴾^۱ واته: مال‌و سامانی خوتان مه‌ده‌نه ده‌ستی جاحیل‌و نه‌زان خه‌جه‌کان، شه‌وه‌تیوانه‌یش که هیشتا پی نه‌گه‌یشتون و نه‌زان خه‌رجن، جا نه‌گه‌ر سامانیکیان هه‌بیت، لای خوتان پاگرن و مه‌یده‌نه ده‌ستیان، که خوی مه‌زن کردویه‌تی هه‌کاری نه‌شونماو زیان و گوزه‌رانتان. که واته: کاتیک شه‌و داریانه‌یان ده‌ریت‌ه‌وه ده‌ست، که فامیان کردویه‌وه و چاک و خرابیان له به‌کتر جیا‌ده‌کرده‌وه‌و، ده‌زانی شه‌میش به به‌لگه‌ی نایه‌تی: ﴿وَابْتَلُوا اَلَّذِينَ وَعَلَىٰ الْوُلُودِ لَهُمْ رِزْقُهُمْ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ وَّلَا وُسْعَهَا حَتَّىٰ اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ اٰتَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ﴾^۲ واته: هه‌تیوان بخه‌نه ژیر تاقی کردنه‌وه، هه‌تا ده‌گه‌نه ته‌مه‌نی بالغ بوون و ژن خواستن و توانای ژن و می‌ردی، واته به جاری مال‌ه که مه‌که‌نه‌وه مشتیان، به‌لکو جارو بار شتیکیان بده‌نی‌و چاودیریان بن، بزنان فامیان کردوته‌وه، شه‌و کاته نیه‌وش به بی دواکه‌وتن، پاره‌و سامانه‌کانیان بده‌نه‌وه. که واته به گویره‌ی ده‌قی شه‌م نایه‌ته پیرۆزه، دانه‌وه‌ی مال‌و دارایی به‌و که‌سانه. شه‌وه به مه‌رج گیراوه تیا‌باندنا که ده‌بیت، بالغ بووبن‌و، فامدار بن. فاهیره‌کان ده‌لین: - مال‌و دارایی به‌و که‌سه ده‌دریت‌ه‌وه، که عاقل بیت، چونکه فامکردنه‌وه (رشد) لای شه‌وان شه‌وه‌یه که بالغ و عاقل بیت‌و، گه‌مژه‌یی (سفه) لای شه‌وان بریتیه له بی عه‌قلی، بویه هه‌ر که‌سی گه‌یشته قوناغی عاقلی، شه‌وه فامی کردوته‌وه و چاک و خراب جیا‌کردنه‌وه‌ی تیا‌دا هاتوته دی‌و، پی‌ویستی مال‌و دارایی به‌که‌ی بدریت‌ه‌وه

1 سورة النساء (۵).

2 سورة النساء (۶).

دهست^۱. به لام جه ماوه ری زانایان پایان وایه که (رشد: فامداری) بریتیه له بوونی عه قلیکی چاکسازو، توانا بوونی نه و که سه بو پاراستنی مال و داراییه که ی خوی^۲ و، مهرج نییه هه موو عاقلی فامدارو زانا بیتو، به پیچه وانه وه هه موو فامدارو ژیری، عاقله !

له لای جه عفریه کان، که سی (رشید: ژیرو خاوه ن پوشد) نه وه یه که بلخ و عاقل بیتو، بزانت مولکی خوی به چاکی به کار بهیتو، له دیندا راستال بیتو^۳، ره شیدی و فامداری ته نها به توانا بوون به پاراستنی دارایی نایه ته دی و، به لکو جگه له م پاراستنی ماله ده بیت نه و که سه له دینه که یشیدا راستالی هه بیتو، به لام وادیاره نه م پرسه جیگای کۆکبونی سه ر جه م زانایان نییه و، هه ندی له زانایانی موچه هیدی دوانیه، ئیجتیهادی تاییه ت به خویان له م باره یه وه هه بووه و، هلین که سی (رشید: بزانه نه وه یه که بزانت به چاکی مولک و مالی خوی به کار بهیتو، نه وه یان تیادا به مهرج نه گرتوه و، که له دیندا راستال بیت^۴!

۱۱۶- مه به ست له و چاو کرانه وه و تیگه یشتن (الرشد):

نایا مه به ست له (رشد)، حه قیقه تی تیگه یشتن و پوشده که یه، یان مه به ست نه و قوناغه یه که تیگه یشتن و چاو کرانه وه و پوشد تیایدا به ر جه سته یه و بوونی هه یه، دیته دی و، له م باره یه وه شه رعزانه کان دوو پایان هه یه:

گفتی یه که م: ده لئین مه به ست له (رشد) حه قیقه تی پوشدو پیگه یشتن و، ده بیت به بی دوو دلی بیته دی و بزانت و بناسریت که هاتوو ته دی و، نابیت شتیکی تر بخریته جیگاکه ی. وه که نه وه ی بچین ته مه نیتیکی دیاریکراوی بخینه جیگا، یان هه ر شتیکی تری له م بابه ته و، له پوانگه ی نه م پایه وه بیت، مندال له دوا ی بالغ بوونه وه داراییه که ی راست

1 المصلی، لأبن حزم، ب ۸، ل ۲۸۶ - ۲۸۷.

2 التلویح، ب ۲، ل ۱۹۱.

3 الخلاف، للصلوسی، ب ۲، ل ۱۲۱.

4 منهاج الصالحین، محسن الحکیم، ب ۲، ل ۱۱۳.

ناکریته وه، ئاستی تیگه یشتن (روشدی ده چه سپیت، ئیتر ته مەنی هەر چه ند بیت! و ته نانه ت نه گەر بووبیته کابرایه کی پیریشو، نه مەش پای جه ماوه ری زانایانی شافعی و مالکی و حەنبەلی و جە عفری و نه بو یوسف و مو حومه دی هاوه لانی نه بوو حەنیفه یه^۱.

- به لگه ی نه م گفته ی که پابورد، نه مانه یه:

یه که م:- دانه وه ی دارایی له دوا ی بالغ بوون، به ستراره به پوشدو ئاستی تیگه یشتنی که سه که، بۆیه نه گەر که سه که پوشدی نه بوو، و نه مەش چه سپا، نه وا دروست نییه، نه و داراییه بدریته وه به و که سه بالغه، چونکه نه و مەرجه ی که به ستراره پتییه وه پیش بوونی مەرجه که به نه بوو حساب،

دووه م: که سی گه مژه (سفه) له وه یدا که داراییه که ی سانسوری ده خریته سر، له مه دا وه ک شیتو، ده به نگ و که و ده نگ وایه، که نه م دوو جۆره ناییت داراییه که یان بدریته وه ده ست، ئیتر چونیه که ته مەنیان گه شتبیته بیست و پینچ سال، یان زیاتر هەر وه ک یه ک وایه، هەر وه ک چۆن پیش نه وه ته مەنیش هەر قه ده غه بووه، بیاندریته وه و، گه مژه یی (سفه) یش هەر وایه^۲.

گفتی دووه مگ- قسه ی نه بو حەنیفه یه (که باسما ن کرد) پیش گه یشتنی به ته مەنی بیست و پینچ سالان و، له دوا ی نه و ته مەنه ده بیت، به قوناغی پوشده که گه یشتبیت. بۆیه هەر که س گه یشته قوناغی پوشدو، نه م پتیگه یشتن و پوشده ی چه سپا ئیتر داراییه که ی پاده ست ده کریته وه، هەر چه نده ته مەنیشی نه گه یشتبیته بیست و پینچ سالان و، نه گەر گه یشتبووه یه نه و ته مەنه به لام پوشدی نه بوو، یاخود نه ده زانرا، ئایا پوشدی هیه، یان نا.... نه وا چاوه پوان ده کریت، تا ده گاته بیست و پینچ سالی و، که

1 المفني، ب، ۲، ل ۴۵۷، الطوسي، ب، ۲، ل ۱۲۱، محسن الحكيم، ب، ۲، ل ۱۱۲.

2 كشف الأسرار، ب، ۴، ل ۱۴۹۰، لیره دا بۆیه باسی ته مەنی بیست و پینچ سالیان کرد، چونکه نه بوو حەنیفه پای وایه که له و ته مەنه دا ده بیت داراییه که ی پاده ست بکریته وه، هەر چه نده ره شیدی و تیگه یشتویش نه بیت!

گه یشته نه و ته مه نه ئیتر پوشده که ده چه سپیت و، په شیدو تیته گه یشتوو، پیشکته دیته نه ژمارو، داراییه که ی راست ده کریته وه، ئیتر پوشده که ی زانرابیت، یان نه زانراوبیت، هر چونیه که، چونکه نه و ته مه نه، پیگه ی پیگه یشتنه و چاوه پتی نه وه ده کریت، که له و قوناغ و ته مه نه دا پیگه یشتن و تیگه یشتن ه بیت، چونکه له م قوناغ دا مه گه ر به که می و ده گمهنی، ده نا ناپیگه یشتن تیادا پرونادات و، بیگومان، حوکم له سه ر گشتی و لایه نه زاله که بنیات ده نریت، نه ک له سه ر شتی که م و ده گمهن^۱.

ا- نه دانه وه ی دارایی به و که سه ی که پیگه یشتوو، واته: بالغ بووه به لام ووریا و ژیر (روشید) نییه، بویه وایه، چونکه گه مژه یی و نا ژیری هر له سه رته تای بالغ بوونه وه له مرؤف دور نه که ویته وه و، بوی هیه دريژخایه ن بیت، ته نانه ت بیست و پیچ سالانیش، بویه ده بیت نه و حالته ی ژیری و پوشیدی به نه زمون وهرگرتن بیت و تیادا تاقی بکریته وه، چونکه نه زمون وهرگرتن عقل ده کاته وه و، هز تیز ده کات و، مرؤف به رچا و پرون ده کات و، به م پوشده ده سه ووتوو و، وهرگیراوه، نه و مه رجه ی دانه وه ی داراییه که دیته جی، چونکه پوشدو پیگه یشتن، که مه رج بوو راده سترکرنه وه ی دارایی به که سه ی بالغ، له نایه ته پیروزه که دا به نه ناسراوی (نکرة) هاتوو و، بۆ به به سه رلایه نی که می پوشدا ده چه سپیت.

ب- پاده ست نه کردنی دارایی بۆ که سه ی بالغی عاقلی بی پوشد. یان له بهر نه وه یه که ته می بکریت و فیربکریت و، یاخود سزایه که له سه ر کرده وه یه کی یاساغ، که ده ست بلاوییه و، یاخود حوکمیکی وایه، ماناکه ی مافامریته وه و، به به لگه و ده ق چه سپاوه و جیگیر بووه.

جا نه گه ر نه و به گرتن و پاده ست نه کردنه وه یه، بۆ ته می کردن و نه دهب دادن بوو، نه و نه و ته می کردنه وا باشه و جوانه، که سودمه ند بیت و ئومیدی موسود گه یاندنی لی هه بیت، به لام نه گه ر نه م ئومیده ی تیادا نه بوو، وه ک نه وه ی که گه یشته بیست و پیچ

1 التلویج والتوضیح، ب، ۲، ل ۱۹۱۱، وأحكام القرآن، للجصاص ب، ۱، ل ۴۹۰.

سالی و هر ژيرو پوشدی نه بوو، نه و تا نه کاته هيچ مانايه که بۆ پادهست نه کردنه وهی نه داراييهی نامينيتته وه، چونکه سودی نيه و، ده بيتته کارئکی بيهووده و، نه گهر نه پادهست نه کردنه وه يه سزا بوو، نه و سزا به گومانداري (شبهه) لا ده چيټ و، ليټره شدا گومان بوونی هه يه، چونکه هر وهك گوتمان که مړوؤ گه يشته نه م ته مه نه جوړيک له ژيري و پوشدی هه يه و ده بيت و، ده بيت له م حاله ته دا دارايه که ي پادهست بکريټه وه، چونکه که به به ربه ستکاره که لاچووه، ئيتر شته قه ده غه کراوه که ده گه پريته وه جيگای ناسايی خوئی.

نه گهر نه و پادهست نه کردنه وه يه، به ده قتيک چه سپابوو، که که نه ده زانرا مه به ست چيه و چی لي ده فامريټه وه؟ ليټره شدا به ر گرتن و پادهست نه کردنه وه يه لا ده چيټ، چونکه مه رجي پادهست کردنه وه داراييه که نه وه يه که جوړيک له پيگه يشتن و پوشد له و که سه دا بيتته دی و، هر وهك له برگی يه که ميشدا باسما ن کرد به گه يشتنی به ته مه نی بيست و پينچ سالی نه و پوشده ديته دی^۱.

۱۱۷- قسه ي باشت (الراجح):

له گه ل نه شيدا که مل که چی نه وه ين، که به لگه کانی نه بوو حه نيفه به هيژن، به لام نه وه هه يه، که پروکه شی نايه ته که پشتگيري نه و پايانه ی نه و ناکات، چونکه پاست کردنه وه ی داراييه که ی به ستراوه به بوونی پوشد، نه ک به گه يشتنی به ته مه نيکی دياريکراوو، ته نانه ت نه گهر نه و ته مه نه بکريټه جيگره وه ی پوشده که، هر به وه به په چ ده دريټه وه که بۆچی لای سه روو، و لای خوارووی بيست و پينچ سالی دانه نرا؟

جا نه وه ی ئيمه که به لای نه مه دا ده چين، که پای باشترو چاکترو په سنتره، پای جه ماوه ري زانايانه .

1 أصول البزدي و كشف الأسرار، ب، ل، ۱۴۹۰-۱۴۹۱.

پرسی دووهم / سانسورخستنه سهر که سی ده به ننگ (السفيه) :

۱۱۸- شهر عزانان راجیایان هیه، له سهر نه وهی که نایه دروسته، که مژهیی بکریته هۆکار، بۆ سانسورخستنه سهر مرفه که، یان نا... ئیتر چونیه که نه و که مژهییه ههر زگماک بیتو، مرفه که سکوما له گه لیدا بوو بیت، یاخود له سهر تادا ساغو ژيرو خواهن پوشد بوو بیتو، دواتر تووشی دهردی که مژهیی و ده به نگیه بوو بیت.

ده کریته هۆکار نه م راجیایه یان بگێر نه وه، بۆ دووقسه :

- گفتی یه که م: که نه مهش قسهی جه ماوه ری زانایانی شافعی و حنبه لی و مالکی و جه عفریه کانن و، هه روه ها قسهی نه بوو یوسف و محمدی هاوه لانی پیشه و نه بوو حنیفه و، له لای نه مانه هه موو سانسور ده خریته سهر که سی که مژه، چونکه که مژهیی و ده به نگی هۆکاره ن، بۆ چاودیری و سانسور خستنه سهر مرفو، که نه مه حاله ته به دی کرا، له هه رکه سدا، پتویسته سانسوری بخریته سهر^۱.

گفتی دووهم:- ده لێن که مرفو به هۆی که مژهییه وه، سانسوری ناخریته سهرو، نه مهش پای خودی نه بو حنیفه و ظاهریه که نه^۲.

۱۱۹- به نگی جه ماوه ری زانان (الجمهور) :

جه ماوه ری زانایان، به لکه که لیکیان هیه، له سهر نه وهی که ده بیت که سی که مژه سانسوری بخریته سهر، له و به لگانه :-

۱- خوی په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ﴾^۱. واته: نه که ره رزاره که هه له و که مژه و نه زان

1 المغني، لأب قدامة الحنبلي، ب، ۴، ل ۴۵۸، أصول البزدي و شرحه، ب، ۴، ل ۱۴۹۲،

الطوسي، ب، ۲، ل ۲۲.

2 السورة (البقرة ۲۸۲).

بوو، یان له پوانگه ی عه قله وه بئ هیزو لاواز بوو، یان نهیده توانی نه وه ی که پټویسته بیلئو بنوسری، له که رولال بوو، یان نه خوینده وار بوو، باچاودیری و سهرپه رشتیاره که ی به دادگه رانه گریبه ته که دارپژئی و نوسره که یشی بینوسی. نه م نایه ته پیروزه دانانی چاودیر له سهر که سی که مژه ده چه سپینتت، و بیگومان چاودیریش بؤ کاتیکه که کابرا سانسوری له سهر بیت.

ب- له گټپانه وه کانداهاتووه، که پیشه واهلی کوپی نه بو تالیب داوای له خلیفه عوسمانی کوپی عه فان کردووه، (خوا لیان پازی بیت) که سانسور بخاته سهر (عه بدولای کوپی جه عفر) چونکه که سیکي ده سبلاو بووه، نه گهر سانسور خستنه سهر که سی ده به نگ دروست نه بوايه، نه واه پیشه واهلی نه م داوایه ی نه ده کرد.

ج- سانسور خستنه سهر مندا ل چه سپاوه وه یه، چونکه چاوه پټی نه وه ی لی ده کریت، که ده ست بلاو بیتو، به راست و چه پدا داراییه که ی پهرشو بلاو بکاته وه، له ناوی بیاتو، نه م حالت و مانایه ش له که مژه دا هیه و ده فامریته وه، بویه سانسور خستنه سهر که سی که مژه پټویسته، وه ک چون پټویسته بخریته سهر مندالیش.

د- که سی که مژه (سیفه) نازانیت، چون مامه له له که ل مولک و دارایی خویدا بکات، بویه پټویستی به که سیک هیه، که چاودیری بکاتو، داراییه که ی بپاریزیتو، نه مه ش ته نیا به سانسور خستنه سهر ده کریت، ههر وه که له سهر مندالیش نه م حوکمه دراوه، نابیت بگوتریت، که سی که مژه که مولک و مالی خوی به ده سبلاوی له ناو ده بات، که سیکي تاوانباروه، مافی نه وه ی نییه، که چاودیری بکریت، چونکه نیعه له وه لامی

1 احکام القرآن، للحصاص، ب ۱، ل ۴۸۹، المحلی، ب ۸، ل ۲۷۸ و دواتر، التلویج، ب ۲، ل ۱۹۲، و لیره دا تیبینی نه وه ده کریت، که نه بوجه نیفه وای داناوه، که دارایی و مال بگیریته وه له که سی که مژه، تا ده گاته (۲۵) سالان، به لام نه گوتووه، ده بیت سانسوری بخریته سهر، به م پټوه دانگه بیت، سهرجه مامه له وه ل سو که و ته کانی دروستن، که له سامان و مولکی خویدا کردوونی. له دواي نه وه ته مهنی هرچه نده سه فاهه ته که ی ههر مابیت!

ئەمەدا دەلتىن: گوناھبارى و تاوانبارى نابىنەھۆكارى ئەوھى كە كەسە تاوانبارە كە مافى چاۋ دىرى لەسەر كىردى نەمىنى، پەچاۋى بەرژەۋەندىيەكانى نەكرىت، ئەى نابىنى كەسى بكوژ، كە تەنانەت بەتايىيەتەش كەستىكى كوشىتەيت، ئەم تاوانەى نابىتە ھۆكارى ئەوھى كە چاۋدىرى نەكرىت، بەبەلگەى ئەوھى كە دروستە بىبەخىرىت، بۆيە گەمژە لە پىشتەرە، كە چاۋ دىرى خۆى و بەرژەۋەندىيەكانى بكرىت.

ھ- سانسۆر خىستەنەسەر گەمژە، دەبىتە ھۆى پاراستنى سەرچەمى كۆمەلگە لە زىادەندى، چونكە بەو سانسۆرە دارايىيەكەى دەپارەيزىت، نابىتە مشە خۆر بەسەر خەلگى ترەۋە، كەسىش پىۋىست ناكات، بىژىۋى ژيانى بگىرتە ئەستۆ، كەۋاتە خىستەنەسەر كەسى گىژ، تا زىانەكەى لە كۆمەلگە دور بخرىتەۋە، كارىكى واجبە، ھەر بۆيەش سانسۆر دەخرىتەسەر موفتى شىتكارو دكتورى نەزان، ھەر بەم جۆرەش سانسۆر دەخرىتەسەر كەسى دەبەنگو گەمژە، تا زىانەكەى لە كۆمەلگە لادىرت!

۱۲۰- بەلگەكانى ئەبو حەنەيفە :

ئەبو حەنەيفە، بەلگە گەلىكى ھىناۋەتەۋە، لەۋانە:

۱- كەسى گەمژە (سفىە)، فەرمىشتى شەرى پوبەپو كراۋەتەۋە، ھەر كەسىش خىطابب و فەرمىشتى شەرى ئاراستە كراۋ خراپە سەرشان، كەۋاتە ئەھلىيەتى ھەيە و شىاۋە بۆ خىستەنە سەرشانى ئەركەكانى شەرى، بالفى و عاقلى تىادايە، گومژەيى ھۆكار نىيە، بۆ كەم و كوپى لە عەقلىدا، لە جىاكرىدەۋەى چاك و خراپدا، بۆيە ھەر بەئەركدارو ئەرك لەسەرشان دەمىنەتەۋە و مافە شەرىيەكانى لەسەرشانە، مامەلەزارەكەكانى دروستن، ۋەك ژن تەلاقدان و مارەكردن، لەسەر قەرزى خەلگى زىندانى دەكرىتەسەر تاوانەكان سزا دەدرىت، بەپىنى دانپىنانى خۆى لەسەر ھۆكارەكانى تاوان كىردن دەگىرىت و سزا دەدرىت، بۆيە ئەگەر كەسى گەمژە لەدۋاى بالغ بوون، لە چاۋدىرى كىردن ھەر لە پىش بوۋە، سەرپەرىشتى دەكرا سانسۆر لەسەر ھەبو ئەۋە زۆر لە پىشتەرە كە سانسۆرى بخرىتەسەر، لە كاتى دانپىنانى لەسەر ھۆكارى تاوانەكانى، چونكە زىانگەياندىن بەگيان، زۆر گەرەترە لە زىان گەياندىن بە مال و دارايى.

۲- مَرُوفْ که گیشته قوناغی عاقلی، نیتر نه هلیهت و شیایوی و که سایه تی کامل دهبیت و، سانسور خستنه سهری له م حاله تدا شکاندن که سایه تی و شکومه ندی و نهو مروفه یه و، نه میش دروست نییه و، نه گهر بگوتری: نهو سانسوره له بهر بهرزه وه ندی خویه تی، نه مه وه لامه که ی نه وه یه زیانگه یاندن بهو که سه له پووی نه وه وه که که سایه تی بشینی و، وه ک نازه لان پۆللین بکهیت، که سانسورت خستوته سهرشان، نه م زیانه زور زیاتره له مال به فیروندان و، قاعیده ی شهرعی وا برپاری داوه، که دهبیت زیانه بچوکه که بکریت، باشتره، تا خومان لابه دین له زیانه گهره که و، بویه سانسور نه خستنه سهری، له بهرزه وه ندی که سه که دایه .

۳- له فرموده دا هاتوه، که کابرایه ک له کاتی مامه له دا به شی ده خوراو، زیانم ده بوو، فرت و فیلی لی ده کرا، جا که سو کاره که ی هینایان بۆلای پیغه مبه ر (ﷺ) و داوایان لیکرد سانسوری بخاته سهر، به لام پیغه مبه ر (ﷺ) سانسوری نه خسته سهر، به لام فرمانی پیکرد، که له کاتی مامه له دا مهرجی نه وه دابنیت، که مافی په شیمان بوونه وه ی هه بیت، بویه نه گهر سانسور دروست بوایه، نهوا سانسوری ده خسته سهر.

۴- به لام سه بارهت به ده به لگه کردنی نایه ته که که ده فرمودیت: ﴿فَإِنْ كَانَ الْإِذَى عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهَاً.....﴾ که باسماں کرد، له مه یاندا به لگه نییه، بۆ نهوان، چونکه مه به ست له چاودیر (ولی) لیتره دا چاودیری مافه که، نه ک چاودیری که سه گه مژه که .

۵- سه بارهت به وه ی که پیشه وای داوای کردوه، که سانسور بخریته سهر (عبدالله ی کوری جه عفر) نه میش به لگه ی نییه، چونکه داواکردنه که ی بۆ ترساندنه نه ک بۆ پیداییری (إلزام)، یاخود ده کریت، له سهر نه وه دابنیت، که نهو داواکردنه ی نه دانی دارایی به (عبدوللای کوری جه عفر) کاتیک بووه، که ته مه نی پیش بیست و پینچ سالان بووه .

۶- ده سبلاوی تاوانه و، تاوانیش نابیت، ببیته هۆکار، بۆ چاودیری کردن و، سانسور خستنه سهر گه مژه سهر به بابته تی چاودیری کردنیته تی و پتویست ناکات بخریته سهری و

بۆيەس نابېت، كه تاوان ھۆكاره بۆ دەرکردنى تاوانبارەكه له چاودىرى كردن، به به لگه‌ى
 ټوھى كه دروسته بكوژى دهست ټه‌نقه‌ست ببه‌خشرىت، چونكه ټه‌وانه‌ى كه پرويايان به
 سانسۆر هه‌يه، ټه‌و سانسۆره بۆ گه‌مزه به پيټه‌يست ده‌زانن، به‌خشيني بكوژيش
 دروسته، به‌لام پيټويست (واجب) نيه‌.

٧- سه‌باره‌ت به‌ قسه‌يه‌ى كه پيى وايه، كه سانسۆر خستنه‌سه‌ر كه‌سى ده‌به‌نگ بۆ
 لادانى زيانه له كۆمه‌لگه‌، ټه‌مه قسه‌يه‌كى به‌ر به‌رچدراوه‌يه، چونكه كه‌سى گه‌مزه له
 مولك و دارايى خودى خۆيدا مامه‌له ده‌كات و به‌كارى ده‌هينيت، كه‌س بۆى نيه‌، كه
 به‌رى پي بگريت، له به‌كارهينانى مالى خۆيدا، به بيانوى لادانى زيانى له كۆمه‌لگه
 به‌گشتى.

١٢١- راي له پيشت (الراج)؛

ټوھى كه ټيمه به‌لايدا ده‌چين، ټوھيه كه ده‌بيت سانسۆر له‌سه‌ر كه‌سى گه‌مزه و
 ده‌به‌نگ هه‌بيت، چونكه پوى ناشكرائى ده‌قه‌كان له گه‌ل ټه‌مه‌دان، هه‌روه‌ها له‌به‌ر
 ټوھى كه له‌سانسۆرداناندا به‌رژه‌وه‌ندى كه‌سه گه‌مزه‌كه‌ى تيا دايه‌و، مولكه‌كه‌ى
 ده‌پاريژريت، زيانى له كۆمه‌لگه‌ لاده‌درىت، نابي بگوتريت: - ټه‌و مالى خويه‌تى به‌كارى
 ده‌هينيت، كۆمه‌لگه‌ هيج مافىكى نيه‌، تيايدا، چونكه ټيمه ده‌لئين: به‌كار هينانى مال و
 مولكى تايه‌تى هه‌ر كه‌سيك، له‌سه‌ر ټه‌وه به‌نده كه نابيت ټه‌و به‌كار هينانه زيان
 به‌كه‌سانى تر بگه‌يه‌نيت، ټه‌ى نابيني ټه‌گه‌ر كه‌سيك له ماله‌كه‌يدا دابنيت، پيگا نادريت
 پيى، بۆ ټوھى زيان دراوسيانى نه‌گه‌يه‌نيت، تووشى گرفت و سه‌ر ټيشه‌يان نه‌كات،
 كه‌سى گه‌مزه و ده‌به‌نگيش هه‌روايه، پيگاي لى ده‌گيريت، كه ماله‌كه‌ى به‌كار به‌هينيت، تا
 له‌ناوى نه‌بات، به‌رش و بلاوى نه‌كات، دواچار ببيته مشه‌خۆر به‌سه‌ر خه‌لك و دارايى
 گشتى (بيت المال) يشه‌وه و ټه‌مه‌ش زيانه بۆ كۆمه‌لگه به‌گشتى، ده‌بيت پيگاي لى
 بگيريت، ټه‌م پيگا لى گرته‌يش به سانسۆرخستنه‌ سه‌رى ده‌بيت.

پرسى سييه‌م: كه‌ى به‌ته‌واوى سانسۆر ده‌خريته‌سه‌ر كه‌سى گه‌مزه (السفيه)؟!

۱۲۲- هندی له شهر عزانان له وانه (إمام محمد) به لای نه وده دا چوون، که که سی گه مژه، تنها به و گه مژه یی خوی و ده رکه وتنی تیايدا، ئیتر سانسورداره و چاودیری له سهره و، پیویست به وه ناکات، که دادوهر بریار بدات، سانسوری بخړیته سهره و، به لگیشیان نه ویه که گه مژه یی هوکارو فاکتیره بۆ سانسور خستنه سهره که سی گه مژه، بویه که هوکاره که هاته دی، ئیتر نه و شته یش که له بهر نه و هوکاره به ریاده بیته، دیته دی و ده بیته جی به جی بکړیت، که سانسور خستنه سهره که یه و، هرکات هوکاره که نه ما، سانسوره که یش نامینیت، هر وه که نه حالت ته له شیت و که وده ن و مندالیشدا هه رویه .

هندي له شهر عزانانی تر، له وانه (إمام أبو یوسف) رایان وایه که که سی گه مژه سانسوری ناخړیته سهر، تا دادوهر نه و سانسوره ی نه خاته سهر، (واته بریاری دادوهری له سهر بیته)، و به لگ بۆ نه م قسه یش نه ویه که سانسور له سهر بنه مای به رژه وه ندی که سی سانسوردار دانراوو، نه م به رژه وه ندی به یش یه کلای نه بۆته وه له نیوان نه ویدا که ئایا سانسوری بخړیته سهر، تا مولکه که ی پاریزاوبیته یان سانسوری نه خړیته سهر، تا قسه کانی بی په واج نه بن و، لیته دا بریاری یه کلکه ره وه له لای دادوهر (قاضی) یی، له م جوړه کاره دوو په هه ندو دیوانه داو، به س نه و بریار ده دات و، هیچ که سی تر !

هه روه ها لیته دا نه ویش هیه، که گه مژه یی شتیکی به رجه سته نییه و، له نه زانکاری له هه لسو که وتدا ده رده که ویت و، جاری واهیه، که نه و نه زانی و شیرزییه که سه که به فیل و به تایبه تی ده یکات و، نه م ش تنها بریاری دادوهر ده چه سپینیت و، هه روه ها پرسى سانسوردانان له سهر که سی گه مژه، پرسیکی پر له جیاوازی و راجیاییه له نیوان شهر عزانانداو تنها به بریاری دادوهر ده چه سپیت، وه که سانسوردانان به هو ی قه رزارییه وه و، هه روه ها هه روه که چون سانسور به بریاری دادوهر ده چه شپیت، هه روا تنها به بریاری دادوهریش لا ده چیت.

به ره م و ده رهنجامی نه م دوو رایه جیاوازه، نه ویه که هه لسو که وتی که سی گه مژه، پیش دانانی سانسور له لایه ن دادوهر وه له سهری، به دروست و دامه زراو دیته نه ژمار، نه م ش له سهر پای نه بو یوسف و په پره وانی، به لام له سهر پای (زانا محمد دی حه نه فی

به ناو بانگ) و هاوپاكانى، ئو مامه لانهى ده وه ستينرينو، وهك مامه لاي كه سيك كه دادوهر سانسوري خستبيته سهر ته ماشا دهكرين.

ئوهى نيمه لايته دا به پاي ته ندروستى ده زانينو به لايدا دهچين، ئوهيه كه سانسور ته نها به بريارى دادوهر ده چه سپيتو، ههروه ها لابردينش هه به بريارى دادوهر، به هوى ئو به لگانهى كه خاوهنى ئم پايانه هيناويانهو، ياساي مهدهنى عيراقيش هه به م شيوازه بريارى له سهر داوه و هيناويهتى، وهك دواتريش ئم باسه ديت.

پرسى چوارهم: حوكمى مامه له و هه لسوكه وتى گه مژه لى سانسور له سهر

دانراوه:-

١٢٢- حوكمى كه سى گه مژه له دواى دانانى سانسور له سهرى، وهك حوكمى مندالتيك وايه چاك و خراب ليك جيا بكاته وهو، (ممين بيت، له وهيدا كه مامه له و هه لسوكه وتهكانى دهگونجيت، هه ليوه شيندريته وه، وهك كرين و فروشتن و به كريدان، كه ئه مانه هه موويان له سهر مؤلهدان وه ستاون، ئه گه هيشتا له نيوان سودو زياندا يهكلايى نه بوونه وه، جيا ئه وهيان كه به ته واوى زيانمندن، ئه وه به به تال ديتته ئه ژمار، وهك به دياريدان و، ئه وانهيان به ته واوى سودمندن، به دروست و چه سپاو ديتته ئه ژمارو له پوى به چاك دانانه وه به دروست زانراوه، وهسيه تى وهريگريته بهر بؤ شت باشه و چاكه كارى هه رچهنده ئه هلى به خشندهيش نه بيتو، ههروه ها له وهقف كردنى شتدا له سهر خوى و غهبرى خوى، بؤى دروسته،

به لام ئو مامه له و هه لسوكه وتانهى كه هه لوه شان وه نايانگريته وه، وهك ماره كردن و تهلاقدان، ئه مانه به دروست و دامه زراو ديتته ئه ژمار، ئه مهيان به پيچهوانهى مندالتيكى جيا كه ره وهى چاكه و خرابه!

پرسی پینجهم:- حوکمی کهسی گه مژه، له یاسای مهدهنی عیرا قیدا:-

۱۲۴- یاسای مهدهنی عیرا قی پاکه ی نه بو یوسف و په پره وانی وه رگرتووه و چه سپاندوویه تی و، کهسی گه مژه ی به خۆپسک به سانسۆرداره داناوه و، به لکو به مه جی گرتووه، که ده بیّت دادگای تاییه ت برپاری نه و سانسۆر کردنه به سهردا بدات و، هه روه ها نه و هیشی چه سپاندووه، که لابردنی نه و سانسۆره ییش له سه ری هه ر به برپاری دادگا ده بیّت^۲.

جا به ته وای سانسۆر له سه ر گه مژه دانرا، نه وه حوکمی مامه له داراییه کانی وه ک حوکمی مامه له داراییه کانی مندالکی جیا که ره وه ی چاک و خراب (معیّن وایه)، به لام له پیش دانانی سانسۆره وه له سه ری، حوکمه که ی وه ک حوکمی که سیک ی عاقلی خاوه ن پوشدو ژیری ته وایه، مه گه ر نه و مامه له یه ی له پیش دانانی سانسۆره که وه کرد بیّت و، به فیل ته له که و پیکه وتن له گه ل خه لکانی تر نه نجامی دابیّت^۳، نه مه ش هه لایر کردنیکی چاک و جوانه، له گه ل ئامانجی سانسۆردانان و بنه ما گشتیه کانی شه ریعه تیشدا ده گونجیّت. جا کهسی گه مژه ی سانسۆر له سه ر دانراو، هه رچه نده نه هلی به خشنده ییش نه بیّت، به لام یاسا هه ر پنگای پنداوه، که سییه کی ماله که ی به وه سیه ت بکات، به خیر^۴ و نه مه ش له فیه قدا چه سپاوه و، هونه ریش له مه دا به پوونی دیاره، نه وه یه که وه سیه ته که له حاله تی ژياندا، زیان به که سه گه مژه که ناگه یه نیّت، چونکه مامه له یه که که ده که ویته دوا ی مه رگی کابراو په یوه سته به میراته وه.

هه روه ها ماره کردنی ژن له لایه ن کهسی گه مژه وه دروسته و دامه زراوه، ئیتر پیش نه و سانسۆر له سه ر دانانه بیّت، یان له دوا یه وه چونیه که چونکه یاسای باری که سییتی عیرا قی

1 ماده ده ی ۹۵ له یاسای مه ده نی عیرا قی.

2 ماده ده ی ۱۰، له برگه ی سییه م.

3 ماده ده ی ۱۰ برگه ی یه که م.

4 ماده ده ی ۱۰، برگه ی دووه م.

ژماره ۱۸۸ ی سالی ۱۹۵۹ له دامه‌زانی گریه‌ستی هاوسه‌ریشدا، عه‌قل و بائغ بوونی به‌مرج گرتووه^۱، و بیگومان که‌سی که‌مژه (سفیه)ی عاقل و بائغو، هر نه‌میش له فیه‌دا جیگیر بووه، هه‌روه‌ها ته‌لاقدانیش هه‌ر دروست و چه‌سپاوه، چونکه ماده‌ی ۲۴ ی یاسای باری که‌سیتی عیراقی نه‌وانه‌ی ژماردوون، که ته‌لاقیان ناکه‌ویتو، تیا‌اندا که‌سی که‌مژه (سفیه)ی نه‌هیناوه، هر نه‌میش له فیه‌دا هاتووه، دامه‌زراوه.

پرسی شه‌شهم: - حوکمی که‌سی که‌مژه، له یاسای مه‌ده‌نی می‌صیریدا: -

۱۲۵- بریاری دادگا، سانسۆر له‌سه‌ر که‌مژه داده‌نریتو، هه‌ر به‌بریاری دادگایش له‌سه‌ری لاده‌بریت^۲.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌مامه‌له‌و هه‌لسوکه‌وتی که‌سی که‌مژه، نه‌میان حوکمه‌کی به‌م شیوازه‌ی لای خواره‌وه‌یه: -

نه‌گه‌ر کابرایه‌کی که‌مژه مامه‌له‌یه‌کی کرد. له‌دوای تۆمارکردنی بریاری سانسۆره‌که له‌سه‌ری، نه‌وا نه‌م مامه‌له‌یه وه‌ک مامه‌له‌ی مندالێکی جیا‌که‌ره‌وه‌ی چاک و خراپ سه‌یر ده‌کریتو، نه‌حکامه‌کانی له‌سه‌ر بنیات ده‌نریتو، نه‌مه‌ش مانای نه‌وه‌یه که نه‌و هه‌لسوکه‌وتانه‌ی که‌سی که‌مژه که به‌ته‌واوی سودمه‌ندن، به‌دروست و دامه‌زراو ته‌ماشا ده‌کرینو، نه‌و مامه‌لانه‌ی که به‌ته‌واوی زیاندارن، به‌به‌تال دیته نه‌ژمار، به‌لام نه‌و مامه‌له‌و هه‌لسوکه‌وتانه‌ی که پووی سودو زیانی‌شیان هه‌یه، نه‌مانه شایه‌نی به‌تال کردونه‌و هه‌لوه‌شاندنه‌و، به‌پێی بریارێک که ده‌ربجیت، که نه‌ریتی مرقفایه‌تی‌خوازیاری بریارێکی له‌و جۆره‌ بیت، یاخود که‌سه که‌مژه که خۆی له‌دوای لابردنی سانسۆر له‌سه‌ری داوای نه‌و بریاری هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌یه بکات.

1 ماده‌ی حه‌وته‌م، بڕگه‌ی یه‌که‌م.

2 ماده‌ی ۶۵ له یاسای چاودێری داراین ژماره ۱۱۹ ی سالی ۱۹۵۲.

بەلام ئەگەر مامەلەكە لە لایەن كەسە گەژەكەووە ئەنجام درا، لە پێش دانانی سانسۆر لەسەری، ئەمەیان بە تال نییەو، ھەروەھا شیاوی بە تالکردنەووە ھەلۆە شاندنەووەیشی نییە، تەنھا كاتێك نەبێت، كە لایەنی بەرامبەری مامەلەكە، ھەلەكەى قۆستبێتەووە، بۆ بەرژەووەندى خۆى، سودى خۆى، یاخود پێكەوتنى لەگەڵ ئەو كەسە گەژەیدەكە وا گومان دەبرێت، سانسۆرى خراببێتەسەر، جا ئەگەر ھیچ شتێ لە مانە نەچەسپا، ئەووە مامەلەكەى دروستە^۱، بەلام یاسای میصر، لەم پرسەدا وەسیەتکردنەووە قفى ھەلاودیر (استثناء) کردووەو جیای كردۆتەووە، وای داناوە كە ھەركات دادگا بریاریدا، جا ئەو دوانەیش دروستن^۲، ھەروەك ئەم یاسایە ھەلساوە یاسای كاروبارى ئیدارەیش جیاكردۆتەووە، جا ھەركات سەرپەرشتیارەكە مۆلەتى پێدا، كە دارایی خۆى پادەست بكات، بە ئیدارەكەىو، بەپێى یاسا ئەو مۆلەتى بنیات نرابوو^۳، ئەوا لەم حالەتەدا ئەو حوكمانەى كە دانراون، بۆ كەم ئەندامێكى پێگا پێدراو، بەسەر ئەمیشدا جى بەجى دەكرێن^۴.

پێنجەم:- ((سەرخۆشى))

۱۲۶- پێخۆشکردن:

سەرخۆشى (السكر) بریتییە لە لاچوونی عەقل، بەھۆى خواردنەووەى ئارەقەووە سەرخۆشكەرەكانى تری وەك ئارەقەووە، بە جۆریك كەابراى سەرخۆش و ئارەق خۆر لەدواى ھاتنەووە ھۆش نازانێت، لەكاتى ئەو سەرخۆشیەدا چى كردووەو چى

1 ماددەى ۱۱۵ لە یاسای مەدەنى میصرى.

2 ماددەى پێنجەمى یاسای وەسیەتکردن، ماددەى ۱۶، بڕگەى یەكەم، لە یاسای مەدەنى میصرى.

3 ماددەى ۱۱۶، بڕگەى دووھەم: لە یاسای مەدەنى میصرى.

4 ماددەى ۶۸ لە یاسای سەرپەرشتى دانان لەسەر مولك و مال.

نهجامداوه^۱. سەر خۆشى عهقل لهكار دهخاتو، ناهيئت ئيدى چاك و خراپ لهيهكتري حيا بگاتهوهو، ئهم بارودوخهيش ئههليهتى جى بهجى كردن (الأداء) لهكهسهكهدا ناهيئتو، ههروهها ئهركى سهرشان (تهكليف) لهسهر شانى سهرخۆش لادهباتو، لهكاتى سهخۆشيدا ههچ فهرمايشتيكى شهري پووبهپوو ناكريتهوه، بهلام شهزعزانان ئهمهيان سهرجهمى حالتهكانى سهر خۆشى دانناوهو، بهلكو بۆ ئهوه سهرخۆشيهيان داناهو، كه به پڙگايهكى دروست (مباح) سهرخۆش بووه، بهلام نهگهر سهرخۆشيهكهى بهپڙگاي حرام بوويت، ئهمهيان به ئهرك لهسهرشان (مكلف) داناهوهو، ههروهها وايان داناهو، كه لهسهر ئهوه كردهوانهى كه ئهجاميان دهات، لپرسينهوه دهكرئتو، لهم بارهيهوه شهزعزانان بهدريژىو، پاچيايى زۆرهوه قسهيان كردوه، ههروهك دواى ئهوهى كه ليره بهدواوه حوكمى سهرخۆش بهپڙگاي دروست (مباح) كه پوون دهكهينهوه، ئهوه پاچيايى و دريژه باسهى شهزعزانانمان بۆ پوون دهبيتوه.

۱۲۷- يهكههه: سهرخۆشى بههوى پڙگايهكى موباحهوه:-

سهرخۆشى بهپڙگاي پڙگا پي دراو (مباح) وهك ئهوهى كه كهسهكه بهناچارى، يان بهزۆر سهرخۆش بكرئت، ياخود نهيزانيبى ئهوشتهى دهخواتهوه، سهرخۆشكاره، ياخود دهزمانىكى چارهسهر بخوات، كهچى سهرخۆشى بگاتو، هتد.....

حوكمى سهرخۆش بهم جۆره، وهك حوكمى بووراوه وابهو، موكهالله نيبه، كه لهم كاتى سهرخۆشيهدا ههچ له مافهكانى خودا جى بهجى بگاتو، بهلكو له دواى هاتنهوهى هۆش، قهزا كردهوهى لهسهره ئهميش بهو مهرجهى كه ئهوه قهزا كردهوهيه سهخت نهبيت بۆى، وهك ئهوهى كه سهرخۆشيهكهى دريژخايه بيت، وهك بوورانهوه (كه باسمان كردو)، دهسته واژهو دهريپنهكانى دروست نهبنو (شت تيكهله بگاتو)، ههچ رىو شويئىكى شهري لهسهر مامهله زارهكويهكانى ناكريتههر، بهلام به مامهله

1 سهرخۆشى بهمهيش پيئاسه كراوه، كه ئهوه حالتهيه كه عهقل لادهبات، له كاتى نزىك

كهوتنهوهو بهكارهينانى ئهوشتانهى كه لابهري عهقل و ژيرن. كشف الأسرار، ب، ۴، ل ۱۴۸۲.

پراکتیکیه کانی (فعلي) نه مه یان پړو شویڼی شهرعیان له سر ده گړته بهر، بق نه وانه یان که په یوه نندیدارن به مافه داراییه کانی خه لکه وهو، هرچی له ناوبردوه، که گیان و مال ده بیت، ببیژیرته وه، چنکه مال و گیان پاریزاون، نابیت به زایه بدریتو، نابیت به هیچ پاساوک نه و پاریزاوییه یان لادریت، به لام سه باره ت به کرده وه و تاوانه کانی، سزای جه سته یی نادریته وه، چونکه سزای جه سته یی بق کاتیکه، که له سر بنه مای عه قل و جیا کردنه وه ی چاک و خراب له یه کتر، نه و کرده وه و تاوانه نه نجام درابیتو، بیگومان که سی سرخوش عه قلی نییه و، چاک و خرابیش له یه کتر جیا ناکاته وه.

۱۲۸- دووهم: سرخوشی به ریگایه کی چه رام:-

شهرعزانان لیره دا پاجیاییان هیه، ده رباره ی حوکمی سرخوش و ناستی چه سپاوی و دروستی مامه له و هلسو که و ته کانی و، هوکاری پاجیاییه که یشیان نه وه یه لاچوونی عه قل لیره دا به هو ی ریگایه کی چه رامکراوه وه بووه و، له سر نه م بنه مایه پاجیایی له قسه کانیا نده هیه، سه باره ت به حوکمی مامه له و هلسو که و ته کانی نه م جوړه سرخوشه و، ده کړیت به م شیوازه ی لای خواره وه پوختی بکهینه وه^۱.

۱- سه باره ت به مامه له و هلسو که و ته زاره کییه کانی:

۱- هندی له شهرعزانان پتیا ن وایه که خودی ده سته واژه ی سرخوشی (سکران) لابه ری ته کلیفه کانه له سر شانی و، هیچ حسابیک بق قسه کانی ناکړیتو، هیچ پړو شوینیک شهرعیان له سر ناگړته بهرو، بویه ته لاقی ناکه ویتو، کرین و فروشتنی دانا مه زړیتو، هیچ گریبه ستنکی ناچه سپیتو، نه مه ش پای مه زه بی ظاهری و جه عفری و (عثمان البتي) و (اللیث) و، و هروه ها له یه کیک له گپړانه وه کان له پیشه و نه حمده کورپی حه نبه لیش هروایه و، له وه شیه وه که له پیشه و نه یین قه بیم گواستراوه ته وه، هر

1 زاد المعاد، ب، ۲، ۲۰۲-۲۰۳، إعلام المومنین، ب، ۴، ل، ۴۰-۴۲، النغني، ب، ۷، ل، ۱۱۳-۱۲۴، (الام) للامام الشافعي، والمذهب، للشيرازي ب، ۲، ل، ۸۲، المحلى، ب، ۱ ل، ۲۰۹-۲۱۱، الخلاف، للطوسي، ب، ۲، ل، ۴۵۴، المختصر النافع، فقه الجعفرية، ل، ۲۲۱، مختصر الطحاوي، ل، ۲۸۰، دواتریش، (التلويح) ب، ۲،

له سەر ئەمە پۆیشتوو، له حەنفەفەکانیشدا پێشهوا طەحاری هەر ئەم پایەى
هەلبژاردوو.

۲- حساب بۆ قسەکانى (ئەم جۆره سەرخۆشه) دەکریتو، کاریان پێ دەکریتو،
هەموو پێ و شوێنێکی شەرعییان لەسەر دەگریته بەرو، بۆیه تەلاقى دەکەویتو، هەروەها
دیکەى مامەلە و هەلسوکەوتە زارەکییەکانى کاریان پێ دەکریتو، ئەمەیش پای مەزەهەبى
حەنفەى و شافەعەى و مالکى یەکانە، بۆم شیۆهەى خوارەو، سەبارەت بە هەندى له
هەلسوکەوتەکانى، لەلای حەنفەفەکان، قسەکانى دروست وەرگیراون، جگە لە
هەلگەپانەوێ له ئیسلام، ئەو دانپیانانەى کە بۆى هەیه، لێیان پەشیمان ببیتەو، و
لەلای مالکییەکان، مامەلەکانى دروستن، جگە لە دانپیانان (الأقرا) و گریبەست بەستن،
بەلام هەموو لایەك کۆکن لەسەر ئەوێ کە تەلاقى دەکەویت.

ب- سەبارەت بە کارو کردەوێکانى:

هیچ پاجیایەك نییه، لەویدا کە سەرچەم کارو کردەوێکانى (سەرخۆشى لەم
جۆره)، کە پەيوەندیدارن بە مافى خەلکەو، لە پەوى داراییەو دەبیت سزا بدريتو
بیانێژیت بۆ خاوەنوکانیان، بۆیه ئەگەر کەسێکى لەناوێرد، یان مالتێکى لەناوێرد، ئەو
لەسەر یەتی ببیژێریتەو، بەلام سەبارەت بە تۆلە سەندنەوێ جەستەى واتە سزادانى
لەسەر ئەو کردەوانەى کە تاوان بوون کردوونى، ئەو جەماوەرى زانایان لەسەر ئەو
کە لە پەوى جەستەیشەو دەبیت سزا بدريتو، ئەگەر کەسێکى کوشت دەبیت
بکوژیتەو، ئەگەر داوێن پیسی کرد، دەبیت سزابدريتو، هت..... جا زانایانى
مەزەهەبى (ظاهرى) و (عثمان البتې) پایان وایە کە لەسەر کردەوێکانى، سزای جەستەى
نادريتو، تەنها لەسەر ئارەق خواردنیش سزاو شەلاق دەدریتو بەس!

۱۲۹- به لگه و دوکیومینته کان :

یه کهم: نه وانه ی که پایان وایه، حساب بۆ قسه ی سه رخۆش ناکریت و سزای جه سته یی نادریت، نه م به لگانه یان هه یه :

۱- نه و که سه رخۆشه نازانیت، چی ده لیت: به به لگه ی ئایه تی قورئان که ده ف—رمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ واته: نه ی باوه پداران، به سه ر خۆشی نوێژ مه کهن، تابزان له نوێژه که دا چی ده لیت!، چونکه که سه ی سه رخۆش نازانیت چی ده لیتو، که سیکیش که نه یزانی چی ده لیت، ئیتر پابه ند ناکریت، به چه سپاندنی قسه کانه وه، هه یج حوکمیکیش له سه ر دانامه زریت، نه ته لاقو نه هه یچی تر، چونکه نه و که سه که سیکه فره مایشتی شه رع ی پوو به پوو نه کراوه ته وه، چونکه له و کاته دا عه قل له لای میوان نییه و، حوکمی وه ک حوکمی شیت وایه .

ب- تیگه یشتن و حال ی بوون و ویتسگه یه بۆ دانانی نه رک (تکلیف) له سه ر شانی هه ر که سیک و، تیگه یشتن (فهم) نه بوو، ته کلیفیش نییه و، دروست نییه، وه ک موکولله ف ته ماشا بکریتو، نه م ته ماشا کردنه نابیت وه ک سزا له سه ر سه رخۆش دابنریتو، له سه ری به یلریته وه چونکه شه رع سزای بۆ داناوه، که شه لاقدانیه تیو، بۆیه و سزادانی به شتی تر دروست نییه، یان سزای زیاده ی له سه ر دابنریت، دیسان هه ر نادرسته .

ج- نه وه ی که مامه له و هه لسوکه وت به ته ندروست داده نیت، به لایه نی که مه وه، که نه و کارو مامه له یه مه به ست و ئامانجی هه بیت، یان له خۆیدا ئامانجه که ی دیار بیت، به لام بیگومان کارو مامه له ی سه رخۆش هه یج له و ئامانج و مه به ستانه ی تیا دا نییه .

د- جیاوازی له نیوان سه رخۆش بوون، به پێگه ی دروست و سه رخۆش بوون به پێگه ی هه رامو، هه ردوکیان له هه ردوو حاله ته که دا بی عه قلنو، چاک و خراب له یه کتری جیا ناکه نه وه، ده بیت له حوکمیشدا یه کسان بن، به لام سه باره ت به یه که م که به پێگه یه کی

حەرام سەرخۆش بوو، ئەمە لەو پووەوە کاریگەری ھەیە، لەسەر شتیوازی سزادانە کە لەسەر سەرخۆش بوونە کە ی بە تەنھا و ھیچی تر، ئە ی نابینی ئە گەر کە سێک ھەردوو قاجی شکێندرابێت، دانیشتنەو نوێژ دەکات، ھەروەھا ئە گەر خۆیشی ھەردوو قاجی خۆی شکاندبن، ھەر بە دانیشتنەو نوێژ دەکات، لە کاتی کدا کە کەسی دوو ھەم بە شکاندنی قاجەکانی تاوانیککی ئە نجامداو، یە کە م بێتاوانە (بەلام ھەردوو ک ھەر یە ک جۆر کاریان ئە نجامدا. کە کردنی نوێژە کە بوو، بە دانیشتنەو).

دوو ھەم: ئەوانە ی کە پایان وایە کە تە لاقیان دە کە ویت، ھەروەھا گرتیبە ست و مامە لە زارە ککیبە کان دادە مە زین، لە کاتی کردنی تاواندا، تۆ لە ی تە وای لی دە کرتەو، ئە وە یان کردووە بە بە لگە کە لێرە دا کە سی سەرخۆش خۆی ھۆکار بوو، راستە و خۆ بە لابر دنی عە قلی خۆی، کە چوو ئە و خوارنە وە حورامە ی خوار دۆتەو، یان خوار دوو، مافی ئە وە ی نییە، کە تاوانە کە ی لە سەر سوک بکریت، لە و حالە دا بە عاقل و خواوەن ھۆش حسابی بۆ دە کریت، تاوە ک سزاو سەختی چە شتن دەر خواردی بدریت، سزا بدریت، ئە مەش کاریکی سەر سوپھینەر نییە، چونکە جاری وایە، کە کە سێک بە حە قیقە ت شتیککی سپیو تەو، لابر دوو، لە تە قدیرو گریمانە دا وا لە حوکمدا بە زیندوو دادە نریت، ئە گەر ئە و سپینە وە یە لە پێگای تاوانە وە ئە نجام درابوو، ئە مەش وە ک سزاو سەختی چە شتنی بۆ ئە نجام دە رە کە ی، وە ک ئە وە ی کە سێک میرات دەرە کە ی خۆی بگۆزیت، کە لە م حالە تە دا ئە و میرات دەرە بە زیندوو دیتە ئە ژمار بە ھۆی تاوانە کە یەو، ئە مەش وە ک سزادان و سەختی و ئازار چە شتنی بۆ ئە نجام دە رە کە و کورتی و پوختی، تاوان نابیتە ھۆکار بۆ سوک کردنی سزالی سەر تاوانبارە کە و، بە لکو کردنی ئە و تاوانە بە لگە یە لە سەر ئە وە ی کە خواوەنە کە ی پازیبە بە سەر جە م ئە و سزایانە ی کە لە ئە نجامی کردنی ئە و تاوانە وە دە چە سپین لە سەری.

سپییەم: ئەوانە ی کە پایان وایە دە بیت لە نێوان قسە و تاوان کردنی کە سی سەرخۆشدا جیاوازی بکریت، دە لێن قسە ی لی ناگیڕی، بە لام لە سەر تاوان کردنی، سزای تە واو دە دریت، ئە مانە بە لگە یان ئە وە یە کە قسە دە ردانی سەرخۆش ھێچ نییەو، خۆی لە خۆیدا

خراپه‌ی تیا‌دا نییه، چونکه قسه‌ی که سِیکی غه‌یره عاقله‌و پوچه‌و، بئ دوکله‌و خراپه‌یه به‌پنجه‌وانه‌ی کرده‌وه‌و، که خراپی کردوه‌و، له‌ دوا‌ی پوودانی کرده‌وه‌که ناتوانین نه‌و خراپه‌یه بسپینه‌وه‌و لابه‌رین، بۆیه به‌ کاردانی کرده‌وه‌ی تاوناکاری زیانیکی ته‌وا‌ی هه‌یه‌و، خراپه‌یه‌کی گه‌وره ده‌نیت‌وه‌و، نه‌مه‌یش دروست نییه‌و، هه‌وه‌ها نه‌گه‌ر تاوانیکی کردو له‌سه‌ری سزا نه‌درا، نه‌مه‌ نه‌بیته بیانوو بۆ نه‌نجامدانی تاوانی ترو، چاوشکین‌و، ئیدی کوشتنی خه‌لکی بئ تاوان له‌لای ده‌بیته دروست و ئاسایی‌و، بئ‌گومان له‌مه‌یشدا خراپه‌یه‌کی ئاشکرا هه‌یه‌و، هه‌روه‌ها نه‌وه‌یش لی‌ره‌دا هه‌یه، که سه‌رخۆشی تاوانه‌و، تاوانیش نابیت ببیته لابه‌ری به‌رپرسیاری تاوان، بۆ لابر‌دنی تاوانیکی تر، واته به‌رپرسیاریتی تاوان به‌ تاوان لانه‌دریت.

چواره‌م: حه‌نه‌فیه‌کان که ده‌لین، که قسه‌ی سه‌رخۆش نابیته هۆی هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی له‌ ئیسلام‌و، هه‌روه‌ها دانپیانانیش بۆ هه‌ر شتیکی تر نابیته هۆکار چونکه بۆی هه‌یه په‌شیمان ببیته‌وه، بۆ نه‌مه به‌لگه‌مان نه‌وه‌یه، که هه‌لگه‌پانه‌وه‌ گۆرانکاریه له‌ بیمه‌و باوه‌رداو، بیرو باوه‌رپیش، ته‌نها به‌مه‌به‌ستداری و تاییه‌تی نه‌بیت، لا ناچیت و ناگۆریت‌و، یاخود ده‌بیت، به‌پرووی ئاشکرا مه‌به‌ستی تیا‌دا هه‌بیت، که ده‌یه‌ویت، ئاینه‌که‌ی بگۆریت‌و، نه‌ویش له‌ حاله‌تیکدا ده‌بیت، که مه‌به‌ست (قصد) تیا‌دا دیار بیت‌و، نه‌وه‌ی تیا به‌قامریت‌وه، که مه‌به‌ستداره‌که، که نه‌مه‌یش له‌ حاله‌تی ئاسایی و ساغیدا ده‌بیت‌و، سه‌رخۆشیش نه‌مه‌ حاله‌ته ئاسایی و ته‌ندروسته‌ی نییه‌و، بۆیه قسه‌کانی نابیته هۆکاری گۆرینی بیرو باوه‌رو بۆیه هه‌لگه‌پانه‌وه له‌ ئیسلام له‌و حاله‌ته‌دا نایه‌ته نه‌ژمار، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ حساب نه‌کردن، به‌دانپیانانی که‌سی سه‌رخۆش بۆ هه‌ر کارو باری، له‌به‌ر نه‌وه‌یه که بۆی هه‌یه په‌شیمان ببیته‌وه‌و، له‌به‌ر نه‌وه‌یه که که‌سی سه‌رخۆش حه‌للیه‌و، له‌سه‌ر شتی دانه‌مه‌زێ‌و، بۆی هه‌یه، له‌و قسه‌یه‌ی دیسان په‌شیمان ببیته‌وه‌و، بۆیه نه‌گه‌ر له‌ کاتی تر له‌ کاتی سه‌رخۆشیدا، دانی نا به‌وه‌دا که داوین پیسی کردوه‌و، نه‌وه نه‌و دانپیانانه‌ی لی وه‌رناگیریت چونکه بۆی هه‌یه له‌و داننات به‌ داوین پیسیه په‌شیمان ببیته‌وه‌و، ئینجا به‌لگه‌ی حه‌نه‌فیه‌کان له‌وه‌دا که قسه‌کانی تری سه‌رخۆشه‌وه ده‌گیرین.

همان به لگه کانی نهوانه، که به پرهایی و موتله قی قسهی سرخوشه وه وهرده گرن و حسابی له سر ده که ن.

پیتجه م: مالیکیه کان که ده لیتن، گریبه ست و دانپیانانی سرخوش کاری پی ناکریت، به لگه یان نه وه یه که مهرجی دروستی گریبه ست نه وه یه که که سی گریبه ستکار بتوانی چاک و خراپ له یه کتر جیا بکاته وه و، بیگومان سرخوش توانای جیا کردنه وه ی چاک و خراپی نییه، به لام سه باره ت به دانپیانانه کان (اقرار) ده لیتن، نه مه یان یان به داراییه و، له م حاله ته شدا دانانی په یوه ندیدار به داراییه وه دروست نییه، چونکه به هژی سرخوشیه که یه وه، به سانسور له سر (محجور علیه) دیته نه ژمار، یا خود دان پیا نانه که ی له بوری داریدا نییه، که لیژیشدا فرموده که ی باس (ماعن) به لگه ییه له سر نه وه ی که دانپیانانی سرخوشی حسابی بق نه کراوه.

۱۳۰- توژیینه وهی به لگه کان و، دیاری کردنی راست و باشتین (راجح) ترینی، بیرو را جیا وازه کانی شه عزانان له م باره یه وه:-

۱- بیگومان نهوانه ی که ده لیتن قسهی سرخوش دروست نییه و، نا دامه زراوه، قسه که یان وه رگراوه و ساغ و ته ندروسته، چونکه قسه کاتیک حسابی بق ده کریت، که به نیازو مه به سته وه بکریت و، بیگومان سرخوش هیچ نیازو مه به ستیکی نییه چونکه عه قل له لای میوان نییه، بویه حساب بق قسهی ناکریت و، هه روه ها پابه ندکردنی سرخوش به و قسانه وه ی، وه ک سزایه ک له سهری نه میش هه ر دروست نییه، چونکه سزا شرع دیاری ده کات و دای ده نیت، نه ک نیجته یاه کردن، هه روه ک که ده ق هه یه، که نه وه ده درکیتیت، که سرخوش نازانی چی ده لیت و، هه ر که سیش نه زانیت چی ده لیت، نیتر ماناو مه به سستی نه و شته نازانیت که ده ری برپوه و، بویه هیچ پی و شوینیکی شرعی له سر نه و قسانه ی ناگریته به ر، وه ک نه وه ی که که سیکی غه یره عه ره ب ووشه ی (ته لاق) وهرده بریت، له کاتیکدا که ماناکه ی نه زانیت، بویه هیچ پی و شوینیکی شرعی له سر نه م قسه یه ی ناگریته به ر.

۲- ئەم كەسە سەرخۆشە قىياسى دەكرىتە سەر كەسىك كە مىراتدەرى خۆيى كوشىتەيت، كە ئىتر لە مىراتبەردن بى بەش دەبىت، چونكە كەسە مىراتدەره كە لەم حالەتەدا، كە كوزراوه، بەزىندوو دەهتەرىتە ئەژمار، بە گریمانەي، مىراتبەره كە لە مىرات بى بەرى دەبىت، ئەمەش (قىياسى مع الفارق) واتە: قىياسى نەگونجاوه، چونكە ئەم بكۆزە مەبەستى هەبووه، كە مىراتدەرى خۆيى كوشتوو، تا زوتر مىراتەكەي دەست بكەويت، لەدەرەنجامدا بەبى بەشكردى لە مىرات سزادراوه، بەلام كەسى سەرخۆش مەبەستى لەسەر خۆش كەردنى خۆيدا هەربووه، بەلام بۆ نمونە مەبەستى نەبووه كە لەو كاتى سەرخۆشەدا تەلاقەكانى خۆي بخت، ئىتر چۆن تەلاقى دەكەون؟

۳- تەنانتە ئەگەر لەسەر ئەو قىسانەي وەك سزايەك دوچارى گرتن و مەبى كەردنى بكەين، جا چۆن سزايەكى واى دەدەين، كە كاريگەرى بكاتە سەر كەسىكى بى تاوان و بى ئاگا، بۆ نمونە وەك ئەوەي كە ژنەكەي لە كاتى سەرخۆشەدا تەلاق بەدات؟ كە بىگومان ژنەكە لەو كاتەدا بى ئاگايە، بى تاوانە لەو پەرسەدا.

۴- بەلام سەبارەت بە بەلگەي ئەوانەي كە پاين وايە، دەبىت سەرخۆشە لە سەرتاوانەكانى سزا بەدريت، ئەمانە بەلگەكانيان وەرگىراون، هېچ شتەك لە ئارادا نىيە، كە هەلەو شەتەرهوئەي بەلگەكانيان بىت، لەم حالەتەشيدا ناكريت، هاوتە بكريت لەگەڵ حالەتى شەتەدا، چونكە كەسى سەرخۆش لەم كاتەدا تاوانبارە بەسەرخۆشكردى خۆي، هەروەها تاوانبارە لەو هەيشدا كە تاوانى بەرامبەر بەخەلكى ئەنجامداوه، ئىتر چۆن پالەشتى لێوه دەكرىت؟ لايەنى كەسى تاوانبار كراو بەردەدرىت؟! وئەگەر چاوپۆشى لەمەيش هەمووى بكەين، بىگومان سزادانى سەرخۆش لەسەر تاوانەكانى، ياساكانى (سد الذرائع إلى المفاسد: بە بيانو نەهیلان، بۆ خراپەكارى) پالەشتى لێوه دەكەن، كە دەبىت سەرخۆش لەسەر تاوانەكانى سزا بەدريت، كە ئەمەيش ياساكەيە بنەماكانى شەرىعەت و گەلەك دەق و تەكست هەن، كە شايتەي دروستى ئەو بنەما شەرىعەي سەرهو دەدەن، لەسەر ئەم بنەمايە ئەوئەي لەلای ئىمە پاي باشتەر (راجح) ترە، ئەوئەيە كە كار ناكريت،

به سەر جهم قسه کانی که سی سەرخۆش که به پێگایه کی حه رام خۆی سەرخۆشکردبیت و، له گه ئی نه وه یشدا له سەر تاوانه کانی، سزازی ته واو دودریت.

۱۲۱- حوکمی سەرخۆش، له یاسا دهستکرده کاندای:-

۱- دهقی یاسای باری که سیتی عێراقی: ده ئین: که ته لاقی سەرخۆش ناکه ویت و، ئیتر به مه رجی نه گرتوه، نه و سەرخۆشییه ی به پێگای حه لال نه نجام دابیت، یان پێگای حه رام، ده قه که به په هایی باسی کردوه و، ده بیت هه ر به په هایی و موته قی سه یر بکریت و، مه رجدار نه کری و، بۆیه ده ئیت: که ته لاقی که سی سەرخۆش به موته قی ناکه ویت و، هه روه ها هه ر به پتی هه مان یاسا ئن ماره کردنی که سی سەرخۆشیش هه ر دانه مه زریت چونکه نه وه ی به مه رج گرتوه، که ده بیت، نه و که سه ی گرێه ستنی هاوسه ریت نه نجام ده دات، عاقل و بالغ بیت^۲، و نه مه ش به لگه یه له سەر نه وه ی که ئن ماره کردنی سەرخۆش به تاله، چونکه له و حاله تده دا بی عه قله و، هه روه ها سه رجه م مامه له و هه لسه وکه وته زا ره کییه کانی تریش هه ر به م شیوازه به تالن و دانامه زرین، چونکه مه رجی دامه زراندنیان بریتین له بوونی مه به ست له لای نه و که سه، به نه نجامدانی نه و کاره و، هه روه ها ده بیت به ده ست و بژارده ی خۆی و، به بی ژور لی کردن کاره که بکات و بێگومان که سی سەرخۆش نه مه به ست و نه بژارده و ده سچنی خۆی نییه، که نه و کاره ده کات.

له میسر یاسای ژماره ۳۵ ی سالی ۱۹۲۹ به ده ق هیناویه تی، که ته لاقی که سی سەرخۆش ناکه ویت و^۲، نه مه ش جیاوازی نه کردوه له نیوان نه وه ی به پێگای حه رام خۆی

1 فرموده که ی (ماعن) نه وه بوو، که دانی دابه ویدا زینای کردوه و، له لای پیغه به ریشدا (ﷺ) دانی پیدانواو، پیغه مبه ر (ﷺ) پرسبازی ل کردو، یاخود ده مو دووی تا قی کرده وه تاجه ختی پی بکاته وه، که نایا سەرخۆشه یان نا.... و نه مه ش به لگه یه له سەر نه وه ی که دان پیا نانی که سی سەرخۆش حسابی بۆ ناکریت.

2 ماده ده ی ۳۵، بڕگه ی یه که م له یاسای باری که سیتی عێراقی، ژماره ۸۸ ی سالی ۱۹۵۹.

3 ماده ده ی ۷، بڕگه ی یه که م.

سەرخۆش کردبێت، یان بەرپێگای حەلالو، بۆیە ئەم یاسایە درکاندووەتی کە بەرپەهایی و موئەلەقی تەلّاقی کەسی سەرخۆش ناکەوێت، ئەمەیش لەبەر پۆشنایی گشتی بوون و پەهیلی دەقەکەدا دەردەکەوێت، ئەوەی دەرخستوو تەلّاقی سەرخۆش بە موئەلەقی ناکەوێت.

- دەقی یاسا سزادانی میسری دەلێت، هەرکەس هەستی لەدەست دابێت یاخود کار لەدەست بوونی خۆی (اختیاری) نەمايێت، لە کاتی کارکردنداو، لە کاتی کردن و جێ بەجێ کردنی ئەو کردەوێ، ئەو سزای لەسەر نییە، ئێتر ئەم کارە ی بەهۆی شیت بوون کردبێت یاخود بەهۆی کەم و کورپی عیقلیەو، یان بەهۆی بێ ھۆشییەک کە بەهۆی بەکاھینانی ھەر جۆرێک لە ماددەسپەرەکان بەسەریدا ھاتبێت، ئەگەر بەزۆر پیتی کرابوو، یاخود بە نەزانی ئەنجامی دابوو.¹

یاسای تاوانی میسری پای سەرچەم شەرعزانا لەسەر ئەوێ کە کەسی سەرخۆش لەسەر کردەوێکانی سزا نادرێت، ئەگەر ئەو سەرخۆش بوونی بەرپێگای حەلال ئەنجام دابوو، لەم دەقەوێ ئەو دەفامرێتەو کە: سەرخۆشە کە بەرپێگای حەرام سەرخۆش بووبوو، وەک ئەوێ کە بەتایبەتی و بەدەست خۆی ئارەقەکی خواردبێتەو، یاخود زانیبێتی کە ئەوێ دەیخواوە، ئارەق و سەرخۆشکەر، ئەمەیان لە سزادانی یاسای ناپارێزێت، لە کاتی جێ بەجێ کردنی ئەم دەقەدا ئەوێ تێ دەگەین کە دەبێت ئەو کەسی هەستی لەدەست داو، یان ئیختیاری لەدەست داو، بەهۆی ماددەسپەرەکانەو دەبێت بەمانای ووشە لە دەستی دابن، مەرج گەلە کە لەمیشدا ھاتبەندێ، ئەگەر نا.... ئەو مۆفە بەو قۆناغە نەگەیشتبوو، ئەو دەقەکی لەسەر جێ بەجێ ناکرێت، داچار بەر پرسیاریتی لە سەرشان دەبێت.

ھەرۆھا ئەمەو یاسای سزادانی بەغدادیش ھەمان دەقی ئەوێ تیا داوە کە لە یاسای سزادانی عێراقی نوێ، ژمارە ۱۱۱ ی سالی ۱۹۶۹ دا ھەیە، کە لە ماددە ۶۰ یدا، ھاتووە،

1 ماددە ۱ یە کەمی ئەو یاسایەدا واھاتووە.

که ده‌لټ: هر که س له کاتی کردنی تاوانیکدا، هه‌ستی نه‌بووټ، یاخود ویستی له ده‌ست دابټ، به‌هوی شټی یان که م و کوپي عه‌قلیه‌وه، یاخود له‌به‌ر نه‌وهی که له حاله‌تی سه‌رخوشیدا بووه، یاخود سپ‌بووټ، له ده‌ره‌نجامی ماده‌ی سه‌رخوشکه‌ر، یاخود ماده‌ی سپ‌که‌ره‌که به‌زور پټی درابټ، یاخود به‌نه‌زانین به‌کاری هینابوو..... هتد، له‌م کاتو حاله‌ت‌دا، نه‌م که‌سه سزای تاوانه‌که‌ی نادرټو، توله‌ی ئی ناسه‌ندرټه‌وه!

شه‌شه‌م: زور لی‌کردن ((الاکراه))؛

۱۲۲- ری‌خوشکردن:-

زور لی‌کردن، له‌به‌ر به‌ربه‌سته مرؤف‌کرده‌کانه، به‌لام کرده‌وهی خودی مرؤفه‌که نییه، به‌لکو کرده‌وهی که‌سیکی تره، که به‌توبزی به‌رسه‌ر نه‌مه‌دا نه‌نجامی ده‌دات و له‌مه‌ودوا ده‌رباره‌ی پټناسه‌که‌ی و مه‌رجه‌کانی هاتنه‌دی نه‌م زور لی‌کردنه و جو‌ره‌کانی و، ئاستی دژایه‌تی نه‌مه له‌گه‌ل نه‌هلیه‌تی مرؤف‌دا، یان ئاستی گونجانی له‌گه‌ل نه‌هلیه‌ت‌دا باس ده‌که‌ین و، ده‌دوین و، هه‌روه‌ها باسی کاریگه‌ری له‌سه‌ر هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌ککانه که‌سی زور لی‌کراو ده‌که‌ین، یاخود حوکمی هه‌لسوکه‌وته‌کانی که‌سی زور لی‌کراو رشوون ده‌که‌ینه‌وو، پاشان کو‌تایی به‌باسه‌که ده‌هینین، به‌به‌که‌رت به‌سیکی زور لی‌کردن له یاسای عی‌راقیدا.

۱۲۳- پټناسه‌ی زور لی‌کردن:

زانایانی ئوصول، زور لی‌کردن (اکراه) یان به‌پټناسه‌گه‌لیکی نزیک له‌یه‌کتری له‌وانه نه‌و پټناسه‌یه‌یه که‌ دانه‌ری کتیبی (التلویج) ده‌ری برپوه، که ده‌لټ: زور لی‌کردن، بریتیه له‌ زور کردن له‌ که‌سیکی تر که‌ کاریک نه‌نجام بدات، که خودی که‌سه زور لی‌کراوه‌که پټی پازی نه‌بټو، نه‌گه‌ر که‌سه‌که خوی سه‌رپشک بکریټ، نه‌وکاره نه‌نجام نادات و^۱، زانایانی تریش و پټناسه‌یان کردووه، که بریتین له‌ زور لی‌کردنی که‌سیکی تر،

1 ماده‌ی ۶۲ له‌ یادی سزادانی میسری ژماره ۵۸ ی سالی ۱۹۲۷.

به کاریک که نایه ویت نه نجامی بداتو، زور پیی ده کریت، نه مهش به ترساندن و چاو لیسورکردنه وه، له کاتیکدا که کابرای زور دار توانای نه نجامدانی نهو توقاندنه ی هه بیت، که کابرای زور لیکراوی پیی ترساندوه، نهو پیناسه یهش، کومه له فهرمانیکی له خور گرتوه، که بوونی نهوشتو فهرمانگه له بۆ هاتنه دی زور لیکردن پیویستنو، بهم پییه بیت، نهو پیناسیه، له پیناسه ی به کهم پوونتره .

۱۳۴- مهرجه کانی هاتنه دی زور لیکردن :-

۱- ده بیت کابرای زوردار، توانای نه نجامدانی نهو کاره ی هه بیت، که کابرای زور لیکراوی پیی ترساندوه و نه گهر توانای نه نجامدانی نهو کاره ترسینه ره ی نهو بوو که هه پشه که ی پیکردوه و، کابرای زور لیکراو ده یزانی، که توانای نهو قسه زله ی نییه، نهو نهو کاته نهو ترساندنه ی به هیت حساب ده کریت، گوته پیی نادریت.

۲- ده بیت کابرای زور لیکراو لهو هه پشه یه بترسیت، به جوریک که له دهرونی خویدا نهو له لیک بداته وه و ته ته له ی نهو به کات، که بلیت، به خوا له وانه یه نهو کابرا زورداره، بهم په له په له نهو هه پشه یه ی به سه رمدا جی به جی بکات، یاخود زورینه ی گومانی به لای نهو دا زال بیت، که هه پشه که ی نه نجام ده داتو، ئیدی نهو کاره، له ژیر کاریگه ری ترسی نهو هه پشه یه دا نه نجام بدات.

۳- ده بیت نهو شته ی یان نهو هه پشه یه ی که زوردار کابرای زور لیکراوی پیی ترساندوه، جوره زیانیکی وابیت، که له ناو بهری گیانی کابرا بیت، یان له ناو بهری به شیکی نه ندامه کانی له شی بیت، یان شتیکی که متر له مانه، وهک زیندانی کردن و، به ستنه وه و، لیدان، به لام سه بارهت هه پشه کردن به له ناو بردنی مولکو سامانه که ی، به لام به له ناو بردنیکی زور نهک کهم و لابه لای، نهو مهش هر به هه پشه ی به هه ند وهرگیراو دیته نهو ژمارو، له لای شافعی و حنبه لی و جه عفریه کان و هه ندی له شه رعزانه کانی مه زه بی حه نه فی هر به (زور لیکردن) حسابه .

هه روه ها هه پشه کردن به زیان گه یاندن به که سیلک، که نهو که سه لایه نی زور لیکراوه که گرنگ و بایه خدار بیت نهو مهش هر به هه پشه دیته نهو ژمار، له لای جه عفریه کان و،

ههروه‌ها له‌لای خه‌نه‌فیه‌کانیش هه‌ر زۆر کردنه، ئه‌گه‌ر ئه‌و زیانه‌ی بۆ سه‌ر که‌سیکی وه‌ک هاوسه‌ر، یان خه‌زمانی نزیک بی‌ت، یاخود هه‌ر په‌شه‌ی بی‌ت، بۆ سه‌ر منداڵیش، له‌لای خه‌نه‌لییه‌کان هه‌ر به‌زۆر لێکردن دێته‌ ئه‌ژمار^۱.

۱۲۵- جوهره‌کانی زۆر لێکردن

زانایانی خه‌نه‌فی زۆر لێکردنیان کردووه‌ ته‌ دوو به‌شه‌وه‌:

- زۆر لێکردن ته‌واو، تیرو ته‌سه‌لو کامل.

- زۆر لێکردنی ناته‌واو، نا کامل.

۱- زۆر لێکردنی ته‌واو:

ئه‌و زۆر لێکردنه‌یه‌، که‌ هه‌ر په‌شه‌ی تیادا کراوه‌، به‌کوشتن، یان له‌ ناوبردنی به‌شیکی جه‌سته‌، چونکه‌ ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌، به‌شیکن له‌ مرقوفو، وه‌ک چۆن کوشتن و له‌ ناوبردنی گیان و پوچ حه‌رام کراوه‌، له‌ ناوبردنی ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌یش هه‌ر حه‌رامه‌، چونکه‌ به‌شیکن له‌ لاشه‌ و جه‌سته‌.

1 التلویج ب ۲، ل ۱۹۶.

2 البحر الرائق، ب ۸، ۲، حاشیه‌ ابن عابدين، ب ۵، ل ۱۱۰، الأقناع له‌ فیهقی خه‌نه‌لیدا، ب ۴، ل ۴، (منهاج الصالحین) له‌ فیهقی جه‌غه‌ریدا، دانانی موحسین ئه‌له‌حکیم، ب ۲، ل ۱۴، المغنی ب ۷، ل ۱۲۰، المذهب ب ۲، ل ۸۳ لێزه‌دا تییینی ئه‌وه‌ ده‌کریت، که‌ هه‌ندێ له‌ شه‌رع‌زانانی مه‌زه‌بی خه‌نه‌لی ئه‌وه‌یان به‌مه‌رج گرتووه‌، بۆ هاته‌نده‌ی زۆر لێکردن، که‌ ده‌بی‌ت ئه‌و هه‌ر په‌شه‌ی به‌کرده‌وه‌ له‌ سه‌ر که‌سی زۆر لێکراو هاته‌بێته‌دی، له‌لایان ته‌نها به‌ هه‌ر په‌شه‌ی زاوه‌کی حساب نییه‌، به‌لام پای پاست هه‌ر له‌ همان مه‌زه‌به‌دا ئه‌وه‌یه‌ که‌ ته‌نها هه‌ر په‌شه‌کردنه‌که‌ به‌سه‌و، به‌زۆر لێکردن حساب، المغنی ب ۷/۱۱، و منی وه‌رگێڕی ئه‌م کتێبه‌یش بۆ کوردی پیم وایه‌، هێنانی به‌شی یه‌که‌م ئه‌م پایه‌ له‌م پاوێزه‌دا زۆر زیاده‌یه‌، نازانم دانه‌ر بۆچی هێناویه‌تی، چونکه‌ زۆر قسه‌یه‌کی بی‌چه‌ مانایا، جا که‌ هه‌ر په‌شه‌که‌ پوویدا، ئیتر چی تیادا ده‌مبێته‌وه‌؟ و کورد گوته‌نی، ئه‌م هاته‌و هایه‌ی شه‌رع بۆ ئه‌وه‌یه‌ که‌ پێسته‌که‌ سه‌گه‌که‌ نه‌بیات جا که‌ بردی ئیتر چی؟ به‌لام به‌شی دووه‌می په‌راویزه‌که‌ که‌ پای (راج)ی مه‌زه‌بی خه‌نه‌لییه‌، پێنه‌ی ئه‌و قسه‌ی مانایه‌ی ئه‌و گروپه‌ ده‌کات.

هه‌روه‌ها هه‌په‌شه‌کردن به له‌ناو بردنی سه‌رجه‌م مولگ و دارایی که‌سیک و، یاخود هه‌په‌شه‌کردن به کوشتنی که‌سیکی کابرای زۆر لیکراو، که کوشتنی ئهم که‌سه، بۆ کابرای زۆر لیکراو بایه‌خ بیت و، له‌لای گرنه‌گ بیت، (ئه‌مه‌یان له‌سه‌ر پای ئه‌وانه‌ی که ئهم جۆره هه‌په‌شه‌ لیکردنه‌یان، به زۆر لیکردن ده‌زانن)، به‌هه‌رحال ئه‌و دوو جۆره هه‌په‌شه‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌یش، واته: له‌ ناو بردنی مال و کوشتنی که‌سی نزیکی زۆر لیکراو، هه‌ر به زۆر لیکردن دینه‌ ئه‌ژمارو، ئهم جۆره زۆر لیکردنه به (ملجی) ناوزه‌رد کراوه، چونکه کابرا په‌نا ده‌باته به‌رکردنی ئه‌و کاره‌و، ناچاری ده‌کات ئه‌نجامی بدات، له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌بادا کابرای زۆردار بیکوژیت، یان به‌شیکی جه‌سته‌ی له‌ناو بیات و، ئهم جۆره زۆر لیکردنه‌ بژارده (اختیار)ی مرۆفه‌که‌و، مرۆفه‌که‌یش له‌م حاله‌ته‌دا خاوه‌ن په‌زا نییه، واته به‌حه‌زه‌ری خۆی کاره‌که‌ ناکات، به‌لام به‌ته‌واوی ئیختیاری له‌ ده‌ست نادات و، رافه‌ی ئهم مه‌به‌سته‌مان له‌م قسه‌یه‌ ئه‌وه‌یه که هه‌لبژارده (اختیار) بریتیه له‌ مه‌به‌ست بوونی که‌سیک به‌ کردنی کاریک، به‌لام هه‌شتا یه‌کلایی نه‌بوته‌وه، له‌ نیوان کردن یان نه‌کردنیشداو به‌لام له‌ سه‌رو خواری ئه‌وه‌دایه که یه‌کێکیان هه‌لبژێریت، به‌سه‌ر ئه‌موه‌ی تریانداو، یاخود به‌ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تر، ئه‌وه‌یه که بریتیه له‌ مه‌به‌ست بوونی که‌سیک به‌کردن یان نه‌کردنی کاریک و، دواچار هه‌ر خۆیشی بپیار ده‌دات و، بپیار لای خۆیه‌تی که کامیان بکات و کامیان نه‌کات، جا ئهم مانایه که رافه‌مان کرد بۆیه ده‌سته‌واژه‌ی (اختیار) به‌زۆر لیکردن لا ناچیت، چونکه کابرای زۆر لیکراو، کرده‌وه‌که به‌مه‌به‌ستی خۆی ئه‌نجام ده‌دات و، له‌و کاره‌یدا ئامانجدارو مه‌به‌ستداره، چونکه ئه‌و کاره‌یان دواچار هه‌لچده‌بژێریت، که ساناترو ئاسانتره، له‌سه‌ری و، ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ی که زۆری لیکراوه بیکات، ئه‌نجامی بدات و جی به‌جی بکات، ئهم ئه‌نجامدانه یه‌کلکردنه‌وه‌و ته‌رجیحه‌که له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ کردوویه‌تی، تا خۆی بپارێزیت، له‌و شته‌ی که هه‌په‌شه‌ی پێ کراوه، له‌لایه‌ن زۆرداره‌که‌وه (واته: دواچار ئه‌و شته‌ی هه‌لبژاردووه‌و، (اختیار) کردووه، که هه‌په‌شه‌یان لیکردووه، ئه‌نجامی بدات، تا له‌هه‌په‌شه‌که‌و سزای هه‌په‌شه‌که‌ خۆی بپارێزیت)، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که کابرای زۆر لیکراو له‌ خودی نیه‌ت و نیازی خۆیدا

خاوهن مه بهست نيبه و، سهر به خو نيبه و، به لكو مه بهست و هه لئزاردنى ئه كابر ا زؤر لئكراوه، بووه ته پاشكوئى مه بهست و هه لئزاردنى كابراى زؤردار، بؤيه دواچار هه لئزارد (اختيار) هكهى به خراپ بوو (فاسد) داده نريت و، حسابى بؤ ناكريت.

هه روه ها هؤكارى نه مانى (پازى) بوون، له كاتى زؤر لئكردندا، ئه ميش له بهر ئه وه يه كه (پازى بوون) برىتبه له هه زكردن و خواستى هه ر مروفئيك بؤ كردنى كاريك و، ئاسوده بوونى به نه جامدانى ئه و كاره و، بئگومان ئه م حاله تيش له كاتى زؤر لئكردندا بوونى نيبه كه واته (پازى بوون) يش، له كاتى (زؤر لئكران) دا، هه چ پئگه يه كى نيبه و، بوونى نيبه .

ب- زؤر لئكردنى ناته واو:-

ئه ميش ئه و جؤره زؤر لئكردنه يه كه هه رپه شه كه به له ناوبردى گيانى يان نه نداهه كانى لهى نيبه، به لكو هه رپه شه كردنه به لئدان و زيندانى كردن و هتد..... و ئه مه يان (اختيار) تئك نادات، به لام (پازى بوون) له ناو ده بات و، بؤيه بزارده (اختيار) له ناو نابات، چونكه كابرا ناچار نيبه له سهر ئه وهى كه هه رد هبئت، ئه و كاره بكات، چونكه ده توانيئت، خؤراگرييئت، له سهر ئه و هه رپه شان، چونكه له ناو بهر نين، به پئچه وانهى هه رپه شه كانى پئشوووه كه موشنده و له ناو بهر بوون.

١٣٦- دژايه تى و پئچه وانه بوونه وهى نيوان زؤر لئكردن و ئه هليه ت:-

زؤر لئكردن به هه ردو جؤره كه يه وه، (ته واو ملجئ) و (ناته واو: غير ملجئ). دژو پئچه وانهى هه چكان له دوو جؤره كهى ئه هليه ت (أهلية الأداء) و (أهلية الزوج) نين و، هه روه ها زؤر لئكردن نابيئه هؤكار بؤ ئه وهى كه ئيتر خيطابو داواى شرع له سهر كابراى زؤر لئكراو لابيئت و، هؤكارو په هه ندى پئچه وانه نه بوونى له گه ل هه ردو جؤره كهى ئه هليه ت له و پروه وه يه كه ئه هليه ت به هؤى په يمان (ذمة) و عى قل و بالغ بوونه وه چه سپاوه و، جئگير بووه و، زؤر لئكردن لابه رى هه چكام له مانه نيبه و، هؤكارى ئه وه يش كه فه رمايشت و داواكارى و خيطابى شرع له سهر زؤر لئكراو لاناچيئت، له بهر ئه وه يه كه جارى واهيه، كه ئه و كرده وه يهى زؤر له كابرا كراوه، كه ببيكات، هه رامه و

کردنی تاوانه و، به گونه لهسه‌ری دیته نه‌ژمار، وهك پیاو كوشتن و داوین پیسی و، جاری وا هه‌یه، كه كردنی نه و كار هه‌رزو پئویسته لهسه‌ری به‌جۆرتك كه نه‌گه‌ر نه‌يكات، گونهبار ده‌بیت، وهك خواردنی ئاره‌ق و گۆشتی مرداره‌وه‌بوو، جاری وا هه‌یه، كه ده‌رفه‌تی دراوه‌تی بیکات و، (رخصة‌ی، هه‌یه و، كه كردی، تاوانبار نییه و، نه‌گه‌ر خۆپاگیرتی و، نه‌نجامی نه‌دات، پاداشتی بۆ هه‌یه، وهك كوفر كردن و له ناوبردنی مالی خه‌لكی (به‌زۆر)، نه‌مانه هه‌موو، واته به‌حه‌رام و فه‌رزو پوخسه‌ته‌وه، نیشانه‌ن بۆ جیگیرى و چه‌سپاوى داواكارى و خیطابى شهرع، له‌سه‌ر كه‌سى زۆر لیكراو، هه‌روه‌ها نیشانه‌ن كه كه‌سى زۆر لیكراو پوو به‌پووى فه‌رمایشتی شهرع كراوه‌ته‌وه و (مخاطب‌ه)، چونكه نه‌م شتانه به‌بۆ داواكارى جی به‌جی كردنی نه‌رك (خگاب التكلیف) نابن و ناچه‌سپین¹.

۱۳۷- کاریگه‌رییه‌كانی زۆر لیكردن له هه‌لسوكه‌وته‌كانی كه‌سى زۆر

لیكراو؛

پیش پافه و پونکردنه‌وه‌ی کاریگه‌رییه‌كانی زۆر لیكردن، له كارو بارو هه‌لسوكه‌وته‌كانی كه‌سى زۆر لیكراو، واته: پونکردنه‌وه‌ی حوكمی هه‌لسوكه‌وته و، مامه‌له‌ی زۆر لیكراو، پئویسته باسی نه و یاسا بنه‌رشه‌تیه (قاعده) به‌كه‌ین، كه نه‌حكامه‌كانی هه‌لسوكه‌وته گوفتاری و كردارییه‌كانی كه‌سى زۆر لیكراوی له‌سه‌ر بنیات نراوه.

بنه‌مای نه‌م پرسه له‌لای حه‌نه‌فیه‌كان نه‌وه‌یه كه زۆر لیكردن کاریگه‌ری نییه، له‌سه‌ر به‌تالکردنه‌وه و دانه‌مه‌زانی و هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی هه‌لسوكه‌وته گوفتاری و كردارییه‌كانی كه‌سى زۆر لیكراو، به‌لكو کاریگه‌رییه‌كى له‌سه‌ر ئاستی گۆپانی نیسه‌به‌تی نه و هه‌لسوكه‌وتانه بۆ كابرای زۆردار ده‌بیت، نه‌گه‌ر ده‌كرا، نه و هه‌لسوكه‌وتانه نیسه‌به‌ت بدریقه لای كابرای زۆر دار، بۆیه له‌م حاله‌ته‌دا حوكمه‌كه به‌سه‌ر كابرای زۆرداردا ده‌چه‌سپیت و، نه‌گه‌ر نه و نیسه‌به‌ت دانیه بۆلای كابرای زۆردار نه‌ده‌كرا، نه‌وا نه و كاته هه‌لسوكه‌وته‌كه

1 فواتح الرحموت بشرح مسلم الثبوت، ب، ۱، ل ۱۶۶۶، وأصول البزدي، وشرحه (كشف

الأسرار)، ب، ۴، ل ۱۵۰۳-۱۵۰۴.

ھەر دەدریتە پالّ خودی زۆر لیکراو، حوکمەکیشی بەسەر ئەودا دەچەسپیت، جا ئەم نەسبەتدانەیش بۆلای کەسی زۆردار، تەنھا لە کاتێکدا دیتە جێ و دەبیت، کە بتوانریت کەسی بکەر (زۆر لیکراو) تەنھا وەک ئامرازێکی جێ بەجێ کاری کەسە زۆردارە کە بزانریت و دابنریت.

جا بەپیتی ئەم قاعیدە و بنەمایە، ھەڵسوکەوتەکانی کەسی زۆر لیکراو دەبنە دووبەشەو، یەکەمیان ئەمە یە کە دەگونجیت، نەسبەت بدیتە لای کەسی زۆردار، کابرای زۆر لیکراو تەنھا ئامرازی جێ بەجێ کردنی کارەکیەو، دووێمیان ئەوە یە کە ناگونجیت و ناکریت نەسبەتی بدیتە لای کابرای زۆردار، بۆیە ھەر دەدریتە پالّ خودی کەسی زۆر لیکراو، حوکمەکیشی تەنھا بەسەر ئەودا دەچەسپیت.

بنەمای ئەم پەرسە لەلای غەیری حەنەفیەکان، بۆ نموونە لەلای شافعیەکان لەسەر ئەوە یە کە زۆر لیکردن، ئەگەر لەسەر ھەق بوو بۆ وێنە، زۆر کردن لەکەسی قەرزدار بەفروشتنی شتەکە، تا گەرەنتی قەرزە کە بێتەدی، ئەمە لێرەدا ئەم زۆر لیکردنە ھیچ کاریگەرییەکێ لەسەر مامەڵە کە نییە، مامەڵە و ھەڵسوکەوتە کە ی دروست و دامەزرێاو، ئەگەر زۆر لیکردنە کە ناھەق بوو، ئەوا تەماشای دەکەین، ئەگەر ئەو زۆر لیکردنە ئەنجامی ئەو کارە ی زۆرە کە ی لەسەر کراوە حەلال نەکات، ئەو حوکمە کە ھەر لەسەر بکەرە کە و زۆر لیکراوە کە بە چەسپاوی دەمینیتەو، وەک زۆرکردن لەسەر کوشتنی کەسی، ئەگەر ئەو زۆر کردنە لە ئەنجامدا کارە زۆر لەسەر کراوە کە حەلال بکات، بگونجیت کارە کە بدیتەو لەلای زۆردارە کە، وەک لەناو بردنی مولک و مالی خەلکی، لێرەدا حوکمە کە لەسەر زۆر لیکراو لادەچیت و ئاوقە ی گەردنی زۆردارە کە دەبیت، ئەگەر نەدەگونجا، نەسبەت بدیتە لای کابرای زۆردار، وەک قسە و شتی زارەکی، ئەمەیان بەتال و پوچەو، ھیچ حوکمێکی لەسەر ناچەسپیت و دانامەزیت، نەبۆ زۆردار و نەبۆ زۆر لیکراو¹.

1 فواتح الرحموت بشرح مسلم الثبوت، ب، ل ۱۶۷-۱۶۸. التلویح ب، ل ۱۹۶-۱۹۷.

۱۲۸- دواى ئوۋەى قاعىدە و بىنەماى ئىم پىرسەمان لەلاى حەنەفىيەكان و غەيرە ئىوانىش پوون كىردەو، دەلىلەين: زۆر لىكردن يان گوفتارىيە و يان كىردارىيە، ھەيە كە لەمانەش حوكمى تاييەتى خۆيى ھەيە، لەسەر پۇشنایى ئو قاعىدەيەى پو، بەپىي ئو درىژە باسەى كە لەم بارەيەو، لەمەو دوا دەيخەينەپو:

يەكەم: گوفتار:

ئەگەر ئىم گوفتارانە، دان پىانان (اقرار) بوون، ئوۋە بەدانەمەزراو دىتە ئەزمارو بى جىن، چونكە (اقرار) بۆ حالەتى يەكلایى كىردنەو، لایەنى پاستى و دروستى ئو شتەيە، چاكە لە ئىقراردا زۆر لىكردن ھاتە كايەو، ئوۋە بۆ بەلاداخستنى لایەنى درۆكەيە، نەك پاستى، بۆ حساب بۆ ئىقرار لە كاتى زۆر لىكردندا ناكىرەت.

چا ئەگەر لەو ھەلسوكەوت و مامەل گوفتارىيانەبوو، كە دەگونجى ھەلبوۋەشىنەو، بەگالتە و گەپ بەتال نەبنەو، ۋەك مەرەكردن و تەلاقدانى ئۆن، گىرپانەو، ئۆن، ئەمانە حوكمەكانىيان دەچەسپىن، بەدەمەزراو چەسپا و دىتە ئەزمارو، زۆر لىكردن ھىچ كارىگەرىيەكى لەسەر يان نابىت، ئەمەش پراى زانايانى حەنەفى مەزھەبەو، بەلگەيشيان بۆ ئەمە ئوۋەيە كە ئىم ھەلسوكەوت و مامەلەنە، تەنھا لەبەر ئوۋەى كە بە بۆاردەى مەرفەكە خۆى واتە: بە ئىختىيارى خۆى ئەنجامى داو، بۆيە ھەموو پىۆ شۆيىنىكى شەرىعى لەسەر دەگىرتەبەر، چونكە شەرىع تەنھا دەرىپىنيانى لە جىياتى مانا و حوكمە كانى داناو ئو دەرىپىنەى كىردۆتە ئەلتەر ناتىفى ئىم دووانە، بەبەلگەى ئوۋەى كە ئەگەر كەسەك بەگالتە و گەپ دەريانېرەت، ھەرچەندە مەبەستدار نەبوو، تىاياندا كە حوكمەكەيان بىتەدى، ھەرۋەھا مەبەستى لە كاكلى ماناكەيان نەبوو، بەلام ھەر دادەمەزىن، بۆيە لەم حالەتەدا، كابرەى زۆر لىكراو لە پىشتەرە، چونكە ئو مەبەستى پوودانى ئو شتەى ھەبوو، حوكمەكەيى ھەلبۆاردو، ھەرچەندە لە كاتى زۆر لىكردنى تەواو تىرو تەسەردا، ئو كەسە ھەلبۆاردنەكەى نا تەندروست (فاسد) بوو.

بەلام ئەگەر ئو ھەلسوكەوت و مامەلە زارەكەيانە، لەو مامەلە گوفتارىيە دروستكراو (إنشاء) يانەبوون، كە دەگونجىت ھەلبوۋەشىنەو، لەگەل گالتە و گەپ و شۆخىدا

ناگونجین، وهك كړین و فروشتن، نه مه له م حاله تدا پړو شویڼی و کاریگری زور لیکردن
تیا ياندا ناته ندروست (فاسد) ه، به لام هه لوه شاهوی ته واوه تی نین، نه مه به پای
حه نه فیه کان و، به لگه یشیان نه وه یه که که زور لیکردن، (پازی بوون) له کار ده خات، به لام
بزارده (اختیار) هر ده هیلیته وه و، پازی بوونیش مرجی د دوستی کاره که یه، نه ک
مه رجده زوانی و، که واته نه م کارو مامه لانه داده منه زرتین، به لام هر ناته ندروستن و،
(فاسد) ن، و بیگومان حوکمی نه م مامه له و هه لسوکه و ته زاره کییا نه له سر نه و شیوازی
که پونمان کرده وه، له سر شانی بکه ره که (زور لیکراوه که) ده چه سپین، نه ک له سر
شانی هانده ره زورداره که، چونکه ده فته تی نیسبه ت دانیا ن نیی، بولای کابرای زوردار،
چونکه هیچ که سی ناتوانیت، به نه دما می زمانی که سیکی تر بدویت و! گفتو و گو بکات و،
پاسه وخو زمانی نه و به کار بهینیت! و که واته ناتونریت که سی زور لیکراو له م حاله ته دا
به نام پازی دهستی که سی زوردار دابنریت و، قسه که بدریته پال که سه زورداره که و،
دوا جار حوکمه که له سر زورداره که ناچه سپیت و، له سر زور لیکراوه که یه.

شافعی و جه عفری و حنه بی و هی تریش پیا ن وایه که هیچ پړو شویڼیکی شهرعی
له سر قسه ی زور لیکراو ناگریته به رو، به لکو قسه کانی به پوچ دینه نه ژمارو، بویه
ته لاقی ناکه ویت و، کړین و فروشتنی دانامه زرتیت و، هه روه ها هیچ مامه له یه کی زاره کی تری
ناچه سپیت و، به لگه یشیان بړ نه م قسه که له، له چه ند پرویه که وه یه: ۱-

۱- بیگومان خوی پهره ردگار، حوکمی کافر بوونی، له سر که سی زور لیکراو به
کوفر کردن و، دهر برینی ووشه ی کوفرلابردووه، وهك قورثان ده فهرمویت: ﴿لَا مَن
أَكْرَهُ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾^۲ واته: که سینک به زور کوفری پی ص کرابیت و، دلی

1 الأم، للأمام الشافعي، ب ۳، ل ۲۰، إعلام الموقعين، ب ۳، ل ۱۰۸ و ب ۴، ل ۴۲-۴۴ و الکاساني
ب ۷، ل ۱۸۲-۱۸۴، زاد المعاد، ب ۲، ل ۲۰۰، المغني، ب ۷، ل ۱۱۸، واشيرازي ب ۲، ل ۸۳،
والطوسي، ب ۲، ل ۴۵۳، منهاج الصالحين، محسن الحكيم، ب ۲، ل ۱۲۲-۱۸۲.

2 سورة (النحل ۱۰۶).

پېښت، له نووړی بیروباوه پری نیسلامه تی، نه وه نه و کوفره ی له سر نایه ته نه ژمارو، بیگومان حوکی کوفر کردن زور گه و تره تره، له حوکی کرین و فروشتن و، نه و جوره شتانه، چونکه یه که میان واته: له کوفر کردنه که دا، جیا کردنه وه ی ژن و پیاو له یه کتری و، کوشتن و، ده ست به سه رداگرتنی ماله که یی، به دوا دادیت، جا که شتی گوره لبرا، بیگومان له پیشتره بق نه وه ی که لا بېریت.

۲- فرموده دهر باره ی نه وه هاتوه، که که سی زور لیکراو حوکی له سر نییه و، به یی تاوان تهماشا کراوه، که ده فرمودیت: ((رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ، عَنْ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَ عَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ، وَ عَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَلْقَى))، که لیره داو وه که چندها جار پیشتریش نه م ده قه مان هیناوه و په رچه مان کردوه، ده لیت: به هه له کردنی کاریکی خراپ و حرام و، له بیرچونه وه و زور لیکردن تاوانیان له سر نییه، هه روه ها له گیرانه وه یه کدا، هاتوه که پیغمبر (ﷺ) فرمودیه تی: (لا طلاق فی إغلاق)، واته: له کاتی زور لیکردندا ته لاقی ناکه ویت، که لیره دا ووشه ی (إغلاق) به (إكراه: زور لیکردن) رافه کراوه و، لیکراوه ته وه و، هه روه ها له پیشه واه علی کوپی نه بو تالیبه وه گیردراوه ته وه، که فرمودیه تی: (لا طلاق لمكره) که سی زور لیکراو ته لاقی ناکه ویت و حسابی له سر ناکریت و، گیرانه وه ی له م جوره زوری له زوری له هاوه لانه وه گیردراوه ته وه.

۳- بوونی نامانچ و مه به ست له هر هه لسوکه وت و کاریکدا، مه رجی دروستی نه و کاره یه و، بویه هه لسوکه وتی مندا ل و شیت دروست نییه، چونکه کاره کانیا ن بئی نامانچ و مه به ست و، نه م مه رجی نامانچ و مه به ست هیش له کاتی زور لیکردندا تیا ده چیت و نامینیت، چونکه که سی زور لیکراو نامانچ و مه به ستی له و هه لسوکه وته یدا نییه، به لکو ته نها مه به ستی لادانی زیانی نه و شمشیر و شتانه یه له سه ری خزی، که وه که هه ر هه شه و کاری فشار له سه ری به کار هینراون.

٤- كەسى زۆر لىكراو، ئەو گوتەيە بۆيە دەردەبېرى، تا زىيانەكە لەسەر گىيانى خۇى لا بىبات و دورىبخاتەو، ھىچ مەبەستى لە ماناكەى نىيەو، ويستى لەسەر ھونەر و ھىكمەتەكەشى نىيى، بۆيە نايىت ھىچ پى و شوينىك لەسەر ئەم قەسەيى بگريته بەرو، بەلكو دەبىت بە قەسەيەكى پوچ (لغو) سەير بگريت، وەك قەسەى شىت و، خەوتوو، قەسەى بى مەبەستى ھەركەسىكى لەم بابەتە .

خەنەفەيەكان بەم جۆرە بەرپەرچى ئەم گوتەيەدەدەنەو، كە زۆر لىكردن، كار لەسەر بىروباو، ناكات، بۆيە كەسى زۆر لىكراو بە كوفر كردن چاوپۇشى لىكراو، سەبارەت بەفەرمودەى ((علي عن أمي الخطأ والنسيان وما أسترهما علي))، ئەمە مەبەستى لەو دايە كە زۆر كردنە لەسەر كافىر بونەو، كوفر كردن چونكە خەلكى لەو سەردەمەدا تازە ھاتبونە نىو ئىسلامەو، زۆر لىكردن لەسەر كوفرو كافىرەت لەو سەردەمەو زۆر بلاو بوو، تەنانتە ئەگەر مەبەست لە زۆر لىكردن (اكراه) لىرەدا، زۆر لىكردن بىت، لەسەر غەيرى كوفرىشەو لىرەدا ئىمە ملەكى ئەو نايىن، كە ھەلسوكەوت و مامەلەى زارەكى و گوفتارى لە چوار چىوہى پرسى زۆر لىكردندا جىگاي بىتتەو، چونكە زۆر لىكردن كارىگەرى لەسەر قەسەكردن و شتى زارەكى نىيە، ھەروەك چۆن كارىگەرى لەسەر پرسە پەيوەندىدارەكان بەبىرو باوہرەو نىيە، چونكە ھىچ مەزۇنەت تواناي ئەوہى نىيە كە ئەندامى زمانى كەسىكى تر وەك ئامراز بەكار بھىتت، بۇ قەسەكردن وەك ئەوہى ئەم دەيەوئەت، بۆيە قەسەكەر خۇى سەرىشكە كە چۆن قەسە دەكات، لە حەقىقەتدا زۆر لىكراو نىيەو، ھوكمى فەرمودەكە نايگريتهو.

ھەروەھا دەربارەى ئەوہىش كە دەلتىن، ھەلسوكەوتى ئامانجدارو مەبەستدار، بوونى ئەو ئامانچ و مەبەسنەتيايدا، بۇ دروست بوونى بە مەرج گىراو، ئەمەيش بۇ بىژەرانى ئەم قەسە ناچەسپىت، قەسەيەكى لەم جۆرەيان بۇ ناچىتەسەر، چونكە ئەوہا دەبىنى كە تەلاقى كەسى بەگالتە بخات ھەر دەكەوئەت، ھەرچەندە كەلەو قەسەيەو مامەلەو ھەلسوكەوتەيدا مەبەستى نەبوو، كە بگەوئەت، كەچى ھەر كەوتوو ھەروەھا تەنانتە ئەگەر ئەم (مەبەستدارى و ئامانجدارى) يە، مەرجى دروستى ھەر كارىك بىن، خۇ ئەوہا

ئەم مەرجە لە ھالەتی زۆر لێکردنیشدا ھەر بوونی ھەیە، چونکە کابرای زۆر لێکراو مەبەست و ئامانجی ئەوەی لە دڵدا ھەیە، کە زیان و بەلا لە گیانی خۆی لاببات، ئەم پڕۆسەیەش پێویستی بە مەبەست و ئامانج داری ھەیە، لە ناخی مێژووەکەدا، بە ھەوانتە ناکرێت، دواجار کەسی زۆر لێکراو بە ناچاری ئەو مەبەستە لە دڵدا چەسپاندووە، ئەو ئامانجە ی گرتۆتە بەر، ئینجا سەبارەت بە و پێچکە و گیرانە وانەی کە دەلێن تەلەقی کەسی زۆر لێکراو ناکەوێت، ئەمانە پێچەوانە و دژی کۆمەڵە گێڕانەوێکی ترن کە دەربەری ئەوەن کە تەلەقی کەسی زۆر لێکراو دەکەوێت، دواجار وەرگرتنی بەلگەکانی ئەوان لە پیشتر نین، لە بەلگەکانی ئێمە، کە لەم بارە یەو ھاتوون.

۱۳۹- قسەی راسترو یە کلاکەرەو (الراجح) لەم پرسەدا :-

ئەوەی ئێمە لەم پرسەدا ھەڵی دەبژێرین، بریتییە لە قسە و پای جەماوەری زانایان، واتە: ھیچ ھەڵسوکەت و مامەڵەیەک زارەکی کەسی زۆر لێکراو نایەتە دامەزراندن، ئیتر ئەو مامەڵە یە بگەنجیت بۆ ھەلۆە شاندنەو، وەک تەلەقدان و مارەکردنی ژن، یان بگونجیت، بۆ ھەلۆە شاندنەو، سڕینەو، وەک کرپن و فرۆشتن بە کرێدان، چونەکەو، بۆیە دواجار سەرچەم ھەڵسوکەوت و مامەڵە زارەکیەکانی کەسی زۆر لێکراو بەتالێ.

ئەویش کە ھەنەفیەکان باسیان کردووە، بەلگەدار نییە، ئەوەی ئەوان بۆی چوون، بەلگە و دۆکیومنتی لەسەر دروست ناکرێت، بنیات نانرێت، سەرچەم ئەوەی کە باسیان کردووە، شایانی بەرپەچدانەو و توێژینەو یە، لێرەدا ئەوەندەمان بەسە کە ھەندێ لەو شتانەی کە وەک بەرپەچدانەو ھەنەفیەکان ھاتووە، باسی بکەین، بۆلێن: بەلگە ی ھەنەفیەکان لەسەر ئەوەی کە تەلەق و نیکاحی کەسی شوخیبازو گالتەچی دادەمەزرێت، دروستە، ئەمە قسە یەکێکی بێ سودە، چونکە جیاوازی ھەیە، لە نێوان گالتەچی و زۆر لێکراودا، چونکە کەسی گالتەچی ئەو کارەو ھۆکارە کە بژاردە و ئیختیاری دەست خۆیەتی، فامدارە بەو شتە ی کە دەیکات، زانایە بەو پێ و شوێنانە ی کە لەسەر شانی دەکەوێت، لەدەرەنجامی کردنی ئەو کارەو، بەلام کەسی زۆر لێکراو، ئەو کارە ی بە زۆر پێکراو، بۆیە کردوویەتی و دەیکات، تا زیانی ئەو ھەپەشە یە لەسەر خۆی لاببات، کە

بوو به پووی بۆته وه، نه مکه سه ته نها وه ک گیرۆده یه کی قسه ی که سیکی تر وایه، جا نه میان له کوئی و نه وی تر له کوئی؟!

ئینجا ده قیش ههیه، له سه ره که وتنی ته لاقی که سی به گالته ته لاقه که ی خستبیت و، جا کوا ده ق له سه ره نه وه ههیه که ته لاقی که سی زۆر لیکراو ده که ویت؟ و پاشان (پازی بوون) له کرین و فروشتندا زۆر گرنگه و بایه خداره، بیگومان له کرین و فروشتندا وابیت، له ماره کردنی ژندازۆر پتویست ترو بایه خدارتره و، ده بیت پازی بوونی تیادا بیت، چونکه بیگومان نرخه شه رمگا زۆر گرنگتره، له نرخه مال و سامان، جا که خوای پهروه ردگار بردنی مالی خه لکی حه رام کردبیت، مه گه ره پازی بوونی خاوه نه که ی نه بیت، ئینجا خه لاله، بیگومان شه رمگای مروف زۆر له وه به نرختره و، ده بیت ته نها به پازی بوونیکه شه رعیه نه خه لاله بکریته و، به سه! و بۆیه نه هه کراوه، له سه ره رشتیاری ئافرهت، که ده بیت، که که ی یان نه و ئافره ته ی نه و سه ره رشتیاری ته نه به پازی بوونی خۆی نه بیت نابیت بیدات به شوو¹!

سه بارهت به و قسه یه ی که خه نه فیه کان ده یلتن: زۆر لیکردن کاریگه ری نابیت، له سه ره قسه و گوشتار، نه میش هه ره به ره په چدراوهیه، چونکه ده قی قورئان ههیه، که به لگهیه له سه ره نه وه ی که هه چ پێ و شوینیک ناگریته به ره، له سه ره ووشه ی کوفر. گه ره که سیک به زۆر پێی بگوتریت و، نه مهش به لگهیه له سه ره نه وه ی که زۆر لیکردن له قسه و گوشتاردا کاری گه ری ههیه و، حسابی بۆ ده کریته.

دووهم: کرداره کان

جۆری دووهمی نه و شتانه که زۆریان له سه ره ده کریته، کارو کرده وه کاننو، باسما ن له به شی یه که م کرد، که باسی (گوشتار) بوو، و پوخته ی قسه تیایدا نه وهیه که، نه گه ره زۆر لیکردنه که ناتا و اوو، ناتپرو ته سه ل بوو، کابرای زۆر لیکراو کاره که ی نه جامدا، نه و ا ته نها کابرا خۆی به ره پرسیاریتی ته وای کرده وه که ی خۆی ده گریته نه ستۆو، ته نها پێ و

1 نظرية العقد، للأمام ابن تیمیة، ل ١٥٥.

شوینی ته‌واو له‌سه‌ر خۆی ده‌گریته‌به‌ر، به‌لام نه‌گه‌ر زۆر لیکردنه‌که ته‌واوو تیرو ته‌سه‌ل بوو، نه‌وه کرده‌وه‌کانی په‌یوه‌ندی‌دار به‌ کابرای زۆر لیکراو ده‌بنه‌ سی به‌شه‌وه.

به‌شی په‌که‌م:-

نه‌و کرده‌وه‌گه‌له‌ی که ش‌ه‌ر له‌ کاتی پته‌یستیدا حه‌لالی کردوون، وه‌ک خوارنه‌وه‌ی ئاره‌قو خواردنی گوشتی مرداره‌وه‌ بووو، به‌راز، نه‌مانه‌ حه‌لالن بۆ که‌سی زۆر لیکراو که بیانخوات و نه‌نجامیان بداتو، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر پت‌وستیه (واجب‌ه)، بیانکات و نه‌گه‌ر نه‌یانکات، گونهب‌ار ده‌بیت، چونکه‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار حه‌لالی کردوونو، به‌کار هیتانی شتی حه‌لال، بۆ خۆ پاراستن له‌ نه‌ناچوون واجبه‌و، دروست نییه‌ وازی لی به‌یت‌ریت.

به‌شی دووه‌م:-

نه‌و کرده‌وانه‌ن، که له‌کاتی پت‌ویستدا ده‌رفه‌ت دراوه‌ نه‌نجام بدرین، نه‌گه‌ر که‌سه‌که هه‌ستا به‌کردنیان، گونهب‌ار نابیتو، نه‌گه‌ر نه‌یکردنو، تووشی سزاو نا‌په‌ه‌تی و سه‌ختی بوو، نه‌وه له‌لای خ‌ودا خاوه‌ن پاداشته‌و، نمونه‌ی نه‌م به‌شه‌یش وه‌ک، کرنی کوفر به‌زۆرو ناچاری له‌ کاتیکدا که که‌سه‌که دلی پر له‌ ئیمان بیتو، هه‌روه‌ها وه‌ک له‌ناو بردنی مالی خه‌لک به‌زۆر، به‌لام له‌ مه‌یداندا بژاردنی نه‌و مولکه‌ی له‌سه‌ره‌ که زۆرداره‌که‌یه نه‌ک له‌سه‌ر زۆر لیکراوه‌که، چونکه‌ کرده‌وه‌ی له‌ناو بردنی و خراپه‌ کردنه‌که ده‌کریت بدریت‌ه‌وه‌ پال کابرای زۆردارو، کابرای زۆر لیکراو و نه‌نجامداره‌ ته‌نها نامرزی کردنی کاره‌که‌یه، بۆیه‌ حوکمه‌که به‌سه‌ر زۆرداره‌که‌ده‌چه‌سپیتو، نه‌وه‌ش پای حه‌نه‌فی و شافعیه‌کان، په‌وشی تریشه‌.....

به‌شی سییه‌م:-

نه‌مه‌یان نه‌و کرده‌وه‌ گه‌له‌یه، که به‌هیچ جوریک بۆ کابرای زۆر لیکراو دروست نییه‌ که نه‌نجامی بدات، وه‌ک کوشتنی که‌سیک، چونکه‌ گیانی خه‌لکی تر، وه‌ک گیانی نه‌م که‌سه‌ پاریزراوه‌و، دروست نییه‌، که‌سیک به‌ کوشتنی خه‌لکی و زیان گه‌ياندن پت‌یان خۆی له‌ زیان بپاریزیت و کرده‌وه‌ی له‌م جوړه‌ گونهب‌ارییه‌و، که نه‌نجام درا، تۆله‌کردنه‌وه‌و کوشتنه‌وه‌ له‌سه‌ر زۆر که‌ره‌که ره‌که‌یه‌و، نه‌و ده‌کوژیت‌ه‌وه‌، له‌ جیاتی کابرای کوژراو،

چونکه كوشتن دهكریت نيسبته بدریته وه لای کابرای زۆردارو، کابرای ئەنجامدهر، تهنه وهك ئامرازی جی بهجی کردنی کرده وه که سهیر بکریتو، كوشتنه وه یش له سهر كوشتنه که یه، نهك له سهر ئامرازی كوشتنه که و، ئەمیش پای حه نه فییه کانه، له بر پۆشنایی ئەو ئەو یاسا بنه پەتییه ی که هه یانه، له بواری زۆر لیکردندا، به لام شافعییه کان و هی تریش رایان وایه که كوشتنه وه له سهر کابرای ئەنجامدهر زۆر لیکراوه که یه، چونکه کرده وه یه کی ئەنجامداوه، که به زۆر لیکردن دروست نییه، ئەنجام بدریتو، نابیت زۆر لیکردن بکریته بیانوو بۆ کردنیو، بۆیه حوکه که به سهریدا ده چه سپیتو، ههروه ها کابرای زۆر که ریش هه ر ده کوژریته وه، چونکه ئەویش هۆکاری ئەنجامدانی كوشتنه که یه و، ده بیت سزا بدریت، به كوشتنه وه و تۆله سه ندنه وه لیتی.

کرده وه ی داوین پیسی ههروهك كوشتن وایه، له لای سه رجه می زانایان و، حوکه که ی به سهر بکه ره که یدا ده چه سپیت، چونکه کاری داوین پیسی ناکریت نيسبته بدریته پال، کابرای زۆردار، چونکه مروّف ناتوانیت به ئامرازی شه رمگای که سیکه تر هه لسیّت، کرده وه ی داوین پیسی ئەنجام بدات، به لام حه نه فییه کان رایان وایه، که له بهر ئەوه ی له م حاله ته داو له م پرسه دا گو مان (شبهه) هه یه، حوکه که له سهر بکه ره زۆر لیکراوه که لا ده چیتو، شافعییه کان رایان وایه، که سزای شه لاقدانی له سهر جی بهجی ده کریت، له سهر بنه مای ئەو یاسا بنه پەتییه یان که ده لیت: (که سی زۆر لیکراو، کرده وه یه کی کردوه، که حه لال نییه، به هه چ جوړیک بیكات، بۆیه حوکه که به سهریدا ده چه سپیتو، ناکریت له م حاله ته دا به سهر کابرای زۆردار جی بهجی بکریت).

١٤٠- پرسى ((الاکراه: زۆر لیکردن)) له یاسای عیراقیدا:-

١- زۆر لیکردن له یاسای مهدهنى عیراقیدا:

یاسای مهدهنى عیراقى، (زۆر لیکردن) بهم جۆره پێناسه کردووه، بریتییه له زۆر کردن له کهسیک، بهناهیق، که کاریک بهبی پازی بوونی خوێ نه نجام بدات،^١ و زۆر لیکردنی کردۆته دووبه شهوه: تهواو (ملجی) و ناتهواو (غیر ملجی).

یهکه میان: ئهوهیه که ههشه شهکه بهشتیکی مهزنی له سههر پیو ئاماده بیئت، وهک کوشتن و له ناو بردنیکى ترسناکی مال و مولک.

دووه میان: ئهوهیه که له وهی سهروه که متر بیئت، وهک زیندانیکردن و لیدان، ئه مهش به پیتی ئه حوالی که سهکان و ئه خه لکه و ههروه ها گه یاندنی زیان به هاوسهرو، یان به ههه که سیکى نزیکى مه حه رم لیتی، هه ر به هه ره شه ی زۆر لیکردن حسابه، ئیتر ئه و زۆر لیکردنه تهواو یان ناتهواو بیئت، هه رچۆنیه که، به پیتی حال و ئه حوالی ئه و که سانه ده بیئت^٢، ههروه ها هه ره شه ی پیاو له ژنه که ی به وه ی که لیتی ده دات، یان پێگری لى ده کات، له په یوه ندی بوونی له گه ل خزمه کانی، که ئه مه هه ره سه یه له سه ر به رژه وه ندیه کانی ئه و ژنه و، دوا جار به زۆر لیکردن حسابه^٣، ئه مهش به گشتی له گه ل پای هه ندی له شه رعزانا ندا کۆکه، که ده لێن: فه رمانی پیاو بۆ ژنه که ی، که داوا ی لى بکات، کاریک نه نجام بدات، که حه زى لیتی نییه، وهک فه رمانی ده سه لاتدار وایه و، ئه گه ر ژنه که ی بزانیئت، که نه یکات و، پێچه وانیه ی بییته وه، توشی سزای سه خت ده بیئت، له م حاله ته دا به (زۆر لیکردن) دیته ئه ژمار^٤.

1 پرگه ی یه که م، له ماده ده ی ١١٢.

2 پرگه ی یه که م و دووه م، له ماده ده ی ١١٢، یاسای مه ده نی میصری ئه وه ره شه یه ی به زۆر لیکردن داناه، که له به رامبه ر مه ترسییه کی گه ره له سه ر گیان یان مال یان شه ره فو ناموس کرابیئت، له ماده ده ی ١٢٧ پرگه ی دووه م.

3 ماده ده ی ١٦.

4 حاشیه ابن عابدين، ب، ٥، ل ١٢٠.

دواچار، نه و شتانه ی که له پرسې زور لیکردندا شروع به مەرجی گرتوون، یاسایش دیسان به مەرج گرتوونی^۱.

سه باره ت به کاریگری زور لیکردن، دهقی یاسا نه وه ی تیا دا هاتووه، که ده لیت: گریبه سته کانی که سی زور لیکراو کار پیکردنیا ن ده وه ستینریت، ئیتر چونیه که نه و زور لیکردنه ته واو بیت، یا ن ناته واو^۲، به لام سه باره ت به و کرده وانه ی که به رپر سیاریتی مه ده نیا ن له سه ره، وه ک له ناو بردنی مال و مولکی خه لک یا ن کوشتنی که سیك، دهقه یاساییه که واهاتووه، که کرده وه که ده دریته پال بکه ره که ی و، کاریگری له سه ر مافی نه و بکه ره ده بیت و، نادریته پال کابرای زوردار، مه گه ر له کاتی کدا نه بیت، که کابرای نه نجامده ر به زور لیکردنی ته واو (ملجی) نه و کاره ی به زور پیکراییت^۳.

به کورتی و به پوختی، یاسای مه ده نی عیراقی، له چوار چیه وه ی قسه ی شه ر عزا نا ن سه ر باره ت به نه حکامه کانی بواری زور لیکردن کی چه سپاندیا نه نه چوته ده ره وه، نه وه نده هه یه که خو ی به مه زه بیکی دیاریکراوه وه نه به ستوته وه.

ب- زور کردن له یایای باری که سیتی عیراقیدا:-

دهقی یاسای باری که سیتی عیراقی ژماره ۱۱۸ ی سالی ۱۹۵۹ نه وه ی درکاندووه، که ته لاقی که سی زور لیکراو ناکه ویت^۴ و، نه مه ش له گه ل پای جه ماوه ری زانا یا ندا کۆکه، هه ره وک پیشتریش باسما ن کرد.

1 ماده ی ۱۱۳.

2 ماده ی ۱۱۵، و نه م ماده یه ش جیاوازی له نیا ن نه وه دانه کردووه، که نه و گریبه سته ی که دانه مزیت کانیانه؟ نه وه یا نه که شایه نی هه لوه شانده نه وه یه؟ یا ن نه وه یا نه که شیاوی هه لوه شانده نه وه نییه؟! و یاسای مه ده نی میصری به دروستی دانا وه، که گریبه سته ی به زورکراو، به تال بکریته وه، به پیتی ماده ی ۱۲۷.

3 ماده ی ۲۱۵ له یاسای مه ده نی عیراقی.

4 برگی یه که م: له ماده ی ۳۵، و له ولاتی میسریش دهقی یاسای ژماره ۲۵ ی سالی ۱۹۲۹ نه وه ی درکاندووه، که ته لاقی که سی زور لیکراو ناکه ویت.

ج- زۆر لیکردن له یاسای سزادانی عێراقیدا:-

ئهم یاسایه له مادهی ٦٢دا، دهقی ئهوهی ههناوه که، هه رکهس تاوانیکی نهجامدا، له بهر پێویستی و ناچاری، بۆ پاراستنی گیانی خۆی، یان گیانی کهسیکی تر، یان مۆلک و مالی خۆی، یان هه رکهسیکی تر، له مه ترسیه کی که و دهی له سه ر پیتی و ئاماده، نه مه لیپرسینه وهی به مه به سیتی تۆ له لی نا کریتی، به لام به و مه رجه ی تایبه تی (عمداً) نه جانی نه ادبیته، له توانیدا نه بو بیته، به پێگا و ئامرازیکی تر، له و به لایه خۆی به اریزیت¹.

دهقی ئهم مادهیه، مه به سستی حالته ی پێویستی و ناچاریه، نه گه ر مه رجه پێویسته کان هاته نه دی، سزای له سه ر لاده چیت و، هه روه ها له به ر ئه وهی که پێویستی (ضرورة)، ده چیته چوار چیه ی پرسی (زۆر لیکردنه وه)، چونکه زۆر لیکردن، شیوهیه که له شیوه کانی پێویستی (ضرورة)، ئهم مادهیه جی به جی ده بیته، له حالته ی زۆر لیکردندا، به و مه رجه که ئه و زۆر لیکردنه، به هه ر په شه یه کی مه زن درکیندرابیته، له بۆ سه ر جه سته ی کابرای زۆر لیکرا و ئاراسته کرابیته، یا خود سه ر که سیتی تر، یان بۆ سه ر مۆلک و مالی کابرای زۆر لیکرا و، یان مال و مۆلکی که سیتی تر! نه ک هه ر په شه یه کی ساده ی لابه لایی بیته!

به ندی دووهم

به لگهی حوکمه کان ((أدلة الأحكام))

پێخۆشکردن:-

حوکمه شه رعییه کان ته نها له پیتی به لگه کانه وه ده زانیین، ئه و به لگانه ی که شه رع به رپای کردوون و دایان، تا خه لکانی موکه لله ف پێنوینی بکات و، شاره زایان بکات، بۆ سه ر ئه و حوکم که له و، ئهم به لگه و دۆکیۆمینت که له ییش به (أصول الأحكام: بینه می یاساکان) و، یا خود به (مصادر الشرعية للأحكام: چاوگی شه رعی، یاساکان) و، یا خود

1 نمونه له و جۆره ییش له یاسای سزادانی میصریدا مادهی ٦١ هاتوه.

(أدلة الأحكام: بەلگەى ياساكان) ناوزەر كراون، واتە ھەركاميان بۆ بەكاربەت، ھەر دروستەو، ئەم ناوانە بەرامبەرەو موراڧىيە يەكتەرنەو، يەك ماناىان ھەيە.

بەلگە (دليل) لە زمانى عەرەبىدا، ئەو يەكە جۆرىك لە ھۆكارو پۈنمۈنى بۆ ھەر كارىك، تىاڧىت.

لە زاراوھى زاناىانى ئوصولى فيقھدا دەليل بەلگە، ئەو شتەيەكە دەتوانىت، كە بە چاۋىكى دروست سەير كرا بىتگەيەنەت، بە ھەوالىكى داوا كراو،^۱ و لىزەيشدا ئەو ھەوالە ديارىكراو بىتتە لە ھوكمە شرعىيەكە.

ھەندى لە زاناىانى زانستى وصىلى فيقھ، لە بەلگە (دەليل)دا ئەمەيان بەمەرج گرتووە، كە دەبىت گەيەنەرى يەكلاكەرەو بىت، بۆ ھوكمىكى شرعىو، ئەگەر گەيەنەرى نا يەكلاكەرەو گوماندار بوو، ئەو نىشانەيە^۲و، دەليل نىيە، بەلام ئەو لەلای زاناىانى ئوصول باوو ناسراو، ئەو يەكە ئەمەيان بە مەرج نەگرتووە، دەليلين وا پىئاسە كردووە، كە ئەو شتەيەكە ھوكمىكى شرعى كردارى لى وەرەگىرىت، بە وەرگرتنى يەكلاكەرەو بىت، يان بە وەرگرتنى گوماندارو نا يەكلاكەرەو بىت، ھەر چۈنەكە^۳.

ئىنجا ئەو بزانە، كە بەلگە شرعىيەكان، پىچەوانەى عەقل نىنو، بۆيە لە شرعدا دانراون، تا بەھۆيانەو ئەھكامەكان بزانىنو، لىيانەو ھوكم دەرەپەنرىت، بۆيە ئەگەر دزى عەقل بنو، پىچەوانەى ببو، ئەوا ئامانچو مەبەستەكەمار، لە دەست دەرەچىت، ھەرەك بە ئەزمۈن جىگىر بوو كە بەلگەكان لە سەر پەتى عەقل پى دەكەنو، عەقلى تەندروست شىتگىرانە ئەوبەلگانە قەبول دەكاتو، گۈپراپەلى ئەو شتەنە دەبىت، كە ئەوبەلگانە داواى كردوون.^۴

1 الأمدي، ب، ۱۲، ل ۱۱.

2 لىزەدا ووشەى (إشارة)ى ھىناو، كە موراڧىيە (علاقة)يە و، بەماناى نىشانەو پەيۋەندىدار كردن دىت.

3 المسودة، ل ۵۷۳.

4 الموافقات، للأمام الشاطبي، ب، ۳، ل ۲۷-۲۸.

۱۴۲- دابه شکردنی به لگه کان :-

به لگه کان به پئی رواله ت و پتودانگی جیاوازی خویان، دابه شکارون بق چند به شیکی جیاواز، واته به پئی نه و نارسه یه ی که له م پتوه دانگه وه ته ماشای نه و به لگانه ده کریت و، لیږه دا دوو دابه شکردن، له و دابه شکردانه باس ده که یښ: دابه شکردنی یه که م:

به لگه ی ناستی کۆک بوون و، جیاوازی، له به لگه ردنیدا، ده بیته نه م جوړه شیواز که له ی لای خواره وه :-

جوړی یه که م: که جیگای کوږای و کۆکبوونی پیشه وایانی نیسلام و، نه م جوړه یش (قورئان) و (سوننه ت) ده گریته وه.

جوړی دووه م: - که نه م شیان جیگای کۆکبوون و هاوږای جه ماوهر (جمهوری زانایانی نیسلامه، که نه م شییان (إجماع) و (قیاس) ده گریته وه، به لام سه باره ت به ئیجماع، زانای مه زنی موخته زیله کان، که ناوی (النظام) ه له مه دا پای جیاوازی هیه و، هه روه ها هندی له خه واریجه کانیش هه ر جیاوازن له سه ری^۱، و له پرسى قیاسیشدا، جه عفری^۲ و ظاهریه کان^۳ له سه ری کۆک نین و، راجیایان هیه.

جوړی سییه م: که نه م میان جیگای و مشت و مری نیوان زانایانه، ته نانه ت له نیوان نه و زانایانه شیدا که بږویان به به لگه بوونی قیاس هیه، هه رلیږه دا راجیان و، جیاوازن و، نه م جوړه یش نه م به لگانه ی لای خواره وه ده گریته وه.

1 مذكرات في أصول الفقه، الشيخ محمد الزفراف، ل ۶۳.

2 أصول الأستنباط، السيد علي تقي الحيدري، ب ۲، ل ۲۵۸ و دواتریش.

3 الأحكام في اصول الأحكام، للأمام ابن حزم الظاهري، ب ۷، ل ۵۳ و دواتریش.

(العرف^۱)، الأستاذ صاحب، الأستاذ حسان، المصالح المرسله، شرح من قبلن، مذهب الصحابي)، که هندی له زانایان ئەم جۆره یان به سه رچاوه ی شرع زانیونو، هندیکی تر به سه رچاوه ی شرعیان دانناون.
دابه شکردنی دووهم:—

به لگه کان، له پووی گه پانه وه یان بۆ ئەقل، یان په ئی، ده بنه دوو به شه وه: نه قلی و نه قلی.

جۆری یه که م: به لگه ئەقلیه کان، که بریتین له قورئان و فهرموده وه، هه روه ها ئی جماع (کۆپای زانایان) و (مذهب الصحابی) و (شرع من قبلنا) یش، له لای ئەوانه ی که به لگه یان داده نین و به سه رچاوه ی شرعیان ده زانن، به پاشکۆی ئەو دووانه ی سه ره وه یان ده زانن و، سه ره به قورئان و سوننه تیان داده نین و ئەم جۆره یش بۆیه به به لگه ی نه قلی دینه ئەژمار، چونکه ته نها له بهر ئەوه یه که به ته نها فه رمانیک، که له شه ره وه گوستراره ته وه بۆمان، ئەم فه رمانه ده بێته په رستش و ته کلیف و، ئیجتیهادی که س تیایدا ده سستی نییه، به لکو ته نها فه مانی نه قلیکراوی شه ره.

جۆری دووهم: به لگه عه قلییه کان، واته ئەو به لگانه ی که بۆ سه رنج و پاكان ده گه رپینه وه، ئەم هیش بریتییه له (قیاس: به به ردا گرتن) و، پاشان (استحسان و) (المصالح المرسله) و، (استنصاحب) یش، پاشکۆینی و، سه ره به ون و، به لگه ی عه قلی بوونی ئەم جۆره یش ئەوه یه که بۆ سه رنج و پایان ده گه رشیته وه نه ک فه رمانیکی نه قلیکراو له شه رعی پیروژه وه.

ئەم دابه شکردنه ی که باسمان کرد، له پوانگه ی کردنه به لگه یان بۆ حوکمیکی شه رعی، هه ر جۆری له م دوو جۆره پیوستیان به یه کتری هیه، چونکه به به لگه کردنی شتیکی نه قلیکراو له شه ره وه پیوستی به تیرامان و به کارهێنانی عه قل هیه که ئامرازی

1 عوف، موعته به ره و، به سه رچاوه ی شرع دانراوه، به لام گرفت و جیاوازی له وه دایه، که به لگه یه کی سه ره به خۆیه؟ یان نا.....

تیگه‌یشتنه، هه‌روه‌ك چۆن ره‌ئیش دروست نابیت، پێگه‌ی خۆی نییه، تا پشت به (نه‌قل) نه‌به‌ستیت، چونكه عه‌قلی پووت به‌ته‌ن‌ها خۆی له دانانی ئه‌حكامی شه‌رعه‌دا جێگه‌ و پێگه‌ی نیی، و پێگه‌ پهنه‌دراوه^۱.

۱۴۲- قورئان سه‌رچاوه‌ی سه‌رجه‌می جو‌ری به‌لگه‌كانه‌ :-

پیشتر گوتمان، كه به‌لگه‌كان دوو جو‌رن، نه‌قلی و عه‌قلی، له كاتی تێپارمان ده‌زانین كه به‌لگه‌ شه‌رعییه‌كان له قورئان و سونه‌تدا كورت و حه‌رام كراون، چونكه به‌لگه‌ جێگیره‌كان به‌ عه‌قل جێگیر نه‌بوون، به‌لكو به‌ قورئان و سونه‌ت جێگیر بوون، چونكه هه‌ر به‌هۆی قورئان و سونه‌ته‌وه‌ بوونه‌ته‌ ئه‌وه‌ به‌لگه‌ دروستانه‌ی كه ده‌كرێ پش‌تیان پێی بیه‌ست‌ریت، كه‌واته قورئان و سونه‌ت چا‌و‌گو سه‌رچاوه‌ی ئه‌حكام و پش‌تیان پێی ده‌به‌ست‌ریت، له دوو په‌هه‌نده‌وه‌:

په‌هه‌ندی یه‌كه‌م: له‌پو‌ی ده‌لاله‌ت كردنیان له‌سه‌ر حوكمه‌ جو‌زئیه‌ فعه‌یه‌كان، وه‌ك ئه‌حكامه‌كانی زه‌كاته‌ و كڕین و فرۆشتن و سزاكان و هتد.....

په‌هه‌ندی دووه‌م: له‌ پو‌ی ده‌لاله‌ت كردنیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یاسا و بنه‌مایانه‌ی كه ئه‌حكامه‌ جو‌زئیه‌ فعه‌یه‌كان پش‌تیان پێی به‌ستوون، وه‌ك ده‌لاله‌ت كردنیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه ئیجماع به‌لگه‌یه‌ و بنه‌مای ئه‌حكامه‌كانه‌، هه‌روه‌ها (قیاس) و (شرع من قبلنا) و هتد..... هه‌روه‌ها به‌ دوو به‌لگه‌ ده‌سه‌لمێنن، كه سه‌رچاوه‌ی سونه‌تیش هه‌ر قورئانه‌، ئه‌میش له دوو په‌هه‌نده‌وه‌یه‌:

په‌هه‌ندی یه‌كه‌م: كاركردن به‌سه‌ننه‌ت، پشت پێچ به‌ستن و هه‌ل‌ئینجانی حوكمه‌كان لێیه‌وه‌، قورئان فعه‌مانی پێداوه‌ و بووه‌ته‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ری. وه‌ك ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾^۱ ئه‌ی با‌وه‌ پ‌داران، گو‌پ‌رایه‌ لی خودا و پێغه‌مبه‌رو كاربه‌ده‌سته‌كانتان بكه‌ن، هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار له‌ زۆر جێگا‌دا دووپاتی

1 الموافقات، للشاطبي، ب ۳ ل ۴۱.

2 سورة (النساء ۵۹).

کردوته وه که فه رمویه تی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾^۱ و نه مه چه نده ها جار دووباره کردنه وهیه، به لگه یه له سهر گوپرایه لی کردنی سوننه ت به گشتی نیر چونی که نه و شته ی که سوننه ت درکاندویه تی، له قورئانیشدا هه بیته، یان نه بیته و، ده قی تریش هه ن، که هه ر نه م مانایه ده به خشن، وه ک خودای مه زن ده فه رمویت: ﴿وَمَا تَنْهَكُم عَنْهُ فَأَنْتَهُمْ﴾^۲ که گوپرایه لی کردنی نه و نه هینانه یه که سوننه ت نه هی لیکردوون و، هه روه ها په روه ردگار ده فـه رمویت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^۳ نه وانه ی که پپیچی فه رمانی رسول الله (ﷺ) ده که ن (که سوننه ته)، ده بیته له وه بترسین، که تووشی به لایه ک بین، یاخود نازاری توندو به نیش بجیژن.

په هه ندی دووه م: سوننه ت بویه هاتوه، تا پوونه که ره وه و، پافیاری قورئان بیته و، ماناکه ی شی بکاته وه، به به لگه ی نایه تی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾^۴ واته: نیمه قورئانمان دابه زاندوته سهرت، تا ببیته پافیارو پوونکه ره وه ی نه و شتانه ی که له قورئاندا هه یه و، نازل خراوته سهر نه و خه لکه .

هه روه ها په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾^۵ نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) نه وه ی له لای خوداوه نیردراوه بۆت، بیگه یه نه و باسو پافه ی بکه بۆ خه لکی و، بیگومان (التبلیع: که یاندن) که یاندنی قورئان و پافه ی ماناکانیش ده گریته وه .

1 سورة (النساء ۵۹).

2 سورة (الحشر ۷).

3 سورة (النور ۶۳).

4 سورة (النحل ۴۴).

5 سورة (المائدة ۶۷).

که واته: سوننه ت پونکردنه وهی قورئانه و، رافئاری ماناکانیه تی و، درته باسه بۆباسه کورته کانی، ههروه ک پونکردنه وه و شیکردنه وهی ئه م پرسه، له بابه تی سوننه تدا دواترو له جیگای خۆیدا دیت.

له سه ر ئه م بنه مایه، قورئان، که کتیبی خوای پهروه ردگاره، بنه مای سه رجه م بنه ماکانه و، سه رچاوه ی سه رچاوه کانه و، چاوکی سه رجه می به لگه کانه¹.

١٤٤- ریزبه ندی به لگه کان :-

باسی ئه و به لگانه مان کرد، که کۆکبوونی نیوان زانایانی له سه ره و، ههروه ها باسی ئه وانه شییمانکرد، که راجیایی ئه وانی له سه رو، گوتمان که قورئان سه رچاوه ی سه رجه می به لگه کانه و، چاوگییه که و، بۆیه ئاسایی و شتیکی به لگه نه ویسته، که یه که م بییت و، له پیشتر بییت، له وهیدا بۆی بگه رپینه وه، له کاتیکدا که ویستمان حوکمیکی شه رعی بناسین و بزانی، بۆیه ئه گه ر حوکمه که ی تیادا ده ست نه که وت، ئه و پتویسته بگه رپینه وه بۆلای سوننه ت، چونکه سوننه ت رافئاری قورئانه و، پوونکه ره وه ی ماناکانیه تی و، ئه میس هه ردیسان به لگه نه ویسته و ئاساییه له بگه رپینه وه بۆلای هه رکات حوکمه که مان له قورئانیدا ده ست نه که وت و، جا ئه گه ر حوکمه که له سوننه ت و فه رموده شدا نه بوو، ئه و پتویسته که بگه رپینه وه، بۆ کۆرای زانایانی (إجماع) چونکه پالشتی ئیجماع، یان ده قی قورئانه، یان ده قی سوننه ته و، ئه گه ر له و پرسدا ئیجماع نه کرابوو، ئه کاته پتوستیه که بگه رپینه وه بۆ (قیاس).

بۆیه ریزبه ندی به لگه کان، له گه رپانه وه دا بۆلایان و له هه لئینجانی حوکم لئیانه وه ده بییت به م ریز به ندو شیوازه بییت، قورئان، پاشان سوننه ت، ودواتر ئیجماع و پاشان قیاسکردن و، جه ماوه ری شه رعزانه کان له سه ر ئه م کۆکن، ئه وانه یان که ئیجماع و قیاس به به لگه ده زانن و، به دوو سه رچاوه ی حوکمی شه رعییان دا ده نین، له پال قورئان و

1 الموافقات، للأمام الشاطبي، ب، ٣، ل ٤٢-٤٣.

سوننه تداو، به لگه و شوینه وار گه لیکی زور هه ن، که پالپشتی له و پیزبه ندییی به لگه کان ده که ن، که جه ماوه ری زانا یان له سه ری پیکه وتوون له وانه:

۱- پیغه مبه ر (ﷺ) به موعازی کوپی جه به لی خه لئی پازی بیت کاتیک که ناردی بویه مه، پئی فرموو: نه گهر پرسیتک هاته به رده م به چی و چون دادگایان ده که بیت و بریار ده ده بیت؟ نه ویش کوتی: به قورئان بریار ده ده م، پیغه مبه ریش (ﷺ) فرمووی، نه گهر له قورئاندا نه بوو، موعاز کوتی: به سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) بریار ده ده م، پیغه مبه ریش فرمووی (ﷺ) فرمووی: نه ی نه گهر له سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) له قورئانه کی په روه ردگاریشدا نه بوو؟ موعاز کوتی به پای خوئی ئیجتههاد ده که م و هیچ خه مساردییی کی تیادا ناکه م، جا پیغه مبه ر (ﷺ) کیشای به سه ر سینگی داو فرمووی: سوپاس بو ئه و خودایی که نیردراوی په یامبه ری خوای خسته سه ر ئه و رشه و ته ی که په یامبه ری خودا (ﷺ) پئی پازییه^۱.

په هه ندی به لگه بوونی ئه م فرمووده یه: له م پرسه دا نه ویه که پیغه مبه ر (ﷺ) قسه که ی موعازی سه باره ت به ئیجتههاد کردن، له شتیکدا که له قورئان و سوننه تدا نه بیت، په سند کردو، قیاسیش به شیکه له به شهکانی ئیجتههاد کردن به پهنی.

۲- له مه یمونی کوپی میهرانه وه، گنر دراوه ته وه، که گوتویه تی پیشه وا ئه ب به کری صدیق خوا لئی پازی بیت نه گهر کیشی به اتایه ته به رده ست، ئه و بو چاره سه ره که ی له قورئان پاده ما، نه گهر هه بویه، به پئی قورئان بریاری ده داو، نه گهر له قورئاندا نه بویه، ته ماشای سوننه تی پیغه مبه ری (ﷺ) ده کرد، نه گهر له سوننه تدا هه بویه، ئه و به پئی سوننه ت بریاری له سه ر ده دا، جا نه گهر چاره سه ری له و دووانه دا ده ست نه که وتایه، ئه و نه هلی حل و عه قدو سه رانی خه لکی کۆده کرده وه، پاوژی پیده کردن و، نه گهر له سه ر

1 تیسیر الوصول، لأبن البديع الشيباني، ب، ۴، ل ۵۵.

پایه ک کۆ بیونایه ته وه ئهوا به پیتی ئهوا پرایه بریاری ده داو، ههروهها هاو پیشه و عومهری کوپی خه طابیش هه ر به م شتوازه ی ده کرد^۱.

۲- پیشه و عومهری کوپی خه طاب به شوپه یی قازی کوفه ی گوت: به پیتی قورنان بریار ده، نه گه ر له قورناندا نه بوو، ئهوا به پیتی سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) بریار ده و، نه گه ر له ویشدا نه بوو، ئهوا به پیتی ئه وه ی که پیشه واکانی هیدایه ت بریاران له سه رداوه، تۆیش به و شتویه به برشیار ده، نه گه ر له ویشدا نه بوو، ئهوا به پای خۆت ئیجتیهادی که و، له گه ل زانایان و پیاوچاکان پاوژی که^۲ و، ههروهها عه بدوللای کوپی مه سعودیش خا لیتی پازی بیت، قسه یه کی له م جوړه ی فرموه^۳.

به شی یه که م:

به لگه ی یه که م: قورنانی پیروژ

۱۴۵- پیناسه ی قورنانی پیروژ، به به لگه بوونی:

قورنانی پیروژ، له و ناسراوتره، که پیناسه بکریت، له گه ل ئه وه یشدا زانایانی ئوصولی فیه، هه ر پیناسه یان کردوه و، چهندها پیناسه یان بۆ داناوه و، هه ر یه کێک له و زانایانه هه ولی داوه، که پیناسه که ی خۆی کۆکه ره وه و پڕ به پیستی خۆی بیت^۴ و، شتی زیاده و ناپیویست لی به رگری کرابیت و، لیتی دوور خرابیت ته وه و، پیناسه که پراو پری خۆی بیت. له و پیناسه یه ییش، ئه مه یه که ده لیت: قورنانی پیروژ، په پراویه که نیردراوه ته سه ر په یامبه ری خودا موحومه د (ﷺ) که له چوار چیه ی په پراوو ده فته ره کاندایه

1 إعلام الموقعين، ب، ۱، ل ۵۱.

2 إعلام الموقعين، ب، ۱، ل ۱۷۱.

3 إلام الموقعين ب، ۱، ل ۵۲.

4 له م کتیب گه له دا سهیری ئه و پیناسه جیاوازان به، حاشیه الأزهیری علی مرأه الأصول، ب، ل ۸۶-۸۷، والأمیدي، ب، ل ۲۲، وشرح مرقاة الوصول، ب، ل ۹۲-۹۶، والتوضیح، ب، ل ۳۶ وامسطفی، للأمام الغزالی، ب، ل ۶۵.

نووراوه ته وه، به گټرانه وهی موته واتیرو، بئ گومان له و په یامبه ره وه (ﷺ) به نیمه گه یشتووه^۱.

پایی جیایی له نیتوان موسلماناندا نییه و، سرجه میان له سر نه وه کۆکن، که ورنان به لگه یه بۆ سرجه می باوه پداران، به تا و کۆو، سرچاوه ی یه که م و ته نه ای شرع دانانه و، به لکو به لگه و حوجه ته بۆ سرجه می مرقفایه تی و، به لگه یش له سر حوجه ت و به به لگه بوونی قورنان نه وه یه که له لایه ن زاتی په روه ردگار وه هاتووه و، به لگه ی نه م له لای خوداوه به نه یش نه وه یه، که دهسته وه ستان کاره و، موعجیزه یه، هه روه ک که میکی تر پوونی ده که ی نه وه و، که نه وه چه سپا، له لای خوداوه هاتووه، به به لگه ی نه وه ی که موعجیزه یه، نه و کاته پتوستیه هه موولایه ک پابه ندی بن.

۱۴۶- تاییه تمه نییه کانی قورنانی پیروژ:-

یه که م: قورنانی پیروژ، که لای خوداوه ونده، که نیردراوه ته سر په یامبه ری خوی، که موحه مه ده (ﷺ) و په راوه ناسمانیه کانی تری، وه ک ته ورات و ئینجیل و هند... به به شتیک له قورنان نایه ن نه ژمار، چونکه بۆسر پیغه مبه ر (ﷺ) نه نیردراون.

دوهم: قورنان کۆکه ره وه ی له فزو مانایه، پتیکه وه، واته: شتیکه به هه مان له فزو هه مان ماناوه نیردراوه و، له فزه که ی به زمانی عه ره بی هاتووه، وه ک په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾^۲ نیمه قورنانمان به زمانی عه ره بی داناوه، بۆیه له قورنانی پیروژدا له فزیکه ی غه یره عه ره بی نییه، ئیمامی شافعی په حمه تی خوی لیبی ده فه رمویت: سرجه می په راوه کانی په روه ردگار به زمانی عه ره بی نیردراونه ته خواره وه و، هه روه ها ده فه رموی: له په راوی په روه ردگاردا شتیک نییه، که به زمانی غه یری عه ره بی هاتبیت^۳، و بۆیه له سر نه م به نه مایه، فه رمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ) به

1 أصول البزدي، ب ۱ ل ۲۱-۲۳.

2 الزخرف (۳).

3 الرسالة، للمام الشافعي، ل ۴۰-۴۲.

قورئان حساب نه کراون، چونکه له فزه کانيان هې خواى په روه ردگار نين، هر چه نده ماناکه يان له سروس (وه حى) خودا وه رگي راوه، هـروهـها ته فسـيرى قورئان سـهـريه قورئان حساب نه کراوه، هر چه نده عـهـره بيش بـيـتـو، هـروهـها وه گـيـراني عـهـره بى بـو زمانىکى تر، هر به قورئان ديته نه ژمار.

سـيـهـم: - قورئانى پيـرـوـز به موته واتيرى گه يـشـتـووه به نـيـمه، واته: قورئان خه لکانىک گه ياندويانه ته ده سـتـمان، که گومان نابريـت، نهو خه لکه زـقـرو خاوهـن مـتـعـانـه يه له سـهـر درو پـتـک بـکـهـون و کـو بـيـنـهـوه، چـونـکه ژماره يان زـقـره، خاوهـن پـتـگـى جـيـاوازنـو، نهوانيش له که سان و خه لکانى تـرى وهـک خـوـيان وهـريـانـگـرتـووه، تا ده گاته وه سـهـر پـيـنـهـمـبـهـر (ﷺ) هـر ناوايه و سـهـره تـاى گـيـرـانه وهـکه وهـک کـوتـايـيه که يـوايه و، ناوهـراسته که يـوسـهـرتـاو کـوتـايـيه که يـو دوولايه که يـو يه کـيـکـنـو وهـک يهـک وان و، له سـهـر نهـم بـنـهـمايه، نهو خـوـره خـوـيـنده وارانـه ي (قـراءات) که به موته واتيرى به ده سـتـمان گه يـشـتـوون به قورئان حساب ناکريـت، وهـک نهـوه ي که گـيـرـدراوه ته وه، له عبدوللـاى کوپى مه سـعـوده وه (خـوا لـيـى پاڼى بيت) که نهـم نايه ته ي قورئانى بهـم شـيـوازه خـوـيـندو ته وه، ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾^۱، که ووشه ي (متـنـابـعات) ي بـو زيـاد کـردووه، نهـم جـوـره خـوـيـندنه وهـيه، به وه دانراوه که ته فسـيرى ﴿ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ ده کات له سـهـر پاى نـيـين مه سـعـود ده بـيـت، نهو سـى بـوـذ بـوـذووه به سـهـر يه که وه بـيـت و پـچـر پـچـر نه بـيـت.^۲

چـواړهـم: قورئانى پيـرـوـز له زيـاده و که مـکـردن پاريزراوه، خواى گـهـوره ده فـهـرمـوويـت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾^۳، نـيـمه قورئانـمان دابه زاندووه وهـر نـيـمه شـ

1 أصول البردوي، ب ۱، ل ۲۸۲.

2 سورة (البقرة ۱۹۶ - المائدة ۸۹).

3 المستصفى، للإمام الغزالي، ب ۱، ل ۵۶.

4 سورة (الحجر: ۹).

ده پياريزين، بږيه هيچ كه مو كورتی و زیاده یه کی تیا دانیه و هیچ كه سټك ناتوانیت، كه شتیکی له سر زیاد بکات یان كه م بکات، چونكه خوی پوره دگار خوی پاراستنه کی له نه ستو گرتووه و هر شتیکیش پاراستنی له ده ست پوره دگاردا بیت، دهستی هیچ خرابه کارو به دکارو هرزه کاریکی پی ناگات.

پینجه م: قورشان موعجیزه یه، مانای نه مه یش نه وه یه كه سه رجه می مروفایه تی دهسته وسانه له وهیدا كه نمونه یه کی وهك نه و قورشان به یتیت، نه م یتعجازه ی قورشان به وهش چه سپاوه كه بی منه تی خوی راگه یاندووه، له به رامبه ر عه ربه نكولیکاره کاندای، كه بچن نمونه یه کی وهك قورشان به یتن، كه چی دهسته وستان بوون، نه یانتوانی و، دواتر به رهنکاریان بوویه وه و، بیمه نه ت بوون، به رامبه ریان، كه ته نها ده ثایه ت به یتن، هر دیسان دهسته وستان بوون و نه یانتوانی و، دواچار به ته نها سوره تیک بی منه تی کرد، به رامبه ریان، هر نه یانتوانی به یتن، وهك پوره دگار ده فهرمویت: ﴿قُلْ لِّیْنَ اَجْتَمَعَتْ

الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْفُرْقَانِ لَا یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

ظَهیراً ﴿۸۸﴾^۱ واته: بلای نه گهر هه موو مروفو پهریبه کان، به په وانبیژووریاو زیره كه کان كو بینووه، بږ نه وهی وینه ی نه م قورشان به یتن، هرگیز ناتوان، نه گهر چی هه ندیکیان پالپشو هاوکاری هه ندیکی تریان بن، بږ نه نجامدانی نه و کاره و هینانی وینه ی قورشان هر ناتوان.

هه روه ها خوی پوره دگار ده فهرمویت: ﴿اَمْ یَقُولُوْنَ اَفَرَنَّهُ قُلْ فَاَتُوْا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهٖ مُفَرَّیْنٍ وَّادْعُوْا مَنْ اَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۱۳﴾﴾^۲ واته: ده لاین موحه مه د (ﷺ) خوی نه م قورشان ی هه لبه ستووه و داویه تیه پالی خودا؟!

1 سورة (الاسراء / ۸۸).

2 سورة (الهود / ۱۳).

پٻيان بلي، جا نيوه نه گهر نهو قورثانه به درو هه لبه ستراو ده زانن ده سا هه رمون، نيوه ش، ده سوره تي هه لبه ستراوه، وهك خوتان ده لٽين، وهك نهو بهيئن، كه له هه موو پويو كه وه وهك نهو وابت، هه ركه سيش ده توانن، جكه له حودا، بانگي بكن و بڙ هاو كاري تان، نه گهر پاست ده كن، ده لٽين نه م قورثانه درو هه لبه ستراوه !

هه روه ها خوي په روه ردگار ده رمويټ: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝٢٣﴾ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا نَارَ الْآلِي وَفُودَهَا النَّاسُ وَالْحَجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝٢٤﴾ واته: نه گهر سه بارهت بهو قورثانه ي نيمه نارومانه ته سه ربه نده ي خومان موحه مه د (ﷺ) نيوه دودل و به گومانن، ناخو پاسته يان نا...؟! ناده ي هه ول بدهن هيچ نه بي، بچوكترين سوره تي كه وهك نهو بهيئن، بڙ نهو هيش شايت و هاوياوه په كانتان، نه وانه ي وا له كاتي ته نگانده په نا يان بڙ ده بن، بي جكه له خوا، بانگ بكن، نه گهر نيوه پاست ده كن، كه ده لٽين: موحه مه د خوي هه ليه ستيوه، خو نيوه هيش خوشخوان و په وانبټن، ده سا هه رمون وهك كورترين سوره تي نهو قورثانه، وينه يه كه بهيئن، خو نه گهر هيچان بڙ نه كرا، كه هه رگيز هيچان پي ناكري، ده ساوه رن باوه په بهيئن و، خوتان پيارين له و ناگره ي كه ده سته چيله و هه لگير سينه ره كه ي جه سته ي ناده مي و به رده، دان به وه يشدا بيتن، كه نه م قورثانه له لايه ن خوداوه هاتوه، ده نا ده بنه سوتنه ني نهو ناگره ي، كه نټستا بڙ كافران و بي باوه پان ناماده كراوه .

جا سه ره پاي نه م به ره نگاري و بي منه تيبه، كه هيممه تي مرقه كان ده هه ژنيټ و، ده يان خاته به رده م هه ولي به ره نگار بوونه وه، عه ره به كان له به ره نگاري كړني ده سته وه ستان بوون، سه ره پاي نهو هيش كه هه لو مه رجان له بار بوو، بڙ به ره نگار بوونه وهو، هيچ ريگريه كه له ناردا نه بوو، جا سه بارهت به بووني هه ول و مه رجي

له بارو پاساو نه و هیه که عه ره به کان به ته وای سوور بوون له سر هه لوه شانده وهی په یام و بانگه وازه که ی پیغه مبر موحه مه د (ﷺ)، جا نه گه ر بیانتوانیا به، په نایان ده برده بهر نه و شته که ی که پیچه وانه ی قورنانه و، هه لوه شینه ره وهی بانگه وازه که ی موحه مه ده (ﷺ) و سه باره ت به نه بوونی پتگری و له مپه پ له سر به ره نگاریونه وه یان نه و هیه که عه ره به کان خوشخوان و په وانبیزبوون و زمان پاراو بوون و، زانای ته و او بوون، به زمانی عه ره به ی و، خاوه ن ده سه لات و پیگه بوون، بویه که ده سه و ستانیا ن چه سپا نه ویش جتگیر بوو، که نه و قورنانه ی به عه ره به ی هاتوته خواره وه، په راوی خوای په روه ردگاره و، موحه مه دیش (ﷺ) په یام به ری هه ق و راستی نه و خودا وهنده یه.

۱۴۷- ره هه نده گانی نیعجازی قورنانی پیروز؛-

نیعجازی قورنان زورن، له وانه؛

۱- په وانبیز قورنان، بوویه هوی سه رسامی و ملکه چ بوون و هیستریای عه ره به کان و، به جورتیک سه رسامی کردن که نه و په وانبیزی به له پیشتردا له هیچ که لامیکی تردا نه بووه، چ شیعر، چ په خشان، و سه ره پای گشتگری قورنان به سه ر باسو خواسه جیا وازه کان و، حوکمه جیا وازه کان و دابه زینیا ن له کاتی جیا وازداو، دوولیه کتر هر نه م په وانبیزه یه له سه را پای به شه گانی قورنانی پیروزداو، له پله یه کی بالادا بوونی هیه.

۲- هه ولدانی به پوودانی پووداو گه لیک له داهاتوودا، که دواتر به کرده وه نه و پووداونه پوویانداوه، له وانه فه رمایشی قورنان که ده فه رموی: ﴿لَمْ يَغْلِبْ آلُ رُومٍ ۚ﴾ فِي أَذْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿١﴾ يَضَعُ سِنِينَ ﴿٢﴾. واته: سه ره تا نه م نه لف، لام، میمه، پیت گه لیکن، که هیماو ناماژن بو ده سه و ستانی عه ره به کان به رامبه ر به قورنان و دواتر هه وال ده دات که پومه کان به ده سستی فارسه رکان تیکشکان. له به شیکی زور نزیك به ولاتی عه ره به کانه وه، که ده که ویتنه نیوان ئودردن و فه له ستین و،

نه وانه يش (پښه كان) پاش زالبوونی فارسه كه ان به سهریاندا زال دهنه وه، له چنه سالتكدا، واته له نيوان (۲-۹) سالدا، پښه كان به سهر فارسه كاندا ديسان زال دهنه وه، دواي جهوت سال هم هه واله وهك خوی هاته دی واده رچوو، فارسه كان تيكشكان!

۳- هه والدانى قورنان به كومه له پووداوتك كه له سهر دهمى گه له پيشووه كاندا پووى داوه، له كاتيكدا كه هم زانيارiane به هيچ جورتيك لای عهره به كان زانراو نه بوون و ناديار نه بوو، چونكه هيچ نيشانه يهك نه بوو، كه به لكه بيت، له سهر شوينه وارى نه و گه له پشتيوانه و، زانيارى له سهریان و، قورنانيش نامازهى به هه والگه ليكي له م جورهى كردوه، كه ده فهرمويت: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾، واته: هم هه وال و دهنكو باسانه، به شيكه له وه واله ناديارانه، خومان به وهى بيت راده گه يه نين نهى پيغه مبر (ﷺ)، نه تو ده زانى بهر له هاتنى هم قورنانه، نه ته وه كه يشت دهيزانى!

۴- نامازهدانى قورنانى پيوز، به هه ندى له پاستيه كانى بونه وه، كه زانستى نوئ چه سپاندونى و، پيشتر نه زانراو بوون، وهك په روه دگار ده فهرمويت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ واته: ۳، ناخو، خوانه ناسان و بى باوه ران نه يانبينيوه، واته: به چاوى دل سهریان نه كرد، تابزانن كه بيگومان ناسمانه كان و زهوى يه كپارچه بوون و هه رډو پتيكه وه نووسابوون/ نه هم بارانى دهباران نه نه و يش پوهه كى سهوز ده كرد، جا له وه دوا نيمه له يه كمان كړنه وه، له ناویش هه موو شتيكى زيندومان دروستكرد، ناخو هيشنا بپواناكنه و ناهينن، به ده سه لاتی خواى مه زن.

1 سورة (هود/ ۴۹).

2 سورة (الأنبياء/ ۳۰).

ههروهه قورئان دهفه رمویت: ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَّاحٍ﴾^۱ واته: باکانیشمان ناردن، بۆ موتروبه کردنی هه وره کان، واته: (با) هه وره کان به سه ره که تریدا نه کوتی و، نه و جا ئاویان لێ پهیدا ده بێت، هه ره وهک وشتری می به نیره که ی موتروبه ده کری، هه وره کانیش به (با) کان موتروبه ده کریت!

۱۴۸- نه حکامه کانی قورئانی پیرۆز:-

قورئانی پیرۆز، حوکمی نۆرو جۆراو جۆری له خۆ گرتوون، که ده کریت، بۆ سی بهش دابهش بکریت:

بهشی یه که م: نه حکامه کانی په یوه ست به بیروباوه، وهک باوه پ بوون به خوداو فریشته کان و په راوه ئاسمانیه کان و پیغه مبه ران و پۆزی په سلان و، نه مانه ییش نه حکامی بیرو باوه پین و ئیعتیقادین و، له زانستی یه کتا په رستی (التوحید) دا، توژیینه وه یان له سه ره ده کریت.

بهشی دووه م: نه حکامه کانی په یوه ست به پاکردنه وه و به هیژکردنی دل و ده روون و، نه مانه ییش نه حکامی نه خلاقین و، له زانستی نه خلاق و ته وه فدا توژیینه وه یان له سه ره ده کریت.

بهشی سێیه م: نه حکامه پراکتیکیه کان (العملیه) نه وانه ی که په یوه ست، به گوشتارو کرداری نه و که سانه ی که ته کلیفی شه رعیان له سه ره و مه به ست له مه ییش (فقه) ه، و نه و نه حکامانه ییش، حوکم گه لیکن که ئامانجی زانستی فیه ه، و زانستی ئوصولی فیه ه، ناسینی نه مانه یه و به ده سته پینانیانه و، نه م نه حکامانه ییش دوو جۆرن:-

جۆری یه که م: په رسته شه کانی، وهک نوێژ کردن و پۆژوو کرتن و، مه به ست و ئامانج لێیان، پێکخستنی په یوه ندیه کانی به نده یه له گه ل زاتی خوی په روه ردگارا.

جۆری دووه م: نه وشته نه که له غه ییری په رسته شه کانی، که له زاراوه ی شه رعزانه کاند، به کپین و فروشته نه کان (معاملات) ناوزه رد کراون، که نه ویش نه و حوکمانه ده گریته وه،

1 سورة (الحجر/ ۲۲).

که ده چنه چوار چټوہی یاسا تایبہ تی و گشتیہ کانه وه، به پټی زاراوہی یاسای نوی، مه به ست له م یاسایانه ییش پځخستنې په یوه ندیبه کانی نیوان تاکه کانه و، هه روه ها پځخستنې په یوه ندی تاک به کومه لگه و، کومه ل به کومه ل و، نه مانه ییش بریتین له^۱:

ا- نه حکامه کانی تایبہ ت به خیزان، که نه م نه حکامانه ییش ده چنه چوار چټوہی نه و یاسایه ی که به یاسای خیزان نازهر دکراره، یان به رپر سه کانی باری که سیتی ناو نراوه، وه ک ژن ماره کردن و، ژن ته لاقدان و، کوپایه تی و وه چه سازی و په چه له ک و چاودی و هتد.... و مه به ستیش له مانه بنیاتنانی خیزانه، له سر بنه ماگه لټکی به هیزو، پونکردنه وهی مافو نه رکه کانی تاکه کان و نزیکه ی حفتا ثایه ت، له م باره یه وه و، سه باره ت به نه حکامه کانی خیزان له قورنانی پیروژدا هاتوون.

ب- نه و نه حکامانه ی که په یوه ست، به مامه له داراییه کانی تاکه کان، وه ک، کرین و فروشتن و، به بارمه دان و، دیکه ی گریبه سته کان، که نه میش له ناو چوار چټوہی یاسامه دهنیبه کاندایه و، نه میش نزیکه ی حفتا ثایه تی دهر باره ی هاتووه.

ج- نه حکامه کانی په یوه ندیدار به داگاو شایه تیدان و سویند خواردن و، مه به ستیش له مانه پځخستن پټ و شوینه کانی دادگاو بریار دانه کانه، به مه به ستی چه سپاندنی دادپه روه ری له نیوان خه لکیداو، نه میش ده چټه چوار چټوہی نه و یاسایانه ی که به یاسای دادگری و سکا لبردنه سر دادگا ناسراون و، نزیکه ی (۱۲) ثایه ت له م باره یه وه هه ن.

د- نه حکامه کانی تایبہ ت به تاوان و سزا کانی و، نه میش که پټکهنه ری یاساو تاوانه کانه له ئیسلامداو، نزیکه ی (۲۰) ثایه ت له م باره یه وه هه ن و، مه به ست له م نه حکامانه پاراستنی خه لکی و شهره ف و مال و مولکی خه لکانه و، له گه ل بلا وکردنه وهی ناسوده یی و ناسایش له ناو کومه لگه دا.

1 الشیخ عبدالوهاب خلاف، سرچاوہی پنشور، ل ۷ و دواتر.

ه- نه حکامه کانی تایبته به سیستمی حوکم، ناستی په یوه نډی نیوان ده سولاتو کومه لکه و پوونکړنه وهی مافو نه رکه کانی هریکه له ده سولاتدارو خه لک و نه مېش به یاسای ده ستوری ناوړه رد کړاوه و، نزیکه ی (ده) نایته له م باره یه وهن.

و- نه حکامه کانی په یوه نډیدار به مامه لای ده ولته ی نیسلا مین، به ده ولته تانی تره وه، (د بیلوماسیه ت) و، ناستی نه و په یوه نډیه دیبلوماسیانه و، شیوازی نه و په یوه نډیانه له هر دوو کاتی ناشت و جه نگداو، هروها نه و نه حکامانه ی تر که له م باره یه وه به دی دین و، دینه به رده م و، هروها پونکړنه وهی په یوه نډیه کانی خه لکانی بیگانه ی نیشته جی له ده ولته ی نیسلا میدا، له گال نه و ده ولته ی نیسلا میه داو، هندی له م نه حکامانه ده چنه چوار چپوه ی یاسا گشتیه نیوده ولته ییه کانی و، هندیکیشیان ده چنه چوار چپوه ی یاسا تاییه ییه نیو ده ولته ییه کانی و، نزیکه ی (۲۵) نایته له م باره یه یه وه ه ن.

ز- نه حکامه نابورییه کانی: نه م نه حکامانه یش په یوه نډیدارن، به سه رچاوه داراییه کانی ده ولته و، چونیته ی سرفکردنیان و، هروها په یوه ستن به مافی تاک، له مولکی ده ولته مهنده کاو، ناستی سوومه ندبونیان له و سامانه ی سه رمایه دارن و، نزیکه ی (ده) نایته له م باره یه وه هاتوون.

۱۴۹- شیوازی پونکړنه وهی نه حکامه کانی له قورنانی پیروژدا :-

خوای په روه ردگار ده فهرموی: ﴿وَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾^۱ واته: قورنانهان ناردوته سهرت، که پوونکړه وهی گشت شتیکه و، هروها ده فهرموی: ﴿مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾^۲ واته: هیچ شتیکیان له م قورنانه دا فهراموش نه کردوه و نه په پاندوه، که واته قورنانی پیوژ پوونکړنه وه و پافای سه رجه م نه حکامه سه رعسسه کانی تیادایه، به لام نه م پونکړنه وهیه له سه ر دوو جوړ بیگهاتوه:

1 سورة (النحل / ۸۹).

2 سورة (الانعام / ۳۸).

جۆری یه که م: باسکردنی یاساو بنه ماو ناوه پۆکه گشتیه کانی شهرعو باسکردنی نه حکامه کان به گشتی و پوختی، نمونه ی نهو یاساو پرسیاو بنه مایانه ی که بناغه ی شهرعدانان، به گشتی و لقو پۆپه وه وهک، نه مانه ی خواره وه:

ا- پاوێژکردن (الشوری) وهک، قورئان ده فهرمویت: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَىٰ بَيْنَهُمْ﴾^۱ واته: کاری ئیمانداران له سه ر بنه مای پاوێژکردن بنیات ده نریتو، هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾^۲ واته: له کاره کاند پاوێژیان پێ بکه.

ب- دادپه روه ری (العدل)، وهک قورئان ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾^۳ واته: خودای مه زن فه رمان ده کات، به دادپه روه ری، هه روه ها ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾^۴ واته: خودای مه زن فه رمانی کردوه، که سپاره ده بده نه وه، به خاوه نه کانیان، وهک خۆی و، بێ خیانه ت کردن تیایداو، هه روه ها که فه رمانداری خه لکتان کرد، نه و به دادپه روه رانه نه و فه رمانداری به نه پۆپه.

ج- مۆرڤ به رپرسیاره له کرده وه کانی خودی خۆی و پرسیاری لێ ناگریت، له سه ر تاوانی خه لچکانی تر، وهک قورئان ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾^۵ واته: که س به رپرسیار نییه له تاوانی که سیکی ترو، تاوانی کی سیکی تر ناخریقه سه رشانی و له نه ستۆی ناگریت.

1 سورة (الشوری - ۳۸).

2 سورة (آل عمران / ۱۵۹).

3 سورة (النحل / ۹۰).

4 سورة (النساء / ۵۸).

5 سورة (الأنعام / ۱۶۴).

د- سزادان به پیتی تاوانه که ده بییت، وهك قورشان ده فهرمویت: ﴿وَجَزَّوْا سَيِّئَ سَيِّئَةٍ مِّنْهَا﴾^۱ واته: سزای خراب سزایه کی شیاوی وهك نه و خرابه و تاوانه ی هه یه، نهك زیاتر.

ه- هرامی مولکی خه لکانی تر، وهك قورشان ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ﴾^۲ واته: سامان و دارایی به کتر به ناپه و او نادرست له نیو خوتاندا مه خۆن و، مهیشی دهن به حاکم و کاربه دهستان، تا به ناپه و به شیک له مال و سامانی مهردوم بخۆن، بۆ خوشیان چاک دهزانن، که نه و جۆره کارانه نادرست و نارشه وان.

و- هاوکاری کردن له سهر چاکه و له سهر نه شتانه ی که خیر و سودی گه لی تیادایه، وهك قورشان ده فهرمویت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾^۳ واته: له سهر چاکه و خواناسی هاوکاری بکه ن و، له سهر خرابه و دوژمنایه تی هاوکاری مه که ن.

ز- پابه ندبون به نه رکه کانه وه، په یامه کانه وه، وهك قورشان ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾^۴ واته: نه ی کهسانی که بپواتان هیناوه، پابه ندبن به گریبه ست و په یمان و مامه له کانتانه وه.

ح- نه بوونی سهختی و سهختگیری له دیندا، وهك پهروهردگار ده فهرمویت: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمُ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمُ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾^۵ واته: خودای مهزن، له نایندا هیچ شتیکی سهختی نه خستوته سهرشانی نیوه.

1 سورة (الشورى / ۴۰).

2 سورة (البقرة / ۱۸۸).

3 سورة (المائدة / ۲).

4 سورة (المائدة / ۱).

5 سورة (الحج / ۷۸).

ی- کاره زهره‌رو رو پتویستی‌ه‌کان، جاری واهیه ده‌بنه هژی حه‌لال بوونی شتی یاساغ و هه‌رامکراو، وه‌ک قورئان ده‌فه‌رمویتی: ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾^۱ واته هه‌ر که‌سی له‌به‌ر ناچاری و بی‌چه‌ناره‌زوو، هه‌ر به‌نه‌ندازه‌ی پتویستی بخوات، زیاده‌خوری نه‌کات، هیچ‌تاوان و گونا‌هیکی ناگات، له‌خواردنی نه‌وشته‌هه‌رامانه‌دا، سه‌باره‌ت به‌و نه‌حکامانه‌یش که له‌قورئانی پی‌رۆزدا، به‌کورتی و پوختی (مجم‌لی) هاتوونو، به‌دریژی حوکه‌که‌یان نه‌هاتوو، وه‌ک فه‌رمان‌کردن به‌زه‌کاتدان، که قورئان ده‌فه‌رمویتی: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً﴾^۲ واته: له‌سامانه‌کانیان زه‌کات و سه‌ده‌قه و هه‌ر بگه‌و، هه‌روه‌ها وه‌ک پرسی کوشتنه‌وه (القصاص) که قورئان ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَأْتُوايَ الْأَلْبَبِ﴾^۳ واته: نه‌ی خاوه‌نانی فام و ژیر، له‌تۆله‌وه‌رگرتنه‌وه‌و کوشتنه‌وه‌دا ژیا‌نی خۆشه‌وه‌یسانتان هه‌یه، چونکه‌ئهم یاسایه‌ده‌بیته‌هژی مانه‌وه‌ی ژیا‌نی مرۆفو به‌هژی‌وه‌و مۆرفه‌کان خۆیان به‌دوور ده‌گرن، له‌تاوانی خه‌لک کوشتن.

جا له‌م نایه‌تانه‌دا، خوای گه‌وره له‌قورئانی پی‌رۆزدا مه‌رجه‌کانی کوشتنه‌وه‌ی باس نه‌کردوو، له‌سوننه‌دا باس‌کراونو، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی کرشین و فروشتن و سوخوارن (الربا)، که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾^۴ واته: خودای مه‌زن کرپن و فروشتنی حه‌لال کردوو، سوخواردنی یاساغ کردوو، جا سوننه‌ت و فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتوو، که پوونکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر کرپن و فروشتنی حه‌لال و مه‌رجه‌کانی داوه‌و، سووی حه‌رام و جۆره‌کانی پافه‌و شی کردۆته‌وه‌و، ئهم جۆره‌پافه‌و پوونکردنه‌وه‌یه‌ی نه‌حکامه‌کان، پوونکردنه‌وه‌یه‌کی کورت و پوختن، به‌زۆریش

1 سورة (البقرة/ ۱۷۳).

2 سورة (التوبة/ ۱۰۳).

3 سورة (البقرة/ ۱۷۹).

4 سورة (البقرة/ ۲۷۵).

پوونکردنه وه کانی قورئانی پیروژ له م جوړه نو، کورتېرو پوختو، هونه رو حکمته ی هاتنی نه حکامه کانی قورئان له سه ر شیوازی یاساو پړای گشتی و، بنچینه ی نه وه یه که هاتنیان به م جوړه له بهر نه وه یه که له کاتی گورانکارییه تازه کاند، بوازی گونجان و فراوانکردنیان هه بیت و، ته سکیبری نه دهن به دهسته وه.

جوړی دووه م: نه حکامه دریژه پیدراوه کان (الأحكام التفصیلیة)، که نه مانه یش له قورئانی پیروژدا که من و، له وانه نه اندازه ی میرات بردن و، نه اندازه ی سزاکانی تاوانه کان و، چوڼیه تی و ژماره ی ته لاق و، پوونکردنه وه ی له سه ر نه و ژنانه ی که مه حره من و ماره کردنیان دروست نییه و، هتد....

۱۵۰- رهوش و شیوگی قورئان له راقه ی نه حکامه کاند: -

قورئانی پیروژ، شیوگی و شیوازی جیاچای هه ن، له پوونکردنه وه ی نه حکامه کاند او، نه مه یش به هوی نه و په وانیزو و نیعجازه مه زنه وه یه که نه و په پراوه پیروژه هه یه تی و، هه روه ها په پراوی هیدایه ت و پښمونی خه لکه و، نه و جیاوازی ده ربړپنانه، به شیکه له په وانبیزو و نیعاجزی قورئان و، بویه به جوړیک نه و نه حکامانه پوون ده کاته وه، که مروفن زیاتر هان بدات و، سووری بکات، له سه ر گوپړاپه لی کردنیان و، دوورکه وتنه وه له و شتانه ی که نه هی لی کردوون و دژایه تی کردوون و، بویه نه و شتانه ی که واجب، ده بینین به دهسته واژه ی فه رمانکردن (صیفة الأمر) ده ری بریبون، وه ک قورئان ده فه رمویت: ﴿وَأَقِمْوْا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾^۱ واته: شایه تیدان له بهر خاتری خوا به پړک و پیکي نه نجامی بده ن، یاخود به جوړی ده ری برپوه، که نه و کرده وه یه له سه ر نه و خه لکه ی نارشاسته یان کراوه، نوسراوه، وه ک قه رئان ده فه رمویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَكُمْ مَلَكُمُ تَنْقُونَ﴾^۲ واته: پوژووی په مه زانئان له سه ر پښو یست کراوه، وه ک چوون

1 سورة (الطلاق/ ۲).

2 سورة (البقرة/ ۱۸۳).

پیشتریش له سەر گهلانی پیش ئیوه پئویست بووه، تابه هۆی ئەم کرده وه یه ره له خوا بترسنو، ههروه ها قورئان ده فره مویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ﴾^۱ واته: کوشته وه تان له کاتی کوشتنی ناهه قدا، له سەر نووسراوه و، پئویست کراوه.

جاری واهیه، پوونکردنه وهی دهسته وازه واجب بوونی نه و شته فره مان پیکراوه به شیوهی باسکردنی پاداشتی بکه ره که ی و سزای ئی نجامده ره که ی درده بریت، وه ک قورئان ده فره مویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾^۲ واته: هه ره که س گوێپایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بکات، ده چیت به هه شته وه.

جاری واهیه، که شتی حه رام، پوونکردنه وه که ی به شیوهی دهسته وازه ی نه هیکردن ده بیت، وه ک په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَلَا تَقْلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾^۳ واته: هه چ که سی له سەر ناهه ق مه کوژن، چونکه خودا ئەم کاره ی حه رام کردووه و، به رگری لیکردووه، که بکریت.

هه روه ها په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾^۴ واته: به ده ستنی خۆتان، خۆتان مه خه نه ناو مهینه تی و له ناو چوونه وه!

جاری واهیه، که پوونکردنه وهی قورئان، له سەر شیوازی هه ره شه ئامیزو به لێندان دیت، له سەر سزادانی بکه ری نه و کاره، وه ک قورئان ده فره مویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهَتِهِمْ ظُلْمًا إِنَّهُمْ يَكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾^۵ واته:

1 سورة (البقرة/ ۱۷۸).

2 سورة (النساء/ ۱۳).

3 سورة (الأنعام/ ۱۵۱).

4 سورة (البقرة/ ۱۹۵).

5 سورة (النساء/ ۱۰).

ئەوانەى كە مولك و مالى بى باوكان بەستەمكارى دەخۇن، ئەوا ئەو مولكە دەبىتتە ئاگرو،
خو دەيخاتە سكيانەو، دەخريته ناو ئاگرى بەتینی دۆزەخەو.

هەروەها پەرورەدگار دەفەر مویت: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
يُدْخِلْهُ نَارًا كَرِيمًا﴾ واتە: ھەر كەس سەرپىچى خداو پىغەمبەرەكەى بكاتو، سنوروكانيان
بەزىنيت ئەوا دەخريته ناو ئاگرى دۆزەخەو.

لەم روانگەيەو ھەلبەتتە، دەبىت ئەو شىوازانە بزانىت، كە قورئان ھەيەتى لە
دەرپرېنيداو، شارەزابىت، لە چۆنىەتى پوونكردەو ئەحكامەكان لە قورئانداو، ھەروەها
زانابىت، بەو شتانەى كە پەيوەنديدارن بەو دەقائەو كە ماناى واجب بوون، يان موباح
بوونى لى دەفامريتهو، ئەمەى خوارەو ھيش ژمارەيەكە لەو ياساو پيساو بنەما
بەسودانەى كە لەم بوارەدا ھەن و دانراون:

۱- ھەركارىك ئەگەر بەدەستەواژەى واجب بوون ھاتبوو، ئەو واجبەو، ئەگەر
بەدەستەواژەى ھاتبوو، كە ماناى مەندوب بوونى لى بفامريتهو، ئەو مەندوبە، ياخود
ئەگەر لە قورئاندا بەشيوەى پياھلەدان، يان ھەزىكردن، يان ستايش كردن بەكردنى ئەو
كارە ھاتبوو، يان بەلەين درابوو، بەپاداھتى باشى لەسەرىو، خەلاتكردنى بكەرەكەى،
ئەمەيش ھەر بەسەر واجب و مەندوبەكانە.

۲- ھەر كاريك ئەگەر بەدەستەواژەى ھەرام بوونو، مەكروھ، بوون دەر برېدرايوو،
ئەو بېگومان ھەرامە، يا مەكروھە، كە ئەو كارە ئەنجام بدرىتو، ئەگەر
بەدەستەواژەى ھاتبوو، كە ماناى كردنى ئەنجامدانى ئەو كارەى تيا بفامريتهو، لە
لايەن خوداى مەزنەو لەلايەن شەرەو، داواى كردبىت، كە لى ئوربەكەونەو، ياخود
بەجۆريك باس كرابوو، كە سەرزەنشتى تيا دەفامريتهو، ھەروەها سەرزەنشتى
بكەرەكەى كرابوو، ياخود وادە برېدرايوو، كە ھۆكار دەبىت بۆ سزادانى بكەرەكەى، يان
بۆ توپەيى و خەشمى پەرورەدگار، يان ھۆكاربىت، بۆ چوونە ناو ئاگر، يان نەفرەت

کرا بیت، له بکه ره که ی، یان کرده وه که وا باس کرابوو، که پیسه، یان خراپه کارییه، یاخود له کرده وه ی شه ی تانه، یاخود بکه ره که ی به ئاژه لو شه ی تاو، هتد.... ناوزه رد کرابوو، ئه مانه هه موو سر به حه رام و مه کروه که ن، که باسما نکرد.

۲- ئه گه ره هر کرده وه یه ک، به ده رپرینیک هاتبوو، که موباح بوونی لی ده فامرایه وه، وه که له فزی حه لاکردن، یان مؤله تدان، یان به کاریک باسکراوو، که تاوان نییه، یان گونا ه نییه، یان ئه وه ی که به حه رامی داناوه، نکۆلی له و قسه یه ی کرابوو، یان هتد.... ئه مانه سر به موباحو کون و، کردنیان دروسته.

۱۵۱- ده لاله تی قورئان له سه ره نه حکامه کان؛-

پیشتر باسما ن کرد، که قورئانی پیروز له پووی گه یشتنی به ده سستی ئیمه، یه کلایی (قطعی الورد) وه، ههچ گومانیک ی تادا نییه واته به بیگومان و یه کلایی ئه وه چه سپاوه، که به پینگه ی موته واتیر گه یشتوو به ئیمه و، زانیاری بیگومان و ده ل ئاسوده که ر (یقینی) ده دات، به ئیمه، چونکه به دروستی گه یشتوو ده ستمان و، که واته و به م بۆنه یه وه ئه حکامه کانیش له پووی چه شپاندنه وه یه کلاکه ره وه ن و بیگومانن، (قطعی الثبوت) ن، به لام له پووی ده لاله ت کردنی له سه ره نه حکامه کان، جاری واهیه، ده لاله ته که ی قطعی یه و، جاری واهیه که ده لاله ته که ی یه کلاکه ره وه نییه و (ظنی) یه بۆیه هه ر کات ده رپرینه که ی نه تها و نه نا یه ک مانای ده گه یاندو هه لده گرت، ئه و له م حاله ته دا ده لاله تی ئه و له فزه قطعی یه وه که قورئان ده فهرمویت: ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوَصِّتُ بِهَا أَوْ دِينَ﴾^۱ واته: له و میراته که ژنانتان به جیی ده هیلن ئه گه ر مندالیان نه بی، کوپ یان کچ، له دوو به شه وه به شیکتان هه یه، ئه گه ر منالیشیان هه بوو، ئیوه ئه ی میرده کان، چوار یه کتان ده که ویت، له و که له پوره ی ئه و ژنانه تان به جییان هه یشتوو،

1 سورة (النساء / ۱۲).

ئەوھى تىرىش بۇ مىراتبەرەكانى تر دەبىت، ئەمانەش لەدواى ئەجامدانى وەسىيەتەك كىردوويانە، يان دانەوھى قەرزو قۆلەيكە كە لەسەريانە.

ھەروھە پەرورەدگار دەفەرمويت: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ^۱ ۝ وَاتِه:

كھو كوپى داوین پيس، لەسەر ئەو كىردەوھە خراپەيان، يەكى سەد شەلاقىان لى بدەن.

ئە لەم ئايەت گەلەدا (نيوھى مىرات) و (چوار يەك) و (سەد شەلاق) ھەموويان بە قەطعى دەلالەت دەكەن لە سەرمانە بەخشاوھەكانيان و، سەرچەمیان تەنھا و تەنھا يەك مانا دەگەيەنن، كە لە ئايەتەكەدا باسكراوھ.

جارى وا ھەيە، كە دەلالەتى قورئان لەسەر ماناى حوكمەك مانا ھەلگى ماناى تىرىشە (ظنى) يە، ئەگەر ئەو دەرپرپنە ماناى تىرى ھەلدەگرت، وەك پەرورەدگار دەفەرمويت:

﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْجِعْنَ^۲ بِأَنفُسِهِنَّ^۳ ۝ وَاتِه: ئەو ژنانەى پاش چوونە لايان، تەلاقدران، سى پاكى دەبى خۇيان بگرن و مێرد نەكەنەوھە كە لێرەدا لەفزی (القروء) دەكریت مەبەس پى پاكبوونەوھە لە بى نويزى (الطهور) بىتو، ھەروھە دەكریت، كە مەبەست پى بى نويزى (الحيض) بىت، بۆيە لەگەل بوونى ئەم ھەرمانەدا، دەلالەتى ئايەتەكە (ظنى) دەبىت، نەك (قطعى).

1 سورة (النور/ ۲).

2 سورة (البقرة/ ۲۲۸).

بهشی دووهم

به لگهی دووهم: سوننه تی پیغه مبهه (ﷺ)

۱۵۲- پیناسهی سوننه ت:

سوننه ت، له زمانی عه ره بیدا مانایه کی هیه، و له زاراهوی له شه رعزاناندا مانایه کی هیه، و له لای زانایانی نوصولیش مانایه کی تری هیه.

سوننه ت له زمانی عه ره بیدا: بریتیه له و په وت و پریازهی که بووه که نه ریت و پاریزگاری له سهر نه و شیوازه و نه ریتیه کراوه، له سهر هه مان په وت و پریازو نه ریت، نه و کاره دووباره ده کریتیه وه، هه روه که په روه دگار له قورنانی پیرۆزدا ده فهرمویت: ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الذِّبْرِ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ نَحْدِلْ سُنَّةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ (۶۲) واته: نه م سوننه ت و نه ریت و باوو بریارهی په روه دگار، هه ر پشتریش سه باره ت به که لانی پشوو هه ر و ابووه، تونابینیت، که له سوننه ت و نه ریت و په وشتی په روه ردگاردا گورانکاری پووبدات، سوننه تی مروفیش، بریتیه له و په وت و ریگایهی که پابه نده پیوهی له کاتی نه نجامدانی کاره کانیداو، پاریزگاری له و شیوازه نه ریتیه خوی ده کات، ئیتر چونیه که له سهر نه و کاره ستایش بکریت، یان ته نانه ت سه رزه نش بکریت.

پاشان سوننه ت، له زاراهوی شه رعزاناندا، (اصطلاح الفقهاء) وه که نه وهی که هه ندیکیان گوتویانه، بریتیه له و په رسشته سوننه ته تانه کی که له پیغه مبهه روه (ﷺ) بو ئیمه گوازاوه ته وه، وه ته: نه وانه یان که واجب نین، له سه رمان^۱، به لام نه وهی که له کتیبه فیهیه کان ده ستمان ده که ویت، نه وهیه که سوننه ت له لای شه رعزانه کان بو په رستشی مه ندوب و نه وانه ی به کارده هیتریت و، جاری واهیه که سوننه ت، له فهرمایشتی هه ندی له شه رعزاناندا بو به رامبه ری پیکردنی ووشه ی (بیدعه ت) به کار ده هیتریت، وه که

1 سورة (الأحزاب/ ۶۲).

2 الشوکانی، ل ۳۲، الأمیدی، ب ۱، ل ۲۴۱.

ده گوتريت / فلانه كه س له سهر سوننه ته و پابه نده پټوهی، نه مه بۆ كاتيكه كه ده قاو ده ق وهك سوننه ت و كارو كرده وه كانی پټغه مبه ر (ﷺ) مامه له بكات و په وت بكات و، كه ده گوتريت فلانه كه س بیده چیه، نه مه بۆ كه سیکه كه پټچه وانه ی سوننه تی پټغه مبه ر (ﷺ) كار بكات و بچیت به پټوه. پاشان سوننه تله زاراوه ی زانایانی زانستی ئوصولی فیه د، بریتیه له و شتانه ی، جگه له قورئانی پیروژ كه له پټغه مبه ر وه (ﷺ) سه رچاوه یان گرتبیت، له گو فتار و كردار و دانه پال (تقریر) و، بۆیه سوننه ت به پټی نه م پټوه ندانگه ی با سمان كرد، به لگه یه كه له به لگه كانی نه حكام و، سه رچاوه یه كه له سه رچاوه كانی شه رعدانان.

۱۵۳- سوننه ت سه رچاوه ی شه رعدانانه :-

كوتمان كه سوننه ت سه رچاوه یه كه نه حكامی شه رعی لیوه هه ل ده هینجريت و، نه مه ش به لگه ی قورئان و كۆرای زانایان و به لگه ی عه قلی له سه ره .

یه كه م : به لگه ی قورئان :

أ- قورئان به لگه ی له سه ر نه وه تیادایه، كه نه وه ی پټغه مبه ر (ﷺ) ده ری ده بریت، له سه ر شپۆه ی شه رعدانان، نه وه له سروشه (وه حی) یه وه، سه رچاوه ی گرتووه و، له لایه ن خوای په روه ردگاره وه په وانه كراوه، وهك قورئان ده فره مویت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾^۱ واته : نه وه ی كه پټغه مبه ر (ﷺ) ده ری ده بریت، له خۆیه وه نییه، به لكو وه حی و سروشی خوای په روه ردگاره و په وانه ی كردۆته سه ری و، جا بۆیه فره مانیکه ی پټغه مبه ر (ﷺ) وهك قه رئان وایه، له و پوه وه كه هه ردوکیان واته قه رئان و فره مووده سه رچاوه كه یان وه حی په روه ردگاره به لام نه وه نده هه یه، كه

1 سورة (النجم / ۳-۴).

2 سورة (النجم : ۳-۴).

سوننه تهنه به (مانا) نهك (لهفن) وهى كراوته سهر پيغه مبهه (ﷺ) و له بهر نه وهى كه قورئان واجبه په پيره وى ليوه بكرت، چونكه له لای خواى مه زنه وه هاتووه، هه بهر بهم شيوازهش واجبه كه په پيره وى له له رمايشته كاني پيغه مبه ريش (ﷺ) بكرت، چونكه مانا كيان له خوداوهيه، كه بيگومان مه بهست هه ر قسه و له رمايشتهك، زياتر مانا كه يه تى و، سوننه تيش مانا كه ي له وه حيه وه سه رچا وهى گرتووه.

ب- خواى په روه ردگار نه ركي پونكر د نه وهى مانا كاني قورئاني خستو ته سه رشانى پيغه مبهه (ﷺ) و نه وهى له سهر داناوه كه رافه و شيكر د نه وهى نه حكام كورت بېره كاني قورئان بكات، وهك خواى مه زن ده هه رمويته: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ واته: نيتمه قورئانمان بى تو ناردووه، نهى موحه مهه (ﷺ)، تا بى خه لكى رافه بكه يته و، ماناى نه و شتانه ي كه تيايدايه، شى بكه يته وه بؤيان، كه واته بوون كړنه وه و رافه و شيكر د نه وهى قورئان به شيكى ته واو كهرى قورئانه كيه و، شتيكى پيويست و زه رهر ييه بى به ده سه يتناني حه كمى شه رعين و، زانينى نه و شتانه ي كه داوا كراون و، بؤيه سوننه ت به لگه يه كه له به لچكه كاني نه حكامى شه رعى.

ج- ده قى زدر زدر له قورئاني پير زدا هاتوون، كه به شيوه يه كى يه كلاكه ره وه (قاطع) به لگن له سهر پيويستى پابه ند بوون به په ير شه وى كړنى سوننه ته وه و، پابه ند بوون پييه وه و، هه روه ها دانانى وهك سه رچا وه يه كى شه رعدانان و سوود وه رگرتن لتي، به مه بهستى هه ليتجانى، نه حكامه كاني شه رعو، نه و ده قانه ي كه به لگن له سهر نه م قسه يه ي كه باسما ن كړد، به شيوازي جوړاو جوړ هاتوون و، به ده سته واژه ي جيا جيا ده ركه ووتوون، كه فرمان ده كهن، به گوپرايه لى كړنى پيغه مبهه (ﷺ) و گوپرايه لى پيغه مبهه (ﷺ) به گوپرايه لى كړنى خوداى مه زن داده نيږ و، نه و ثايه تانه فرمان ده كهن، كه له هه ر شتيكدا راجيايى دروست بوو، بگه پيته وه بؤلاى قورئان و سوننه ت به مه بهستى چاره سه ر كړنى و، هه روه ها فرمان ده كهن، به رگرتن و پابه ند بوون به و

شтанه‌ی که له پیغه‌مبه‌روهه (ﷺ) پیمان گه‌یشتووه، دوربکه‌وینه‌وه له‌و شتانه‌ی که فرمانیداوه لیتی دورره په‌ریزبینو، ه‌روه‌ها بی‌پیچو په‌نای نه‌وه‌ی درکاندووه، که ه‌ر که‌س له‌کاتی راجیاییدا حوکمی به‌فرمانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌کردو، پتی پازی نه‌بوو، نیمانی نییه‌و، ه‌روه‌ها ده‌بیژیت، که موسلچمان ه‌ر کاتیک له‌کاریکدا که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بریاری له‌سه‌ردا بزارده‌یه‌کی تری له‌به‌رده‌مدا نییه‌و، ده‌بیټ ه‌ر پیوه‌ی پابه‌ند بیټو، ه‌روه‌ها ه‌ره‌شه‌ له‌و سه‌رپیچیکاران ده‌کات، که سه‌رپیچی فرمانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کن، که تووشی دواپوژی خراپو سزای سه‌خت ده‌بنه‌وه.^۱

1 ژماره‌یه‌ک له‌و ده‌قانه وه‌ک خوی په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (النساء / ۵۹) واته: نه‌ی باوه‌پداران گوټپایه‌لی خوداو پیغه‌مبه‌رو کار به‌ده‌سته موسلمانه‌کانتا بکه‌ن و له‌ه‌ر کاریکدا راجیایی دروست بوو له‌نیوانتانداندا شه‌وا بۆ چاره‌سه‌ره‌کی بکه‌پتنه‌وه لای خوداو پیغه‌مبه‌ره‌کی نه‌گه‌ر نیوه باوه‌پدارن به‌خودا و پوژی دواپی.

- ه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ (النساء / ۸۰) ه‌ر که‌س گوټپایه‌لی پیغه‌مبه‌ره‌کی بکات، نه‌وه گوټپایه‌لی خودای مه‌زنی کردوه.

- ه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَمَا أَمَّا أَلَيْسَ لَكُمْ الرَّسُولُ فَاخْذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ (الحشر / ۷) واته: ه‌رچی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمانی پیکردن، گوټپایه‌لی بکه‌ن و، له‌ه‌رچی به‌رگری لینکردن، نیوه‌ش مه‌یکن.

- ه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا سَلِيمًا﴾ (النساء / ۶۵) واته: سوټند به‌په‌روه‌ردگارت، نابنه‌ برودار، تا بۆ به‌کلاکردنه‌وه‌ی کیشه‌کانی نیوانتاندان تا ده‌که‌نه‌ دادوه‌رو، دواتریش بۆ شه‌و بریاره‌ی تو داوته، هیچ شتیکی خراپو غایه‌له‌ی خراپ دروست نابیت، له‌ده‌رونیاندان، به‌ته‌واوی ملکه‌چو ته‌سلیم ده‌بن.

- ه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ (الأحزاب / ۳۶) واته: بۆ هیچ پیاوو ژنیکی برودار نییه، کاتیک خواو

دوهم: به لگه‌ی کورایی زانایان (الأجماع):-

موسلمانان له‌سەر دەمی پێغه‌مبەر (ﷺ) به‌ئەمرۆیشتەوه له‌سەر ئەوه كۆك بوون، كه واجبە، ئەو حوكمانەى كه له سونەتى پێغه‌مبەر (ﷺ) دەچوون، دەبێت فرمانبەرداریان بێن و ملكه‌چیان بێن و، به‌مه‌به‌ستى زانینی حوكمه‌شە‌رعیه‌كان، دەبێت بگه‌ڕێنه‌وه بۆ لایان و، به‌چى بریاریان دا ته‌سلیمیان بن و كارى پێ بكه‌ن و، له‌سەر دەمی هاوه‌لان و دواى ئەوانیشدا، جیاوازیان نه‌خستۆته‌ نێوان ئەو بریارانەى كه له‌ قورئاندا هاتۆت و ئەوانەى كه له‌ سوننه‌دا هاتوون و، وه‌ك يەك ملكه‌چى هەردووکیان بوون و، كه‌ لای هەموویان په‌یره‌وى كردنى هەردووکیان واجب بووه‌، چونكه‌ سه‌رچاوه‌ى هەردووکیان يەك سه‌رچاوه‌یه، كه‌ ئەویش وه‌حى خودای مه‌زن و، ئەو پێشهاد و پهوداوانەى كه‌ به‌لگه‌ن له‌سەر ئیجماعى زانایان له‌سەر ئەم پرسەى نۆز و نۆز و له‌ ژماره‌ نایه‌ن و، هه‌ندى له‌و نمونانه‌مان له‌ كاتى قسه‌كردن له‌سەر به‌لگه‌كان و پێزبه‌ندى كردنیان له‌ كاتى به‌لگه‌ كردنیاندا هه‌تاه‌.

سێهه‌م: به‌لگه‌ى عه‌قلى:

به‌ به‌لگه‌ى يەكلاكه‌ره‌وه (الدلیل القاطع) ئەو چه‌سپاوه‌، كه‌ پێغه‌مبەر موحه‌مد (ﷺ) په‌يامبه‌رى خودایه‌ و، مانای په‌يامبه‌رىش ئەوه‌یه كه‌ گه‌یه‌نه‌رى ئەو شتانه‌یه كه‌ خودا پیایدا په‌وانه‌ى كردوه‌، كه‌ مۆفیش باوه‌رى به‌ په‌يامه‌كه‌ى هه‌بوو، ده‌بێت پابه‌ند بێت، به‌ گوێراپه‌لى كردنییه‌وه‌ و، ملكه‌چ بێت، به‌ حوكمه‌كانییه‌وه‌ و، ئەو شتانه‌ى له‌وه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرن. قه‌بولى بێت و، به‌پێى ئەم په‌یره‌وه‌ كردنانه‌، باوه‌ره‌كه‌ى هه‌چ مانایه‌كى نابێت و، گوێراپه‌لى كردنى خۆى گه‌وره‌ و ملكه‌چ بوون به‌ فرمانه‌كانى له‌ گه‌ل پێچه‌وانه‌ بوونه‌وه‌ له‌ گه‌ل پێغه‌مبەر كه‌یدا (ﷺ) تێك ناگره‌نه‌وه‌ و كۆنا به‌نه‌وه‌.

پێغه‌مبەر كه‌ى بریارى كایكیاند، سه‌ر پشك كرانیان بۆ هه‌بى له‌ كاره‌كانیاندا، واته‌: بۆیان نییه‌، كه‌ خۆیان بارىك هه‌لبژێرن، به‌لكو ده‌بێت بى‌ را پاسبى فرمانبەردار و ملكه‌چى فرمانه‌كه‌ى خودا و پێغه‌مبەرى خودابن.

۱۵۴- پرسپاریک: - به لام نایا سەرجه می ئه و شتانه ی که له پێغه مبهروه (ﷺ) سەرچاوه یان گرتووه، ئه و پله یه ی هه یه؟ واته پله ی په یره ی کردن و پابه ندبوونی ته واره ی پێه وه، به به لگه کردنی له سهر ههر حوکمیکی شهرعی؟ یان نا.....؟ وه ههروه ها سهرجه م ئه و شتانه ی که له پێغه مبهروه (ﷺ) سەرچاوه ی گرتووه، ده گونجیت، که بینه سەرچاوه ی شهرعدانان؟ یان نا.....؟! بۆ وه لامی ئه م دوو پرسپاره، ده بیئت بیگه مان قسه له سهر جۆره کانی سوننه ت بکه ین، له پڕوی چیه تی و بنچینه ی هاتن (ماهیه) وه وه، پاشان قسه له سهر جۆره کانی بکه ین، له پڕوی گه یشتن به ئیعه .

۱۵۵: جۆره کانی سوننه ت، له پڕوی چیه تی و چۆنیه تی و خودی خۆیه وه، په چه له کی هاتنی وه (ماهیه) جا سوننه ت له م پوه وه بۆ سی به ش دابه ش ده بیئت:

- سوننه تی گوفتاری. (السنة القولية).
- سوننه تی کرداری (السنة الفعلية).
- سوننه تی ته قریری (دانه پال)، (السنة التقريرية).
-

یه که م: سوننه تی گوفتاری:

ئه مێش بریتی ه له فهرمایشته کانی پێغه مبه ر (ﷺ)، که له بۆنه جۆراو جۆره کانی فهرموونی و، به مه به ستی جیا جیا ده ری بپرون و ئه مه یش که ناوی فهرمووده (حدیث) به سه ردا بپاوه و، ههر کات ئه م ناوه به کار هینرا، هه زری مرقف پاسته وخۆ ئه وه ی به بپردادیت، که مه به ست پێی سوننه تی گوفتارییه، واته فهرمایشته کانیه تی و، به م پێوه دانگه بیئت، هاو ماناو مورادیفی له نێوان (سوننه تی گوفتاری) و (فهرمووده) داهیه و، به لام ئه وه نده هه یه، که ناوی (فهرمووده)، له ناو چوار چێوه و مانای گشتیه که ی سوننه تدا، تایبه ته ندیه کی خۆی هه یه و، سه ره پای ئه مه ش هه ندی له زانایان مانای (فهرمووده) یان والیک داوه ته وه، که بریتی ه له شوینه واره کانی پێغه مبه ری خوا (ﷺ) واته: ئه و شوینه واره ی که له قسه و کردارو دانه پال پێغه مبه ره وه (ﷺ) سەرچاوه یان گرتووه، به م مانایه بیئت، له فزی (حدیث) مورادیفو هاومانی سوننه ته،

به مانای گشتیه که ی، هر له سر نه م پیوه دانگیشه که نیمای بوخاری کتیبه ناسراوه که ی ناو ناوه ته (الصحيح من الحديث)، که سه ره پای فره مووده، شتی تریش له خۆگرتوون، که له گوفتارو کردارو دانه پال له پیغه مبه ره وه (ﷺ) سه رچاوه یان گرتوه.

سوننه تی گوفتاری زۆن، له وانه فره مووده ی (العمد قود) واته: سزای کوشتنی به نه نقه ست، کوشتنه وه بکوژه که یه وه ره ها وه ک فره مووده: (لا ضرر ولا ضیارة) واته: که س مافی نه وه ی نییه که زیان به خه لکی بگه یه نیت، یا خود تۆله ی زیان لیکه وتن، نابیت به زیانگه یانندن بکاته وه، ه ره ها فره مووده یه کی تر، وه ک پیغه مبه ره (ﷺ) ده فره مویت: (من رأى منكراً، فليغيره بيده، فمن لم يستطع فبلسانه، فمن لم يستطع فبقلمه، وذلك أضعف الأيمان) واته: هر که س خراپه یه کی بین، با به ده ست ږنگری ل بکات، نه گه نه ی توانی با به زمان ناگاداری خه لکی بکاته وه له سر نه کردنی، نه گه نه ویش هر نه کرا، با به دل کردنی نه و کاره خراپه ی لا ناخوش بیت، هه رچه نده نه مه نزمترین و لاوازترین پله ی نیمانه.

جا فره مایشته کانی پیغه مبه ره (ﷺ) سه رچاوه ی شهر دانانن، نه گه مه به ست لیان پوونکردنه وه ی نه حکامه کان و شهرعدانان بوو، به لام نه گه نه نها و نه نها کارو باری ده نیایی پووت بوون و، په یوه نییان به شهر دانانه وه نه بوو، له سر وه حسی بنیات نه نرابوون، نه مانه یان نابنه به لگه له به لگه کانی نه حکامو، نابنه سه رچاوه که نه حکامی شهرعیان لیوه هه لبه ی نجریت و، په یه وه ی کردنی شیان واجب نییه و، له مانه یش وه ک نه وه ی که لیته وه گتږدراوه ته وه، که پیغه مبه ره گیان (ﷺ) کۆمه لکی بینن، له شاری مه دینه که دار خورماکانیان مه تروبه ده کردن و، نه ویش فره مووی مه یکن، نیت به ره می نه و سالی خورمایان تیا چوو، نه بوو! ویا ب به ره م بوون، یان به ره میکی خراپو که میان هه بوو، دواترو سالی نابنده پیغه مبه ره (ﷺ) پتی فره موون، مو تروبه یان بکه ن، نیوه شاره زاترن به کاروباره دنیا ییه کانی خۆتان.

دوهم: سوننه‌تی کرداری:

نه‌میش بریته له و کرده‌وانه‌ن‌ه‌ی که پیغه‌م‌ب‌ر (ﷺ) کردوونی وه‌ک به‌ریاکردنی نویژ به‌ته‌واوی شیوازو پایه‌کانییه‌وه‌و، ه‌روه‌ها وه‌ک بریاردان به‌بوونی شایه‌تیک و سویند‌خواردنی کابرای سکالا کار، (که له جیاتی شایه‌تی دوهم حسابی کردووه‌و)، چ‌نده‌ها نمونه‌ی ترو، کرده‌وه‌کانی پیغه‌م‌ب‌ر (ﷺ) ه‌یانه که ده‌بنه س‌رچاوه‌ی شه‌رعدانان و، ه‌یانه که نابنه س‌رچاوه‌ی و، لیژده‌ا راف‌ه و پ‌وونکردنه‌وه‌ی زیاتر ه‌یه، به‌م شیوازو‌ه‌ی لای خواره‌وه:

۱- وه‌ک سروشتی م‌ر‌وف‌انه‌ی خ‌و‌ی و وه‌ک نه‌وه‌ی که م‌ر‌وف‌ه‌و، م‌ر‌وف‌ا ناسا نه‌نجامی داوون و، لییه‌وه س‌رچاوه‌ی گ‌رت‌ووه‌و، وه‌ک، خ‌واردن و، خ‌واردنه‌وه‌و، چ‌وون به‌پ‌نگاداو، دانیشتن و، ه‌تد.... نه‌مانه ناو بواری شه‌ر د‌ان‌انه‌وه، ته‌نها له و پ‌وانگ‌ه‌وه نه‌بی‌ت، که نه‌بنه مایه‌ی ح‌ه‌لال بوونی نه‌و ج‌وره کرده‌وانه، له‌س‌ر شانی که‌سی موکه‌لله‌ف و، له‌س‌ر نه‌م بنه‌مایه په‌پ‌ره‌وی کردنی پیغه‌م‌ب‌ر (ﷺ) له‌م باب‌ه‌ته‌دا واجب نییه، ه‌رچ‌نده ه‌ندی له هاوه‌لانی (خوا لی‌یان پ‌ازی بی‌ت)، له‌س‌ر نه‌م په‌پ‌ره‌و کردنه ز‌ور سوورو به‌رده‌وام بوون، وه‌ک (ع‌بدوللای ک‌و‌ری ع‌وم‌ر) و، نه‌م په‌پ‌ره‌و کردنه‌یش کاریکی چاکه.

وپاشان نه‌و کرده‌وانه‌ی که له پ‌وانگ‌ه‌ی سروشتی م‌ر‌وف‌ی خ‌و‌یه‌وه به‌تاییه‌تی نه‌نجامی داوون، له کاروباره دونیاییه‌کانیدا، ه‌رس‌ر به‌و بواره‌ی س‌ره‌وه‌ن و، وه‌ک س‌رچاوه‌ی شه‌رعدانان نایه‌نه نه‌ژمار، وه‌ک پ‌یک‌خ‌ستنی سوپاو، نه‌نجامدانی ته‌کتیکه‌کانی شه‌رو، کاروباری بازرگانی و، ه‌تد....

نه‌م ج‌وره کرده‌وانه به‌س‌ر چاوه‌ی شه‌رعدانانی که لی نی‌سلام نایه‌ن نه‌ژمار، چ‌ونکه له نه‌زم‌وونه‌وه، س‌رچاوه‌یان گ‌رت‌ووه‌نه‌ک وه‌حییه‌وه‌و، پیغه‌م‌ب‌ریش (ﷺ) ت‌و‌ب‌زی له‌س‌ر مو‌س‌لمانان نه‌کردووه، که ه‌رده‌بی‌ت پ‌ی‌وه‌ی پ‌ابه‌ندبن و، س‌ر به‌بواری دانانی

نه حکامه کان نه هيتاوه ته نه ژمارو، بويه کاتيک که پيغمبر (ﷺ) ويستی موسلمانان له جيگايه کی دياريکراو دابمه زرينيت، له شهري به دردا.

هه ندي له هاوه لان پتيان فهرموو، ثايا خوداي مه زن خستويه تيه دلته وه نهی پيغمبري خوا (ﷺ) که له م جيگايه دا بمه زرين؟ يان نه وه پای جه نابتانه و؟ فيل و ته کتيکی جه نګن؟ جا پيغمبر (ﷺ) فهرموو: نه وه لا، پای خومه و، فيل و ته کتيکی جه نګه! جا هاوه لي فهرموو: نه و جيگايه گونجاو نيه و، ثامازه ی به پيغمبر (ﷺ) دا کی له جيگايه کی تر دا، که نه م هاوه له پسپوره ديارى کردبوو، سوپاکه دابمه زرينيت، له بهر چه ند هوکاري که پوونی کردنه وه، بؤ پيغمبر (ﷺ)، جا پيغمبر (ﷺ) گوئ رايه لي له و هاوه له بهر پژه کردو وای کرد!

هه روه ها سه باره ت به نمونه سه رچاوه ی شهرعدانان، نه م نمونانه ی خواره وه يش ده بڼه پاشکزی نه و جوړه ی سه روه وه، که بریتين له وه ی نه گهر پيغمبر (ﷺ) له سکالايه کدا پروداو و پيشهاته کانی نه و سکالايه ی جيگر کردبیت و برياری له سه ر دابن، نه مه کاریکی سه ر به (شهرعدانان: تشریح) نيه، چونکه نه مه کاریکی ته قدیری و نه ندازه دانان بووه، به پيی پيشهاته کان و شهرعدانان نه بووه، بؤ ته وای گه لی ئيسلام، به لام ليره دا حوکمدانی پيغمبر (ﷺ) له سه ر پيويستی و فهرزبوونی جيگر بوونی و چه سپاندنی پيشهاته کانی نه و پروداوانه ی که دابيتی، نه م يان که شهرعدانان بؤ گه لی ئيسلام و، هر بويه پيغمبر (ﷺ) فهرموو يه تی: (إنما أنا بشر مثلكم، وإنکم تختصمون إلى ولعل بعضکم أن يكون ألمن بحجته من بعض، فأقضي لهبئحوما أسمع، فمن قضيت له بشيئ من حق أضيئه، فأنما أقطع له قطعة من الناس)، واته: منيش مروفتيکم وه ک نيوه و، بيگومان کيشه و گرفته کانتان ده هيتنه لای من و، جاری واهيه، که يه کيکتان زمان پاراوتره، له گه ياندنی به لکه کانيدا له وی تر، جامن به گویره ی نه وه ی ده بيستم بريارده ده م، بويه بريارم بؤ هه رکه سداو شتی له مافی براموسلمانان که يم پيداو، که و ته لای

ئەو ئەو بابەللى خۆشى نەبىت، بىگومان بىت كە ئەو بەشىك لە ئاگرى دۆزەخى بۆ خۆى پچراندووه.

ب- ئەو شتانەى كە چەسپاون، كە لە تايبە تەندىيكانى خودى پىغەمبەر (ﷺ) بوون، گەلى ئىسلام تىيادا، لەو خەسلەتە تايبە تىيان بە شدار نەبووه، وەك تايبە تەندى پىغەمبەر (ﷺ) لەویدا، كە لە بەردەوامى و بى شكاندى لە پۆژوو گرتن بەردەوام بووه، ياخود لە چوار ژن زياترى نەهيتاوه، هتد.... كە ئەم كردارانه لە تايبە تەندى تەنهاو تەنهاى ئەو زاتە بوون، دروست نىيە، تىياندا پەيرەوى لى بكرىت، بۆ وىنە لەژنەتاند، بەلگە هاتووه، كە تەنها چوار ژن دروستە بهيترىت، لەيەك كاتدا، لە بەردەوامى دان بە پۆژوو گرتن و نەشكاندىشدا، نەهى هاتووه، كە نابىت گەلى ئىسلام وا بكات!

ج- ئەگەر زانرا فلان كردارى پىغەمبەر (ﷺ) پونكرنەوهدى دەقىكى كورت و پوخت (مجملى)، قورئان بىت، بۆيە ئەو پونكرنەوهدى هەر حوكمىكى تىادا بوو، دەبىت بەسەرماندا بچەسپىت و جى بەجى بكرىت، ئەو كردارەى لەم حالەتەدا لىوهدى سەرچاوهى گرتووه، حوكمەكەى وەك حوكمىكى ئەو دەقە وايە، كە بەكردار پوونى كردۆتەو لە پووى واجب بوون، مەندوبى و هى ترەو..... جا ئەو كردارەى پىغەمبەر (ﷺ) كە پونكرەوهدى موحەلى قورئانى پىرۆزە يان بەپاستەوخۆ خيى و خۆى فەرموويەتى: كە پافەى قورئانە، يان نىشانەى تىادايە، كە ئەو حالەتە پافەى قورئانە، جا نمونە بۆ يەكەمیان، وەك فەرموودەى پىغەمبەر (ﷺ) كە دەفەرمووت: (صلوا كما رأيتموني أصلي)، بەو جۆرە نوێژ بكەن، كە من دەبين دەيكەم، هەرەها دەفەرمووت: (خذوا غني مناسككم)، واتە: شىو و پەوشتى حەجكردن لە منو و فەيرىبن و وەرى بگرن، بۆيە نوێژكردنى پىغەمبەر (ﷺ) پوونكرنەوهدى خودى ئەو نوێژەيە كە خواى پەروەردگار فەرمانى پىكردووه، بەو شىوازە بىكات، وەك پەروەردگار فەرموويەتى (وأقيموا الصلاة)، كە نوێژى پىغەمبەر (ﷺ) هەمان ئەو نوێژەيە، كە پەروەردگار فەرمانى پىكردووه، و بەرپاكردنى ئەو شىو و پەوشەى كە لەحەجكردندا پىغەمبەر

(ﷺ) نه نجامی داوه و کردویه تی، پوونکردنه وهی شیوهی هه مان نه و هه جهی که خودا
 فهرزی کردوه، که له قورئاندا ده فهرموی: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ
 سَبِيْلًا﴾^۱ واته: هه ر که س توانای هه یه، بۆ پویشتن بۆ مالی خودا، با هه جکردن به رپا
 بکاتو، نه مهیش فهرمانی خودایه له سه ر موسلمانان ئینجا سه بارت به و نیشانانی که
 هه ن، له حاله ته کانداناماژه به وه ده که ن، که کرداری رشوونکه ره وهی ده قه کانی
 قهرئانن، وه ک برینی دهستی دز، یان فهرمانکردنی به برینی دهستی دز له جومگه دا، که
 نه م کرداره ی پوونکردنه وهی مه به ست نه م نایه ته پیروژه یه که ده فهرمویت: ﴿وَالسَّارِقُ
 وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْا اَيْدِيَهُمَا﴾^۲ واته: دهستی پیاووژنی دز بپرنو، نه مهش له سه ر نه و
 رشایه ی که پیتی وایه، نه و ده قه ی قورئان سه بارت به برینی دهستی دز هاتوه،
 ده قیکی موجه له و کورت و پوخته، به لام نه وانیه که له فزی (ید: ده ست) به له فزکی
 په ها موته ق ده زانن، نه وه نه م کرداره ی پیغه مبه ر (ﷺ) به سنور دارکارو پیوه نندکاری
 نه و نایه ته ده زانن، که مه ته قه، موقه یه دی ده که ن، که نه مهیش جۆریکه له جۆره کانی
 نه وه و پوونکردنه وهی قورئانی پیروژ.

د- نه وهی که پیغه مبه ر (ﷺ) هه ر له سه ره تاوه و، به بی بوونی برپاریکی قورئان
 نه نجامی داوه و، له پووی واجب بوون، یان مه ندوب بوون، یان موباح بوونه وه، پیناس و
 خه سه ته تی شه رعین خویی وه رگرتبیت و، یه کیک له و حوکمه شه رعییانه ی هه بیت، نه مه
 له م حاله ته دا شه رعدانانه بۆگه لی ئیسلام و، نه وهی به م شیوه یه نه نجامی داوه شه رعه و،
 له سه ر که سانی موکه له ف پیویسته پیوه ی پابه ند بینو، هه ر حوکمیکی تیادا بوو،

1 سورة (آل عمران / ۹۷).

2 سورة (المائدة / ۳۸).

به سهرياندا ده چه سپينریت، وهك قورئان ده فره رمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ واته: پیغه مبهري خوا (ﷺ) سهر مه شقو نمونه ی چاکه یه بۆ ئیوه). ه- ئه و کرده وه یه ی که پیغه مبهري (ﷺ) کردو یه تی و، صیفه تی شه ری وه رنه گرتو وه، به لام ئه وه ده زانین، که مه به ست له کردنی ئه و کاره نزیک بوونه وه بو وه له خوا، وهك کردنی هه ندی په رستش، بی ئه وه ی زۆر پابه ندو به رده وام بیت، له سه ریان، جا ئه و جزره کرده وه یه بۆ گه لی ئیسلام سوننه ته بیکه ن، به لام نه گه ر له کرده وه که دا ئه وه ده رنه که وت و نه زانرا، که مه به ستی نزیک بوونه وه بو وه له خوای گه وره، ئه وه له م حاله ته یاندا، ئه و کرده وه یه بۆ گه لی ئیسلام، موباحه بیکه ن، وهك کشوکالّ کردن و، کپین و فروشتنی و هتد....

سییه م: سوننه تی ته قدیری:

ئه مێش بریتیه له بیده نگبوونی پیغه مبهري خوا (ﷺ) و نکۆلی نه کردنی له قسه یه ک یان که له ئاماده بوونی ئه ودا که مێک کردبیتی یان ئه و له وێ نه بووبیت، به لام زانیبیتی فلان شت کراوه و، گوتراوه و، نکۆلی ئی نه کردبیت، جا ئه م بی دهنگی و نکۆلی نه کردنه به لگه یه له سه ر دروست و موباحی ئه و شته، چونکه پیغه مبهري (ﷺ) له سه ر شتی به تالچ و خراپ بی دهنگ نابیت، نمونه ی ئه م جزره سوننه ته یش وهك، بیده نگ بوونی پیغه مبهري (ﷺ) و نکۆلی نه کردنی له یاری پمبازی مندالان له مزگه و تداو، هه روه ها بیده نگ بوونی له سرود و گۆرانی وتنی دوو که نیزهك له پۆژی جه ژندا، که به ده نگیکي پر له جۆش و خروش و په رۆشییه وه ده یان پچراند.

هه روه ها دلخۆش بوون و، پازی بوون و، یان به چاک دانان و، ئه وانه ی پیغه مبهري (ﷺ) له به رامبه ر هه ر شتی کدا، وهك بیده نگ بوونی وایه، که به لگه یه له سه ر دروستی ئه و کاره و، به لکو ئه و پازی بوون و، چاک دانانه زیاترو بالاتره و، ئاشکرا تره له ته نها بیده نگ

بوونی، له به دروست دانانی نه و کاره داو، لیږده دا ټیټینی نه وه ده کریت، که نه و موباحی کارانه ی که له بیده نگی پیغه مبر (ﷺ) وەرگیراون، مانای نه وه نییه، که نه و کاره ته نها دروسته و بهس (جائیزه)، به لکو جاری وا هیه، که نه و کرده وهیه به به لگه یه کی تر واجبه و، بویه ته نها بیده نگ بوونی پیغه مبر (ﷺ) ته نها به لگه یه له سر موباح بوونی نه و شته^۱ و، جاری وا هیه، که نه و کاره صیفه تی (واجب) بوون، یان (مهندوب) بوون، له به لگه یه کی تره وه، وەرده کریت.

۱۵۶- جوړه کانی سوننه ت، له پړوی گه یشتنی به ئیمه :

سوننه ت له پړوی گپړانه وه یه وه و، گه یشتنی به ئیمه، که به پرشته (سند السنة) ناماژه ی پیدراوه و، دهر پدراوه، ده بیته سی به شه وه.

- سوننه تی موته واتیر (فره گپړانه وه).

- سوننه تی مه شهر (بلاو به ناوبانگ).

- سوننه تی ئاحاد (تاک لایه نه).

نه مه یس دابه شکردنی حه نه فییه کانه :

به لام له لای جه ماوه ری زانایان، سوننه ت دوو به شه،

یه که م: موته واتیر.

دووهم: سوننه تی ئاحاد.

به لام سوننه تی (مه شهر)، له لای نه مان به شیکه، له به شه کانی سوننه تی (ئاحاد)، وه ک حه نه فییه کان به به شیکه سه ربه خویان داناوه^۲، جا ئیمه لیږده دا په پړه وی له

1 الأحكام، ابن حزم، ب ۲، ل ۶.

2 شرح نخبة الفكر، في مصطلح اهل الأثر، للحافظ ابن حجر العسقلاني ل ۶-۷،

المستقصى، ب ۱، ل ۹۱، الشوكاني، ل ۴۹.

دابه شکر دنه سى پره هندیه که ده که یو، هریه که به پى خوى باس له و سى به شه ده که یو: -

۱۵۷- یه که م: سوننه تی موه واتیر:

پیناسه که یشی بریتیه له و سوننه تی که ژماره یه کی زور گیر بیتیان وه که کۆکبوونی نه و ژماره زوره له سهر درو مه حال بیت، یان یاخود ته نانه ت به پى کۆکبوون و ریکه وتنیشیان به ده ست نه تقه ست له سهر درو، هر مه حال بیت، که نه م ژماره زوره به م حال وه، نه و پیاویه تیان کرد بیت، له ژماره یه کی زوری تری وه ک خویان، تا ده گاته وه سهر پیغه مبه ر (ﷺ)، و نه و شته ی که نه وان زانیایان له سهری هیه و، له پیغه مبه ر وه گیراویانه ته وه، ده بیت یان به چاو دیبیتیان، یان به گوئی بیستبیتیان، به پى نه م پیناسه یه، بۆمان ده رده که ویت، که مه جه کانی موه واتیر بوون بریتیه له:

۱- ده بیت گیره وه رانی نه و سوننه ته، ژماره و کۆمه لکی زورینه و مه حال بیت، له سهر درو کۆبینه وه، یاخود عاده تن به بی ریکه وتنیشیان له سهر درو ده بیت، نه وه نده زورین، که مه حال بیت به پى مه به ستیش بکونه دروه، به لام سه باره ت به موه واتیر، ژماره یه کی دیاریکراو دانه راوه، به لکو نه وه به موه واتیر ده ده نریت، که به پى نه ریت دلمان ناسوده ده کات، له سهر نه وه ی که گیره وره وانیه ی پستگۆن و، نه و ژماره زوره، مه حال له سهر نارپاستی کۆبینه وه، نه مه یش یان له به ر نه وه ی که زورین و، یان له به ر نه وه یه که خه لکانیکی زور پیاو چاک و به دین و، هتد..... هه روه ها بۆ موه واتیر بوون، نه ویش به مه رج نه گیراوه، که سه رجه می خه لکی نه و شته به راست دابن و، به لکو یاساو رپسای موه واتیر بوون نه وه یه که زانیاری به پى پتویست بدات به ده سته وه، هه رکات نه م زانیاری به پتویسته هاته دی، نه و ده زانین که نه م گیرانه وه یه موه واتیره و، نه گه ر وانه بوو، نیتر موه واتیر نییه.

ب- ده بیټ نه و گټپړه وه وانه له سره هم چینه کانی گټپړانه وه که دا نه و خه سله تانه یان تیا دابیټ، که له سره مرجی په که مدا باسما ن کردن.

ج- ده بیټ نه و زانیاریه ی که گټپړه وه وکان ده یدنه، له پټی بینن، یان بیستن ده ستیان که وتبیټ و، نه م مرجیش دوو پرسی به شویندا دیت:

یه که م: نه گهر گټپړه وه وکان زانیاریان نه بوو، له سره نه و شته ی که ه والیان له سره داوه، بڼ نمونه گومانیان ه بوو، نه و مرجه که نایه ته دی و، بواجار گټپړه وه که به موه واتیر نایه ته نه ژمار.

دوهم: نه گهر گټپړه وه وکان نه و زانیاریانه ی ده یاندا، له پووی عه قلیه وه و ابوو، نه ک له پووی هه ست پټکردنه وه، دیسان موه واتیر بوون، نایه ته دی .

جا که مرجه کانی موه واتیر هاتنه دی، ټیتر نه و هه واله دل دامه زړینه ره (یقین) یه و، زانیاری پټویست دده دات به ده سته وه واته: (العلم الضروري) و نه م عیلمه زه روریه یش بریتیبه له و زانینه ی که له خودی مړوفا ه یه و، له گه لیدایه و، ناتوانیت له خوی دوربخاته وه، یان خوی لی بی ناگا بکات^۱، چونکه نه و شته ی به موه واتیر بوون جیگیر ده بیټ، وه ک نه و شته وایه که به چاوی خوت و به بینن بیبینی جیگیر بیټ^۲.

له م پوانگ یه وه، سوننه تی موه واتیر، به بی گومان و، به یکلایی نه وه ی هیه که ته و او پاسته که دراوه ته پال پټغه مبه ر (ﷺ) و بویه به لگه یه که له به لگه کانی نه حکام و، سه رچاوه ی یاسادانان و شرع کردنی نه حکامه کانه، نه مه یش به بی هیچ راجیایه ک له نټوان موسلماناندا^۳.

1 قواعد التحیث، للقاسمی، ل ۱۲۸، العسقلانی ل ۴، المسودة، ل ۲۳۲.

2 اصول السرخسی، ب ۱، ل ۲۹۱.

3 الأحكام فی اصول الأحكام، لأبن حزم الأندلسی ب ۱، ل ۱۰۴، القاسمی، ل ۱۲۸.

۱۵۸- جۆره‌کانی سوننه‌تی موته‌واتیر :

سوننه‌تی موته‌واتیر، یان گوفتارییه‌و، یان کردارییه‌و، گوفتارییه‌کی که‌مه‌و، کردارییه‌کی زیاترو زۆره‌و، زۆر به‌کورتی له‌سه‌ر هه‌ردووکیان قسه‌ ده‌که‌ین:

سوننه‌تی موته‌واتیری گوفتاری، ئه‌مه‌یش دوو جۆره، له‌فزی و مه‌عنه‌وی.

- موته‌واتیری له‌فزی: ئه‌وه‌یه که به‌له‌فزی، ده‌ربهرین به‌ موته‌واتیری گێڕدراوه‌ته‌وه، وه‌ك ئه‌م فهرمیشته‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ده‌فه‌رمویت: (من کذب علی متعمداً، فلیتبوأ مقعداً من النار) واته: هه‌ر که‌س به‌تایبه‌تی و به‌ده‌ستی ئه‌نقسه‌ست درۆم به‌ده‌مه‌وه‌ دروست بکات، با جێگای خۆی له‌ ئاگردا دیاری بکات.

- موته‌واتیری مه‌عنه‌وی بریتییه له‌ موته‌واتیره‌ی که له‌ پێگا جیاوازه‌کانی گێڕانه‌وه‌یدا مانایه‌کی هاوبه‌شی هه‌یه، به‌لام به‌ له‌فزی ده‌ربهرین جیاوازه، واته: له‌فزی گێڕه‌وه‌کان جیاوازن، به‌لام له‌سه‌رجه‌م گێڕانه‌وه‌کاندا یه‌ك مه‌به‌ستی هاوبه‌شه‌و مانای هاوبه‌ش ده‌فامریته‌وه‌و، له‌م جۆره‌دا به‌مه‌رج نه‌گیراوه، که ده‌بیته‌ ئه‌و که‌سانه‌ی له‌سه‌رجه‌م گێڕانه‌وه‌کاندا هه‌ن و هه‌ر چه‌نده هه‌ن، هه‌ریه‌که‌و به‌پیتی خۆی، گه‌یشته‌به‌ پله‌ی موته‌واتیر بوون، به‌لام له‌مانا و هاوبه‌شه‌که‌دا ده‌بیته، هه‌موویان موته‌واتیر بن، له‌ ره‌وانگه‌ی سه‌رجه‌می گێڕاوه‌کانه‌وه، نمونه‌ی ئه‌م جۆره‌یش وه‌ك ئه‌وه‌ی که‌ بنه‌مای کاره‌کانیان، نه‌ته‌و کاتیك کار حسابی بۆ ده‌کریت، که نه‌ته‌ی له‌گه‌ڵ دا بیته، جا ئه‌م مانایه به‌ موته‌واتیری له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) گێڕدراوه‌ته‌وه، چونکه‌ فه‌رمووده‌ی زۆر له‌م باره‌یه‌وه هه‌ن، که گه‌یشته‌بونه‌ته پله‌ی موته‌واتیر بوون، هه‌مان ئه‌م مانایه ده‌گه‌یه‌نن، هه‌رچه‌نده هه‌ر گێڕانه‌وه‌یه‌ك به‌ته‌نها خۆی و له‌ خودی خۆیدا نه‌گه‌یشته‌وه‌ته پله‌ی موته‌واتیر، به‌لام سه‌رجه‌م گێڕاوه‌کان پێکه‌وه گه‌یشته‌بونه‌ته ئه‌و پله‌یه‌و، ئه‌م ژماره‌ فه‌رمووده‌یه‌ی خواره‌وه، له‌ نمونه‌ی ئه‌م جۆره‌ فه‌رمووده‌ن که باسمان کرد، وه‌ك ئه‌وه‌ی

پیتغمبەر (ﷺ) دةفه رمویت: (إنما الأعمال بالنیات، و إنما لكل امرئ ما نوى) واتة: هه موو کرده وهیهك به نیته و نیازه، بیگومان هه موو مروفتیکیش له کاره کانیدا نیازی له دهرنیدا هه شار دراوه، به گویره ی نه و نیازه، حساب بق کاره که ی دهرکیت و، هه روه ها دةفه رمویت: (من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو في سبيل الله) واتة هه رکهس به و نیته شه ر بکات به ناوی خوا بالایت، نه مه کاری پوخت و خالس بق خودایه و، له ږنگای خودایه و، هه روه ها دةفه رمویت: (رب قتل بين الصنفين الله اعلم بنیته) واتة: کهسانی هه ن که له شه ږی کافر اندا دهر کوژین و، له ږیره موسلمانان دان و، خودا به نیه تیان ناگاداره، که مه به ست له و کاره ی چی بووه؟ بق خودا بووه، یان بق نازناوی دنیایی و شتی تر! و چه نده ها فهرمووده ی فراوان و زوری تر، که ده لاله ت له سر نه وه ده که ن، که کارو کرده وه به ستر اوه ته وه به نیته وه، نه م مانایه ش به موته واتیری له پیتغمبهر وه (ﷺ) به چه نده ها گتیرانه وه ی جیا جیا بق نیمه گتیردراوه ته وه، چونکه گتیرانه وه ی زور هه ن، که هه موو نه و مانایه ده که یه نن و، هه رچه ندی له فرزه کانیان جودان و، له بونه ی جیاوازی شدا گوتراون و، دهر بردراون^۱.

۱۵۹- دووهم: سوننه تی مه شهوړ:

سوننه تی بلاوو زانراو (المشهور)، نه وه یه که که سیک یان دروکهس، له پیتغمبهر وه (ﷺ) بیگتیرنه وه، واتة ژماره یان نه گاته ناستی موته واتیر بوون و، پاشان له سر دهستی تابعیندا بگاته پله ی موته واتیری و، یاخود له سر دهمی تابعی تابعیندا بکات به جوړیک گتیرهر وه کانی هینده زورین، مه حال بیت، که له سر درو کو بینه وه یان ږیک بکه ون^۲، که واتة سوننه تی مه شهوړ نه وه یه که له بنه مادا سر به سوننه تی ناخاده، واتة ژماره یهك کهس که نه که یشتونه ته پله ی موته واتیری گتیراویانه ته وه له پیتغمبهر وه (ﷺ) و، دواتر

1 التعریف بالقرآن والحديث، للشيخ الزقراف، ل ۲۴۰-۲۴۱، والقاسمي، ل ۱۲۸-۱۲۹.

2 مسلم النبوت، ب ۲، ل ۱۱۱، وحاشية الأزمیدی، ب ۲، ل ۱۹۶.

له سه دهی دووهم و سییهمی کۆچیدا فرموده که بلاو بۆته وه، بوو ته موته واتیر، که نه و دوو سه دهیه ش، سه رده می تابعیه کان و، تابعی تابعیه کان ده گرتیه وه،^۱ له م پێناسه یه وه به پووێی نه وه مان بۆ ده رده که ویت که سوننه تی مه شهو، له و پوه که دروستی دانه پال پێغه مبه ر (ﷺ) به کلا نه بۆته وه، (قاطع) نییه و به قین نادات به ده سه ته وه و به لکو له و پوه وه به کلا یه که درانه پال گێره ره وه که ی دروسته و به کلا یه و، به قینییه و بۆیه حه نه فیه کان له باره ی مه شهو ره وه پایان وایه که ضعننی به هیز ده دات به ده سه ته وه و نه و ضعننه وه که به قین وایه و، سوکنایی به دل و ده روون ده دات و، له و پوه وه که ته وا وه، له پێغه مبه ره وه (ﷺ) ها تو وه و نه مه یش که به (علم الطمانینه) ناوزه د کرا وه، نه م سوننه ته و فرموده یه له لای حه نه فیه کان له پوه ی پابه ند بوون و کا پێک رد نییه وه، وه که موته واتیر وایه و، به سه رچا وه ی شه رعدا نانیان دانا وه، به به لگه یه که له به لگه کانی نه حکام حسابیان کردو وه، نه م فرمودانه ی خوا ره وه، نمونه ی نه م جو ره ی فرموده ی مه شهو رن، که ده فره مویت: (إنما الأعمال بالنیات و إنما امرئ ما نوى) و، هه ره ها فره مو ده ی (تحريم نکاح المرأة على عمتها او على خالقتها) واته: حه رامه ژنی له یه که کاتدا له گه ل پوری باوکی، یان پوری دایکی خو ی پێکه وه ژنی یه که سه بن^۲.

1 سه رده می تابعین، نه و سه رده مه یه که له دوا ی سه رده می ها وه لانی پێغه مبه ر (ﷺ) دیت و، سه رده می تابعی تابعین نه و سه رده مه یه که له دوا ی سه رده می تابعین (شوینکه وتوات) دیت و، له دوا ی نه م سی سه رده مه، نیتر مه شهو ر بوون و، موته واتیر بوون، هه یج بایه خیکی نییه، چونکه له م سی سه رده مه به دوا وه، نیتر فره مو ده نو سه رابویه وه و بلاو بوویه وه، ته وا ی خه لی له خه لکی تر وه ریان ده گرت.

2 أصول السرخسي، ل ۳۹۲.

۱۶۰- سوننه تی ئاحاد :-

بریتیه له و فرموده و سوننه گه له ی که ژماره یه ک گتیره وه له سه ده می تابعیندا، یان له سه ده می تابعی تابعیندا، له پیغه مبهروه (علیه السلام) ده گتیره وه، که ژماره یان نه گاته ژماره یه کی موته واتیره، به پتی تیروانیسی حه نه فیه کان، ئه م جۆره سوننه ته، نه موته واتیره و، نه مه شهوره و له سه ده پای زانیانی تر، ئاحاد نه وه یه، که له غهیری موته واتیر بیت، ئیتر مه مووی ئاحاده^۱ و، له لای جه ماوه ری زانیان، ئاحاد نه و سوننه ته یه، که له پووی دروستی دانه پالی بۆلای پیغه مبهر (علیه السلام) ظه ننکی پاسترو، له پیشتر ده گه یه نیت، واته (الظن الراجح) ی لی ده فامریته وه، ناگاته پله ی یه قین و، له لای ظاهر یه کان و له هندی له نه هلی فرموده پریان وایه، که سودی (علم: زانیاری بوون) ی هیه، نه ک گومان (ظن)، به لام ئایا نه م جۆره سوننه ته، ده بیت به لگه یه ک له به لگه کانی نه حکام، تا واجب بیت، کاری پی بکریت، یان نا.....؟ و نه گه ر بلتین واجب کاری پی ناکریت! ئایا مه رجه کانی نه م کارپیکردنه چین؟ جا له م خواره وه وه لامی نه م پرسانه ده دهینه وه^۲:

۱۶۱- واجب به پیره وی له سوننه تی ئاحاد بکه یین و، سه ده چاوه ی

شه رعدا نانی شه :

پاجیایه له نیوان موسلماناندا نییه، له وهیدا که بیگومان سوننه تی ئاحاد به لگه یه به سه ر موسلمانانه وه، له پووی کار پیکردن و، پابه ند بوون به حوکه کانییه وه، ده بیت وه ک یه کیک له به لگه کانی نه حکام ته ماشای بکه یین و، به لگه ی نه م قسه یه شمان له چه ند پوویه که وه یه، که نه م پووانه ی خواره وه ی لی باس ده که یین:-

1 مسلم الثبوت، ب ۲، ل ۱۱۱.

2 أصول السرخسي، ب ۱، ل ۳۲۱، الأحكام، ابن حزم، ب ۱، ل ۱۰۸، ونواتر، و محاضرات في اصول الفقه الجعفري، للشيخ محمد ابو زهرة، ل ۱۳۰ و نواتر، الشوكاني، ل ۴۹، والمستصفي، ب ۱، ل ۹۳، العسقلاني، ل ۸-۹، مسلم الثبوت، ب ۲، ل ۱۳۲، الأمدي، ب ۲، ل ۷۷ و نواتر.

۱- خَوای په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّسَفَقَتُهَا

فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾، واته: با له جیانی نه وهی که هه موو بچنه ده ری، له ناو هه موو ده سته یه که چنده که سیکیان بچنه ده ری، بۆ نه وهی له کارو باری نایندا شاره زاو ناگادار ببنو که له گۆره پانی جیهادیش گه پانه وه، ناو ختلی خویان، بیان ترسیننو هوشداریان بکه نه وه، به لکو له ناهه رمانی خودا خویان به دور بگرن.

له م نایه ته پیورزه دا، ووشه ی (الطائفه) بۆ ته نها که سیکیش به کار ده هینریت، جا نه گه ر قسه و هه والی تاکه که سی، له کار پیکردندا به لگه ی نه بیت، ئیتر بیدار کردنه وهی که سیك، خه ریکی به ده سهیتانی زانیاری ناینیه، سودی نابیت!

۲- به شیوه یه کی موته واتیر نه وه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) نه میرو قازی و نیردراو په یامنیزانی خوی ده ناره ده هه موو جیگایه کی نه م سه رزه مینه ی ئیسلامو، به ته نه ایش ده یانرو، ژماره یان له پیرژه ی (ثاحاد) تپه ری نه ده کردو، ناریشیان به مه به سستی وه رگرتنی زه کاتو خترو په یمان و گری به ست به سته کانو، هه مورکردنیان و، به مه به سستی بانگه وازی ئیسلامی و گه یاندنی نه حکامه کانی شرع بوو، پیغه مبه ریش (ﷺ)، خه لکانی نه و ده وروربه رانه ی پابه ند ده کرد، به وه وه که ده بیت ملکه چی فه رمان و قسه ی نه و نیردراوانه بنو نه گه ر خه بری ثاحاد به لگه یه نه بوایه، فه رمانی له و شیوه یه ی پی نه ده کردن؟

۳- به پپی کۆ رای زانایان، ته وای خه لکی فه رمانیان پیکراوه، که ده بیت پابه ندی بریاره کانی مو فتی بنو، بر وای پی بکه ن، له گه ل نه وه یشدا که جاری واهیه، به گومانی خوی بریار ده رده کات، بۆیه که سیك که هه وال له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بۆ ئیمه دگو یزیته وه، که خوی بیستویه تی و، گومانی تیادا نییه، نه مه یان له پیچشتره، له پوری بر واپیکردن و، وه رگرتنی و، کار کردن به پپی نه و خه به ره، تا نه وه ی سه ره وه.

۴- نيمه فرمانمان پيڪراوه، كه شايعتيداني دوكهس برپار بدهين، له گه ل نه وه شيدا بوي ههيه، شايعتي نه و دووانه يش دور بيت، جا نه گه ر كار كردن به و شايعتیه دروست نه بوايه، تا گوماني دروكرديان بره وايه نه وه، به ته وای (قاطع) نه و كارهمان پي نه ده كرد، جا كه واجب بو، كار به و شايعتيان به كين، له كاتيكا كه بوي ههيه درويش بيت، هر له بهر نه مېشه كه كار كردن به سوننه تي ئاحادو گيړانه وي له پيغه مېه ر (ﷺ) له پيستره .

۵- كړا (إجماع)ی، هاوه لان له سه ر پيشهاته كان له ژماره به دهر، كه خه به ري ئاحاديان وه رگرتووه و، كاريان پيكر دووه، بو نمونه پيشه و نه بو بكر (خوا لتي پازي بيت) شش يه كي له ميرات داوه، به داپيره، چونكه فرموده ی ئاحادی له سه ره و، پيشه و عومري كوري خه طاب (خوا لتي پازي بيت) هر له بهر هه مان شت، له خویني پياوه، وه ك ميرات به شي ژنه كي داوه و، مزه (جزية)ی، له ناگر په رسته كان وه رگرتووه، چونكه فرموده ی ئاحادی له سه ره و، هه روه ها هاوه لي زوري تر هه ن، كه فرموده ی ئاحاديان گه يشيسته لا، هر وایان كړدوه .

۱۶۲- مهرجه كاني كار كردن به فرموده ی ئاحاد :

سه رجه می موسلمانان كوكن له سه ر نه وي كه سوننه تي ئاحاد به لگه يه و، له سه ر گشت لايه ك پيويسته كه وه ك به لگه بيناسنو، پيوه ی پابه ندبنو، هه روه ها له سه رچاوه كاني شه رعدانان، به لام سه رباه رت به مهرجه كاني راجيايان هه يه، واته: له شه رته كاني كار پيكر دني و دهره يني حوكمه كان لتيه وه و، ده كريت له دوو گفتدا بهر په چي راجياييه كانيان بدهينه وه :

۱۶۳- گفتي يه كه م: نه و فرموده يه ی كه گيړه ره وي پاستال (عادل) و متعانه دار (ثقة) ده يگيړنو، به جوړيك له كه سه گيړه ره وه كه دا مهرجه كاني وه رگرتني فرمودو كه هاتبيته دي، نه و مهرجانه ی كه تيژه راني نه م گفته دايناون و به مهرجيان گرتوون، هرچه نده له مهرجه كانيشدا رشاجيايان هه يه و، ده بيت پرسته (سند)ی، گيړانه وه كه ی بي پچران پويبيته وه سه ر پيغه مېه ري خوا (ﷺ) له م حالته دا كار كردن به م

فرموده و دهره‌نانه‌ی حوكم لّیه وه پّیوسته و، هه‌روه‌ها به‌سه‌رچاوه‌ی شه‌رعدانان ده‌ژمێردریت و، ئەم‌ش گفت و رشای حەنبەلی و شافعی و ظاهری و جەعفەرییە‌کانه‌و، هه‌روه‌ها هه‌ندی له شه‌رعزانانی مه‌زه‌به‌کانی تریش ده‌ریان بریوه.

به‌لام ئەگەر سه‌نه‌ده‌که‌ی پچراو بوو، له زنجیره‌ گیره‌روه‌ی هاوه‌له‌کاندا (خوا لّیان رای زبیت)، گیره‌روه‌ی که فرموده‌که‌یان له پیغه‌مبه‌روه (ﷺ) گیراوه‌ته‌وه، که‌س هه‌بوو که پچراوو، که ئەم‌یش به فرموده‌ی (مورسل) ناو‌زەرد کراوه، ئەوا له‌م حاله‌ته‌دا خاوه‌نانی ئەم پرایه‌ رشاجیایان هه‌یه، سه‌باره‌ت به‌ناستی واجبی عه‌مه‌لکردن به‌م جوړه فرموده‌یه‌ی، که ئەم گرفته‌ی هه‌بیّت.

جا له ظاهرییه‌کان، به‌هه‌لگه‌ نایه‌ته ئەژمارو، واجبیش نییه که کاری پّی بکریّت و، له مه‌زه‌بی شافعی‌دا، وه‌ده‌گیریت، به‌لام به‌مەرج، له‌و له‌و مه‌رجانه ئەوه‌یه که ده‌بیّت، با مورپه‌سه‌لیش بیّت، به‌لام ده‌بیّت، له مورپه‌سه‌لی شوینکه‌وته مه‌زنه‌کان (کبار التابعین) بیّت، وه‌ک، سه‌عیدی کوری موسه‌یب، (خوا لّی پازی بیّت) و، یاخود له‌لایه‌کی تره‌وه سه‌نه‌دی تری هه‌بیّت و، یاخود رای فرمایشتی هاوه‌لّی له هاوه‌لانی بیّت، (خوا لّیان پازی بیّت) و یاخود نۆزینه‌ی زانایان به‌پّی ناوه‌پۆکه‌که‌ی فه‌توای دا‌بیّت و، مه‌زه‌بی حەنبەلی له‌م باره‌یه‌وه وایه، که وه‌رده‌گیریت و به‌و مورپه‌سه‌له ده‌کریّت ئەگەر له‌و بواره‌دا فرموده‌یه‌کی پشته په‌یوه‌ست (متصل السند) نه‌بوو¹.

١٦٤- گفتی دووهم: بیژهرانی ئەم پرایه، ته‌نها به‌وه‌نده پازی نه‌بوون، که ده‌بیّت گیره‌روه‌کان پاستال و متمتانه‌دار بن و به‌لکو مه‌رجی تریان هه‌ن، که په‌یوه‌ندیان نییه، به‌سه‌نه‌دی گیراوه‌که‌وه‌و، به‌لکو په‌یوه‌سته به‌شتی تره‌وه، تا به‌م هۆیه‌وه ناستی دروستی فرموده‌و، ناستی که‌یشتنه‌وه‌ی به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) یه‌کلایی ببیته‌وه‌و، مالکی یه‌کان و

1 القاسمی، ل ١١٥-١٢٠، المستصفی، ب ١، ل ١٤٩-١٧١، الأحکام، لأبن حزم، ب ١، ل ١٠٨ و

دواتر، ب ٢، ل ٢ و دواتر.

حه نه فیه کان ئەم پایەیان دەربەرپووه، له خواره وه به کورتی، گرنکترین مەرجه کانیاں باس ده کهین.

۱۶۵- مەرجه مالکیه کان، بۆ وه رگرتنی سوننه تی ئاحاد:

مالکیه کان سه بارهت به وه رگرتنی سوننه تی ئاحاد، ئەمەیان به مەرچ گرتووه، که ده بیئت، پیچه وانه بیئت، له گەل کرده وهی خەلکی شاری مه دینه داو، به لگەیشیان ئەوهیه که کارو کرده وهی خەلکی مه دینه وه ک سوننه تی موته واتیر وایه، له پلهی ئەودایه چونکه کرده وهیان له خەلکانی پیش خۆیان وه وه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) وه رگرتووه، بۆیه کارو کرده وهیان وه ک پیوایهت و گیرانه وه وایه، له پلهی سوننه تی موته واتیر وایه، موته واتیریش له سوننه تی ئاحاد له پیشتره وه، له سه ر ئەم بنه مایه ئیمامی مالیک ئەم فهرموده یه ی وه رنه گرتووه، که ده فهرمویت! (المتبايعان بالخيار، مالم يتفرقا) واته: کپیارو فرۆشیار تا له یه کتری جیا نه بنه وه و دوور نه که ونه وه، مافی په شیمان بوونه وهیان له و مامه له یه هیه.

جا ئیمامی مالیک سه بارهت به م فهرموده یه ده فهرمویت: (ثیمه سه بارهت به م فهرموده یه، ناسینیکه ئەو تۆمان نییه و، هه ره ها نه مانزانیه و، که په وشێ کارکردن پێی له ئارادا هه بوو بیئت).

هه ره ها به مەرجیان گرتووه، که ده بیئت فهرموده ی ئاحاد پیچه وانه ی بنه ما جیگیرو یاسا په چاو کراوه کانی شه ریعت نه بیئت و، له سه ر ئەم بنه مایه ئەو فهرموده یه ی که ده رباره ی (المصراة: هیشتنه وهی شیر له گوانی مه پو مالات) دا، وه ریان نه گرتووه. که ده فهرمویت: (لا تصروا الإبل والغنم، فمن ابتاعها بعد فإنه بخیر النظرین بعد أن يحتلبها: إن شاء أمسك، وإن شاء ردها وصاع تمر) واته: گوئنی حوشترو مه پ مه به ستن، ئەو کاته که سی کپیار، که شیره که به کار دینێ، له نێوان دوو بژارده دایه، یان پازی ده بی و، قه بوئی ده کات و، یان په تی ده کاته وه و، ده بی ئاژه له که بگێرپته وه له گەل (صاعیک) له خورما، جا بۆیه کاریان به م فهرموده یه نه کردووه، چونکه ئەم فهرموده یه، به تێپوانینی ئەوان پێوانه ی ئەم یاسا بنه مایه که ده لیت: (الخراج بالضمان) واته: ئەو

سودهی له فروشیار به دی دیت، مافی کړپاره، چونکه نه گره له ناوچوو هم (ضامن) به تی، دهسته به ریه تی، نه بی بیژن تی، هروها پتچه وانهی هم بنه مایه که ده لیت: (إن متاف الشيء إنما يغرم مثله إن كان مثلياً، و قيمته إن مان قيماً) واته: نه گره که سټیک شتیکی له ناو برد، یان خرابی کردو، نه و شته وینهی خوئی هه بوو، نه و به و هاو وینه به قهره بووی ده کاته وه بق قاوه نه که ی، نه گره هاو وینهی نه بووو، نرخي له سر بوو، نه و بایی نرخه که ی قهره بووی ده کاته وه، بویه له کاتی له ناو بردنی شتیکی که هاو وینه ی هه بوو، شتیکی تری وه ک خواردن و کالای له جیاتی قهره بوو، نادریته وه هروها مالیکیه کان نه و فرموده یه یان په تکر دوته وه، که تیایدا هاتوه، که پیغه مبهری خوا (ﷺ) له پیشهاتیکیا فرماني کرد، که نه و تیان و که لو په لانه ی که له پیش دابه شکردنی ده سکه و ته کانی جه نکه وه گوشتی و شترو مه په ده سکه و ته کانیا تیایدا سور کرد بوویه وه، سهره و خونیا بکه نه وه، بیانیتر نه سهره وهی، نه مایش له پوانگی نه وه وه په تیان کرد ته وه، که پتچه وانه ی نه و یاسا بنه مایه یه که ده لیت: ده بیت سهختی و ناره حتی وه لا بنریت و، به رزه وهندی (مه صالحی مورسه له) په چاو بکریت و، جا بویه نه وه نده به س بوو که پیغه مبهری خوا (ﷺ) به فرمویت: نه و کاره ی نپوه کرد تانه دروست نییه و، دواتر مؤله تیان بدات، که خوارده نکه بخون، چونکه له ناو

1 نه مه پوخته ی فرموده که یه که له صهیجی بوخاریدا هاتوه، که پوخته که ی نه مه یه، که له پافیعی کوری خه دیجه وه گیر دراوه ته وه، که فرمویته ی، له (ذی الحلیفه) له خزمه تی پیغه مبهرا (ﷺ) بووین، تووشی برستی بوو بووین و، دواتر و شترو مه پټکی زقرمان له جه نگدا ده سکه و، جا پیغه مبهرا (ﷺ) له دوی خه لکه که وه بوو، خه لکه که په له یان کردو، لییان سهره یی و دیزه و تیان یان خسته سهرناگر، جا پیغه مبهرا (ﷺ) فرماني کړک دیزه کان سهره و خون کرانه وه و، دواتر ده سکه و ته که ی به شی کرد، ده مه یی به رابه به و شتری کرد، و شتری یاخی بوو، له ناو له شکرده که دا نه سپ سواره کم بوو، به شوینیدا چون، ماندویی کردن، نه یانگرتن، پیاوی تیریکی بق هاویشته، خوا به و تیره وه ستانی، پیغه مبهرا (ﷺ) فرموی: نه م ناژه لانه سهرکیش و وه حشییان تیدایه، وه ک ناژه لی وه حشی هه رکامکیان لیتان یاخی بین، وه های لی بکن! وه رگپر.

بردنی خورادنی ناماده کراو سووره وه کراو پیچه وانهی به رژه وه ندییه و، نه میش به لگه یه
له سر نادرستی نه وه واله^۱.

۱۶۵- مهرجی حه نه فییه کان، بؤ وه رگرتنی سوننه تی ناحاد:

أ- نابیت نه و سوننه ته، په یوه نیدار بیت، به و شتانه ی که زور پوو ده ده ن، چونکه
نه وه ی که له م شیوه یه و، زور پووده دات، بئگومان پیوسته که له پتی ته و اتورو، مه شهو
بوونه وه بگویریتنه وه، چونکه پتی و شوینه کانی گواستنه وه و گیرانه وه ی سازن و زدن، جا
نه گه به م شیوازه نه گیرد رایه وه، نه م به لگه یه له سر نادرستی نه و فرموده یه و،
نمونه میش وه ك: (رفع الیدین فی الصلاة: واته: به رزکردنه وه ی ده سته کان له دوا ی پکوع و،
له نویژدا)، نه م گیرنه وه یه له پنگای (ناحاد) وه، هاتووه و به به لگه ی نه وه ی که پوزانه
نویژ دووباره ده کریتنه وه، کردنی نه م کاره په هایه و گشتییه و زوره و، زور پووده دات،
بویه فرموده که وه راگیریت.

ب- نابیت نه و سوننه ته، پیچه وانهی قیاسی کی دروست (صحیح) یان بنه ماو پتسا
چه سپاوه کانی شریعت بیت و، نه م مهرجه میش بؤ کاتیکه که گیره وه که شه رعان نه بوو،
چونکه له م حالته دا، فرموده که به مانا نه ك له فز ده گیریتنه وه، - که نه م حالته میش
زور پووده دات- جا شتگه لیکی له مانای فرموده که له بیرده چیت و، له ده سستی ده دات
که به هزر به ی پی نه بردووه و، بویه له م حالته دا ناماده کاری پیوستی ده بیت هه بیت و،
هر فرموده یه ك له م حالته دا پیچه وانهی بنه ما گشتییه کان و قیاسی صحیح بوو،
نابیت، وه ری بگریت و، له سر نه م بنه مایه، که مالکی یه کان کاره که یان به فرموده که ی
(المصراة) که باسما ن کرد، نه کردووه، چونکه گیره ره وه ی فرموده که، که (نه بو
هو په یه) یه، له لای مالیکییه کان که سیتی شه رعان نییه و، هه روه ها نه و فرموده یه

1 الموافقات، ۳، ل ۲۱-۲۲، (مالك) للشيخ محمد أبو زهرة، ل ۳۰۱-۱۳۱، دواتر.

پیچەوانەى بنەماو یاسا چەسپاوەکانە، وەك یاسای (الخراج بالضمن) كە لە سوننەتدا هاتووە، پێشتر مانامان كردو، ئەم پێسایە فەرمان بەو دەكات، كە ئەو شیرەى كە ئازەلە كێدراوە كەدا هەیه، لە كاتى مامەلچەكەدا هى كێیارە، چونكە لەو كاتەدا ئەگەر ئەو ئازەلە بمریتو، مژدار ببیتەو، لەگەردنى كێیارەكەدايە، بۆیە ئەو دەرھاویشتهو سودەیش هەر بۆ ئەو دەبیت، كەواتە لەكاتى مردارەو بووندا لەسەر كى ماله، ئەو بەرھەمەیش لەو كاتەدا هى ئەو هیه، هەر وەك زانرا كە ئەو فەرموودەیه پێچەوانەى ئەو یاسای لە ئەستو بوون (ضمن) هیه، كە دەلێت: ئەگەر مۆلك و ماله خراپ بووكە هاو وێنەى هەبوو، دەبیت بەهەمان شتى هاو وێنەى خۆى ببژێردیت!

ج- نابیت گێرەرەو پێچەوانەى ئەو فەرموودەیهى كە گێراویوتیەو كە كار بكات، چونكە كار كردنەكەى دەبیت بەلگە لەسەر ئەو هى كە (نەسخ) بۆتەو، هەلۆهشاوتەو، یاخود بەهۆى بوونى بەلگەى كى ترەو، كاری بەمیان نەكردو، یاخود لەبەر ئەو هیه، كە ئەم گێرانەو هیهى ئەم ئەو مانایەى نییه، كە لە پوخساردا هەیهتىو، مانای تری تێادا حەشار دراوەو، نمونەیشیان بۆ ئەم قسەیه یان، وەك ئەم فەرموودەیه: (إذا ولف الكلب في إناء أحدكم، فاغسلوه سبعاً، إحداهن التراب) واتە: ئەگەر سەگ دەمى خستە ناو قاپو قاچاغانەو، حەوت جار بیشۆن، جارێ لەو حەوت جارە بابە قورپاو بشوردیت، كار بەم فەرموودەیه نەكراوە، چونكە گێرەرەو هەكەى، هەر سەگى دەمى خستبیتە قاپو قاچاغەكانییەو، سێ جار شۆردونى!

١٦٦- راي له پيشتر (الراجح) لهم پرسەدا:

لەگەڵ ئەو هیدا كە قبوڵمانە، حەنفى و مالکیەكان بۆیە ئەو مەرجانەیان دانائو، تا دڵنیاين، لەسەر صەحیحى فەرموودەكەو صەحیحى گەشتەو هى بە پێغەمبەر (ﷺ) و، ئەم راپەیان راستەوخۆ بايى خۆى پێشپەرەوايەتى هەیهو (مرجوح)ە، بەلام راي گروپەكانى تر لە پێشترەو، (راجح)ە، چونكە فەرموودە هەركات گێرانەو هەكەى دروست بووو،

که سانیکی راستالو خاوهن متمانه و، خاوهن بیر (ضابط) گتیربویانه و، ئیتیر پتویسته وهریگریت و پهیره وی لئوه بکریت، حوکمی لئوه ههلبهتجریت و، ئیتیر چونیه که کۆک واورای کار کرده و هی خه لکی شاری مه دینه بیت، یان نا..... و ههروه ها چونیه که له گه ل بنه ما چه سپاوه کاند کۆک بیت، یان نا.... و یاخود له گه ل داواکاری و ده رهاویشته کانی قیاسدا، کۆک بیت، یان پتچه وانه، هه ر چونیه که و، یاخود کابرا گتیره روه ی کاری پی کردبیت، که زۆر پووده دهن یان که م پووده دهن دیسان هه ر چونیه که، چونکه خه لکی مه دینه به شیکن له گه لی ئیسلام و، سه رجه مه نین و، کار به و شته ده کریت که گتیره روه که گتیراویه ته و، نه ک به کار پیکردنی ئه و یان به کار پینه کردنی، چونکه بۆی هیه، که به پتچه وانه ی گتیرانه و هی خۆی کار بکات، ئیتیر یان به هه له یه، یان له بیرچوونه ویه، یان مانای تری بۆ کردووه و، به هه ر حال که سیتیکی پارێزراو (معصوم) نیه و، هه روه ها ئه و کرده وانه ی که زۆر پو و ده دهن و، له فهرمووده دا هاتن، ئه م کاریگه ری دروست ناکات، له وه رگرتنیدا، یان له به ره چه دانه و هی فهرمووده ی (ئاحاد) دا، چونکه پتویستی بوون، به زانین حوکمی شته که مه کبان، هه ر وه ک پتویستی بوون به زانینی حوکمی شته زۆره کان وایه و، هه ردووکیان ده کریت، که به شیوه یه کی گتیرانه و هی (ئاحاد) بگتیردریته و، سه ره پای ئه و هی که (زۆری) و (که می) ئه م بواره دا هیچ چوار چیوه و کۆنترۆلیکی بۆ دانه راوه.

بیانو و هینانه و به و هی که ئه و سوننه ته ئاحاده، پتچه وانه ی بنه ماکانه، ئه مه یش به روا هینه ر نییه، چونکه سوننه ته که بنه ماکان (أصول) بنیات ده نیت و، ده یانکاته بنه ماو، جا که سوننه ت حوکمیکی به ر پاکرد، که پتچه وانه ی (ئه سل) بوو، ئه و ئه م حوکمه وه ک ئه سلتیکی سه ره به خۆ و، له ناو باننه گشتیه که دا داده نریت و، کار ده کات، وه ک له مامه له ی (سلم) دا که شته فرۆشیاره که نادیاره، به لام واجیچگیر بووه، که ئه مه به لگه یه له سه ر ئه و هی ئه و سوننه ته ئاحادانه ی که سه نه دی سه حیحیان هیه و، به هۆی پتچه وانه بوونه و یان له گه ل ئه سله کاند په ده کریته و، به لام له راستیدا کۆک و واورای ئه سله کائن، نه ک پتچه وانه و.

ئىنجا ئۇ فەرمۇدەيەى (المصراة: كە باسماڭىز) ۋە، پەتىيان كىرگۈزۈش، بەھۇي پىچەۋانە بوۈنەۋەى لەگەل بىنەما (أصل) ە كاندا ئۇم پىچەۋانەى ئۇ بىنەمايەنە نىيە، كە گوتۇيانەۋ، ياساى (الخراج بالضمان) لىرەدا كار ناكات، چۈنكە ئۇ شىرەى ماۋەتەۋە لە گوانى ئازەلە كەدا لە دۋاى كرىنەكە نە بوۈەۋ، بەلگۈ لە پىش كرىنەۋە بوۈەۋ، بۇيە ئۇم شىرە بەۋ دەسكەۋت و دەرھاۋىشەيە نىيە، لە كاتى بوۈنى شەتە فرۇشراۋەكە لەلەى كرىار ۋە دەست ھاتىبۇ ۋە پۈۈى دابىت، تا كرىار زىاتر ھەقى خاۋەندارىتى ھەبىت.

ۋ ھەروەھا ياساى (الضمان) لىرەدا كار ناكات، چۈنكە ئەندازەى ئۇ شىرەى كە ھاتۈتە گوانى ئازەلەكە لەلەى كرىارەكە نازانرىت، چەندە؟ چۈنكە تىكەل بوۈەۋ، بەۋ شىرەى كە پىش فرۇشتىنى لە گوانەكانىدا بوۈەۋ، لىرەدا قەرەبوۈى ھاۋ وىنە (الضمان بالمثل) ناكرىت، مەھالەۋ، بۇيە فەرمانى داۋە، كە صاعى خورما ۋەك قەرەبوۈ بدرىتەۋە، چۈنكە نىزىكترىن ھاۋ وىنە لە شىرەۋە، زىاتر خورمايەۋ، نىزىكى ھاۋشىۋە بوۈنىان لەۋەدايە، كە ھەردوۈكىان بەكىلۇ دەفرۇشرىن، ھەردوۈكىان خۇراكن، خواردەمەنىن، كەۋاتە دۋاجا ئۇم پىچەۋانە بوۈنەۋە لەگەل بىنەماكان و قىاسدا لە كۆيدايە؟¹

ئىنجا بە بەلگە كىرگۈزۈش ۋەى كە كىبراى گىرەرەۋە شەرەزان نىيە، ئەمەش ھەر بەلگەيەكى ۋە نەگىراۋەۋ، چۈنكە سەرجمى گىرەرەۋانى سۈننەت، لەبەر ئۇۋەى كە ھاۋەلايەتى پىغەمبەريان (ﷺ) كىرۈۈە شەتە لەشەر ھەر دەزاننۇ، پلەيى لە شەرەزىنەيان ھەر ھەيە، لە دۇنيامان دەكاتەۋە، كە ئۇۋەى گىرەۋايەتەۋەۋ گۈستۈيانەتەۋە دىروستە كە شىۋازى زمانى عەرەبىۋ پاراۋىيەكەيان زانىۋەۋ، لەسەر ئۇم بىنەمايە بىت، پراى جەماۋەرى زانايان لە پىشترە، (راجە) ۋە، بۇيە ھەر فەرمۇدەۋ سۈننەتە كە بەدىروستى ئۇۋەى تىادا دەرەكەۋت، كە كەسانىكى خاۋەن مەمانەى زالۇ ژۇژ

1 بىروانە بەرپەرچەدەۋەى ئۇۋانەى كە بەر پەرچى فەرمۇدەى (المصراة) دەدەنەۋە، لە

كىتەبى (إعلام الموقعين) ب، ۱، ل ۳۶۶، و دواتر.

(ضابط) گێڕتیانەو، پووتیکردنی پێویستە، نێتر نابێت پووبکریتە ئەو گێڕانەوانە ی که پێچەوانە ی ئەم دروستەیان و نێتر پێچەوانە بوو وە که هەچی و هەر کێ بیت، چونکە خوای گەورە فرمانی کردوو، بە نێمە که پەیرەوی لە سوننەتی پێغەمبەرە که (ﷺ) بکەین و، گەشتن بە سوننەتیش تەنها لە پێی گێڕەرەو کەنەو دەبێت و، که توانای کونترۆل کردنی هزر (ضبط) و راستاییان چەسپاو یاخود زیاتر ئەم حالەتەیان تیا دا بوو، ئەمە بە لگە یە که لە سەر دروستی دانەپالێ ئەو گێڕانەو یە بۆلای پێغەمبەر (ﷺ) و، ئەمەیش بە ڕێگای یەکلایی (قاطع) وایە، یاخود بە گومانێکی لە پێشتر (الظن الراجح) و، کار کردن بە هەردووکیان لە پووی شەرعو وە واجە.

١٦٧- جۆرەکانی ئەو ئە حکامانە ی که ئە سوننەتدا هاتوون:

- خۆری یە کەم: ئەو ئە حکامانە ن، که هاوشیوە ی ئە حکامی قورئان و، جەخت کەرەو ئە لە سەریان و، نموونەیش وە ک، بەرگرتن لە ئازاردانی دایە و بابە و، بەرگرتن لە شایەتی دانی درۆ و، کوشتنی خەلج و، هتد....

- جۆری دووهم: پوونکەرەو ی ماناکانی قورئان و، درێژە پێدەری بابەتە کورت و پوختەکانی قورئان، وە ک ئەو سوننەتە ی که شیوازەکانی حەج رشوون دەکەنەو و، ئاست و ئەندازە ی زەکات دیاری دەکەن و، هەروەها ئەو ئەندازە یە دیاری دەکەن، که دەستی دزی تیا دا دەبدرێت و، هتد....

جۆری سێیەم: جاری واهە یە، سوننەت که ئە حکامە پها (موتله ق) هەکانی قورئان، پە یوە نیدار (مقید) دەکات و، یاخود ئە حکامە گشتیە کان (عام) هەکانی، تاییەت (تخصیص) دەکات، هەروە ک لە جێگای خۆیدا ئەم باسە دیت.

- جۆری چوارەم: جاری واهە یە، که حوکمی قورئان بێدەنگی لیکردوو و، سوننەت هێنایەتی و دەری بپێو، چونکە سوننەت خۆی لە خۆیدا و، لەم بوارەدا سەربەخۆیی لە شەرعدانی ئە حکامە کاند و، وە ک قورئان وایە، هەروە ک ئەم فەرموودە یە ش بە لگە یە لە سەر ئەم قسە یە که دەلێت: (ألا وإنی أتیت القرآن و مثله معه)

به دروستی و ته‌واوی قورشان به‌من دراوه‌و، هه‌روه‌ها هاو شیوه‌ی قورشانیش، که سوننه‌ت‌و، له‌و شتانه‌یدا که قورشان بیده‌نگی لیکردووه‌و، نمونه‌ی له‌م بابه‌ت‌ه‌یش زۆن، له‌وانه، حه‌رامی خواردنی گۆشتی گویدریژی خۆمالی‌و، خواردنی گۆشتی درنده (شاره‌لی چپۆکدار) و بالنده‌ی چپۆکدارو، هه‌وه‌رها وه‌ک بپیاردان به‌شایه‌تیک و سوتیند خواردنیک پیکه‌وه‌و، دروستی ره‌هن کردن (بارمه‌ت)، له‌حاله‌تی نیشته جیبووندا، واجبی دانی خوینی کوشتن، له‌سه‌ر که‌سو کاری بکوژه‌و، میرات‌بردی نه‌کو و هتد.....^۱.

۱۶۸- ده‌لاله‌ت و به‌لگه‌داری سوننه‌ت، له‌سه‌ر نه‌حکامه‌کان :-

پیشتر گوتمان، که سوننه‌ت له‌په‌وی که‌یشتنه‌وه، به‌نیمه، جاری وا‌ه‌یه، که‌یه‌کلایه‌و، (قطعی‌یه)، هه‌روه‌ک له‌سوننه‌تی موته‌واتیر وایه‌و، جاری واه‌یه، که‌نا‌یکلایی به‌(ظنی) به‌، وه‌ک له‌سوننه‌ته‌کانی مه‌شه‌ورو ئاحاددا وایه‌و، به‌لام له‌په‌وی ده‌لاله‌ت کردنییه‌وه له‌سه‌ر نه‌حکامه‌کان جاری واه‌یه، که‌(ظنی) به‌و، جاری وا‌ه‌یه که‌(قطعی‌یه) و، له‌م په‌وه‌وه وه‌ک قورشان وایه‌و، کاتیک ده‌لاله‌ت کردنه‌که‌ی (ظنی) ده‌بی‌ت، که‌له‌فزه‌که‌ی له‌مانایه‌ک زیاتر به‌خشیت، واته: رافه‌زیاترو مانای زیاتر (تأویل) هه‌ل‌بگری‌ت، له‌نمونه‌ی فه‌رمووده‌ی قطعی، وه‌ک ئه‌م فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ده‌فه‌رمو‌یت: (فی خمس من الأبل شاة) واته: زه‌کاتی پینج وشر مه‌ریکه، که‌لیره‌له‌فزی (خمس: پینج)، به‌ته‌واوی ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر مانا‌که‌ی خۆی ده‌کاتو، (قطعی‌یه) و، مانای تره‌ل‌ناگری‌ت، بۆیه‌حوکه‌که‌ده‌چه‌سپینری‌ت، به‌سه‌ر حاله‌ت و مانایه‌دا که‌له‌فزه‌که‌ده‌فامریت‌ه‌وه، که‌ئه‌ویش واجبی ده‌رکردنی زه‌کاته‌له‌و مامه‌له، که‌بره‌که‌ی دانی مه‌ریکه‌و، نمونه‌ی فه‌رمووده‌ی (ظنی) وه‌ک، (لا صلاه إلا بفاتحه‌الکتاب) واته: نوێز به‌بی‌سوره‌تی فاتحه، دانامه‌زری‌ت، ئه‌م فه‌رمووده‌یه مانای تره‌له‌ده‌گری‌ت و، ده‌گری‌ت مه‌به‌ست لیتی ئه‌وه‌بی‌ت، که‌نوێز به‌بی‌سوره‌تی فاتحه، دروست و له‌کۆله‌وه‌بوونییه‌و، نابیت و، هه‌روه‌ها ده‌گری‌ت، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یش بی‌ت، که‌نوێزی تیرو ته‌سل و ته‌واو به‌بی‌سوره‌تی فاتحه نابیت و، جه‌ماوه‌ری زانایان (الجمهور) پای به‌که‌میان وه‌رگرتووه‌و، هه‌نه‌فیه‌کان پای دووه‌میان په‌سه‌ند کردووه، که‌ماناهه‌لگری زیاتره‌و، (تأویل)ی تیادا کراوه.

﴿به‌شی سییه‌م﴾

به‌لگه‌ی سییه‌م: کورای زانایان ((الاجماع)).

۱۶۹- پیناسه‌ی ئیجماع^۱:

ئیجماع له زمانی عه‌ره‌بیدا، نیازو خولیاو بیرکردنه له‌سه‌ر نه‌نجامدانی شتیکو، ئەم فەرمووده‌یه‌ی پێغه‌مبەریش (ﷺ) هەر له‌مه‌وه هاتوو، که ده‌فه‌رمویت: (لا صیام لمن لم یجمع الصیام من اللیل) واته: هەرکەسێ له‌ شه‌وه‌وه نیازی نه‌بووبێتو، بیری له‌سه‌ر شه‌وه‌ نه‌به‌هێت، که پۆژه‌که‌ی به‌ پۆژوو بیت، شه‌وه‌ پۆژوو‌که‌ی دانامه‌زیتو، هه‌روه‌ها ده‌گه‌وتریت: (أجمع فلان علی الأمر) واته: فلان کەس، له‌سه‌ر فلان کار نیازی به‌ریاکردو، بۆیه‌ خولیا‌ی سه‌ری و بیری له‌کردنی کرده‌وه‌و، هه‌روه‌ها مانای (الاتفاق: کۆکبوون) ده‌گه‌یه‌نیت هه‌روه‌ک خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ﴾^۲ واته: خۆتان و به‌رستراوه‌کانتان پریاریکی به‌کلاکه‌روه‌ه بده‌ن، واته: پێکه‌وه کۆک ببن و پێکه‌بن و، هه‌روه‌ها ده‌گه‌وتریت (أجمع القوم علی کذا) واته: شه‌وه‌ژه له‌سه‌ر فلانه‌ شت پێکه‌وتنو، بیرو خولیلین له‌سه‌ر نه‌نجامدانی کۆک بوو، به‌م مانایه‌ش بیت، پوودانی ئیجماع، له‌ کاتی‌کدا که زیاتر له‌ که‌سیک له‌ پرسۆسه‌که‌دا هه‌بیت، به‌ پێچه‌وانه‌ی مانای به‌که‌مه‌وه، که ده‌کریت له‌ ته‌نها که‌سیکیشدا دروست و به‌رجه‌سته ببیت.

1 هه‌ندێ له‌زانایانی مه‌زه‌بی جه‌فه‌ری، ئیجماعیان به‌وه‌ پیناسه‌ کردوه، که بریتیه‌ له‌ پێکه‌وتنی ئومه‌تی موحمه‌د (ﷺ) له‌سه‌ر کاریک و، یاخود کۆبونه‌وه‌ی موخته‌هیده‌کانی ئەم گه‌له‌یه‌ له‌سه‌ر ده‌مێکدا، له‌سه‌ر شتیک، (کتاب الرأئک ل ۱۷۶)، و بپوانه‌ پیناسه‌ی تر، له‌ کتێبه‌کانی تردا، وه‌ک (شوکانی ل ۶۲) والمستصفی ل ۱، ل ۱۱۰، والأمدی ل ۱، ل ۱۸۰ و دواترو، کتێبی (الاجماع) دانراوی، عه‌لی عبدالرزاق، که‌له‌م کتێبه‌یدا پیناسه‌ی جیا‌جیای چه‌نده‌ها زانای جیا‌وازی ئه‌صولی هه‌ناوه‌.

2 سورة (یونس/ ۷۱).

پاشان له زاراوې زانايانې ثوصولي فيقهدا، ئيجماع برىتييه له پټكه وټنو كوكبونى
موجته هيدانى گهلى نيسلام، له سهرده مى له سهر دهمه كاندا، له سهر حوكمىكى شهرعى،
له دواى وهفاتي پټغه مېر' (ﷺ).

۱۷۰- نه مانه ى خواره وه، له م پېناسه زار او ه بيه ودرده گيريت :-

يه كه م: كوكبونو وه و كوكبونى نه وانى كه موجته هيد نين، كارى پى ناكريت.
مه جته هيديش، نه و كه سبه كه تواناو ناماده گى دهره يتانې نه حكامى شرعى ه بيه،
كه به لگه ته فصلييه كانه وه، جارى وايش ه بيه، كه به (فيقهي: شهر عزنان) ناوزه رد
ده كريت، هه روهك چوڼ موجته هيد ه كان به (نه هلى حلو عهد) ناوزه ر كراونو، يا خود
به نه هلى رهئو ئيجتihad ناو دهرينو، يان زانايانې گهلى نيسلام ناوزه رد ده كرين^۱،
به لام نه وهى كه موجته هيد نيه، نه و كه سبه كه تواناى ه لټنجانى حوكمى نيه، وهك
زورينه ى خلك وايه، يا خود وهك كه سى وايه كه له باره شرعييه كان بى ناگايه و،
هه رچه نده له بواره كانى و هونه ره كانى ترى، وهك پزىشكى و نه دازيارى ناگادارى ه بىټ.
دوهم: پټكه وټنو كوكبونى موجته هيد ه كان، مه به ست پټى پټكه وټنى سهرجه ميانو،
بوټيه كوكبونى ته نها خه لكى شارى مه دينه يان شاره كانى مه ككه و مه دينه به س نيه و،
هه روه ها پټكه وټنى گروپټكى ديارى كراوېش هه ر به س نيه و، نه و جوړه ئيجماعانه، به
ئيجتihadى زار او ه بى و نه وهى كه مه به ست و نامانجه كه يه نايه نه نه ژمارو، پټچه وانه
بوونه وهى ته نها يهك موجته هيديش هه ر زيان ده گه يه نيت و ده بټته هوى دامه زرانى
ئيجماعه كه و، جه ماوهرى زانايانې ثوصولى فيقهيش له سهر نه م پايه ن.
و هه ندى له زانايان پايان وايه، كه پټچه وانه بوونه وهى كه سټك يان دووكه س يان سى
كه س زيان ناگه يه نيت.

1 الامدي ب، ۴، ل ۱۱۵.

2 المسودة، ل ۳۳۱.

هه‌ندی تریش به‌لای ئه‌وه‌دا چوون که پێکه‌وتنی زۆرینه، هه‌رچه‌نده ئیجماعیش نه‌بێت، به‌لام هه‌ر ده‌بێته به‌لگه‌و، په‌یره‌وی لێوه‌ کردنی کارێکی پێویسته، چونکه کۆکبوون و پێکه‌وتنی زۆرینه، نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که هه‌ق له‌لای ئه‌وانه‌و، به‌لگه‌یه‌کی په‌کلاکه‌ره‌وه (قاطع) و باشتر له‌ پێشتر (راجح) هه‌یه، که له‌سه‌ر ئه‌و کۆبوون و پێکه‌وتنه‌ کۆی کردبوونه‌ته‌وه، چونکه له‌ نه‌ریت و عاده‌دا زۆر ده‌گمهنه، که به‌لگه‌ پێچه‌وانه‌که له‌ پێشتر (راجح) بێت¹.

له‌ روانگه‌ی ئه‌م پێناسه‌یه‌وه، ئیمه‌ ئه‌و ده‌بینین که، کۆکبوون و پێکه‌وتن ده‌بێت سه‌راپای موحته‌هیده‌کان بگرێته‌وه، به‌بێ جیا‌بوونه‌وه‌ی په‌کێک یان هه‌ندیکیان و، هه‌لاوێر بوونیان، بۆیه ئه‌گه‌ر هه‌ندیکیان پێچه‌وانه‌ بوونه‌وه، هه‌رچه‌نده تاکه که‌سیش بێت، ئیتر به‌ ئیجماع نایه‌ته ئه‌ژمارو که ئیجماعیش نه‌بوو، ئیتر به‌لگه‌یش نییه‌و، په‌یره‌وی لێوه‌کردنی واجب نییه، چونکه زۆرینه بوون، به‌لگه‌ی په‌کلاکه‌ره‌وه نییه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئیتر له‌سه‌ر پای راست و هه‌ق‌و، جاری وا هه‌یه، که که‌سانێکیان له‌گه‌ڵدایه، که له‌سه‌ر پێگای هه‌ڵن و، ژماره‌که‌مه‌که له‌سه‌ر راستی و هه‌ق‌و بووه، به‌لێ هه‌لبه‌ته ئه‌گه‌ر به‌لایه‌کدا خستن (رجحان)ی، به‌لگه‌ پێچه‌وانه‌که‌مان بۆ پۆشن نه‌بێته‌وه، ئه‌وا پای زۆرینه زیاتر ئاسوده‌که‌ره‌و، دبێت به‌ ئاراسته‌که‌ی بپۆین، به‌و پێوه‌دانگه‌ی که‌راپه‌کی ئیجتیهادی و له‌ پێشتره‌ بۆ وه‌رگرێتی و، کا پێک‌ردنی.

– سییه‌م: مه‌رجی موحته‌هیده‌کان ئه‌وه‌یه که ده‌بێت موسلمان بن، چونکه ئه‌و به‌لگه‌ و دۆکیۆمینتانه‌ی که‌هه‌ن، له‌سه‌ر به‌ به‌لگه‌ بوونی ئیجماع، ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن که ده‌بێت ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌و کۆکبوونه‌یان به‌ر پاک‌کردوه، سه‌ربه‌گه‌لی ئیسلام بن، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که پرسى ئیجماع کاروباریکی شه‌رعییه‌و، له‌سه‌ر بیرو باوه‌ر (عقیده)، بنیات نراوه‌و، په‌یوه‌سته‌ پێیه‌وه‌و، سه‌ر به‌چلۆ پۆیه‌کانییه‌تی.

1 أصول الفقه، للشيخ الرحوم الخضرى، ل ٢٣٧.

- چواره م: - ده بیټ ته وړیکه وتنې نټوان موجهه هیده کان به ته وای بیته دی، له کاتی کوبونه وه یان له سره حوکمی نه و پرسه و، بویه به سره چوونی سرده مه کانیاں مه رج نییه، واته: به مه رج نه گیراوه، که نه و موجهه هیدانه ی که نیجماعه که یان نه نجامد اوه، بمرن و، تامردنیش هر له سره نیجماعه که یان سووربووین و، له م پوانگه یه وه بیټ په شیمان بوونه وه ی هندیکیان له پراکه یان گرفتې تیا دا نییه و، هره وه ده رکه وتن و په یدا بوونی موجهه هیدکی تر که له سره ده می نیجماعه که دا نه بو بیټ و، دواتر په یدای و، پیچه وانه ی نیجماعه که یان بیټه وه، دیسان زیان نا گه یه نیت.

هه ندی له زانایانی ثوصل ده لټین، به سره چوونی سرده مه که پټویسته، بق هاتنه دی و چه سپاندنی نیجماعه که، چونکه بوی هه یه که هندیکیان له پراکه یان پاشگه ز بینه وه. پای له پیشت (الراج) لټره دا نه وه یه که گروپی یه که م: ده ریان بری، چونکه به لگه کانی به په لگه بوون (حجیه) ی نیجماع پټداگیر نین له سره نه وه ی که ده بیټ سرده مه که یان به سره چوو بیټ و، به لکو ته نها پټکه وتنیاں به مه رج گیراوه و، هه رگات رشیکه وتنی موجهه هیده کانی سرده م له سره رشووداویک دروست بوو، نه وه نیجماع پوویداوه و، هاتوته دی و، په پیره وی لټوه کردنی واجبه و، به پاشگه ز بوونه وه ی هندیکیان له پراکه یان و، یاخود به ده رکه وتنی موجهه هیدی و به پای جیاوازه وه، کار له نیجماعه که ناکات و، نابیته هؤکاری هه لوه شانه وه ی.

- پټنجه م: ده بیټ و به مه رج گیراوه، که پټکه وتنی موجهه هیده کان له سره حوکمیکی شه رعیی، وهک (واجب بوون) و (حرام بوون) و (مه ندوب بوون) و هتد.... بیټ. بویه نیجماع له سره پرسه ناشه رعیه کانی، وهک پرسې وه رزشی و پزیشکی و، زمانه واینی و نه وانه.... نه مانه به و نیجماعه شه رعیه نایه نه نه ژمار، که مه به ستمانه.

- شه شه م: - نیجماع کاتیک دروسته و، کاری پی ده کریت، که له دوی وه فاتی پیغه مبه ره وه (ﷺ) کرابیټ و، نه مه یش پای زقرینه ی زانایانی ثوصله که له پټناسه کانیاں دا باسیان لټوه کردووه و، نیمه یش هه لمان بژاردووه.

هه ندى له زانايانیش گوتويانه، که نه مه مهج نيهو، دروسته که ئيجماع له سه ر ده می پيغه مبه ريشدا (ﷺ) پوويدات، له سه ر حوکمی پرسيدو، بۆيه به لگه ی ئه و حوکمه بريتي ده بيت، له ئيجماع و پازي بوونی پيغه مبه ري خوا (ﷺ) به لام ئيمه رشامان وانيه چونکه له کاتي بوونی پيغه مبه ردا (ﷺ) پتويستمان به ئيجماع نيه و نابيتو، چونکه کار به فرمايشتي پيغه مبه ر (ﷺ) و پازي بوونی ئه و ده کريتو، حساب بۆ ئه وه ده کريتو، سه رچاره ی شه رعدانانه و، بۆيه نه گه ر له سه ر ده می پيغه مبه ردا (ﷺ) ئيجماع پوويدا، يان ئه وه يه که پيچه وانه ی فرمايشي ئه و زاته يه، يان هاوپايه تي، بۆيه نه گه ر پيچه وانه ی بوو، ئه و هيج کاريکی پي ناکريتو، ئيجماعه که يان بي که لکه، (که بينگومان شتي واپووناداتو، نه بووه و نيه و نابيتو)، يان ئه وه يه که ئيجماعه که ی هاوپاي پازي بوونی پيغه مبه ره (ﷺ) و، له م حاله تيشدا هر کار به پازي بوونه که ی پيغه مبه ر (ﷺ) کراوه و ده کريتو، له م پوانگه يه وه، ئيمه به لچگه يه کی دهر د خواربوو، رشه هه نديکی وه رگيرامان نيه، که سه لميتره ی ئه وه بيت، که ئيجماع له سه ر ده می پيغه مبه ردا (ﷺ) پوي دابيتو، بۆيه پخوا به م پرسه ناهينين.

١٧١- به به لگه بوون (حجيه) سی، ئيجماع:

هه رکات ئيجماع به تواوی مه رجه کانييه وه هاته دي، رشوويدا ئه و کاته به لگه يه کی ته واهو، يه کلاکه ره وه (قاطع)ه، له سه ر حوکمی هر پرسى که ئيجماعه که ی له سه ر کرابوو، دواچار ئه و ئيجماعه، به به لگه يه کی قطعی ديته نه ژمارو، په پره ی ليته کردنی پتويستيه بۆ سه رجه می موسلمانان، پيچه وانه بوونه وه له گه ليداو هه لوه شانده وه ی دروست نيه و، ئه وانه ی که ئيجماع به به لگه ده زانن، زۆرينه ی جه ماوه ري زانايانن، به لگه گه ليکی زۆريان له م باره يه وه هيتاوه ن، که ئيمه ليتره دا هه نديکيان ده هينين، له و به لگانه يش:

۱- خَوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ

وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولَىٰ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ ۝ واتسه:

هه‌رکه‌سیچک له‌دوای نه‌وه‌ی ږنگای هه‌ق و رشاستی بۆ ده‌رکه‌وتو، شاره‌زای ثابینی خوای په‌روه‌ردگار بوو، دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بکتو، ږنگاو ږیبازی بگریته‌به‌ر، که ږنگای راستی باوه‌پداران نه‌بیټ، ئیمه‌یش پووی ده‌که‌ینه نه‌و به‌رنامه و ږنگایه‌ی به‌ناره‌زووی خوی له‌دلایندا هه‌لبژاردووه، ئیتر ئیمه وازی لی ده‌هینینو، هه‌قمان نییبه به‌سه‌رییبه‌وه، له‌قیامه‌تیشدا نه‌یخه‌ینه ناو ناگری تاوداری دۆزه‌خه‌وه، نای که‌دۆزه‌خ جی و پیه‌کی زۆر سامناک و خراپه و بۆیان ناماده کراوه.

پووی به‌به‌لکه‌کردنی نه‌م نایه‌ته‌پیرۆزه له‌وه‌دایه که خوای په‌روه‌ردگار هه‌رپه‌شه‌ی له‌وه‌کردووه، که پیچه‌وانه‌ی ږیبازی موسلمانان کار بگریټ، چونکه ږنگای موسلمانان ږنگای هه‌قه‌و، په‌په‌ره‌وی لټوه‌کردنی پیویسته‌و، ږنگای تر به‌تاله و پیویسته‌پشتی لی هه‌لبگریټو، نه‌و ږنگایه‌ی که موسلمانان له‌سه‌ری کۆده‌بنه‌وه‌و، ږنک ده‌که‌ون، نه‌و ږنگای یه‌کلایی و قطعی نه‌وانه‌و، هه‌ر ږنگای نه‌وانیش به‌ته‌واوی و یه‌کلایی ږنگای هه‌ق و رشاستییه، ده‌بیټ بی دودلی په‌په‌ره‌وی لټوه‌بگریټو، واجبه پیوه‌ی پابه‌ندبینو، نه‌مه‌ش ماناو مه‌به‌ست و داواکراوه له‌ئیماعداو، ئیجماع نه‌مه‌یه که باسماں کرد.

ب- له‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) شوینه‌واری زۆره‌ن، که به‌لگن له‌سه‌ر پاریزراوی گه‌لی ئیسلام له‌هه‌له، هه‌رکات له‌سه‌ر کاریک کۆبوونه‌وه، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فهرمویت: (لا تجتمع أمتي على خطأ) گه‌له‌که‌م له‌سه‌ر هه‌له‌کۆنابنه‌وه‌و، هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: (لا تجتمع أمتي على ضلالة) گه‌له‌که‌م له‌سه‌ر گومپایی کۆنابنه‌وه، جا نه‌م فهرمووده‌گه‌له‌هه‌رچه‌نده‌ناحادن، به‌لام ماناکانیان هه‌ر موته‌واتیرن، به‌لگه‌ی ته‌واوو یه‌کلایی له‌سه‌ر نه‌وه‌دگه‌یه‌نن، که نه‌وه‌ی گه‌لی ئیسلام له‌سه‌ری کۆده‌بنه‌وه، نه‌وه‌هه‌قو، پاسته‌و، ئیجماعی گه‌لی ئسلامیش به‌کۆبوونه‌وه‌ی موجته‌هیده‌کانی نه‌و گه‌له‌پنک دیت،

چونکه نهوان خاوه‌نی ږانو، زانیاړییان هه‌یه‌و، خه‌لکی تر په‌یره‌وکاری نه‌واننو، بویه
 نیجماعه‌که‌یان هه‌قو راسته‌و پتیاویانه‌و هه‌رچیش هه‌ق بوو، نه‌وا په‌یره‌وی کردنی
 واجبه‌و، نابیت پتچ‌ه‌وانه‌ی بینه‌وه‌و، نه‌مه‌ش مانای به‌لگه‌ بوونی نیجماعه‌ که باسما
 کرد^۱.

1 لیره‌دا تیبینی نه‌وه‌ ده‌کیت، که جه‌غفریه‌کان پایان وایه‌ که نیجماع بویه به‌لگه‌یه‌ تا
 چه‌سپینه‌ری نه‌وه‌ بیت، که یه‌کتک له‌ نیمامه‌ مه‌عصومه‌کانی تیادایه‌، له‌ نیتو نیجماع‌کاره‌کاندا،
 هه‌روه‌ک (حلی) له‌ کتیبی (تهدیب الأصول إلى علم الأصول) دا، ناماژه‌ی راسته‌وخوی پتداوه‌، و
 هه‌روه‌ها خاوه‌نی کتیبی (الأرائک) یش، هه‌مان مانای پوون کردنه‌وه‌و گوتویه‌تی به‌ به‌لگه‌ بوونی
 نیجماع له‌سەر بڼه‌مای زانیاړی بوون، به‌ هه‌بوونی یه‌کئ له‌ نیمامه‌ مه‌عصومه‌کان له‌ ناو نه‌و نیجماع
 کارانه‌دا ده‌چه‌سپیت و ، یاخود به‌ چه‌سپاندنی نه‌وه‌ی که یه‌کئ له‌و پتیشه‌وا مه‌عصومانه‌ی له‌سهری
 ها ږا بووه‌و، ږازی بووه‌و، یاخود زانیاړی هه‌بیت، له‌سهر نه‌وه‌ی که یه‌کئ له‌و نیمامه‌ مه‌عصومانه
 په‌ی بردوه‌، به‌و سانه‌و پایانه‌ی که نیجماع کاره‌کان له‌سهری ږتکه‌توون، (الأرائک) ل ۱۷۶-۱۷۷و
 هه‌روه‌ها ته‌ماشای (کفایة الأصول) بکه، ل ۶۹و دواتر، (أصول الاستنباطی)، علی ته‌قی حه‌یده‌ری
 ل ۱۴۵و دواتر، به‌لام (ناثیبی) که زانایه‌کی جه‌غفریه‌کانه‌، سه‌باره‌ت به‌ به‌لگه‌ بوونی نیجماع
 ناراسته‌یه‌کی تری باسکردوه‌، که نه‌ویش نه‌ویه‌ نه‌و نیمامه‌ مه‌عصومه‌ له‌ناو نیجماع کاره‌کاندا
 خوی له‌ خویدا به‌لگه‌یه‌و، نه‌م ناراسته‌یه‌ش به‌ له‌پیچشتر داناوه‌، چونکه‌ نزیکترین شتوازه‌کانه‌،
 چونکه‌ چوونه‌ناوی یه‌کئ له‌ پتیشه‌وا مه‌عصومه‌کان بق ناو گرځوی نیجماع کاره‌کان کارایی ده‌دات به‌
 پرژه‌سه‌که‌و، له‌ کاتی ناماده‌بونیدا پرژه‌سه‌که‌ ناکارا ده‌کات، به‌لام خاوه‌نی کتیبی (الأرائک) له‌م
 باره‌یه‌وه‌ ږای وایه‌ که نه‌م کاره‌ قسه‌ی پیچشه‌وا مه‌عصومه‌کان بق نیتمه‌ ده‌رناختو، که‌واته‌ نواچار
 کاره‌که‌ به‌ نیجماع نایه‌ت نه‌ژمار، چونکه‌ له‌و نیجماع‌دا پتوسستیمان به‌ کؤکبوونی تپروانینی
 سه‌رجه‌میان نییه‌، ږپوانه‌ نوسینه‌کانی (ناثینی) له‌ کتیبی (فوائد الأصول) ب ۱، ل ۸۶-۸۷، و
 (الأرائک) ، ل ۱۷۸، منی وه‌رگتیری کوردیش ده‌لیم، خؤزگه‌ نه‌مزانی نه‌م عه‌بدولکه‌ریم زه‌یدانه‌،
 بؤچی هینده‌ پشت به‌ قسه‌ی بی‌ ږه‌واجی نه‌م شیع‌ه‌ گه‌له‌ که‌م عه‌قلانه‌ ده‌به‌ستی، که‌ بی‌گومان
 سه‌رجه‌میان به‌چه‌کی موعنه‌و، نواچار به‌چه‌کی زینان‌و، ده‌مپیس ترینی مرفه‌ه‌کان له‌ جنتودان
 به‌ عایشه‌ خانی دایکمان وهاوه‌لانی ترو، به‌نده‌ له‌به‌ر نه‌مانه‌تی عیلمی نه‌بوايه‌ نه‌وه‌ی
 په‌یوه‌ندیداره‌ به‌و گه‌وجانه‌وه‌ ته‌رجومه‌م نه‌ده‌کرد، زؤر سه‌یره‌ که‌ زه‌یدان، که‌ ناوی پتیشه‌واپان

ج- هاوړابوونی موجهه‌هیدکان ده‌بیټ له‌سەر ښه‌مای به‌لگه‌ی شهرعی بیټ، چونکه نیجته‌هادی بی به‌لگه‌و له‌سەر حه‌زو خواستن دامه‌زیتو، به‌لکو ده‌بیټ به‌گویره‌ی په‌یره‌و گه‌لنکی نه‌خشه‌دارو پړسای دیاری کړاو، په‌وتنکی وایټ، که دوور بیټو، له‌حزوه‌واو خوازیاری، ه‌روه‌ک له‌پیشه‌کید باسما‌ن کرد، بویه له‌م پوانگه‌یه‌وه نه‌گه‌ر موجهه‌هیدکان رشیکه‌وتن له‌سەر پایه‌کو، نه‌وه به‌ته‌واوی زانیاری ناسوده‌کار به‌نیمه ده‌دات، که به‌لگه‌یه‌کی شهرعیان به‌ده‌سته‌وه‌یه، که به‌لگه‌یه له‌سەر نه‌و پایه‌ی که له‌سهری پړکه‌وتوونو، دلّی نیمه ناسوده ده‌کات، چونکه نه‌گه‌ر نه‌و به‌لگه‌یه، مانای په‌کلاکه‌ره‌وه نه‌دات به‌ده‌سته‌وه‌و، به‌لگه‌ی ته‌واو نه‌بیټ، له‌سەر نه‌و حوکمه، نه‌وا بیگومان وا به‌ناسانی له‌سهری پړک نه‌ده‌که‌وتن، چونکه عه‌قلّو ثاره‌زو سروش‌تی مرقه‌کان جیاوازن، نه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌کی فره‌مانایان له‌لابویه که پړوی ترو مانای تری ه‌ه‌بوویه، وا به‌ناسانی له‌سهری پړک نه‌ده‌که‌وتن وکوک نه‌ده‌بوون.

۱۷۲- جوړه‌کانی نیجماع:-

یه‌که‌م:- نیجماعی راشکاوانه (الأجماع الصریح):-

ماناکه‌ی نه‌وه‌یه که موجهه‌هیدکان پاکانیان به‌پاشکاو‌ی و بی پیچو په‌نا ده‌رده‌بړنو، دواتر له‌سەر پایه‌ک کډه‌ښه‌وه، وه‌ک نه‌وه‌ی که پرسنک بخړیته به‌رده‌م موجهه‌هیدکانو، نه‌وانیش له‌یه‌ک جیگادا کډبونه‌وه‌و، ه‌ریه‌که‌یان پای خوی له‌سهری ده‌ریبریتو، دواتر کډبینه‌وه له‌سەر ته‌نهایه‌ک پړاو، یاخود پړاکه به‌جیاجیا بخړیته به‌رده‌ستیانو، دواتر به‌گشتیان‌وه له‌سەر یه‌ک پړا کډبینه‌وه‌و، یاخود ه‌ندی له‌موجهه‌هیدکان فه‌توا دبدن، له‌سەر پایه‌کو، نه‌و فه‌توا به‌گات به‌موجهه‌هیدکانی ترو، نه‌وانیش به‌پاشکاوانه په‌زاه‌ندبېن، له‌سەر فتواکه‌و، یاخود موجهه‌هیدک له‌سەر پرسنک، حوکم‌نکی دیاریکړاو

نه‌بو به‌کر، و پېشه‌وا عومر ده‌میتیت، ه‌ر به (ابو بکر) و (عمر)ی، پړوت ناویان ده‌میتنی، به‌لام به (حلی) و (ناثینی) و ته‌نانه‌ت به‌چکه زیناو زولنکی وه‌ک (موحسین حه‌کیم)ی، عیراقی باوکی نه‌م (عبدالعزیز حکیم) و (عمار) و نه‌وان، که قاتلی نه‌هلی سوننه‌ن، ده‌لّیت: (الإمام محسن الحکیم) !!!

بداتو، ئەم حوكمەيش بگاتە دەستی موحتههیدهکانی ترو، ئەوانیش بەپاشكاوی پازی بېن لەسەری، ئیتر شیوهی پازی بوونهکه چونیەکه، بە گوشتار پازی بېن، یان ئەوانیش فتوايهکی لهو جوړه دهرېکنو، یان برپاریکی لهو جوړه بدەن، چونیەکهو ئەم ئیجماعه، بەلگهیهکی یهکلاکهروهیه (قطعی)یه، دروست نییه، نهپېچهوانهیی ببینهوهو، نه هەلی بوەشېنینهوه.

دووه: ئیجماعی بېدەنگی (سکوتی): بریتیه لهو ئیجماعهیی که موحتههیدیک پای خۆی له پرسیتکدا دهربریتو، ئەو پایه بناسریتو، بلآو ببیتهوهو، بەخهئکی تر بگاتو، موحتههیدهکانی تریش بېدەنگی لای بکەن، نکولی پاستهوخۆو پاشكاوانهیی نهکەن، بەپاشكاویش لەسەری هاووشاو کۆکېن، لهو سەرو بئندهدا پیکرێک نهیت، که ببیته هۆی بېدەنگی ئەو موحتههیدانه، واتە ماوهیهکی دیاریکراو بەسەر تێپامان له پرسهکهدا بگوزهریتو، فاکتەری دهرهکی وهک ترس له کهسی، یان ههیهت و شان و شکوی کهسی له دلدآو، یان هەر پیکریکی تر لهو پیکرانهیی که دواتر باسیان دهکەن، له ئارادا نهبن، جا زانایان سهبارهت به حوکمی ئەم جوړه ئیجماعه و ناستی کارابوونی، لهسەر سی گفت جیاوازیان ههیه:

- گفتی یهکه:م: دهلێن ئەم ئیجماعه بېدەنگییه، به ئیجماع نایهته ئەژمارو، تهنانهت به بەلگهیهکی تەم و مژدار (حجة ضلنية)یش حسابی ناکەن، ئەمەيش پای شافعی و مالیکییهکانه.

بەلگهیی ئەم گروپهيش ئەوهیه، که قسه نادریته پال کهسی بېدەنگ، چونکه ناکریت گفتیکی بریتە پال، که نهیگوتووهو، ههروهک بېدەنگیش ناکریت، بهتهواوی بخریتە سەر تهرازووی پازی بوونی ئەو کهسه، لهسەر ئەو شته، چونکه جاری واهیه، که ئەو بېدەنگییه هۆکارهکهی نهگەیشتنی پرسهکه بهکەسانی تر، یاخود لهبەر ئەوهیه که ئیجتیهادیان تیاदानه کردووهو، یاخود کاتیکی گونجاوو پتووستی بهسەردا تی نهپهپوه، تا پای خویان لهو بارهیهوه دهربرېن و بهرپابکەن، یاخود کابرای بېدەنگ و گومان دهبات، که دهنگ ههلبېرن و دهربرېن پای ئەو کاریکی پتووست نییهو، یاخود کهسیکی

تری پېچه وانه لېيان پاست ده بېته وه، ئهركى سهرشاني ئه م له و باره يه وه لاده باتو، ياخود پاى وايه كه هه ر موجه هيدى له هه ر شتيكدا ئيجتیهادی كړدى، ئه وه پړيازه هه قه كه لای خواى گه وړه ی گرتووه و، پټويست به بهر په رچ دانه وه و نكولې كړدن ناكاتو، ياخود جارى واهيه، كه له ده سه لاتداريكي سته مكارو، ياخود له بهر شكوو هه بيه تى موجه هيدىكي تر پاى خوى ده شارپته وه و، سه ره پاى ئه م گشته گريمانه و هى تريس ناكريت دانى ته واو به وه دابنن، كه بېده نكي بو پاى بوونه و، كه نه بوويه به لگيش له سه ر پاى بوون، ئه وه نه كوكبوون و هاوړا بوونه و نه ئيجماعه و، كه ئيجماعيش نه بوو، به لگه نيه !

- گفتى دووهم: رايان وايه، كه به لگى يه كلاك ره وه (قطعى به) و، دروست نيه، سه ر پېچى بكرپت و، وه ك ئيجماعى پاشكاو (صريح) وايه و، هه رچه نده له پړوى هيه وه كه سيك له و كه مته وه، ئه مه ش پاى ژورينه ي حه نه فييه كان و، حه نه ليه كانه¹.

به لگى ئه م گروه پيش ئه وه يه كه ئه گه ر نيشانه له ئارادا هه بووو، ئه و پړگرانى كه ده بنه هوى ئه ژمار نه كړدى بېده نكي له سه ر پاى بوون، له ئارادا نه بوو، ئه وا ئه م كاته بېده نكي به پاى بوون، ده هينرپته ئه ژمارو، ئه م نيشانه بوون و، نه مانى پړگه كان كاتيك ده چه سپيچت، كه ئه و رشايه بلاو بېته وه و بگات به موجه هیده كاني ترو، كاتيكى گونجاو تېپه ر بېت، به سه ر تېرامان و سه ره نجدان له و پرسه و، هېچ له مپه پيك له ئارادا نه بېت، كه موجه هیده كه والى بكات، كه پايه كى خوى كه پټى گه يشتووه، به پاشكاوانه ده برپيت، به گورئ وا گومان بيات، ئه و په تى ئيجتیهاده كه ده نه وه و، ياخود رشاي واپيت كه پټويست به بهر په چدانه وه ناكاتو، ياخود ترسى ده سه لاتدارانى هه بېت و، هتد... له و فاكته رو پړگرانى كه ده بنه هوى ئه وه ي كه ئيجتیهاد و رشاكى خوى به پاسته وخوو پاشكاوانه ده رنه برپيت، جا ئه گه ر هه موو ئه مانى كه باسمان كړد هاتنه دى و

1 روضة الناظر وجنة المناظر، للشيخ موفق الدين بن قدامة المقدسي، ل ٢٨١، إرشاد

هیچ رشه هه ندیکی نه مایه وه که بیدهنگی به پازی بوون نه یه نه ته نه ژمار، نه و کاته
ئیماعه که ده چه سپیت و، ئیماعیش به لچه که یه کی به کلاکه ره وه یه.

- گفتی سییه م: به ئیماعی نایه نه نه ژمار، به لام به به لگی (ظنی) حساب ده که ن،
نه مایش رشای هه ندی له حه نه فی و هه ندی له شافعییه کان و، به لگی نه مانه ییش نه وه یه
که کرۆک و ناوه پۆکی ئیماع نه وه یه که هه موولایه که به حه قیقی به پهی پهی بردن له سه ر
شتی کۆبینه وه و، نه م حاله ته ییش له ئیماعی (سکوتی) دا، پووی نه داوه، چونکه
بیدهنگی هه رچه نه ده بگوتری به لگی به له سه ر زاری بوون، به لام هه روه که پاشکای و
راسته وخۆ بوون نییه، له ده لاله تکرینیدا له سه ر پازی بوون و، بۆیه به ئیماع نایه ته
نه ژمار و، به لام سه باره ت به له پیشتر دانانی، له سه ر نه وه ی که نه م له پیشتره بۆ نه وه ی
که بیدهنگی مانای پازی بوونی هه یه، به م هۆیه وه به لگی به کی (ظنی) دیته نه ژمار نه مایش
هه ر به و مه رجه ی که پێگره کانی به ر ده م پاشکای بوون خاوه ن پایه که له ئارادا نه بن.

۱۷۲- رای له پیشتر ((الراجح)) :-

له راستیدا نه وه ی که پێویستیه سه باره ت به ئیماع بێته دی، نه وه یه که هاو پابوون و
کۆکبوونی هه موو لایه که له سه ر رشایه که بێته دی و، نه و کۆکبونه ییش چۆن به رشاشکای
دیته دی، ده بێت له پوی ده لاله ت کردن و به به لگی کردنیش هه بێته دی و، نابیت نه و
هاو پابوونه ته نها به رشاشکاو راسته وخۆخۆیی (صریح) هه که، بێت و، به س! چونکه
بیدهنگی ده کریت، پێگایه که بێت، بۆ ده لاله ت کردن له سه ر پازی بوون و، هاو رشابوون،
نه گه ر نیشانه له م باره یه وه هه بوو، پێگر نه بوون! هه روه که بێژه رانی گفتی دووه م نه مه
پایانه، چونکه له م حاله ته دا بیدهنگی پوونکردنه وه یه و، پێدوستییه کی قوئاغه که یه،
چونکه حه رامه له سه ر موخته هید نه گه ر نه و پایه ی ده ربدراره، به تال بێت، بیدهنگی لێ
بکات، له کاتی که ییشدا به تاییه تی ئیمه وا ته ماشای موخته هیده کانمان ده که یین، که نه وان
له ده ربپینی راستیدا و، پای هه قدا سل له هیچ ناکه نه وه و، هه ق ده رده بپن و، هه رچه نه ده
به م هۆیه وه توشی چه رمه سه ری و به رته سکبوونه وه بپن و، نه م کومانه ییش نه و پایه مان له

لابه هیز ده کات، که بیده نگ بوونیان له سر پازی بوون و هاوړا بوون و په زامه ندييان حساب ده کړیت، نه ک له سر نکولی کردنييان و پیچه وانه بوونه و یان.

به لام نه گهر به ته وای نه مانتوانی چه سپینه ری نه وه بین که نه و بیده نگیبه بق پازی بوونه و، هه روه ها نه مانتوانی که پڼگره کانی به رده م پاشکاوای (صریح) بوون، بسپینه وه نه وای نیمه له م حاله ته دای ده بینین، که له م نیجماعه بیده نگیبه (سکوت) یه دا، ته نها نه وه مان ده سته و توه، که به لگه یه کی گومانوای (ظنی) یه و، نه و نیجماعه نیبه، که مه به ستمانه له هاتنه دی نیجماعی تیروته سل و ته وای.

۱۷۴- دابه شبوونی راجیایی موجته هیده کان، له یه ک پرسدا،

بوودو وگفت و ناراسته^۱:-

نه گهر له سر ده میک له سه رده مه کاند له سر حوکی پرسپچک موجته هیده کان راجیاوازیان تیکه وتو، سه باره ت به حوکی نه و پرسه دوو پای جیاوازیان ده ربړی، نایا دروسته پای سییه م وگفتی سییه میش هر له م باره یه وه ده ربړدیت؟ یان نا...؟! زورینه ی زانایان له م باره یه وه پڼگرییان کردووه و، هندیکیان پڼگه یان داوه و، گروپیک نه م پرسه یان به لای نه م دریژه باسه دا بردووه، که له خواره وه پوونی ده که یه وه:

- گفتی یه که م: پڼگرییان کردووه، که پای سییه میش هر له م باری یه وه بیته ناراه، چونکه کورته له یانانی نه و راجیاوازییه له دوو پاداو، له دووقسه دا، خوی له خویدا نیجماعیکی ناراشکاوانه (ظنی) یه و، یاخود هه روه ک ناویان ناوه نیجماعیکی ناویته (مرکب) ه، له سر نه و بنه مایه ی که له و پرسه دا پای سییه م بوونی نیبه و، کارکردن به پای سییه م، پیشیلکردنی نیجماعه که تیرو ته سل و ته و او ده که یه و، نه میش کاریکی نادرسته. له راستیدا، نه م قسه یه ش لازه، چونکه نه وه ی لیره وه ده رده که ویت نه وه یه که کار به قسه و پای سییه م ناکړیت و، ده رنه برینی شتی و، پازی نه بوونی پتی، به لگه نیبه

1 إرشادات الفحول، ل ۷۶۰۷۷.

له سەر دهرنه برپینی حه قیقی ئه و شته و، له نیتوان ئه م دوانه شیدا جیاوازیه کی پوون هه یه و، ئه وه ی ئه وان گوتویانه نابیته به لگه ی ئه و ئاراسته یه ی که پیایدا چوون.

- گفتی دووهم:- به پره های به دروستی ده زانن و، به لگه یشیان له سەر ئه م قسه یه یان ئه وه یه که له بهر ئه وه ی که پاجیایی له نیتوان مه جته هیده کانداه سەر پرسێک دروست بووه، ئه مه به لچه گه یه ی یه کلاکه ره وه یه، له سەر ئه وه ی که له سەر ئه و پرسه ئیجماع دروست نه بووه، چونکه ئیجماع بریتیه له کۆکبوونی سه رجه م موجته هیده کان، نه وه ک هه ندیکیان..... و که ئه م کۆکبوونه یش نه هاته دی و، نیتر هه یچ پێگرتک له ئارادا نییه، بۆ به رپابوونی قسه و پای سییه م و چواره م و زیاتریش، چونکه ئه وه پێشیلای ئیجماعیان نه کردووه و، ئه م به لگه یه ش، هه رچه نه ده له پوه که شدا به به هیز دهرده که ویت به لام له حه قیقه دندا ئه مه یش لاوازه، چونکه ده کریت، که ئیجماع پوویدا، له نیتوان موجته هیده گه لیکی پاجیاوازا، به لام پاجیاییه که یان له هه ندی شوینی ئه و پرسه دا ده بیته، که پاجیاییان له سهری هه یه و، ئه و نه داوه یه ی که له سهری هاوپا و کۆکن، له وه دا ئیجماعه که یان بۆ ئه ژمار ده کریت و، دروست نیی، سه رپێچی بکریت و، له بهر ئه وه ی که خاوه نانی ئه م پایه له م حاله ته بی ئاگابوون، بۆیه که وتوونه ته ناو ئه و هه لچه یه وه، که سه رجه م پرۆسه که یان به پره های به دروست زانیه ی!

- گفتی سییه م:- ئه م پای سییه مه، پتویستی به دریزه باسی هه یه و، پوخته که ی ئه وه یه که ئه گه ر له نیتوان ئه و خاوه ن رشاجیاوازاندا ئه ندازه یه کی هاویه ش هه بوو که له سهری کۆکبوون، نیتر به رپاکردنی رشای سییه م دروست نییه، که پێچه وانه ی ئه و ئه ندازه یه بیته، که کۆکبوونی له سەر کراوه، چونکه ئه مه ده بیته پێشیل کردنی ئیجماعێکی نه نجام دراو به رپاکراو، ئه مه یش کاریکی نادروسته، به لام ئه گه ر هاتوو، ئه و قسه و پای سییه مه ی که دواتر هاتۆته کایه وه، هه یچ دژایه تی و نا کۆکییه کی نه بوو، له گه ل ئه و ئه ندازه یه دا، که کۆکی تیادایه، له نیتوان که سه پاجیاکاندا، ئه مه لیته دا دروسته که قسه و رشایه کی تر له م پرسه دا به رپا بکریت، چونکه له م حاله ته دا ئه م پای سییه مه،

دژایه تی له گڼل هیچ جوړه ئیجماعیکدا نییه و، بۆ پوونکردنه وهی ئهم رایه ی چه ند نمونه یه ک دههینینه وه: -

أ- هاوه لآن سه بارهت به میرات بردنی باپیرو برایانی دایک و باوکی و یاخود برایانی باوکی پاجیایان هه بووو، له سه ر دووړا بوون، یه که میان ئه وه یه که باپیر، ئه و برایانه بی بهش دهکات و، نغزویان دهکات له میرات بردن و، ته نها خۆی میراته که ده بات، ئه گه ر ته نها خۆیان بوون و، که سی تریان له گه لدا نه بووو، دووه میشیان ئه وه یه که باپیر له گه ل براکاندا میرات ده بات و، بی بهشیان ناکات، جا ئه و ئه اندازه یه ی که خاوه نی ئهم دوو ئاراسته یه تیایدا هاو بوون، له پاجیایه که یاندا، ئه وه یه که کاریکی پتوستیه باپیر له گه ل براکاندا میرات ببات و، پاجیایه که یان له وه دایه، که ئایا باپیر، ئه و برایانه ی بی بهش (حجب) دهکات، یان نا..... جا لیره دا به رپاکردنی پای سیه م: به وه ی که باپیر له گه ل براکاندا میرات نابات، قسه یه کی نادروسته، چونکه ئیجماعه پتیشووه که پتیشیل دهکات، که دانی به وه داناهه، که بردنی میرات، له لایه ن باپیره وه، له گه ل براکاندا کاریکی پتوستیه و، ئه مه یش ئه و ئه اندازه یه یه که له ناو پاجیایه که دا له سه ری پتکه وتوون.

ب- هه روه ها هاوه لآن سه بارهت به ماوه ی دانیشتن (عدة) ی ژنیکسی سکپر، که میرده که ی مردبیت، پاجیایان هه یه، جا گروپتیکیان پایان وایه که به دانانی سکه که ی عیدده که ی به سه ر ده چیت و، گروپه که ی تر پایان وایه، که هه رکام له و دوو عیدده یه ماوه یه کی دریزی تری هه بوو، ئه وه یان کاری پتده کریت، واته ئه گه ر پتپه پاندنی عیده که، له چوارمانگو ده پوژ زیاتر کاتی کتیشا، ئه مه عیدده که یه تی و، ئه گه ر به ماوه ی دانانی سکه که ی کاتیکی زیاتری کتیشا، ئه و دانانی سکه که به عیدده بۆی دیته ئه ژمار، جا ئه و ئه اندازه یه ی که هابه شه له نیوانیاندا له م پاجیایه داو، له سه ری کوکن ئه وه یه که ته نها مانگ به سه ر بردنه کان، له پیش دانانی سکه که یدا به س نییه و، بۆیه به رپاکردنی پای سیه م: به وه ی که ئه و مانگانه ی پیش دانانی سکه که ئه ژمار بکات، قسه یه کی نادروسته، چونکه ئه مه پتیشیلکردنی ئه و ئه اندازه یه یه که له سه ری کوکبوون و، دواچار پتیشیلکردنی ئیجماعیش کاریکی نادروسته.

ج- ئینجا نمونەى بەرپاکردنى قسە و رشای سییەم، که دژایەتى نەبیت، لەگەڵ ئەو ئەندازەیدا که لەسەرى پێککەوتوون وەك، پرسى كورتەهەڵبێنانى میرات لە باوك و دايك و یەكێچ لەدووھاسەرەكەدا، که لەم پرسەدا موحەمەدەكانى چەرخى یەكەم راجیاییان ھەیه، جا ھەندێكیان دەلێن، بەشى دايك لەسەرچەمى مالاكەدا بە سییەك دانراو، دەبیت بدریت، دواتر یەكێ لەدوو ھاسورەكە بەشى خۆى دەبات، كە بۆژن چوارىەكە، بۆ پیاو نیوہى مالاكەى، دواتر ئەوہى كە ماوہتەوہ، دەدریت بە باوكەكە، گروپێكى تر پرایان وایە كە دايك سییەكى ئەوہى دەدریت، كە ماوہتەوہ، لە دواى ئەوہى كە یەكێ لەم دوو ھاسورە كە بەشە پێوستیەكەى خۆی بردو، ئەوہى دەمیتێتەوہ لە میراتەكە، ئەوا باوك بە (میرات بە پشت بردن: عصبۃ) دەبیات.

موحەمەدى كۆپى سیرین (خوا لێى رازى بیت)، كە زانای سەردەمى تابەینە، پرای وایە كە دايك لە تێكراى مالاكە سى یەك دەبات، ئەگەر ژنەكە و دايك و باوكى كایرا لە ژياندا بوون، دايكیش سییەكى پاشماوہكە دەبات، لە دواى ئەوہى كە پیاوہكە بەشە پێوستیەكەى خۆی برد، لە ھالێكدا كە لەگەڵ دايك و باوكى كایراى مردو، ئەمان لە ژياندا بوون، ئەم قسەى دژى ئەو بەش كۆكەى نێوان ئەو دوو راجیاوازە نییە، بە پێشیلکردنى ئیجماع، پێشیلکردنى ئیجماع نایەتە ئەژمارو، بۆیە ئاسایە بگوتریچت و دەربەردیت.

د- شەرەزانەكانى چەرخى یەكەم، سەبارەت بە ئاستى مافى پیاو لە ھەلۆھەڵەشاندنەوہى گرتیەستى ھاسەریتیدا راجیاییان ھەیه، كە ئەگەر پیاوہكە لە ژنەكەیدا، بەلەكى، یان شیتى، یان كەودەنى، یان درپاوى، یان بوونى ئێسك لە شەرمگای كچەكەداى بەدى كرد، ئەوا گروپێكیان پرایان وایە، كە بەبوونى ھەریەكێ لەم عەبیانە گرتیەوہ شتەكە ھەڵدەوہشیتەوہ، گروپێكى تر پرایان وایە كە ھەلۆھەڵەشاندنەوہكە دروست نییە، چونكە پیاوہكە مافى تەلاقى لەدەستدایە، ئەمە برپار دەرى دۆخەكەى، جا ئەگەر لەم سەرو بەندەدا ھەندێ لە موحەمەدەكان بلێن، دروستە كە گرتیەستەكە بە فلان و

فيسار له و عيانه هه لده وه شيته وه به لام به فلانيان هه لئاوه شيته وه، ئه م قسه يه يان به پيشيلكره نى ئيجماع نايه ته نه ژمار، چونكه دوو قسه كه له سهر نه اندازه يه كى هاوبه ش كوك نه بوون، كه به شيك بن، له و عيانه ي كه رشاي سييه م، له سهر نه وه يه كه شياوى نه وه ن، گريه سته كه ي پى هه لئوه شينريته وه.

١٧٥- راي له پيشتر، له نيو ئه م گفتانه دا:-

راي له پيشتر (الراجح) له م باره يه وه، بريتييه له راي سييه م، چونكه له گوشه نيگاي حه قيه ته وه ته ماشاي ئيجماع ده كاتو، ته نانه ت نه گهر ئيجماع له يه كيك له له قه كاني پرستيكي پرله جياوازي دا به رپا بكرت، ئه و هه ر به دروستى نازانيت، كه قسه و راي سييه م له پيچه وانه يدابكرت، به لام نه گهر ئيجماع به پا نه كر ابو، ئه وا پتيان وايه، كه هيج رتيگرت نيه، كه له بهر ده م به رپاكره نى راي سييه م دا خزي حه شار دابيت، چونكه قسه ي سييه م قه ده غه يه، كه پيشيلي ئيجماعه پيشووه كه بكاتو، هه روه ك بيژه راني راي يه كه م ده لئين، كه ئيجماعي پيشوو، له سهر نه و قسه و راگه له نه وه ستاوه، كه خاوه نى راجياوازه كان بزي چوون، تا بگوتريت، به پاكره نى قسه يه كى تر به رپه هايى و موته قى دروست نيه و، به لكو له سهر حوكمى پرسه كان بنيات نراوه و، جارى وا هه يه كه له هه ندى بابته تى چل و پوپه يى و، لقو نه وانه دا، جوزه كوكبوونى دپته نراوه، هه ر چه نده به شيوه يه كى گشتى و له سهر ناستى رپه ها جياوازيش بن، وه ك نموونه مان دا، بزي وینه له پرسى بره نى ميراتى باپيردا، له گه ل براكان، خاوه ن راجياوازه كان، وه ك نه وه وايه كه هه نديكيان گوتيتيان: باپير نه گهر براكاني له گه لدا بو، ميرات ده باتو، هه نديكى تر ده لئين: نه گهر براكان له گه لچ باپير كوكبوونه وه ئيتر نه وان ميرات نابه ن جا نه و بابته لاوكيه ي كه له م پرسه دا له سهرى كوكبوون نه وه يه كه باپير بيگومان ميرات ده بات، بزي به رپاكره نى قسه يه كى نو، كه ئه م به شه لاوكيه (جزئي) يه، كه له سهرى كوك بوون هه لئوه شيته وه، دروست نيه.

۱۷۶- به لگه و پالېشته کانی ئیجماع:-

ئىجماع بى دودلى پتويستى به به لگه و پالېشتى شهرى ههيه، چونكه قسه كردن له ئاينى ئيسلامدا، به بى زانبارى و، به بى به لگه قسه يه كى پرپوچه و، هه له يه كى ته واوه، و نه مەيش دروست نيبه و، نابى پووبدات، چونكه گه لى ئسلام پاريززواه له هه له، به به لگه ئه و فرمودانه ي كه باسما ن كردن و، پالېشت و به لگه ئىجماعيش جارى واهيه، كه قورئانه و، جارى واهيه، كه سوننه ته، جا ئىجماع له سهر حرامى ماره كردنى داپيره كان و، كچانى كوپو، كچانى كچ، له ههر پله يه كدان، پالېشت و به لگه ئه م ئايه ته پيروزه يه كه ده فرمويت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ﴾ واته: دايكانتان و كچه كانتان ليتان حرام كراون، كه ئىجماع ليره دا له سهر نه وهيه، كه مه به ست له (امهات: دايكانتان) له م ئايه ته پيروزه دا، بریتيه له بنه په تى ژنه كان، كه داپيره كان كوى گه يشتب، ده گرته وه و، مه به ستيش له (بنات: كچه كه ان) لقه كانی ژنانه، كه كچى خوى و كچى كوپو كچه كانی خوى، نا كوى ده گات، ده گرته وه.

ئو ئىجماعيش كه پالېشته كه ي سوننه ته، وه ك ئىجماع كردنيان له سهر نه وه ي كه ده بىت شه ش يه ك بدریت به داپيره، چونكه پيغه مبه ر (ﷺ) شه شه يه كى داوه به داپيره.

ئينجا زانايانى زانستى ئوصولى فيقه، سه باره ت به ئاستى دروستى به رپابوونى ئىجماع، به پالېشتى ئىجتىهاد و قياس، پاجبايان ههيه و، هه نديكيان به دروستيان زانيوه و، هه نديكيان رپگرييان لى كردوه، وه ك (الأمام داود الظاهري) و (ابن جرير الطبري) و، به لای ئه و رايه دا ده چين، كه زۆرينه ي به لايدا چوون، كه بنگومان له سهر ده مى هاوه لاند (خوا ليتيان پازى بىت) ئىجماع به رپاكراوه، به پالېشت و به لگه ي

ئىجتىھاد و قىياس، كە ئىجماعىيان كىردۈرە، لەسەر كۆكردنەۋەى قورئانى پىرقۇزۇ، پالېشت و بەلگەيان، تەنھا بەرزەۋەندى تىادا بوۋە لەو پرسەدا، كە ئەمەيش بەشىكە لە بەشەكانى ئىجتىھاد كىردن، ھەرۈەك پازى بوون، لەسەر قسەيەكى پىشەۋا عوسمانى كوپى عەلفان كە بانگى سىيەمى داۋە لە نوپۇزى ھەنىيدا، بەلگە و پالېشتىشيان ئەۋەبوۋە كە بەرزەۋەندى خەلكى لەۋەدا بوۋە، كە بەە بانگانە ئاگادار بىكرىنەۋە، لەكاتى ھاتنى كىردنى نوپۇزى ھەينى، بەتايىبەت ئەۋ خەلگانەى كە دورون لەمىزگەۋتەۋە، ھەرۈەھا ئىجماع كىردنىان لەسەر حىرامى پىۋى گۇشتى بەراز، بەقىياس كىردنىان لەسەر ئەۋەى كە گۇشتەكەى حىرامە، كەۋاتە پىۋەكەيشى ھەر حىرامە^۱.

۱۷۷- ئاستى گونجانى بە پابوونى ئىجماع و، راجىيائى ئەم پرسەدا؛-

جەماۋەرى زانايان رشايان وايە، كە لە حەقىقەتداۋ بە پىراكتىكى ئىجماع پىۋەدەدات و، ھەندىكىشيان پىتيان وايە، كە ھەرگىزۈ لە بىنەرشەتدا ئەم جۇرە كۆكبوونەى كە بەئىجماع ناۋزەرد كراۋە، پىۋەدەدات و، لەۋانەى كە ئەم پايەى ھەيە، زانائى مەزنى موعتەزىلەكان (النظام)؛!

ئەۋانەى كە پايان وايە، ئىجماع پىۋەدەدات، ئەۋەيان كىردۇتە بەلگە كە زانايارى و زانينى خودى مۇجتەھىدەكا كارىكى سەخت و، دۇۋارە و مەحالە چۈنكە ھىچ پىۋەرو چۈر چىۋەيەكى پىسايى نىيە، كە مۇجتەھىد و نامۇجتەھىد لە يەكترى جىياكاتەۋە و تەنانت ئەگەر كەسك لە شارىكدا بىيىتە مۇجتەھىد و، بە مۇجتەھىد بىناسرىت، ئەۋا لە شارەكانى ترەۋە لە نكۇلى لەۋ پلەيەى و لە تواناكەى دەرگىت و، جارى ۋاھەيە كە لەۋا شارەكەى خۇشىدا مەكۇلى دەرگىت و، دانى پىدادانانىت و، تەنانت ئەگەر نكۇلى لى ئەكەن، لە دانپىنانىداۋ، بە مۇجتەھىدى بزانن، ھەر زۇر سەختە، كۆكردنەۋە و كۆكبوونىان لەسەر پايەك و، ياخۇد خستەنە بەرچاۋى ھەر پرسىك بۇيەك بەيەكيان، چەنكە بەشار و ناۋچە جىياكاندا بىلاۋ بوۋنەتەۋە، ئەگەر بمانەۋىت كە ئەۋ پرسە بىخەينە بەردەم

موجته هیدیک هر له ولاته که ی خۆیدا، دیسان ئەمەیش کاریکی سەخت و دژواره، که بمانەوێت پرسەکی بخەینە بەردەم یەک بەیەکیان و پرای هر یەکیکیان لەسەر ئەو پرسە بزانی، بە جۆری که ئاسوده که رو دلتیابین لەم باره یه وه، به شیوه یه کی متمانه دارو، دواتریش بئێگومان بین که تا دواپامان لهو باره یه وه وه گرته وه، ئەو لەسەر پرایه کی خۆی ماوه ته وه، سەرەپای ئەمانه هه موویش ئیجماع هر پتۆستی به بەلگه و پالپشت هه یه، جا ئەگەر ئیجماعه که یه کلاکه ره وه (قطعی) بوو، ئەوه خه لکی ده یزانو، عاده ته ن لئی بی ناگا نابن، چونکه خۆی له خۆیدا (قطعی) بوو، ئەوه یه که ناسراوو بلۆبیتو، پتۆستی به ئیجماع نه بیتو، ئەگەر به لگه که ته مومژاوی (ظنی) به، ئەوه پێکه وتن له سەری مه حاله، چونکه موجته هیده کان له هزو سروشتیاندا له ده ره یئانی ئەحکامه کاندایاوازن.

بەلگە ی جەماوەری زانایانیش ئەوه یه که ده لێن: ئەوانه ی به رپا بوونی ئیجماع به مه حالی ده زانن، ته نها ترسو گومان دروست ده کن، له سەر کاریک، که ده کریت پووداتو بهر پابکریتو، بۆیه گوێ به پرایه که یان نادریت.

بەلگە ی گونجانی پوودانی ئیجماع پوودانی ئیجماع لای ئەمان ئەوه یه، ئەم پرسه به کرداری پوویداوه، بۆ نمونه له سەر ده می هاوه لاندای (خوا لێیان پزنی بیت) پوویداوه، به پابوووه، له وانیشه وه ئیجماعی زۆر بۆ نێمه گواستراوه ته وه، وه ک ئیجماع کردنیان له سەر ئەوه ی که نه نک، له میراتدا شه شه یه ک ده باتو، هه روه ها ئیجماع کردنیان له سەر ئەوه ی که ئەگەر ئافره تی موسلمان شوو به کافر بکات، گرێبه سته که ی دانامه ززیتو، هه روه ها ئیجماع کردنیان له سەر ئەوه ی که له ژن ماره کردندا، ئەگەر ماره ییه که یشی دیاری نه کریت، ئەوا ئەو گرێبه سته هر دروستو ئیجماع کردنیان له سەر ئەوه ی که نابیت ئەو زه وپیانه ی له لایه ن سوپای ئسلامه وه ده ستیان به سەردا گیراوه، به سەر چه کداره فتح کاره کاندایه بش بکریتو، هه روه ها ئیجماع کردنیان له سەر ئەوه ی که براو خوشکی ته نها باوکی، له کاتی نه بوونی خوشک و برای دایکی و باوکیدا، ده گه نه هه مان حوکمو، وه ک دایک و باوکیان پێ دیتو، هه روه ها ئیجماع کردنیان له سەر ئەوه ی که کوپ ده بیته پێگر

له میراتبردنی کوره‌زاو، چه‌نده‌ها ئیجماعی زږو بئ شوماری ترو، بویه به‌رپابوونی ئه‌م ئیجماعانه به‌لگه‌یه‌کی به‌کلاکه‌ره‌وه (قاطع) ه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌کریت ئیجماع پووداتو، ئیتر چۆن ده‌گوتریت: ئیجماع پووی نه‌داوه، پوونادات؟! !

۱۷۸- دريژه باسيگي پيوست، له‌سه‌ر ئه‌م راجياييه :

به‌رای ئيمه له‌م راجياييه‌دا، پتووستيمان به دريژه باسيگ هيه، به‌م شيوه‌يه‌ی لای خواره‌وه، ئيمه پای جه‌ماوه‌ری زانايان به‌ره‌هايی (مطلق)ی، وه‌رناگرين وه‌ره‌وه‌ها به‌ره‌هايی قسه‌ی ئه‌وانه‌يش وه‌رناگرين، که پوودانی ئیجماع به مه‌حال ده‌زاننو، ئه‌و دريژه باسه‌ی که ئيمه به پتويستی ده‌زانين، زیاتر به‌و باره‌دايه، که تاوتویی ئه‌و قسه‌و به‌لگانه بکه‌ی، که ئه‌و گروه ده‌یکه‌ن، که رایان وایه ئیجماع پووناداتو، له‌م باره‌یه‌وه ده‌بیژن:

یه‌که‌م: ئه‌وه‌ی که گروهی بئ بپوا به به‌رپابوونی ئیجماع به‌به‌لگه ده‌یه‌یتینه‌وه‌و، ده‌لین، پتويسته به‌لگه و پالپشتی ئیجماع، ئه‌گه‌ر به‌کلاکه‌ره‌وه (قطعی) بوو، ئیتر ئه‌وه له خه‌لچکی شاراهه نیه‌و، ئیدی پتويستی به ئیجماع له‌سه‌ر کردنی نیه‌و ئه‌گه‌ر به‌لگه و پالپشته‌که‌یان ته‌مومژاوی (ظنی) بوو، ئه‌وه‌یش پیکه‌وتن و کۆکبوونیان مه‌حاله، بویه ئیجماعی له‌سه‌ر به‌رپا ناکریت، ئه‌م قسه‌یه به هه‌ردوو په‌هه‌ندو به‌شه‌که‌یه‌وه نابیته به‌لگه بق ئه‌و قسه‌یه‌ی ئه‌وان، چونکه ئیجماع به‌بوونی به‌لگه‌ی قطعی، زیاتر به‌هیز ده‌بیئتو، ئیتر پتويستيمان به‌گه‌ران نابیت، به دواي به‌لگه‌کانیداو، ئه‌گه‌ر به‌لگه و پالپشتی ئیجماعه‌که ظننی بوو، وه‌ک فهرموده‌ی ئاحاد، ئه‌وه عاده‌ته‌ن ئاست گونجانی ئیجماع کردن له‌سه‌ری به کاریکی مه‌حال نازانریت، ئه‌گه‌ر ئه‌م به‌لگه‌یه (ظنی)یه، و ماناکه‌ی پۆشن و ده‌لاله‌ته‌که‌ی له‌سه‌ر ئه‌و شته پوون و ئاشکراوو، له‌م حاله‌ته‌دا، ئه‌و به‌لگه (ظنی) یه، به‌هۆی ئیجماعه‌که‌وه هیز په‌یدا ده‌کاتو، ده‌گاته ئاستی ده‌لیلی قطعی.

دووه‌م: سه‌باره‌ت به‌و به‌لگه‌یه‌یان، که پێیان وایه ناگونجیت و ناکریت، که خودی موخته‌هیده‌کان ناگادار بکړینه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و پرسو، زانیارییان پئ بدریت له‌سه‌ری، چونکه به‌شارو ناوچه‌کاندا په‌رشو بلاو بوونه‌ته‌وه، هتد.... ئه‌م قسه‌یه زیاتر شایانی

تیارامان و تاووتوی کردنه، نه وهی هه قه له م بارهیه وه بگوتریت، نه وهیه که سهردهمی سه له ف (خوا لئیان پازی بیت) دابهش ده بیت، بۆ دوو بهشی پوون و دیارو ئاشکرا، یه که میان سهردهمی هاوه لانه (خوا لئیان پازی بیت) و دووه میان سهردهمی دوی نه وانه.

جا له سهر دهمی هاوه لاند (خوا لئیان پازی بیت) و، به تاییه تی له سهر دهمی پیشه وایان نه بوبکرو عومهردا (پره زای خویان لی بیت) موجته هیده کان که م بوون، به ته وای ناسرابوون، زۆربه یشیان له شهاری مه دینه دا بوون، یا خود له جیگایه کدا بوون، که گه یشته لایان ئاسان بوو، تا پایان بزانریت و، ئیجتیهاد نه و کاته شیوازی پاویژ کاری (شوری)، وه رگرتبوو، جا له و سهرده مه داو له و حاله ته دا، به رپاکردن و کۆکبونی ئیجماع ئاسان بوو له راستیدا پره وشیی داوه و، به رپاکراوه و، ئیجماعی زۆریشمان لیتاوه، گوستراوه ته وه بۆمان، له وانه نه و ئیجماعانه ی که جه ماوه ری زانایان وه که به لگه به کاریان هیناون و که میک پیش ئیستا باسمان لیتوه کردن و هینانان. به لی! له وانه یه بگوتریت، که نه و ئیجماعانه سهرجه میان ئیجماعی به راشکاوانه (صریح) نه بوون، نه مه یش رشاسته و، ملکه چی ده بین و نکۆلی لی ناکه یین، به لام نایا نه مه چی تیادایه؟! چونکه ئیجماعی بیده نگه (سکوتی)، وه که ئیجماعی راشکاوی (صریح) وایه، له لای چه ند گروپیکی زانایان، هه روه که گوتمان و، نه گه ر بیشگوتریت، ئیجماعی (سکوتی) له لای هه ندی له زانایان به به لگه نه ژمار ناکریت، که واته: ئیجماعی (سکوتی) هاوه لانیش (خوا لئیان پازی بیت) نابیت به لگه له سهر به رپابوون و پوودانی ئیجماع و، نابیت به لگه یش بۆ که سانی تر، بۆیه ئیمه ده لئین: پتویسته ئیجماعی (سکوتی) هاوه لان، له پله ی ئیجماعی راشکاوانه (صریح) دا بیت نه ژمار، له بهر چه ند پتودانگو هۆکاریک، له وانه، که می ژماره یان و، ناسینی یه که به یه که یان وه که گوتمان و، هه روه ها له بهر نه و زانیارییه ی که هه مانه له سهر په ریزپاکی ژبیایان و هه و لدان و په له کردنیان بۆ قسه ی هه ق و نه و راستیه ی که دیوانه و، بی چه ترس له هیچ که س درکاندوویانه و، نه مه ش وه که جه خترکدنه وه و، سوری نه وان له سهر نه و په یمانه ی که خوی گه وره له زانایانی وه رگرتووه، که ده بیت واین، له پابه ندبوونیان به درکاندن و پوونکردنه وه ی راستی و شارینه وه ی و، لیره دا

ئەو ھەمان بەسە بۆ بەلگە ھېتائەنە ھەسەر ئەو قەسە ھەمان، كە باسى ئەو بەكەين، كە ئەم خەسەت و پەوشانەى باسماڭ كۆرد، ئەو ھەندە گەشتىيە بۆ ئەو سەردەمە تەنەت تاكە تاكەى مسولمانە كانىشيان دەگىرتە ھە ئەو تا پۆزىكىيان ئافرەتەى لە ئىمامى عومەر پاپەپى، نكۆلى كۆرد، لىيى، كە ويستى پىژەى ئافرەت كەم بەكاتە ھەو لەسەر دوانگە وتارى دەخویندە ھە، بى ئەو ھەى كە ژنە كە ترسى ھە بىت، پاي خۆى دەربىرى، چىرۆكى بىلال (خو لىي پازى بىت)، كە لەگەل پىشە ھە عومەرى كۆپى خەطابدا كەوتە تاوتوئ كۆرد و مونا قەشە سەبارەت بە پرسى دابەش كۆردى زەوييە ھە تەكرا ھە كان، كە ئەمە شتىكى زۆر بۆلۆو ناسرا ھە، كە لىرەدا بىلال پىچە ھە ھە پاكەى پىشە ھە عومەرى ھە بو ھە، بە ئاشكرا دركاندى، تەنەت قەسەى توندىشى بەرامبەرى كۆرد، پىشە ھە ھە عومەر نە بو ھە ھە پىگىرى كۆرد لە بىلال، كە نە توانىت پىچە ھە ھە پاكەى بىتە ھە، پىشە ھە عومەر تەنە ھە ھەى تەوانى كە بلىت: ((خودايا! مەن لە دەستى بىلال ھە ھە پىيانى نەجات بەدە!)) و لەمە زىاتەر ھەچى نەگوت، ھەچ توندى بەرامبەرى نەتواند، جا ئەمە پەوشوشان و شكۆى ئەو پىا ھە لە بو بىت، ئىتر زۆر سەختە، پىا ھە ھە بىتن، كە بىدەنگ بوونى مەجتە ھەدە كانىيان، لەبەر ناپازى بوون و كۆك نە بوونىيان بو بىت! و بەلكو ئەمە پىداگىرى لە ئىمەدا لەسەر ئەو دەروست دەكات، كە نىزىكە بلىتن، بىدەنگى ئەوان، ھە رشازى بوون و كۆكبوونىيانە، مادام رشايە كە گەشتىيە لايان، ھە ھە ك گوتمان لەبەر ئەو كە كەم بوون، گەشتى پاكە بۆلایان، ئاسان بو ھە، چۆنكە يان دانىشتووى شارى مەدەينە بوون، يان دانىشتووى جىگا نىزىكە كانى ئەو شارە بوون.

بەلام سەبارەت بەسەردەمە ھە ھە ھە (خو لىيان پازى بىت) ئەو بەپاستى زۆر سەختە پىا ھە ھە بىتن كە ئىجماع پىوى دا ھە، بە ھەى پەرشو بۆلۆى شەرعزانە كان لە جىگا ھە ھە دەستە كاندا ھە، زۆرى مۆسلمان و زىاتەر بوونى ژمارەيان، جىاوازى ھەزرى نىوانىيان، بەرپا بوونى ئىجتىھاد بەشە ھە شورا، ھە سەردەمە پىشە ھە، ئەمانە ھەزكارن، كە ناتوانىت بەگوتىت ئىجماع پىوى دا ھە، بەرپا بو ھە، دواچار ئەو ھە دەتەنرىت كە بەگوتىت، ئەو ھە كە ھۆكى ئىجتىھادى لە ھەندى پىرسدا بەرپا بو ھە،

بلاو بووتەو، دژایەتی و پێچهوانە بوونەو، بۆ ئەو ئیجتیهادانە پووی نەداوە، نەزانراوە، نەدیترراوە، بەلام نەناسینی کابرای نەیارو پێچهوانە – بەپیتی ئەو بارودۆخە، کە باسکرا – نابێتە بەلچگە لەسەر ئەوێ کە ئیتر کەسی نەیارو پێچهوانە بوونی نییە، لە دەرەنجامدا ناتوانین ئەمە بە ئیجماع و تەنانەت بە ئیجماعیی بێدەنگی (سکوت) یش، ئەژماری بکەین.

١٧٩- بایەخی ئیجماع لەم سەرەدەمەدا، ئاستی گونجانی ڕوودان و

بەریابوونی: -

ئىجماع سەرچاوەیەکی گرنگە لەسەر چارەکانی شەریعتی ئىسلام، بەلگەیکە لەو بەلگانەی ئەحکام، کە شایەتی لەسەر دروستی و خاوەن پێگەیکەکی دراوە، دەکرێت لە زانیانی حوکمی شەریعی پێشھاتە نوێیەکان، کە لەم سەرەدەماندا زۆن، سودی ئی وەرگیرێت، بەلام ئەوەندە ھەیە، کە ئەو سوودێچ وەرگرتنە کاتێک بە تیرو تەسەلی دەبێت، کە سەرچەمی شەرعزانەکان ئامادەبن، پرسەکیان بخڕیتە بەردەم، پای ئەوان بزانرێت، لەسەری، ئەو ھەش بە پای ئیمە کاتێک پێگای ئەواو دروستی خۆی وەرەگرت، کە کۆمیتەیکە فێقی پێکبەینرێت، کە سەرچەمی شەرعزانەکانی جیھانی ئىسلامیی لە خۆ بگرێت، ئەو کۆمیتەیکە جێگایەکی دیاری کرایی ھەبێت، سەرچەم ئەو شتانە، کە پێویستین لە مال و دارایی و کتێب، پێداویستییەکانی تر، بۆ بۆیان ئامادە بکرێت، بخڕیتە بەردەستیان، لەکات و خۆی دیاریکراو کۆبوونەو ساز بەن بەپێی سیستمیکی دیاریکراو، ئینجا پرسەکان و پێشھاتە نوێیەکان دەخڕیتە بەردەمیان، تا تاووتوێیان بکەن، تێڕامبێنن بۆ چەسپاندنی حوکم بۆیان، لەبەر پۆشنایی دەقەکانی شەریعت، یاسا و پێساو، بنچینەگشتیەکانیدا، دواتر ئەو ئەحکامانە لە بلاوکراوەی خۆی، یان لە بەپاوی تایبەتدا بلاو بکرێتەو، تا خەڵک ناگادار بن، لە سەریان، ھەر ھەتا تێڕەوانینی زانایان لەسەر ئەو پرسانە تیااندا بلاو بکرێتەو، چونکە بۆی ھەیە کە ھەندێ لە شەرعزانەکان، بۆیان نەکرابێت کە لەبەر ھەر ھۆکاریک بێت پەیوەندی بەو کۆمیتە

فیهیه وه بکه نو، جا داواده کریت له و که سانه که پراکتیان راسته وخو بنیرن بۆ ئه و کۆمیته فیهیه، یاخود بینیرن بۆ نوسینگه کانیاں له جیگا جیاوازه کانداو، ههروه ها هیچ گرفتیکه تیادانییه، که ئه و لایه نه سوود له رادیۆو ته له فزیۆن و، که ناله ئاسمانیه کان وه ربگریت، تا په یامه کانیاں زیاترو زیاتر بلآو بینه وه و بیانبینی و، دواتر کۆمیته ی فیهیه ته ماشای ئه و رایانه بکات که پێیان گه یشتوه، له سه ر به ده م بلآو کراوه کانیاں، جا نه گه ر نه دامانی کۆمیته ی فیهیه له سه ر هه ر حوکمی کۆک و هاوپابوون، ئه وه ئه و حوکمه به ئیجماع نه ژمار ده کریت و، ئه م ئیجماعه ییش نزیکه به و ئیجماعه ی که زانایانی زانستی ئوصلی فیهیه، له سه ری پێکه وتوون و، کارکردن به و حوکمه ئیجماع له سه ر کراوه پێویست و واجبه .

﴿بهشی چواره م﴾

به لگهی چواره م: به به ردا گرتن ((القیاس))

١٨٠- پیناسه ی ((قیاس))

قیاس، له زمانی عه ره بیدا، بریتییه له نه ندازه گرتنی شتیک به شتیک ترو، بۆ به رگرتن به یه کتریدا به کار ده هیتریت، وه ک ده گوتریت، زه وییه که م به مه تر نه ندازه ((قیاس)) کرد واته: به مه تره که ئاست و نه ندازه و قیاسیم گرت.

ههروه ها بۆ به رابه ری پێکردن ((مقارنه)) ئتیک، به غهیری خۆی به کار ده هیتریت، تا نه ندازه ی هه ر یه کێکیان له چاوی ئه وی تریاندا بزانیو، بۆمان ده رکه ویت و، دواتر ئه م وشه یه بلآو بوویه وه و، زیاتر بۆ پێککردن ((تسویه)) به کار هات، له نیوان دووشتدا، ئیتر چونکه ئه و دووشت به رجهسته و ههست و ههستدار ((حسی)) بن، یان نادیار ((معنوی)) بن، ((حسی))، وه ک ئه وه ی که سیک بلت: ئه م لاپه ره یه م به و لاپه ره یه م قیاس کرد، واته پێکی یه کتریم کردو، نمونه ی مه عنه وی وه ک ئه وه ی که سیک بلت: زانستی فلانه که س، به زانستی فیساره که س قیاس نا کریت، واته: له زانستدا پێک نه یو، ئه میان له ئاستی ئه وی تریاندا نییه .

له زاراوه‌ی زانایانی ئوصولی فیه‌دا، قیاس بریتییە لکاندن و خستنه سەری شتی له پووی حوکمه‌وه که ده‌ق له‌سەر حوکمه‌که‌ی نه‌هاتوه، به‌و شته‌وه که ده‌ق له‌سەر حوکمه‌که‌ی هاتوه، به‌هۆی به‌شن بوونیان، له‌هۆکاری حوکمدا.

یاخود پیشهاتیک که ده‌ق له‌سەر حوکمه‌که‌ی نه‌هاتوه، له‌گه‌ڵ پیشهاتیکی تردا که ده‌ق له‌سەر حوکمه‌که‌ی هاتوه، به‌کسانیان بکه‌ینه‌وه به‌هۆی نه‌مه‌وه که نه‌و دوو پیشهاتنه له‌هۆکار ((علة))ی حوکمه‌که‌دا به‌کسان¹.

پوونکردنه‌وه‌ی نه‌م پرسه‌یش نه‌وه‌یه که شەرع، له‌پیشهاتی وادا هه‌یه، که به‌ده‌ق له‌سەر حوکمیک دیاریکراو داوه‌و، دیاری کردوه‌و، موخته‌هیدیش هۆکار (علة)ی، نه‌و حوکمه‌ پێ ده‌زانیت‌و، دواتر پیشهاتیکه‌ تر پووده‌دات، که ده‌ق نییه، له‌سەر دیاریکردنی حوکمه‌که‌ی، به‌لام له‌پووی هۆکار (علة)ی حوکمه‌که‌وه، به‌کسانه به‌حوکمی نه‌و پیشهاتنه‌ی رابردوه، جا که‌سی موخته‌هید نه‌م پیشهاتنه ده‌خاته سەر نه‌و پیشهاتنه‌ی رابردوو، له‌حوکمدا به‌کسانیان ده‌کاته‌وه، نه‌م خستنه سەر به‌کسانکردنه بریتییە له (قیاس)ی، زانایانی ئوصولی فیه‌دا، ده‌سته‌واژه‌ی تریش بۆ به‌کار ده‌هێنن، وه‌ک ده‌سته‌ واژه‌ی، (به‌کسان کردنی دوو پیشهات له‌حوکمدا)و، یاخود (تیپه‌پندنی حوکم له‌پیشهاتیکه‌وه بۆ پیشهاتیکی تر)، جا نه‌م ده‌سته‌واژه‌ (خستنه‌سەر: إلحاق)و، (به‌کسان کردن: تسویه)و (تیپه‌پاندن: تعدیه) هه‌موویان به‌لگن، له‌سەر به‌ک مانا که بریتییە له‌ تیپه‌پاندنی نه‌و حوکمه‌ی که سه‌باره‌ت به‌هه‌رپیشهاتیه‌ ده‌قی له‌سەر، به‌و پیشهاتانه‌ی که له‌عیله‌دا به‌کسان پێیو، نه‌م کاره‌یش (قیاس) کردنه.

(قیاس) حوکم ناچه‌سپێنیت، به‌لکو ته‌نها نه‌و حوکمه‌ ئاشکرا ده‌کات، که له‌هه‌مان کاتدا، که له‌قیاس له‌سەر کراوه‌که‌دا بوونی هه‌بووه، له‌خودی قیاس پێکراوه‌که‌سیدا هه‌بووه، به‌به‌لگه‌ی بوونی عیله‌تی حوکمه‌که‌ له‌هه‌ردوو قیاس (المقیس والمقیس علیه)و،

1 بڕوانه پێناسه‌کانی تری ((قیاس)) له (شرح‌الوقای فی‌الأصول، للامام‌الحرمین، ل ۱۹۷-۱۹۸،

وإرشادات‌الفعال، ل ۱۹۸، والأمدی، ب ۳، ل ۲۶۲، ودواتریش، المستصفی، للامام‌الغزالی، ب ۲،

ته‌ن‌ها شت‌ی که له‌م پرس‌دا ه‌یه، ئه‌وه‌یه که ده‌رکه‌وتنی حوکمه‌که له‌شته قیاس پ‌یکراوه‌که‌دا (المقیس)، که‌م‌یک دواکه‌وتوه، تا له‌لایه‌ن م‌وجته‌ه‌یده‌که‌وه، ع‌یلله‌تی حوکمه‌که له‌و شته قیاس پ‌یکراوه‌دا ئاشکرا کراوه، که‌واته: له‌م حاله‌ته‌دا (قیاس) ئاشکراکاری حوکمه‌که‌یه‌و، چه‌سپ‌ینه‌ری نییه‌و، کاری م‌وجته‌ه‌ید ته‌ن‌یا له‌ زان‌ین و ناس‌ین ع‌یلله‌تی حوکمه‌که‌دایه‌و، ه‌ه‌روه‌ها له‌ پ‌ونکرده‌وه‌ی ه‌ابه‌شیی قیاس له‌سه‌ر کراو (المقیس علیه‌و) قیاس پ‌یکراو (المقیس)، له‌ جوکمه‌که‌داو، دوا جار ئه‌وه ده‌رده‌خات، که حوکم له‌ ه‌ه‌ردووکیاندا یه‌ک حوکمه.

۱۸۱- پایه‌کانی ((قیاس)):

له‌پ‌یناسه‌ی زاراوه‌یی (إصطلاحی) قیاسدا، ئه‌وه‌مان بۆ پ‌وون ده‌بیته‌وه، که پایه‌کانی قیاس چوارن، به‌م ش‌یوه‌یه:

یه‌که‌م: ئه‌سله‌که، که به‌قیاس له‌سه‌ر کراو (المقیس علیه‌و) یش ناوزه‌رد کراوه، که بریت‌یه له‌و شته‌ی که ده‌ق له‌سه‌ر حوکمه‌که‌ی ه‌اتوه.

دووه‌م: - حوکمی ئه‌سله‌که، که بریت‌یه له‌و حوکمه‌ شه‌رعیه‌ی که له‌ئ‌سلدا ده‌قی له‌سه‌ر ه‌اتوه‌و، ده‌مانه‌و‌یت ئه‌و حوکمه ت‌یبه‌پ‌‌ین‌ین له‌ ئه‌سله‌که‌وه بۆ لق (فرع) ه‌که‌و، له‌سه‌ر ئه‌و‌یش بچه‌سپ‌‌ین‌ین.

س‌یه‌م: - لق (الفرع)، که به‌قیاس پ‌یکراو (المقیس) یش ناو زه‌رد کراوه، که بریت‌یه له‌و شته‌ی که ده‌ق له‌سه‌ر حوکمه‌که نه‌ه‌اتوه‌و، ده‌مانه‌و‌یت له‌ پ‌‌یگای قیاسه‌وه، حوکمی ئه‌سله‌که‌ی به‌سه‌ردا ج‌یگ‌یر بکه‌ین.

چواره‌م: - هۆکارو فاکته‌ر (العله)، که بریت‌یه له‌و خه‌سله‌ت‌و وه‌سف‌ه‌ی که له‌ ئه‌سله‌که‌دا ه‌یه‌و، ه‌ه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یشه‌ شه‌رع ئه‌و حوکمه‌ی به‌سه‌ردا داوه‌و، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و هۆماره له‌ فره‌عه‌که‌شیدا ه‌یه، بۆیه ده‌مانه‌و‌یت یه‌کسانی ئه‌سله‌که بکه‌ین، له‌و حوکمه‌دا.

به‌لام ئه‌و حوکمه‌ی که به‌پ‌‌یگای قیاسکردن له‌فرعه‌که‌دا ده‌چه‌سپ‌‌ین‌ین، ئه‌وه به‌هه‌موو ده‌ره‌نجامی پ‌‌رۆسه‌ی قیاسکردنه‌که‌یه‌و، له‌ پایه‌کانی قیاس نییه.

۱۸۲- نمونه گه لیک له سه ر قیاس :-

یہ کم: دهق هاتوو له سه ر حرامی ناروق، دهقه کیش نه م فرمایشته ی
 په روه ردگاره که له قورثانی پیروژدا ده فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ
 وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^(۹۰) واته: پیشتر مانامان
 کردو تیاید نه وه هاتوو، که نارو قخواردنه وه حرامه و، نارو قیش له لای گوپی له زانایان،
 ناویکه، بۆ نه و گیراوه یه سه رخوشکهری که له تری دروست ده بیت، نه که له شتی تر، که
 نه مه نه سلنیکه که دهق له سه ر حوکه که ی هاتوو، که حرام بوونیه تی و، پاشان ناوی
 خورما، یان ناوی جۆ، فرعه و، دهق له سه ر حوکه که ی نه هاتوو، به لام هؤکارو عیلله تی
 حوکه که، که سه رخوشکردنه تیاید هه یه، بۆیه قیاس ده کریته سه ر ناروق، چونکه له
 عیلله ته که دا هاوبه شنو، بۆیه حوکه ی ناروقی هه یه، که حرامبوونه .

دوهم: کوشتنی میراتدهر، له لایه ن میرات به روه نه سلو، بنه پرت و بنه مایه، که دهق
 له سه ر حوکه که ی هاتوو، که میرات ناباتو، دهقه کیش نه م فرموده یه ی
 پیغه مبریش (ﷺ) که ده فرمویت: (لایرث القاتل) بکوژ میرات ناباتو، هؤکاری
 حوکه که نه وه یه که کوشتنی به ده ست نه نقه ست نامرازه بۆ هیئانه پیشه وه ی کاریک
 پیش هاتنی کاته که ی، بۆیه نه و نیازه خراپه ی به سه ردا ده دریته وه، به بی به شکردنی له
 میراتبردن سزا ده دریتو، جا کوشتنی وه سیه تکار له لایه ن هی سیه ت بؤکراوه وه، دهق
 له سه ر حوکه که ی نه هاتوو، به لام له م پیشهاته دا هه مان عیلله تی حوکه که، له
 پیشهاته یه که مدا هه یه، که نه مه یش هیئانه پیشه وه ی کاریکه له پیش گه یشتنی کاتی

1 سورة (المائدة/۹۰).

2 له راستیدا (خمر: ناروق)، ناوه بۆ گشت سه رخوشکهریک، هه یه وه که له فرموده ی پیروژدا
 هاتوو، که ده فرمویت: (کل مسکر خمر وکل خمر حرام)، واته: هه موو سه رخوشکهری ناروق،
 هه موو ناروقی حرامه، به لام بۆیه قسه ی نه م شه رعزانه مان هیئانه وه، تا پروسه ی قیاس باشتر
 پوون بکه ینه وه .

خویدا، به پښگایه کی تاوانکاری، بویه پېشهادتی کوشتنی وهسیه تکار له لایه ن میراتده، له لایه ن میرات به ره وه، چونکه عیله تی حوکمه که دا هاو به شنو، بویه حوکمه که له نیوانیاندا په کسان ده کریت، بویه وهسیه ت بؤکراو، له سوده کانی وهسیه تکار بی به ش ده کریت.

سییه م: مامه له ی مرؤف، به سه ر مامه له ی که سیکی تردا، یاخود خوازیبینی که سیك به سه ر که سیکی تردا، دروست نییه، چونکه ده ق هیه که پښگری له م کاره ده کات، که نه وهیه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت: ((المؤمن أخو المؤمن، فلا يحل للمؤمن أن يخطب على خطبة أخيه، أو يتباع على بيع أخيه، حتى يذن)) واته: باوه پدارا برای باوه پداره، بویه دروست نییه، بؤ باوه پدار که ئافره تی براو باوه پداره که ی تری داوای کردییتو، چه بیته خوازیبینی کردنیو، بی نه وهی وه لایمی کۆتایی وه ربگریت، موسلماننکی تر بجیتته خوازیبینی هه مان ئافره ت و، هه روه هادروست نییه، باوه پدارت مامه له ی شتی بکات، که چی برواداریکی تر بجیت به سه ر مامه له که ی نه وداو، پیش نه وهی نه وی تر دهستی لی هه لگرتبی، نه م مامه له ی بکات، نه م کارانه دروست نیی، تا که سی یه که م به ته وای له خوازیبینی یان مامه له که ده پچری، ئینجا دروسته که سی دووه م بیکات.

وعیله تی نه م حوکمه، نه وهیه که له م جوړه هه لسوکه وتانه دا، زیاده پره وی کردنی تیادایه، له ملفی که سانی ترو، ئازاردانی نه وانه و، له رشوانگه ی نه مه یشه وه دوژمنایه تی و پقو قین دروست ده بییتو، جا له م باب ته دا، به کریدان و به کری گرتنی که سی به سه ر که سیکی تردا، پېشهادتی که، که ده ق له سه ر حوکمه که ی نییه، بویه قیاس ده کریت به پېشهادتی یه که م، چونکه له عیله تی حوکمه که دا هاو به شو، بویه له حوکمه که دا یه کسان ده کریت، که نه هی لیکردنه و، که نه هی له نه سله که دا کراوه و، حه رامه، که واته به قیاس کردن، نه هی له فهرعه که شی کراوه و، حه رامه.

چواره م: کرین و فروشتن، له کاتی بانگی نویژی هه نییدا پښگری لی کراوه، چونکه ده ق له سه ر نه م حوکمه هاتووه، که نه م ئایه ته یه که ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا

ثَوْدِكِ لِلصَّلَاةِ مِنْ تَوَرِّ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ﴿٩﴾ واته: نهی باوه‌پردازان، که له یوژی جومه‌عه‌دا بانگ درا، یو نویژی هه‌ینی، بچن به‌دهم په‌رسشته‌کانمان و یادی خوداوه‌و، له مامه‌له‌ کردن و کرین و فروشتن بهینن، که عیله‌تی نه‌م حوکمه‌ نه‌وه‌یه که مامه‌له‌ کردن هۆکاره‌ بۆ سستی و به‌رته‌سکردنه‌وه‌ی هه‌ولکان بۆ پگه‌یشتنی نویژه‌که‌و، بۆیشی هه‌یه، که بفه‌ویت‌و، نه‌م عیله‌ته‌یش له‌پرسی به‌کریدن و به‌بارمه‌دان و ژن ماره‌ کردن و، نه‌وانه‌داو، له‌م کاته‌دا هه‌یه‌و، له‌ئارادایه‌ که‌واته‌ نه‌م هه‌لسوکه‌وتانه‌ی تریش، نه‌هیان لیکراوه، به‌ پتی قیاس کردنیان له‌سه‌ر مامه‌له‌ کردن و، کرین و فروشتن.

۱۸۲- مهرجه‌کانی قیاس کردن^۱:-

په‌وسه‌ی قیاس کردن، تا مه‌رج که‌لنکی تاییه‌ت هه‌ن، تایادانه‌یه‌ نه‌دی، دروست نابیت، نه‌ومه‌رجانه‌ هه‌یانه‌ که‌ په‌یوه‌ستن به‌ (نه‌سل) ه‌ کانه‌وه‌و، هه‌یانه‌ که‌ په‌یوه‌ستن به‌ پایه‌کانی تری قیاسکردنه‌وه‌که‌وه‌ جا نه‌و مه‌رجانه‌ی که‌ له‌ نه‌سله‌که‌دا به‌مه‌رج گیران، نه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌و نه‌سله‌ نه‌بویتته‌ فهرع بۆ نه‌سلنکی تر، واته‌ حوکمه‌که‌ی به‌ده‌ق یان به‌ئجماع چه‌سپابیت، به‌لام مه‌رجه‌کانی پایه‌کانی تر، به‌تاییه‌تی مه‌رجه‌کانی عیله‌ت، پیوستی به‌ نه‌ندازه‌یه‌ک درێژکردنه‌وه‌ هه‌یه‌.

۱۸۴- یه‌که‌م: مهرجه‌کانی حوکمی نه‌سله‌که‌:-

۱- ده‌بیت نه‌و حوکمه‌ نه‌سله‌، حوکمینکی شه‌رعی کرداری بیت‌و، به‌ ده‌قیکی قورئان، یان فه‌رموده‌ چه‌سپابیت، به‌لام نه‌گه‌ر به‌ ئجماع چه‌سپابیت، نه‌وا هه‌ندی له‌ زانایانی ئوصول پایا وایه‌ که‌ قیاس له‌ حاله‌ته‌دا دروست نییه‌، چونکه‌ قیاس له‌سه‌ر بنه‌مای زانینی هۆکاری حوکمه‌که‌ (علة‌ الحکم) وه‌ستاوه‌و، بنایات نراوه‌و، له‌سه‌ر بنه‌مای بوونی عیله‌ته‌که‌ (هۆکاره‌که‌) له‌ فه‌رعه‌که‌دا، ئیدی فه‌رع و نه‌سل یه‌کسان ده‌کرینه‌وه‌و، نه‌مه‌یش

1 سورة (الجمعة / ۹).

2 فواتح الرحموت بشرح مسلم الثبوت، ب ۲، ل ۲۵۰ و دواتر، المستصفی للمام الفزالي، ب ۲،

ل ۳۲ و دواتریش، الأمدي، ب ۳، ل ۲۷۷ و دواتر.

له و حوكمانهيدا كه به ئىجماع جيگير كراون، پوونادات، چونكه له ئىجماعدا باسى ناوهيتنانى به لگه كاني به مەرج نه گيراووه، كه دركاندنى پالپشت و به لگه كانيش نه هاته دى، ئىدى هۆكاري حوكمه كه نازنرئيت، بۆيه قياس ليره دا به نه نجام ناگه يه ندرئيت، به لام زاناگه ليكي تر ده لئين، دروسته حوكمه كه بگوازيته وه بۆ فهرعه كەيش، به هۆى قياسه وه، هه رچە نده نه و حوكمه به هۆى ئىجماعيشه وه جيگير كرابئيت، چونكه زانينى عيلله تى حوكم چه ند پيگايه كى هه يه، له وانه، بوونى په يوه ندى (مناسبه) له نيوان نه سل و فهرعه كه دا، هه روه ك دواتر له م باره يه وه پوونكر دهنه وه دئيتو، بۆيه باسنه كردنى پالپشت و به لگه ئىجماع له م باره يه وه زيانمە ندى نيبه و، نابئيت پيگر له ناسين و زانينى عيلله ته كه و، نه م قسه يه ش له پيشتره و (راجع)ه، و جا نه گه ر حوكمه كه ته نها و ته نها به قياس چه سپينرابوو، نه و ناكرئيت، وه كه نه سل ته ماشا بكرئيت، قياسى له سه ر بكرئيت، به لكو ده بئيت قياس له سه ر نه سلئى نه نجام بدرئيتو، بكرئيت، كه به ده ق پالپشتى لئوه كرابئيت، به راسته وخۆيى و به بئى پيچ و په نا.

ب- ده بئيت نه و حوكمه خاوه نى مانايه كى وايئيت، كه عه قل په ي پئى بباتو، هه ستى پئى بكاتو، حوكمه كه له سه ر عيلله تئيكى وا بنيات نرابئيت، كه له چوار چئوه ي ژيرى مرقفدا جيگاي ببئته وه، چونكه بنه ماي قياس، برئيتيه له هه ستركردن به عيلله تى حوكمه كه و، هه روه ها هه ست بكرئيت، به هاتنه دى نه و عيلله ته له فهرعه كه شيدا تاله م پوانگه يه وه بتوانرئيت، حوكمى نه سل كه بگويزرئته وه بۆ فهرعه كه، به هۆى نه وه ي كه له عيلله ته كه دا هاوبه شن، چونكه نه گه ر عه قل په ي نه برد، به هه ستركردن به و حوكمه، نه و قياسيش بيانوى نه هاتنه دى و به رپا نه بوونى بۆ دروست ده بئيت، بۆيه زانايان فهرموويانه: كه قياس كردن له نه حكامه كاني په رستندانويه، كه نه حكامى په رستن كه نه وانن كه ته نها په روه ردگار عيلله تى چه سپاندينان ده زانئيتو، كه سى فيرى په وتى زانينى نه و هۆكارانه يان نه كردوه، وه كه ژماره ي پكاتە كاني نويزه كانو، دانانى ژماره ي شه لاقه كاني كه سى داوين پيس، كه سه د شه لاقى له سه ر داناوه، هه روه ها ژماره ي شه لاقه كاني كه سى بوختانكارو، سوپانه وه به ده ورى مالى خودا، به چه ند سوپانه وه يه كى

دیاریکراوو، ههروه‌ها هاتوو چۆی نیتوان (صفا) و (مروة) که دیاری کرداوو، چه‌نده‌ها نموونه‌ی تری له‌م شیوه‌یه.

ئینجا نه‌گه‌ر حوکمی نه‌سله‌که مانایه‌کی وای هه‌بوو که عه‌قل په‌ی پی ده‌برد، واته‌: له‌سه‌ر عیله‌تیک بنیات نرابوو، که عه‌قل هه‌ستی پی ده‌کرد، جا له‌م حاله‌ته‌دا قیاس دروسته، که عیله‌ته‌که‌ی زانراو، هه‌روه‌ها چه‌سپاندنی له‌فه‌رعه‌که‌دا چه‌سپینرا، ئیتر قیاس دروسته، ئیتر حوکمی نه‌سله‌که له‌و نه‌حکامانه‌بیت، که به‌ (عزیمه‌: پێداگیری) ناسراون، واته‌: هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ ش‌هرع دایناون، یاخود له‌ نه‌حکامه‌ (رخصة: ده‌رفه‌ت پێدراوه‌کان) بن، که دواتر به‌هه‌لاویر (إستثناء)ی دانراون، هه‌رچونیه‌که، نموونه‌ بق‌ یه‌که‌م: وه‌ک هه‌رامی خواردنه‌وه‌ی ئاره‌قو، نه‌دانی میرات، به‌و میرات به‌ره‌ی که میرات ده‌ره‌که‌ی خۆیی کوشتوووه‌، نموونه‌ی دووه‌: وه‌ک، مامه‌له‌کردنی داره‌دۆخه‌ (العرايا) و،

1 العرايا، داره‌ دۆخه‌، نه‌وه‌یه‌ که ده‌وله‌مه‌ندیک، دارایی دووان ده‌دا، به‌هه‌ژاری، تا به‌ره‌که‌ی بخوا، له‌ داویدا داره‌که‌ هی خۆیه‌تی، جا له‌ پاشا بق‌ بارسوکی به‌ره‌که‌ی لی ده‌کړیته‌وه‌، به‌ خورما نه‌گه‌ر هه‌ردوولا هه‌وه‌سیان هه‌بوو، هه‌روه‌ها فروشتنی خورما به‌داره‌وه‌، به‌هه‌ندی خورمای گه‌یشتوو، به‌پازی بوونی هه‌ردوولا به‌ق‌سپاندنی نرخه‌که‌ی هه‌ریه‌ (عرايا) دانراوه‌و، نه‌م حوکمه‌یش به‌م فه‌رموده‌ پیرۆزه‌ جیگیر کراوه‌، که ده‌فه‌رمویت: (نه‌ی رسول الله ﷺ) عن بیع الشیئ بجنسة متفاضلاً ورخص فی العرايا) واته‌: پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێگری کردوو له‌ ک‌پین و فروشتنی دوو شتی وه‌ک یه‌ک، که یه‌کیکیان ب‌ره‌که‌ی له‌وی تر زیاتر بیت، به‌لام له‌ (العرايا) دا پ‌نگه‌ی پێداوه‌و، هه‌روه‌ها له‌ سه‌حیحی بوخایدا هاتوو، که پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) (نه‌ی عن المزابنة، أي: بیع التمر، إلا اصحاب العرايا، فأنه‌ أذن لهم) واته‌: پ‌نگه‌ی ک‌رنوو، که مامه‌له‌ی خورما به‌ خورما که به‌ مامه‌له‌ی (موزابنه‌) ناو نراوه‌، به‌لام پ‌نگه‌ به‌وانه‌ دراوه‌، که مامه‌له‌ی (العرايا) ده‌که‌ن، جا تری قیاس ده‌کړیته‌ سه‌ر نه‌م خورمایه‌، بۆیه‌ دروسته‌ مامه‌له‌کردنی تری، به‌داره‌که‌یه‌وه‌، واته‌ به‌ په‌رسيله‌یی، که ب‌ق‌سپینری به‌ میوژو، مامه‌له‌یان پ‌یوه‌ ب‌ک‌ریت.

خواردنی گوشتی مرداره و هبوو، هاو وینه کانی له و شتانه ی که حه رامنو، له کاتی پتوستیدا نه و حوکمه یان له سه ر لابراره ^۱.

ج- ده بیت عیلله ته که بتوانریت له فهره که دا پراکتیزه بکریت جا نه گهر نه و عیلله ته ته نها له نه سه له که دا کورت هه لاتوبووو، نه ده کرا، له غهیری نه و نه سه له دا جی به جی بکریت، نه وه له م حاله ته دا قیاس پوونادات، چونکه له قیاسدا ده بیت، نه سه له که و فهره که دا هاو بوش بن، جا نه گهر عیلله تی حوکمه که هاتنه دی له فهره که دا به دی نه ده کرا، نه و ها به شی نیوان نه سل و فهرع له عیلله ته که دا به دی ناکریت و، دواجار قیاس نه نجام نادریت و، جی به جی ناکریت وه ک کورت کردنه وه ی نوژ له سه ر فهداو، شکاندن

1 خوی پهروه دگار ده فهرمویت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْيَتُهُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهْلُ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ. وَالْمُنْخَفَقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ﴾ (سورة المائدة/ ۳) واته: خواردنی گوشتی مرداره و هبوو، هر خوینی له هر نه ندامیکی نازه لی بته ده ری و پروا، حه رانه بۆتان، نه ی پرواداران و، هر نازه لیکیش که له وه ختی سه ربیدنا ناوی غهیری خوی لی بهیتریت و، مالاتی خنکاروو، لیترای مرداره و هبوو، هه لدریوو له شاخوه به ره وه بوو، هر چی دینه په لاماری دابی و مرداره و هبویت و ه، مه گهر بهر له گیان ده رچوونی فریای چه قوکه که وتبی و، سه رتان بزویی، واته: نه گهر هر به ک له وانه بهر له گیان ده رچوونی به رده ست که وت و سه ربوا، خواردنی حه لالی ده بیت و، هر چی بۆ بته کانیش سه ربدر، خواردنی حه رانه، هه روه ها په روه دگار له هه مان نایه تدا ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ﴾ واته: ئینجا له گه ل حه رامکردنی نه و شتانه شیدا، هر که سیک له برسانا، ناچار بوو، بۆ خواردنی هه ریه کی له قه ده غه کراوه کان و مه ترسی نه وه ی هه بوو، گهر شتی نه خوا، له برسا به ری. ده توانی لیان بخوات، به مه رچی نه یه وی خوی توشی گونا ه بکات و زیاده په ری بکات، به پاستی په روه دگاریش زور لیبوره یه و، زوریش به میهره بان و دلوفانه.

جا له م نایه ته دا ده رده که ویت، که که سی ناچار له کاتی برسیتیدا بۆی هه یه، که نه و شته حه رمانه بخوات و، بۆیه حه لته نه خۆشی و هر پیدایسته کی تر قیاس ده کریته، سه ر نه و حاله ته باس کراوانه ی سه ره وه و، ده توانریت نه و حه رام گه له کاتی پتویست و ناچاریدا به کار بهیترین.

پژوو هر له سه فهدا، كه عيلله تى ئه م حوكمه له م دوتنه دا سه فهدا كه يه و، مه به ست لتي لابردنى ئاره زوو دژواريه له سهر مرؤډ، به لام ئه م عيلله ته كه سه فهدا كه يه، ته نها له كه سى سه فهدا كه ر (مسافر) دا، دپته دى، بۆيه ناكريت كه ئه وانه ي كارى سه خت ده كه ن، يان پيشه ي سه خت و، تاقت پرؤكينيان هه يه، قياس بكرينه سهر كابراى سه فهدى.

د- ناييت حوكمى ئه و ئه سله تاييه ت بيت، به و ته نها ئه سله وه چونكه تاييه تمه ندبوونى به ئه سله كه وه واى لى ده كات، كه نه توانريت بگويزريت وه بۆسهر فهدا كه وه، به سهريدا جى به جى بكريت كه ئه مەيش نه كرا، ئيتر به هيچ جؤريك قياس ئه نجام ناردت، چونكه قياس كرن له م حاله ته دا پتچه وانه ي ئه و به لگه يه يه كه سه لمينه رى تاييه تمه ندى ئه و حوكمه يه، به ئه سله كه يه وه و قياسى دژه به لچگەيش به تاله، نمونه ي ئه م جؤره يش وه ك تاييه تمه ندى پتغه مبه ر (ﷺ) به وه ي كه ته نها ئه و پتگا پتدراوه، كه له چوار ژن زياتر به يئيت و، هه روه ها تاييه تمه ندى پتغه مبه ر (ﷺ) له وهيدا، كه حه رام له دواى خؤى كه سى كى تر خيزانه كانى بخوازيت، چونكه دايكانى ئيمانداران، بۆيه له م حه رام بوونو حه لال بوونه دا دروست نيه كه كه سى ترى له سهر قياس بكرت، چونكه تاييه تمه نده به ئه سله كه وه و، هه روه ها نمونه ي تر وه ك، تاييه تمه ندى (خوزه يمه ي كوپى ثابت) خوا لتي پازى بيت له وهيدا كه ته نها له جياتى دووشايت، شايه تيه كه ي وهرده گيرا، كه ئه مەيش حوكمى تاييه ته به وو، به م فهدا كه يه يش چه سپتدراوه، كه پتغه مبه ر (ﷺ) ده فهدا كه يه (من شهد له خزيمه، فهو حسبه) واته: هه ركه س خه زيمه شايه تى بؤ بدات، ئه و ته نها ئه و شايه تيه ي به سو، كه سى ترى ناويت، بۆيه دروست نيه يه هيچ كه سى كى ترى ئه م ئومه ته ي له سهر قياس بكرت، هه رچه نده له هه ر پله يه كى بالاي شكۆمه ندى و خودا ناسيدا بيت!

١٨٥- دووهم: مه رجه كانى فهدا كه ((لق)) :-

١- ده بيت ئه و فهدا، ده قى شه رعى له سهر نه بيت، كه حوكمه كه ي ديارى بكات، چونكه كاتيك قياس ده چپته سهرى، كه له و پرسه دا ده قيك بوونى نه بيت، كه حوكمه كه ي ده ربخات، جا قياسى بؤ به كار ده يئريت و، ئه وه ي له لاي زانايانى ئه و سولئ

فیقه، چه سپاوه، نه وهیه که له کاتی بوونی دهقی شهرعیدا ئیدی ئیجتیهاد کردن نییه و، نابیت و، که دهق هه بوو، ئیتر مانایه ک بق قیاس نامپنیتته وه و، له سهر ئهم بنه مایه بیت، نه وانه ی که ده بیژن، نازادکردنی بهنده یه کی ناموسلمان، نابیتته که فارهت ده ری سویندی ناهق، که قیاسیان کردوه له سهر که فارهتی کوشتنی به هه له، که له م ئایه ته پیروژه دا هاتوه، که ده فره مویت: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾^۱ واته: ههر که س موسلمانن به هه له بکوژی، نه وه نازادکردنی بهنده یه کی باوه پرداری وه ک که فارهت له سهره، نه مه قیاسیکی نادروسته، چونکه پیچه وانه ی نه وه ده قیه که سه بارهت به که فارهتی سویند هاتوه، که پهروه ردگار ده فره مویت: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّرتُمْ، إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾^۲ واته: خودا به سویندی زاره کی و بی مه به ست و بی نیاز، وه ک بلتیت (ناوالله، به لی والله، ئه ری والله، و...) نه وانه ناتانگری و جه زره به تان نادات، به لام به و سویندانه ده تانگری و سزاتان ده دات، که به دل گریبان ده دهن و، له ناخی دلتانه وهن و ناشیان به نه سهر، جا ده بی له که فارهتی نه م جوړه سویندانا خوراک به ده که سی بی نه واو هه ژار بدن، له و خوراکه مامناوه ندییه، که ئیوه پوژانه به مال و مندال و خیزانی خوتانی ده دهن، یان ده بیت ده هه ژار پوخته بکه ن، یان ده بیت کزیله یه ک نازاد بکه ن، که له م ئایه ته پیروژه دا (رقبه: کزیله) به په های هاتوه و، پاسکوی باوه پردار بوونی پیوه نه به ستراوه ته وه و تیایدا مه کراوه به مه رج، بویه دروست نییه، که مه رجی ئیماندار بوونی له سهر دابنریت و، قیاس بکریت له سهر که فارهتی کوشتنی به هه له.

1 سورة (النساء / ۹۲).

2 سورة (المائدة / ۸۹).

ب- ده بیټ ټو عیله ته ی که له ټسله که دا هیه، له فرعه که شیدا بوونی هه بیټ، چونکه مهرجی گواستنه وهی حوکمه که له ټسله که وه بق فرعه که، ټوهیه که ده بیټ عیله ته که یش بگویرزیته وه، ده بیټ ټو عیله ته ی که له فرعه که دا هیه، هه مان ټو عیله ته بیټه، که له ټسله که دا بوونی هیه، که حوکمه که ی له سر بنیات نراوه، چونکه ټه گهر فرعه که یه کسان نه بیټ، له گهلچ ټسله که دا له عیله ته که دا، ټوا له حوکمه که شیدا یه کسان نابین، چونکه ټم پرټوسی یه کسان بوونه وهیه، واته: گواستنه وه و ټیپه پانندن حوکمه که له ټسله که وه بؤسر فرعه که، له سر بنه مای لیگچوون له عیله ته که داو، له نیوان هه ربووکیاندا بنیات نراوه، که عیله ته که یه کسان نه بوو، ټوا له حوکمه که شیدا یه کسان نابینو، ټو قیاسی که ټم مهرجی تیادا نایه ته دی، پیټی ده گوتریت، (قیاس مع الفارق)و، نموونه که یشی وه ک پرسگی دابه شکرینی ((عه قار)) (زهوی، یان خانوو)، له نیوان چه ند شه ریکتکدا، که بیگومان له م حاله ته دا شه ریکه کان مافی له پیشتریان هیه، بق کرپنه وهی ټو مولکبه ش، که ټه میش به (شفعة) ناو زهره کراوه، که نایا به گویره ی ژماره ی که شه ریکه کان مافی ټو به شکرندنه یان هیه و، پیژده ی به شه که یان حسابی بق ناکریت، یاخود به سر نییه و به گویره ی به شه کانیهان؟ له م باره ی وه حه نه فییه کان ده لټین: به یه کسان ی دابه ش ده کریت به سه ریاند، به پیټی په چاوکردنی پیژده ی به شه کانیهان و، زانایانی تر هه ن، که پایان وایه که به گویره ی پیژده ی به شه کانیهان دابه ش ده کریت به سه ریاندو، لیټره دا قیاسیان کردوه، به به لکه، به پیټودانگی ټوهی که ټو سامانه ی که له م پیگای مافی له پیشتر بوونه وه (شفعة) وه رده گیریت، وه ک سودی ټو مولکه وایه، که له نیوان چه ند که سینکدا به شه ریکی هیهان و، چوون له م کاته دا له سوودو قازانجه که ی مولکه هاوبه شه، قازانجه که دابه ش ده کریت، به سه ر شه ریکه کاندو، هه ر یه که به گویره ی به شه که ی قازانجی به شی ده دریت، ټه م ش راجیاییه کی نیوان شه رعزانانی له سه ر نییه، بؤیه ټم له پیش بوونه (شفعة) یه، ی له سه ر قیاس ده کریت و، که واته له میشدا هه ر یه که یان به گویره ی پیژده ی به شه که ی له مولکه که دا به شه قازانجی هیه و، هاوبه شه، به لام حه نه فییه کان ټم

قسه یه یان وا بهرپرچ داوه ته وه که نه مه (قیاس مع الفارق: قیاسی نه شیاوه)، چونکه نه و سودو قازانجه ی که له و مولکه به دهست دیتو، له دهره نجامدا هه ر شه ریکه و به گویره ی قازانجی به شه که ی خوی که به دهست هاتووه، قازانج ده بات، به لام نه و مولکه ی که به پرگای (شفعه) به دهست هاتووه، له مولکی نه وان به دهست نه هاتووه، چونکه ناگونجیت، که مالی که سانی تر سودو قازانجه که ی بۆ که سانیک ی تری غهیری خاوه نه که ی بیّت.

۱۸۶- مهرجه کانی ((هۆکار: علة)) له که :-

((هۆکار: العلة)): بریتیه له بنه ماو بنه رشته و چه قی قیاس و له پایه مه زنه کانیه تی و له سه ر بنه مای ناسینی عیله ته و، له دوا ی دلنیا بوون له هاتنه دی نه و عیله ته له فره که دا، ئیدی قیاس دیته جی و به هه مه گه ی دهرده که ویتو، دوا جار بۆ موخته هید دهرده که ویت، که نه و حوکه ی ده قه که ی له سه ر هاتووه، ته نها تایبته نییه به وه وه و، له سه ر ته نها نه و کورتنه کراوه ته وه و، به لکو نه و حوکه حوکه ی سه رجه م نه و پیشهاتانه یه که نه و عیله تی حوکه ی تیادا هاتبیته دی.

له بهر نه مانه هه مووو، له بهر بایه خی عیله ته، پیوستیمان به پڅۆشکردنیک هه یه، که مه به ستو ئامانجی عیله ته تیایدا پوون بکریته وه، واته: پونکردنه وه ی مانای زاراوه یی عیله ته و جیاوازی نیوان عیله ته و، حیکمه ت و، جا که نه م پڅۆشکردنه مان سازدا، ئینجا مهرجه کانی عیله ته که م ده که ی نه وه.

۱۸۷- نه وه ی له لای لیکۆلره وانی نیو جوماوه ری زانایان چه سپاوه نه وه یه که نه حکامه شه رعییه کان به هه وانته یی و به بی ئامانج له لایه ن شه رعه وه دانراون و، هۆکاری هه یه، که بووه ته هۆکاری به شه ر کردنیان و، ئامانج گه ئی له پشتیان وه هه ن، که هاتنه دییان مه به ستو، هه روه ها له بهر به رژه وه ندی ئیستا و ئاینده ی مرقفه کان شه ر دایناون و، نه و به رژه وه ندیه ی که په چاو کراوه یان بۆ نه وه یه که مرقفه کان تووشی سودو قازانج بکات و، یاخود له بهر نه وه یه که زیان و گهنده لی و سه ختی له سه ریان دوور بخاته وه و، به رژه وه ندی به هه ردو و نه و شیوازو په هه نده یه وه هۆکاری بنه پرته ییه، له سه ر

هر شهر دانا نی، نیتر فرمان کردن بیت، یان بهرگری لیکردن بیت، یان موباح کردن بیت، هر چونی که و، جیگیر بوونی دهق و نه حکامی شهرعی زور به لگن له سهر نه و قسه به مان، نیتر نه و نه حکامه شهرعی یانه سهر به پرستش کان بن، یان مامه له کان چونی که نه، زورجار قورنانی پیروز حکمهت و هونه ری به شهرع دانانی حوکیکی له گه ل خودی حوکه که دا هیناوه، که سودگه یاندن بووه، یان دورخستنه وهی زیان بووه، بویه شهرعینراوه له و نمونا پیش وه ک په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يٰۤاُولٰٓئِیۡ اَلَا لَبِیۡ﴾^۱ واته: له کوشتنه وه دا ژیا نمان بق مرفه کان په خساندووه، نهی خاوه ن عه قله کان، چونکه که که سیک که سیک کی کوشت و، کوژرایه وه، نیتر خه لکی تر پیاو کوژی ناکه و، به مه یش ژیا ن بق زور که سی تر مسوگر ده کریت.

و هره وه ده فهرمویت: ﴿وَاَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾^۲ واته: هیزو نه سپی جهنگی باش ناماده بکه ن، به گویره ی توانا بق به رامبه ری بی باوه پان، تا به م ناماده سازیه دوژمنانی خوداو موسلمانان بترسینن.

هره وه ده فهرمویت: ﴿اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُوْنَ﴾^{۱۰} اِنَّمَا يٰرِبُّدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوَفَّعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾^{۱۱} واته: نهی باوه پداران ناردهق و قوما ر بازی و، نه و به رده ی حه یوانی بته کانی له سهر سهر ده پردیت، بق بته کان و، فالگرتنه وه، له مانه گشت دوریکه ونه وه و، نه مانه له کاری پیسن و له کاری شه یتان، لییان دوریکه ونه وه و، سا به لکو خودا سهرتان بخاو، پگارین، شه یتان ده یه ویت به م کارانه تان

1 سورة (البقرة/ ۱۷۹).

2 سورة (الأنفال/ ۶۰).

3 سورة (المائدة/ ۹۰-۹۱).

دوژمنایه‌تی و قین بخاته ناتانو له سادی خواو له نویژکردن غافلتان بکات، شاخو ئیتر
ئیه له کارانه ده‌سبه‌ردار ده‌بن؟!

مه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لِكَىٰ لَا يَكُونَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾^۱ واته: ئینجا
که زه‌ید زه‌ینه‌بی خواست و بوو به هاوسوری، پاشان پیکه‌وه نه‌یانکراو ته‌لاقیبداو
جیاابوونه‌وه، ئیمه له تۆمان ماره‌کرد، خودا ئه‌و بریاره‌ی دا، تا هیچ دلته‌نگی و گرفتیک
بۆ به‌واداران له ماره‌کردنی ژنی به‌کوپ کراو یان دروست نه‌بیئتو، به‌شتیکی
ناشرین و ناپه‌سندی دانه‌نن کاتیک ئه‌و کوپانه‌تان ماره‌ برپنن لیان و ته‌لاقیان بده‌ن و،
برپاری خودای مه‌زنیش برپاوه‌یه و ده‌بی جی به‌جی بیئت.

- جا له ئایه‌تی یه‌که‌مدا، ئه‌وه‌ی درکاندوه، که مه‌به‌ست له کوشتنه‌وه‌ی کابرای
بکوژه، پاراستنی ژیان و گیانی خه‌لکه.

- له ئایه‌تی دووه‌مدا: پوونی کردۆته‌وه، که مه‌به‌ست له ئاماده‌کاری هیزی جه‌نگی،
بۆ ترساندنی دوژمنه، تا به‌م ترساندنه‌ پێگری لی بکریت، له دوژمنکاری کردن و نواندن.

- له ئایه‌تی سییه‌مدا: ئه‌وه‌ی ده‌رخستوه، که مه‌به‌ست له حه‌رامکردنی ئاره‌ق و
قومار بازی، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که چه‌نده‌ها خراپه‌ و دوژمنایه‌تی و پق و قینی له‌سه‌ر دیته
جی‌و، تیایدا حه‌شار دراوه.

- له ئایه‌تی چواره‌مدا: ئه‌وه‌ی ده‌رخستوه، که بۆ ماره‌کردنی ژنی ته‌وانه‌ی که به
پروپاگه‌نده‌ کراون به‌کوپکابرا به‌شه‌رعی دانراوه، تا به‌م هۆیه‌وه سه‌خی و دژواری له‌سه‌ر
شانی موسلمانان لابدریت.

نه‌موونه‌ی تری له‌م جوژه ئایه‌تانه، له‌باسی حه‌جیشدا هاتوه، که قورئان
ده‌فه‌رمویت: ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾^۲ واته: ئاماده‌بوون له حه‌جدا، زۆر که‌لکی وه‌ک،

1 سورة (الأحزاب/ ۲۷).

2 سورة (الحج/ ۲۸).

ثابتنی و دنیایی و بازگانی و کومه لایه تی و ثابوری تیدایه و، ههروه ها سه بارهت به
 فه رزکردنی نویژ فهرمویه تی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾^۱ واته:
 سودی نویژ نه وهیه که مروژ له خراپه و خراپه کاری دوورده خاته وه و، ههروه ها وهک
 به شه رعکردنی شه لاقدانی ژن و پیاوی داوین پیس، له بهر به رژه وهندی پاراستنی
 په چه لهک و، برینی دهستی دز، له بهر پاراستنی مولکی خه لکی و، هتد.... و سوننه تیش
 هه ر شه م په وه تی گرتوته بهرو، له زوریاندا به راشکاوی مه بهستی شهرع له بهر
 شه رعکردنی خراوه ته پوو، وهک شه و فهرمایشته ی پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت: (یا
 معشر الشباب من استطاع منكم الباءة فليتزوج، فإنه أغص للبصر، و أحسن للفرج)،
 واته: نه ی کومه لی که نجان هه ر که س له ئیوه له توانیدا ههیه، با پرۆسه ی هاوسه ر گیری
 نه نجام بدات، چونکه شه م پرۆسه ی پاریزه ری چاوه له نه زهرو پاریزه ری شهرمگایه له
 گونا هکردن.

ههروه ها ده فهرمویت: (فمن صلى بالناس فليخفف، فأن فيهم المريض والضعيف و
 ذالحاجة)، واته: هه ر که ستان پيشنوژی کرد، بۆ خه لکی با دریزی نه کاته وه، چونکه له
 ناو شه و خه لکه دا مروژی نه خوژ و لاوازو کاردار ههیه.

که واته مه بهست و ئامانج له به شه رعکردنی نه حکامه کان، بریتییه له هینانه دی
 به رژه وهندی مروژه کان و، شه م به رژه وهندییه یش به هونه ری حوکم یان نیشانه ی حوکمه که
 ناو زهرد کراوه، جاحیکمه تی حوکم بریتییه له و به رژه وهندییه ی که به دهینه ری سودو
 قازانجه، یان لابه ری زیانه، که شهرع مه بهستی بووه، بیته دی، بۆیه شه و حوکمه ی
 شه رعان دووه.

به لام لیژده دا تیبینی شه وه ده کریت، که به زوری شهرع حوکم و حیکمه ته که ی به بوون
 یان نه بوون پیکه وه گری نادات و، به لکو به شتیکی تره وه گری دعات، که گونجاوه و
 له شان و شکویدا ههیه، که حوکمه که ی پیوه به ستریت و، له سه ری بنیات بنریت، تا له

1 سورة (العنکبوت / ٤٥).

پیه وه حیکمه تی نه و حوکه بیه جی، واته به رژه وه ندیه که که نامانجهانه بیتهدی، وه دروستی شکاندنی پۆژوو له پهمه زاندا، که نه م حوکه به حیکمه ته که یه وه نه به ستراره ته وه، که لادانی ناره حه تییه، به لکو به شتیکی تره وه به ستراره ته وه، وه سه فهرکردن و نه خوژی و هند... چونکه له تاییه تمه ندی و شان و شکوی نه م پیکه وه گریدانه نه وه یه که حیکمه تی حوکه که ده هینیتهدی.

هۆکاری نه م په وت و شیوازه ییش نه وه یه که جاری واهیه، حیکمه ته که شاراره یه و، لیکۆلینه وه له هاتنه دی بی ناکامه و، ناکریت، حوکی له سه ر بنیات بنریت، وه له موباحی و دروستی مامه له کردن و، سه ره ته قی کردنه کانی تردا، که حیکمه ت له دروست بوونیان، بریتییه له لادانی ناره حه تی له سه ر خه لکی، تا پیداویتییه شه رییه کانی خویان دابین بکه ن و، پیداویستیش شتیکی شاراره یه و، بۆیه شه رع حیکمه تی حوکه که ی به ستۆته وه، به شتیکی تره وه، که نه و شته پیکه یه کی په چاوکراوه بۆ هاتنه دی پیداویستییه کان، که بریتییه، له وه لام وه رگرتن و پازی بوون له سه ری، واته (الایجاب والقبول)، واته گۆرپنه وه ی پرسیارو وه لامه سه لمینه ری حاله تی پیداویستییه که یه و برپایه وه و، جاری واهیه که نه و حیکمه ته، شتیکی بی چوار چۆیه و سنور نادیاره، واته: به پنی گۆران و نه ندازه ی خه لکه که، حیکمه ته که ییش ده گۆریت و، ناکریت حوکی له سه ر به رپا بکریت، چونکه ده بیته هۆی شه قان و شه ژان له نه حکامه کاندانه وه فره مانه ی که ته کلیف کراوه، نه نجام بدریت، جی به جی نابیت و، پیکه ستن و به دیه اتنی نایه ته دی و، پاساوی و به لگه ی مۆرفه کان بۆ خۆدزینه وه له پراکتیزه کردنی نه حکامه کان زۆرو فره اهم ده بیت.

که واته: بۆ نمونه دروستی شکاندنی پۆژوو له پهمه زاندا بۆ نه وه ده گه پیته وه، که ناره حه تی له سه ر شانی مۆرفه کان لابه ریت، که نه مه ییش شتیکی نه ندازه یی ناسنورداره و، بۆیه شه رع نه م حوکه ی به ستۆته وه و، گرینی داوه، به شتیکی سنوردارو چوار چۆیه داری وه که سه رفه رکردن و، نه خوژ بوونه وه، چونکه هه ردوکی نه مانه زیاتر جینگای نه وه ن و چاوه پنی نه وه یان لی ده کریت، که له و دوو حاله ته دا زیاتر حیکمه تی نه و حوکه دانه بیته

جی، ههروهه ها نمونه ی تر وهك، به شه رعكردنی مافی له پیش بوون له مامه له كردندا (شفعة) له بهر شه وهیه كه زیان لا بدريت، له سه ره شه كه سانه، زیانه كه یش نادیارو بی سنورو بی چوار چیه وهیه، بویه حوكمه كه به ستراره ته وه، به مافی شه ريكایه تی و دراوسیه تییه وه، چونكه شه ريك یان دراوسیه بویه هیه، كه له كایه ی كریاری تر زیان ببینن، بویه حوكمه كه به ستراره ته وه به و دوو شته وه، كه زیاتر چاره پتی شه وه یان لی ده كریت، كه به رگریكار بن له زیانه كه و شه به لایه دوور بخه نه وه، شه یش نامانجی شه ریه ته، جا حيكمه ت، له بهر شاراره یی و بی چوار چیه بیه كه ی له زۆره ی كاته كاندا به ستراره ته وه به شه حكامه كانه وه، به لكو به ستراره ته وه به شیکی ناشكرای چوار چیه داری سنوردار كه زیاتر جیگای شه بیت و، چاره پتی شه وه ی لی بكریت، كه حيكمه ته كه ی به هوه بیته جی، شه شته ناشكرا چوار چیه داره شه وهیه كه زانایانی ئوصولی فیه، ناویان ناوه به (علة الحكم: هوكار حوكمه كه) یان (مناطق الحكم: شیوازی حوكمه كه) یان (مظنة الحكم: پیگای زۆر هه راهه م بوونی حوكمه كه).

۱۸۸- له م پوونكردنه وهیه وه بۆمان ده رده كه ویت، كه جیاوازی نیوان عیله تی حوكم و حيكمه ته كه ی بریتیه له وه ی كه حيكمه ت شه به رژه وه ندیهیه كه شه ره له كاتی به شه ره كردنی شه حوكمه دا په چاوی كردوه وه، عیله تیش بریتیه له وه وه صفی ناشكرا و چوار چیه داره ی (ناپه ره شه و بلاو) كه حوكمه كه ی له سه ره بنیات نراوه وه، له پوهی بوون و نه بوونه وه پیوه ی به ستراره ته وه، چونكه شه جیگا په چاو كراوو زیاتر گونجاوهیه كه میركیكه بۆ هاتنه دی و جی به جی كردنی شه به رژه وه ندیهیه كه نامانجی شه ره، له كاتی شه رعاندنیدا و هه ر بویه شه زانایانی ئوصول ده هه رموون، شه حكامه كان په یوه ستن به عیله ته كانیان وه نهك به حيكمه ته كانیان وه، به و مانایه ی كه له هه ر جیگایه ك عیله ت هه بوو، حوكمیش ههیه، هه رچه نده حيكمه ته كه یشی له هه ندی كاتدا دوا بكه ویت و، نهیه ته دی و، هه ركات عیله ت نه بوو، حوكمیش نییه و، هه رچه نده له هه ندی كاتدا ته نانه ت حيكمه ته كه یشی هایته دی، چونكه به ستنه وه ی حوكم به عیله ته وه دۆخیکی له باره بۆ هاتنه دی حيكمه ته كه و، زیاتریش دیته دی و به رجه سته و جی به جی

دهبیتو، نه گهر هاته دیش دوا که ویت، نه مه حاله تیکی ده گم نه و، کار به لایه نی زالو زیاتر ده کریت، تا لایه نی که م و ده گم نه، وه که به ده ستهینانی نمره ی سهرکه وتن له تاقیکردنه وه دا له لایه ن قوتابییه وه زیاتر هؤشداریده رو میترگیگی له باره بؤ وایرکردنه وه به وه ی که نه و قوتابییه زیاتر شیاوه بؤ زانست و ده ده ستهینانی و شیاوی کوتای پیتهینانی نه و قوناغی خویندنی هیه ههروه ها گریدان و به ستنه وه ی نه حه کامه کان به عیلله ته کانه وه فاکته ریکه بؤ جیگیر بهوونی و چه سپاندنی به رده وامی نه رکه کانی سهر شانی مۆرفو، پیک و پیک کردنی نه حکامه کان و پیکخستن و دریژه پیدانیان و چه سپاندنی فه رمانه گشتیه کانی شهرعو پوونکردنه وه ی یان و، نه مانه یش سوود گه لیک لیراوان و، به پا نه بوونی حکمه ت له هه ندی شت و پېشهای لاوه کیدا و له هه ندی کاتدا، کاریگه ری له سهر نه و سووده زؤرانه دروست ناکات.

له م پوانگه یه وه. هه رکات موسلمان که وته گشت و سه فهری کرد بؤی هیه، که پۆژوه که ی بشکینیت، هه رچه نده نارچه تیش نه بیتو، هه ر که س گه شتیار نه بووو، نیشته جیی شوینی خوی بووه، ناتوانیت پۆژوه که ی بشکینیت، هه رچه نده له کاره که یدا تووشی سه ختی و دژواری ده بووو، هه رکه س هه رکات شهریک بوو، له زه وی و خانویه کدا، ده توانیت به زؤر مافی شهریکه که ی تری له مامه لکه دا، به مافی (شفعة) له پیش بوونی نه و که سه، له کابرای شهریکی تر بسه نیته وه، که به کابرایه کی بیگانه ی تری فروشتبوو، چونکه نه م شهریکه له پیشتره، هه رچه نده کابرای کپیری تر زیانه ندیش نه بوو، چونکه مافی (شفعة)، به ستراره ته وه، به شهریکایه تی و دراوسیه تییه وه، نه ک به خودی زیانه که وه و، هه رکه س شهریک نه بوو، یاخود دراوسی نه بوو، نه وه مافی مولکداریتی نه و شته ی کابرای نییه، به بیانوی (شفعة) هه رچه نده زؤرتین زیانی له کابرای کپیاره وه پی بگات و، شته فروشراوه که مولکایه تییه که ی ده گوازیته وه بؤ کپیاره که و، نرخه که یش ده بیته مولکی کابرای فروشیار، نه مه یش کاتیک دیته دی که عیلله تی نه م گواستنه وه یه ی مامه له یه، که (ایجابو قبول) ه که یه بیته دی، هه رچه نده

ته نانه ت ئو دوولايه نه هچكاميان پټويستيان نه به مامه له فوشراوه كه ه بټ،
نه به پاره كې!

ئ م قسه يي ئيمه، به تپړوانين ه ندي له شه رعزانان ه لئاوه شټته وه، كه پاين وايه كه
ته لاقې كه سي زور لي كراو ناكه وټتو، ه روه ها مامه له يشي دانامه زريت، چونكه عيلله ت
به و پټوه دانگي كه دڅيكي له باره بڼ هاتنودى حيكه ته كه بويه ه رنه ویش نه لقي
گرټ دراووه به حوكمه كه وه، شټوازه كې دهرده خات، جا هره كات به لگي
يه كلاكه روه ي هاته ئاراهه له سهر نه ماني ئو دڅخه له باره ي عيلله ته كه، ئيدي
عيلله ته كه يش لاده چټتو، زور ليكر دنيش له تپړوانيني ه ندي له شه رعزانان وه به لگي به كي
يه كلاكه روه يه بڼ لادان و لبردني ئو مانايه ي عيلله ته كه و ئيدي به عيلله ت ئو ژمار
ناكرټتو، بويه حوكمه كې يش به رپانا بټ.

۱۸۹- دواي ئو وه ي كه ماناي عيلله تمان پوون كرده وه و جياوازي نټوان عيلله ت و
حيكه ته مان پافه كرد، ئيدي له خواره وه مەرجه كاني عيلله ت باس ده كه ين:

- يه كه م: ده بټ عيلله ته كه وه صفيكي ناشكرا بټ:

ماناي ناشكرا بووني، بريتيه له وه ي كه بكرټت، ئو عيلله ته هم له نه سله كه داو، هم
له فهرعه كه دا جي به جي بكرټت، چونكه عيلله ت نيشانه ي حوكمه و هو كاري ناسين و
زانيني حوكمه كه يه، واته، به بووني عيلله ت له فهرعه كه دا، ئيتر ئو فهرعه، حوكمي
نه سله كه وه ده كريتو، حوكمي ئو وه ي ه يه، جائه گر عيله ته كه شارابووه بووو،
به هه سته كان ه ستي پي نه ده كرا، ناتوانيت بټته به لگه له سهر حوكمه كه، كه واته
هرده بټت عيلله ت ناشكراو، ناشاراهه بټت، وهك سهر خوشكردن له ئاره قدا، كه عيلله و
هو كاري حرام كردنيه تي، كه خوي له خويده وه صفيكه كه له ئاره قدا ده كريت بټته دي و
پووبدات، هه وهك ده كريت بټته دي و پووبدات ديسان له هه موو گيراوه يه كي
سهر خوشكردا، بويه نه گر عيلله ت وه صفيكي شاراهه بټت، شارع هه ستاوه، له
جيگايه كدا شتيكي ناشكراو پووني بهر پاكردووه، كه جيگاي پهي پي بردني پوه
ناشكراكه بټتو، ده لاله تي له سهر بكات، وهك پازي بووني هه ردوولاي مامه له كار، له

مامه‌لەى گۆرپنەو، دا، كه ئەمە بنەماى گواستنەو، مۆلكەكەيەو، عىللەتەكەيش ئەو، يە
كه شتىكى شاراو، يەو بەدلەو، و بە خەيالەتە شاراو، كەنى دەروونەو، بە ستراو، تەو، و،
هېچ پىگايەك بۆ ھەست پىگەردنى نىيەو، ناكەرت ئەو شاراو، تە بە عىللەت دابنەرتىن، بۆيە
شەرع لە جىگەياندا شتىكى ئاشكرای داناو، كه دەستەواژەو دەقى گەربەستەكەيە.

ھەروەھا كوشتنى دوزمكارانەى بەتايبەت، كه عىللەتە بۆ كوشتنەو، كەبرىاى بكوژ،
بەلام بىگومان بەتايبەت و دەست ئەنقەست بوون، شتىكى شاراو، يەو لە دەروونىدايە،
تەنھا ئەو كەسەى ئەنجامى داو، پىي دەزانىت، بۆيە شەرع لە جىگايەكدا شتىكى پوون
ئاشكرای داناو، كه پىو، يە پەيو، ھەست بىت، و، دەلالەتى لەسەر بکات، ئەيش ئەو ئامرازە
كوشتنەيە، كه كەبرىاى بكوژ ھەلى گەرتو، و، ھەك شمشىرو دەمانچەو چەك.

ھەروەھا جىگەر بوونى سىپىرمى پىاو لە مندالەدانى ئافەرتدا، بە ھۆى كۆبونەو، لە
گەلدا، ئەمە عىللەتە بۆ جىگەر بوونى پەچەلەكى ئەو مندالە بۆ باوكى، بەلام ئەم كارە
شتىكى شاراو، يە، هېچ پىگايەك نىيە، بۆ زانىنى و جەخت كەردنەو، لەسەرى، بۆيە شەرع
لە جىگەكەيدا شتىكى ئاشكرای داناو، كه دەلالەت بکات لەسەرى، كه ئەویش
گەربەستىكى دروست و تەواوى ھاوسەرتىيە، ياخود شتە ئاشكراکە ئەم گەربەستەيە،
لەگەل بوونى گونجايە كۆبونەو، يە شەرعى ئەو ژن و پىاو، پىكەو، ياخود ھەر سەرجىي
كەردنى تەواوى نىوانىيان، كه لىرەدا جىاوازی نىوان شەرعزانانى لەسەر، واتە ئەمانە
ئەوشتە ئاشكرایانەى كه شەرع لە جىگای شتە نا ئاشكراکاندا دانىاون.

- دووھەم: دەبىت وەصفەكە چوارچىو، دارو ديارو سنوردار بىت: مەبەست

لە (منضبط) چوار چىو، داربوون، واتە دەبىت وەصفەكە سنوردار بىت، ھەقىقەتەىكى
ديارو سنوردارى ھەبىت، بەگۆيرەى كەسەكان و ھالەتەكان گۆپانى بەسەردا نەيت،
ياخود ئەگەر ئەو گۆپان و جىاوازیيەى ھەبو، دەبىت كەم بىت، ھەك ئەو، كه كوشتن
ھۆكارە بۆ بى بەشبوونى بكوژ لە مىراتبەردن، كه ئەمە ھەقىقەتەىكى ديارو سنوردارو چوار
چىو، دارى ھەيە، كه بەگۆيرەى بكوژو كۆژراو، جىاوازەكان ناگۆرپىت، دەكەرت كە
بكوژى وەسىتەكارىش قىاس بەكرىتەسەر بكوژى مىراتدەرو، ھەروەھا سەر خۆشبوون

عيلله تى حەرامى ئارەقەو، ئەمەش حەقىقەتتىكى ديارو سنور بۆ دانراوى ھەيە، كە برىتتېيە لە ولاپتېي و بى ھۆشپىيە كە بەسەر عەقلىدا دېتو، ئەمەش راستى و حەقىقەتتىكى جىگىرە بۆ خودى ئارەقو، گرنگ نىيە كە كاپرا لەبەر ھەر ھۆكارىك بېت، سەرخۆش نەبېت! و دەدەكرىت كە ئەم صىفەتى سەرخۆشكردنە لە ھەموو گىراوھەيەكى سەرخۆشكەردا پراكتىزە دەبېتو، ئەو ھەش ھىچ بايەخىكى نىيە كە گىراوھەكان لە پلەي سەرخۆشكرندا، لە بەھىزى و بى ھىزىدا جىياوازيان ھەيە، چونكە ئەو جىياوازييە كەمە، كارناكاتە سەر حەقىقەتى سەرخۆشكردن و بوونى ئەو سەرخۆشپىيە و بۆيە گوئى پى نادىت.

ھۆكارى ئەم مەرجەش ئەو ھەيە كە بنەماي قىياسكردن، يەكسانى بوونە لە نىوان فەرەكەو، ئەسلەكەدا، لە عىللەتى ئەو ھۆكەمەيدا كە يەكسانىيەكەي لە ھەمان ھۆكەمدا لەسەر بنىات نراو، بۆيە ئەگەر عىللەتەكە سنووردار نەبوو، ناتوانىت ھۆكەمەكە بەسەر يەكسانى نىوان ئەسل و فەرەكەدا بدىت، لە عىللەتەكەدا، بۆيە دەبىنن ئەگەر وەصفەكە ناسنووردارو بى چوار چۆو بوو، شەرع ھاتوو، لە جىگاكەيدا شىتتىكى چوار چۆو ھەيە، كە جىگەي ئەو تىادا بوو ھەيە، وەك ناپەھەتى كە عىللەتى دروستى شكاندن پۆئوو لە پەمەزاندو، لەبەر ئەو ھەيە كە ناپەھەتى سنوورو بى چوار چۆو ھەيە، شەرع ھاتوو لە جىگاكەيدا شىتتىكى چوار چۆو ھەيە، كە جىگەي لەبارى پوودانى ئەو ناپەھەتتەيە، كە ئەو ھەش سەفەركردن و نەخۆشپىيە، وەك خەي پەروەردگار دەفەرەمۆت: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ واتە: ھەر كەس لە ئۆو نەخۆش بوو، يان لەسەرفەردا بوو، با بەپۆئووھەكەي بشكىننەتو، دواترو لە پۆئانى تردا بىگىرەتەو.

– سییه م: ده بیټ نه و و صفه، گونجاو بیټ، له گهل حوکه که دا:

واته: ده بیټ و و صفه که و حوکه که پټکه و و شیاو و گونجاوین، واته به ستنه و و ی حوکه که به و و صفه و، زیاتر بیرى مړوډ به لای نه و و دا پشت پاست بکاته و، که له و پټکه و به ستنه دا هاتنه دى حکمه تی حوکه که له باره و هیه و جی به جی ده کریت، واته نه و به رژه و و نډییه ی که شرع په چاوی کردو و، له کاتی به شه رعکردنی نه و حوکه دا، له کاتی به ستنه و و ی به و و صفه و به رژه و و نډییه که دیته دى و جی به جی ده بیټ، و ه ک که کوشتنی به ده ست نه نقه ست و و صفی کی شیاو و گونجاو، بۆ به ستنه و و ی کوشتنه و و ی بکوژ که پییه و و، یتا خود بۆ به ستنه و و ی بى بشبوونی بکوژ له میراتی میراتده ره که ی، نه گه ر کوژ راوه که میار تده ری نه م بوو، چونکه له شان و شکوى نه م پټکه و به ستنه و و یه و و حکمه تی به شه رع کردنی نه و حوکه دیته دى و به رجه سته ده بیټ، که نه و حکماته یش ده سته لگرتنی خه لکه له دوژمنکاری و تاوان و، پاراستنی گیانی خه لک له له ناوچوون و، هه روه ها سه رخو شبوون و و صفی کی گونجاو بۆ حه رامکردنی ناره ق، چونکه له بهر پاکردنی نه م حوکه دا، به و و صفه ی که کراوه، عه قل ده پاریزیت له خراب بوون و، دزی و و صفی کی گونجاو، بۆ دانانی یاسای پټویستی برینی ده ستنی دزی پیاو و ژن که شرع دلیناوه، چونکه به ستنه و و ی نه و برینه به دزییه و و خوی له خویدا پاریزه ری مال و سامانی خه لکه و، هه روه ها سه فر کردن له مانگی پیروزی په مه زاندا، و و صفی کی گونجاو بۆ حوکه دان له سه ر دروستی شکاندنی پوژو و که تیایدا، چونکه به هوی نه م پټکه و به ستنه و و زیاترو زیاتر لایه نی هاتنه دى حکمه تی حوکه که به رجه سته ده بیټ، که حکمه ته که یشی لادانی نا په حه تی و سه ختی سه رشانی مړوډه.

که واته هوکاری پاسته قینه ی به شه رع کردنی هه ر حوکه یک بریتیه له هاتنه دى و به رجه سته بوونی حکمه ته که ی و، نه گه ر نه م حکمه ته له سه ر جه می نه حکامه کاندا دیارو چوار چپوه دار ده بوو، نیتر خودی حکمه ته که ده بووه عیله ت، به لام له بهر نه و و ی که دیار نییه و، چوار چپوه دار نییه، نه و له جیگایاندا کومه له و و صفی کی دیارو چوار چپوه دار دانراوه، که هه م گونجاو و هه م جیگای له بارو شیاو هاتنه دى نه و و صفانه ن.

جا له سر بنه مای ته م هرجه دروست نییه، که عیلله تیک به رپا بکریټ، بۆ ته و حوکمه که نه شیاوو نه گونجاوو نه ساز بن پیکه وه، که نه مهیش به (الأوصاف الطردیه) یان (الأوصاف الاتفاقیه) واته: وه صف گه لی پیوه پچراو یان وه صفی خورپسکی، ناو نراون، وه ک پهنکی ناره قو ناستی شلی و تامه کی ناگونجین که بینه وه صفی گونجاوی حه رامی ناره قو، هه روه ها نه گه ر دز ده وله مند بوو، یان که سایه تی بوو، یان ده شته کی بوو، یاخود دزی لیکراو هه ژار بوو، یان کریکار بوو، که هچکام له م وه صفانی ناتوانن بینه وه صفی گونجاوی حوکمه که، که حوکمی برینی ده سستی دزی ژن و پیاوو، هه روه ها بکوژی ده ست ته نقه ست هه ر که سی بی، پیاو بیت یان ژن بیت، یان عیراقی بیت، یان پوشنبیر بیت، یان نه زان بیت، نه مان هچکام ناگونجین، که وه صفیکی شیاوو گونجاوین، بۆ واجب بوونی کوشتنه وه ی بکوژه که، یاخود بۆ حوکمدان بۆ بی به شکردنی له میرات بردن، نه گه ر کوژراوه که میراتده ری بوو.

- چواره م: ده بیت نه و عیلله ته وه صفیکی تیپه ری هه بیت، واته، نابیت

نه و وه صفه ته نها له سر نه سله که کورت هه له اتبی، چونکه بنه مای قیاسکردن، بریتیه له به شداری کردنی فهرعه که له عیلله تی حوکمه که دا، له گه ل نه سله کی خوی، چونکه به م به شداری کردن و به کسانبوونه وه یه ده کریټ که حوکمی نه سله که بگوازیته وه و تیپه ری پی بکریټ بۆ سه ر فهرعه که، چونکه نه گه ر عیلله ته که عیلله تیکی وابوو، که ته نها له سه ر نه سله که ده مایه وه، له سه ر غهیری خوی نه ده بینرا، نه وه قیاس ناکریټ و، نییه، چونکه له و کاته دا عیلله ته که له فهرعه که دا بوونی نابیت، بۆیه دواچار قیاس به رپا نابیت، وه ک نه وه ی که سه فهرکردن عیلله تیکه بۆ دروستی شکاندنی پۆژوو له لایه ن کابرای سه فهری یان نه خۆشه وه و نه م عیلله تهیش ته نها له گه شتیارو نه خۆشدا بوونی هه یه و، که واته به س له واندا کورت کراوه ته وه و له واندا هه یه و تیپه ر ناکاته سه ری غهیری نه مان و ناگوازیته وه بۆ سه ر یان وه ک کریکاری کازا، یان خزمه تکاری ناو که شتی هه ر چهنده له کاره کانی دا تووشی نا پحه تی زۆر دین بۆیه هه ر له سه ر نه سله که کورت کراوه ته وه و، چوو ته سه ر فهرعه کان، نه مه به پیچه وانه ی سه ر خۆشکردنه وه، که عیلله تی حه رامی

ئارەقە، كە ئەمەيش وەصفىكە لەسەر جەم گىراوەى سەرخۆشكاردا ھەيە، بۆيە لەسەر ئەسلەكە كورت ھەلنەيتراوہ.

– **پينجەم: دەبيت عىللەتەكە لەو وەصفانە بيت، كە شەرع پيۋەدانگ (اعتبار)ى، ھەلنەوہ شاندونەتەوہ:**

واتە: بەلگەيەكى شەرعى نەھاتىبى كە ئەو وەصفە بىسپىتەوہ و لە كارى بخات، بۆيە ھەر لەسەرەتادا وا بۆ موقتەھىد دەر دەر كەوئىت، وا گومان دەبات، كە ئەو وەصفە ديارىكراوہ، دەگونجىت بىيتە وەصفىكى گونجاو بۆ حوكمىكى ديارىكراو، بەلام لە راستىدا لە گەل دەقدا پىكدادەدەن، پىچەوانەى بەلگەيەكى شەرعى دەبيتەوہ، ئىتر ئەو وەصفە ھىچ پيۋەدانگ و گونجائىكى لە گەل حوكمەكەدا بۆ نامىنئىتەوہ، چونكە ھەر شتى پىچەوانەى بەلگە بىيتەوہ، ئەو بەيكلای و قطعى بەتالە و كارى پى ناكرىت، نمونەيش بۆ ئەمە وەك ئەوہى كە كابراى موقتەھىد ھەر لەسەرەتادا وا گومان بەرىت، كە ئەگەر كەسك بە ھۆى سەرجىي كردن لە مانگى پەمەزاندا پۆژووەكەى خۆيى بەتالكردەوہ، تواناى ئازاد كردنى كۆيلەيەكى ھەبوو، ئەوا لە سەرەتادا لەسەرى پيۋىستە كە شەست پۆژ بەسەريەكەوہ بەپۆژووبىت، (چونكە ئازاد كردنى كۆيلەيەك بۆى ئاسانە، بۆيە دەبيت لە سەرەتادا كارە سەختەكە بكات)، ئەمە گونجاوہ بۆ ھاتنەدى حىكمەتى كە فارەت دانەكە، كە سزادان و سەختى پى چەشتنە، بەلام ئەم پايە بەتەواوہتى ھەلەيەو، لە دەرەنجامدا توانا بوونى كابراى پۆژوو شكىن لەسەر ئازاد كردنى بەندەيەك، وەصفىكى گونجاو نىيە، بۆ ئەوہى لەسەرەتادا پۆژووەكەى لەسەر فەرز بكرىت، چونكە ئەم قەسەيە پىچەوانەى ئەو دەقە شەرعىيەيە كە لەم بارەيەوہ ھاتوہ، كە پىزىبەندى كە فارەتەكەى كردوہ، لەسەرەتادا ئازادكردنى بەندەو، پاشان بەپۆژوو بوونى شەست پۆژ كەسى كە تواناى ئازادكردنى بەندەى نەبوو، دواتر نان دانى شەست ھەزار، بۆ كەسى كە تواناى بەپۆژووبونەكەيشى نەبوو، ھەر لەبەر ئەمەيش بوو، كە شەرعزانان ئەو فتوايەى قازى ئەندەلوسيان بەھەلە دانا، كە فتواى بۆ يەككە لە

خه لیفه کان دابوو، که که فاره تی نه و سه رجی کړنده ی له پهمه زاندا بریتیه له پوژووگرتنی شه ست پوژ به به لگه ی نه وه ی که خه لیفه توانای نازاد کړدنې به نده ی هه یه و، که که فاره تی ناسانی له م جوړه تووشی سه ختی و نازار چیژی ناکات، بؤ فه توی به سه خته که یان پیدابوو، که نه مه هه له یه و، هه روه ها دانانی هلوبه شایه تی کوپو کچ له وه یدا که هه ردوکیان وه چه ی به ره بابیکن، نه مه بکریت به پیوه رو وه صفیکی گونجاو بؤ حوکمدان له سر نه وه ی که یه کسان له میراتیشدا، نه مه هه له یه کی ته واوه، چونکه شرع گونجاوی نه م وه صفه ی بؤ نه و حوکمه پیشنیار کراوه له باربردووه، به به لگه ی نایه تی ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ إِن كَانَ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِلَّذِي يُولَدُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِلْأُمِّهِ الثُّلُثُ إِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ﴾ کوپې به دوو هینده ی کچ داناهه .

جا نه گره هندی خه لکیش بلیت: هاو به شی ژن و پیاو له گریبه سستی هاسه ریتیدا وه صفیکی گونجاوه بؤ نه وه ی که بگوتريت واجبه هاو به ش بن، له مافی ته لاقیشدا، نه م قسه یه قسه یه کی به تاله چونکه به لگه شرعیه کان، له سر نه وه ن که ته لاق به ده سستی پیاوه وه یه، نه ک نافره ت، به لام دروسته که مافی ته لاقی هه بیت، نه گره له گریبه سته که دا به مارج نه و مافی بؤ خوی ده سته به ر کربیت، که نه میش به لگه یه له سر نه وه ی که شرع نه و وه صفه گونجاوه ی سپړوه ته وه، که واگومان ده بات، پیاو ژن له بهر نه وه ی که گریبه سستی ماره کړندا هاو به شن که واته له مافی ته لاقیشدا به کسانن، نه م حوکمه دووه مینه پیشنیار کراوه به تاله، چونکه پیچه وانه ی به لگه شرعیه کانه .

۱۹۰- ناستی گونجان و په یوه ندى نیوان حوكم و عیله ت^۱ :

پیشتر گوتمان، که له مەرجه کانی عیله ت نه وه په که وه صفیکی گونجاو بیت بڼو حوكمه که، واته جیگا و پتگه په کی هاتنه دی حوكمه کی تیا دا چاوه پوان بگریت و، هه روه ها نامانچ و مه به سستی شه رعدانانی مه و حوكمه کی تیا دا بیته جی و، نه و گونجان و په یوه نندی به نه به ستر او ته وه به ه زو نار ه زوی د ه ر و و نه فسی مړ و ته وه، به لکو یاساو پتسا گه لیکي پتک خراوی بڼو دانراوه، کاتیک نه و گونجان و په یوه نندی به ده چه سپیت که شهرع به جوریک له جوره کانی نیعتیار و حسابی بڼو دانابیت، بویه زانایانی نوصولی فیقه، وه صفی گونجاویان، له پړوی حساب بڼو کردن و نه کردنی وه له شه رعدا، دابه شکر دوه، بڼو نه م به شان هی لای خواره وه: -

۱۹۱- په که م: ((المناسب المؤثر: گونجانی کاریگه)) :

که بریتی به له و وه صفی که شهرع وای دانراوه، که خودی نه و شته کی کردوه ته عیله تی هه مان حوكم، واته نه و حوكمه کی که له سر نه و گونجانه کی بنیات نراوه، نه م جوره ته ووترین جوری حساب کردنه بڼو وه صفو، بویه به (المناسب المؤثر) ناو نراوه، چونکه شهرع له بهر نه وه کی که به کامل و ته ووترین جوری حساب بڼو کردن ته ماشای کردوه، بویه وه که نه وه وایه که ده لاله تی کردیت، له سر نه وه کی که وه که بلیت نه و حوكمه له وه سر چاوه کی گرتوه، یا خود شوینه واریکه له کاریگه کی شوینه واری نه و گونجانه وه به ریا بووه، نه م بهش به رزترین جوره کانی گونجانه و، له لای نه وانه کی که حیسابیان بڼو قیاس کردوه، هیچ راجیایه که نیبه له وه یدا که دروسته قیاس کردن له سر نه نجام بدریت و، نمونه که یشی وه که نابه تی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النَّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ﴾^۲ واته: پرسیارت لی ده که ن، له سر سر جتی کردن له

1 الأمدي ب ۲، ل ۴۰۵ و دواتر، فواتح الرحموت، ب ۲، ل ۲۵۵ و دواتر.

2 سورة (البقرة / ۲۲۲).

که آن نافرستی بی نویددا، پیمان بلّی له و حاله ته دا ده ربکه ونه وه، له سر جیبی له گال نه کهن، چونکه له و ده مه دا به نازاره .

که حوکم لیږه دا دراوه به واجبی دوورکه وتنه وه له ژنی بی نویت، که به وده قه جیگیر بووه، ده سته واژه یه کی راشکاوانه یه که نه و نازاره ی به هژی بی نوژییه وه دروست ده بیت، عیله تی حوکمه که یه و، که واته نازاره که وه صفیکی کاریگه ره له سر پرېسه که .

هه روه ها وه ک فرمایشتی پیغه مبر (ﷺ) ده فرمویت: (إنما نهیتکم لأجل الدافه)،

واته: به رگرم لیږدوون له پاشکه و تکرندی گوشتی قوربانی، له بهر خاتری نه و

عهره بانه ی دهره وه ی شاری مه دینه، که سهردانی نه م شاره ده کهن، که پیوستان به خواردنه ! که نه م ده قه راشکاوانه یه له سر نه وه ی که عیله تی به رگرتن له پاشه که وت کردنی گوشته که، هاتنی نه و خه لکه یه، که به (الدافه) دهرېدراوه، که واته نه و عیله ته وه صفیکی کاریگه رو شوینه و ارداره له سر حوکمه که .

هه روه ها وه ک نایه تی: ﴿وَابْتَغُوا الْيَسْرَىٰ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۖ﴾ که نه م ده قه قورنانيه ناماژه به وه ده کات که چاو دیری به سر مال و سامانی که سیکه وه که هیشتا بالغ نه بویت، نه مه حوکمیکي چه سپاوه بې خاوه نه که ی و چاو دیره که ی و عیله تی نه م حوکمه یش مندال بوونیه تی و، نه مه یش نیجماعی له سره، واته مندالی عیله تی حوکمدانه، به سر چاو دیری کردنی سامانه که یدا.

۱۹۲- گونجانی سازاو ((المناسب الملائم)) :-

بریتیه له وه صفه ی که به لکه یه کی شرعی نه هاتوه، که خودی نه و وه صفه دابنیت، به عیله تی حوکمه که و، به لکو به لکه یه کی شرعی له قورنان یان نیجماع هاتوه . که خودی نه و وه صفه ی داناه، به عیله ت بې جینسی حوکمه که، یاخود دانانی جینسی نه و وه صفه ی وه ک عیله تیک بې خودی حوکمه که داناه، یاخود جینسی وه صفه که ی

داناوه وهك عيالله تيك بۆ جينسى حوكمه كه، واته: ئم حالته راسته و خو پاشكاوانه نيهو، بهلكو سازانى له سهر كراوه.

جانگهر كهسى موجههيد گونجاني له م جۆرهى كرده عيالله تى ههر حوكمىكى شهرعى، ئوه ئو عيالله دانانهى گونجاوو سازه له گهل په پرهوو ميتۆدى شهرع، له عيالله دانانداو، له بهرپاكردى ئه حكامه كاندا، بۆيه پپۆسى به عيالله كردنه كهى ئى وهرده گيريتو، قياسكردن له سهريشى دروسته و، ليره دا چهند نمونه يه كه له سهر پروه جؤراو جۆره كانى ئم جۆره گونجانه ده خينه پوو:-

أ- نمونه بۆ ئو وه صفهى كه شهرع خودى وه صفه كهى كردۆته عيالله بۆ جينسى حوكمه كه، وهك چه سپاندنى ويلايهت و سهرپهرشتياري بۆ باوك له سهر پپۆسى ماره كردنى كچه بچوكه كهى، كه عيالله له م حوكمه دا له سهر پاى حنه فيه كان برىتييه له بچوكى ته مهنى كچه كه، نه وهك كچايتى بوونى، به بهلگى ئوهى كه شهرع شايتى داوه، له سهر حساب بۆ كردن و ئيعتبار بۆ دانانى ئم وه صفه، وهك ئوهى كه ئم وه صفهى به عيالله داناوه، بۆ ويلايهت و چاوديرى كردنى سهر مولك و سامان و، له بهر ئوهى كه ئم جۆره ويلايهت و ويلايهت ماره كردنى كچه كه له يهك جينسن، واته ويلايهتى په ها (مطلق)ن، بۆيه شهرع كه م ته مهن بوون و بچوك بوونى به عيالله داناوه، بۆ ههرشتى كه له جينسى ويلايهت بيت، واته: كوم ته مهن بوونى، بۆ سهرجه م جۆره كانى ويلايهت وهك عيالله تى ئه ژمار كردوه، كه واته بچوكى و كه م ته مهنى ئو وه صفه شياوو گونجاويه كه په يوه سته به و حوكمه وه كه دراوه، له سهر ئوهى كه ده بيت ماره كردنى ئافرهت، كچ بيت، يان بيوه ژن كه مندال بوو، ههر ده بيت به چاوديرى ويلايهت سهرپهرشتياريه كهى ئه نجام بدرىت.

ب- نمونه بۆ ئو وه صفهى كه شهرع جينسى وه صفه كهى وهك عيالله تيك بۆ خودى حوكمه كه ئه ژمار كردوه و، داناوه، وهك كۆكردنه وهى نويزه كان له پۆزى باراناويدا، له لايه ن ئو شهرع زانانهى كه برپاريان له م باره يه وه داوه، وهك پيشه و ماليك، كه سوننهت مۆله تى داوه، به كۆكردنه وهى نويزه كان له پۆزى باراناويدا، به لام به پاشكاوى

عیلله تی ئەم حوکمە ی دیاری نە کردووە، بەلام بینراوە کە شەرع وەصفیکی هاو جنسی ئەم وەصفە ی کە (بارانە)، بەعیللەت داناو، بۆ حوکمی کۆکردنەو، کە هاو جنسیە کەیش (سەفەرکردنە) چونکە باران و سەفەر هەردووکیان، لەیەك جینسن، چونکە هەردووکیان جیگا و دۆخیک ی لەبارن، بۆ ئەو ی کە تیا یاندا مرقۆ تووشی ناپەحتی و دژواری دەبێت، ئەم حالەتەیش شیاوە بۆ ئەو ی کە ئاسانکاری و ئەرك لەسەر شان کەم کردنەو ی تیا دا بکریت، لەسەر شانی مرقۆ مۆکەللەفەکان، هەروەها حوکمی دروستی کۆکردنەو ی نوێژەکان لەسەر فەردا، هەر هەمان ئەو حوکمە یە کە لەبارانیشتا هاتوو، دراو، جا کە شەرع سەفەری کردۆتە عیللەت بۆ دروست بونی کۆ کردنەو ی نوێژەکان، ئەمە بۆ کە مکردنەو ی ئەرکی سەر شانی کابرای سەفەرکارە، ئەمەش بەلگە یە لەسەر ئەو ی کە هەرشتی لە هەمان جینسی ئەم بێت، وەك (باران) دەبێتە هۆی موباح و دروستکردنی ئەو حالەتی کەم کردنەو ی ئەرکە و ئاسانکاری کردنە و دروستی کۆ کردنەو ی دوو نوێژەکان، کەواتە باران عیللەتی حوکمی دروستی کۆکردنەو، کەانە بۆیە دروستی کۆکردنەو ی نوێژەکانی لە کاتی بەفرو تەرزە باریندا لەسەری قیاس دەکریت، نموونەکانی تریش هەروان .

ج- نموونە بۆ ئەو وەصفە ی کە شەرع جینسی وەصفەکە ی وەك عیللەت داناو، بۆ جینسی حوکمە کە، وەك ئەو ی کە بۆ نوێژی ئافرەت کە هۆکارە بۆ لابردنی نوێژکردن لەسەر شانی ئافرەتە بۆ نوێژە کە چونکە حوکمی شەرعیی لەسەر ئەو هە یە، کە ئافرەتی بۆ نوێژ پۆژووی لەسەر نییە و نایگریت، لە کاتی بۆ نوێژیدا نوێژی لەسەر نییە و نایکات جا کە پاک بوویە، گرتنەو ی پۆژووەکە ی لەسەر، بەلام کردنەو ی نوێژەکانی لەسەر نییە، عیللەتی ئەم حوکمەیش لەو دایە کە پابە ندکردنی ئافرەتی بۆ نوێژ، کە پاک بوویە، بەکردنەو ی نوێژە فەوتاو، کانی، لە کاتی دووبارە بوونەو ی کاتەکانیدا، ئەمە کاریکی سەخت و دژواری بۆی، بۆیە شەرع ئەو بۆ نوێژییە ی لە جیگای ئەو سەختی و دژوارییە داناو و ئەژمار کردووە، بۆتە ئەلتەرناتیف بۆی، کردوویە تیە عیللەتی ئەو ی کە حوکم بدات کە گێرپانەو ی نوێژەکانی لەسەر نییە، لە شەریعەتدا شتی لەو شتیوازه

ههيه كه ده لالت دهكات، له سه ر نه وهى كه نه وشتهى وهك بى نويزى وايه و له جينسى نه وه، پيگه ي سه ختى و نازار چه شتنه، شهرع نيعتبارى بى داناهو، كردويه تيبه عيلله تيك، بى نه وشتهى كه له جينسى لادانى نويزه له سه ر نافرتهى بى نويز، بى نمونه، كه سه فهر كردن پيگه و سه ختو دژوارى چه شتنه و، حوكمى كورتكردنه وه و كوكردنه وهى نويزه كان و دروستى شكاندنى پوژوو له مانگى په مه زانداو، له و حاله ته دا، له سه ر نه و سه فهر و سه ختبه بنيات نراوه و، نه ندازه ي هاوبه شى نيوان سه رجه مى نه م نه حكامانه، له گه ل حوكمى لادانى نويز له سه ر نافرتهى بى نويز، برىتبه له ناسانكارى كردن له سه ر شانى كه سى موكه لله فو، لادانى دژوارى و له سه ر شانى و، كه واته دواچار هه موويان له يك جينسن، هه وهك چون سه فهر كردن كه عيلله تى نه م نه حكامانه يه و، جيگاي سه ختى و دژوارى چه شتنه، بى سه فهر كردن و، بى نويزيدا بوون، هه ردووكيان جيگاي سه ختو نازار چه شتنن و كه واته هه ردووكيان يك جينسن.

نمونه يه كى تر وهك حرامى خواردنه وهى كه مى نارهق، هه ر چه نده بخوړيش سه ر خوڅ نه كات، جا كه سى موجه تهيده واي ده بينى كه عيلله تى حرام كردنى نه م بپه كه مه برىتبه له بهر به ست دانان بى نه و پاساوو بيانوو پيگانه ي كه ده بنه هوكارى خواردنه وهى زورى نارهق كه مرقوف سه ر خوڅ ده كاتو، له نيوان نه حكامه كانى شه ريعه تيشدا به لگه له سه ر نه م قسه يه هه يه، كه نه ويش نه وه يه كه به ته نها بوون له گه ل نافرتهى بيگانه داو، عيلله ته كه يش برىتبه له برينه وهى پاساوو بيانوو زياترو بهرگرته له كردنه وه خراپه گه وړه كه، جا خواردنه وهى نارهقى كه م و، مانه وهى ته نيابى له گه ل نافرتهى بيگانه، دوو وه صفن له يك جينس، كه نه ويش پاساوو دروست كردنه بى حرامكارى و، حرامى هه ردووكيشيان يك شته، كه حرامكردنى په ها (مطلق) ه، بويه كه مى له گيراوه ي سه ر خوڅكار (نببذ)، وهك (بپره) قياس ده كړي ته سه ر كه مه نارهقه كه و نه ويش حرامه .

هه روه ها نمونه يه كى تر وهك و نه وهى كه پاشماوه ي (خواردن و خواردنه وهى) پشليله پاكه و پيس نيه و، پيغه مبه ريش (ﷺ) عيلله تى نه م حوكمه ي به وه دهر بريوه، كه

فهرموويه تی: (إنما من الطوافین علیکم والطوافات)، واته: پاشماوهی یاخود بهرماوهی خواردن و خواردنه وهی پشیلہ پیس نییه، چونکه پشیلہ وهك خزمه تکارو دانشتوانی دیکه ی مال، دورو نزیک به سهرتاند ده گه پښو دښو ده چن، که نه م به لگه یه له سهر نه وهی که عیله تی پاکبه نه که ی بریتییه له وهی که له گه پریده کانی هاتوو چڅی ده ورو به ری مالانه، چونکه شتی زور هاتوچو بکات، چاوه پتی سهختی و دژواری لی ده کریت، که برپار له سهر پیسی بهرماوه که ی بده یزو، وهك وایه که حوکم دراوه له سهر پاکی بوونه که ی له بهر نه وه یه که ناسانکاری له سهر شانی که سی موکله ف دروست بکاتو، سهختی له سهر شانی لا بیات بویه ده کریت، بینینی شهرمگای نافرته له لایه ن دکتوره وه قیاس بکریت به پاکی نه و بهرماوه یه و، به دروست دابنریت، به پتی نه وهی که له هردوو پرسه که دا مه به ست لادانی دژواری و سهختیه له سهر شانی که سی موکه لله و،

هردووکیشیان له یهك جینسن، که هردوکیان چاوه پتی سهختی و دژواریان لی ده کریت، چونکه نه گه ر بلتین دروست نییه که دکتور شهرمگای نافرته بینینی، له کاتی پتویستیدا، نه مه دیسان سهختی دښتته کایه وه و، که واته به قیاس له سهر نه وهی سهر وه بیت، دروسته .

۱۹۳- سییه م: (المناسب المرسل: گونجانی بهر په لاکراو):

نه میش بریتییه له وه صفه ی که به لگه یه کی تاییه نه هاتوه، حساب بق کردن یان نه کردنی رابگه یه نیت بومان، به لام بهرپا کردنی حوکم له سهری، بهرزه وه ندیه که ده هښتته کایه وه که به شیوه یه کی، گشتی، سهر پای شهریعت پشت پراستی ده کاته وه و نه م جوره له و په وه وه که بهرزه وه ندیه که له بهرزه وه ندیه کانی شهیعت ده چه سپښتیت، به شتیکی گونجاوو مونسب دیتته نه ژمارو، دواتر له و پوانگه یه وه که هیچ به لگه یه ک سه باره ت به دروستی و نا دروستی نه و له نارادا نییه، بویه به (مرسل: بهر په لاکراو)، ناوزه رد کراوه و، نه همیشه که به (المصلحة المرسله) ناو نراوه و، له لای مالکی و حنبلو هاورپاکانیان به به لگه دانراونو، له لای غیری نه وان، وهك حنفی و شافعیه کان، به به لگه

دانراوه، نمونه‌یش وهك، كۆكردنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆزو، لیدانی دراوو، دانانی زیندانو، دانانی باج له‌سه‌ر زه‌ویییه كشتوكاڵییه‌یه فتح كراوه‌كانو، هتد.....

١٩٤- چواره‌م: (المناسب المغلی: گونجاوی هه‌لوه‌شاهه):-

كه‌ نه‌میش بریتییه له‌ وه‌صفه‌ی كه‌ واده‌رده‌كه‌وێت، كه‌ دهرده‌كه‌وێت، كه‌ گونجاوه، بۆ بنیات نانی حوكمی دیاریكراو له‌سه‌ری، نه‌مه به‌پێی خه‌یالۆ و بیر كردنه‌وه‌ی مڕۆقه‌كان، به‌لام شه‌رع ئیعتیارو حساب بۆ كردنی نه‌مه‌ی هه‌لوه‌شاندۆته‌وه، وه‌ك چۆن كه‌سێ وا بیر ده‌كاته‌وه، كه‌ كا‌برایه‌ك كه‌ ده‌مڕێو، كو‌پو كچی به‌جێ ده‌هێلێ كه‌ هه‌ردووکیان له‌یه‌ك به‌ره‌بابینو، به‌چكه‌ی یه‌ك كه‌سن كه‌ واته‌ ده‌بی‌ت له‌ میرات بردنیشدا یه‌كسانین، نه‌مه‌ ته‌نها خه‌یالۆ و بیركردنه‌وه‌یه‌و، گونجاو نییه، چونكه‌ شه‌رع نه‌و گونجانو مونا‌سب بوونه‌ی هه‌لوه‌شاندۆته‌وه، به‌ ده‌قی قورئان، كه‌ هه‌روه‌ك پێشتریش با‌سمان كرد، كو‌پ دو‌هینده‌ی كچ به‌شه‌ میراتی پێ بردریو، ده‌بیاتو، بۆیه نه‌مه‌ بنیات نانی نه‌حكامی له‌سه‌ر دروست نییه، چونكه‌ به‌ ته‌واوی و قطعێ بیركردنه‌وه‌كه‌ و بنیات نانی حوكمی له‌و جۆره‌ هه‌له‌یه‌و، به‌تاله‌.

١٩٥- ره‌وش و پێیازه‌كانی عیله‌ت:-^١

مه‌به‌ست له‌ ره‌وش و پێیازه‌كانی عیله‌ت (مالك العلة) بریتییه له‌ پێگایانه‌ی كه‌ به‌هۆیانه‌وه‌ ده‌گه‌ینه‌ ناسینی بوونی عیله‌ت له‌ نه‌سه‌كه‌داو، عیله‌تیش به‌چه‌ند پێگا‌و پێیازێك ده‌ناسرێته‌وه، كه‌ ناسراترینیان، بریتییه له‌ (ده‌قی شه‌رعیو، كو‌پای زانایانو، تا‌قیكردنه‌وه‌و، دا‌به‌شكردن).

1 الأمدي ب٣، ل٣٦٤ و دواتر، فواتح الرحموت، ب٢، ل٢٢٩ و دواتر التلويح والتوضيح، ب٢، ل٦٨ و

۱۹۶- یه که م: ده قی شهرعی:

جاری واهیه، که ده قی شهرعی ده بیته به لگه له سر نه وهی که وه صفیکی دیاریکراو، عیلله ته، بۆ نهو حوکه می که ده قه که ی له سر هاتووه و، له دهره نجامدا چه سپانی عیلله ته که، له گه ل ده قه که دا دیته دیو، له م حاله ته دا عیلله ته که به (ده ق له سر هاتوو: المنصوص علیه)، ناوزه رد ده گریته.

به لام نه وهنده هیه، که ده لاله ت کردنی ده قه که له سر عیلله ته که هه موو جاری به پاشکاوانه و پاسته و خو نییه، چونکه جاری واهیه که به تیله چاوو ئامازه هاتووه و، هه رکاتیش پاسته و خو بوو، نه و ده لاله ت کردنه که ی له سر نهو عیلله ته، به دووچۆر ده بیته، یان (یه کلاکه ره وه: قطعی) یه و، یان (ته مومژاوی: ظنی) یه و، له خواره وه له سر هه موو چۆره کان به نموونه وه ده دویتین:

۱- ده لاله ت کردن، له سر عیلله ت، به ده قی پاشکاوانه ی قطعی، که له غهیری عیلله ت هیه شتیکی تر خو نه گریته، که له م حاله ته دا ده لاله تی ده قه پاشکاوانه که له سر عیلله ته که قطعی و یه کلاویه و نه مهیش به دهسته وازه و دهر بپرین گه لیک ده بیته، که له زمانی عه ره بیداو هه ره له بنه پته دا بۆ (عیلله ت) دانراون، وهك: (لکیلا: تانه بیته و، (لأجل کذا، له بهر فلان هوکار ...) و هتد وهك فرمایشتی قورئان که ده فره مویت ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾^۱ که نه م ده قه به پاسته و خو پاشکاوانه نه وهی درکاندوو که عیلله تی نارندنی پیغه مبه ران (علیهم السلام) بریتییه له: ﴿لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ﴾ خه لکی پاساوو بیانوو نه هینه وه، له بهر ده م پهروه ردگاردا که په یامیان پی نه گه یشتوو! ههروه ها فره میشتی پهروه ردگار که له قورئانی پیروژدا ده فره مویت: ﴿كَئِنْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾^۲

1 سورة (النساء / ۱۶۵).

2 سورة (الحشر / ۷).

واته: گرته بهری ئه م پئو شویتانه، له بهر ئه وهیه که مولک و مال ته نها له لای دهوله مهنده کان مۆنۆپۆل نه کریتو، ئیوه پئی نه گات، جا دواى ئه وهی که خواى گه وهه باسی چۆنیه تی به گه پخستنی ده سکه وته کانی کرد، بۆ هه ژارو که م ده سته کان وهند... ئه م دهقه به راشکاوانه ئه وهی ده ر خستوه، که عیله ته تیايدا بهر گرته له وهی که مال و سامان ته نها له لای دهوله مهنده کان بیته، غهیری ئه وان ههچیان نه بیته.

ههروهها قورئان ده فه زمویت: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لِكَىٰ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ﴾ واته: ئینجا که زهید زهینه بهی خواستو، پاشان پێکه وه نه یانکراو ته لاقیداو جیا بوونه وه، ئیمه له تۆمان ماره کرد، خودا ئه و بپاره ی به هۆی ئه وه وه دا، تا ههچ دلت نه گی، گفتیک بۆ بهواداران له ماره کردنی ژنی به کوپ کراویان دروست نه بی و، به شتیکی ناشرین و نا په سندی دابنن.

ئه م دهقه راشکاوانه یه، له ده لاله ته کردنیشدا به ده لاله تیکی یه کلایی و قطع ی، له سه ر ئه وهی که عیله تی هاوسه رگیری پیغه مبه ر (ﷺ) له گه ل خاتوو زهینه به دا، له دواى ئه وهی که زهید (خو لئی پازی بیته) ته لاقیدا، بریتی بوو، له لابر دنی دژواری له سه ر شانی موسلمانان، له پرس ی ماره کردنی ژنی به کوپ کراوه کانیاندا.

ههروهها فه رمایشتی پیغه مبه ر (ﷺ) سه باره ته به مۆله تدانی به پاشه که و ته کردنی گوشتی قوربانی، که پێشتر پئی لێ گرتبوو، که فه رموویه تی: (إِنَّمَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ إِدْخَارِ لَحْمِ الْأَضَاحِي، لِأَجْلِ الدَّافَةِ، فَكُلُوا وَادْخَرُوا) واته: من ته نها له بهر خاتری پێداویستی هه ژاران، ئیوه م له پاشه که و ته کردنی گوشتی قوربانی بهر پئی گرتبوو، لێره به دوا لئی بخۆن و، لیشی پاشه که و ته بکه ن، که عیله تی نه یی کردنه که یه که مجار بریتی بوو، له پێداویستی گه شتیارانی شاری مه دینه به و خۆراکه، جا که عیله ته که نه ما، حوکه مه که یش نامی نیت، که حه رامی پاشه که و ته کردنییه تی.

ههروه ها پیغه مبه ر (ﷺ) ده فره مویت: (إنما جعل الاستئذان من أجل البص) واته: مۆلەت وه رگرتن له چوونه مالاندا، تهنه له بهر خاتری چاو پاریزی دانراوه، تا شت گه لێك كه نهینن و، نابیت ببینریت، بهر چاو نه که ون، که ئهم دهقه پاسته وخۆو پاشکاوانه قطعی یه، له وهیدا که درکاندویه تی که عیله تی مۆلەت وه رگرتن، بریتییه له بهر گرتن له ناگایی مۆڤ به سهر شتیکدا که دروست نییه، ناگایه هه بیت به سهریدا، بۆیه سهیرکردن و ناگایی مۆڤ له پهنجهره وه بۆ ناو مائی کهسانی تر قیاس له سهر ئه وهی سهره وه کراوه، ئه مهیش هه ر حه رامه.

ب- ده لاله ت کردن له سهر عیله تیك به ده قیکی پاشکاوانه، به لام له ده لاله ت کردنیدا، له به عیله ت بوونی ئه وه عیله ته دا (نا قطعی) یه، واته ده قه که ده لاله ت له سهر عیله ته که ده کات به لام له لایه کی تریشه وه بۆی هه یه، ده لاله تی له سهر شتی ترو لایه نی تر بکات، که ئه وه ده لاله ت کردنی تر، نابیته پێگر له ده رکه وتنی ده قه که له عیله ته که دا، بۆیه ده لاله ت کردنه که ی له سهر عیله ته که به پاشکاوی ته مومژاوی (الصريح الظني) دیته ئه ژمار، وه ک فره مایشتی پهروه ردار له قورئانی پیروژدا که ده فره مویت ﴿كَتَبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ که پیتی (لام) له (لتخرج) دا، بۆ هۆکار (عیله ت دانانه)، هه رچه نده ئه ویش هه لده گرت بۆ ناینده (عاقبه) بیت نه ک بۆ عیله ت (تعلیل).

ج- ده لاله ت کردن له سهر به ده قیکی پاشکاوانه له عیله ته که دا، به لام هه ر ئامازه ده کات، به عیله ته که و ناگادارمان ده کاته وه له سهری، به جۆرێک که نیشانه یه ک له ئارادا هه بیت، که وای ئی بکات، ده لاله ت بکات، له سهر عیله ته که و، نمونه ی ئاشکرای له م جۆره، وه ک، هاتنی پسته ی جهخت که ره وه (مؤکیده) به (أن)، له وای پسته یه ک که هاتبیت، سه راپای حوکه که په نگ پێژ بکات و بگریته وه، وه ک فره مایشتی پیغه مبه ر (ﷺ)، گه له وه لامی که سێک سه باره ت به بهرماوه ی خواردن و خواردنه وه ی پشپله

فهرمووی: (إنه ليس بجنسی، إنها من الطوافین علیکم الطوفات) یاخود وهك نه وهی كه كه لاهمه كه له جیگای (وه لآم) دا، دابنیشیت، وهك پیغه مبه (ﷺ) ده فهرمویت: (اعتق رقبة) به نه ده یك نازاد بكه نه وه لآمه و بۆ كه سی و تراوه كه له په مه زانداو به زمانی پۆژوو له گه ل ژنه كهیدا سهر جیی كردییت.

یاخود وه صفه كه بیه سړیته وه به حوكمه كه وه، كه نه م پیکه وه به سترو كۆنناكته و پیکه وه گریدانه ده لاله ت دهكات له سهر نه وهی كه نه وه صفه ی به ستراره ته وه به حه مكه كه وه، كه نه وه عیله ته كه یه، نه مه یش هه مان نه و شته یه كه زانایانی ئوصول ده ری ده بړنو ده لئین، هه لپه ساردنی حوكم به و شته یدا كه حوكمه كه ی لی هه لئینجراوه، نه وهی لی ده فامریته وه كه عیله ته كه هه مان نه و پسته یه، كه حوكمه كه ی لی وه رگیراوه، وهك قورئان ده فهرمویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾^۱ واته: ده ستی دزی پیاو ژن بېړنو، هه روه ها ده فهرمویت: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾^۲ واته: كه و كوپى داوین پیس، هه ر یه كه و سه د شه لاقیان لی بده نو، پیغه مبه (ﷺ) ده فهرمویت: (لا یریث القاتل) بكوژ میرات نابات و، هه روه ها ده فهرمویت: (لاوصیة لوارث)، واته: هیچ وه سیه تیكى مولك و سامانی كاری گه ری نییه، بۆ هیچ میرات به ری وه هه روه ها پیغه مبه (ﷺ) فهرموویه تی: (لا یقضی القاضی وهو غضبان) با دادوهر له كاتی توپه یدا بپیار دهر نه كات.

۱۹۷- دووهم: كۆرای زانایان: (الأجماع):

جاری واهیه، كه عیله ت بوونی وه صفیك به ړیگای ئیجماع ده چه سپیت، وهك ئیجماع كردن له سهر نه وهی كه (برا) له بهر نه وهی كه له سهری باوك و له سهری داكیشه وه تیكه له و، سه رچاوه ی په چه له كی به كیكه بۆیه پئش ده خړیت، به سهر (برا) ی ته نها باوكیدا، له میرات بردندا، واته، نه و تیكه لی دوو سه رییه كراوه ته عیله ت، بۆ پئشخستنی

1 سورة المائدة (۳۸).

2 سورة النور (۲).

به سهر تیكه لی یه ك سهردها، بویه له سهرپه رشتیاری كردنیشدا، ههروایه، قیاس دهكریت له سهر میرات بردنه كه ی، ههروه ها برازا، له برای دایكی و باوكی، ئاموزا، له مامی دایك و باوكی پیش دهخرین به سهر برازا، له برای باوكی، ئاموزا، له مامی باوكی، بهو شیوه یه تا دیت.... له میرات بردندا، قیاس كراوه له سهر ئه و حالته ی كه له سهره تاوه هینامان.

١٩٨- ((تاقی كردنه وه و دابه شكردن : السبر والتقسیم)) :

ئه گهر عیله ت به ده قی قورئان و فهرموده و ئیجماع نه چه سپا، ئه و كه سی موجه هید په نا ده باته سهر هه لئنجانی عیله ت له پئی تاقی كردنه وه و دابه شكردنه وه، (السبر) به مانای (الختبار: تاقی كردنه وه) دیتو، مانای (تقسیم: ده به شكردن) ئه وه یه كه كه سی موجه هید ئه و وه صفانه ی كه به گونجاویان ده زانیت، كه بینه عیله ت بۆ حوكمه كه پیزبه ندیان ده كاتو، دواتر هه ر یه كه یان یه ك له دوا ی یه ك تاقی ده كاته وه و سهره نجیان ده داتو، هه ر كامیان به شیای مانه وه نه زانیت، به تالی ده كاته وه، لای ده باتو، هه ر كامیان به گونجاو بزانتیت كه ببیتته عیله ت، ده به ئایتته وه تا دوا ی ئه م لابرذن و هیشته وه یه، كه بزانتیت كام له و وه صفانه خودی عیله ته كه یه و، جیای بكاته وه، جا كه سی موجه هید له م پرۆسه یه دا سود له مەرجه كانی عیله ت وهرده گریت كه پیشتر باسمان كردو، ته نها وه صفیك ده هیلایته وه كه ناشكراو چوار چپوه دارو گونجاو و شیای گواستنه وه یه، بۆ نمونه ده ق هاتووه، له سهر حه رامی ئاره قو، ته نانه ت هه ندی له موجه هیده كانیش ئه و فره مایشته ی پیغه مبه ریان (ﷺ) لا نه گه یشتووه، كه ده فره رمویت: (كل مسكر خمر: گشت سهر خوشكه ری ئاره قه) یاخود كه یشتوته لای، به لام به سه حیحی نه زانیوه بویه ده گه ریت به شوین عیله تی حه رامی ئاره قدا، له پئی تاقی كردنه وه، دابه شكردنه وه، جا ئه و وه صفانه ی كه ده كریت عیله ت بن بۆ حه رامی ئاره ق، پیزبه ندیان ده كاتو، كۆیان ده كاته وه، وه ك ئه وه ی كه ئاره ق له تری دروست ده كریتو، یان ئاره ق گیراوه و شله مه نییه و، یان ئاره ق سه رخوشكه ره و، دواتر به ر له چا وگرتنی مەرجه كانی عیله ت، ده بیت توژی نه وه له سهر ئه م وه صفانه بكریتو،

وه صفی یه کهم، که لیږه دا کورتی هیڼاوه، ناچیته سر غهیری خوی و تنها له سر خوی ده مینیته وه، بویه لای دهباتو، مهرجی عیله تیش نه وه یه که وه صفه که له نه صله وه بچیته سر فهرعه که، واته مونه عددی بیتو، دواتر وه صفی دووه میش لا دهبات، نه ویش نه وه یه که ناروق شله مینییه چونکه نه م وینییه و، کاریگریش له سر دروست ناکات دو، دواتر وه صفی سییه م ده مینیته وه، که سرخو شکر دنه که یه چونکه وه صفیکی ناشکرای گونجاوه له گه ل حومکه که دا، هه روه ها نمونه یه کی تر، وه کته وه ی که دهق هاتووه، له سر نه وه ی که باوک مافی سر په رشتی کردنی کچه بچوکه که ی هیه، له پړوسه ی ماره کردنیداو، عیله تی نه م حوکمه ییش به دهق، یاخود به نیجماع نه چه سپاوه، بویه که سی موجه هید ته ماشای دهق ده کاتو، عیله ته که ی له دووشتدا کورت ده کاته وه، یان له بهر نه وه یه که کچه و، یاخود له بهر نه وه یه که مندالو، له هه ردوکیان پاده میتی و، له دوی سره نجدان، وه صفی کچ بوونه که دورر ده خاته وه، چونکه به هیچ جوړی له جوړه کانی نیعتیار دانان، نه ژماری نی کردووه و، دواچار نه و وه صفی (مندال بوونه) ی، ده مینیته وه، چونکه شرع، له سر پشتی مولکدا حسابی بق نه و عیله ته ی مندالیه تییه کردووه و، نه م ییش به لگه یه له سر نه وه ی که شرع وه صفیکی دیاریکراوی که (مندال بوونه)، به عیله ت داناو، بق جینسی حوکمه که که نه ویش بوونی ویلایه تی په ها (مطلق) ه، چونکه بوونی ویلایه ت و سر په رشتیاری له سر مال و سامان و هه روه ها بوونی سر په رشتیاری له سر ماره کردن، له یه ک جینسن، بویه موجه هیده که وا بریار ده دات، که نه و عیله ته ی نه و به دوایدا ده گه ریت، مندالیه تییه، نه ک کچایه تی، بویه دواچار بیوه ژنی که م ته من قیاس ده کریت له سر کچی که م ته من و، نه وه به سر نه وه شیدا ده چه سپیت که هه ر چه نده بیوه ژنیش هه ر ده بیت، له سر په رشتیاره که ی له که سیکی ماره بکاتو به خو سریتنی شوونه کات.

بیگومان له پړوسه ی تافیکردنه وه و به شکر دندا، پوانگه ی موجه هیده کان جیاوازه، موجه هید هیه، که وه صفیک به گونجاو ده زانیت و، که چی موجه هیدنی تر به گونجاوی دانانیت، بق نمونه حه نه فیه کان وای ده بینن، که عیله تی سر په رشتیار بوونی باوک له

ماره کردنی کچه بچوکه که یدا بچوکیه تی، نه وه ک کچایه تی، به لام شافعییه کان کچایه تی به عیلله تی برپاره که ده زانن، نه ک بچوکی و مندالی.

هروه ها نمونه ی تر له را جیایی نیوان شه رزانه کان، سه باره ت به ه لیتجانی و ده ست نیشان کرنی عیلله ت، وه ک نه وه ی که فرموده هاتووه، که گورپنه وه ی هندی شت و که لو په لی وه ک یه کی به لام به نرخ ی جیاوازو زیاتر حرام کربووه، وه ک ئالتون و زیوو جوو، گهنم و خورماو، کشمیشو، له گیزانه وه یکدا (خوی) یشی، تیادایه و هیچ به لگه یه کی شه رعی له ده قو نیجماع له سر عیلله تی ئم حوکه نه هاتووه، بویه که سی موجهید له سر عیلله تی ئم حوکه ده گزلیته وه، بوی هیه، به نیجتیه اددکردنی خوی و، له پتی تاقیکردنه وه و دابه شکردنه وه، به وه بکات که عیلله تی نه و حوکه برییه له وه ی که جینسی نه و کالایانه هه موویان یه ک شته و، نه و که لو په لانه هه موویان کیخانه ده کرین و، نه مهیش پای حه نه فییه کان و هاوړپکانیانه و، یاخود عیلله تی خوکه که نه وه یه که جینسی ئم شتانه یه کیکه و هاشانی ئمهیش نه وه یه که ئم که لو په لانه خوارده مه نین و، هروه ها به مه زنده مامه لایان له سر کراوه و، نه مهیش پای شافعییه کان و هاوړاکانیانه، یاخود عیلله تی خوکه که نه وه یه که نه و کالایانه خوارده مه نین و، شیاوی پاشه که وت کردن و، نرخ و مه زنده دارن و، نه مهیش پای مالکی و هاوړاکانیانه و، قیاس له سر بنه مای جوړی نه و عیلله تی که شه رزانا ن ده ریان هیتاوه، بهر پاده کریت، بویه له سر پای حه نه فییه کان، سه رجه م نه و شتانه ی که ده کریت، کیخانه بکریت هر چه نده خوارده مه نی نه بن، یاخود خوارده مه نی پاشه که وت کراو نه بن، نه و هر قیاس ده کرین، له سر نه و ده قه و، بویه له سر پای شافعییه کان، ته نه نه و شتانه قیاس ده کرین، که خوارده مه نین، یان نرخ دارو مه زنده کراون و، له سر راه مالکیه کان، وه اجبه که نه و شته ی له سر خوراک و شته خوارده مه نییه کان قیاس ده کریت، ده بیت بگونجیت پاشه که وت بکریت، یاخود نرخ ی له سر دابنریت و مه زنده بکریت.

کابرایه کی عه ره بی ده شته کی به تاییه تی و ده شت نه نقه ست له مانگی په مه زاندا سواری
ژنه که ی بووو، دواتر هاته خزمه تی پیغه مبه ر (ﷺ) و هه والی له سهر نه م کرده وه یه ی
پیداو، نه ویش فره مانی پی کرد، به که فاره ت دان^۱.

جا نه م فره مووده یه ده لاله ت ده کات له سهر هوکارو عیله تی حوکه که به لام ده لاله ت
ناکات، له سهر وه صفیکی دیایکراو، به لکه بیت، له سهر خودی عیله ته که، واته: ده قه که
له خوگری عیله ته که یه، به لام له خوگری وه صفیکی دیایکراو نییه، که ده لاله ت له سهر
خودی عیله ته که بکات، جا ده قه که عیله ته که ی له خوگرتووه، به لام پوخت کراوو
پالچفته کراو نییه، له و شه خل و خه لسه تانه ی که په یوه نندیان نییه، به پرسى عیله ت
بوونه که یه وه، بویه که سی موجه تید و، عیله ته راسته قینه که پالفته ده کات، له و
شاخلو شتانه ی پیوه ی لکان، یان خویمان پیوه ی هه لواسیوه، وه نه وه ی که
نه نجامده ری کرداره سیکسیبه که کابرایه کی عه ره بی ده شته کی بووه و، نه و دوو
پوودا ویش که له شاری مه دینه دا پوودا و کرده وه سیکسیبه که یش له مانگی په مه زانی

1 نه مه ده قی فره مووده که یه، که ده فره مویت، نه بوو هوره یره (خوا لئی پازی بیت)
گنپراویه تیه وه، گوته یه تی: کابرایه ک هات بولای پیغه مبه ر (ﷺ) و گوته ی: نه ی پیغه مبه ری خوا،
تیاجووم! پیغه مبه ریش (ﷺ) فره مووی: چی تیدایه بریووی؟! گوته ی: سه رجیم له گه ل ژنه که م
به زمانی به پوژوو نه نجامدا وه و پیغه مبه ریش (ﷺ) فره مووی: ده توانی به نده یه ک پزگاری بکی له
کزیلا یه تی؟ نه ویش وتی: نه خیر له توانامدا نییه و پاشان فره مووی: ده توانی دو مانگ له سهر یه ک
به پوژوو بیت؟ گوته ی: نه ویش ناتوانم، جا پیغه مبه ریش (ﷺ) فره مووی: ده ی دانیشه، جا
پیغه مبه ریش (ﷺ) فره مووی: ده ی دانیشه، جا نه بوو هوریره ده لیت له م که ین و به ینه دا که نتمه
له خزمه ت پیغه مبه ردا (ﷺ) دانیشتبوین پیغه مبه ر (ﷺ) چنگه لئی خورمای میتاو، فره مووی:
کابرای پرسیار کار کوا؟ کابرا وتی: من بووم! پیغه مبه ر (ﷺ) فره مووی: ده ی نه مه بگره و، بیکه
به خیر، کابرا گوته ی: ثایا نه و خورمایانه به کاسانتیک بده م، که له خزم هژارو که م ده ست ترن؟! و
ده ی سویتند به خوا له م سه رزه وییه ی (شاری مه دینه) دا، هه ژار تری تیا دا نییه، جا پیغه مبه ر
(ﷺ) پیکه نه ی فره مووی: ده ی بیده به خیزانه که ت، رواه البخاری، ومسلم، وأبو داود، والترمذی،

واین ماجة، بروانه تیسیر الوصول، ب ۲، ل ۳۴۰.

هه مان سالدای پووی داوه، جا کابرای موجههید سه رجه می ئو خه سه له تانه لاده بات و دور ده خاته وه، دوا جار به و بریاره ده گات که پیشهاتی به ده ست ئه نقهستی له و جوره له مانگی په مه زاندا ئه وه خودی عیلله تی حوکه که به و، واجب کاری که فاره ته که به، ئه م پایه شافعییه کان و هاوړاگانیان له سهری ده پون به لام حه نه فی و هاوړاگانیان پوانگه به کی دورترین په چاو کردوه، له پرسى پالفته کردنی عیلله تداو، عیلله ته که له لای نه وان ته نها کرده وه سیکسیه که نییه، به لکو عیلله ته که (له دواى پالفته کردنی ته واوه تی) بریتییه له شکاندنی ده ست ئه نقهستی شان و شکوی مانگی په مه زان، به وهی که کابرا کرده وه به کی نه جامداوه، که شکینه ری پوژوه که به، که سه رجی کردنه، یان خواردن و خواردنه وه یه و، له م کاته دا سه رجی کردن وه شکینه ریکی رشوژوو، به (دهسته واژه ی دهقه که) چه سپاوه، به لام خواردن و خواردنه وه وه شکینه ری پوژوو به (ده لالی تی دهقه که: دلالة النص) جیگیر بووه و، چه سپاوه¹.

پاشان له م پرسى (تنقیح المناسد) ده دا، پوانگه ی زانایانی موجههید له به کتری جیاوازه، جا هه ندیکیان وه صفیک داده نین به عیلله ت، له کاتیکدا که گروپکی تر وه صفیک تر، وه عیلله ت ده هیننه نه ژمار، هه روه که له چیرکی کابرای عه ره بی

1 مه به ست له (عباره النص) ده لاله ت کردنی دهسته واژه ی دهقه که به له سه ر ئو مانایه ی که له دهقه که ده فامریتته وه، ئیتر ئو مانایه به شیره ی ئه صلی یان شوینکه وتی (تبعی) له دهقه که بفامریتته وه، هه ر چو نییه که، وه که په روه ردگار ده فامریتت: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الزَّهْوَ﴾ (سورة البقرة / ۲۷۵) که له م دهقه دا مانای ئه وه ی تیا دا ده فامریتته وه، که مامه له (بیع) و (ریا: سوو) به کسان نین و، ئه ویش مانای ئه صلی دهقه که به و، هه روه ها حوکی ده ربړدراو (منصوق) ه که ی چه سپاندوه، به سه ر ده رنه بړدراو (مسکوت عنه) دا، به به لگه ی ئه وه ی که هه ربوکیان له یه که عیلله تدا هاو به شنو، مانای دووه می ئه م دهقه ئه وه به که حوکی مامه له (بیع) حه لال بوونه بییه تی و، حوکی سوخواردن (ریا) حه رام بوونی ته تی، به لام (دلالة النص) به مانای ده لاله تی له فزه که به له سه ر حوکه که و، إنشاء الله ئه م باسه له به شی چواره مدا دیت.

دهشته كيدا بينيمانو، تېړوانینی جیاوازی شافعی و حنه فییه كانمان له مهر نه و برسه
به رچاو كهوت!

۲۰۰- (تخريج المناط) ياخود (تحقيق المناط) ياخود (تحقيق المناط)،

هه لېنجان و تويزينه وهی عيلله ته كان:

له و زاروه نوصوليانهی كه جارو بار له گه ل زاروهی نوصولی تردا تېكه لاوی په یدا
ده كنه، نه م زاروهی (تخريج المناط) و زاروهی (تحقيق المناط) به.

- (تخريج المناط):- به مانای هه لېنجان و دهرهینانی عيلله تی حوكمه كه دیت، كه
دهق و ئیجماع ده لاله تی له سر نه كړدوه، به سوود وهرگرتن له نامرازه كانی، وهك تاقی
كړدنه وه و دابه شكردن، كه سر به په وشو و پښگانای عيلله تن، كه واته (تخريج المناط) به
مانای دهرهینانی عيلله تی نه و حوكمه دیت، كه نه دهقی له سر هاتوه و، نه ئیجماعی
له سر كراوه، به و پښگانای كه ده مانگه پپه زانینی نه و عيلله تانهی كه دهقی له سر
نییه و، ئیجماعی له سر نه كراوه، وهك گه یشتن به وهی كه عيلله تی حرامی ناروق
خواردنه وه، سه رخوش كړدنه كه یه تی و، عيلله تی سه په رشتیاری باوك، له به شهودانی
كه كه یدا، بچوكی كه كه یه تی و، عيلله تی واجب بوونی كوشتنه وهی بكوژی به ده ست
نه نقه ست، نه وهی كه بكوژ كابرای كوژدای به نامرازو چه كی كوشتوه، كه زیاتر
چاوه پوانی نه وهی ل ده كړیت، كه كوشنده یه، بزیه حوكمی كوشتنه وه له سر جه م
كوشتنه دا ده چه سپیت، كه به نامرازی نه جامد رابن، كه زیاتر چاوه پتی بكریت و،
نامرازی كوشنده بن، نیت نه و نامرازه له نامرازه كوشنده كونه كان بیت، وهك شمشیر،
یاخود له نامرازه نه فریندراوه كانی نه م چه رخه بن، وهك كلاشینكوف و هند به لام
سه باره ت به (تحقيق المناط) بریتییه له تېړوانین و تويزينه وه له جیگیر كردن و هاتنه دی
نه و عيلله تی كه به دهق یان ئیجماع یان هه لېنجان چه سپاوه، له و پیشهاتانه یدا، كه
دهقی له سر نییه، وهك نه وهی كه عيلله تی دوركه و تنه وه له ژنو، سه رجیتی نه كړدن له

گه لیدا، له کاتی بئ نوږتیدا بریتیه، له وهی تووشی نازار ده بیت، بویه که سی موجههید ته ماشای نه وه ده کات، بزانت ته و عیله ته له خوینی منداڼ بوونیشدا (نفاس) دیته دی؟! که بینی له ویشدا هه مان عیله ته له نارادا هه یه، نه و قیاسی به سهردا جی به جی ده کاتو، حوکمی نه سله که ده گوږیزته وه، بۆ سره فرعه که، که نه و حوکمیش واجبی سره جی نه کردنه له گه ڼ نافرته داو، له کاتی بوونی خوینی منداڼ بووندا.

- هه روه ها وهک، نه وهی که عیله تی حه رامی نارهق، که سره خوش کردنه که یه تی، جا کابرای موجههید له وه راده مینتی و، ته ماشای ناستی هاتنه دی نه و عیله ته له هر گپراوه یه کی ترده ده کات، که بینی له گپراوه یه کی تریشدا هاته دی، نه و حوکم نه سله که به سر نه و فرعه یشدا جی به جی ده کاتو، خواردنه وهی نه ویش حه را ده کات.

به کورتی و پوختی، (تنقیح المناط)، بریتیه له پاکړ کردنه وه و پالفته کردنی عیله ته له و شه خل و پهل و پویانه ی که پتوهی لکاون و خویان پتوهی هه لواسیوه و، له هه مان کاتیشدا هیچ کاریگه یه کیان له سر نه و پرسی عیله ت بوونه ی نییه.

نینجا (تخریج المناط) بریتیه له دهره یتانی عیله تیک، که نه ده قی له سره وه، نه ئیجماعی له سره کراوه، به هر پتگایه ک بیت، له و پتگایانه ی که ده مانگه یه نیت، به و دهره یتانه.

و پاشان (تحقیق المناط)، بریتیه له پامان و توږینه وه له بوونی عیله تی نه سله که ((له دوی چه سپانی و زانینی))، له فرعه که دا.

۲۰۱- به شه کان، یا خود جوړه کانی قیاس؟-

هه روه ک گوتمان، قیاس له سره هابه ش بوونی فرعه که وه ستاوه له عیله ته که داو، له گه ڼ نه سله که داو، نه میس به (قیاس الأولى)، واته قیاس له پیشترا ناو زهره د کراوه و، جاری و هه یه، که ناستی نه و عیله ته له فرعه که داو ناسته که ی له نه سله که دا به کسانو، نه میس به (القاس المساوي) واته، قیاسی به کسان ناو نراوه و، جاری و هه یه،

که عیله ته که له فەرعه که دا لاواز تره، وهک له نسله که داو، نه مه یش به (قیاس الأدنی) واته قیاسی نرمتر ناو زهره کراوه.

- یه که م: - ((قیاس الأولى)):

بریتییه له و جوړه قیاسی که عیله ته که له فەرعه که دا، به هیزتره وهک له نسله که داو، بویه چه سپاندنی حوکمی نه و نسله، به سهر فەرعه که دا له پیشتره، له چه سپاندنی به سهر نسله که داو، به ړیگی له پیشترو شیواو تر نه م کاره ده کریت، نمونه یش وهک نه م فەرماشته ی په روه ردگار که سه بارهت به پاسپارده ی چاکه کاری به رامبه ر به دایکو باوک ده فرموت: ﴿فَلَا تَقُلْ لِّمَآ أَفْرِ﴾ واته: هینده له گه ل دایکو باوک تاندا، چاک بن که ته نانهت ووشی نازارای (ثوف) یش، له به رامبه ریاندا به کار مه هیتن، که نه م ده قه تنانهت (ثوف) کردنیش له به رامبه ر دایکو باوکدا حرام ده کاتو، عیله تیش تیایدا، نه وهیه که نه و له فزه نازاردانی ل د فامریتته وهو، نه م عیله تیش له لیدانی دایکو باوکدا بوونی هیه، به شیوهیه کی به هیز ترو توند له وهی که له نسله که دا هیه، واته: له لیدانه که دا نازار زور زیاترو، وهک له ثوف کردنه که دا، که واته دواچار لیدانی دایکو باوکیش هر حرامه، به قیاس کردنی له سهر په وشی ده قه قورثانییه که، به لام به ړیگای (القیاس الأولى)^۱ نه م کاره مان کرد، واته که ثوف کردن حرام بوو، که واته لیدان زور له پیشتره بو نه وهی که چه ند قات له و زیاتر حرام بیټ.

1 سورة (الاسراء: ۲۳).

2 هندی له زانایانی اصول به لای نه وه دا چوون، که حرامی لیدانی دایکو باوک به ده ق حرامکراوه، نه وهک به قیاسکردن، چونکه عیله تی ده قی حرامکردنی ثوف کردن، به رگرتنه له نازاردانیانو، نه م مانایه یش پوونه و مانای خوی ل د فامریتته وهو، پتویستی به هه لیتجان نییه و، هر که س عره بی بزانتت نه و مانایه ده زانتتو تی ده گاتو، نه م مانایه یش پوونه و، نه مانه پوونه له بابه تاکانی تری له م جوړه دا به پونتریش هاتووه و، پتویستی به هه والو دهره یتان نییه، بویه ثوف کردن به (عبارة النص) حرامکراوه و، لیدان به (دلالة النص) حرامه.

دووه: القياس المساوي: قياسي يهكسان:-

نه مېش بریتیه له و قیاسه ی که نه و عیله ته ی حوکمه کی بنیات له سهر نراوه، له نه سله که دا چه ندیکه و ناسته کی چونه و چندی لى هاتوته دی، له فهرعه که شیدا هر نه و نه ده له عیله ته که هاتووه ته دی و هه یه و یه کسانن، هه روه که له حه رامکردنی خواردنی مالی هه تیواندا، به سته مکاری به م نایه ته چه سپاوه که ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهَتِنِمْ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ واتسه: نه وانه ی که به سته م کاری مالی هه تیوان ده خون، نه وانه ناگر ده که نه سکی خویانه وه، له دوا پوزیشدا ده خرینه ناگری به تینی دوزه خوه، که عیله ته نه م حوکمه بریتیه له ده ست دریژی کردنه سهر مالی هه تیو به سته مکاری یه کسانه له که ل پرهوشی نه و ده قه داو، له عیله ته که دا بزیه حوکمی سوتاندنه که و حوکمی خواردن سته مکارانه که هه ریه کیکن و هه ردوکیان حه رامن.

سپیه م: ((القياس الأدنى)):-

بریتیه له و جوره قیاسه ی که هاتنه دی عیله ته که یه که له فهرعه که دا لاوازترو که متر دیاره و ده رکه وتووه، وه که نه وه ی له نه سله که دا هه یه، هه رچه نه ده هه ردوکیان یه کسانن، له هاتنه دی نه سلی مانا که دا، نه و مانایه ی به هویه وه وه صغه که بووه ته عیله ته پپۆسه که، وه که نه وه ی که سه رخۆشکردن عیله ته حه رامبوونی ئاره قه، به لام نه م سه رخۆشکردنه به شیوه یه که نه اندازه یه کی که متر له گیراوه یه کی تری، وه که بیره دا هه یه، هه رچه نه ده له هه ردوکیاندا صیغه تی سه ر خۆشکردنه که بوونی هه یه، به لام له دووه مدا که متره، به لام هر هه مان حوکمی به سه ردا جی به جی ده کریت.

۲۰۲- ناستی به به لگه بوونی قیاس :-

پیشتر گوتمان که قیاس به به لگه یه کی شرعی و به لگه یه ک له به لگه کانی نه حکام دیته نه ژمار، له سهر پای جه ماوه ری شهر عزانان، به لام له م رایه دا، ظاهری و، هندی له موخته زیل و جه عفریه کان^۱ پیچه وانه یانن و، نیستا نیتمه حقیقه تی قیاس و پایه کانی و مه رجه کانی و یاسا و پتسا کانیمان پوونکرده وه، جا نیستا نه و به لگانه ی نه و گروپانه پوون ده که ینه وه که قیاس به به لگه ده زانن، له گه ل پوونکرده وه ی به لگه ی نه وانه یش که قیاس به به لگه نازانن و په وش ی ده که نه وه.

۲۰۳- به لگه ی نه وانه ی که قیاسیان وه که به لگه ی شرعی چه سپاندوه :

نه وانه ی که قیاسیان وه که به لگه ی شرعی زانیوه و، جیگیر کردوه بریک له به لگه ی قورئان و فهرموده و کارو کرده وه ی هاوه لان و به لگه ی عه قلیان هیناوه و، نیتمه گرنگترین نه و به لگانه لیتره دا کورت ده که ینه وه و، تنها بوخته یه کیان لی باس ده که یین:

- یه که م: له قورئانی پیروزدا هاتوه که ده فهرمویت: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾^۲ واته: په ند وه ریگرن نه ی خاوه ن فامه کان که خوی گه وره نه م بره گیه ی له دوی نه و پیشه اتانه باس کردوه، که له سهر هوزی (بني نضیر) پوویاندا، که به هوزی کافر بوونیانه وه و فیتلکردنیان له پیغه مبه ر (ﷺ) و موسلمانان تووشی رسوایی دنیا بوون و،

1 لیتره دا نه وهنده هه یه که زانایانی جه عفری نه و قیاسه به قیاس ده زانن که عیله ته که ی ده قیاس له سهر و، به به لگه ی ده زانن و، له م جوره داو له م حاله ته دا، چه سپاندنی حوکه که بق فهرعه که به ده ق جیگیری ده که ن، نه وه که به قیاس، هه روه که نه مانه (قیاس الأولی) قبول ده که ن، به لام به (قیاس) ناوی ناوزه دی ناکه ن و، هندی له مانه هه به ر به (منصوص العلة) ی ده زانن، وه که حهرامی لیدانی دایک و بارک، که له نایه تی (فلا تفعل لهما أف) ده فامریتته وه، بویه زانایانی جه عفری جگه له م جوره، جوره کانی تر قبول ناکه ن و، نه م پایه ش له زورینه ی زانا مه زنه کانی نه وان وه رگیراوه، جگه له (ابن الجندی)، پروانه (أصول الاستنباط)، دانراوه السید تقی الحیدری، ل ۲۵۸-۲۵۹.

2 سورة (الحشر/ ۲).

مانای ئەم ئایەتەیش ئەوەیە کە، تۆ پامبێنن و سەرەنج بدەن، ئەو خاوەن عەقلە ساغەکانو، خۆ دوور بگرن لەو، نەبادا، بەهۆی ئەوەی ئەوان کردیان، ئێوەش بچن کاری لەو شێوەیە ئەنجام بدەن، تا تووشی ئەو نایندە پەشە ببن، کە ئەوان تووشی بوون، چونکە بێگومان نەریت و سوننەتی پەرورەدگار یەک پەهەندی هەیە و بەسەر گشت لایە کدا بەیەک شێوە دەچەسپیتو، هەرشتی هات بەسەر شتێکدا، ئەوا بەسەر هاوشێوەی ئەو شتەشیدا هەردیتو، ئەمەیش مانای پراو پری قیاسەو، ئەوە پوون دەکاتەو کە (الاعتبار: پەند وەرگرتن)، واتە: گواستەو لەسەر شتێکەو بۆ سەر شتێکی تر، چونکە (الاعتبار) لە (عبور: گواستەو و تێپەر بوون) وەرگیراوە وەک دەگووتریت، (عبرت النهر) واتە تێپەرم کرد، لە پوێبەرەو و لێی دوورکەوتمەو، ئاراستەکەیم پووە و ئاراستەیکە تر بەجێهێشتو، قیاسیش بریتییە لە گواستەوێ هێ حوکمەکە لە شتە قیاس لەسەر کراوەکەو، بۆ شتە قیاس پێکراوەکە، واتە دوو مینکەو، لەبەر ئەوەی کە (الاعتبار) بە دەقی ئەو ئایەتە پێرۆزەو سەرەو فرمانی پێ کراوەو، قیاسیش تاکێکە لە تاکەکانی (اعتبار) بۆیە، قیاسیش هەر وەک ئەو فرمانی پێکراوەو، بێگومان فرمان پێکراویش واجبەو، شتی واجبیش شەریعیەو حەرەم نییە کە واتە دواجار قیاس بەلچگەیکە شەریعیەو، بپوێکراوەو، کارکردن بەدەر هاویشتەکانی و داواکانی پێویستیەو، نابێت بگووتریت، کە ئەم پێرۆزەو بە بەلگەکردنی کە باسما کرد وانییەو، نەپێکاوەو وەرەگیراوە چونکە (اعتبار) بەمانای پەند وەرگرتن هاتووە، نابێت ئەمە بگووتریت، چونکە ماناکردنی (اعتبار) بە (پەند وەرگرتن) ئەو بە بەلگەکردنی سەرەوێ ئایەتەکەمان لە دەست نادات، چونکە (پەند وەرگرتن) کاتێک دەبێت کە ئەو شتەیکە هاوشێوەی شتەیکە تر، حوکمی هەمان شتە هاوشێوەکەو وەرگرتبێت، وەک ئەوەی کە چۆن بگووتریت، کە فلانە کەس لە کارەکەو دەرکراوە، چونکە ناپاکی کردووە، دەو پەند وەر بگرن ئەو فرمانبەرەو، یاخود فلان قوتابی، لەبەر تەمبەلچێ دەرەچوو، دەو کەواتە ئەو قوتابییهکان پەند وەر بگرن، ئەم قسانە مانایان نییە ئەگەر ئەو مانایە نەخریتە سەر ئەو پەهەندیو، کە هەر فرمانبەرێک ناپاکی بکات وەک ئەو فرمانبەرە

دهرده کړیت له کاره کړی و، هره ها هر قوتابییه ک ته مبلای بکات له وانه کانیدا ده که ویت.

دووه: له فرموده ناسراوه کړی (موعان دا، هاتوه که پیغمبر (ﷺ) کاتیک وهک دابور ناردی بۆ ولاتی یه مه نو، پرسپاری لیکرد، به چی قه زاوه تی خه لکی ده که یت و برپاریان بۆ دهر ده که یت؟ موعاز (خوا لئی پازی بیت) له وه لاما گوتی: به قورنان و، پاشان به سونه ت و، پاشان به ئیجتهاد، جا پیغمبر (ﷺ) له سره هم پریزه ندییه ی پازی بوو، په سندی کردو، قیاسیش هر جوریکه له جوړه کانی ئیجتهاد به پرته، که واته شرعییه و، به لگه یه که له به لگه کانی نه حکام.

- سییه م: - له سوننه تی پیغمبر دا (ﷺ) شوینه واری زور هن که به لچگن له سره نه وهی که پیغمبر (ﷺ) بیداری داوه له سره قیاس و، ده لاله تی هن، له سره نه وهی که دروسته و ده کړیت قیاس بۆ هه لئینجانی نه حکام به کار به پیریت، نمونه ی له م جوړه یش وهک نه وهی که گپرداوه ته وه که پیشه و عومری کوپی خه طاب (خوا لئی پازی بیت) هات بۆ لای پیغمبر (ﷺ) و، گوتی نه ی پیغمبر ی خوا (ﷺ) نه مړو کاریکی زور گه وره ی ناپه سندم نه نجام داوه و، به زمانی به پوژوه وه ماچی ژنه که م کردوه جا پیغمبر یش (ﷺ) له وه لامیدا فرمودی: نایا نه گهر به زمانی پوژوو ناو له دهمت پابده یت، پوژووت ده شکیت؟ نه ویش گوتی: نه خیر جا پیغمبر یش (ﷺ) فرمودی: جا نیتر چی؟! که واته نه م کاره یش هه روايه و، پوژوه که ت به تال ناکاته وه^۱ و، لیره دا پیغمبر یش (ﷺ) قیاسی ماچی کرد، له سره ناو له دهم دان و حوکمی نه شکانی پوژووی له یه که مدا، چه سپاند به سره دووه میندا.

هه روه ها له (ئین عیاسه وه)، (خوا لئی پازی بیت)، گپرداوه ته وه که نافرته تیکی هوژی (ختم)، هات بۆ خزمه تی پیغمبر (ﷺ) تا برپاریکی بۆ بدات و، به پیغمبر ی (ﷺ) گوت: نه ی پیغمبر ی خوا (ﷺ) باوکم پیرو ئوفتاده یه و، ناتوانیت له سره ولاخ

1 تیسیر الوصول، ب ۲، ل ۳۲۷.

خۆی بگرت، له م حاله تەدا، فەرزى پەرۋەردگار لەسەر بەندەكانى خۆى، واتە حەج، لەسەرى فەرز بوو، ئايا من دەتوانم لە جياتى ئه و حەج بكەم؟ پيغەمبەرىش (ﷺ) له وه لامدا، فەرمووى: بەلى.

پاشان له گيترانه وه يەكى تر دا هاتوو، كه كابرايەك هاتە خزمەت پيغەمبەر (ﷺ) گوتى: دايم نەزى كرد، كه حەج بكاتو، دواتر فري نەكەوت و كۆچى نوايى كرد، ئايا من لە جياتى ئه ودا حەج بكەم؟ جا پيغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: نەرى! نەگەر قەرزىكى لەسەر بىت، نابىت تۆ بىدەيتەوه؟! گوتى: بەلى، دەى قەرزى خواى گەورە لە پيشتەرە، كه بۆى بدەيتەوه^١.

هەرۋه ها له فەرموودەى صەحىدا هاتوو، كه كابرايەكى دەشتەكى هاتە خزمەت پيغەمبەر (ﷺ) و گوتى: -

ژنەكەم مندائىكى پەشى بوو، بەهى خۆمى نازانم! جا پيغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: حوشتەت هەيه؟ گوتى: بەلى، گوتى: چ پەنگيكن؟ گوتى سوره حوشتەن، گوتى: ئەى پەنگى خاكىيان تيا دا يە؟ گوتى بەلى، جا پيغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: جا بەپاى تۆ ئەم وشترە پەنگ خاكىيانە لەكوئە هاتوون؟ كابرا گوتى: ئەى پيغەمبەرى خوا (ﷺ) جا كى دەلى له پەچەلەكەوه نەيانهيناو تەوه، واتە له پەچەلەكەدا ئەو پەنگەيان هەبوو بىتو، دواتر لەوه چەدا پەنگى دا بىتەوه^٢، جا پيغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: دەى ئەميش كى دەلجى له پەچەلەكەوه نەيانهيناو تەوه، تەواو، چ لە داىكەوه بىت، يان لە باوكەوه، دوا جار ئەم مندالە پەشە لە چينهكانى رشەچەلەك كارى گەرى وەرگرت بىتو، پەش دەرجوبىت.

- چوارەم: - بىگومان هاو لەن (خوا لىيان پازى بىت) لە پيشتەمان و پووداوه كاندا ئىجتىهاديان كەردوو، هەندى ئىكاميان قىاس كەردوو، لەسەر هەندىكى ترو، دوو

1 تيسر الوصول، ب، ١، ل ٣٢.

2 إعلام الموقيعين، ب، ١، ل ١٢٧.

هاوشیوه که هه‌بوون، حکمی یه‌کێکیانیان گواستۆته‌وه بۆ سه‌ر ئه‌وه‌ی تریان و، یه‌که‌میان کردۆته‌ پوانگه، تا دووهم په‌ندی لێ وه‌ریگریت، له‌وانه، ئه‌و فره‌مایشته‌ی ئه‌بین عه‌بباس (خوا لێی پازی بێت) که بیستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌هی کردووه، له‌ فروشتنی خۆراک، پێش وه‌رگرتنی و گه‌یشتنه‌ ده‌ستی فروشیار، جا فره‌مووی: هه‌موو شتی وه‌ک خۆراک نه‌ژمار ده‌که‌م و، مامه‌ له‌ کردنی له‌ پێش گه‌یشتنه‌ ده‌ستی کالاکه‌ نازانم.

پرسی (عول) واته: زیاده‌کردنی ژماره‌ی به‌شی به‌شه‌ میراته‌کان و که‌م بوونه‌وه‌ی نه‌ندازه‌ی به‌شی میرات به‌ره‌کان، به‌ مانایه‌کی تر زیاد کردنی ئه‌سلی مه‌سه‌له، که ئه‌م زیاد کردنه له‌ نه‌جای زۆری ژماره به‌شی خاوه‌ن به‌شه‌کانه‌وه په‌یدا ده‌بێت و، که ئه‌م پرۆسه‌یه به‌ قیاس کردن کراوه، له‌سه‌ر ئه‌و پرسه‌ی قه‌رز، که نه‌گه‌ر خاوه‌ن قه‌رزه‌کان قه‌رزه‌که‌یان له‌سه‌ر کابرای قه‌رزدار له‌و پێژه‌یه زیاتر بوو، که کابرای قه‌رزدار له‌ دوا به‌جیماوه‌ هه‌یه‌تی، ئه‌وا له‌به‌شی سه‌رجه‌م خاوه‌ن قه‌رزه‌کان که‌م ده‌کێته‌وه تا به‌شی هه‌موویان بکات، که ئه‌م دوو پرۆسه‌ی (عول) و (قه‌رز)، له‌سه‌ر یه‌کتری قیاس کراون و، هه‌روه‌ها ئه‌بین عه‌بباس، (خوا لێی پازی بێت)، باپیری له‌ مه‌سه‌له‌ی حه‌جب کردنی براکاندا قیاس کردووه له‌سه‌ر کوپه‌زاو، گوته‌یه‌تی: ئایا زه‌یدی کوپی ثابت له‌ خوا ناترسیت؟! که کوپه‌زای به‌ کوپ نه‌ژمار کردووه و، که‌چی باپیری به‌ باوک نه‌ژمار نه‌کردووه؟!!

و له‌ نامه‌که‌ی پێشه‌وا عومه‌ری کوپی خه‌طابدا، ئه‌بوو موسای ئه‌شعیری (خوا لێیان پازی بێت) هاتووه، که نووسیه‌یه‌تی ((..... له‌و پرسانه‌یدا که ده‌هینرێته‌ یه‌ت، تیگه‌یشتنی خۆت به‌کار به‌ینه، له‌و شتانه‌یدا که قورئان و فره‌مووده له‌سه‌ری هه‌یج حوکمه‌تیه‌کیان نه‌درکاندووه و، دوا ئه‌م حاڵه‌ته‌ شته‌کان له‌سه‌ر یه‌کتری قیاس بکه‌ و، هاو وینه‌کانیان بناسه‌ و بزانه‌ و، دواتر ئه‌وه‌ی که له‌لای خودا خۆشه‌ویسته‌ره و، له‌ هه‌قه‌وه‌ نزیکه‌تره، ئه‌وه‌یان جی به‌جی بکه‌².

1 إعلام الموقعین، ب، ١، ل ١٨٢، دواتر.

2 سه‌یری ته‌واوی نامه‌که‌ بکه، له‌ کتێبی (إعلام الموقعین)، ب، ١، ل ٧٧ و دواتریش.

ئەم ھەوال گەلەو، ھەو وینەکانیان بەلگەن لەسەر کارکردن بە قیاس بە پیتی ئەوێ
کەس نەتۆی لێو بەکاتو، ئەمەیش مانای مەتەواتەر بوونی مەعەوێ لێ دەفامریتەو، کە
بەلگە یە لەسەر کارکردن بە قیاس.

پێنجەم: - ئامانجی لە دانانی ئەحکامە شەرعییەکان و بەشەرە کردنیاندا بریتییە لە
بەجێهێنانی بەرژەوێندی مۆفەکانو، ھەر ئەمەیشە کە ئەو حیکمەتە کە مەبەست بوو،
لە شەرعدا ناندان، لە نموونەیی ئەو شتانەیی کە لەگەڵ ئەم ئامانجەدا کۆکن، ھەمووویان
سەلمێنەری دروستی کارکردن بە قیاس، چونکە قیاس تەنیا بریتییە لە گواستەنەوێ
ھەر حوکمێک کە لە پیشەتاتیکی دیاریکراودا ھاتوو، بۆ پیشەتات گەلێکی ھەو بەشرو وەك
ئەو کە لە عیللەتدا وەك یەكو ھەو بەشەبو، ئەم پێۆسە یەش دادو حیکمەتی پەرەردگار
خەواریاریەتیو لە گەلێدا کۆکنو، میتۆدی شەریعەتیش، لە بەشەرە کردنی ئەحکامەکاندا
ھەواریە لەسەری، چونکە پەرەوێشی شەرع وانییە، کە شتێ حەرام بەکاتو، کەچی ھەو
وینەکەیی بە حەلال بزانیت، یاخود شتێ حەلال بەکاتو، ھەو وینەکەیی بە حەرام بزانیت.

شەشەم: دەقەکانی قورئان و سوننەت بە پەرەھایی سنورداریو کۆتایی دارن، بەلام
پیشەتاتەکانی خەلکی بێ کۆتایین و بێ سنورن، بۆیە ناگیرت، کە شتێ بێ کۆتایی، بە
شتێکی کۆتایی دارو سنورداری دەورە بدریت، و دەبیت پەرەچاوی عیللەتەکانو ئەو مانایانە
بگیریت، کە دەقەکان لە خۆیان گرتووت، یان ئامارەیان پێ کردوون یاخود دەگونجیت کە
ئەو مانایە لەو دەقەنەو دەربەینرینو، دواتر ئەو حوکمەیی لەسەر ھاتوو، جێ بەجێ
بگیریت، کە ئەم میتۆدە پراکتیزە کرا، ئیتەر شەریعەت سەبارت بە ھیچ پیشەتاتو
پەوداویکی نوێ کە پیشتر پەوێ نەدابیتو، دەقی لەسەر نەھاتبیت، بێ وەلام و ھەگبە
خالی نابیتو، تەنگی پێ ھەلناچنریتو، چارەسەری سەرچەم گرفتو قەیرانەکان لە ھەر
سەردەمێکدا بیت، دەکات.

۲۰۴- به لگه‌ی نه و گروپانه‌ی کار به قیاس ناکه‌ن:

نه‌وانه‌ی پیچه‌وانه‌ی کارکردن، به قیاس، کۆمه‌لێک به لگه‌یان هه‌ن که به پوختی، گرنکترین به لگه‌کانیان ده‌خه‌ینه‌پوو: -

- به که‌م: خوای په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾^۱ واته: نه‌ی باوه‌پداران، ده‌ست درێژی به‌سه‌ر فرمایشتی خوداو پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) مه‌که‌ن، نه‌وانه‌ی کار به قیاس ده‌که‌ن و، بانگه‌شی بۆ ده‌که‌ن، پیچه‌وانه‌ی ماناو ده‌لاله‌تی ئه‌م ئایه‌ته‌ن، چونکه قیاس ده‌ست پیشخه‌رییه به‌سه‌ر خوداو پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)، که قسه‌کردن و حوکمدانه له‌سه‌ر پیشهاتێک که ده‌قی قورئان و سوننه‌تی له‌سه‌ر نه‌هاتوو هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾^۲ مه‌که‌ونه شوین کاری که زانستت پی نییه‌و، په‌یره‌وی لیوه مه‌که‌ن و، قیاسیش شتیکی پر له گومانه، (ظنی)یه‌و، ته‌مومژاوییه، بۆیه کارکردن پێی کارکردنیکی بی زانسته‌و، سه‌ر به‌و گومانه‌یه، له پاشخانی هه‌ق و راستی زیاد ناکات که نه‌و پاشخانه‌ی هه‌قیقه‌ته‌یش نه‌وه‌یه که له قورئانی پیروژدا هاتوو.

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾^۳ واته: قورئانمان ناردۆته سه‌رت که پوونکردنه‌وه و پافیا‌ری هه‌موو شتیکه، بۆیه له قورئانی پیروژدا پوونکردنه‌وه له‌سه‌ر هه‌موو حوکمێک هه‌یه، ئیتر پێویست به قیاسکردن ناکات، چونکه نه‌گه‌ر قیاسێک له‌سه‌ر کارێک کرابیت که له قورئاندا هه‌بیت، ئیتر قورئان به‌سه‌رو، به‌کلاکه‌ره‌وه‌یه‌و، نه‌گه‌ر قیاس له‌سه‌ر شتیکی پیچه‌وانه‌ی قورئان کرابیت، نه‌و به‌ر په‌رچدانه‌وه‌یه‌و وه‌رنه‌گیراوه.

1 سورة (الحجرات) / (۱).

2 سورة (الاسراء) / (۳۶).

3 سورة (النحل) / (۸۹).

- دووه م: شوینه واری زۆر له هاوه لانه وه (خوا لێیان پازی بێت) گێژدراوه ته وه، كه سه رزه نه شتی (په ئی) یان كردووه و، نكۆلێیان له كار پێكردنی كردووه، له وانه یش فره مایشتی پێشه و عومەر، كه فره موویه تی: (ده خیاتان بم، له كه سانی په ئی واته، لێیان دور بكه وه نه وه چونكه ئه و خاوه ن پایان ده ر ده بپن، ئه وانه گومرپان و خه لكیش گومرپا ده كن) و، هه روه ها فره موویه تی: (ده خیلتان به، دورپن له (المكالیة) یانی چی، ئه ی پێشه واه؟! فره مووی (المكالیة) واته: (مقیاسه) قیاس كردن و، پێشه واه له كوی ئه بو طالیب (خوا لێی پازی بێت) ده فره مویت: ئه گه ر ئایین له په ئی و عه قل و هه ر بگه ریه ت، ئه وه ناوه وه ی گۆیه وه ی و خوه كان له مه سكردندا له پوه ی ده ره وه ی له پێشتر بوو، ئه م شوینه واران یش به لگن له سه ر سه رزه نه شت كردنی و، به به لگه ئه ژمار ناكړیت و، بۆیه دوا جار كاری پێ ناكړیت.

- سییه م: قیاس ده بێته هۆی پاجیایی و گرفت له نێوان گه لدا، چونكه له سه ر فره مانگه لێکی گومانای بنیات نه راوه، كه عیله تی نه سه له كان ده رده هینیت و، به سه ر فره عه كاندا جی به جی ده كات و، پوانه گه كانیشی بۆ ئه م كارانه جیاوازن، بۆیه ئه حكامه كانیش كه ده رهاویشه ی ئه و پوانگانن، ئه وانیش جیاواز ده رده چن و، دوا جار له سه ر ته نها پێشه اتێك چهنده ها ئه حكامی جۆراو جۆر به رپا ده كړیت و، به مه یش گه لی پاجیایی تی ده كه ویت و، جیاوازی و پاجیایش كاریکی سه رزه نه شت كراو و سوپاس نه كراوه و، قیاسیش كه هۆكاریكه بۆ پاپێچكردن به ره و جیاوازی و پاجیایی بۆیه نه ویش هه ر سه رزه نه شت كراوه.

- چواره م: ئه حكامه كانی شه ر له سه ر بنه مای یه كسانی له نێوان دووشتی ها و وینه دا یاخود جیاواز بوون، له نێوان دووشتی دژ به یه كدا، بنیات نه راوه، هه ر بۆیه له شه ردا حوكم گه لێکی جیاواز ده بینن، بۆ فره مانگه لێکی ها و شیوه و، یاخود ئه حكامی هاو شیوه به دی ده كه ین، بۆ فره مانگه لێکی جیاواز له یه كتری، نمونه بۆیه كه میان وهك، لادانی نوێژ و پۆژو له سه ر ئافره تی بی نوێژ، له كاتی بی نوێژییه كه یداو دواتر له سه ری

دانراوه، که پۆژوهه که بگریتهوه، به لām قهزاکردنهوهی نوێژهکانی لهسه ر نییه، له دواى پاکبونهوهی وههروهه پتویستی برینی دهستی دز، به لām بریار دراوه به نه برینی دهستی که سیک، که به ناشکرا شتی له که سیک به زۆر دهستییت و ده بیات و، هیچ جیاوازی له نیوان ئه م دوانه دا نییه و، ههروهه نوونهی تر وهک، دانانی شهلاقدان لهسه ر که سی بوختان بکات، بۆیه که سیکى تر که گوايا داوین پیسی کردوه، به لām بوختانکار بهوهی که کوفری کردوه، شهلاقدانی لهسه ر نییه، هه ر چهنده کوفر زۆر ناشرینترو خراپتره له داوین پیسی.

نموونه بۆ دوه میشیان، وهک خۆل وهک ئاو به پاک که رهوه دانراوه و، که چی شتی لهیه کتری جیاوازیشن.

جا که شریعت په چاوی هاو شیوهی نه کرد، له نیوان شتهکانداو، له کاتی به شەرع کردنی ئه حکامهکاندا ئیتر قیاس نابێته به لگه، چونکه قیاس پشت به یه کسانى هاو شیوه بوون ده بهستی و، ههروهک باسیش کرا، شریعت حساب بۆ ئه م دووانه ناکات.

٢٠٥- قسهی له پیشت (الراجح) له م بارهیهوه:-

له راستیدا، مه بهستی ئهوانه ی که قیاس به فرمی ناناسیتن و، به به لگه ی ناهیتنه ئه ژمار، ئه وهیه که ده یانه ویت وابهستی ده قهکان بن و، شریعت بپارین له شهلقان و تیکچچن و، به پێ کردنی کار و باری به پێی داواکردنی ئاره زووهکان و، کومه له به لگه یه کشییان دهست که وتوه، که پالپشتی له و پایه ده کهن، که به لایدا چوون و، ههروهه ئهوانه ی که قیاس به به لگه ده زانن، مه بهستیان له م کاره یان ئه وه نییه، که پیچه وانیهی ده قهکان بینه وه، یان له به رامبهریان و به سه ر ئه واندا بریاری تریده ن و، یاخود دوریکه ونه وه لێیان و، به شپهزیی پوو له ئه حکامهکانی شریعت بکه ن و، بێ ئامانج سه هریان بکه ن و، لایه نی ئاره زووی خۆیان زāl بکه ن، به سه ر لایه نی ئه حکامه شریعیهکانداو، بینیمان که مه رچ گه لیکیان دانان، بۆ دروستی قیاس، تا نه که ونه ناو شتی نادروسته وه، جا به راستی ههردوو گروپه که له هه ولهکانی خۆیداو، له نیاز پاکیدا

پښکاوپه تی به لام سهره پای نه مېش، ده بیت نه وهی که له پېشتره و (راجح) ه له پای نه م دووگروپه، بیخه ی نه پوو.

له کاتی تیرامان له به لگه کانی هر دوو گروپه که و، له کاتی سهره نجدان له بنه مای نه حکامه شرعیه کان و نامانجی شهرعدانان، له پوانگهی سهراپای ه موو نه مانوه، سهرمان له وه وه درده چیت که قیاس به لگه یه و، پای نه و گروپه له پېشتره و، (راجح) ه، که وه که به لگه یه کی شرعی ته ماشای ده که ن.

دریژه باسی نه م پرسه یش نه وه یه که، سهرجه م نه حکامه کانی شریعت خاوه نی عیله تی تاییه تی خویانن، واته نه و نه حکامانه له سر عیله ت و وه صف گه لیک بنیات نراوه، که نه و نه حکامانه نه و عیله ت و وه صفانه ده خوانن، نیر نه حکامی په رستن بن، یان مامه له کردن، چونیه که، به لام نه وه نده ه یه که نه حکامه کانی په رستن، بۆ نیه داپوشراون و، پښکامان نیه، که به دریژی په ی بیه ی پښان، هر چنده که دلمان یه کلاییه، له سر نه وه ی که نه و عیله تانه له و نه حکامانه ی په رستندا ه ن و، نه حکامه دیاریکراوه کانیش خویان خوازیاری نه و عیله تانه ن له نه حکامه کانی په رستندا، واته: هر ده بیت ه بن و بوونیان ه بیت.

به لام له نه حکامه کانی مامه له کردندا ده کریت هست بکه ی ن و په ی بیه ی به عیله ته کان و، که توانرا هست بکه ی ن، به عیله ته کان به پښکایه کی دروستی وه رگیراو، نیر ده کریت، نه حکامه کانی نه و عیله تانه به سر سهرجه م نه و پېشهاناندا گشتاندنی بۆ بکریت، که نه و عیله ته یان ه یه، نه مېش به پښی نه و په وشه ده کریت و، نه نجام ده دریت، که له پشت میتودی شریعه ته وه ی، بۆیه شرع کردنی نه حکامه کان و، هروه ها کارکردن به پښی نه و لیکچوون و وه که بونه ی که قورنانی پېرؤز له زور له ده که کانیدا ده لاله تی له سر ده کات، چونکه قیاسکردن له سر بنه مای نه و به رپاکراوه، که نه حکامه کانی شریعت خاوه نی عیله تی خویانن و بۆ عیله ت نین و، دواچار یه کسان کردنی دووشتی وه که یه ک و لیکچوو و، جیاکردنه وه ی دووشتی له یه کتری جیاواز، کاریکی دروسته و، هیچ ته نگیه کی تیادانییه و، نیتیباری خوی ه یه و، سروشتی مرقفیش خودا

له‌سه‌ر ئه‌و جیا‌کردنه‌وه‌یه دروستی کردووه‌و، ده‌قیکی زۆری قورشان هه‌ن، که ئاماژه به‌مه ده‌که‌ن، له‌و به‌لگانه‌یش که ئه‌و گروپه‌ی قیاس به‌ به‌لگه ده‌زانن، هه‌تاوایانه‌ته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاعْتَبِرُوا يٰٓأُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾^۱ که پێشتر مانامان کردو، نمونه‌ی ئه‌مه‌یش زۆره، وه‌ک ئه‌و فه‌رمایه‌شته‌ی په‌روه‌ردگار که ده‌فه‌رمویت: ﴿اَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ﴾^۲ واته: ئایا بێ باوه‌په‌که‌نی ئێوه، ئه‌ی عه‌ره‌به‌کان! باشترین له‌ بێ باوه‌په‌که‌نی گه‌لی نوح و عادو سه‌مود؟! تاهوای پزگار بوونیان بێ؟! یاخود به‌رائه‌تتان بۆ هه‌یه، له‌ سزا، له‌ کتێبه ئاسمانیه‌که‌ندا، واته، په‌سوڵه‌ی پزگار بوونتان بۆ هاتووه؟ که تووشتی ئه‌و به‌لایانه نه‌بن؟!

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ اَمْثَلُهَا﴾^۳ واته: ئایا ئه‌و بێ باوه‌پانه به‌په‌وی زه‌ویدا نه‌چوون؟ تاسه‌یر به‌که‌ن، چۆن بووه، پاشه‌ پۆژی ئه‌وانه‌ی پێشیان؟! هه‌رچیه‌کیان هه‌بوو، خودا له‌ناوی بردو ناوچه‌و ولاتی وێران کردو و تا‌قی مال و مندالی نه‌هه‌شتن، بۆ هه‌موو بێ باوه‌په‌که‌نیش وێنه‌و ئه‌مثالی ئه‌و دوا پۆژه هه‌یه.

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾^۴ هه‌ر ئا به‌و شه‌یوازه‌یش سزای تاوانباران ده‌ده‌ین، جا دوا‌ی ئه‌وه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار باسی ئه‌و به‌لا سه‌ختانه‌و ئه‌و سزا نازاراویانه‌ی بۆ گه‌تێپه‌نه‌وه، که یه‌خه‌ی گه‌لی عادیان گرتو به‌سه‌ر یاندا هات، ئه‌م ئایه‌تانه‌و هاو وێنه‌کانیان ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌ن، که

1 سورة (الحشر/ ۲).

2 سورة (القمر/ ۴۳).

3 سورة (محمد/ ۱۰).

4 سورة (الأعراف/ ۴۰).

حوکمی هه رشتی به سه رهاو وینه که یشیدا هه مان حوکم ده چه سپیت و، نه مه یش
 سوننه ت و پهوشی خوی په روه ردگار له بوونه وهرداو، نه گهر به م شیوازه نه بووایه ت،
 نهوا له دهسته واژه ی نایه ته کاندایه هه مانایه ک به دی نه ده کراو، ههچ ده لاله ت و په ندیکیان
 له خو نه ده گرت و، نه ده کرا به لگه یش و، هه روه ها نه وه ده قه قورنانیان نه وه یان پرون
 کردوته وه، که حوکمی خودایه به کسان له نیوان دوشتی جیاوازا ناچه سپینیت و، هه
 که س به دروستی بزائیت و، که خودا له نیوان دوشتی جیاوازا، یه ک جور حوکمی
 چه سپاندوه، نه وه نه وه که سه شتیکی داوه ته پال خوی په روه ردگار که شایسته ی
 خودا نییه، نیت زانیبیتی به م نالایه قیه و تاییه تی کردبیتی، یان نه یزانیبیت و، له خو وه
 کردبیتی، هه ر چونیه که، که، جا په روه ردگار ده هه رمویت: ﴿أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْجَاهِلِينَ﴾^(۳۵)
 مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ^(۳۶) واته: نایا موسلمانان وه ک تاوانباران لی ده که یان؟ چیتانه
 حوکم و برپاری وا ده دن؟ چونکه ههچ کاتیک نابیت، چاکه کارو خراپه کار چونیه ک
 مامه له یان له گه لدا بکریت، هه روه ها قورنایان ده هه رمویت: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا
 السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا
 يَحْكُمُونَ﴾^(۳۷) واته: ناخو نه وانه ی بروایان نییه و گوناح و تاوانیش ده که ن، پتیا
 وایه، که وه ک نه وانه یان داده نیتین بروایان هتیاوه و کاره چاکه کانیا نه دجامداوه؟ هه رگیز
 شتی و نابیت، نینجا پتیا وایه، که ژیان و مردنیا یه کسانه؟ واته پتیا وایه وه ک یه ک
 ده ژین و ده مرن؟! به پستی خراپه نه و دادوه ریبه ی ده یکه یان! نه گهر پتیا وایت که
 هه ردولا یه کسان ده بن.

1 سورة (القلم / ۳۵-۳۶).

2 سورة (الجاثية / ۲۱).

و ههروه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾^۱ واته: ئایا ده‌کړیت نه‌وانه‌ی که باوه‌رپان هیناوه‌و کاره چاکه‌کانیان کردوه، وه‌کو به‌دکاران و نازاوه‌گيران له زه‌ویدا دابنیتو وه‌ک یه‌ک حسابیان بۆ بکه‌ین؟! یاخود ده‌بیت خه‌لکانی پاریزکار، له گوناح و تاوان، وه‌کو خه‌لکانی خراپه‌کار دابنیتو؟!

که‌واته: قورئانی پیرۆز شایه‌ته له‌سه‌ر دروستی یاسای یه‌کسان کردنی نیوان دووشتی لیکچوو، جیاکردنه‌وه‌ی نیوان دووشتی له‌یه‌کتری جیاواز، و قیاسیش هه‌ر نه‌مه‌یه‌و پرکتیزه‌ کردنیته‌ی به‌سه‌ر نه‌و پیشه‌اتانه‌یدا، که ده‌ق نه‌هاتوه، له‌سه‌ر چۆنییه‌تی حوکمه‌کیان، به‌لکاندنیان به‌و حوکمانه‌وه که ده‌قیان له‌سه‌ر هاتوه، به‌هۆی نه‌وه‌وه که نه‌و دوو پیشه‌اته‌ هاو وینه‌و، یه‌کسانن له‌و عیله‌ته‌یدا، که حوکمه‌که داوای دی‌کات، بۆیه دواچار یه‌ک حوکمیشیان ده‌بیت.

به‌لام نه‌وه‌ی که نکۆلی کارانی قیاس به‌ به‌لگه‌ی ده‌که‌ن، نه‌وه هیچ بنه‌مایه‌کی به‌لگه‌ نامیزی نییه‌و، ده‌لاله‌ت ناکات، له‌سه‌ر بانگه‌شه‌کانیان، چونکه قیاس بۆ شتیکه که ده‌ق له‌سه‌ری نه‌بیت، له‌و پرسه‌داو، نه‌مه‌یش پیچه‌وانه‌ی نه‌م نایه‌ته نییه، که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾^۲ و هه‌روه‌ها دژی نه‌م نایه‌ته‌یش نییه، که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾^۳ که سه‌رجه‌می نه‌م نایه‌ته پیرۆزانه‌مان ماناکردن، هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌یه که قورئان پوونکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتیکه، واته له‌پووی له‌فزو مانایشه‌وه حوکمه‌کان پوون ده‌کاته‌وه، مانای نه‌وه نییه، که سه‌رجه‌می حوکمه‌کان،

1 سورة (ص/ ۲۸).

2 سورة (الاسراء/ ۳۶).

3 سورة (النجم/ ۲۸).

ده قی پاشکاوایان له سهر بیت و قیاسیش په یوه ندی به ده لاله تی قورنانه وه هیه، له سهر مانای نه حکامه کان، بویه ناتوانین ده سبه رداری قیاس ببین.

ننجا سه باره ت به و شوینه واران هی که له هاوه لانه وه (خوا لییان پای بیت) پیمان گه یشتووه، که سهرزه نشتی راو پیاس کردن ده کن، نه مه مه به ست پتی پای خراپ و، قیاسی خراپ و، نیمه ملکه چی نه وه ین که له قیاسیشدا، هیه چاکه و هیه خراپ و، قیاسی خراپ نه وه یه که نه و پایه و مرجانه ی که باسماں کردن، تیایدا هاتونه ته دی.

ننجا قیاسی خراپ نه وه یه که، پیچه وانه ی نه مه بیت، وه ک قیاسی نه و به تالکارو ههرزه گویانه ی که ده لئین: ﴿قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾^۱ له کانیکدا که هه قیقه تی مامه له کردن جیاوازه و دزه له گه له حه قیقه تی سووخریداو، هه روه ها وه ک نه وه ی که خودای په روه ردگار له سهر زمانی براکانی (سیدنا یوسف) سلاوی خودای له سهر بیت، بومان ده گیرپته وه، که ده فهرمویت ﴿إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ﴾^۲ واته: نه گهر بنیامینی برای یوسف دزی بکات جتی سهر سوپمان نییه، چونکه یوسفی برایشی پیشتر دزی کردووه، هه روه ها وه ک قیاسی به تالی شه یتان، که له سهر نه و بنه مایه قیاسی کردووه که ناگر به پرتزتره له قورپو، له بهر نه وه ی که له ناگر دروست کرداوه، نه وه به بانگه شه ی شه یتان خوی، به پرتزتره له ناده م که له قورپو گل دروست کراوه، بویه نه و شیاوی کړنوش بردنه، نه وه ک ناده م! جا نه مه قیاسیکی به تاله، یاخود به به لگه کردنی قیاسیکی به تال و بوشو، پاشان بوونی قیاسی خراپ، نه مه له به به لگه بوونی قیاسی دروست که م ناکاته وه، چونکه نیمه ده بینین ته نانه ت شت گه لیکی ته واو نادروست ده درپته پال سوننه تی پیغه مبر (ﷺ) و نه م دانه پال خراپه یش له واجبی په پره وی کردنی سوننه ت و نه ژمار کردنی وه ک به لچکه یه کی شهرعی که م ناکاته وه، جا له قیاسیشدا هر به م شیوازه یه، نه گهر قیاسی خراپ بینرا، نه مه مانای نه وه نییه، که

1 سورة (البقرة / ۲۷۵).

2 سورة (یوسف / ۷۷).

ئيتړ دېت به ته واوه تي دهست له قياس كردن هه لچگړينو به به لگيه كي شرعي نه هيتينه نه ژمار.

ئينجا سه باره ت به وه ي كه گوتويانه قياس، جيگاي قوت بوونه وه ي پاجيائي و گرزيه، نه وه به پاستي پاجيائي له هه لئنجاني نه حكام ته نانه ت له سوننه ت و قورثانيشدا هه يه و، هه روه ها پاجيائي له مرهجه كاني دروستي سوننه ت و ده لاله ت كردنيان له سر نه حكامه كان هه يه و، هه روه ها رشاجيائي له شتوازي تيگه يشتن هه ندي له ده قه كاني قورثانيشدا هه يه و، كه سيش به م هوي وه و به هوي پاجيائي بوونه وه بانگه شه ي نه وه ي نه كرده وه، كه ئيتړ دېت واز له سوننه ت بهيتن و نه حكامي ليوه دهنه هيتن! كړوكي نه م پرسه، نه وه يه كه پاجيائي له هه لئنجاني نه حكامي شرعي كرداريدا شتيكي وه رگيراو دروسته، مادام نه و پاجيائيانه له تيروانيينه جياوازه كاني كاروباره ئيجتیهاده كاند ا دروست بووه و، هيچ ده قتيكي پاشكاري به كلايي (صريح قطعي)، نيه، سه باره ت به حوكمي پرسكي وادا، كه پاجيائي هه بيت و، شه عزانان هر له سه رده مي هاوه لانه وه (خوا لتيان پازي بيت) تا ئيستا هر پاجيائيان هه بووه و، ته نانه ت بگره نكولي كاراني قياس، خو يشيان پاجيائي له نيوانياندا هه يه، له زور له و نه حكامه نيدا كه ته نانه ت نه كهر سه ربه يه ك مه زه بي دياريكراو يش بن، جا نه مه به لگيه له سر نه وه ي كه پاجيائي بوون، شتيكي ناسايي و به لگه نه ويسته و، وه رگيراوه له سر جه م پرسه ئيجتیهاده كاند او، پاجيائي هوكار نيه، بق كار كردن يان كار نه كردن به قياس!

دواچار، پاجيائي سه رزه نشت كراو، نه وه يه كه له پرسه كاني په يوه نديدار به بپرو باوه رو بنه ماكاني ئاييندا بيتن، نه ك له پرسه لوه كي و فهرعيه كاند او، هه روه ها پاجيائي خراپ نه وه يه كه له نه حكامه قطعي و ئيجماع لوسور كراوه كاند ا بيت، نه ك له نه حكامه ته مومزاوييه كاند ا (الأحكام الظنية) ئينجا سه باره ت به وه ي كه هه ندي له زانايان ده لئن: شه ريعه ت هاتوه، شته ليكچووه كاني جيا كرده ته وه و شته جياوازه كاني يكسان كرده وه، نه مه يش بنه رپه تي قياس ده پوختني و ئيدي به به لگه نه ژمار ناكريت، به پاستي نه مه قسه يه ك نيه، به رپه هايي پيكا بيتي و، له شاره زاييه كي نه و توه و، نه هاتوه و،

ههروهه له سهه ر بنه مای ئه وه زانیه وه نه گوتراوه، که حکمه ته دره وشاوه کان و نهیته فراوانه کان و به رژه وه ندیه حه قیقه ته کانی له سهه ر به ر پاکراوه، ههروهه ئه وه گوتویه تی سهه ر وه ره چاوی ئه وه ی تیا دا نه کراوه، که ئه حکامی شه ریعت له سهه ر بنه مای مانا داری و عیله تدا ری به ر پاکراون، بنیات نراون، که هه ر ئه وه مانا و عیله تانه خوازیار و هۆکاری به رپا بوونی ئه حکامه کان و، ههروهه شه ریعت هه رگیز شتیکی نه درکانندوه، که پیچه وانه ی ئه وه بیته، که له سروشتی زگماکی و دروستی مرقفا ههیه، له جیا کردنه وه ی نیوان شته جیاکان و به کسان کردنی شته ها و وینه کاندوا، ئه حکامی شه ریعی زۆریش هه ن، که ده لاله ت له سهه ر ئه م هه قیقه ته ده کن.

به لام ئه گه ر شه ریعت، هه ندی له جوړه کانی حوکمی تایبه ت کرد، جیایی کرده وه له هاوشیوه کانی، هه ر ده بیته ئه وه جوړه جیاکراوهیه وه صفیکی وای بۆ تایبه ت کرد بیته و دانایه ت، که پتویستی ئه وه تایبه ت کردنه ی حوکمه که ی تیا دا ده ربخاته، ههروهه هۆکاری نایه کسان کردنی له گه ل هاو شیوه کانیدا ئاشکرا بکاته، جاری واهیه، که هه ندی له خه لکی ئه وه وه صفه تایبه ت کراوه پی ده زانن و، ده کره ت هه ندیکی تر پی نه زانن و، مه رجی قیاسی دروست ئه وه نییه، که هه موو که سی ئه وه سه حیح بوونه ی پی بزانیته، جا هه ر که س شتیکی له شه ریعه تدا بینی که پیچه وانه ی قیاسی سه حیح بوو، واته ئه وه قیاسه ی که شته لیکچوه کان به کسان ده کاته وه و شته جیاوازه کان جودا ده کاته وه، ئه وه ئه وه قیاسه، پیچه وانه ی ئه وه پیناسه ی قیاسه یه که ئه وه کابرایه له ده روونی خۆیدا نه خشانندویه تی و پیچه وانه ی ئه وه قیاسه دروست نییه که له و جیگایه دا بوونی ههیه¹.

جا له شه ریعه تدا، حوکم گه ل له و جوړه بوونی نییه، که پیچه وانه ی یاساکانی لیکچوون بیته، بۆیه جیاکاری ئافره تی بی نوێژ له دوا ی پاکبوونه وه ی له حوکمی

1 بروانه (رسالة القياس، لشيخ الإسلام ابن تيمية) في مجموعة رسائله الكبرى ل ٢٧١-

گرتنه وهی پۆژووه فه وتاوه کانیداو نه کردنه وهی نوێژه کانیدا له سهر بنه مای ئه و پرسیایه دامه زراوه، که پێشتر پوونمان کرده وه، چونکه کاته کانی زۆر زۆرترن و شه رعیش سه ختی له سه رشان لاداو ه.

هه روه ها وه ک واجبی شه لاقدانی که سی بوختان کار، به داوین پیسی، نه وه ک بوختانکار به کوفر کردن، چونکه که سی بوختانکار به داوین پیسی، هیچ پێگایه ک له به رده م خه لکیدایه، تا پووی کابرای بوختانکار ئاشکرا بکات و پتی بزائن، که درۆی کردووه له و بوختانهیدا، بۆیه شه لاقدانه که، به درۆخستنه وه یه تی و هیئانه وهی شه ره فو ناموسی بوختان بۆکراوه که یه و، لادانی عه یبه یه له سه ری، به تایبه تی ئه گه ر ئافره ت بیته، به لام کوفر دانه پال که سی و، بوختان بۆ کردن، ئه مه یان به بینینی کابرا له لایه ن موسلمانانه وه، له ناو گروپی موسلمانانداو، به ئاگاداری موسلمانان له سه ری، ئه مانه به سن بۆ به درۆ خستنه وهی بوختانه که ی و کابرای بوختان بۆ کراویش ده توانیته که ووشه کانی باوه پ بدرکینیت و، ئیتر درۆی کابرای بوختانکار ئاشکرا بکات، به لام بوختانکردن به داوین پیسی، ده بیته کابرای بوختان بۆکراو چی بکات؟ تا درۆی بوختانکاری پتی ئاشکرا بکات؟!

هه روه ها پێویستی برینی ده ستی دز، له به ر ئه وه یه که ئه م دزه هه تکی شوینی، پارێزه رانی مولکه که ی کردووه و، له ناو ماله کاندایه تونیلی لیداو ه، بۆ راپه پاندنی کاره که ی و، کابرای خاوه ن مال ناتوانیته له و پتی و شوینه ئاسایشیانه زیاتر بگریته به ر بۆ پاراستنی مولکه که ی، که واته پێچووسته ئه م به لایه له ناو خه لکیدایه ریشه کیش بکریته و، سزای ده ست برینی به سه ردا جی به جی بکریته، ئه مه به پێچه وانه ی که سی (المنتهب) واته: ئه و که سه ی که شتی به ئاشکراو به زۆر ده بات، چونکه له کاتی ئه و برده نا به ئاشکرا ده توانیته شوین بکه ویت و، ماله که ی لی بسینریته وه، هه روه ها ده کریته له لای دادوهر شایه تی له سه ر بدریته و مافه که ی لی ببسه نریته وه، سه ره پای ئه مه یه که سی (المنتهب) به ته می کردن سزا ده دریته و حوقیقه تی دزی کردن و حه قیقه تی (المنتهب) له یه کتری جیاوازن، بۆیه له حوکمیشدا هه ر جیاوازن و هه روه ها وه ک ئه وه ی که خۆل

پاکو پاکه وه که ره و لابه ری پیسیه، له کاتی نه بیونی ناوداو نه مهیش حوکه شه رع
له سه ره و، نه مه حوکه مکی په رسته شیه، هر وه ک گوتمان در یژه ی عیله ته که ی پی
نازانین.

به کورتی و پوختی، بیگومان که قیاسی دروست به لگه یه که له به لگه کانی
نه حکام و، جه ماوه ری زانایان له سه ره نه وهن که به لگه یه کی شه رعیه و، نه مهیش پای
له پیشتر (الراجح) ی نتوان نه و دوو پایه ی پابردوه و، کار به قیاس ده کریت و، له دوی
قورئان و سوننه و ئیجماع په نا ده بردریت به ری.

﴿بهشی پینجه م﴾

((به لگه ی پینجه م: ئیستیحسان))

الاستحسان، له زمانی عه ره بیدا، به مانای به چاک و جوان زانینی شتی دیتو، ههروه ها به کار ده هیتریت، بویه نهو شته ی که حهزی مروؤ بوی ده چیتو، پتی خوشه بیگات، هه رچه نده له لای خه لکی تریش ناشرین بیت، له لای زاراهوی زانایانی ئوصولی فیه، پیناسه ی زوری لیوه کراوه^۱، لهو پیناسانه وهک نهوه ی که پیشهوا به زدهوی ده فره مویت، ئیستیحسان، بریتییه له لادان و پروو وه رگێران له قیاسیکی پتویست بۆلای قیاسیکی لهو به هیتر، یاخود بریتییه له تایبه تمه ند کردنی قیاس به به لگه یه کی به هیتر.

شهرعزانی مه زن (الحلواني الحنفی) ده لیت: ئیستیحسان بریتییه له وازه ینان له کار کردن به قیاس، به هوی به لگه یه کی به هیتر که له قورئان، یان سوننه ت، یان ئیجماعدا هه بیت

ههروه ها پیشهوا که رخی حه نه فی له پیناسه یدا فره موویه تی: ئیستیحسان بریتییه له وه ی که مروؤ به شیوازیک که له هاو وینه کانی پرسینکدا بریارو حوکمی داوه، که چی بۆ خودی پرسه که حومک که نه دات، به لکو به پیچه وانه ی حوکمی نهو هاوشیوانه، بۆ پرسه که حوکم جیگیر بکات، نه مه یش به شت به ستن به به لگه یه ک، که ده بیته هوی لادان و خوازیاری لادانه له جیگیر کردنی نهو حوکمه له سه ره که مینه که. پاشان (ئیه بن عه ره بی مالکی) وای پیناسه کردوه، که ئیستیحسان، به مانای له پیشتر دانانی واز هینانه له ده رهاویشه ی به لگه یه ک، له ڕیگای هه لاوێرکردن و ده رفه تدان، به هوی بوونی به لگه یه که وه که له گه ل هه ندی له ده رهاویشه کانی به لگه یه که مدا دزایه تی هه یه.

1 روضة الناظر و جنة المناظر، ب، ۱، ل ۴۰۷، دواتریش، الأمدي ب، ۴، ل ۲۰۹ و دواتر، کشف

السرا ب، ۴، ل ۱۱۳۲، المسودة، ل ۴۵۵.

پاشان هندی له حنبه‌لییه‌کان وایان پیناسه کردوه، که نیستحسان بریتییه له خستنه‌وه‌لای حوکمی پرسنیکه، له‌ناو هاوشنوه‌کانیدا به‌هوی بوونی به‌لگه‌یه‌کی شهرعی تاییه‌ته‌وه.

۲۰۷- له‌سهراپای ئه‌م پیناسانه‌وه ئه‌وه‌مان ده‌ست ده‌که‌وێت که مه‌به‌ست له نیستحسان بریتییه له کارکردن به قیاسنیکي وردو شاراوه، له به‌رامبه‌ر قیاسنیکي دیارو ناشکرادا، یاخود جیاکردنه‌وه‌ی پرسنیکي لاهه‌کییه له‌ناو یاسایه‌کی گشتیدا.

به‌هوی بوونی به‌لگه‌یه‌ک که دل‌و ده‌روونی کابرای موجه‌هید به‌هوییه‌وه ئوقره‌ی گرتوه‌وه، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌یش هۆکاری هینانه‌دی ئه‌وه‌لاوێرکردن یاخود لادانه‌یه.

جا ئه‌گه‌ر پرسنیک خرایه به‌رده‌م موجه‌هیدیک، دوو قیاس له‌سه‌ر ئه‌و پرسه‌ کیشمه‌ کیشمدا بوون، قیاسی یه‌که‌میان ناشکرا بوو، داواکاری حوکمیکي دیاریکراو بوو، به‌لام قیاسی دووه‌م، ووردو شاراوه بوو، داواکاری جۆره‌ حوکمیکي تر بوو، و له‌ دل‌و ده‌روونی کابرای موجه‌هیدا به‌لگه‌یه‌ک په‌یدا بوو، که داواکاری به‌ له‌ پێشتر دانانی قیاسی دووه‌م بوو، به‌سه‌ر قیاسی یه‌که‌مدا، یاخود داواکاری لادان بوو، له‌ ده‌رهاویشته‌ی قیاسه‌ ناشکراکه‌وه، بۆلای ده‌رهاویشته‌ی قیاس نا‌ناشکراکه‌، ئه‌وا له‌م حاله‌ته‌دا، ئه‌م لادانه‌، یاخود ئه‌و به‌ له‌پێشتر دانانه‌ (الترجیح)، به‌ پرۆسه‌ی نیستحسان نه‌ژمار کراوه.^۱

جا ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی که خوازیارو پالپشتی ئه‌م لادانه‌یه‌، به‌هه‌ندو پالپشتی نیستحسان ناوزه‌رد کراوه‌وه، ئه‌و حوکمه‌ی که به‌هوی نیستحسانه‌وه ده‌چه‌سپێت، به‌حوکمی به‌چاک دانراو (مستحسن) یاخود حوکمی چه‌سپاوه‌ به‌ پته‌وانه‌ی قیاسی ناشکراوه‌ ناونراوه.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر پرسنیک خرایه به‌رده‌م که‌سی موجه‌هید، که ئه‌و پرسه‌ له‌ ژێر بنه‌ماو پێسایه‌کی گشتیدا جێگیر بوو، یاخود ئه‌سلنیکي گشتی زال بوو، به‌سه‌ریداو، کابرای موجه‌هید به‌لگه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو، که ئه‌و به‌لگه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو، که ئه‌و به‌لگه‌

1 حه‌نه‌فیه‌کان، دانانی قیاسی ناشکرا له‌ به‌رمبه‌ر قیاسی نا‌ناشکرادا به‌ قیاسه‌ له‌ قیاسی ناشکرا به‌هه‌زتره‌، بۆیه کار کردن پتی جوان و چاکه‌ به‌وانه‌ (التوضیح) ب، ۲، ل ۸۲، کشف‌الأسرار، ب، ۴،

تاییه ته داواکاری هه لایترکردنی ئه و پرسه لاهه کییه بوو، له ناو ئه سله گشتییه که دا یاخود داواکاری بهر که نارکردنی ئه و پرسه بوو، له حوکمه چه سپاوه که دا بۆ هاو شیوه کانی، به حوکمیکی تر به هۆی بوونی ئه و به لگه تاییه ته وه، که له هزری موجته هیده که دا ههیه، جا ئه م لادانه هه لایتر نامیزه (العدل الاستثنائي) یه به (نیستیحسان) ناو زهره کراوه و، ئه و به لگه یه ی که خوازیاری ئه م پرۆسه یه یه، ئه و به ره هه ندو پالېستی نیستیحسان ناو نراوه و، ئه و حوکمه ی که به م هۆیه وه چه سنی نراوه.

به حوکمی چاک کراو (مستحسن) ناو نراوه، واته حوکم چه سپاوه که پێچه وانیه ی قیاسه و، قیاس لیره دا بریتییه له ئه سله گشتییه که، یاخود یاسا و بنه ما گشتییه که.

٢٠٨ - نموونه گه لێك له م باره یه وه:

یه کێك له حوکمه چه سپاوه کانی مه زه به یی حه نه فی، بریتییه له مافه سازش له سه ر کراوه کانی، وه ک مافی ئاوی خواردنه وه و مافی ئاوه پۆو مافی هاتوچۆ، بۆ زه وییه کشتوکالییه کان، ئه م مافانه ئه گه ر له ده قی گرێبه سستی مامه له که دا ناویان نه هینریت، ئه و ناچنه چوار چێوه ی مامه له که وه و به به شێک له مامه له که ئه ژمار ناکرین، جا ئه گه ر ئه و زه وییه وه قف بکریت، به یی ئه وه ی له گرێبه سته که دا ئه م مافه ناوی هینرابیت، ئایا له م کاته دا ئه م حوکمه دیسان بوونی هه یه ؟! یان بوونی نییه ؟! حه نه فییه کان ده لێن: له سه ر بنه مای قیاسکردن، ئه م مافانه ناچنه ناو چوار چێوه ی گرێبه سستی مامه له که وه، به لام له سه ر بنه مای نیستیحسان ده چنه ناو گرێبه سته که وه و ئه ژمار ده کرین.

پوونکردنه وه ی ئه م پرسه ییش به م جۆره یه که وه قف کردنی زه وییه کشتوکالییه کان له ژێر په حمه تی دوو جۆر قیاسدا جێگایان بۆته وه، یه که میان قیاسکردنیانه له سه ر مامه ل کردن، دووه میان، قیاس کردنیانه له سه ر (به کریدان)، که پوانگی یه که م ناشکراترو نزیکتره له هزری مرقفه وه، چونکه ئه ندازه ی به شی مامه له و وه قف ئه وه یه که له هه ردووکیاندا مولکه که له خاوه نداریتی خاوه نه که ی ده چیته ده ره وه و، داواکاری و خوازیاری بوونی ئه م قیاسه ناشکرایه ئه وه یه که ئه گه ر ئه و مافه سازش له سه ر کراوانه له گرێبه سته که دا باس نه کرین، ئه و ئه م مافانه هه روه ک ئه و حاله ته ی له گرێبه سستی

مامه له دا هه يه، وا ده بټتو، هه روا له وه قفیشدا وهك پاشكوی زه وييه كه ناچنه چوار چټوهی مولكه وه قف كراوه كه وه.

قياسی دوهم، واته قياس كړدنی له سر ((به كړيدان)) له سر بڼه مای نه وه بهرپا كراوه وه قفو به كړيدانیش هه ردووكيان ده بڼه هوی نه وهی كه بتوانرټ خاوه ن مولك سود له خودی مال له كه وه رېگريټ، به لام هه نابه خاوهنی نه سلې نه مولكه، جا نه مه قياسي نااشكرايه، (خفي) يه، نايه ته به هزری مړوځداو، به لكو پټويستی به بړك تيرامان هه يه، ده رهاويشته و داواكاری نه وه يه كه نه مېش هه روهك گريبه ستي به كړيدان مافه سازش له سر كراوه كان، به شيوهی پاشكویي ده چنه چوار چټوهی پرؤسهی وه قفه وه، به پټی نه وهی كه پټويستمان به وه هه بټت، كه به دهق له ناو گريبه سته كه دا نه م خاله بنوسين.

ليره دا، نه گه ر موجه هيد قياسي نااشكرا پټش بخت به سر قياسي نااشكرا دا، نه مه نيستی حسانه و، په هه ندي پالېشته كه ی نه وه يه كه قياسي نااشكرا (خفي) كاريگري به هيزتری هه يه له قياسي نااشكرا (جلي)، چونكه هه روهك گوترا مه به ست له وه قف، سود وه رگرتنه له مال له وه قف كراوه كه، نهك بوونه خاوه ن مال له ته واهي مولكه كه و، له بهر نه وهی كه سود وه رگرتن به بی مافه سازش له سر كراوه كان هېچ مانايه كي نيه، نه وا پټويسته كه نه م مافانه يش، هه روهك به كړيدان، به شيوهی پاشكو، چنه ناو بازني ي وه قفه كه وه

۳- له نمونه گلي هه لاوړ كړدنی پرستیكي تاييه ت (جزئي) له نه سلېكي گشتي، بریټيه له دروستی وه سیه ت كړدن له كار ه باشه كاندا، له لايه ن كه سيكه وه سانسوري له سر بټت، به هوی كه وده نی بوونيه وه، كه نه م وه سیه ت كړدنه له پړوی نيستی حسانه وه دروسته، له كاتيكا كه قياس ده لاله ت دهكات، له سر نادروستی نه و پرسه ی سره وه و، هه روه ها وه قف كړدنی نه م جوره كه سه له سر خوی دیسان له پړوی نيستی حسانه وه دروسته، به لام قياس به دروستی نازانيت، جا پړون كړدنه وهی نيستی حسان له م دو پرسه دا به م جوره يه كه ياسای گشتي، واته مولكي كه سی سانسور له سر دانراوه، وا خوازياره و

حوکم ددهات، که بهخششهکانی نهم کهسه دروستن، بهلام وهسیتکردنی نهم کهسه له کاروباری چاکهکاندا لهم یاسا گشتیهی سهرهوه ههلاویر دهکریت، چونکه وهسیهت بۆ دوی مردنی کابرای وهسیهتکارهوه، مانای خاوهندارییهتی تبادا بهرجهستهیهوه، وهقفیش ههروهک وهسیات وایهوه، مولکی کابرای کهودهن بۆ خوی دهپاریزیت، بۆیه نهم ههلاویرکردنه کاریگهری لهسهر ئامانجی نهم یاسا گشتیه نابیت!

٢٠٩- جۆرهکانی ئیستیحسان:-

ههروهک لهنومونهکانی پێشهوهدا دهردهکهویت، جاری واهیه که ئیستیحسان ههلاویرکردنی بابتهیکی تایبهته له یاسایهکی گشتی، یاخود به لهپیشتر دانانی قیاسیکی ناناشکراو ورده بهسهر قیاسیکی ناشکراو، نهم دابهشکردنهی ئیستیحسان، بهپهچاوکردن و لهبهر چاو گرتنی نهو شته بوو که ئیستیحسان لیتی لایداوه، یان لادراوه بۆلای و جاری وایش ههیه، که له پووی پال پشت و بهلگهوه تهماشای ئیستیحسان دهکریت، یاخود له پووی نهوهوه سهیر دهکریت، که له پهراوهکانی شهرعدا بهپووی ئیستیحسان ناوزهرد کراوهوه، دواجار ئیستیحسان دهبیت بهم چهند جۆرهی لای خوازهوه:

٢١٠- یهکههه: ئیستیحسان بهپیی دهق، واته نهوهی که بهدهق پالپشتی

لیوه کراوه:-

نهمهیش بریتییه لهوهی که لهلایهن شهرعهوه دهقیکی تایبهت لهسهر پرسیکی تایبهت (جزئی) بیه کایهوه، که داواکاری حوکیکی وابیت، بۆ نهو پرسه جوژیه، که نهو حوکهه پێچهوانهیهی نهو حوکهه بیت، که بهپیی دهرهواویشهی یاسا گشتیهکان، بۆ هاو وینهکانی نهو پرسه چهسپینراوه، که لهم حالتهدا دهقهکه نهم پرسه جوژیه، ههلاویر دهکات، لهو حوکههی که به پیچی دهرهواویشهی یاساگشتیهکه، بۆ هاو وینهکانی نهو پرسه چهسپینراوه، بۆ نمونه، یاسای گشتی و نسل و بنهمای گشتی لهسهر نهوهیه که مامهلهی شتی نادیار دروست نییه، بهلام لیزهدا مامهلهی (سهلهم) جیاکراوتهوه، که

مامه‌له‌ی سه‌له‌م واته پيش فروشى ده‌غلّو دان، به پاره‌یه‌کى نه‌قد، واته له‌و کاتى مامه‌له‌یه‌دا، کالای حازر نییه، به‌لام کاتیک پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) چوه مه‌دینه و بینى نه‌م مامه‌له‌یه له ناویاندا باوه و هیچ زیان و خرابه‌یه‌کى لى ناکه‌ویتته‌وه، به‌ده‌قیکی تایبته‌و روون و ناشکرا مؤله‌تى پيداو به‌په‌واى داناو، فەرمووی: (من أسلف منكم، فلیسلف فی کیل معلوم و وزن معلوم، إلی أجل معلوم) واته: هر کس له‌نیوه له‌م جۆره مامه‌له‌یه‌ی نه‌نجامدا، باوا نه‌نجامی بدات، که پتوانه و کیشانه و کاته‌کى دیاریکراو بیتو، هه‌روه‌ها په‌شیمان بوونه‌وه به‌مه‌رج، که له‌پرووی نیستی‌حسانه‌وه دروسته‌و به‌ه‌لگه‌ی هاتنى ده‌ق له سوننه‌تدا، له‌سەر دروستی په‌شیمان بوونه‌وه، تا ماوه‌ی سى پۆژ، نه‌م په‌شیمان بوونه‌وه‌یه هه‌لاویژ کرا، له‌و یاسا گشتیه‌ی که له‌گریبه‌سته‌کاندا هه‌یه، که مامه‌له‌کار پابه‌ند ده‌کەن به‌مامه‌له‌که‌وه، به‌پابه‌ند بوونیکی ره‌ها.

۲۱۱- دووه‌م: نیستی‌حسان به‌پى نیجماع:-

بۆ نمونه‌ گریبه‌ست له‌ گەلّ دارتاش و ئاسنگه‌رو، هه‌موو نه‌و پيشه‌گه‌رانه‌ی که پيشتر مامه‌له‌یان له‌ گه‌لّدا ده‌کریت، له‌سەر دروستکردنى شتیکی دیاریکراو، له‌کاتى گریبه‌سته‌که‌دا بوونی نییه، که نه‌م کاره به‌ نیستی‌حسان به‌ دروست زانراوه‌و، به‌ پى قیاسکردن دروست نییه چونکه گریبه‌سته له‌سەر شتیکی نادیارو، نه‌مه‌یش بۆیه دروست بووه، چونکه له‌ یاسایه‌کى گشتى هه‌لاویژ کراوه‌و، په‌هه‌ندو پرووی نیستی‌حسانه که لێره‌دا نه‌وه‌یه که نه‌م جۆره مامه‌له‌یه له‌ناو خه‌لکیداو، له‌نه‌ریتی خه‌لکیدا، باوه‌و، که‌س نکۆلى لى نه‌کردووه‌و، بۆیه نه‌مه نیجماعه.

هه‌روه‌ها وه‌ک چونه ناو گه‌رماوى گشتى به‌نرخیکى دیاریکراو، که یاسای گشتى دژى نه‌م کاره‌یه و به‌دروستی نازانیت، چونکه ماوه‌ی مانه‌وه‌ی کابرا له‌ گه‌رماوه‌که‌داو، نه‌ندازه‌ی نه‌و ئاوه‌ی که‌دا به‌کارى ده‌هینیت نادیاره، به‌لام چونکه له‌ نه‌ریتدا باوه‌و، که‌س نکۆلى لى نه‌کردووه، نه‌وه له‌ پرووی نیستی‌حسانه‌وه دروسته‌و، له‌ یاسا گشتیه‌کان

هه‌لاوێر ده‌کری‌ت، هه‌روه‌ها تا سه‌ختی له‌سه‌ر شانی خه‌لکی لا به‌ری‌ت، دوا‌جار وه‌ک
ئهیجماعی لی‌ها‌تووه‌و بۆ‌ته‌ ئهیجماع.

٢١٢- سییه‌م: ئیستی‌حسان به‌ پێی عورف:-

وه‌ک دروست بوونی ئه‌و مو‌لکانه‌ی که ده‌کری‌ت بگوازی‌نه‌وه وه‌ک کتیب و قاپ و قا‌چا‌غ و
ئه‌وانه... که له عورفا وه‌قف ده‌کری‌ن، له‌سه‌ر رای گروپێک له شه‌رع‌زانا‌ن و به‌ پێی
هه‌لاوێرکردنی ئه‌م باب‌ه‌ته له و یاسا‌گشتیه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ پرس‌ی وه‌قف هه‌یه، که
ده‌بی‌زیت، ده‌بی‌ت وه‌قف شتیکی هه‌تا هه‌تایی بی‌ت، بۆیه وه‌قف ته‌نها له مو‌لکه جی‌گی‌رو
نه‌گواستراوه‌کاندا دروسته، نه‌ک وه‌ک له مو‌لکه گواستراوه‌کاندا، به‌لگه‌ی دروست بوونی
وه‌قف کردنی ئه‌و شته گواستراوه‌نه‌ی با‌سمان کردن، ته‌نها ئه‌و شته‌یه له نه‌ری‌ت و عورفی
خه‌لکی‌دا.

٢١٣- ئیستی‌حسان به‌ پێی پێویست بوون:-

وه‌ک چاو پۆشی کردن له‌په‌رژه‌ی می‌ز به‌سه‌ر پۆشا‌کدا، هه‌وه‌ها چاو پۆشی کردن له
زیانه‌ندی که‌م له مامه‌له‌دا، چونکه ئه‌و جو‌ره شتانه ئه‌سته‌مه مرؤف به‌توانی‌ت خۆی لی‌یان
به‌پاری‌زیت، هه‌روه‌ها به‌پاری‌دان به‌ پاک‌یی ئاوی بیره‌کان، هه‌رچه‌ند پیا‌یشیان تی
که‌وتبی‌ت، به‌ده‌ره‌ینانی ئه‌ندازه‌یه‌کی دیاری‌کراو له‌ئاوی ناو بیره‌که، پاک ده‌بی‌ته‌وه،
ئه‌مه‌یش له‌به‌ر پێویستی و زه‌روره‌ت وایه.

٢١٤- ئیستی‌حسان به‌ پێی به‌رژه‌وه‌ندی:-

بۆ نموونه، وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی به‌کری کارێک بۆ بکات، وه‌ک (به‌رگ‌دو‌ر)، که سه‌باره‌ت
به‌و کالایه‌ی که له‌لایه‌تی بۆ دو‌ورین، له‌لای ئه‌و خراپ ده‌بن، یان تیا‌ده‌چن، ئه‌وه‌ بژاردنی
له‌گه‌ردنیدا‌یه، مه‌گه‌ر ئه‌و له‌ناو چوونه به‌هۆی ده‌سه‌لاتی‌کی با‌لای واوه بووبی‌ت، که خۆی

په نادان و خو لىچ پاراستنى مه حال بوو، هر چنده كه ياساى گشتى برپارى له سره نه وه داوه كه نه و كه سه كړئ وه رگره، تنها له كاتى زياده پړوى يان خه مسارديدا بژاردنى له سره، چونكه نه و كه سيكى نه مينه و، به لام زورتيك له شرعزانان وا فتهوايان داوه، كه له پړوى نيسيحسانه وه، بژاردنى له سره واجبه و، هره وه ها وه كه پړه چاوكردنى به رژه وه ندى خلكى بڼ پاراستنى مولك و سامانيان به هوى لاواز بوونى پابه ند بوون به په يمانه كان و بلاو بوونه وهى ناپاكى و لاوازي هه ستنى به رگرى ثاينى له م سرده مه دا.

۲۱۵- شه شه م :- نيسيحسان به پيى قياسي شاراه :-

وه كه نمونه كه ي پيچشو سهاره ت به وه قفكردى زه وييه كشتو كالبيه كان و هره وه ها وه كه، برپاردان به پاكي پاشماوهى ناو خواردنى بالنده پاكه ركه كان، جا ليره دا قياسي ناشكرا له سر نه وه يه كه قياسي كردوه، له سر پاشخوانى ناژه لى دپنده و به پيسى داناوه، به لام دواتر به قياسكردى له سر پاشخوانى مرؤف به پاك داناوه، چونكه نه م بالنده به دهنوكى خويان ناو ده خون، كه نيسكيكى پاكه و، قياسيكي شاراه وه، بويه نه م جوړه حوكمه به نيسيحسان داناوه^۱.

- به به لگه بوونى نيسيحسان :

زورتيك له زانايان نيسيحسانيان به به لگه زانيوه و، داناوه و كاريان پيكردوه و، به به لگه يه كه له به لگه كانى نه حكاميان داناوه و، هه نديكى تر وه كه شافعييه كان پيچه وانوى نه مه بوون و، تنانته له پيشوا شافعييه وه نه وه گيردراوه ته وه، كه فرمويه تى:

1 هه نديك له زانايان نه م نمونه يه بڼ نيسيحسان به پيى زه روره ت ده هيننه وه و، نه م

قسه يه ش پړه هه نديكى به هينى هه يه.

(ئىستىحسان چىژ وەرگرتنە و قسە كىردن بە پىتى ھەوا و ئارەزوو) و، ھەر ھەق ھەرموويەتى:
(ھەر كەس ئىستىحسان بىكەت، ئەو ھەق ھەرموويەتى دانائە!)^۱.

بەلام وادىيارە، كە بەكار ھىتائى زاراۋە ئىستىحسان لەلەي ھەندى لە زانايان ئەو
مانايەى بى دەرخستوۋە، كە واتاى شەردانانە بەپىتى ئارەزوو، بۆيە نىكولايان
لەكردوۋە، ھەقىقەتى ئىستىحسان لەلەي ئەوانەى كە بىروايان پىتى ھەبوۋە، بى ئەو چىنە
نىكولاي كارە دەرنەكەوتوۋە، نەيانزانىۋە مەبستىيان پىتى چىيە؟! بۆيە وا گومانايان
بىروۋە، كە ئىستىحسان شەردانائى بى بەلگەيە، بۆيە داويانە بەسەريداۋ، ئەو ھەق
گوتراۋە لەو بارەيەۋە گوتىيانە، بۆيە ئىستىحسان بە پىتى ئارەزوو، بە بى بەلگە، بە بى
پاجىيائى نىوان زانايان بە بەلگە ئەزمار نەكراۋە، ئەو دىۋايەتتەى زانايان بۆي، بى ئەم
جۆرە ئىستىحسانەيە – كە ئەگەر دروست بىت، بە ئىستىحسان ناۋ زەرد بىكرىت – نەك
بى جۆرە دروستەكەى، چۈنكە ئىستىحسان لەلەي ئەوانەى كە كارى پى دەكەن، ھەر ھەق
ھەقىقەتەكەيمان زانى، تەنھا پىش خستىن تەرجىحەنى بەلگەيەك نىيە، بەسەر
بەلگەيەكى ترداۋ، شتى لەم جۆرەش شىۋى ئەو نىيە، كە بىتتە ھەق پاجىيائى نىوان
زانايان و، (ئىستىحساندا شتىكى وا بىيونىيە، كە مافى ئەو ھەق ھەبىت، كە بىتتە ھەقكارى
پاجىيائى)^۲.

سەرەپاى ئەمانەش، نىمە پىمان واى، كە ئەو ھەق ھەق كە بە پىتى ئىستىحسان،
لەسەر بىنەماى ھەق جىگىر بوۋە، بە ھەق ھەق بە ھەق چەسپاۋ ناۋزەردى بىكەن، نەكە
بە ئىستىحسان، بەلام ھەق ھەق بىكەن، ئەمە لەپوۋى زاراۋە بە ئىستىحسان ناۋزەردى
دەكەن و، گىرەت لە زاراۋەشدا نىيە!

1 الأمدي ب، ۴، ل، ۲۰۹.

2 التلويح على التوضيح، ب، ۲، ل، ۸۱.

﴿بهشی شه شهه﴾

((به لگهی شه شهه : المصلحة المرسله))

۲۱۷- پیناسهی (المصلحة المرسله : بهرژه وهندی رها) :

- بهرژه وهندی (المصلحة) بریتییه له به ده ستهیتانی سوودو لادانی زیان و خراپه کاری، که ره هه ندیکی پۆزه تیفی ههیه، که به دیهیتانی سوود و قازانجه و، ره هه ندیکی نیگه تیفیشی ههیه، که لادانی زیان و خراپه یه و، جاری وا ههیه که ((بهرژه وهندی)) تنها بۆ ره هه ندو لایه نه پۆزه تیفه که ی (ایجابی) یه که ی، به کار ده هینریت، به لام لادانی زیان و خراپه ییش پتوه ده لکیتنریت، ههروه که له فرمایشتی شهر عزاناندا هاتوه، که ده فره رمویت: (لادانی زان و خراپه له پیتشره به سه رهیتادی بهرژه وه ندیدا).^۱

۲۱۸- بهرژه وهندی ههیه، که شهر دانی پیا ناوه و، هه یانه که شهر ره تی کردۆته وه و، هه یانه ی که شهر بیده نگ بووه، له سه ری، که یه که میان به (المصالح المعتره): بهرژه وهندییه دان پیا ناوه کان) دووه میان: به (المصالح الملقاة: بهرژه وهندییه ره تکراره کان) و ستهیه میان به (المصالح المرسله: بهرژه وهندی رها) ناوزه رد کراون.

۲۱۹- (المصالح المعتره: بهرژه وهندییه دان پیا ناوه کان)

ئه مانه ییش بریتین له و بهرژه وهندیانه ی که شهر دانی پیا ناوین و، کۆمه له ئه حکامیتی شهرعیانه ی بۆ ئه و بهرژه وهندیانه داناه که هۆکارن بۆ گه یشتنمان به و بهرژه وهندیانه، وه که پاراستنی ئایین و، پاراستنی گیان و پاراستنی ژیری و شهره ف و مال و مولکی خه لکی، که شهر هاتوه، جیهاد کردنی وه که حوکمیکی شهرعی داناه، تا به هۆیه وه ئایینی نیسلام بپاریزیت و، کوشتنه وه ی بکۆژی داناه، تا به هۆیه وه گیانی خه لکی بپاریزیت له

1 المستصفی، ب، ۲، ل ۱۳۹.

2 المصلحة في التشريع الاسلامي، للأستاذ مصطفى زيد، ل ۲۰.

تیاچوون، شهلاقدانى له سهر داوین پیسی و بوختان کردن داناوه، تا ناموس و شهره فی خه لک بپاریزیت و سزای دهست برینی دزی داناوه، تا مال و مولکی خه لکی بپاریزیت، له تیاچوون.

جا له سهر بنه مای ئەم بهرژه وهندییه دانپیانراوانه داو، پاشان به ستنه وهیان به عیلله ته کانیا نه وه، به بوون، یان نه بوون لیره وه قیاس وهك به لگه یهك سه رچاوه ی گرتووه، بۆیه ههر پیشهاتیک که شهرع دهقی نه هینابیت، له سهر حوکه که ی و سه ره پای نه وه یش یه کسان بیت و، هاو وینه ی پیشهاتیکی تر بیت، که شهرع به دهق حوکه که ی درکاند بیت و، عیلله تی حوکه که یی ناشکرا کرد بیت، نه وا له م حاله ته دا پیشهاته حوکه له سهر نه دراوه که پراو پر وهك حوکه ی پیشهاته ی دهق له سهر هاتووه که وایه.

٢٢٠- ((المصالح المفاعة: بهرژه وهندییه ره تکراره کان)) :-

له پال بهرژه وهندییه دانپیانراوه کاند، بهرژه وهندی وهمی و نا حقیقی، به له پاشتر دانراو، که شهرع ویتلی کردوون و، له و حوکه مه یدا که شهرع دهقی کردوون، دانپیانانی نه و بهرژه وهندییه ره تکراره ی درکاندووه، هیچ حسابیکی بۆ نه کردوون و، وینه ی ئەمه وهك بهرژه وهندی ئافرهت له وه یدا، که یکسان وهك براکه ی به شه میرات بیات، به لام شهرع ئەم بهرژه وهندییه ی ره تکرار وته وه، به به لچکه ی نایه تی ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ واته: خودای گه وره له میرات بردندا موسلمانانی پاسپاردووه، که نترینه دوو نه وهنده ی به شه میرات بیات، هه روه ها وهك بهرژه وهندی سووخور، له وه یدا که سامانه که ی زیاده کات، له پښگای سووخوریه وه، که ئەم بهرژه وهندییه، به دهق له سهر حه رامی سووخوردن رشه تی کردوته وه، وهك قورئان ده فهرمویت (وأحل الله البيع وحرم الربوا)، که مامه له ی حه لال کردووه و، سووخوردنی حه رام کردووه، بۆیه سوو وهك پښگایهك بۆ وه به رهیتانی سامان و زیاده کردنی ناشیت.

ههروهه نمونه‌یه‌کی تر، وهك به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وانه‌ی كه ترستۆكن وجیهاد ناكه‌ن، له‌وه‌یدا كه گیانی خۆیان ده‌پاریزن له‌مه‌رگو، تیاچوون كه‌ش‌ه‌رع ئه‌م به‌رژه‌وه‌ندییه‌ی ر‌ه‌ت كردۆته‌وه‌، ئه‌جگامی جیهادی هه‌موار كردوون، كه‌جیهاده‌كه‌ له‌پیشتره‌ به‌سه‌ر خۆپارستنه‌كه‌ی ترستۆكه‌كانداو، ئه‌م خۆپاراستنه‌ به‌له‌باشتر دانراوه‌، هه‌روهه‌ها چه‌نده‌ها نمونه‌ی تریش هه‌ن.

پاشان ر‌اجیایش له‌نێوانیاندا نییه‌، كه‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌ ر‌ه‌ت‌كراوه‌كان، نابێت حوكمیان له‌سه‌ر بنیات بنرێت.

٢٢١- ((المصالح المرسلة: به‌رژه‌وه‌ندییه‌ ر‌ه‌هاكان)):

له‌ پال به‌رژه‌وه‌ندییه‌ دانپیانراوه‌كان و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ ر‌ه‌ت‌كراوه‌كاندا به‌رژه‌وه‌ندی سێیه‌میش هه‌یه‌، كه‌ش‌ه‌رع به‌ده‌ق ر‌ه‌ت‌كردنه‌وه‌یانی نه‌دركاندوه‌وه‌، هه‌روهه‌ها دانیشی پیا‌دا نه‌ناوون، ئه‌مانه‌یش بریتین له‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌ ر‌ه‌هاكان، له‌لای زانایانی زانستی ئوصول فیه‌قه‌ بۆیه‌ به‌رژه‌وه‌ندین، چونكه‌ سوودو قازانج به‌ده‌ست ده‌هێنن، زیان لاده‌ده‌ن، بۆیه‌ (ر‌ه‌ها كراون)، چونكه‌ش‌ه‌رع له‌ پوانگه‌ی دانپیانان و ر‌ه‌ت‌كردنه‌وه‌ی ر‌ه‌های كردوه‌، كه‌واته‌ ئه‌م جۆره‌ پێشها‌ته‌ قسه‌ له‌سه‌ر نه‌كراوه‌كاندا‌یه‌وه‌، هه‌روهه‌ها له‌وانه‌دا‌یه‌ كه‌ حوكمێکی هه‌ر شێوه‌ی ده‌ق له‌سه‌ر هاتووی نییه‌، تا قیاسی له‌سه‌ر بكه‌ین، به‌لام وه‌صف كه‌لێکی گونجاوی وای تیا‌دا‌یه‌، كه‌ش‌ه‌رع حوكمێکی دیاری كراوی له‌سه‌ر به‌رپا بكات، ئه‌م حوكمه‌ ده‌توانیت، كه‌ قازانجێك به‌دی به‌هێنیت، یاخود زیانێك لاب‌دا‌ت و دوور ب‌خاته‌وه‌ وه‌ك ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ی كه‌ هۆكاره‌ بۆ جێ به‌جێ كردنی پ‌ر‌ۆسه‌ی كۆكردنه‌وه‌ی قورئان، كۆكردنه‌وه‌ی دیوانه‌كان، گه‌ره‌نتی كردنی پیشه‌كاران، كوشنه‌وه‌ی كۆمه‌لێك كه‌س له‌ به‌رامبه‌ر كوشتنی ته‌نها كه‌سێكدا.

۲۲۲- به به لگه بوونی به رژه وه ندیبه کان :

له وه دا پاجیایی نیبه، له نیوان زانایاندا، که له بهرستشه کاند، کارکردن به (المصالح المرسله) کاری پی ناکریت، چونکه کاروباری بهرستش، کونکریتین و شهر جوار چتوهی بۆ داناون، یواری ئیجتیهاد و رهئی تیادانییه و، زیاد له سهه کردنیشیان، به بیدعه له نایندا دیته نه ژمارو، بیدعه ییش کاریکی سه ره نهشت کراوو، هه موو بیدعه یه کیش پوه و گومراییمان ده بات، سه ره نه جانی گورایش و کابرای گومرپا ناگری دۆزه خه، به لام له پرسسی مامه له و کرین و فروشتندا، زانایان پاجیاییان هه یه، له سهه ناستی به به لگه بوونی (المصالح المرسله) و، نه ژمار کردنی وه که به لگه یه که له به لگه کانی نه حکام، نه م پاجیاییهش له په پراوه کانی زانستی ئوصولی فیهدا. به شتیه یه کی فراوان هاتوه و باسکراوه، به لام له په پراوه کانی شهرعدا، به و بهر فراوانییه نابینن، باس کرابیت! به لام نه وهی دراوه ته پال شهرعزانه کان که گویا کار به (المصالح المرسله) ناکه ن، هه ره نه و زانایانه ئیجتیهادیان هه یه، که له سهه بنه مای (المصالح المرسله) بنیات نراوه، هه ره که له فیهی ئیمامی شافعی و حنه فیدا ده بینن، به هه رحال نه وهی که گومانی تیادانییه، نه وه یه که گروپیک له زانایان نکۆلییان کردوه، له به به لگه بوونی (المصالح المرسله)، له وانیش ظاهر ییه کان، که نکۆلی له قیاس ده که ن، هه ره ها قسه ییش له شافعی و حنه فیه کان گێر دراه وه ته وه، که نکۆلییان له (المصالح المرسله) کردوه، به لام سه ره پای نه وه ییش له په پراوه شهرعییه کاند بهرچاومان ده که ویت که ئیجتیهادیان هه ن، که له سهه بنه مای (المصالح المرسله) بنیات نراون، وه که دواتریش باسیان ده که یین.

گروپیکی تر له زانایان، کار به (المصالح المرسله) ده که ن، به لگه یه کی شهرعی داده نین، به سهه چاوه یه که له سهه چاوه کانی شهرعدانانی نه ژمار ده که ن، به ناویانگ ترین نه وه که سانه ی که به م ئاراسته یه ناسراوه، پێشه و مالیکه و دواتر ئیمام نه حمه دی کوپی حه نه له و، له نیوان نه م دوو گروپه ییشدا هه ن، که دان به (المصلحه المرسله) دا، ده نین، به لام به مه رج، واته مه رجی نه وهی که نه و به رژه وه ندیبه په هایه، له گروپی بابه ته زه روری و پتویسته کا بیت، که لی ره دا زانایان پاجیاییان نیبه، که ده بیت له کاتی

زهروهدا، (کاری پی بکریټ، وه ک نیمای غزالی، که کاری به بهرزه وهندی کردوه، به مارجی نه وهی که (چرووی: پیویست) و (به کلایی: قطعی) و (کلیه: گشتی) بیت. له مهودوا به لچگی نکولی کارانی (المصالحة المرسله) ده مینینو، هروه ها به لگی کارکران پی ده خینه پوو، دواتریش پای له پیشتر (الراجح) له نیوان نه دووپایه دا، دیاری ده کهینو، پاشان هندی له و پرسانه باس ده کهین، که زانایان له سر بنه مای بهرزه وهندی بهرپایان کردون.

۲۲۲- به لگی نکولی کارانی ((المصلحة المرسله)) و تویرینه وهی نه و

به لگانه :

۱- خودای کار به جی له دانانی شرعه کهیدا، نه و شتانهی کردون به شرع بو بنده کانی، که بهرزه وهندی نه وانهی تیادایه، بویه هرگیز بهرزه وهندی نه وانهی له بیر نه کردوه، هرجی بهرزه وهندی هیه، له سنوری شرعدا ره چاوی کردون و جیگای کردونه ته وه بویه دانان به (المصلحة المرسله) دا، دواچار به مانای نه وه دیت، که شرع هندی له بهرزه وهندییه کانی بنده کانی خودای له بیر کردوه، حوکم گه لیکای دانه ناوهن، که بینه هکاری هاتنه دی نه و بهرزه وهندییه نه ! و نه مایش پیچه وانهی نه و فرمایشتهی په روه ردگار که ده فرمویټ: ﴿يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ واته ئایا ئاده می واده زانی، که وازی لی ده هینری، به پشت گوی خراوی و بیهوده یی؟ و خو به خوره ها و به ره لاکراو بیت؟!

له راستیدا، نه م به لگی به له پوکه شی خویدا به هیه، به لام له کاتی تیپرامان له سهری و سهرنج لیدای به لاواز دیته پیش چاو، له راستیدا شرع ره چاوی بهرزه وهندی بنده کانی خودای کردوه، نه و بنده حوکمی بهر پاکردون، که هکاری گیشتن بن، به و بهرزه وهندییه نه، به لام له سر سهرجه می بهرزه وهندییه کانو، تاییه تمه ندیه تی و

جوزئییه تی نهو بهرزه وهندیانه بۆ هه می شه یی و تا پۆژی دوایی ده قی نه هیتاوه له سه ریانو، به لکو ده قی شه رعی له سه ره هندیکیان هه نیتاوه، به لام له سه راپای نه حکامه کان و میتۆده کانیاندا ئاماژه ی به وه داوه، که بهرزه وه ندی، ئامانج و مه به سستی په چاو کراوی شه ریعه ته، له بهرپا کردنی نه حکامه کاندای، ئه م په وشه ی شه ریعه ت - که نه هیتانی ده قه له سه ره سه رجه می بهرزه وه ندیه کان - له جوانیه کانی شه ریعه ته، نه وه ک له لایه نه نینگه تیغه کانیو، هه ره ئه مه ی ش به لگه یه له سه ره گونجانی و شیاوی شه ریعه ت بۆ مانه وه ی بهرده وام و گشتگیری هه می شه یی، چونکه بهرزه وه ندیه تایبه تاکان (جزئیات) ده گۆرپین و ئالو گۆریان به سه ردا دیت، هه رچه نده که په چاو کردنی ئه م جزئیاتانه له بنه مادا چه سپاوه و گۆرای به سه ردا نایه ت، بۆیه له توانا دانییه و پتویستیش ناکات، که هه ره له سه ره تادا سه رجه م بهرزه وه ندیه جوزئییه کان ئه ژمار بکری ن، بۆیه هه ره یه که یان حوکمیکی تایبه ت و سه ره بخۆ ده ربکری ت. له م پوانگه یه وه هه رکات بهرزه وه ندیه ک قوت بویه وه، که له شه ردا حوکمیکی تایبه تی له سه ره نه هاتبوو، شیاو گونجاو بوو، له گه ل هه ل سوکه وته شه ریعه کاندای، هه روه ها شیاو بوو، له گه ل ئاراسته ی شه ردا، له په چاو کردنی بهرزه وه ندیه کاندای، پتچه وانیه ی نه حکامه کانی شه ر نه بوو، نه وه ئاساییه و دروسته که حوکمیک بهرپا بکری ت بۆی، که هۆکاری هیتانه دی نهو بهرزه وه ندیه بی ت، ئه مه ی ش ده ست وه ردان نییه، له مافی په روه ردگارا له دانانی شه ردا، که ته نها نهو دانهری پاسته قینه ی شه رعه و ته نها نهو نهو مافه ی هه یه و، هه روه ها به لگه ی ش نییه له سه ره نه وه ی که خودا به نده کانی خۆیی لاشه خه ر کردی ت، چونکه هه ره زاتی په روه ردگاره که پتیموونیمان ده کات بۆ په چاو کردنی بهرزه وه ندیه کان و ده ست گرتن پتیا نه وه.

ب- بهرزه وه ندیه په هاکان، له نیو به ندی بهرزه وه ندی دانپیانراوه کان و بهرزه وه ندیه په تکراره کاندان، بۆیه لکاندنیا ن به بهرزه وه ندیه دانپیانراوه کان پاسترو له پتیشتر نییه به سه ره بهرزه وه ندیه په تکراره کاندای، ناکری ت بکری نه به لگه، به بی بوونی

به لگه يه كه له سهر شهوهی كه له دانپيارنراوه كانه و سهر به بهرژه وهندييه په تڪراوه كان نيبه^۱.

نهم به لگه يه ش ديسان لاوازه، چونكه شو بنه مايه ي شهرعيه ي له سهر بنيات نراوه، بريتيبه له په چاو كړدنې بهرژه وهندي، جا بهر په رچدانه وه و په تكدړنه وه ي بهرژه وهندي، حاله تيكي هه لاويز (استثناء) كړنه، بويه لكاندنې شو بهرژه وهندييانه ي كه شهرع قسه ي له سهر نه كړوونو، له پووكه شدا چاكنو باشن لكاندنيان له پيشتره به و بهرژه وهندييانه وه ي كه په تڪراون.

ج- ده ست گرتن به بهرژه وهندييه كانه وه، خه لكاني نه زان چاوقايم ده كات، كه بتوان شو حكام گه لي تر دابننن، بويه تيكيه لي و پيكيه لي له نه حكامه كاني شهرعيه تدا دروست ده بيتو، ده رگا بو خه لكاني نارهنوو په رست ده كړيته وه، له كه ساني ده سه لاتدارو قازي و ده سه لاتداري له م جوړه ي تر كه شهوه ي ده يانه ويته به م بيانووه وه بيكن، بويه حوكم له سهر بنه ماي نارهنووي خويان بنيات دهننن، دواي شهوه ي كه بهرگي بهرژه وهندييان له بهر كړو، بوياخې ثاينيشي ده كه نو، نه مه يش تانه دانه له ثاينن و، ترمه تباركړندييه تي به پالپشتي كړدنې سته مكاران و خراپه كاران. ده كړيت بهر په رچي نهم په خنه يه به وه بدهينه وه، كه ده ست گرتن به بهرژه وهندييه په هاكانه وه، پيويسي به هه لوپسته كړن هه يه له سهر به لگه شهرعيه كان و دنيا بوون له كار پيچكړنديان و پوت نه كړنه وه يان و، نه مه يش بو كه ساني كه شارهنانه بن، له زانسته نيسلاميه كان و موخته هيد نه بن، كاريكي نه سته م و سه خته، جا كه نه زاننه كان هه ر چاو قايم بوون و، نه مه يان كړد، نه وا كه ساني خاوه ن زانست نه زانيبه نه كه يان ناشكرا ده كه نو به م هويوه خه لكې له خراپه يان ده پاريزييت، به لام ده سه لاتداره خراپه كان به به ستنې ده رگاي بهرژه وهندييه كان به سه ردياندا ته مبي ناكړين و، ناگه پيندريته وه بو سه ر خه تي شهرع، به لكو گه پاندنه وه ي نه وان بو سه ر پتي راست به هه لساني گه لي نيسلام ده بيت به نه ركي سه رشاني به رامبه ر

۱ الامدي، نهم به لگه يه ي له په راوي (الاحكام) داهيناوه، ب، ۴، ۲۱۶.

ئەو دەستەلاتدارانە، كە يان دەبىت بياھىننەو سەر پىي پاست، يان لەكاريان بخەن،
لەسەر تەختى دەسەلات لايان بىەن.

۲۲۴- بەلگەى ئەوانەى كە كار بە ((المصالح المرسله)) دەكەن، دانى

پيادا دەنين؛

۱- شەرىعەت تەنھا بۆ ھىنانەدى بەرژەو ھىندىيەكانى مرقۇ دانراو، دەقەكانى
شەرىعەت و ئەھكامە جۆراو جۆرەكانى سەلمىنەرى ئەم پاستىەن، بۆيە كاركردن بە
(المصلحة المرسله) كۆك و تەبايە، لەگەل سىروشتى مۆرڤو، ئەو بنەمايەى شەرىعەتى
لەسەر بنىات نراو، ھەر ھەروەھا كۆكە لەگەل ئەو مەبەستەيشدا كە شەرىعەت لە پىناويدا
ھاتو، بەرپا كراو.

ئەمەيش قەسەيەكى پاستەو، ژمارەيەكى بەرچا و لەزانايان دەريان بېرپە، بۆ نمونە
ئىمامى شاطبى دەفەر مۆيت: شەرىعەت تەنھا بۆ ھىنانەدى بەرژەو ھىندى بەندەكان
ھاتو، لەئىستائ و ئايندەداو، ھەر ھەروەھا بۆ لادانى خراپە لەسەريان^۱.

ھەر ھەروەھا شەرعزانانى بوير (عيزى كوپى عبدالسلام) دەفەر مۆيت: سەرچەمى شەرىعەت
بەرژەو ھىندىيە، ئىتر ئەو بەرژەو ھىندىيە يان بۆ لادانى خراپەيە يان بۆ بەدەستەيتانى
بەرژەو ھىندى و چاكەيە^۲.

ھەر ھەروەھا پىشەوا ئىبن قىيمى جەوزى دەفەر مۆيت: بنەما و بنەپەرتى شەرىعەت لەسەر
ھىكمەت و بەرژەو ھىندى بەندەكان لە دنيا و دواپۆيدا بنىات نراو، شەرىعەت سەرپاي
دادگەرەنەيە و سەرپاي بەرژەو ھىندىيە و سەرپاي ھىكمەتەو، ھەر پىرسىك لە
دادپەرورەيىيە پووە و سەم مى نا، ياخود لە پەھمەتەو بوو بە پىچەوانەكەى، يان

1 الموافقات، للأمام الشاطبي، ب، ۲، ل، ۶، ۳۷.

2 قواعد الأحكام، للأمام عزين عبدالسلام، ب، ۱، ل، ۹.

له بهرزه وهنديیه وه بوو به خراپه کاری، یان له حیكمه ته وه بویه پوچی و بی مانایی و شپړزه یی، نه وه ئیتر شریعت نییه، هرچنده به پافه ی جوراو جورو دروستکراویش ئاخینرابیته ناو شریعت ته وه، چونکه شریعت دادگه ری و په حمه تی خودایه، له نیتو بنده کانیداو، دروستکراوه کانیدا.

ئینجا جیگر بوون و چه سپاندنی دهقه کانی شریعت و، پوشنایی نه و دهقانه به لگن له سر پاستی و دروستی نه وه ی که نه و زانایانه درکاندویانه و ده ریانپریوه.

۲- بېگومان بهرزه وهنديیه کانی خه لکی و نامرزی گه یشتنیان به و بهرزه وهنديانه به پپی بارو دوخ و کات ده گورپیت و، ناکریت پش پووداوه کان بکه وین و، پیش کاتی خوی دوزه کان یه کلایی بکهینه وه و، نه و تهنگی پته لچنین و یه کلایی کردنه وه ی پیشوخت کاریکی پتویست نییه، چونکه شریعت به لگای داوه به دهسته وه له سر په چاوکردنی بهرزه وهنديیه کان، بویه نه گه له م نپوهنده دا ته نها نه و شتانه به دروست بزانی، که به لگه یه کی تاییه ت له سر دروستییه که ی هاتبیت، نه وه به پرستی دوزه خیکی به رفراوانمان تهنگ و سهخت کردوته وه و، بهرزه وهندی زوری خه لکیمان تیادا بردووه و، نه مه یش له گه ل گشت گیری و هه میشه یی بوونی شریعت دا ناگونجیت و، ده ره نجامه که ی نادروسته.

۳- موجه هیده کانی هاوه لان (خوا لیان پازی بیت) و دوی نه وانیش، له ئیجتیهاده کانیا دا له سر بنه مای په چاوکردنی بهرزه وهندی و بنیات نانی له سر نه و بنه مایه کاریان کردووه و، هیچ کامیشیان نکولیان له مه نه کردووه، که نه مه یش به لگه یه له سر دروستی نه و یاسا بنه ماییه ی و، پیکانی نه و ئارپاسته دروسته و، که دواچار نه مه بۆته ئیجماع، جا له و پرسانه ی که که موجه هیده کانمان له سر چینی پیاو چاکانی پابردو (السلف الصالح) که هه ستاون ئیجتیهاده کانیا ن له سر بنه مای بهرزه وهندی بنیات ناوه و بهرپا کردووه، وه ک کۆکردنه وه ی به شه په راگنده کانی قورئان له په پراویکی سه ربه خؤداو، دوا جار کۆکردنه وه ی سه رجه می موسلمانان له سر نه و په پراوه و، هه روه ها وه ک برپاردان به میرات بردنی نه و ژنه ی که میرده که ی بویه ته لاقی داوه، تا میراتی نه داتی، به لام هه میرات ده بات، وه ک په چاوکردنی بۆ بهرزه وهندی ئافره ته که و،

ههروه‌ها وهك ئه‌وه‌ی كه پیشه‌كاران ئه‌وه‌ی له‌ده‌ستیاندا خراپ ده‌بی‌ت، له‌مولك و مائی خه‌لكی له‌سه‌ریانه‌ كه‌ بی‌یژێرن، مه‌گه‌ر ئه‌و خراپ بوون و له‌ناو چوونه‌ به‌هۆی شتیكه‌وه‌ بووبی‌ت، كه‌ له‌ده‌سه‌لاتی كابرایی پیشه‌كار زیاتر بووبی‌ت، هه‌رچه‌نده‌ ده‌ستی پیشه‌كاران، ده‌ستیكى ئه‌مینه‌، به‌لام له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌م حوكمه‌ چه‌سپێنراوه‌، تا خه‌مسارد نه‌بن، سه‌باره‌ت به‌ پاراستنی مولك و مائی خه‌لكی، له‌م باره‌یه‌وه‌یش پیشه‌وا عه‌لى كوپى ئه‌بو طالیب ده‌فه‌رموی‌ت: (ته‌نها بریارێكى له‌م جۆره‌ هۆكاری چاكسازیه‌ له‌ نێو خه‌لكیدا)، كه‌ پارێزه‌ری به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وانه‌و، هه‌روه‌ها وهك برشیاری كوشتنه‌وه‌ی كۆمه‌لێك كه‌س له‌جیاتى یه‌ك كه‌سو، هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه‌یش پیشه‌وا عومه‌رى كوپى خه‌طاب چه‌نده‌ها بریارى هه‌ن، كه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای به‌رژه‌وه‌ندی مرۆفه‌كان بنیاتی ناو و ده‌رى كردوون، وهك بریاردان به‌ستاندن مائی سه‌عیدی كوپى ئه‌بى وه‌قاص، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ له‌ ماله‌كه‌یدا كه‌ ناگیرى كردبوو له‌ خه‌لكی و هه‌روه‌ها تاشینی سه‌رى (نه‌صرى كوپى حه‌ججاج) و، دورخستنه‌وه‌ی له‌شارى مه‌دینه‌، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ كه‌ به‌ریگری‌ت، له‌شه‌یدابوونی ژنان پێى، چونكه‌ گه‌نجیكى زۆر جوان بووو، ئافره‌تان حه‌یرانى ده‌بوون، بۆیه‌ پیشه‌وا عومه‌ر له‌ترسى ئه‌م فیتنه‌یه‌ دورى خستنه‌وه‌و، هه‌روه‌ها وهك ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی نیوه‌ی ئه‌و سامانه‌ی كرێكاره‌كانى خۆه‌، كه‌ به‌ هۆی قۆزینه‌وه‌ی پێگه‌ و ده‌سه‌لاته‌كه‌یانوه‌، به‌ده‌ستیان هێنا‌بوو، هه‌روه‌ها جێگای تر هه‌ن، كه‌ زۆر زۆرن، ئه‌ژمار كردن و باسكردن باری درێژه‌ ده‌كێشی، كه‌ هه‌موویان تاییه‌تن به‌م بواره‌، كه‌ رشه‌چاوكردنی به‌رژه‌وه‌ندی مرۆفه‌كانه‌.

٢٢٥- قسه‌ی له‌پیشتر ((الراجح)) له‌م باره‌یه‌وه‌:

له‌ پێچشاندانی به‌لجگه‌ی هه‌ردوو گروپه‌كه‌وه‌، قسه‌ی ئه‌و گروپه‌ به‌ له‌پیشتر ده‌زانین، كه‌ دان به‌ (المصلحة المرسله) داده‌نیچن، كاری پێچه‌ده‌كن، حوكمی له‌سه‌ر بنیات

دهنښو، به يه كيك له به لگه كاني نه حكامي نه ژمار ده كهنو، به پاي نيمه نه م سرچاوه يه ي شهرعدانان، سرچاوه يه كي ده ولچه مندوبه پيټه و، نه حكامي پيويستيمان فريا ده خات، بڼ پووبه پووبونه وي بارودوخه گزپاوه كاني ژيان، به يي ده رچوون له سنوورو ميتوده كاني شريعت و، زياته پړه وي كردن به سر نه حكامه قطعي يه كانيدا، به لام سره پاي نه مېش، نه م ته رجيع دانه ي نيمه به شيوازيكه كه هركات كزپاويوني موخته هيد هكان هاته دي، نه وا گه پانه وه به رپاېرډنه به نه م به رژه وهنديه ده بيت، به شيويه كي ده سته جه معي بيت، نه ك به تاك لايانه.

۲۲۶- مهرجه كاني كار كردن به ((المصلحة المرسله)):

زورينه ي نه و شهرعزانان ي كه كار به (المصلحة المرسله) ده كهن، مالكيبه كان، كه هر نه مانه يش كومه نيك مه رجيان بڼ داناه، كه ده بيت له (المصلحة المرسله) دا، بيتنه دي، تا بكرت و بگونجيت پشته پي بيه سترت و متمان ي بخريته سړو، نه و مهرجانه يش بريتين له:

يه كم: گونجاوي و شياوي، واته ده بيت نه و به رژه وهنديه ي گونجاو و شياو بيت، له گه ل نامانجه كاني شريعت داو، پيچه وانه ي هيچ بنه مايه ك له بنه ماكاني شريعت نه بيت و دري به لگه يه ك له به لگه كاني نه حكام نه بيت، به لكو ده بيت له جينسي خودي نه و بره رژه وهنديه بيت، كه شرع مه به ستي بووه بيتنه دي و، يا خود نزيك بيت له و مه به سته وه و، نامو بيت پي.

دوهم: ده بيت له خودي خوږدا له گه ل ژيريدا بگونجيت، به جوريك كه خرايه به رده م عه قله ساغه كان، وهري بگرن.

سپيه م: ده بيت كار كردن به (المصلحة المرسله)، له بهر پاراسننيكي زور پويست بيت،

يا خود بڼ لاداني ناپه حه تيبه ك بيت، چونكه خواي په روه رډگار ده فهرمويت: ﴿وَمَا جَعَلَ

عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ^۱ واته: خوای په‌روه‌ردگار له‌ ئاینی ئیسلامدا هیچ سه‌ختی و دژوارییه‌کی له‌سه‌ر شانتان دانه‌ناوه^۲.

له‌ پاستیدا ئهم مه‌رجانه‌ی کۆمه‌له‌ یاساو پێو شووینێکن بۆ (المصلحة المرسلة) که ده‌پیارێزن، له‌ هه‌ڵخه‌یسکانی هه‌زه‌کان و داواکارییه‌ نادرسته‌کانی ده‌روون، به‌لام پێویسته‌ که دوو مه‌رجی تری بۆ زیاد بکړین، له‌وه‌ی که ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ی که به‌شه‌رعکردنی حوکمه‌که‌ی له‌سه‌ر بنیات ده‌نرێت ده‌بی‌ت به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی پاسته‌قینه‌ بێ، خه‌یالی نه‌بێ، ده‌بی‌ت به‌رژه‌وه‌ندییه‌که‌ گشتی بی‌ت، نه‌وه‌ک تایبه‌ت، واته‌ حوکمه‌که‌ تاکه‌ که‌سیکی دیاریکراو یا نه‌گروپێکی دیاریکراو.

۲۲۷- هه‌ندی له‌و ئیجتیهاده‌یه‌ی که له‌سه‌ر بانه‌مای به‌رژه‌وه‌ندی

به‌رپاگراون:

له‌مه‌زه‌به‌ جوړاو جوړه‌کانی ئیسلامدا، ئیجتیهادی زۆر هه‌ن، که له‌سه‌ر بانه‌مای به‌رژه‌وه‌ندی په‌ها بنیات نه‌راوه‌ن، له‌وانه‌:-

زانایانی مه‌زه‌بی مالکی و فه‌توایان داوه‌، که دروسته‌، ئه‌گه‌ر موخته‌هید بوونی نه‌بوو، باشت‌ترین که‌سی نا‌غه‌یره‌ موخته‌هیده‌کان وه‌ک پێشه‌وا دیاری بکړیت و هه‌روه‌ها سه‌ره‌پای بوونی که‌سی خاوه‌ن شکۆ، به‌دروستیان زانیوه‌، که به‌یعه‌ت بدریت، به‌که‌سیکی ئاسایی و، بێ‌شان و شکۆ، هه‌روه‌ها دروستی دانانی باج له‌سه‌ر ده‌وله‌مهنده‌کان، ئه‌گه‌ر که‌نجینه‌ی گشتی (بیت المال) خالی بووو، ئه‌وه‌ی تیایدا بوو، به‌شی خه‌رجیه‌ پێویسته‌ی که‌نی ده‌وله‌تی نه‌ده‌کرد، وه‌ک به‌پێکردنی پێداویستی سه‌ریازه‌کان، ئهم باجه‌ تاکێکه‌ که‌ سامان و دارایی له‌ (بیت المال) دا، زیاد ده‌کاته‌وه‌،

1 سورة (الحج/۷۸).

2 الاعتصام، للأمام الشاطبي، ب ۲، ج ۳۰۷-۳۱۲.

ياخود به شى خه رجيبه كانى تى دتته وه^۱، وهروه ها به دروستيان زانيوه، كه مندانان بينه شايهت به سهر يه كتر ييه وه، له بريندار كردنى يه كتريدا، له بهر بهرژه وه ندى، چونكه عاده ته ن يارى مندانان خويان زياتر، كه متر خه لكى تر ده يانبينيت، هه رچه نده مه رجى بالچ بوون تيا ياندا نه ها توتته دى، كه له مه رجه كانى بوونى عه داله ته، له كه سى شايه تدا^۲، و شافعييه كان ده فهرموون: - دروسته نه و ناژه لانه له ناو ببرين، كه بى باوه پان به سوارى نه و ناژه لانه وه له گه ل مو سلمانان ده جه نكي ن، ههروه ها دروسته دارو درختيان له ناو ببريت، نه گه ر پيدا ويستى جه نگو زه فهر بردن به دوژمنان و سهر كه وتن به سهر ياندا نه مه ي ده خواست^۳.

پاشان له لاي حه نه فييه كان، دروسته كه نه وه ي مو سلمانان له جه نگدا ده يگرن، ناتوانن، له گه ل خويان بيه ن، بيسوتينن، له كه لو په لو پانه مه ر، جا مه ر په كان سهر ده بپن و گو شته كه يان ده سوتينن، ههروه ها كه لو په له كان ده سوتينن، تا دوژمنان سودى لى وه رنه گرن^۴.

پاشانيش يه كيك له جوره كانى (نيستيجسان)، له لاي حه نه فييه كان، بريتيه له نيستيجساني بهرژه وه ندى، واته له بهرژه وه ندييه ك به چاك و باش دائراوه، كه پيشتر قسه ي له سهر كرا. ههروه ها پيچشه وا نه حمه دى كو پى حه نه ل، فه تو اى داوه، به ده ركردن و دوورخستنه وه ي خه لكاني گه نده ل و خراپه كار بۆ جيگايه ك، تاخه لكى له خراپه كارييان پار تيزاوبى و، ههروه ها فه تو اى داوه، به دروستى تايبته كردنى ديارى به هه ندى له مندانان ييه وه، له لايه ن باوكيان وه، له بهر بهرژه وه ندييه كى ديارى كرا وه ك نه وه ي كه خه لاتكرا وه كه نه خو شبيت يان هه ژار بيت، يان خيزان و كلفه دار بيت، ياخود قوتابى زانستى شه رعى بيت^۵.

1 مالك، للشيوخ أبو زهرة، ل ٤٠٢.

2 بدية المجتهد، ب ٢، ل ٣٨٤.

3 الأشباه والنظائر، للأمام السيوطي، ل ٦٠-٦١.

4 الرد على سير الأزامي، للأمام أبي يوسف، ل ٣.

5 المغني، ب ٦، ل ١٠٧.

شهر عزانانی مه زه بی حنبه لی ده لئین، ده سه لاتداری سه رده م بۆی هه یه، که به تۆبزی که سانی قۆرخکار ناچار بکات، که ئه و شته ی قۆرخیان کردووه و، (إحتکار) یان کردووه، به نرخى بازار بيفروشنه وه، له کاتى پيداويستى خه لکدا به و شته قۆرخ کراوه و، هه روه ها له سه ريه تى که که سانی پيشه کارو خاوه ن پيشه سازى که خه لکى پتويستى به پيشه و کاروباره کانیان هه یه، ناچار بکات، که له کاتى مانگرتن و کارنه کردنیاندا، به نرخى بازار په سته بکه ونه وه به کار کردن و به زۆر ئه م کاره یان پى بکاتدروسته ^۱ و، هه روه ها هه ر که س پتويستى به وه هه بوو، که ئاوى زه وييه که ی، له زه وى که سىکى تره وه ببات، به پى ئه وه ی زيبان بگه یه نیت، به زه وى که سى دووه، ئه وه ده بىت ببات، هه رچه نده به زۆریش بىت و، کابرای دووه مناچار بکرىت پىگا بدات، که ئاوه که بىرىت و، ئه مه يش له پيشه و عومهرى کورپى خه طابه وه گىر په دراوه ته وه و، پيشه و ئه حمه دى کورپى حنبه ل له یه کىک له دوو گىرانه وانه ی له وه وه به ده ستمان گه یشتوون، کارى پىکرووه و، گروپىک له حنبه ليه کانیش کاریان پى کردووه و، هه ر ئه مه يش ئه و ده ره نجامه دروسته یه، که ده بىت ئیتمه به ره و پووى به وین و کارى پى بکه ین و، کار پىکردنىشى پىچووسته چونکه تاکه رشه وى و یه کلایه نه یى له به کار هیتانى حه قدا، له شه ريه تى ئیسلامدا قه ده غه یه و، ئه م پرسه ی باسما ن کرد، یه کىکه له پاهیتانه کان له سه ر ئه و یاسا بنه رشه تيه ی و، فه توى ترى حنبه ليه کان وه ک، ئه وه ی که گوتویانه، هه ر که س به ناچارى پۆیشه مالى و خانووه که سىکه وه نیشه جى بوو، که که سى ترى تیا دا نه بوو، خانووه که يش فراوان بوو، جىگای لىقه و ماوه که و خاوه ن خانووى به ئاسانى و فراوانى تیا دا ده بوویه وه، ئه وه له سه ر کابرای خاوه ن مال پتويسته که به نرخى کرى خانووى ها و وینه ی ئه و کاته بیدات به وکه سه ناچارو لىقه و ماوه، ئه مه له سه ره پای گروپىکى له شه ر عزانانى مه زه بی حنبه لی و، له سه ره پای هه ندیکى تریان ده بىت، هه ر بى به رامبه ر خانووه که بدات به کابرای لىقه و ماو ^۲.

1 الطرق الحکیمه، ل ۲۲۲، ۲۲۶.

2 الطريق الحکیمه، ل ۲۳۹-۲۴۰.

﴿به شی حهوتهم﴾

به لگهی حهوتهم

((سد الذرائع : پیگرتن له حهرام))

(الذرائع)، به مانای نامر شاهه کانی دیتو، (الذریعة)، بریتییه له و نامرازو پټبازه ی که ده گه یه نیت به شیک، نیت نه و شته گنده لای هینه رو خراپ بیت، یان باشو، به رژه وه نندار بیت، چونیه که و، دیسان زاره کی بیت، یان کرداری هر چونیه که، به لام زیاتر ناوی (الذرائع) به کار ده هینریت، بونه و نامرازانیه که ده مانگه یه نن به شته خراپه کان، جا که کوترا، (فلانه شت سر به سد الذرائع) ه مانای نه وه یه که سر به وده روازه یه یه که پیگری ده کات، به گیشتن به شته خراپه کان.

۲۲۹- هه روه ها نه و کردارانه ی که هؤکارن به گیشتن به شته خراپه کان (المفاسد)، یان نه وه یه که هر له خودی خویاندا خراپ و حه رامن، یاخود نه وه یه که هر له خودی خویاندا موباح و دروست و پیگه پیدراون، جا نه وانه ی یه که م هر سروشتیان وایه، که ده بنه هؤکاری شه پرو زیان و خراپه وه که نه وه ی که خواردنه وه ی ناره ق، هؤکاره بؤ خراپ بوونی عه قلو، بوختان کردن شه ره فو ناموسی خه لکی له که دار ده کاتو، داوین پیسی هؤکاره بؤ تیکه لبوونی سپیرمی مرقفه کان و دواچار تیکه له بوونی وه چه کان.

نینجا رشاجیایی له نیوان زانایاندا نییه، که سه راپایان پیگرن له م جوره کارانه و، له راستیدا نه مانه ناچنه نیو بازنه ی نه و (سد الذرائع) هی، که ئیمه قسه ی له سر ده که یین، چونکه هر له خودی خویاندا حه رامن، به لام کرده وه موباحه پیگه پیدراومان که هؤکارن بؤ خراپه کاری، ده بنه چه ند جوریکه وه :

- جۆرى يەكەم:

ئەوھى كە ھۆكارە بوونى بۆ خراپە، دەگمەن و كەمە بۆيە پەچاۋ كىردىنى لەلەينى بەرژەۋەندىيەكەي لەپېچىشتە، گىرتنە بەرى لايەنە خراپەكەي خراۋەتە دواترەۋە، ۋەك سەيركىردىنى ئافىرەتلىك كە دەتەۋىت، بىخۋازىت، ھەروھە سەيركىردىنى ئەۋ ئافىرەتەي كە شايتەي لەسەر دەدرىت، ناشىتنى رىشەزومىت، بۆيە ئەم جۆرە كىردەۋانە قەدەغەنەكرائون، بە بەلگەۋ بىيانوۋى ئەۋ شىتە خراپانەي كە دەگونجىت لەكرىياندا بەرپاين چۈنكە خراپەي ئەمانە، لەناۋ بەرژەۋەندىۋ چاكە بەلەپىشتەر دانراۋەكەياندا شاردرارەۋەتەۋە، ئاراستەي دانانى ئەحكامە شەرىئەكان، بەلگەن لەسەر ئەم پاستىيەۋ پاجىيائىش لەم بارەيەۋە لە نىۋان زاناياندا نىيە، جا بۆيە شەرىع ھەۋلىدىنى ئافىرەتەي لەسەر تەۋاۋ بوونى ماۋەي بىۋ نۆيىزى يان تەۋاۋ نەبوونى ۋەرگىرتەۋە، سەرەپاي ئەۋەي كە بۆي ھەيە، پاست نەكات، ھەروھە شەرىع دانى ناۋە، بە برپاردان لە سەر ۋەرگىرتىنى قىسەي شايتە، سەرەپاي ئەۋەي كە بۆي ھەيە، درۆ بىكات، ھەروھە ھەۋالۋ قىسەي تەنھا كە سىيىكى دادگەرى ۋەرگىرتەۋە، كە بۆي ھەيە، پەلەي لەبەر كىردىشى باش نەبىت، بەلام لەبەر ئەۋەي كە ئەم ئەگەرەنە بە لەپىشتەر دانەنراۋن، بۆيە شەرىع گۆيى پىۋ نەداۋن و كارى پىۋ نەكرىدون.

- جۆرى دوۋەم:

ئەۋ شىتانەي كە ئەگەريان زىاتەر، بىنە ھۆكارى خراپەۋ، لايەنى خراپەيان زالىترە، بەسەر لايەنى بەرژەۋەندىۋ چاكەكەياندا ۋەك فروشتىنى چەك لەكاتى ئازاۋەداۋ، بەكرىدانى خانوۋبەرە بەكەسىك كە بۆخراپەۋ ھەرام بەكارى دەھىتى، ۋەك ئەۋەي كە بىكات بەجىگاي قومار كىردن، جىنئودان بەخوداي ھاۋەل برپار دەرەكان، لەكاتى ئامادە بوونى كەسىك لەۋ ھاۋەل برپاردەرەنە كە بەۋە ناسرابىت، كە ئەۋ جىنئەۋەي بىست، ئەۋىش جىنئەۋە خوداي مەزن (عزوجل) بدات، ھەروھە ۋەك فروشتىنى تىرىۋ بەكەسىك كە ۋا ناسراۋە، ئارەقى لىۋ دوست دەكات، ئەۋە پىشەيەتى!

- جۇرى سىيەم:

ئەۋەى كە دەبىتتە ھۆكارى خراپە، بەھۋى ئەۋەۋە كە ئەۋ كەسە موكەللەفە ئەۋ جۇرە شتە بەكار دەھىنەت، لەغەيرى جىنگاى خۇيداۋ، دەرەنجام خراپە بەم ھۋىۋە بەرپا دەبىت، ۋەك ئەۋ كەسەى كە ئافرەتتەك مارە دەكاتو، ئەم مارەكردنە دەكاتە ھۆكار، بۇ خەللەل بوۋنەۋەى ئەۋ ژنە لەمىردە پىشۋوۋەكە، كە بەھۋى تەلاقدانى سى بەسە تەلاقى داۋە، ياخود ۋەك ئەۋەى كە كەسەك مامەلەكردن دەكاتە ھۆكارو ئامراز بۇ گەيشتن بە سووخواردن، ۋەك ئەۋەى كە كەسەك پالتاۋى بە ھەزار (دەرەم بىت، يان دىنارو، دۇلار) بفرۇشىت، بەپارەى قەرزەكە دواتر بىداتو، پاشان لە كابراى كىپارى رىكپىتەۋە، بە تۆسەدى حازر، كەلەم خالەتەدا لايەنەخراپەكەى كە بەلەپىشتەر دانراۋە.

۲۳۰- پاجىيائى نىۋان زانايان لەسەر دەستگرتن و كاركردن بە (سد الذرائع):

لەسەر كردهۋەى دوۋجۇرەكەى دوۋەم و سىيەم پاجىيائى تىكەۋتوۋە، كە ئايا لەبەر ئەۋەى كە دەبنە ھۆكارى خراپە، ئىتر قەدەغە دەبن، يان نا.....؟!
خەنبەلىيەكان و مالكييەكان دەلتىن: قەدەغە دەكرىن و غەيرى ئەمانە ۋەك شافعى و ظاهىرىيەكان، دەلتىن: قەدەغە ناكرىن^۱.

بەلگەى ئەم گروپە ئەۋەى كە ئەم كردهۋەگەلە خەللەن، قەدەغە ناكرىن، بەھۋى ئەگەرى بوۋنە ھۆكاريان بۇ خراپەكارى.

ئىنجا بەلگەى گروپى يەكەم: ئەۋەى كە (سد الذرائع) بىنەمايەكە لە بىنەماكانى شەرىعداناۋ، خۇپسكە و پىتى خۇى ۋەستاۋەو، بەلگەيەكى باۋەپ پىكراۋە، لە بەلگەكانى ئەحكام، كە بىياتى ئەحكامى لەسەر دەنرەت، جا مادام كردهۋەكە زىاتر دەبىتە پاساۋ بۇ خراپە كراىو، شەرىعەتەش بۇ ئەۋە ھاتوۋە، كە رىگىرى لە خراپە بكاتو، دەرگاۋ دەروازەكانى خراپەكارى دابخات، بۇيە ھەر دەبىتتەۋ كردهۋەى قەدەغە بىكرىت، بۇيە ئەم

1 الأم، للمام الشافعى، ب۳، ل۶۹، بداية المجتهد، ب۲، ل۱۱۷-۱۱۹ المغنى ب۴، ل۱۷۴و

دواتر، المدونة الكبرى، ب۲، ل۱۷۱، وب۳، ل۳۹۹، مختصر الطحاوي، ل۲۸۰.

گروپه ته ماشای نامانچو مه به ستو دهره نجامی ئه م کرده وانه یان کردووه، بۆیه گوتویانه که قه ده غه نو، به موباح ئه ژماریان نه کردوون، به لام گروپی دووهم ته ماشای لایه نی موباح بوونی کرده وه کانیا ن کردووه، گوتییا ن به دهره نجامه کی نه داوه، هر به وهۆیه ی ئه م به لگه یه شه وه، به قه ده غه یان نه زانیوه، ئه و مؤله ته گشتیه ی شه رعیا ن وه رگرتووه، که له م باره یه وه هاتووه، وه رگرتنه که یان به پاستر داناوه به سهر ئه و زیانه دا که بۆی هه یه، به وهۆیه وه پووبداتو به رپا ببیت.

پای گروپی یه که م، که قه ده غه کاره کانن، به هیژتره چونکه نامرازه کان کاتیک حساب بۆکراوان، که هاوشان و گونجاو بن، له گه ل نامانجه کانداو (ئیه بن قهیمی جه وزی)، له م باره یه وه ده لیت: له بهر ئه وه ی که ته نها له پێگای هۆکاره کان و پێیازه کانه وه ده توانین بگه ی ن به نامانجه کان، بۆیه که واته نامرازو پێیازه کانی نامانجه کانیش پاشکزی نامانجه کانو، له وه وه پله ی حساب بۆ کردن وه رده گرنو، له م پوانگه یه وه نامرازه کانی حه رامیی و سه رپێچی کردن، له که راهه ت بووننیا ندا، په ی ره وی له نامانجه کان ده که نو، بۆیه قه ده غه کردنیشیا ن هر له سهر بنه مای لیژبوونه وه یانه بۆلای نامانجه کان و ناستی په یوه ندییا ن به و نامانجه انه وه ده بیتو، هه روه ها نامرازه کانی گوێرپایه لی خودای گه وره و، نزیک که و تنه وه لی و، خو شوسیتنی و دروست بوونی ئه مه به پیتی ناستی ده گه ل که و تنی ئه م نامرازانه یه بۆلای نامانجه کانیا ن، وه ک چۆن که نامرای گه یشتن به هه ر مه به ستیک، پاشکزی ئه و مه به سته یه و، هه ردووکیشیا ن هه ر مه به ستن، به لام ئه و شته ی که مه به سته که مان بووه، هاوشان و ها و ناستی هه یه، له گه ل نامانجه کانی داو، پاشان نامرازی کاره مه به سته که مان، هاوشانه له گه ل نامانجی نامرازه کاندای¹.

1 | إعلام الموقیعین، ۳، ل ۱۱-۱۲.

۲۳۱- قسه‌ی له پیشتَر ((الراجح)) له‌م باره‌یه‌وه:

ئه‌وانه‌ی که (سد الذرائع)، یان وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ له‌ناو به‌لگه‌کانی نه‌حکامدا نه‌ژمار نه‌کردووه‌و، به‌لگه‌ به‌وه ده‌هیننه‌وه که کرده‌وه مادام موباح بوو، ئیتیر قه‌ده‌غه‌کردنی دروست نییه، بیانوی نه‌گه‌ر دانان بۆ ئه‌وه‌ی که گویا سه‌ری له‌خرابه‌وه ده‌رده‌چیت، چونکه ئه‌م گه‌رانه‌ بۆی هه‌یه بێنه‌دی و بۆیشی هه‌یه، که نه‌یه‌نه‌دی، سه‌ر به‌پێری گومانه‌کانو، گومانیش کاریگه‌ری له‌سه‌ر پاست و حه‌قیقه‌ت دروست ناکاتو، له‌پاستیدا ئه‌م به‌لگه‌یه‌ لاوازه، بێگومان ئیمه‌ گوتمان، که نه‌گه‌ری پوودانی خراپه، نه‌گه‌ر ده‌گمهن و که‌م بوو، یاخود بۆی هه‌بوو پووبداتو، لایه‌نی پوودانی خراپه‌که‌ زات‌تر بوو، به‌سه‌ر لایه‌نی پوونه‌دانیدا، ئه‌مانه‌ نابنه‌ پاساوی قه‌ده‌غه‌کردنی کرده‌وه‌که‌و، ئیمه‌ قسه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که نه‌گه‌ری پاپێچ بوونی پووه‌و، خراپه، نه‌گه‌ریکی زۆرو به‌هێز بیت، که لایه‌نی زۆری گومانی مرۆڤ به‌و لایه‌ندا بپوات، که که‌وتنه‌ ناو خراپه‌که‌وه‌ زات‌تره‌و، گومانی له‌ پیشتَر (الراجح)، واته‌گومان زیاتر به‌لا ئه‌وه‌دا بوو که ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ سه‌ری له‌خرابه‌وه‌ ده‌رده‌چیت، ئه‌مه‌ له‌ ئه‌حکامی شه‌رعیه‌کردارییه‌کاندا بپوایه‌تکراوه‌و، بۆیه‌ چه‌سپاندنیان لایه‌نی یه‌قین بوون، به‌مه‌رج نه‌گیراوه، هه‌روه‌ک پێشتیش له‌و نه‌حکامانه‌یدا که شه‌رع له‌سه‌ر بنه‌مای گومانی زیاد (الظن الغالب) بنیاتی ناوون نمونه‌ گه‌لیک باسکران، وه‌ک له‌وه‌رگرتنی هه‌وال و فه‌رمووده‌ی تاکه‌ که‌سو، شایه‌تیدان و، هه‌والدانی ئافره‌ت خۆی، له‌سه‌ر ته‌وابوونی کاتی بێ نوێژی و عیده‌که‌ی و، ئه‌م نه‌حکامانه‌یش بۆیه، به‌رپاکراون، بۆ هه‌تانه‌دی ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ی مرۆڤه‌کان، (که به‌لایه‌نی له‌پێچشت به‌رژه‌وه‌ندی دانراون، که بۆی هه‌یه، وانه‌بیت، یه‌لام لایه‌نی به‌رژه‌وه‌ندن بوونه‌که‌ی زات‌تره‌)، جا سه‌ر پای ئه‌وه‌ی که له‌م به‌رژه‌وه‌ندیانه‌دا بۆی هه‌یه، خراپه‌ هه‌بیت، به‌لام نه‌گه‌ره‌که‌ی لاوازه، واته‌ بوونی به‌رژه‌وه‌ندییه‌که‌ (راجح)ه، و بوونی خراپه‌که‌ (مرجوح)ه، چونکه بۆی هه‌یه، که کابرای هه‌والده‌ر، له‌فه‌رمووده‌ی ئاحاددا، درۆی کردبیتو، نه‌گه‌ری هه‌یه که شایه‌ته‌ درۆی کردبیت، یان ئافره‌ته‌که‌ له‌ هه‌والدانی به‌ته‌وا بوونی عیده‌که‌ی درۆ بکاتو، دواتر باسی ئه‌و بپیارانه‌ ده‌که‌ین که شه‌رع ده‌ری

کردوونو، کردوونی به یاسا، بۆلادانی ئه و خراپه یه ی که ئه گهری پوودانی هه یه، ئه مه ش له کاتی باسکردنی به لگه ی گروپه که ی تر دا باس ده که ی.

پاشان به راستی په وایه، که شرع شتیک حرام بکاتو، دواتر هۆکارو ئامرازه کانی پێگاتی بداتو، دواچار کردوه که حه لال ببیت، یاخود ئه و ئامرازانه له سه ر موباح بوونی ئه سلی خۆیان به مه یلته وه، که واته له م حالته دا مه رجی موباح بوونی هه ر شتیک ئه وه یه که پوه و خراپه یه ک مل نه نیت، که گومانی پوودانی ئه و خراپه یه له کردنیدا زیاتر بیت، به سه ر لایه نی پوه نه دانیدا، چاکه به په چاوکردنی مه رج گه لو بارو دۆخیکه تایبه ت، بوویه هۆکار بۆ پوه نه دانی خراپه یه کی له م شتوازه، ئه و له م حالته دا قه دهغه ده کریتو، حرام ده بیت، بۆ نمونه مامه له کردن، موباحه، به لام له کاتی بانگدان بۆ نوێژی جومعه حرامه و، هه روه ها جنیودان به خودای هاوه ل بپارده ره کان موباحه، به لام قه دهغه ده بیت، ئه گه ر هاتوو، بوویه هۆی جنیودان به خودای مه زن (جل وعلا)، هه روه ک پێشتریش گوتمانو، هه روه ها بپینی ده سستی دز پتویسته، به لام ده بیت له کاتی شه پو جیهادا دوا بخریت، پێغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت: (لاتقطع الأیدی فی الغزو: ده سستی دز له کاتی جه نگو جیهادا نابردریت) تا نه بیته بیانوو، بۆ کابرای دزه و پابکات بۆ ناو پێزه کانی دوژمنو، هه روه ها خه لاتو دیاری موباحه و، ته نانه ت سوننه تیشه، که له فه رموده دا هاتوو ده فه رمویت: (تهادو تحابوا) خه لاتو دیاری به کتری بکه ن، ئه مه ده بیته هۆکاری خۆشه وه یستی له نیوانتاندا، به لام خه لاتی قه رزار بۆ خاوه ن قه رز قه دهغه یه، ئه گه ر پێشتر نه ریتی ئه و خه لاتکردنه له نیوانیاندا نه بوو بیت، تاوه ک ئه مه نه بیته هۆی پاساو بۆ خراپه یه ک، که سووخورپیه و، هه روه ها به رگرتن له خراپه ئه رکه، به لام ئه گه ر بوویه هۆکاری خراپه ی گه وره تر، ئه وه ده ست لێهه لگرتنی دروسته.

۲۳۲- له سه راپای ئه م درێژه باسه وه، ده رکه وت که ئه سل و بنه په تی (سد

الذرائع)و، ئه ژمار بوونی وه ک به لگه یه ک له به لگه کانی ئه حکام راستیه تی وه رگێتپاوو

دانپانراوه، چونکه بنه‌مایه‌که که قورئان و سوننه‌ت، له‌سه‌ر بپوا پټکراوییه‌که‌ی کلکن، له‌و به‌لگانه^۱:

۱- خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَعَيْنَا

وَقُولُوا أَنْظَرْنَا^۲ واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیناوه، له‌کاتی قسه‌کردن له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) مه‌لټن، (راعنا)، به‌و مانایه که گویا باش گوئییستم‌ان به، تا نیمه مه‌به‌ستی خۆمانت پی‌ راده‌گه‌یه‌نینو، تویش وه‌ری بگریټ، چونکه ووشه‌ی (راعنا) هر له‌و ووشه‌یه ده‌چټت، که جوله‌که بۆمانای به‌دکارو لای خۆیان به‌کاری ده‌هټنن، چونکه به‌زمانی عیبری جوله‌که (راعینو) واته، نه‌ی به‌دکارو ساویله‌کو، له‌ جیاتی نه‌وه بلټن، (أنظرنا، ته‌ماشامان بکه)، یان (اسمعوا: هؤشت پټمانه‌وه بیت)!

که‌له‌م نایه‌ته پیروژه‌دا، خوای په‌روه‌ردگار پټگری کردووه، له‌ باوه‌پداران، که بلټن، (راعنا)، هرچه‌نده نیازیشیان باشه‌و باک بیت، نه‌مه وه‌ک به‌رگریټیک بۆ نه‌و بیانوو پاساوه‌ی که هاو لټکچوون دروست ده‌کات، له‌گه‌ل جوله‌که‌کان، که مه‌به‌ستیان به‌ده‌ربرپنی نه‌م ووشه‌یه، جنیودان بوو، به‌ پیغه‌مبه‌ری نازیز (ﷺ).

۲- حه‌رام کردنی دلټوپیک له‌ ناره‌ق، بۆ نه‌وه‌ی نه‌بیته بیانوو پاساو بۆ خواردنه‌وه‌ی قومیکو، خواردنه‌وه‌ی قومیکیش پاساوه بۆ خواردنه‌وه‌ی نه‌وه‌نده ناره‌ق که بخۆره‌که‌ی سه‌رخۆش بکاتو، دوجار بکه‌وټته ناو حه‌رامه‌وه، هر بۆیه‌ش له‌ فه‌رموده‌دا هاتووه، که ده‌فه‌رمویت: (ما اسکر کثیر، فقليله حرام) نه‌وه‌ی خواردنه‌وه‌ی زۆره‌که‌ی مروؤ سه‌رخۆ بکات، که‌واته که‌مه‌که‌یشی هر حه‌رامه‌و، هۆکاره‌که‌یشی نه‌وه‌یه که گوتمان.

۳- حه‌رامی مانه‌وه له‌گه‌ل ناهه‌رتی نامه‌هره‌مداو، له‌چۆله‌وانیدا، بۆ نه‌مه‌ی سه‌ری له‌ حه‌رامه‌وه ده‌رنه‌چټت.

1 بپوانه إعلام الموقعین، ب، ۳، ل ۱۲۱-۱۴۰.

2 سورة (البقرة/ ۱۰۴).

۴- حەرامی گریبەستی ھاوسەرگیری، لە کاتی کدا کە ژنە کە لە عید دەدا بیت، هەرچە نە پەرۆسە کە یشی دوا بکە ویت، ئەمەیش وە ک بەرگرتنێک بۆ پاساوی گواستە وە ی و چوونە لای پیش تەواو بوونی عید دەکە ی.

۵- پێغەمبەر (ﷺ) پێگەری کردووە لە کۆکردنە وە ی نێوان غەزنی رابردووی بێ سوو، لە گەڵ مامە لە دا، تا کۆکردنە وە یان نە بێتە ھۆکاری پاسا و پەیدا بوون بۆ سوو خۆری.

۶- شەرع قە دە غە ی کردووە، کە کار بە دەستان و قازی و دادوەرە کان خە لات و دیاری وەر بگرن، لە و کە سانە ی کە نەریتیان وا نە بوو، کە پیشتر خە لات و دیاریان دابیت، تا ئە و خە لات و دیاریانە نە بنە پاسا و بۆ لایە نگیری نادروستی کابرای خە لاتکارو خۆشە و یستبوونی لای قازی و کار بە دە ستە کان.

۷- ئە و ئا فرە تە تە لا قدراوە ی کە کابرا بۆ یە تە لا قی داوە تا لە میرات پێدانی خۆ ی دە رباز بکات، میرات ھەر دە بات، بۆ ئە وە ی کە تە لا قدان نە بیت بیانوو و پاسا و ی بۆ بێ بە ش بوونی لە میرات بردن و ئە مە ش پای جە ماوە ری شە رعزانا نە و، بنە ما کە ی لە سەر ئە و فە توایە ھا توو، کە ھە ندێ لە موحە تە ھیدە کانی ھاوە لان (پەزای خوایان لی بیت) فە توایان پێ داو، ئە وە ی کە ئە م گروپە لە سە ری چوون، لە سەر بنە ما ی (سد الذرائع) دامە زراو، کە بە دە قی قورئان و فەر موودە راستی و دروستیە کە ی چە سپێ تراو.

۸- پێغەمبەر (ﷺ) فەرمانی کردووە کە کە سێک شتیکی دۆزیە وە ھەرچە نە ئە و کە سە بڕوا پێ کراویشە بە لام با ھەر شایە ت بگرت لە سەر شتە دۆزراو، کە، نە با دا پاساوی شار د نە وە ی بە ھۆ ی تە ما عە وە لە دواتر دا لە لا دروست بیت.

۹- شەرع پێگەری کردووە، کە کە سێک بچیت ئا فرە تێک بخوێزت، کە کە سێکی تر خوا ستوویە تی و ھیش تا وە لام نە دراو تە وە، یا خود سە و دا و مامە لە بە سەر ھی برا مو سڵمانە کە ی دا بکات، یا خود شتیکی بفرۆشیت کە کە سێکی تر خە ریکە ھا کا دە ی فرۆشیت بە کابرای کپیاری ئە م مامە لە کە ی خۆ ی پیش بخات بە سە ریدا، ئە مانە یش ھە موو بۆ بڕینی ئە و پاسا و بیانوانە ن کە دە بنە ھۆکاری پۆ و قین و لی کتران لە نێوان شیرازە ی کۆ مە لکا و مو سڵمانان دا.

۱۰- شهرع پښتري كړدووه له قورغكردنې شتوكه م وشاردنه وهی، تا به گرانتر بفرؤشریت، واتا (احتكار) كړدو، دهرباره ی مرقفی خرابی له م جؤره وتراوه: (لا يحتكر إلا خاطيء) واته: تهنه مرقفی هله كارو تاوانكار، دهچیت قورغكردن (احتكار) نه دجام ددهات، چونكه كړدنې نه م كاره پاساوو هؤكارو بیانووه بق خرابه و بهرته سكردنه وهی نان و خواردنې خه لكی و سه ختكردنې ژيان له سهریان.

۱۱- نه گره كه سټك شټك وهك زهكات بدات به خه لكی، شهرع قه ده غه ی كړدووه له و كه سه كه بېكړپته وه، تهنات نه گره نه و شته له بازارپشدا دانرابیته وه بق فروشتن، چونكه نه بادا نه م كاره بېته هؤكارى نه وهی كه نه و كبرا زهكاتد ره نه و شتومه كه به نرخیكى هه رزان له كابرای هه ژار بسه نیته وه.

۱۲- شهرع پښتري كړدووه له خاوهن قهرز، كه خه لات له خاوهن قهرزه كه وه ربگړیت، مه گره كاتك دروسته كه نه و خه لات له سهر قهرزه كه دابشكینیت.

۱۳- نه م به لگانه و هی تریش به لگه یه كى نه و تو پټك ده هینن و به رپا ده كنه، كه (سد الذرائع)، وهك به لگه یه ك له به لگه كانی نه حكام، ده چه سپینن و به برپا پښكراوی نه ژمار ده كنه، جا نه وانه ی كه وهك بنه مایه ك له بنه ماكانى شهرع دانانى نه ژمار ناكه، تهنات له هه ندی له ئیجتهاده كانیاندا به پتی ناواخن و هه ژموونی (سد الذرائع) كاریان كړدووه و له ناو بازنه ی بنه مایه كى تردا، یاخود یاسایه كى تردا، جیگایان كړدوته وه.

وهك نه وهی كه (ظاهیرییه كان) پایان وایه فروشتنی چه ك به كه سټك كه دلیان بق دزایه تی و تیکدانى ئاساییشى به كار ده هینیت، مامه له یه كى به تاله و هه روه ها فروشتنی ترئ به كه سټك كه دلیان ئاره قى لی دروست دهكات، دیسان مامه له یه كى به تاله، چونكه كرده وهی له م جؤره هاوكارى كړدنه له سهر خرابه كاری و تاوان و نه مایش به پتی ئایه تی قورئان پیرؤز دروست نیه، كه ده فهرمویت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَىٰ

أَلَا تَمْرُ وَالْعُدُونِ ﴿١﴾، واته: له سەر چاکه و له خواترسان هاوکاری یه کتری بکه، نه وهك له سەر خراپه و دوزمنکاری.^٢

حه نه فیهه کان پریان وایه که ئافره تیک بویه ته لاق درابیت، تا میرات نه بات، ده بیت هر میرات بیاتون ده لێن نه مه مه زه بهی هاوه لانه، که ئیمه کاری پێ ده که یه و که س نه بینراوه که پێچه وانه ی بوو بیت و..... هتد.

له م پوانگه یه وه ههروهك وتراوه: ته نها مالکیه کان نین که به م به نه مایه ده که ن، به لکو ته نها مالکیه کان زیاتر له خه لکی تر کاریان به م به نه مایه کردوه و زاناو شه رعزانی مالکیه کان (الخراق) له م باره یه وه ده لیت: سه باره ت به (ذرائع) زانایان کۆپان، له سەر ئه وه ی که ده بیته سی به شه وه: یه که میان، به کۆرا به پوای کراوه وهك ه لکه ندنی بیرى ئاو له سەر پێگای موسلمانان و، ژه هراوی کردنی خواردنیان و، جنتودان به بته کانیان، له لای که سیکی هاوه ل بریارده ردا که چاوه پێی ئه وه ی لی بکریت، که به بیستنی جنتوه که، ئه ویش په نا به خوا جنتو به خوای (جلّ و علا) بدات، دووه میان، به کۆپای زانایان کارپینه کراوه، وهك ناشتنی په زو تری که به هوی ترسی ئه وه ی که بکریت به ئاره ق، ئه و چاندنه ی قه دهغه ناکریت، سییه میان، پاجیایی له سهره، وهك مامه له ی ئاینده، واته له سەر شتیک که ئیستا له بهر ده ستدا نه بیت و دواتر ئاماده بیت، که ئیمه (بیانوو: ذریعه) له ماندا به به پوای کراوه ده زانین، به لام خه لکانی تر له م باسه دا، له گه ل ئیمه پاجیانن له م پوانگه یه وه دهره نجامی ئه م پرسه ئه وه یه که ئیمه زیاتر له م خه لکانه ملکه چی (سدّ الذرائع) یه و ئه م ملکه چ بوون و به پوای بوونه تایبه ت نییه به ئیمه وه.^٢

1 العائدة (٢).

2 المحلي، ب، ٩، ل ٣٤٨.

3 تنقيح الفصول، للقرافي، ل ٢٠٠، له په راویزی ل ٤١٦ له کتیبی (مالك) ی شیخ أبو زهمرة.

وهه گه یراوه.

به لام له گه ل نه مه يشدا، ته نها مالكي و حنه بلييه كان (سد الذرائع)، وه ك بنه مايه كي سهر به خق له ناو بنه ماكاني نه حكامدا ته ماشا ده كهنو، هر به م هويه وه يش، زياتر له خه لگاني تر كاريان پيكردوه، هروه ها زياتر له گروهه كاني تر نه حكامه كاني خويان له سر نه م (سد الذرائع) ه، بنيات ناوه و بهرپاكردوه.

٢٢٤- ((سد الذرائع)) و ((المصالح المرسله))

بنه ماي (سد الذرائع) جه خت كه ره وه يه له سر بنه ماي (المصالح المرسله) و توتندكه ره وه و توكمه كه ره وه يه تي، چونكه نه و نامرازو فاكته رانه قه دهغه دهكات، كه هوكارن بق مل نان پوهو و خراپه و، نه مه يش په هه نديكي جه خت له سر كراوه ي بهرزه وه ندييه كانه و، كه واته دواچار ته واو كه رو كاملچكاري بنه ماي بهرزه وه ندييه كانه و ته نانه ت هه نديك شيوازي (سد الذرائع) وه ك شيوازو به شي (المصالح المرسله) دانراون و نه ژمار كراون و، هر به م هويه شه وه ده بينين كه نه وانه ي كار به بنه ماي (المصالح المرسله) ده كهن، وه ك به لگه و هريان گرتووه و، ناله لگري نه م گروهه پ، وه اته مالكي و په پره وانيان به (سد الذرائع) يش هه يه و، هروه ها پيشيان وايه كه نه گهر نه و پاساوو بيانوه بوويه هوكار بق مل نان پوهو و خراپه، نيتر قه دهغه ي ده كهن و، ههركات زياتر بوويه هوكاري بهرزه وندي، نيتر كاري پيده كهن، هر چه نده خودي نامرازه كانيش حرام بن، بويه رشينگايان داوه به ده ولته تي دوزمن تابه م هويه وه خوي له شه پيان بپاريژيت، نه گهر ده ولته تي نيسلامييه كه لاواز بوو، هروه ها به دروستيان زانيوه، كه هه ندي مال و سامانمان، وه ك به رتيل بدرت، نه گهر ته نها يه ك له بهر دم نه و كه سدا كه مابوويه وه، نه و به رتيلدانه بوو، تا خوي له سته م و تاوانيك بپاريژيت، كه زياني تاوانه كه زياتر بوو، له زياني داني نه و بپره سامانه و، هروه ها به دروستيان زانيوه، كه مولك و سامان بدرت، به ده ولته تي شه پكر، وه ك برتينييه ك بق نازاد كردني گيراواني مسولمانان، سهره پاي نه وه ي كه داني سامان به ده ولته تي شه پكر دروست نييه، كه به لام ليتره دا دروسته بق لاداني زيانتيكي كه ورتتر، يان بق وه ده ست هيناني بهرزه وه ندييه كي مه زتر¹.

1 الفروق، للقرني، ب، ٢، ل ٣٢-٣٣.

﴿به شی هه شته م﴾

((به لگهی هه شته م: نه ریت: العرف))

عورف ((نه ریت)) بریتییه له و شته ی که کۆمه لگه خووی پێوه گرتووه و، کردوویه تیه نه ریت بۆ خووی، له ژیاانی پۆژانهیدا، له سه ری ده پوات، چ گوفتاری بیّت، یان کرداری چونه که.

عورف و عاده ت ((نه ریت)) له لای شه رعزانه کان یه ک مانایان هه یه، جا که ده لێین، فلانه شت، به عورف چه سپاوه، مانای ئه وه نییه، که عاده ته شتیکی تربیّت و، له عورف جیاواز بیّت و، به لکو هه مان شته و هاومانان و، له سه ر بنه مای جهخت کردنه وه له سه ر مانای عورف به و شیوازه هیتراوه، نه ک وه ک وشه یه کی سه ربه خۆ.

جا عورف، هه ر وه ک له پێناسه که یه وه پوون ده بیته وه، جاری وا هه یه، که گوفتارییه و، جاری وا هه یه، که کردارییه و، جاری وا هه یه، که تایبه ت و، جارو باریش گشتییه و، له سه ر جه م ئه م شیوازه ی شه وه، یان دروسته یان نادروسته .

٢٣٦- نه یتی کرداری: بریتییه له و کرده وانه ی که بوونه ته نه ریت له لای خه لکی، وه ک مامه له ی ده ستاو ده ست، واته بیّ بوونی گرتیه ست و، دابه کردنی ماره یی ئافه ره ت، بۆ ماره یی حازرو ماره یی قه رزو، چوونه که رماوی گشتی به بیّ دیاری کردنی ماوه ی مانه وه تیایداو، ئه ندازه ی ئه ه ئاوه ی که به کاری ده هیتیت و، هه روه ها دروست کردنی قاپ و قاچاگی ناو مال و دروست کردنی پێلاو.

- نه ریتی گوفتاری: - بریتییه له و ده ربهرینه زمانه وانیا نه ی که خه لکی له هه ندی له گوفتارییاندا له سه ری راهاتوون و، بووه ته نه ریت بۆیان، به وه ی که مه به ستیان پێی مانایه کی دیاریکراوه، له غه بیری ئه و مانایه ی که له بنه مادا دانراوه بۆی، وه ک ئه وه ی که له فزی (ولد: منال) به کار ده هینن، بۆ کوپو پیاو نه وه ک بۆ مێینه، وه ک له هه ندی ولاتی کورده واریشدا، وشه ی (زه لام) ته نها بۆ پیاو به کار ده هیتریّت و، هه روه ها وشه ی

(گړشت)، بڼ غیری (ماسی) به کار ده هیڼریت، له کاتیکدا (ماسی) یش گړشتی هیه و، هه روه ها ناوی (دابه) ناژه له تنها بڼ ناژه لانی چوار پی به کار ده هیڼن، له کاتیکدا نه م وشه یه له بنه مادا دانراوه، بڼ هر گیانه وهری که به سر زه ویدا رشی بکات.

جا عورف به هه ردو جوړه گوشتاری و کرا داریه که یه وه، جاری وا هیه، که گشتیه، نه گه ر هاتو به سرجه م ولاتی نیسلامدا بلاو بووبویه وه، ته وای خه لکی له م ولاتانه دا کر دبوویانه نهریت بڼ خوین و له سهری ده پویشتنو، عورف تاییه ت نه وه یه که هندی ولات به کاری بهیڼن و، هندیکی تر به کاری نه هیڼن و، له لای هندی خاوه ن پیشی تاییه ت به کار بیټ و، له لای هندیکی تریان به کار نه یه ت.

نمونه ی عورفی کرداری تاییه ت له عیراقدا، وه ک دابه شکردنی مارهی بڼ حازرو قه رزو، هه روه ها له هندی ناوچه ی پاریزگای (دیالو) کاتیک که سیک پرته قال ده کړیت، کابرای فروشیار چند پرته قالیکی زیاده ده کاته ناو عه لاگی کابرای کپیاره وه.

نیجا نمونه ی عورفی زاره کی گشتی، وه ک به کار هیڼانی له فزی (دابه: ناژه له) بڼ ناژه لانی چوار پی و، بڼ مړو به کاری ناهیڼن و، هه روه ها وه ک به نهریت کردنی به کار هیڼانی له فزی (طلاق) بڼ لبردنی په یوه نندیه کانی هاوسه رایه تی پاشان نمونه ی عورفی زاره کی تاییه ت، وه ک نه و زاراوانه ی که خه لکانمی زانستی و نه کادیمی و پیشه ورو پیشه سازه کان له سره راهاتوون و، له کاتی به کار هیڼانیاندا مه به ستیان پییان، زاراوه ی تاییه تی خوینانه، که له لای نه وان باوه نه وه ک مانا زمانه وانیه کانی خوینان.

۲۲۷- عورفی دروست نه وه یه که پیچه وانه ی ده قیکی شهرعی نه بیټ و، به رژه وه نندیه کی ته ندروست و حساب بڼ کراو له ناو نه بات و، نه بیټه هوکاری هیڼانه دی خراپه یه ک، که به لایه نی زوری به و هوپه وه هاتنه دیه کی پشت پابتبکریته وه، وه ک به نهریت بوونی نه و حالته له لای خه لکی، که ده چن نه وه ی داواکار ده یکات بڼ نه داواکراوه که، له جل و به رگو نه و شتانه به خه لات و دیاری نه ژمار ده که ن و، ناچیته ناو بازنه ی ماره ییه وه و، هه روه ها وه ک نهریتی نه وه ی که له کاتی گریبه سستی ژن ماره کردندا خه لکی کڅ ده که نه وه و شیرینیان ده ده نی و، هه روه ها وه ک نه وه ی که خه لکی شاری

به غدا پیش په نجا سال نه ریتیان و ابووه، که خاوهن مال کاتیک خانوی دروست ده کرد، نان و خوانی ددها به کریکاره کان و، هه روه ها خاوهن چاپخانه کان نانیاں ددها به کریکاره کانیاں له نیوه پوؤ ئیواره دا، هه روه ها وه كه نه وه كه له عیرا قدا وا نه ریته، که ماره یی قهرز بوژنه که ناکریت، مه گه ر له کاتی ته لاقدانیدا یاں مردنی میړده که یدا.

عورفی خراپ، نه وه یه که پیچه وانه ی ده قی شرعی بیټ، یاخود به دیپینه ری زیانیک بیټ، یاخود له ناو به ری به رژه وه ندی بیټ، وه كه نه ریتی خه لکی له وه یدا که ده چن گریبه سستی به تال نه نجام ددهن، به هیتانی قهرزی سوودار له بانکه کان، یاخود له خه لکی تر، هه روه ها خوگرتن به قوما ر کردن، به یانسیب و پیش برکیی نه سپو وه ره قین و تاو له و هند.....

۲۲۸- به به لگه بوونی عورف:

زانا یاں عورفیاں به بنه مایه ك زانیوه له بنه ماکانی هه له یتنجانی نه حکام، که حوکمه کانی له سهر بنیات دهنریت، له و قسانه ی زانستمندان که به لگه یه له سهر به به لگه بوونی عورف، نه وانه یه که ده لټین: (العاده محكمة، له پووی شرعه وه کار به عورف ده کریت، یاخود عورف و عاده ت له شرعدا پیگه داره)، هه روه ها ده لټین: (المعروف عرفاً، کالمشروط شرطاً، نه و شته ی که له عورفدا ناسرابیت، وه كه نه وه وایه که له گریبه ستدا وه كه مارج دانرابیت، یاخود مارجی عورفی بوون، وه كه مارجی له فزی وایه!).

هه ندی له زانا یاں،^۱ ټایه تی: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ﴾^۲ واته: لیټورده به و فرمان به چاکه بکه، به به لگه ی (به به لگه بوون) ی، عورفی داده نی، به وه یشیاں زانیوه که عورف به لگه یه له به لگه بپواییکاره کانی شریعت، به لام به پاستی نه م به لگه یه لاوازه، چونکه نه و عورفی له ټایه ته که دا هاتوه، مه به ست پټی (معروف، چاکه) یه، مه عروفیش نه وه یه

1 الفروق، للقراني، ب ۳، ل ۱۴۹.

2 الاعراف (۱۹۹).

که کردنی به باش دانراوه و کردنی پیویستکراوه له سەر شان، ئەمەش هەمان ئەو شتە یە
 که شەرع فرمائی پێکردووه و هەندیکیش ئەم فرمودە یە یان کردووه به بەلگە: ^۱ (ما راہ
 المسلمون حسناً، فهو عند الله حسن، ئەوێ که موسلمانان به چاکی دەزانن ئەو له
 لای خودایش چاکە)، که ئەم فرمودە یە یان به بەلگە دانراوه له سەر (به بەلگە) بوونی
 عورف، دیسان ئەم بەلگە یەش هەر لاوازه، چونکه ژمارە یەکی زۆر له زانایان وتوویانە که
 ئەو فرمودە یە له سەر ئێبن مەسعود وە ستێنراوه، له سەر به بەلگە بوونی ئیجماع دەلالەت
 دەکات، ئەوێ که له سەر عورف، ^۲ مەگر له کاتی کدا نەبێت که عورفیکی دروست پالپشتی
 له ئیجماعە که بکات، که واتە دواچار ئەم فرمودە یە به بەلگە یە له سەر جۆریک له
 جۆره کانی عورف، ئەوێ که عورف به پرهایی.

له راستیدا، عورف له شەرعدا برۆا پێکراوه و خاوەنی پێگەی خۆیەتی و دروستە
 ئە حکامی له سەر بنیان بنوێت، له راستیدا به بەلگە یەکی سەر به خۆ نیە، به لām دهگه پێته وه
 سەر ئەمە ی که ئیمە دە یلێن له چەند پوویە که وە یە له وانه:

یە که م: دە بینین خودای کاریه جی، پره چاوی عورفه ته ندرسته کانی عه ره بی کردووه،
 له وانه داننانی شەرع به بازرگانیه جۆراو جۆره کان و هاوبه شییه دروسته کان له نێوانیاندا و
 له ناو عه ره به کاند، وە ک شەریکی دوو که س له کاسبیه کداو، کپین و فروشتن بۆه کرێدانه
 دوور له خراپه کان، ^۳ لێره دا تیبینی ئەو ده که یین که شەرع، مامه له ی (سه له م) ی، له بهر
 هۆکاری به عورف بوونی له ناو خه لکی مه دینه دا هه لۆیژ کردووه له ناو ئەو نه هییه گشتیه دا
 که هاتوو سه باره ت به نادروستی مامه له ی شتی نادیار، هه روه ها مامه له ی فروشتنی
 خورما به خورما پێگری کردووه، به لām سه باره ت به (عرایا) مۆله ت و ده رفه تی داوه، که

1 الكاساني في (بدایع الصنائع)، ب ۵، ل ۲۲۲، والمبسوط، للسرخسي، ب ۱۲، ل ۱۳۸.

2 الاسدي ب ۳، ل ۱۱۲.

3 بپوانه (شرع الكنز للزيلعي)، که له بهرگی ۵، ل ۵۲ دا ده لێت: خه لکی له سه رده می

پێغه مبه ردا (عليه السلام) لیکدانی مامه له (مضاربة) یان ده کردو پێغه مبه ریش (عليه السلام) نکۆلی لی

نه ده کردن.

(عرايا: بریتیه له و خورمایانه ی که به دره خته که وهن، که به شیوه ی گوتره ده فرۆشریت و نه ندازه یان هر به دره خته که وه بۆ داده نریت)، چونکه ئه م جوړه مامه له یه له ناو خه لکیدا عورف بووه و پټو یستیان هه بووه به کردنی مامه له ی له م جوړه، جا ئه م هه لسوکه وته ی خودای کار به جی له دانانی شهرعدا، به لگه یه له سه ر په چاو کردنی عورفی دروست، که خه لکی مامه له کانیا نیا ن له سه ر بنیا ت ناوه، به لام سه باره ت به عورفی خراب ده بینین که شهرع په چاوی ئه مه یانی نه کردووه و به به تال و هه لوه شاوه ئه ژما ری کردووه، هه روه که له عورفی به کوړدانا نی مندالی خه لکیدا ئه م کاره ی کردووه، که یه کټک بووه له عورف و عاده ته کانی سه رده می نه فامی، هه روه ها سه باره ت به عورفی میرات نه دان به ئافره تان، که شهرع هات ئه مه یشی هه لوه شانده وه و به شیک میراتی بۆ ئافره تان دیاری کرد.

دووه م: له راستیدا ده که پټه وه بۆ لای به لگه یه که له به لگه بره واپیکراوه کانی شهرع ته، وه کو ئجماع و (المصلحة المرسله) و (الذرائع)، نمونه ی ئه و عورفه ی که ده که پټه وه بۆ لای ئیجماع، وه که دروست کردنی که لوه ل و پټداویسته کان و چوونه که رماوی گشتی، که عورف به بی نکۆلی کردن له سه ر ئه مانه چووه، بۆیه لټره دا سه ر به ئیجماعه و بیگومان ئیجماع یش بره واپیکراوه و نمونه ی عورف یش هیه، که ده که پټه وه بۆ لای (المصلحة المرسله)، چونکه عورف ده سه لاتی به سه ر دل و ده روونی مرۆفه کاند هیه، بۆیه په چاو کردنی وه که ئاسانکاری وایه له سه ریا ن و لادانی نا په حه تی و دژوارییه له سه ر شانیان، ئه مه له کاتی کدا یه که عورفه که دروست بی ت، نه که نادرست و خراب.

هه روه ها وه چه رخان دنی ئه و خه لکه له و عورفه سه ختی و نا په حه تی به دواوه دیت و نا په حه تیش لابراره، چونکه خو ی له خویدا خرابه و نادرستی تیا دایه، پټشه و (سه رخه سی) له کتیبی (المبسوط) دا، ئاماژه ی به مه داوه، که ده فه رموویت: (....) چونکه ئه و شته ی که له عورف دا چه سپاوه له واقیعیسا به به لگه ی شهرعی جیگیر بووه و

چه سپاوه، ههروه‌ها به به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که وه‌رچه‌رخاندنی خه‌لکی له عورفیکێ ئاشکرا، بئێگومان سه‌ختی و دژوارییه‌کی ئاشکرا به دوا‌ی خۆیدا ده‌هێنیت.¹

سێیه‌م: شه‌رع‌زانان که عورفیان وه‌ک به‌لگه‌ داناهه‌، له سه‌رده‌مه جیاوازه‌کانداو له ئیجتیهاده‌کانیاندا وه‌ک پالێشتیکێ بره‌واییکراو ته‌ماشایان کردوه‌، ئه‌مه به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که عورف بره‌واییکراوه‌، چونکه ئه‌م کاره‌ی ئه‌و شه‌رع‌زانانه وه‌ک ئیجماعی بێده‌نگ وایه‌، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که هه‌ندیکیان هه‌ر به‌ پاشکاوێ ئاماژه‌یان به‌م پراسته‌یه‌ داوه‌و هه‌ندیکی قه‌وقیان لێکردوه‌ن که‌واته‌ دواجار بره‌واییکراوی عورف، به‌ به‌لگه‌ی ئیجماع چه‌سپاوه‌.

۲۳۹- مه‌رجه‌کانی بره‌واییکراوی عورف، بۆ بنیاتنانی ئه‌حکامه‌کان له

سه‌ری:

بۆ بره‌واییکراوی عورف و بنیاتنانی ئه‌حکامه‌کان له‌سه‌ری، چه‌ند مه‌رجیک هه‌ن، که ده‌بێت بپه‌ننه‌ی، له‌وانه‌:

یه‌که‌م: نابێت ئه‌و عورفه پێچه‌وانه‌ی ده‌قی شه‌رعی بێت و ده‌بێت عورفیکێ دروست بێت، وه‌ک له‌و عورفنه‌دا هه‌تاه‌مانه‌وه سه‌باره‌ت به‌ عورفی دروست و هه‌روه‌ها وه‌ک پراها‌تن و خوگرتنی خه‌لکی به‌وه‌وه که که‌سیک ئه‌مانه‌ت و بارمه‌تی له‌ لایه‌ت، دروسته‌ بۆی بیدا‌ته‌وه به‌و که‌سانه‌ی که عاده‌ته‌ن دروسته‌ لێی وه‌ری بگرن، وه‌ک ژن و مندال و خزه‌تکاری کابرای خاوه‌ن ئه‌مانه‌ت، هه‌روه‌ها وه‌ک وه‌قف کردنی شتی گواستراوه‌و هه‌روه‌ها ئه‌و مه‌رجانه‌ی که په‌یوه‌ستن به‌و گرێبه‌ستانه‌وه که عورفی دروست له‌سه‌ریان ده‌پۆن، جا نه‌گه‌ر ئه‌و عورفه پێچه‌وانه‌ی ده‌قی شه‌رعی بوو، ئه‌وه بره‌واییکه‌راوه‌، وه‌ک مامه‌له‌ی سووخو‌ری و دابه‌شکردنی خواردنه‌وه که‌ولیبه‌کان له‌ زه‌ماوه‌نده‌کانداون ده‌رخستنی جیگا یا ساغه‌کانی جه‌سته، ئه‌مانه‌و هاو‌په‌نه‌کانیان به‌بێ پاجیایی نێوان

1 المبسوط، ب ۱۳، ل ۱۴.

زانایان هموویان بپواینه کراوو به تالان،^۱ مه به ستیش له عورفی پیشه وانه ی دهقی شرعی
 نه وهیه که له سه رجهم ره هه نده کانه وه پیچه وانه بیت، به جۆرێک نه نجامدانی نه و عورفه
 کارکردن به دهقه که به گشتی به تال بکاته وه، وهک له و عورفانهیدا که هیتا ومانه وه
 ده رکهوت، به لام نه گهر به م شیوازه نه بوو، نه وه به دژی دهقی شرعی نه ژمار ناکریت و،
 له چوارچیوه ی خۆیدا کاری پێده کریت و، کاریش به دهقه که ده کریت، به لام له غهیری
 نه و جیگایه دا که عورفه که خوازیاری بووه و وهک له گرێبهستی دروستکردنی
 که لوپه له کاندای که له راستیدا نه وه مامه له ی شتی نادیاره و له شرعیه تیشدا مامه له ی
 شتی نادیار دروست نیه، به لام دروستکردنی که لوپه ل دروسته له بهر نه وه ی که خه لکی
 به بێ نکۆلی کردن کاریان پێکدوووه و بۆیه دواچار له بهر خاتری عوف کاری پێده کریت،
 به لام غهیری نه م جۆره له دروستکردنی که لوپه ل و پێداویستی، له مامه له کردن به شتی
 نادیار به حه رام دانراوه، واته ته نها نه م جۆره مامه له یه له گرێبهستی دروستکردن
 (الاسنصناع) دا دروسته، نه مهیش به پتی یاسای: (بیع المعدوم لا یجوز) کپین و فروشتن
 به شتی نادیاره وه وهک ماسی له ده ریادا دروست نیه.

دووه م: ده بیت عورفه که (مطرّد) گشتی یان زāl (غالب) بیت، مانای (إطراد) یش، واته:
 عاده تیکی گشتی بیت و پاشکوتنه نه بیت، جاری واهیه که به (عموم) گشتاندن
 ده رده بردریت، واته نه و عورفه بلاو بیت له ناو خه لکه کهیدا و ناسراو بیت له لایان و پیش
 نه وانیش له ناویاندا کاری پێکرا بیت، مه به ست له زالبوون (الغلبه) نه وهیه که زۆرینه یان
 کاری پێکدربیت، واته مه گهر ته نها که مێک له و خه لکه گوئی نه دابیت پتی، ئینجا نه م
 زالبوون و گشتی بوونه (الغلبه) و (إطراد) کاتیک له لای نه هلی نه و عورفه بینران،
 بپواینه کراون، نهک له په راوه کانی شه رعدا، چونکه بژی هیه نه و عورفانه له و په راوانه دا
 بگۆردرین.

1 له کتییی (المبسوط) دا، ب ۱۲، ل ۱۹۶، هاتوووه که ده لیت: هه موو عورفیک که دهقی

شرعی به پیچه وانه یه وه هاتبیت، نه وه بپواینه کراوه.

سټیېم: - ټو عورفې که خه لکې کاری پیده کات، ده بیت هر له سهره تاي ټو هه لټسوکت و کارپیکردنه وه هه بوبیت، واته به رپابوون و پوودانی عورفه که له پېشت بیت، به سهر کاتي هه لټسوک و ته که داو، دواتر به رده وام بوبیت، تائه کاتي پوودانه و، نیدی له گه ل به رابه ری (مقارنه) بکړیت و، له م پوانگه یه وه به لگه هیناوه ی پرسي وه قفه کان و پاسپارده کان و مامه له کان و گریبه سته کانی هاوسه رایه تی و، مهرج و زاروه په یوه سته کان پییانه وه، هه روه ها هه موویان ده بیت، له سهر بنه مای عورفی که سانیک پافه بکړین، که پوویان له ټه نجامدانی ټو کارانه کردووه و، عورف له سهر ده می ټه واندای بوونی هه بووه، نه وه که له سهر بنه مای ټو عورفې که له دواي ټه وان سهره لده دات، بټ نمونه ټه گهر که سیک سودوقازانجی مولک و مائی خوی وه قف بکات، له سهر زانایان، یاخود له سهر فقی و قوتابیانی زانست و ټو عورفې له کاتي ټه نجامدانی ټو وه قفه دا، وابوو، که مانای زانایانی والیک ده دایه وه، که بریتییه له و که سې که شاره زایی له کاروباری ټاینده دا هیه، به بی مهرجی ترو، مه به سستی له قوتابیانی زانست، ټو قوتابیانه بوو، که قوتابی زانستی شهرعین، ټو سودوقازانجی ټو ټو مولک و ماله به و جوره زانایانه ده دریت، به بی مهرجی له سهر دانانی بوونی پړوانامه ی تایبته له م بواره دا، جانگهر له دواي ټو وه قفه، عورفیک داهات، که داوای پړوانامه ی له و بواره دا ده رکرد، له و زانا و قوتابیانه، ټو هه بوونی ټو مهرجه بټ ټو زانایانه له و وه قفه دا کارپیکراه نییه و، ته نها بټ قوتابیانی شریعت خرج ده کړیت و، هیچ که سیکي تر نادریت، که خه ریکي ده ستخستنې زانستی جوری تره، هه رچه نده ټو عورفې که دواتر داهاتووه و، له دواي وه قفه که خه لک خووی پټوه گرتووه، وا ده رپر دراوه که جگه له قوتابیانی زانستی شهرعی، قوتابیانی تریش هر ده کړیته وه، به لام نیمه هر کار به پیشینه که ده که ین.

- چواره م: - نابیت گوftar یان کراداریکی وا له نارادا بیت، که دژی ناوا خنی عورفه که بیت، وه که بټ نمونه له بازاردا عورف وایت، که به بهش بهش نرخه که رشاده ست بکړیت، به لام کرشیارو فروشیار له سهر ټو هه پیک بکه ون، که به پاشکاوې و راسته و خویی نرخه که به بی به شکردن بدن، یاخود عورف له سهر ټو هه بیت، که بری

تیچونی ناردن له سهر کړپار بیت، به لام پټک بکهون، که له سهر فروشیار بیت، یاخود عورف له سهر نه وه بیت، که تیکچوونی تۆمارکردنی خانوبه ره له به پرتوبه رایه تی تا پرت له سهر کړپار بیت، به لام هردوولا له سهر نه وه پټک بکهون، که بچنه گردنی فروشیارو، یاسا لیږه دا له سهر نه وه یه که: (مایثت بالعرف، بدون ذکر، لا یثبت، إذا نص علی خلافة: نه و شته ی که به عورف و، به بی نابدنی له گریبه ستنی مامه له دا ده چه سپیت، له کاتیکدا که هرده ه لای مامه له که، له سهر شتیکی پیچه وانه ی نه و گریبه سته پټک بکهون، نه وه نه مه یان جیکیر نابیت و ناچه سپیت)).^۱

۲۴۰- عورف و ویستگه ی پراکتیزه گردنی نه حکامه کان:

هه روه ها عورفیش وه ک دواویستگه (مرجع) ټک، داده نریت، بق پراکتیزه گردنی نه حکامه کان، به سهر پووداوو پتیشه اته تاییه ته کاند، وه ک نه وه ی که دادگری ((العدالة)) مه رجیکه، بق وه رگرتنی شایه تی دانی دروست، به به لگه ی نایه تی قورنانی پیروژ که ده فهرمویت: ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾^۲ واته: دوو دادگر به سهر یانه وه بکهون، به شایه تو، ده دگری ((العدالة)) یش له لای شهر عزانان، نه و خولیا یه یه، که و له خاوه نه که ی ده کات به رده وام له خواترس بی و، پابه ند بیت به پرت و شوینه کانی مه ردا یه تیبه وه و، هه رچی کاریگری له سهر پیاوه تی مروت هه بیت، نه و کاریگری یش له سهر دادگری به یه که ی ده بیت و، نه و فاکته رانه یش که کاریگری نیگه تیفیان له سهر دادگری هه یه، به پیتی کات و شوین گورانیان به سهر دادیت، وه ک نه وه ی که پتیشه و شاطبی باسی کردوه و، ده فهرمویت: بق پیاوان، (واته: نه پتچانه وه ی جامانه و، مشکو مه ندیل و میزه رو نه و جوړه شتانه)، که نه م کرده وه یه له واقعیدا، به گویره ی جیگا جیاوازه کان، نه مه یش جیاوازی بق دروست ده بیت، که بیگومان نه م کاره له پرت هه لاتی

^۱ القواعد، الامام عز بن عبد السلام، ب ۲، ل ۱۷۸.

^۲ سورة (الطلاق / ۲).

خۆماندا، بۆ پیاوانی خاوهن مه قام و پایه، کاریکی ناشیرنه و، جوانتر وایه، سه ریان پووت نه بیئت، به لام بۆ پۆژئاوا شتیکی ئاساییه و، ناشیرین نییه، که واته حوکمی شهرعی، به پیتی ناوچهیش گۆرانکاری به رسهردا دیت و، له ده ره نجامدا، له لای خه لکی پۆژه لات، کاریگری خراپی له سه ر دادگری کابرا ده بیئت، به لام به لام له لای پۆژئاواییه کان وانییه !

هر به م شیوازهیش، له کاتی پراکتیزه کردنی ئه م حوکمی ناو ئه م ده قه قورئانییه دا که ده فه رمویت: ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾^۱ واته: له سه ر خاوهن مندال ((باوک)) پتیوسته که قوت و جلو به رگی دیکیان، به شیوه یه کی شایسته بۆیان فه راهم بکات، که ئه م حوکمه ده گه پتته وه بۆ عورف، بۆ چه سپاندنی ئه ندازه ی ئه و نه فه قیه ی کی بریاری له سه ر دراوه، چونکه ئه م ده قه، ئه ندازه کی دیاری نه کردبوه.

پیشه و (جهصاص)، له کتێبه کهیدا، (أحكام القرآن) ده فه رمویت: ئه گه ر ئن پیدایگری و زیاده په وه ی کردوو، داوای نه فه قیه ی زیاتری کرد، که عورف و عاده ت وانه بووه، ئه وه نایدیتریتی و، هه روه ها ئه گه ر پیاوه که یشتی که م و کوپی کرد، له دانی نه فه قه که داو، که متر له عورف و عاده تی دابین کردنه مه یشت دیسان بۆی دروست نییه و، له سه ری پتیوست ده کریت، که بری نه فه قه که له عورفی ئه و جیگا و سه رده مه دا چه نده، ده بیئت ئه وه نده ی بۆ فه راعه م بکات^۲.

هه روه ها هه ر شتی که شه رع پتیوستی کردبوو، ئه ندازه یه کی دیاری نه کردبوو، ئه و ده چین به پیتی عورف دیاری ده که ین.

۲۴۱- گۆرانی حوکمه کان، به پیتی گۆرانی سه رده مه کان؛

ئه و حوکمانه ی که له سه ر بنه مای عورف و عاده ت بنیات نراون، به پیتی گۆرانی عاده ته کان، ئه وانه یشت ده گۆرپن، ئه مه یشت هه مان ئه و مه به سته یه که شه رعزانان له

^۱ سورة (البقرة) / ۲۳۳.

^۲ الجصاص، ب، ۱، ل ۴۷۸.

فهرمایشته کانیاندا در کاندویانه، که فهرمویانه: نکۆلی ناکری، له گۆرانی حوکمه کان، به پیتی گۆرانی کات و سه رده مه کان و، له م باره یه وه ((پیشه و شه هاب الدین القرانی)) ده فهرمویت: ئه و حوکمانه ی که له سه ر بنه مای عورف و عاده ته کان بنیات نراون، تا عورفه که ده بیت حوکمه که یه هیه و، هر که عورفه که یه نه ما و هه لوه شایه وه، ئه و حوکمه که یه هه لده وه شیتته وه، وه ک پاره له مامه له کاندوا، بوونی که م و کوپی له و شتانه یدا که ئال و گۆریان له مامه له دا پتیه ده کریت و، نمونه ی تری وه ک نه مانه، جا که عاده ت، له و پاره یه دا گۆردرا، بۆ جۆریکی تری پاره، ئه و نرخه که ی به و پاره نوییه ده بیت و، عاده تی پتیه گیراوه و، کار نیت به پاره کۆن و نیکسپایه ر بووه که ناکریت و، هه روه ها نه گه ر بوونی شتیک، له جل و به رگیدا به که م و کوپی نه ژمار کرا، به م بیانوه وه بریمانه وه به سه ر کابرای فرۆشیاردا، به لام نه گه ر دواتر نه م عورفه گۆردرا، ئه و که م و کورشییه، به شتیکی ناسایی جوان ته ماشاکرا، بوویه هۆکاری زیادی نرخه که یه ی، نیت به هۆی بوونی نه و شته وه (که پیشتر به که م و کوپی سه یر ده کرا) ناتوانین جل و به گه که بده یه وه به سه ر کابرای فرۆشیاردا، جا سه رجه می ئه و حوکمانه ی که له سه ر بنه مای عورف و عاده ت بنیات نراون به پیتی نه م یاسایه به پتیه ده چن و، نه م یاسایه یه یه بووه ته حه قیقه تیک، که ئیجماعی شه ر عزانانی له سه ره و، به درێژی میژووفه توای زانایان له سه ر نه م یاسایه ده رچوون و، به رپاکراون، جا هر کات عورف گۆرانی به سه ردا هات و نوێ بوویه وه، ده بیت که سی موجه هید ئه و عورفه نوییه به بره و پیکرا و بزانیته و، هر کاتیش عورفه که له کار که وت، ئه و ده بیت موجه هیدیش ناستی بره و پیکراوی و کار پیکردنی عورفه که ئیدی له کار بخت¹.

هر له سه ر نه م بنه مایه ش حوکمه کان جیا وازیان هیه، بۆ نمونه پیکشه و نه بو حه نیفه، دادگری پوکه شی به هیند وه رگرتوه و، له په رسی سزادان له سه ر تاوانه کان و کوشته وه دا نه بیت، نیت نه ستوپاکی شایه ته کانی به مه رج نه گرتوه چونکه له سه ر ده می

¹ القرانی ب، ۱، ل ۱۷۶، إعلام الموقعین، ب، ۳، ل ۹.

جەنابىياندا، خەلكى زياتر چاكو خواناس بوونو، لەگەڵ يەكتريدا راستگويانە مامەلەيان دەکرد، بەلام لەسەردەمى (ئەبو يوسف) و (موحومەدى كوپرى حەسەن) دا، درۆ زيادى كردو پەرەى سەند، بۆيە كارکردن بەدادگەرى پووكەشى دەبوويه هۆى گەندەلى و تياچوونى مافى خەلكى، بۆيە لەبەر ئەم هۆكارە، ئەم دووانە ناچار بوون بپيار بدەن، بە بوونى ئەستۆپاكي شايه تەكانو، دواچار شەرعزانەكان سەبارەت بەم رشاجياييهى نيتوان پيشهوا ئەبو حەنيفە و قوتاببيەكانى دەلێن: ((ئەمە راجيايى سەردەم و كاتە، نەك راجيايى لەسەر بەلگەكان)) و هەروەها وەك ئەوەى كە حەنەفيەكان فەتوايان داوه، كە كپيار كە پووكەشى خانووەكە و هەندى لە بەردەكانى خانووەكەى ببنى، بە مەبستى كپينى، نيتىر دواتر مافى پەشيمان بوونەوهى نيبە، كە بليت خانووەكەم نەديوهو، ئەو پووكەش ديتنەى لەسەر ئەژمار دەكریت، چونكە بەردەكان هەمويان لەسەر يەك شتياواز لە ديوارهكەدا دا دەنريت، بەلام كە دواتر عادەتى خەلكى سەبارەت بە كردنەوهى خانوو گۆردرا، نيتىر زانايانى دوايينەى حەنەفى فەتوايان بەو جۆرە دا، كە دەبيت كپيارى خانوو، سەرجهمى خانووەكە تەماشاكاتو، ببينيت، دەنا هيشتا مافى پەشيمان بوونەوهى دەبيت، ئەگەر رشوكەشەكەى و هەندى ببينيتو، هەروەها وەك وەرگرتنى پارە لەسەر فيزكردنى وانەى قورئان بە قوتابيان، كە شەرعزانانى دوايينە بەدروستيان زانيبوه، چونكە عادەتەكان گۆردرا بوون، كە ئەگەر لە پېردودا بپيك مووچە بۆئەو مامۆستايانە لە دارايى دەولەت (بيت المال) ديارى كرابوو، كە دواتر پچراو نا بپراو كران، نيتىر زانايانى دوايينە فەتوايان دا، كە دروستە كرى وەرېگرن، نەبادا خەلكى پشت لە قورئان خويندن بكنو، فيزبوونى فەرامۆش بكنو، هەروەها وەك، ئەوەى كە پيغەمبەر (ﷺ) بۆ سەرفترە ساعىك¹ خورما يان جۆ، يان كشميش، يان كەشكى داناوه، كە بدریت، چونكە ئەمە خواردنى زۆرينەى خەلكى شارى مەدينە بوو، بۆيە ئەم خواردنە

¹ صاع: لەلاى حەنەفيەكان كيشەكەى سى هەزارو شەشەدو سى گرامە، واتە سى كېلۆ

به خواردنی تر بگۆردیت، ئەوا ئەم زەكاتی سەرفترەیهش به پیتی خواردنه نوێیه كانی تر ده گۆردیتو، ده كړیت بدریت.

٢٤- ئەم گۆرانه، له م حوكمانه دا بئگومان ته نها ئەو ژماره ئە حكامانه ده گړته وه كه له سه ر بنه مای عورف بنیات نراون، هه ر وهك گوتمانو، ئە حكامه به كلایی (قطعی) بیه كانی، شه ر نا گړته وه، هه ر وهك ئەم گۆرانه، به نه سخ و سه ره وهی ئە حكامی شه رعی نایه ته ئە ژمار، چونكه حوكمه كه هه ر ماوه ته وه، به لām مه رجه كانی پراكټیزه بوونی تیا دا به رجه سته نه بووه و، ناچار شتیکی تر پراكټیزه كراوه، لیږه دا ده رده كه ویت، كه عاده ت هه ركات گۆردا، ئە مه به و مانایه كه ئە وه حاله تیکی نوێ تر هاتۆته ئارا وه كه هۆكاره بۆ پراكټیزه كردنی حوكمیکی تر، یا خود ئە وه یه كه حوكمه ئە سلێیه كه هه ر ماوه ته وه، به لām گۆرانی عورفه كه بووه ته هۆكاری ئە وهی كه وا پئویست بكات، كه مه رجه دیاریكراوی تر به دوا ی خۆیدا به یتیت، بۆ پراكټیزه كردنی وهك ئە وهی كه بۆ نمونه مه رج له شایه ته كاندا، داد په روه ری بوونیانه و، ده بیست دادگه ربینو، پئشتر دادگه ربیه کی په وكه شی بۆیان به س بوو، به لām دواتر له به ر ئە وهی كه درۆ كردن له ناو خه لكیدا زیادی كرد، ئەم مه رجه بوویه هۆكاری ئە وهی كه وا پئویست بكات، كه شاهیده كان ئە ستر پاكبڼو، له ناوا خندا دادگه ربین.

((پئشه و شاطبی)) له م باره یه وه ده فه رمویت: مانای پاجیایی ئە وه یه كه عورفه كان جیاواز بوون، ئەوا هه ر عورفێك ده گه پئندریته وه بۆ سه ر ئە سلێکی شه رعی و، ئەو ئە سه له بۆ ئەو عورفه، حوكم به ر پا ده كړیت¹.

¹ الموافقات، ب، ٢، ل ٢٨٦.

﴿به‌شی نویه م﴾

به‌لگه‌ی نویه م: ((قول الصحابی: فرمایشتی هاوه‌لان))

۲۴۳- ریخ‌وشکردن:

هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌لای جه‌ماوه‌ری زانایانی زانستی نوصولی فیه، نه‌و که‌سه‌یه که‌چاوی بی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌وتیبت‌و، بر‌وای پی هینایت‌و، نه‌ونده‌یش له‌که‌لیدا بو‌ویت‌و، مابیت‌ه‌و، که‌له‌رشووی عورفه‌وه‌ووشه‌ی هاوپتی‌تی بۆ به‌کار به‌یتریت، وه‌ک خلیفه‌کانی راشیدین‌و عه‌بدولای کو‌پی عه‌بباس‌و، عه‌بدولای کو‌پی مه‌سعود، هی‌تریش، که‌بر‌ویان پی هیناوه‌و، پالپشتیان لۆ کردووه‌و، گو‌تیان بۆ گرتووه‌و، شوین‌ریزاری هیدایه‌تی نه‌و زاته‌که‌وتوون.

له‌دوای کۆچی دوای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاوه‌له‌به‌ریزه‌کانی، نه‌وانه‌یان که‌به‌خواه‌ن زانست‌و شه‌رعزانی ناسرابوون، هه‌ستیان به‌فه‌تو‌دان‌و، دادگه‌ری کردن‌له‌نیوان‌خه‌لکیداو، فه‌تواو‌قه‌زاوه‌ته‌کانیان گێرداونه‌ته‌وه‌بۆ نی‌مه‌جا ئایا دروسته‌که‌نه‌وه‌تواو‌به‌پیارانه‌ی وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌ک له‌سه‌ر چاوه‌کانی شه‌رع‌سه‌یر بکه‌ین‌و، ده‌بی‌ت مو‌جته‌هید‌پێیانه‌وه‌پابه‌ند بی‌ت؟ نه‌گه‌ر له‌قورئان‌و‌فرموده‌و نی‌جماعدا حوکمی‌کی ده‌ست نه‌که‌وت‌کار به‌گوته‌ی هاوه‌لان ده‌کات؟ زانایان له‌سه‌ر وه‌لامی پرسیاریکی له‌م جۆره‌را‌جیایان‌هه‌یه.

۲۴۴- جینگای را‌جیاییه‌کان:

را‌جیایی له‌سه‌ر گوته‌ی هاوه‌لان ((خوا لێیان رشازی بی‌ت)) به‌شی‌وه‌یه‌کی ره‌ها نی‌یه، به‌لچکو له‌م باره‌یه‌وه‌دری‌ژه‌باسی‌ک به‌م شی‌وازه‌ی لای خواره‌وه‌هه‌یه:

- یه‌که‌م: زانایان رشایان وایه‌که‌فرمایشتی هاوه‌لان له‌و شتانه‌یدا که‌به‌پراو‌نی‌جتماع کردن‌نازانریت، ده‌بی‌ته‌به‌لگه‌، چونکه‌وه‌ک حوکمی‌کی بی‌ستراو له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه‌(ﷺ) ته‌ماشا ده‌کریت‌و، دوا‌جار وه‌ک فرموده‌وایه‌و، بی‌گومان سوننه‌ت‌و فرموده‌یش سه‌رچاوه‌ی شه‌رعدانانه‌، حه‌نه‌فیه‌کان نمونه‌یان بۆ نه‌مه‌به‌و گێرانه‌وه‌یه‌هیناوه‌ته‌وه‌که‌

له عه بدولای کوری مه سعووده وه (خوا لئی پازی بیت) گتپراره ته وه، که فرمویه تی: لای که می کاتی بی نوژی نافرته سی پژه وه، هروه ها نمونه کی تری بایه خدار له وه گتپانه وانه ی که هن، نه وه یه که له فرمایشتی هندی که له هاوه لانه وه وه رگتپراره، که وایان داناوه، لای که می ماری نافرته ده دره مه.

- دووه: نه وه فرمایشتی هاوه لان، که کۆکیونی گشتی له سهر دروست بووه، به به لگه یه کی شهرعی داده نریت، چونکه له م حاله ته دا ئیجماعه، هروه ها فرمایشتی نه وه هاوه له ی که پای پیچه وانه ی له سهر نه هاوه، نه مه یش وه ک ئیجماعی بیده نگ (الأجماع السکوتی) داده نریت و، نه مه یش دیسان به لگه یه کی شهرعی به لای نه وانه ی که بر وایان به ئیجماعی بیده نگی هیه.

- سییه م: فرمایشتی هاوه لیک به سهر هاوه لیک تری وه ک خویه وه، وه ک به لگه یه کی پابه ند (ملزم) ته ماشا ناکریت، چونکه ده بینین که هاوه لان له نیتوان خویاندا راجیایان هه بووه، به لام هیچ کامیان نه وه ی تری ناچار نه کردوه، که پابه ند بیت به پای نه مه وه.

- چواره م: نه گهر فرمایشتی هه ر هاوه لیک ((خوا لئیان پای بیت)) له پراو ئیتهادی خویه وه سهر چاوه ی کرتبیت، نه مه نه وه یانه که راجیایی له سهره، ئایا نه م جۆره یان ده بیت به لگه به سهر نه وانه ی له دوا ی نه مانه وه هاوون، یان نابیت به لگه ؟!

- ۲۴۵- هندی له زانایان پایان وایه، که به به لگه ی شهرعی داده نریت و، له سهر که سی موجته هید پیویسته که کار به فرمایشتی هاوه لان بکات، نه گهر نه وه حوکمه له قورئان و سوننه ت و ئیجماعدا ده ست نه که ت و، نه گهر هاوه لانیس له سهر نه وه حوکمه راجیایان هه بوو، نه وا ده کریت، که له ناو راجیاوازه کانیدا، پایه که هه لبریزیت.

¹ شرح مسلم البیروت، ب ۲، ل ۱۸۵ و دواتریش.

ئينجا گروپيکي تر له زانايان پريان وايه که به به لگه‌ي شرعي دانانريت، و موخته‌هيد له سهری پټويست نيه، که کار به فرمايشتي هاوه لان بکاتي، به لکو له سهری پټويسته که به داخوازي به لگه شرعيه کان کار بکات.

گروپی یه که م: به لگه یان نه وه یه که لایه نی پیکان له ئیجتههاد کردنی هاوه لاندئا زۆر زیاتره و، لایه نی هه له کردن زۆر که متره، چونکه هاوه لان شایه تحالی هاتنه خواره وه ی قورئانی پیروژ بوون و، له سه ر حیکمه تی ته شریع و، هۆکاری هاتنه خواره وه ی ئایه ته کانی قورئان هه لوه ستی هه یه و، ماوه یه کی زۆره له خزمه ت پیغه مبه ردا (ﷺ) بوون و، به و هه ۆیه وه زانیاریان له سه ر شه ریعت ده ست که و تووه و، له سه ر مانا کانی توانی تیگه یشتنیان بۆ دروست بووه، بۆیه له بهر هه موو نه مانه پای هاوه لان پله یه کی بالاتری هه یه، له پای که سانی ترو، ئیجتههادی نه وانیش زۆر نزیکتره له پاستی و پیکانه وه، له ئیجتههادی که سانی تر!

گروپه‌که‌ی تر به لگه‌یان نه‌وه‌یه که ئیمه پابه‌ند کراوین، به گوێپایه‌لی قورئان و سوننه‌تو، نه‌و به‌لگانه‌وه که ده‌قی قورئان و سوننه‌ت ئیمه پێنمونی ده‌که‌ن بۆ لایان و، فرمایشتی هاوه‌لانیش سه‌ر به‌هیچ کام له‌م باب‌ه‌تانه‌ نییه‌و، ئیجتیهاد کردن به‌بی‌وړا، شایه‌تی پێکان و هه‌له‌کردنیشه‌و، له‌م پرسه‌دا جیاوازی له‌ نێوان هاوه‌لان و که‌سانی تردا نییه‌، هه‌رحه‌نده‌ نه‌گه‌ری هه‌لکه‌ کردنی هاوه‌لان که‌متره‌.

ئەوێ ئێمە بەپای لە پێشتری دەزانین و (ترجیح)ی، دەکەین، ئەوێهە که فرمایشتی هاوێلان (خوا لێیان پای بێت) بەلگەیهکی وانییه، که ئێمە ناچار بکات، پابه‌ندبین پێیهوه، به‌لام زیاتر به‌لای ئەوێهە ده‌پۆین، که کاری پێبکه‌ین، له‌ پرسێکدا که ده‌قی قورئان و سوننه‌ت و ئیجماعی له‌سه‌ر نه‌بووه، یاخود هه‌ر له‌و پرسه‌دا به‌لگه‌یه‌کی بایه‌خداری تر بوونی نه‌بوو، ئەوێ له‌م حاڵه‌ته‌دا ده‌بینین که کار کردن به‌ فرمایشتی هاوێلان له‌ بێشتره‌.

﴿به شی دهیه م﴾

به لگه ی دهیه م:

شهریه ته کانی گه لانی پیش ئیمه ((شرع من قبلنا))

مه به ست له شهریه ته کانی پیشین، نه و نه حکامانه یه که خودا کردونی به شهریه ته بۆ گه لانی پیش ئیمه و ناردویه تیه سه ر پیغه مبه رانی خو ی، تا نه وانیش نه و نه حکامانه وه ک به یام، بده ن به گو یی نه و گه لانه دا.

زانایان له سه ر ئاستی په یوه ندی نه و نه حکامانه ی نه و گه لانه به شهریه ته ئیمه وه و ئاستی به لگه بوونیان سه باره ت به ئیمه، راجیاییان هه یه، جا پیش باسکردنی راول قسه کانیان، پتویسته پیگه ی راجیاییه که باس بکه ین، چونکه ئه م پرسى ((شرع من قبلنا)) یه، چه نده ها جۆری هه یه، جۆری هه یه، که کۆکی له نێوان زانایاندا هه یه، له سه ر به به لگه بوونی سه باره ت به ئیمه و، هه یانه که کۆکی هه یه، له سه ر نه وه ی که له و حوکمانه دا هه یه، که سه باره ت به ئیمه نه سخ کراوه ته وه و، هه یشیانه که هیشتا راجیایی له سه ره.

جۆره کانی شهریه ته کانی پیشین:

۲۴۷- جۆری یه که م: نه و نه حکامانه ن که له قورئان یان له سوننه تدا هاتوون و له شهریه ته ئیمه دا به لگه یان له سه ر هاتووه، که فه رزن له سه ر ئیمه یش، هه ر وه ک چۆن له سه ر گه لانی پیش ئیمه یش فه رزبوون، جا ئه م جۆره ی نه حکامه کان راجیایی له سه ر نییه، که شه رعه بۆ ئیمه یشو، سه رچاوه ی شه رع بوونی و، به بلگه بوونی ساباره ت به ئیمه، هه ر هه مان نه و ده قانه یه که به و جۆره له شهریه ته ئیمه یشدا هاتوون، وه ک فه رزبوونی پۆژوو خوای په روه ردگار ده فه رمو ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ

الْصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾^۱ واته: نهی باوه‌پردازان، بږڼو له سهرتان پټوښت کراوه، هر وهك له سهر گه لانی پټش نټوه یش پټوښت کرابوو، به هڅی هم په رستشه وه، له خودا بترسن.

۲۴۸- جوری دوهم: نهو نه حکامانه که خودای په روه‌دگار له قورثانی پیروژدا باسی کردوونو، گټراوڼیه نییه وه، یاخود پیغه مبر (ﷺ) له سوننه تی خویدا پوونی کردوونه ته وه، له شریعه تی خویشماندا به لگه هیه، له سهر نه وهی که نه سخ کراوه ته وه، له سهر نټمه نییه، پټوه یانه وه پابند بین، واته: نهو نه حکامانه تایه تین، به و گه لانه ی پټشووه وه، هم جوړه هیچ راجیاییه کی له سهر نییه، که شرع نین بو نټمه، له وانه یش وهك نه وهی که له قورثانی پیروژدا هاتووه، که ده فهرموت: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا

أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ

بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿١٨٦﴾^۲ واته: به وانه که له خوږیانه وه نهو ناژه لو مه پو مالاته یاساغ ده که ن، بلای، له و شتانه دا خوا ی گوره به وهی بوی نارووم، شتیک نابینمه وه خوارنی له که سیک حرام بیت، باشه! نټوه نهو هه موو شتانه تان چو ن حرام کرد؟! بیجگه له مرداره وه بوو، یان خوینتیکی پږیندراو، یان گوشتی به راز، که بیگه مانه نهو به رازه هه موو گیانی پیس و قیزه وه نه، یان مه گره ناژه لی که به ناوی غهیری خودا وه سهر پرا بیت، دیاره نهو خوړه سهر برینه یش فیسقو له سنو ده رچوونه و، خوارنی یاساغه، داسا چاک

^۱ البقرة (۱۸۳).

^۲ سورة (الانعام / ۱۴۵-۱۴۶).

بزانن که هر نهو جوړه شتانه حرامن، نه که نهو نهی وایو به نارهنوی نهو حرامانه بخواتو، له نه اندازه پټوېست نه چټه ده، هېچ گوناځيکي ناگات، چه نه که به پراستی په روه دگارت لټورده و مېهره بانه، ټینجا گوشتی هه موو نارنه لټيکي نینو کدارو سمدارمان، وه ک و شتره مراوی و، هتد.... له سر جووله که کان حرامکرد، پیو و چه وری سرپشت و ریخوله کانیا نه یت، یان نهو پټو هی ټیکه لی ټیسک بوو بیت، واته: چه وری قه برغه و دووگ جا نه توله یامان له به سر سرکرده یشی و یاخی بوونیان بوو، بېگومان پراستگوو دادپه روه ریش بووین، له برپاره کانماندا.

هه روه ها پیغه مېر (ﷺ) دهفه مویت: (وأحلت لي الغنائم، ولم تحل لأحد قبلي)، واته: دهست که وتی جهنگ بومن چه لاکراوه و، بۆ هېچ په یامبه ریکی پېش من چه لال نه بووه، که له م به لگانه دا نایه ته که درکاندنی حرامبوونی شتگه لټيکي تبادابوو، که له سر ټیمه حرام نیبه و، ته نانهت چه لالیش کراوه بومان و، فهرموده کیش به لگیه له سر چه لالی دهسکه وتی جهنگ بۆ مسولمانان، که چی له سر گه لانی پېشوو چه لال نه بووه!

۲۴۹- جوړی سییه م: نهو نه حکامانه، که له قورشان و سوننه تی پیغه مېره که ماندا (ﷺ) باسیان لټوه نه کراوه و، نه م جوړه ریش به یی بوونی هېچ جوړه پاجیاییه که له نیوان زانایاندا، نابنه شریعت بۆ ټیمه.

۲۵۰- جوړی چواره م: نهو نه حکامانه، که دهقی قورشان و سوننه تیان له سر هاتون، به لام له دووتوی نهو دهقانه دا به لیه که به رپا نه بووه که ده لالهت بکات له سر مانوه یاخود نه مانوه و نهو حوکمه سه بارهت به ټیمه، وه خوی په روه ردگار دهفه رمویت: ﴿وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ﴾ واته: ټیمه له نه وراتدا له سر به نی ټیسرا ټیلمان نووسی و برپارماندا، که توله ی کوشتنی گیانی که گیانی که، واته نه گهر که سیک کوژا، ته نها بکوژه که ی ده کوژرته وه و، نابی دهست بۆ که سیک تر بریت و،

¹ سورة (المائدة / ۴۵).

چاۋ لە باتى چاۋ لووت لە جىياتى لووت، گويى لە جىياتى گويى، ددان لە جىياتى ددان،
ھەموو زامو برىنچىكىش بە گويىرەى خۆى قىاس و تۆلەى ھەيە.

جا ئەم جۆرە ھەمان ئەو جۆرەيە كە پاجىايى نىوان زانايانى لە سەرەو، سەبارەت
بە ئاستى بەلگە بوونى بۆ ئىمە ديسان پاجىايى ھەيە، ھەندى لە زانايان ۋەك ھەنەفەيەكان
بە بەلگەى دەزانن، بە بەشەك لە شەرىعەتى خۆمانى دادەنن، گروپىكى تر لە زانايان
پايان وايە، كە بۆ ئىمە نابنە شەرىعەت، ھەر گروپەو بۆ پالېشتى پاگەى خۆى ژمارەيەك
بەلگەى ھىناوہ^۱.

۲۵۱- لە پاستيدا ئەم پاجىايە گىرنگ نىيە، چونكە پاجىايەيەكە لە ھالەتى پراكتىكىدا
پەرەنگ ناداتەو، تەنھا تىۋرىيەو، ھەر ھوكمەك لە ئەھكامەكانى شەرىعەتەكانى پېشوو،
خودا بۆ ئىمەى باسكردو، ياخود كە پىغەمبەر (ﷺ) بۆ ئىمەى پھون كىردۆتەو،
بەدلىيايەو لە شەرىعەتى خۆماندا بەلگە ھەيە، لە سەر ھەلۆەشانەنەو ھەي ئەو ھوكمە،
ياخود لە سەر مانەو ھەي ئەو ھوكمە لە سەر ئىمەيش، ئىتر چۈنەكە بەلگەى مانەو ھەي
ھوكمەكە ياخود ھەلۆەشانەو ھەي لە دوو تويى ئەو دەقەكەدا ھاتىت، كە ھوكمە
شەرىعەيەكەى گەلانى پېشوو مان بۆ باس دەكات، ياخود بەلگەكە لە جىگايەكى ترى
دەقەكانى قورئان و سوننەتتدا دەرگەوتىت، ھەر چۈنەكە.

لېرەدا بۆ پالېشتى قسەكەى خۆمان باسى چەسپاندنى ئەو ئەھكامانە دەكەين كە لە
ئايەتى پېشوو كەدا ھاتبون، بە سەر ئىمەيشدا، كە ئايەتەكە فەرەموى: ﴿وَكَبِّنَا عَلَيْهِمْ
فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ.....﴾، كە بە بەلگەى گەلەكە لە شەرىعەتى خۆماندا
دەسەلمىنن، كە ئەم ھوكم گەلە بە ئىمەيشن، چونكە ھەندى ھەندى خەلك بانگەشەى
ئەو دەكەن، كە تۆلە سەندەو لە سەر ئەندامەكانى لەش و برىندار كىردن، ئەمە
نەكراو تە بۆ ئىمە نىيە، كە پېئەى پابەندىن، ئەمەيش غالەيەكى پووت و قوتەو لە سەر

¹ بېروانە ((المستصفى)) ل ۱۳۲ و دواتر، والأمدى ب ۴، ل ۱۸۶ و دواتر، و شرح مسلم الثبوت، ب ۲،
ل ۱۸۴-۱۸۵، المسودة، ل ۱۹۲، الأحكام، لابن حزم، ب ۵، ل ۷۲۴، التلويح والتوضيح، ب ۲، ل ۱۶.

بنه‌مای به‌لگه دانه‌مه‌زراوه‌و، پاجیایی له نێوان زانا‌ی‌ندا: نیه که حوکم‌گه‌ی ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه له‌سه‌ر ئیمه‌یش پێویست کراون‌و، به‌شیکن له‌ شه‌ریعه‌تی ئیمه‌و، هه‌ر‌که‌س ناگاداری په‌رتوکی شه‌رع‌زانی سه‌رجه‌م په‌وته فیه‌ه‌ی جیاوازه‌کان بێت ئه‌وه ده‌زانیت، که به‌شیک تاییه‌تیان تیا‌دا هه‌یه، که سه‌باره‌ت به‌ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه له‌سه‌ر گیان‌و نه‌ندامه‌کان‌و، ئه‌م حوکمه‌یش به‌ بێ پاجیایی چه‌سپێنراوه له‌سه‌ر ئیمه‌یش‌و ده‌بی‌ت پێوه‌ی پابه‌ندین.

ئیمامی شافعی سه‌باره‌ت به‌م ئایه‌ته پیرۆزه ده‌فه‌رمو‌یت: خ‌وای په‌روه‌ردگار باسی ئه‌و شتانه‌ی کردووه له‌ ته‌وراتدا که له‌سه‌ر به‌نی ئیسرائیل پێویست کراون‌و، فه‌رمویه‌تی: ﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ﴾^١ واته: جا من له‌م باره‌یه‌وه پاجیاییه‌ک پێ‌نازانم، که تۆله‌سه‌ندنه‌وه له‌ناو ئه‌م گه‌له‌دا، به‌ هه‌مان ئه‌و جۆره‌یه که خودا سه‌باره‌ت به‌ ئه‌ه‌لی ته‌ورات (جوله‌که‌کان) باسی کردووه‌و، هه‌روه‌ها هه‌چ پاجیاییه‌کیشم له‌سه‌ر ئه‌وه نه‌دیوه، که تۆله‌سه‌ندنه‌وه دوو‌که‌سی ئازادی مس‌وڵماندا، له‌سه‌ر کوشتن به‌ ته‌وراتی‌و، که‌مه‌تر له‌وه، واته بریندار کردن بوونی هه‌یه، به‌لام بریندار کردنێک که ده‌توانی‌ت تۆله‌ی لی‌ بکری‌ته‌وه به‌بێ ئه‌وه‌ی که ئه‌و جی‌گایه‌ی بریندار کردنی لێ‌ده‌کری‌ته‌وه ده‌بی‌ت وه‌ک خ‌وای بێت‌و، تیا‌چوونی ته‌واوه‌تی به‌دوادا نه‌یه‌ت.^٢

هه‌روه‌ها له‌ په‌رتو‌وکی (المغنی) ئیبن‌ قودامه‌ی مه‌قسیددا هاتووه، که ده‌فه‌رمو‌یت: مس‌وڵچمانان کۆ‌پان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که تۆله‌سه‌ندنه‌وه له‌سه‌ر غه‌یری گیان، واته بریندار کردن‌و تۆله‌ی ئه‌ندامه‌کان، ئه‌گه‌ر ده‌گونجاو ده‌کرا.^٣

^١ سورة (المائدة / ٤٥).

^٢ أحكام القرآن، للأمام الشافعي، ب ١، ل ٢٨٠-٢٨١.

^٣ المغني، ب ٧، ل ٧٠٢-٧٠٣.

هه‌روه‌ها پێشه‌وا ئێبن كه‌سیر له‌ ته‌فسیره‌كه‌یدا، ئیجماعیكى‌ باسكردوه‌، كه‌ هه‌یه‌، له‌سه‌ر پێویستی كاركردن به‌مه‌غزای ئه‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌^۱.

جا ئه‌حكامه‌كانى ئه‌م ئایه‌ته‌ بۆ ئیمه‌ كار پێكراون له‌سه‌ر پای هه‌ردوو ئه‌و گروپه‌ی كه‌ (شرع من قبلنا) به‌به‌لگه‌ی ده‌زانن، به‌پێی مه‌زه‌به‌كه‌ی خۆیان و، گروپی دووه‌میش هه‌ر ده‌یكه‌ن به‌لگه‌ چونكه‌ به‌لگه‌ هه‌ن له‌ شه‌ریعه‌تى خۆماندا، كه‌ ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر بوون به‌شه‌ریعیان ده‌كه‌ن بۆ ئیمه‌یش، له‌و به‌لگانه‌یش، وه‌ك :

- یه‌كه‌م: خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموێت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ﴾^۲ واته‌: له‌ كزشتندا تۆلچه‌سه‌ندنه‌وه‌ له‌سه‌رتان پێویست كراوه‌، هه‌روه‌ها له‌ فه‌رموده‌دا هاتوه‌، كه‌ ده‌فه‌رموێت: (والعمد قود، إلا أن يعفو ولی القتيل) واته‌ له‌كوشتنى ده‌ست ئه‌نقه‌ستدا كوشتنه‌وه‌ پێویسته‌، مه‌گه‌ر كه‌سى یه‌كه‌مى خاوه‌ن كوژراوه‌كه‌ لێی ببوریت و، هه‌روه‌ها له‌ فه‌رموده‌یه‌كى تردا ده‌فه‌رموێت: (من قتل له قتيلا، فهو بخير النفرین: إما أن یقتل، وإما أن یقتل) واته‌: ئه‌گه‌ر كه‌سێك به‌ده‌ستى ئه‌نقه‌ست كوژرا، ئه‌وه‌ كه‌سى یه‌كه‌م و خاوه‌نه‌كه‌ی ده‌توانێت یه‌كێك له‌م دوو‌كاره‌ ئه‌نجام بدات، یان پاره‌ له‌بكوژ و هه‌ربگرت و لێی ببوریت، یاخود بیکوژیت و هه‌.

ئهم به‌لگانه‌ پاشكاوانه‌ ده‌لاله‌ت ده‌كه‌ن، له‌سه‌ر پێویستی تۆلچه‌سه‌ندنه‌وه‌ له‌ كوشتنى به‌ ئه‌نقه‌سدا، كوشتنه‌وه‌یش یه‌كێكه‌ له‌و حوكمانه‌ی كه‌ له‌ ئایه‌ته‌كه‌ی پێشهویدا هاتبوو، كه‌ ئیمه‌ قسه‌مان ده‌رباره‌ی ده‌كرد.

دووه‌م: پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بپاری داو، له‌سه‌ر تۆلچه‌سه‌ندنه‌وه‌ له‌سه‌ر بریندار كردن^۳ و، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر تۆلچه‌كردنه‌وه‌ له‌ دان شكان، به‌لام كابرای سته‌ملىكراو لێبۆرده‌ بوو، تۆلچه‌ی نه‌كردۆته‌وه‌^۱.

¹ تفسیر ابن کثیر، ب، ۲، ل ۶۲.

² سورة (البقرة) / (۱۷۸).

³ أقضية الرسول (ﷺ) للشيخ عبدالله بن محمد بن فرج، ل ۹.

سَبَّيْهِم: هه‌روه‌ها له پَیغه‌مبه‌ر (ﷺ) گَیډ‌دراوه‌ته‌وه، که فه‌رموویه‌تی: ((من أصيب بدم، أو خبل، أي: جراح، فهو بالخيار، بين إحدى الثلاث، ما أن يقتص، أو يأخذ العقل، أي: الدية، أو يعفو))^۱، واته: نه‌گه‌ر که سَبَّک دووچاری کوشتن، یان بریندار کردن بوویه‌وه، سه‌ریشکه‌له نیوان نه‌م سَبَّ حوکمه‌دا، یان تَوَلَّه به‌کوشتنه‌وه نه‌نجام ده‌دات، یاخود خوین وه‌رده‌گریتو، واته پاره‌و سامان، یاخود کابرای تاوانبار ده‌بوریت.

- چواره‌م: خوای مه‌زن ده‌فه‌رمویت: ﴿فَمَنْ أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ﴾^۲ واته هه‌ر که‌س ده‌ستدریژی کرده سه‌رشان نه‌وا نیوه‌یش له تَوَلَّه‌دا هه‌ر هینده‌ی نه‌و تَوَلَّه به‌که‌نه‌وه و زیاده‌په‌وی مه‌که‌ن زانایان ده‌فه‌رموون: - له‌ژیر نه‌م نایه‌ته‌ پیرۆزه‌دا، تَوَلَّه‌سه‌ندنه‌وه به‌کوشتنه‌وه، تَوَلَّه‌سه‌ندنه‌وه‌ی نه‌ندامه‌کان و بریندار کردن بوونی هه‌یه، نه‌و تَوَلَّه‌سه‌ندنه‌وه بریندار کردن و بریندار کردن نه‌و نه‌ندامانه‌ی که له‌م نایه‌ته‌دا هاتبوون، که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَكَبَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾^۳ واته: له‌سه‌ر جه‌م نه‌وانه‌وه بۆمان پوون ده‌بیته‌وه، که نه‌و نه‌حکامه‌کانی نایه‌ته‌کانی تَوَلَّه‌سه‌ندنه‌وه که گه‌لانی پيشوو هه‌بووه، شرع بووه بۆ نه‌وان بۆ نيمه‌یش هه‌ر چه‌سپاون، به‌و به‌لگانه‌ی که له‌شهریعتی نيمه‌دا هه‌ن، ده‌بنه به‌لگه له‌سه‌ر نه‌م راستییه.

¹ هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۳.

² نیل الأوطار، للامام الشوكاني، ب ۷، ل ۷.

³ سورة (البقرة / ۱۹۴).

⁴ الأمدي، ب ۴، ل ۱۱۹، المسصفی، للامام الغزالي، ب ۱، ل ۱۳۴-۱۳۵.

⁵ سورة (المائدة / ۴۵).

((به نگہی یانزدهم :- ئیستیصحاب))

— **پیناسہ گدی:**

٢٥٢- ئىستىصحاب، لە زمانى عەرەبىدا بەماناى ويستى ھاوپىيەتى و بەر دەوامى پىداناى ھا توو، لەزاراوەى زاناىانى زانستى ئوصولى فيقهدا برىتييه لە بەردەمى پىداناى جىگىر بوون و چەسپاندنى ئەو شتانەى كە پىشتر جىگىر بوون، ھەر ھە بەردەوامى پىدان و نە چەسپانى ئەو شتانەى كە پىشتر نە چەسپا و بوون^١، يا خود برىتييه لە ھىشتەوھى شتى، لەسەر ئەو شتيازەى كە ھەبوو، ئەگەر فاكترەى نەبىت، لە ئارادا كە بىگىرپىت^٢، جا بۆيە ھەر شتىك زانرا، كە لە پابردودا ھەبوو، بەلام دواتر دلە پاوكى دروست بوو، لەسەر ئەوھى كە لەوانەى لەسەر ئەو شتيازە نەمايىت، ئەوا حوكم دەدەين لەسەر مانەوھى ئەمە وەك ھاوپا بوونى لە گەل بوونى ئەو شتەدا لە پابردودا، بەلام شتى كە زانرا لە پابردودا، نەبوو بەلام دواتر لە دلدا خورپەىك پەيدا بوو، لەسەر بوونى ئەو ھەر حوكم دەدەين، لەسەر نەبوونەكەى، وەك ھاوپى و ھاوپا بوونى لەسەر نەبوونى ئەو شتە، لە پابردودا، لەم پوانگەىو، ھەر كەس لەكاتىكى ديارىكراودا زانرا، كە لە ژياندا بوو، ئەو ھەر حوكم بە بەردەوامى ژيانى ئەو كەسە دەكەين، تا بەلگەىك پەيدا دەبىت، لەسەر مردنىو، ھەر كەس ئافرەتتىكى مارەكرد، بەنرخى كچايەتىو، دواتر لە دواى خەوتن لەگەلدا، بانگەشەى ئەوھى كرد، كە ژن بوو! ئەو قسەكەى بەبى بوونى بەلگە وەرناگىرپىت، ئەمەيش وەك ھاوپى و ھاوپا بوونى لە گەل بوونى كچايەتيدا لەو ئافەرتەدا چونكە ئەو حالەتە حالەتە ئەسلىكەى، كە ھەر لەسەرەتاو لەسەر ئەو

¹ إعلام الموقعين، ب، ١، ل ٢٩٤.

² الشوكاني، ج ٢٠.

بنه مایه گه شهی کردووه، وه هرکس سه گیتی کری، بق نرخی شهی که ((سهگی پؤلیسه)) که به چاکی شوین پی وهرده گرن و شوینه وار ناسه و، هاوکاری ده که ن له به رامبه ر ناشکرا کردنی تاوانه کاند، یاخود به نرخی سهگی پاو یان تانجی پاو کری، به لام دواتر کریار بانگه شهی شهی کرد، که سهگی که توانی شه کارانه ی نییه و، شه خه سهله تانه ی تیادانییه، قسه لیتره دا، قسه ی کابرایه و، قسه که ی لی وهرده گیریت مه گهر به لگه یه ک بیته ناراه، که قسه که ی رت بکاته وه، شه میش وه هاوپی و هاو پابوونی له که لی حالته نه بوونی که ی رابردوودا، چونکه له شه سلا نه بوونی شه وه صفو خه سهله ته له نارادا هیه و، دواتر شه حالته له سه گدا به پاهیتا تیایدا دروست ده کریت و، فیرده کریت.

۲۵۳- جوړه کانی نیستی صحاب:

- یه که م: نیستی صحاب، حوکی موباح بوونی شه سلی شته کانی هیه: ^۱ شته سوومه نده کانی، وه خواردن و خوارنه وه و ناژه لی وپوه و بی گیانه کان، که به لگه نییه، له سه ر حرام بوونیان، شه مانه موباح، چونکه موباح و حال بوون حوکی بنه مایی و شه سلی شته کانی ناو شه بوونه وهره یه و، شه شتانه ی که حرامن له بوونه وهردا، به به لگه ی شه رع ی حرام دهن، له به ر هکاری زیانمه د بوونیان. به لگه له سه ر شهی که حوکی شه سلی شته به سووده کان، بریتییه له موباح بوونیان شه و فره میشته ی په روه ردگاره، که وه پیزانینی به سه ر به نده کانیدا ده فره مویت: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ ^۲ واته: هر چی له ناسمانه کان و زه ویدا، هیه هر ه موو خودا به میهره بانی خوی بق شهی پمکردووه، جا پیزانین (امتینان) و رامکن (التسخیر) به ته وای کامل نابن و، پر به پیست نابن، تا کاتیک که سوود

^۱ لطائف الاشارات، ل ۵۵-۵۶.

^۲ سورة (الجاثية / ۱۳).

وهرگرتن له و له و دروستکراوانه موباح نه بیټ، به لام شته زیانمنده کان، نه سلّ تیا یاندا
 حرام بوونه، له بهر نه م فرمایشته ی پیغه مبر (ﷺ) که ده فرمویټ: ((لاضرر،
 ولاضرار)) واته: که س مافی زیان له خولکدانی نییه و، ټوله ی زیانگه یانندنیش، به زیان
 گه یانندن نابیت.

- دووه م: نیستی صحابی به رائه تی نه سلّی، یان عه ده می نه سلّی:

په یامی ته کلیف له سهر شان بوونی مړوږ، نه کتیف ناکریت تا به لگه یه ک له سهر بوونی
 ته کلیف له سهری په یدا نه بیټ، که واته نه گهر که سیټک به انگه شه ی نه وه ی کرد، که مافی
 له سهر که سیټکی دیاریکړاوه یه، نه وه سه لماندنی نه م داوایه ی له سهره، چونکه داوای
 شتیتیکې پیچه وانه ی نه سلّ ده کاتو، پیویسته به لگه یه کی پی بیټ، که نه و داوایه ی
 خوی پی بچه سپینیت و، هره وها ټومه تبار له نه سلّدا دووره له و ټومه ته ی بوی کړاوه و،
 نمونه یه کی تر وه ک نه وه ی که نه گهر دوو که س شریک بوون له کاسبیبه کدا یه کټیان
 گوتی: خیرمان نه کردووه، نه وه قسه که ی لی ودرده گیریت، چونکه نه سلّ تیا یدا، قازانچ
 نه کردنه که یه، بویه نه و قازانچ نه کردنه ده کړیته هاوړی و هاوړای نه سلّ که، که
 نه بوونه که یه، تاوه ک و به به لگه خیره که ی له سهر ده چه سپینریت.

- سییه م: نیستی صحابو مانو وه ی وه و ده صفی که چه سپینه ری حوکمه

شهرعیه که یه تا کاتیک که به لگه ی پیچه وانه په یدا ده بیټ:

بویه هر که سیټک چه سپا، که فلانه خانو، یان سامانی گواستراوه، هی نه وه، نه وه
 هر نه و مولکیه ته ی بؤ ده مینیته وه و، نیمه یش هر برپار به وه ده دین، مه گهر به لگه یه ک
 بیټه ناراه و په یدا بیټ، که ده لاله ت بکات له سهر نه وه ی که نه و که سه فری نه ماه و به
 خاوه نیتي نه و مولکه وه، وه ک نه وه ی که فروشت بیتي، یان کرد بیتیه وه قف، یان به خلات
 دابیتي به خه لک و، هره وها وه ک له نه ستودا بوونی قهرز، له کاتی بوون و مانو وه ی
 هوکاره کانیدا، وه ک پابه ندبوون وایه به مولکیکه وه، یان به له ناو بردنی مولکی که سیکه وه،
 هره وه ک چون له سهر له ناو به ره بییژریت، نه مه یش هروایه و له نه ستودایه مه گهر
 به لگه یه ک په یدا بیټ، پرؤسه که ی بگوریت، واته، یاخود مه گهر به لگه یه ک په یدا بیټ،

ئەو لە ئەستۆدا بوونەى قەرەزە لا بدەرىت، بەوہى كە بەلگەكە بىسەلمەنەت، كابراى قەرەزار قەرەزەكەى داووتەو، بەخاوەنەكەى ياخود كابراى داواكار لەقەرەزەكەى خۆش بىتەو، ھەرەھا ھەك جەگەر بوونى ھەلەلەتەى ژن و پىياو لە يەكترى بەھۆى گرىبەستى مارە كەرنەو، ئەم گرىبەستە ھەر بەردەوامە، تا بەلگەكە بەر پابەت، كە دەلالەت بەكات، لەسەر جىابوونەوہى ئەو دروكەسە لەيەكترى ھتە....

٢٥٤- بەبەلگە بوونى نەستەىصەاب:

نەستەىصەاب، لەلەى ھەنەفەىيەكان و ھاوڕاكانيان بەلگەى، بۆ ھەشتەوہى شەتەكان لەسەر ئەو شەتەوہى كە ھەيانەو، لەدانى پەچەوانەكانيانو، ئەمەيش ماناى ئەو قەسەيانە كە دەلەن: نەستەىصەاب بەلگەى، بۆ رەتەكەرنەوہى گۆرانى ھوكم نەوہك بۆ چەسپاندنى ھوكمى نوێ، بەلام لەلەى ھەنەبەلى و شافەعیەكان بەلگەى بۆ ھەردووكيان، چ بۆ ھەشتەوہى ھوكم و مافەى جەگەر، چ بۆ سەلماندنى مافەى تازە، واتە: بۆ دەفەيش و بۆ نەستەىصەاب، ياخود ماناىەكى تر، واتە: بۆ چەسپاندنى ھوكم پەشەنەكەو، خەستە قالجەى ئەوہى كە بە بەلگەىەكى نوێى نامادە ديسان چەسپەنراوہتەو، چونكە نەستەىصەاب لەينى مانەوہى گومانى مەزھەبى زىاتر بەلەى ئەوہدا دەبات، كە ئەو شەتە لەسەر ئەو شەتەوہى ماوہتەو، كە ھەبەوہو، گومانى پەشتەراست كراوہتەو (الظن الراجح) یش، لە ئەھكامە شەرىعیە پراكتیكەى كاندە بایەخدارە، جا لەم پراچەبەوہ پەرسى پراچەبەى لەسەر كەسى وون بوو، قوت بووہتەو، رەنگى داوہتەو، كە ئەم كەسە وون بوو، لەلەى ھەنەفەىيەكان بەزەندرو ئەزمار كراو، بەپەتەى یاساى نەستەىصەاب، بۆیە ھوكمى زەندەوہى بەسەردا دەدەرىت، سەبارەت بەمال و سامانى و مافەكانى، لەكاتى وونبوونەدا، بۆیە مال و مەلەكى بەسەر میراتگرەكانەدا دابەش ناكەرىتو، ھاوسەرەكەى ئۆ جىاناکەینەو، بەلام ئەم ژيانە گریمانەبەى نابەتە ھۆكار بۆ دەست كەوتنى مافى نوێ، واتە بۆ چەسپاندنى مافەى، كە ناكەرىت بۆ كەسى وون بوو، لەكاتى وونبوونەدا

بچه سپینریت، بۆیه میرات، له میرات دهره که ی نابات، نه گهر میرات دهره که پیتش وونبووه که مردن، واته مافی نه وه ی نییه که نهو به شه ی که هه یه تی، بۆی دابنریت و، به لکو نهو به شه ی نهو تا به دیار که وتنی چاره نووسه که ی هر به وه ستاوی ده هیلریت هه، جا یان دهره که ویت، که زیندوووه، جا به شه وه ستینراوه که ی پی دهریت و، یاخود به فته وای قازی مردنی نهو که سه ده چه سپینریت و، به شه که ی به سهر نهو میراتبه رانه یدا دابهش ده کریت، که لهو کاته دا له ژياندان.

به لام نهوانه ی که نیستیصحاب له هه موو حاله تیکدا، چ بۆ هیشتنه وه ی حوکم و مافیکی جیگیر و، چ بۆ سه لماندن مافیکی تازه، واته بۆ ده فعیش و، بۆ نیسباتیش له لای نه مانه که سی ونبوو، به زیندوو داده نریت و، به ته وای حوکمی که سی زیندوی هه یه، که لای نه م گروپ و، مافی مولچکایه تی له سهر لانا بریت و، هاسره که یی لی ناکریت هه وه، نه گهر میرات دهره که ی له پیتشه وه مرد، نهوا میراتی لی ده بات و، ههروه ها به شه وه سیه تی پی دهریت و، نمونه ی نه م پاجیایه یان، وه نهو پاجیایه وایه، که له سهر سولچ کردن و ناشته وایی هه یانه، له سهر پرسیک که تۆمه تبار نکۆلی ده کات، که نهو تاوانه ی کردیت، که له م پرسه دا هه نه فیه کان پایان وایه که دهره نجامی نه م پرۆسه ی ناشته وایه ی نیوان سکا لاکارو تۆمه تباری نکۆلیکار دروسته، به لام غهیری هه نه فیه کان، وه ک شافعییه کان به دروستی نازان و، به لگه یشیان نه وه یه که نیستیصحاب له هه موو حاله تیکدا به لگه یه، چ بۆ ده فع و چ بۆ نیسباتیش!

٢٥٥- تیپینییه کان له سهر نیستیصحاب:

- یه که م: له راستیدا، نیستیصحاب، حوکمیکی نوێ جیگیر ناکات، به لکو به رده وای دهاد، بهو حوکمه رابردوووه ی که جیگیر بووه، به هۆی به لگه یه کی بایه خداره وه، که واته: نیستیصحاب له خودی خۆیدا به لگه یه کی فیه ی نییه و، ههروه ها سه رچاوه یه کیش نییه، که حوکمی لیتوه هه لچینریت، به لکو ته نها نیشانه یه که له سهر مانه وه ی حوکم پیتشووه که، نهو حوکمی که به به لگه چه سپینراوه.

- دووهم: - تا به لځگه ی تاییه ت له سهر هر پرسټک هه بیت، ناچین به لای نیستیصدا، نه وه ځکه به لگه نه بوو، جا ده چنه لای به جورتک که کسی شه رعان لیکولینه وه ده کاتو، ته وای هه ولې خوی له گهرشان به دوی به لگه دا ده خاته گهر، که ده ستی نه کاتو، نیر ده گهرپته وه بولای نیستیصدا، هر بویه ش هه روه که هندیکیان ده لټن: که نیستیصدا دوا پیگه ی خولانه وه یه، له فه توادا، چونکه موفتی نه گهر سه باره ت به پرسټک پرسپاری لیکرا، نه و بقر ده سکه وتنی حوکه که ی له قورشانو سونه تدا ده گهرپتو، تا سه رچاوه کانی تریش..... جا که حوکه که یی نه دوزیه وه، نه و له نیستیصدا به هه ردو به شی ده فغو نیسباته که یه وه حوکه که ی ده ست ده خات، نه گهر دل خورپه ی هه بوو، له سهر نه مانی حوکه که، نه وه نه سل تیایدا مانه وه یه تیو، نه گهر دل پاوکی هه بوو، له سهر جیگیر بوونی، نه وه نه سل تیایدا جیگیر نه بوونی تی!

۲۵۶- نه و یاسا و ریساو میتودانه ی، که له سهر بنه مای نیستیصدا بنیات نراون، و یاخود له هه ناوی نه و هاتونه ته دهره وه، له وانه:

یه که م: - (الأصل في الأشياء الأباحة)، نه سللی شته کان هه موویان نه وه یه که حوکه دا موباحنو حه لالو، له هه ناوی نه م یاسا نه سلیه وه نه و حوکه تاییه ته هاتوه ته دهره وه، که سه رجه م گرییه ستو هه لسو که وتو مامه له جوراو جوره کانی نیوان خه لکی، موباحن، مه گهر ده قیک بیته ناره اوه که حه رامیان بکاتو، نه مه یش پای گروپیکه له شه رعزانه کان.

- دووهم: نه سل نه ستق پاکیه، له سهر مروفو، له سهر جه م پرسه مه دهنیو سزادانه کانداهه که یه کار به م نه سله کراوه، بق نمونه نه گهر که سیټک بانگه شه ی نه وه بکات، که مافیکي (وهه قهرزی)، له سهر که سیټکی تر هه یه، نه وه له نه سلدا حوکه که نه وه یه که نه و مافه له سهر که سی دووهم نییه تا کاتیک که سکالاکار به به لگه نه و

¹ الشوکاني، ل ۵۰۸.

داوايهی خوی بسه لمینیتو، ههروه ها وهك ئهوهی كه تۆمه تباریی تاوانه تا تاوانهكهی به بهلگه دهچه سپینریتو، ئه م قسه یه ش هه ره له مه وه هاتووه، كه ده لیت: - بوونی گومانی و پارایی ده بیت له بهرژه وهندی تۆمه تباردا به کار بهیتریتو، هه لچه کردن له چاو پۆشینی تۆمه تباردا باشتره له هه له کردن له تاوانبارکردنی كه سی بی تاواندا.

- سییه م: دلتیایی به گومان و پارایی لاناچیت، بۆیه هه ركه س ده ستنوژی گرتو دوايي گومانی بۆ پهيدا بوو، كه له وانه یه ده ستنوژی ده كه ی شكابیت، ئه وه هه ره به ده ستنوژدار ئه ژمار ده كریتو، هه ركه س چه سپا كه گری به ستی هاوسه رگری ئه نجامداوه، ئه وه ئه و برپاره ی له سه ر لاناچیت مه گه ره به به لگه یه کی دلتیاكره وه، هه ركه س به ریگایه کی شه رعی بوویه خاوه نی مولكێك، ته نها بوونی هه لسوكه وتیكي وادا، ئه و مافه ی له سه ر لا ده چیت، كه ئه و هه لسوكه وته هۆكاری هه لوه شان وه ی مولكیه ته كه بیتو، عیله تی ئه م یاسایه ش ئه وه یه كه دلتیایی (یقین) شتیکی به دی هاتو بووه، گومانی تیا دا نه بووه، بۆیه ئه و یه قینه ده كریته هاوپۆ و هاوپای برپاره كه، مه گه ره به لگه یه ك پهيدا ببیت له سه ر پیچه وانه كه ی، به لام گومان به ته نها خوی ناتوانیت، كار له سه ر دلتیایی (یه قین) بكات، بۆیه كار به گومان ناكریت.

﴿ به ره مه کانی تری وه رگیژ ﴾

۱. شهرحی عهوامیلی جورجانی. "کورتە شرح"
۲. شهرحی عهوامیلی بو رکەوی.
۳. شهرحی عهوامیلەین، "الجرجانی، و البرکوی". "کۆکراوهی نهو دروانه‌ی پێشوه"
۴. شهرحی عهوامیلی مه‌لا مو‌حسین.
۵. شهرحی (المقدمة الآجرومية). "کورتە شرح"
۶. (حەفتا و سێ فیرقه‌ی جیاواز). ده‌باره‌ی ده‌سته، و تاقمه نیسلا مییه‌کان، "الفِرَقَ الاسلامیَّة"
۷. شهرحی (الورقات) سی، ئیمامی حه‌ره‌مه‌ین، له زانستی ئوصولی فیه‌دا.
۸. پوخته‌یه‌ک ده‌باره‌ی زانسته‌کانی قورئانی پیرۆز، "علوم القرآن".
۹. ته‌رجه‌مه‌ی (هدایة المستفید)، ده‌باره‌ی زانستی ته‌جوید.
۱۰. پوخته‌یه‌ک ده‌باره‌ی زانسته‌کانی قورئان، و ته‌جوید.
- "کۆکراوه‌ی نهو دروانه‌ی پێشوه"
۱۱. شهرحی عهوامیلی جورجانی. "شهرحی درێژ، له (۴۰۰) لاپه‌ره‌دا".
۱۲. شهرحی (المقدمة الآجرومية). "شهرحی درێژ، له (۳۰۰) لاپه‌ره‌دا".
۱۳. الملاً أبوبکر المصنف، حیاته و مؤلفاته و آراؤه. (به عه‌ره‌بی، و به کوردی)
۱۴. کورداندنی مونا‌جاتی ئیمامی شافیه‌ی.
۱۵. ته‌حقیقی ﴿حەج نامە‌ی کوردی﴾، مامۆستا شیخ جەلال، شیخ عەبدوللا دەمه‌یه‌وی.
۱۶. خوشکم حیجاب خوش به‌ختیه‌.
۱۷. شهرحی (الهدایة فی النحو).

۱۸. شدرحی (مفتاح الآداب) سی، (ماموستا مهلا عهبدولکهریمی مدرّس)، به کوردی.
۱۹. ناماده کردن وته حقیقی (مفتاح الآداب)، به عهده بی.
۲۰. گولچنی له گولزاری فەرمووده کانی پیغه مبهری نیسلام ﷺ.
۲۱. شدرحی (المنظومة البيقونية)، له زانسته کانی فەرمووده دا.
۲۲. شدرحی (الفوائد الصمدية)، له زانستی نه خودا.
۲۳. شدرحی (عمدة الطلاب) سی، شیخ عباس المدنی الشافعی، له زانستی نوصولی فیه هسدا.
۲۴. تدرجه مهی کتیبی (تیسیر مصطلح الحديث).
۲۵. تدرجه مهی، (منظومة ابن فرح الاشبیلی)، له زاراوه کانی فەرمووده دا.
۲۶. شیخ عهلاه ددینی نه قشبه ندی، و دوو په یامی عیرفانیی له لووتکه دا.
۲۷. کورداندنی ﴿شدرحی نیبن عه قیل﴾.
۲۸. کورداندنی (صحيح مسند أسباب النزول) سی، "الشيخ مقبل بن هادي الوادعي".
۲۹. ناماده کردنی، ﴿دیوانی جهلال﴾، شیعه کانی: ماموستا شیخ جهلال، شیخ عهبدوللا ده مهیدی.
۳۰. ریزبه ندی قورئانی پیوژ، به گویره ی باس و بابته جیارازه کان.
۳۱. کورداندنی ﴿أرمغان جوانان﴾ سی، ماموستا مهلا باقری بالك.
۳۲. چمکیت له ژیان و که سایه تی موته صهویفی مهزن، شیخ عهبدولتلا ده مهیدی.
۳۳. شدرحی (غبة الفكر)، له زاراوه کانی فەرمووده دا.
۳۴. تدرجه مهی ﴿الطلاق مرتان﴾ سی، د. مسته فا زهلمی.
۳۵. تدرجه مهی ﴿خطوات الطلاق، في القرآن الكريم﴾ سی، د. مسته فا زهلمی.
۳۶. تدرجه مهی ﴿الطلاق المعلق، في الشريعة الاسلامية﴾ سی، د. مسته فا زهلمی.

وصلی الله علی سیدنا و نبینا محمد و علی آله و صحبه وسلم و الحمد لله رب
العالمین.